

U R B A N I A N A

j

SYLLOGE

PRAECIPUORUM DOCUMENTORUM RECENTIUM
SUMMORUM PONTIFICUM ET S. CONGREGATIONIS
DE PROPAGANDA FIDE

NECNON ALIARUM

SS. CONGREGATIONUM ROMANARUM

JD USUM MISSIONARIORUM

TYPIS POLYGLOTTES VATICANIS

MCMXXXIX

i t

I

IMPRIMATUR:

Fr. Al f o n s u s C. D e R o m a n i s, Ep. Porphyreonen.,

Vic. Gen. Civitatis Vaticanae.

h f ' IÇlrîO ; ♦ , ; : ▼

BX
850
.S95

s. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

d e c r e t u m

N. 4003-38 prot.

Hanc Documentorum Collectionem, Auctoritate Nostra in usum eorum concinnatam qui rei missionariae quacumque ratione dant operam, recognovimus ac hisce publici iuris fieri iubemus.

Romae, ex Aedibus eiusdem Sacrae Congregationis,
die 30 iunii 1938.

P. Card. F u m a s o n i B i o n d i, *Praefectus*.

f Celsus Costantini, Archiep. tit. Theodos.,
Secretarius.

PROOEMIUM

Quantam curam maximo illi missionum operi Sancta Romana Sedes per saecula impenderit omnes paginae historiae ecclesiasticae testantur. Praesertim vero ex tempore quo Sacra Congregatio de Propaganda Fide instituta fuit, innumera fere de re missionali acta prodierunt tum Summorum Pontificum, tum huius et aliarum Sacrarum Congregationum, quorum non pauca iterum atque iterum arte typographica publici iuris facta sunt, maxime ea quae vim regulativam ac normativam habent.

Novam nunc seriem documentorum missionalium Apostolicae Sedis ac Romanarum Congregationum edituri non absque re putamus, historicam evolutionem huius generis publicationum brevi conspectu texere. Triplicem seriem prelo evulgatorum distinguere possumus.

I Series : *Constitutiones Apostolicae Sacrae Congregationis de Propaganda Fide. Romae ex typographic S. Congr. de Propaganda Fide, 1642.*

Est potius collectio fictitia quarum variae partes separatim impressae fuerant; iterum prodiit: 1648, 1678. 1745, 1775 et saepius, semper novis additis documentis. Continent hae collectiones etiam documenta ex tempore ante S. Congr. de Propaganda Fide conditam, sic ex annis 1250. 1595, 1564, 1566, quorum prima typis impressa sunt anno

1638. Aliqua exemplaria titulum ferunt: *Bullarium S. Congregationis de Propaganda Fide*.

Anno 1839-1858 prodiit: *Bullarium Pontificium Sacrae Congregationis de Propaganda Fide. Romae, Typis Collegii Urbani*, 8 voluminibus.

Tandem 1888-1909 opera et studio Raphaelis de Martinis, C. M., Archivistae S. Congregationis de Propaganda Fide, evulgatae sunt: *Pars Prima iuris Pontificii de Propaganda Fide* 7 voluminibus, quorum tamen sextum duo volumina complectitur; et: *Pars Secunda iuris Pontificii de Propaganda Fide*, unico volumine. Prima Pars Bullas, Brevia, Acta Ss. Pontificum a Sacrae Congregationis institutione usque 1878, altera Decreta, Instructiones, Litteras ipsius Sacrae Congregationis Propagandae pro eodem temporis spatio continet.

II Series: Ortum habuit ex: *Instructionibus* quas S. Congregatio primis Vicariis Apostolicis Seminarii Parisiensis pro missionibus exteris 1659 dedit. Ad quas componendas teste Lesley, sacerdote scoto, Archivista S. Congregationis de Propaganda Fide, ac simul pro Seminario Parisiensi tunc temporis fungente munere procuratoris, omnia acta normativa usque ad illud tempus a S. Congregatione edita consultata sunt. Anno 1662 huiusmodi *Instructionibus: Additiones* ab ipsa S. Congregatione iungebantur.

His innixi Missionarii Parisienses 1665 luthiae regia Siami per sex menses congregati: Instructiones ad munera apostolica rite obeunda composuere, quas S. Congregatio approbavit ac quasi suas effecit. Primo evulgatae sunt hoc titulo: *Instructiones ad munera apostolica rite obeunda perutiles, Missionibus C/tinae, Tunchint, Cochinchinae, atque Siami accommodatae, a Missionariis S. Congregatio-*

iiis de Propaganda Fide luthiae regia Siami congregatis anno Domini 1665 concinnatae, dicatae Summo Pontifici Clementi XI. Romae 166).

Iterum prodierunt: 1744, 1782, 1807. Dein mutatur titulus: *Monita ad Missionarios Sacrae Congregationis de Propaganda Fide. Romae 1840.* Novae editiones evulgantur: 1853, 1874, 1886, 1893, 1930; Traductiones gallicae 1920, 1928.

III Series: Haec iterum a Seminario Parisiensi Missionali ortum habuit. Primo prodierunt: *Constitutiones Apostolicae, Brevia, Decreta etc. pro Missionibus Sinarum, Tunquini etc. ad usum RR. DD. Episcoporum, Sacerdotumque a Summis Pontificibus, ab Eminentissimis DD. Cardinalibus S. Congregationis de Propaganda Fide respective in Oriente missorum. Parisiis 1676.*

Dionysius Boiret, initio perturbationis gallicae Romae degens, hanc collectionem auxit; post 1840 et deinde 1863 edita est arte polygraphica sub titulo: *Compendium excerptum e plurimis Summorum Pontificum Constitutionibus, Sacrarumque Congregationum Sancti Officii et de Propaganda Fide Decretis ac Responsis circa casus in Missionibus Sinarum, Tunkini, Cocincinae, Siami etc. occurrentes. Ad usum Episcoporum, Vicariorum Apostolicorum et Missionariorum in praedictis locis sacrum ministerium exercentium. Lutetiae Parisiorum 1863.*

Hoc opus Ioannes Iosephus Rousseille sua vice omnimode perfecit edendo: *Collectanea Constitutionum. Decretorum, Indultorum, ac Instructionum Sanctae Sedis. Ad usum Operariorum Apostolicorum Societatis Missionum ad Exteros. Selecta et ordine digesta cura Moderatorum Seminarii Parisiensis eiusdem Societatis. Parisiis 1880.* Iterum prodierunt huiusmodi Collectanea 1898. 1905.

Denique ipsa S. Congregatio universalem collectionem fieri iussit: *Collectanea S. Congregationis de Propaganda Fide seu Decreta, Instructiones, Rescripta pro Apostolicis Missionariis ex Tabulario eiusdem S. Congregationis deprompta. Romae 1893. Altera editio evulgata est 1907 2 voluminibus.*

Huic generi publicationis praesens propius accedit. Illud etenim mirandum sane incrementum operae missionalis quod mox praeterlapsis decenniis sub Benedicto XV f. m. coeptum necnon Pio XI feliciter regnante in dies succrescit, secumferre maiorem usque numerum documentorum ipsius Sanctae Sedis ac Ss. Congregationum Romanarum vix non potuit. Ut autem tum ipsi Sacrorum Antistites, Vicarii ac Praefecti Apostolici et Evangelii praecones, tum ii qui, vel tyrones operi divino missionum parant, vel quocumque modo rei missionali studium impendunt, simul collecta ea quae maioris sunt momenti prae oculis habeant, Emo Cardinali Petro Fumasoni Biondi. Praefecto, et Exmo Celso Costantini, Secretario S. Congregationis de Propaganda Fide visum est. novam hanc Syllogen typis prodere, complectentem omnia ea maioris momenti quae ex anno 1907 in lucem data sunt. Collectaneorum memoratorum etenim altera editio usque ad annum 1906 inclusive publicata continet.

Scopus est praeprimis practicus, videlicet Missionum Rectoribus ac ipsis Missionariis maioris momenti recentiora S. Sedis et Romanarum Congregationum acta simul collecta tradere circa res canonicas, morales, pastorales, liturgicas. De huius collectionis utilitate, ne dicam necessitate, vix addendum est verbum: Habentur hac via normae directivae uti iacent in ipsis fontibus. Sed non minus ii qui in patria quoquo modo missionaries praeparant, cooperationi

missionali operam dant, rei missionariae student, hac Sylloge prae manibus habebunt instrumentum laboris et studii.

Inserta sunt non solummodo acta principaliora generalia, sed ea quoque particularia, quae valorem habent principiorum vel maximarum ut aiunt. Principaliora, dicimus, et quae normam praebent directivam: nemo proinde hanc collectionem arguat deficientem si res minoris momenti necnon valorem mere historicum praeseferentes omituntur. Nonnulla etiam citantur documenta, non directe missionarios respicientia ad quae tamen documenta inserta revocant.

In Appendice ponuntur Statuta associationum missionarium necnon aliqua usus communis formularia.

Sequimur ordinem chronologicum documentorum. Index analyticus viam sternet inquirentibus materias.

Christus Rex Gentium eiusque Beatissima Mater. Apostolorum Regina, in bonum vertant operi missionali. precamur. hanc Syllogen.

ABREVIATIONES

.4. .1. 5. = *Acta Apostolicae Sedis*, Romae ab anno 1909.

Ap. = Apostolicus.

Arch. Prop. = Archivum Propagandae.

1. 5. 5. — *Acta Sanctae Sedis*, Romae ab anno 1865 ad annum 1905.

Can. vel C. = Canon.

Card, vel C. = Cardinalis.

C. I. C. vel Cod. Iur. Can. = Codex Iuris Canonici.

Collect. — *Collectanea*, 2a editio. Romae 1907.

cf. = confer.

Congr. vel C. = Congregatio.

D. = Dominus.

Emm. = Eminentissimus.

Ep. = Episcopus.

Exrnus = Excellentissimus.

Fer. = Feria.

Litt. = Litterae.

l. c. vel loc. cit. = Loco citato.

n. = numerus.

p. = pagina vel paginae.

PP. = Papa vel Patres.

Prot. = Protocollo.

R. = Reverendus vel Romanus.

S. = Sacer vel Sanctus.

Ssmus vel SS. = Sanctissimus.

Caeterae abbreviationes occurrentes satis notae sunt.

I - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[J. .S'. .S'., XL (1907) p. 238-239]

DECRETUM

Facultas excipiendi confessiones in itinere conceditur missionariis Sinensibus ante iuramentum¹ circa ritus Sinenses¹

Pluries petitum est a Regularium Ordinum, Congregationum et Societatum moderatoribus, ut presbyteri suorum Institutorum alumni ad Sinenses missiones destinati, perdurante itinere, ne diu poenitentiae sacramento priventur, cum duo vel plures sunt, sacramentalem confessionem excipere tum invicem inter se, tum etiam aliorum secum iter agentium possint, quamvis iuramentum circa Sinenses ritus praescriptum nondum praestiterint. Eiusmodi autem preces cum infrascriptus Cardinalis Sacro eidem Consilio Praefectus Ssmo D. N. Pio divina providentia PP. X retulisset in audientia diei 20 decembris anni 1906, Sanctitas Sua benigne decernere ac declarare dignata est; omnes cuiuscumque Ordinis, Congregationis, Societatis atque etiam e clero saeculari missionarios seu presbyteros ad Sinenses missiones destinatos, qui duo vel numero plures consociati ad littora Sinensia appellant, durante toto itinere terrestri aut fluviali usque dum pervenerint ad missionem sibi respective adsignatam, dummodo ad sacramentales confessiones fuerint legitime approbati, Regulares scilicet a proprio saltem Superiore regulari, alii autem sacerdotes vel a proprio Ordinario ex cuius dioecesi discesserunt, vel ab Ordinario portus in quo navem conscenderunt vel etiam ab Ordinario cuiuslibet portus intermedii per quem in itinere transierunt, posse inter se confiteri, eosque item posse confessiones audire clericorum non sacerdotum et Fratrum laicorum cum ipsis iter agentium et etiam Religiosarum Sororum si forte contingat aliquas in eodem comitatu esse ad missiones destinatas, immo quoque vehicula

4 - II - 1907

Facultas excipiendi confessiones in itinere ante iuramentum circa ritus sinenses.

¹ Cf. *Collectanea*. 2* edit., n. 2294.

aut cymbas ducentium vel sarcinas, per iter ferentium vel alia quacunque ratione eorum itineris sociorum: non obstante Constitutione fcl. rec. Benedicti Pp. XIV incip. *Ex quo*, data die 5 iulii anni 1742, quae vetat missionariis exercitium sacri ministerii ante emissum iuramentum circa ritus Sinenses, aliisque quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Congr. de Propaganda Fide, die 4 februarii 1907.

Fr. II. M. Card. G o t t i, *Praefectus*.

Aloisius Veccia, *Secretarius*.

2 - S. CONGREGATIO CONCILII

[A. A. S., XL (1907) p. 344]

Circa S. Communionem infirmis non ieiunis

25 - 111 · 1907

Communio in-
firmorum non
ieiunorum.

Proposito in S. Congregatione dubio: An nomine infirmorum qui a mense decumbunt, et idcirco iuxta Decretum dici 7 decembris 1906,¹ S. Eucharistiam non ieiuni sumere possunt, intelligantur solummodo infirmi qui in lecto decumbunt, an potius comprehendantur quoque qui, quamvis gravi morbo correpti et ex medici iudicio naturale ieiuniuin servare non valentes, nihilominus in lecto decumbere non possunt, aut ex eo aliquibus horis diei surgere queunt.

Eadem S. Congregatio die 6 martii 1907 respondendum cōsultat Comprehendi, facto verbo cum Ssmo ad cautelam.

Die vero 25 martii currentis anni Ssmus Dnus Noster Pius PP. X, audita relatione infrascripti Secretarii S. C. Concilii, resolutionem eiusdem S. C. ratam habere et confirmare benigne dignatus est et publicari mandavit, contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Vincentius Card., Episc. Praenest., *Praefectus*.

C. De Lai, *Secretarius*.

¹ Cfr. *Acta S. Sedis*, XXXIX [1906] p. 603. – *Collectanea*, 2^a edit., n. 2242.

- S. CONGREGATIO RITUUM

[A. A'. XI [1907] P- 369-370)

DUBIORUM

De Sororibus Tertiariis regularibus quoad usum Kalendaril et Indulgentiarum participationem

A Sacrorum Rituum Congregatione nuper expostulatum est:

I. An Sorores Tertiariae Ordinum Regularium Ordinariis locorum subiectae, quae in Communitate vivunt, vota simplicia nuncupant et tantummodo Officium parvum B. M. V. recitant, teneantur in propria ecclesia, seu Oratorio, sequi Kalendarium respectivi Ordinis, relicto Kalendario dioecetano, quo annuente ac praecipiente loci Ordinario, a diuturno tempore usque in praesens utuntur? Et quatenus *Negative*:

II. An eadem Sorores praedictum Kalendarium dioecetanum adhibentes participant omnes indulgentias quae a Romanis Pontificibus directe concessae sunt tantum respectivis Ordinibus eorumque ecclesiis?

Et Sacra eadem Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, exquisito Commissionis Liturgicae suffragio, attentisque decretis Sacrarum Congregationum Rituum et Indulgentiarum ita respondendum censuit:

Ad I. *Negative*.

Ad II. *Affirmative*. Serventur autem Decreta praesertim S. R. C., n. 3862 *Urbis et Orbis* 9 decembris 1895, et S. C. Indulgentiarum et SS. Reliquiarum *De indulgentiis Tertiariarum* 28 augusti 1903.¹

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 10 maii 1907.

S. Card. Cretoni, *Praefectus*.

D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretanus*.

¹ Cf. *Acta S. Sedis*, XXVIII [1895-96], p. 438-440; et XXXV [1903-04] p. 377-378.

4 - S. CONGREGATIO RITUUM

[J. S. s., XL (1907) p. 428-429]

DE AGUAS CALIENTES

De Kalendario dioecesis adhibendo ab ecclesiis saecularibus in paroecia regulari exstantibus

31 - V - 1907

Kalendarium
dioecesis in
adhibendum in
Ecclesiis saecu-
laribus in pa-
roecia Regula-
rium exstanti-
bus.

Rmus Dnus Iosephus M. Portugal, Episcopus dioeceseos de Aguas Calientes in Mexico, Sacrorum Rituum Congregationi ea quae sequuntur pro opportuna declaratione reverenter exposuit; nimirum:

In loco *de Asientos* nuncupato, dioeceseos de Aguas Calientes, extat ecclesia parochialis et regularis ad Ordinem Fratrum Minorum S. Francisci pertinens, quae Kalendario ipsius Ordinis utitur, atque intra fines paroeciae habentur aliae ecclesiae Episcopi jurisdictioni subiectae. Hinc quaeritur, an in hisce ecclesiis adhiberi debeat idem Kalendarium Ordinis Fratrum Minorum, quo utitur supradicta ecclesia parochialis vel potius Kalendarium dioeceseos?

Et Sacra Rituum Congregatio ad relationem subscripti Secretarii, exquisito Commissionis Liturgicae suffragio, praepositae questioni ita respondendum censuit:

Negative ad primam partem, *Affirmative* ad secundam, nisi aliqua ex dictis ecclesiis stabiliter administretur ab ipsis Fratribus Minoribus.

Atque ita rescripsit, Die 31 maii 1907.

S. Card. Cretoni, *Praefectus*.

D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius*.

5 – S. CONGREGATIO CONCILII

[J. S. S., XL (1907) P. 525-530]

DECRETUM

De sponsalibus et matrimonio iussu et auctoritate SS. D. N. Pii

II

Ne temere inirentur clandestina coniugia, quae Dei Ecclesia iustissimis de causis semper detestata est atque prohibuit, provide cavit Tridentinum Concilium, *cap. 1*, *Sess. XXIJS de reform, matrim.* edicens: « Qui aliter quam praesente parochi vel alio sacerdote de ipsius parochi seu Ordinarii licentia et duobus vel tribus testibus matrimonium contrahere attentabunt, eos Sancta Synodus ad sic contrahendum omnino inhabiles reddit, et huiusmodi contractus irritos et nullos esse decernit ».

c-viii

sponsalia < t
Matrimonium.

Sed cum idem Sacrum Concilium praecepisset, ut tale decretum publicaretur in singulis paroeciis, nec vim habere nisi iis in locis ubi esset promulgatum; accidit ut plura loca, in quibus publicatio illa facta non fuit, beneficio tridentinae legis caruerint, hodieque careant, et haesitationibus atque incommodis veteris disciplinae adhuc obnoxia maneant.

Verum nec ubi viguit nova lex, sublata est omnis difficultas. Saepe namque gravis exstitit dubitatio in decernenda persona parochi, quo praesente matrimonium sit contrahendum. Statuit quidem canonica disciplina, proprium parochum eun intelligi debere, cuius in paroecia domicilium sit, aut quasi domicilium alterutrius contrahentis. Verum quia nonnunquam difficile est iudicare, certo ne constet de quasi domicilio, haud pauca matrimonia fuerunt obiecta periculo ne nulla essent; multa quoque, sive inscitia hominum sive fraude, illegitima prorsus atque irrita deprehensa sunt.

Haec dudum deplorata, eo crebrius accidere nostra aetate videmus, quo facilius ac celerius commeatus cum gentibus, etiam disjunctissimis, perficiuntur. Quamobrem sapientibus viris ac doctissimis visum est expedire ut mutatio aliqua

induceretur in iure circa formam celebrandi connubii. Complures etiam sacrorum Antistites omni ex parte terrarum, praesertim e celebrioribus civitatibus, ubi gravior appareret necessitas, supplices ad id preces Apostolicae Sedi admo-verunt.

Flagitatum simul est ab Episcopis, tum Europae plerisque, tum aliarum regionum, ut incommodis occurreretur, quae ex sponsalibus, idest mutuis promissionibus futuri matrimonii, privatim initis derivantur. Docuit enim experientia satis, quae secum pericula ferant eiusmodi sponsalia: primum quidem incitamenta peccandi causamque cur inexpertae puellae decipiantur; postea dissidia ac lites inextricabiles.

His rerum adiunctis permotus Ssmus D. N. Pius PP. X pro ea quam gerit omnium Ecclesiarum sollicitudine, cupiens ad memorata damna et pericula removenda temperatione aliqua uti, commisit S. Congregationi Concilii ut de hac re videret, et quae opportuna aestimaret, Sibi proponeret.

Noluit etiam votum audire Consilii ad ius canonicum in unum redigendum constituti, nec non Emorum Cardinalium qui pro eodem codice parando speciali commissione delecti sunt: a quibus, quemadmodum et a S. Congregatione Concilii, conventus in eum finem saepius habiti sunt. Omnium autem sententiis obtentis, Ssmus Dominus S. Congregationi Concilii mandavit, ut decretum ederet quo leges a Se, ex certa scientia et matura deliberatione probatae, continerentur, quibus sponsalium et matrimonii disciplina in posterum regeretur, eorumque celebratio expedita, certa atque ordinata fieret.

In executionem itaque Apostolici mandati S. Concilii Congregatio praesentibus litteris constituit atque decernit ea quae sequuntur.

De sponsalibus

Sponsalia.

1. Ea tantum sponsalia habentur valida et canonicos sortiuntur effectus, quae contracta fuerint per scripturam subsignatam a partibus et vel a parocho, aut loci Ordinario, vel saltem a duobus testibus.

Quod si utraque vel alterutra pars scribere nesciat, id in ipsa scriptura adnotetur; et alius testis addatur, qui cum parochio, aut loci Ordinario, vel duobus testibus, de quibus supra, scripturam subsignet.

II. Nomine parochi hic et in sequentibus articulis venit non solum qui legitime praeest paroeciae canonice erectae sed in regionibus, ubi paroeciae canonice erectae non sunt, etiam sacerdos cui in aliquo definito territorio cura animarum legitime commissa est, et parochio aequiparatur; et in missionibus, ubi territoria necdum perfecte divisa sunt, omnis sacerdos a missionis Moderatore ad animarum curam in aliqua statione universaliter deputatus.

De matrimonio

III. Ea tantum matrimonia valida sunt, quae contrahuntur coram parochio vel loci Ordinario vel sacerdote ab alterutro delegato, et duobus saltem testibus, iuxta tamen regulas in sequentibus articulis expressas, et salvis exceptionibus quae infra η. VII et VIII ponuntur. Matrimonium,

IV. Parochus et loci Ordinarius valide matrimonio adsistunt,

§ 1° a die tantummodo adeptae possessionis beneficii vel initi officii, nisi publico decreto nominatim fuerint excommunicat! vel ab officio suspensi;

§ 2° intra limites dumtaxat sui territorii: in quo matrimoniis nedum suorum subditorum, sed etiam non subditorum valide adsistunt;

§ 3° dummodo invitati ac rogati, et neque vi neque metu gravi constricti requirant excipiantque contrahentium consensum.

V. Licite autem adsistunt,

§ 1° constituto sibi legitime de libero statu contrahentium, servatis de iure servandis;

§ 2° constituto insuper de domicilio, vel saltem de menstua commoratione alterutrius contrahentis in loco matrimonii;

§ 3° quod si deficiat, ut parochus et loci Ordinarius licite matrimonio adsint, indigent licentia parochi vel Ordinarii

proprii alterutrius contrahentis, nisi gravis intercedat necessitas, quae ab ea excuset;

§4° quoad *vagos*, extra casum necessitatis parochus ne liceat eorum matrimoniis adsistere, nisi re ad Ordinarium vel ad sacerdotem ab eo delegatum delata, licentiam adsistendi impetraverit;

§ 5° in quolibet autem casu pro regula habeatur, ut matrimonium coram sponsae parochus celebretur, nisi aliqua iusta causa excuset.

VI. Parochus et loci Ordinarius licentiam concedere possunt alii sacerdoti determinato ac certo, ut matrimoniis intra limites sui territorii adsistat.

Delegatus autem, ut valide et licite adsistat, servare tenetur limites mandati, et regulas pro parochus et loci Ordinario n. IV et V superius statutas.

VII. Imminente mortis periculo, ubi parochus, vel loci Ordinarius, vel sacerdos ab alterutro delegatus, haberi nequeat ad consulendum conscientiae et (si casus ferat) legitimation! prolis, matrimonium contrahi valide ac licite potest coram quolibet sacerdote et duobus testibus.

VIII. Si contingat ut in aliqua regione parochus loci vel Ordinarius, aut sacerdos ab eis delegatus, coram quo matrimonium celebrari queat, haberi non possit, eaque rerum conditio a mense iam perseveret, matrimonium valide ac licite iniri potest emissio a sponsis formali consensu coram duobus testibus.

IX. § 1°. Celebrato matrimonio, parochus, vel qui eius vices gerit, statim describat in libro matrimoniorum nomina coniugum ac testium, locum et diem celebrati matrimonii, atque alia, iuxta modum in libris ritualibus vel a proprio Ordinario praescriptum; idque licet alius sacerdos vel a se vel ab Ordinario delegatus matrimonio adstiterit.

§ 2°. Praeterea parochus in libro quoque baptizatorum adnotet, coniugem tali die in sua parochia matrimonium contraxisse. Quod si coniux alibi baptizatus fuerit, matrimonii parochus notitiam initi contractus ad parochum baptismi sive per se, sive per curiam episcopalem transmittat, ut matrimonium in baptismi librum referatur.

§ 3°. Quoties matrimonium ad normam η. VII aut VIII contrahitur, sacerdos in priori casu, testes in altero, tenentur in solidum cum contrahentibus curare, ut initum coniugium in praescriptis libris quam primum adnotetur.

X. Parochi qui heic hactenus praescripta violaverint ab Ordinariis pro modo et gravitate culpae puniantur. Et insuper si alicuius matrimonio adstiterint contra praescriptum § i et 3 num. V, emolumenta *stolae* sua ne faciant, sed proprio contrahentium parochi remittant.

XI. § i°. Statutis superius legibus tenentur omnes in Catholica Ecclesia baptizati et ad eam ex haeresi aut schismate conversi (licet sive hi, sive illi ab eadem postea defece- rint), quoties inter se sponsalia vel matrimonium ineant.

§ 2°. Vigent quoque pro iisdem de quibus supra catholicis, si cum acatholicis sive baptizatis sive non baptizatis, etiam post obtentam dispensationem ab impedimento mixtae religionis vel disparitatis cultus, sponsalia vel matrimonium contrahunt; nisi pro aliquo particulari loco aut regione aliter a S. Sede sit statutum.

§ 3°. Acatholici sive baptizati sive non baptizati, si inter se contrahunt, nullibi ligantur ad catholicam sponsalium vel matrimonii formam servandam.

Praesens decretum legitime publicatum et promulgatum habeatur per eius transmissionem ad locorum Ordinarios; et quae in eo disposita sunt ubique vim legis habere incipiant a die solemni Paschae Resurrectionis D. N. I. C. proximi anni 1908.

Interim vero omnes locorum Ordinarii curent hoc decretum quamprimum in vulgus edi, et in singulis suarum dioecesium parochialibus ecclesiis explicari, ut ab omnibus rite cognoscatur.

Praesentibus valituris de mandato speciali Ssmi D. N. Pii PP. X, contrariis quibuslibet etiam peculiari mentione dignis minime obstantibus.

Datum Romae, die 2 mensis augusti anni 1907.

VINCENTIUS Card. Episc. Praenest., *Praefectus*.

C. De Lai, *Secretarius*.

6 – S. CONGREGATIO CONCILII

[J. S. S., XLI (1908) p. 145-147]

De licita missarum distributione in Oriente etiam per Delegatos Apostolicos et per Superiores religiosos

9 . IX - 1907

Licita distributio missarum in Oriente per Delegatos Apostolicos et Superiores religiosos.

Proposti alla S. C. dei Concilio i dubbi:

I. Se i Delegati Apostolici siano compresi nella disposizione dell'art. III del decreto *Recenti* 22 maggio 1907, coi quale è vietato d'inviare direttamente messe « Ad Antistites et presbyteros ecclesiarum, quae in Oriente sitae sunt »;¹

II. Sei Superiori degli Ordini ed Istituti religiosi possano mandare direttamente ai loro soggetti esistenti in Oriente intenzioni di messe con le rispettive elemosine.

¹ Cf. *Acta S. Sedis* XL [1907], p. 344-346, ubi praecise ad huiusmodi verba (nota 2) monuimus: Hac formula comprehendendi omnes cuiusvis ritus Ordinarios et sacerdotes illis in locis commorantes ». Sed haec interpretatio haud arrisit P. Vermeersch, qui in suo Periodico *De religiosis et missionariis*, torn. 3, pag. 141, tradit: « *Ecclesiae in Oriente sitae erunt tum Patriarchatus vel Episcopatus Orientales cum presbyteris et fidelibus qui ad ipsos pertinent. Nam Vicarii Apostolici (et Praefecti Apostolici) nomine S. Sedis suum regunt Vicariatum. Ac proinde coetus cui praesunt pars est ecclesiae rontanae. Significatio ista stricta quam, in hac materia odiosa, iam suadent ipsae voces, demonstratur etiam dispositionis ratione. Ad sacerdotes Orientales, non autem ad latinos qui in Orientalibus partibus sacra ministeria exercent, imprudenter mittebantur exuberantia stipendia missarum . Deinde in nota 3 subiungit: Severiorem interpretationem redactorum *Acta S. Sedis*, qui ad omnes sacerdotes in Oriente commorantes regulam istam traducunt, improbat etiam P. Besson {*Nouvelle Revue théologique*, tom. 39, pag. 438); dum eamdem sequitur BoUDINHON {*Canoniste contemporain*, vol. 30, pag. 489) Respondimus primo, ipsas voces *ecclesiae in Oriente sitae*; si uti sonant accipiantur, complecti ecclesias tum orientales tum latinas illis in regionibus extantes secus enim recenseri debuissent dumtaxat *ecclesiae Orientis seu Orientales*. Numquid dicti Vicariatus et Praefecturae Apostolicae florent in Occidente? Respondimus secundo quod dispositio Pontificia in casu suam rationem praesertim habuit ex abusibus, qui tunc temporis apud sacerdotes latinos in Oriente lamentabantur. Tertio denique addimus quod a regula generali pro Oriente sancita merito excipiuntur *Delegati Apostolici*, qui prouti tales dici nequeunt praeesse ecclesiae in Oriente constitutae. Dicimus*

S. Congregatio respondit:

Ad I. Negative: ita ut nempe mitti possint ad praefatos Rmos Delegatos missarum intentiones cum respectiva elemosyna, ut eas distribuunt dumtaxat Praelatis et sacerdotibus Delegationis suae.

Ad II. Affirmative et taxative pro religiosis subditis suis, non vero pro ceteris. ¹

Ssmus Dnus Noster in audientia diei 9 Septembris 1907, audita relatione infrascripti Secretarii S. C. Concilii, benigne ratam habuit et approbavit resolutionem S. Congregationis, et insuper mandavit ut pro ceteris omnibus servetur dispositio decreti.

VINCENTIUS Card. Ep. Praenest., *Praefectus*.

C. De Lai, *Secretorius*.

7 - S. CONGREGATIO RITUUM

Γ-4. A. S., XL (1907) p. 750]

DECLARATIO

Decretorum de luce electrica ²

Nonnullis Postulatis lucis electricae usum in ecclesia respicientibus Sacra Rituum Congregatio, exquisito suffragio Commissionis Liturgicae, ita respondere censuit:

Lux electrica vetita est non solum una cum candelis ex cera super altari iuxta decretum n. 4097 *Natcheten*. 16 maii 1902, ³ sed etiam loco candelarum vel lampadum quae

22 - XI - 1907

Declaratio
Decretorum de
luce electrica in
Ecclesia.

prouti tales, quia ipsi praeterquam *Delegati Apostolici* pro catholicis ritus orientalis, sunt una simul *Vicarii Apostolici* pro catholicis ritus latini: hinc iisdem Delegatis *directe* mitti quidem possunt applicationes missarum ut eas distribuunt Praelatis et presbyteris Orientalibus: non autem, saltem per se, ut eas concedant sacerdotibus latinis (N. R.).

¹ Fit igitur specialis concessio favore Ordinum ac Institutorum Religiosorum (N. R.).

² *Décret. Authent.*, n. 4206.

³ *Collectanea*, 2^a edit., n. 2142.

coram Sanctissimo Eucharistiae Sacramento vel Sacris Reliquiis aut imaginibus Sanctorum praescriptae sunt. Pro aliis ecclesiae locis et ceteris casibus illuminatio electrica ad prudens Ordinarii iudicium permittitur: dummodo species non habeatur theatralis ad mentem decreti n. 3859 diei 4 iunii 1895¹

Atque ita rescripsit et declaravit, die 22 novembris 1907.

S. Card. Cretoni, *Praefectus*.

D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius*.

8 – S. CONGREGATIO RITUUM

[A. S. S., XLI (1908) p. 114-1163]

ANGELOPOLITANA

De usu lucis electricae et de cantu mulierum in ecclesiis²

17 . 1 - 1908.

De usu lucis electricae et de cantu mulierum in Ecclesiis.

Rmus Dnus Raymundus Ibarra et Gonzales, Archiepiscopus Angelopolitanus in republica Mexicana, a S. Rituum Congregatione sequentium dubiorum solutionem reverenter exposcit:

I. Per decretum S. R. C., n. 3859 die 4 iunii 1895 declaratum fuit « lucem electricam adhiberi posse in templis non ad cultum sed ad tenebras depellendas, seclusa omni theatrali specie ».³ Iamvero cum a nonnullis tale decretum nimis late interpretari videatur, ad controversias dirimendas, quaeritur in particulari:

1. Licebitne apponere in altari in quo SS. Sacramentum publicae fidelium patet venerationi electricas lampades, sive tabernaculum circa, sive in vasis florigeris quae inter candelabra locantur?

2. Fasne erit imagines SS. Cordis Iesu, vel B. Mariae

¹ *Collectanea*, 2a edit., n. 1899.

² *Decret. Authent.*, n. 4210.

³ Cf. A. S. S., XXVIII [1895-6], p. 53.

Virginis iisdem electricis circumcingere luminibus, ad instar scilicet fulgidae coronae circa caput, lunae sub pedibus, vel modum solarium radiorum ad latera; et in capitibus duodecim Apostolorum linguas igneas effingere rubeis lampadibus?

3. Permittine demum poterit quod in lampadibus quae ex ecclesiae fornicibus pendent, candelae ex cera, fictis candelis electricis substituantur?

II. Per decretum n. 3964 *De Truxillo* die 17 septembris 1897 prohibitum fuit ut «mulieres ac puellae intra vel extra ambitum chori canant in missis solemnibus», idemque confirmatum est die 19 februarii 1903.¹ Attamen cum in *Motu proprio* SS. I). N. Pii PP. X *Inter pastoralis officii* de musica sacra d. d. 22 novembris 1903 praecipiat ut cantus gregorius in populi usus restituendus curetur, quo ad divinas Laudes mysteriaque celebranda magis agentium partem, antiquorum more, fideles conferant »² quaeritur: Licebitne permittere ut puellae ac mulieres in scamnis sedentes, ipsis in ecclesia assignatis separatin'! a viris, partes invariables missae cantent; vel saltem extra functiones stricte liturgicas, hymnos aut cantilenas vernaculas concinant?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, exquisitis votis utriusque Commissionis tum liturgicae tum de musica et cantu sacro, omnibusque sedulo perpensis, ita rescribendum censuit:

Ad I. Pro tribus quaestionibus particularibus dentur et serventur decreta iuxta alias similes resolutiones.³

Ad II. *Affirmative* ad utrumque, et *ad mentem*. Mens⁴ est: i° ut intra christifideles viri et pueri, quantum fieri potest, suam partem divinis Laudibus concelebrandis conferant, haud exclusis tamen, maxime ipsorum defectu, mulieribus et puellis: et 2° ut ubi officiatura choralis habetur, cantus exclusivus mulierum, praesertim in cathedralibus ec-

¹ Cf. A. S. S., XXXV [1902-03] p. 622.

² Cf. A. S. S., XXXVI [1903-04] p. 329-339; 387-305; *Decret. Authent.*, n. 4421.

³ *Decret. Authent.*, 4210 dicitur: detur et servetur Decretum seu Declaratio d. d. 22. XI 1907, n. 4206; cf. supra n. 7.

⁴ Textus mutatus in *Decr. Authent.*

clesiis non admittatur, nisi ex gravi causa ab Ordinario agnoscenda; et cauto semper ut quaevis inordinatio vitetur.

Atque ita rescripsit, die 17 ianuarii 1908.

S. Card. Cretoni, *Praefectus*.

D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretariat*.

9 - EX CONSTITUTIONE APOSTOLICA PII PP. X
DE ROMANA CURIA “SAPIENTI CONSILIO”
III KALENDAS IULIAS 1908

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[A. A. S., I (1909) p. 12-13]

29 · VI · 1908
Circumscripti iuri
S. C. de Propaganda Fide.
Quoad territoria.

1. Sacrae huius Congregationis jurisdictio iis est circumscripta regionibus, ubi, sacra Hierarchia nondum constituta, status missionis perseverat. Verum, quia regiones nonnullae, etsi Hierarchia constituta, adhuc inchoatum aliquid praescierunt, eas Congregationis de Propaganda Fide subiectas esse volumus.

2. Itaque a jurisdictione Congregationis de Propaganda Fide exemptas et ad ius commune deductas decernimus - in *Europa* - ecclesiasticas provincias Angliae, Scotiae, Hiberniae, et Hollandiae, ac dioecesim Luxemburgensem; - in *America* - provincias ecclesiasticas domini Canadensis, Terrae Novae et Foederatarum Civitatum seu *Statuum* (*nitorum*). Negotia proinde quae ad haec loca referuntur, tractanda in posterum non erunt penes Congregationem de Propaganda Fide, sed, pro varia eorumdem natura, penes Congregationes ceteras.

3. Reliquae ecclesiasticae provinciae ac dioeceses, jurisdictioni Congregationis de Propaganda Fide hactenus subiectae in eius iure ac potestate maneant. Pariter ad eam pertinere decernimus Vicariatus omnes Apostolicos, Praefecturas seu missiones quaslibet, eas quoque quae Congregationi e Negotiis ecclesiasticis extraordinariis modo subsunt.

4. Nihilominus, ut unitati regiminis consulatur, volumus ut Congregatio de Propaganda Fide ad peculiare alias Congregationes deferat quaecumque aut fidem attingunt, aut matrimonium aut sacrorum rituum disciplinam.

Quoad fidem, matrimonium, sacros ritus.

5. Quod vero spectat ad sodales religiosos, eadem Congregatio sibi vindicet quidquid religiosos qua missionarios, sive uti singulos, sive simul sumptos tangit. Quidquid vero religiosos qua tales, sive uti singulos, sive simul sumptos attingit, ad Congregationem religiosorum Negotiis praepositam remittat aut relinquat.

Quoad religiosos.

6. Unitam habet Congregationem pro Negotiis rituum orientalium, cui integra manent quae huc usque servata sunt.

Quoad Sacram Congr. Orientalem.

7. Praefectura specialis pro re oeconomica esse desinit; omnium vero bonorum administratio, etiam *reverendae Camerae Spoliorum*, ipsi Congregationi de Propaganda Fide committitur.

Res oeconomicae.

8. Cum hac Congregatione coniungitur coetus pro *unione Ecclesiarum dissidentium*.

Coetus pro unione Ecclesiarum.

Datum Romae, ni Kalendas iulias an. mdcccvi.

De speciali mandato Ssfhi D. N. Pii Papae X.

R. Card. Merry Del Val.

10 – S. CONGREGATIO RITUUM

(.4. /1. § XLI (190S) p. 593-594]

AMERICAЕ, OCEANIAE, ATQUE AUSTRALIAE

Indultum litandi Sacrum in navi pro Episcopis Americae, Oceaniae et Australiae

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa X, clementer deferens supplicibus votis Sacrorum Praesulum ecclesiarum sive dioeceseon totius Americae, Oceaniae atque Australiae. privilegium benigne impertiri dignatus est, quo ipsi Revmi Sacrorum Antistites, quotiescumque Romam petaturi sint, perdurante maritimo itinere, etiam in reditu, singulis diebus Sacrum in navi peragere valeant: dummodo locus ad hoc

30 · VI - 19(6

Licentia litandi in navi Epp. Americae, Oceaniae, Australiae.

delectus nihil indecens aut indecorum praeseferat; mare sit adeo tranquillum, ut nullum prorsus adsit periculum effusionis sacrarum specierum e calice et — si adsit — alter sacerdos superpelliceo indutus, Praesuli celebranti adsistat. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 30 iunii 1908.

S. Card. Cretoni, *Praefectus*.

D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretariat*.

ii S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[4. S. S., XL1 (1908) p. 640-641]

De ratione transmittendi Missas ad Ecclesias Orientales

15 - vn - l'MW
Transmissio
missarum ad
Ecclesias orien-
tales.

Per S.C.de
Prup. Fide et
Delegatus Apo-
stolicos.

Cum plures Praelati enucleatas instructiones postula-
verint circa modum quo transmitti possint Missae ad Eccle-
sias rituum orientalium, haec S. C., ad tramites recentiorum
decretorum, has distinctas normas proponit ab omnibus
adamussim servandas:

i° Si qui velint Missas, quarum exuberet copia, ad Eccle-
sias rituum orientalium mittere, hoc praestare possunt non
modo per hanc S. C., uti praecipitur in decreto *Recenti* |
S. C. Concilii die 22 maii 1907 sed etiam per Rmos Delega-
tos Apostolicos in regionibus orientalibus constitutos. Quo
in casu, neccsse est significare Delegatis Apostolicis quot
Missae et quae stipendiorum summa tradi debeant Praelatis
orientalibus intra cuiusque Delegationis ambitum existen-
tibus.

2° Nullatenus licet eleemosynas mittere ad viros laicos
qui postea eas distribuunt sacerdotibus Missas celebraturis.

3° Neque licet celebrationem Missarum directe commit-
tere presbyteris orientalibus.

4° Vetitum etiam est eleemosynas directe mittere ad
Superiores congregationum religiosarum orientalium.

1 Cf. *Acta S. Sedis*, vol. 40, p. 344.

5° Immo neque licet Missas directe committere Praelatis orientalibus, qui vel Episcopi sint titulares vel simplices Vicarii Patriarchales.

6° Si vero agatur de Antistitibus habentibus iurisdictionem ordinariam episcopalem in Oriente, Missarum intentiones cum relativa eleemosyna ab Episcopis et sacerdotibus ad ipsos Antistites directe mitti possunt pro necessitatibus sacerdotum dumtaxat iis subiectorum, uti declaravit S. C. Concilii die 18 martii 1908. Ne autem ex pluribus locis simul, inultae eleemosynae confluant in unam et eandem dioecesim (quod nimiam dilationem in Missis celebrandis secum ferret); ideo qui committit eleemosynas alicui Praelato orientali, certiores faciat de numero Missarum etiam Delegatum Apostolicum regionis ad quem spectat vigilare ut Missae, ea qua par est sollicitudine, celebrentur.

Per Ordinarios.

Certiorato
Delegato Ap.

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 15 iulii 1908.

Fr. H. M. Card. G o t t i, *Praefectus*.

Aloisius Chiesa, *Officialis*.

12 – S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop., η. 82980-1908 Prot.]

IUme ac Rme Domine,

Mei muneris duco Amplitudinem Tuam facere certiores de responso dato a S. Concilii Congregatione a qua latum est anno superiore decretum *Ne temere* de Sponsalibus et Matrimonio, dubiis nonnullis quae circa praedictum Decretum exposuere haud pauci diversarum regionum in vastissimo Sinanim Imperio Ordinarii. Inter varia itaque quae in plenariis comitiis habitis die 27 iulii u. p. EE. Patres S. Congregationis Concilii circa idem Decretum examini subiecerunt, septimo loco sequens proponebatur Dubium: « An et quomodo annuendum sit petitionibus Ordinariorum Sinc-

31-VIII-1908

Dubia circa
matrimonia et
sponsalia in Si-
nis.

sium qui ob peculiare illius regionis conditiones postularunt: i) exemptionem a praescriptionibus decreti in sponsalibus ineundis; 2) dispensationem a praesentia parochi et quandoque etiam testium, sive in matrimoniis ex dispensatione contrahendis a baptizatis cum non baptizatis, sive in matrimoniis inter Catholicos, qui sub paganorum potestate sunt constituti»: cui dubio iidem EE. Patres, omnibus rite perpensis, respondendum censuerunt: Ad VII. « Quoad primum negative. Quoad secundum, concedendam esse iisdem Ordinariis facultatem dispensandi a forma substantiali matrimonii pro casibus tantum verae necessitatis, cum potestate hanc facultatem etiam habitualiter subdelegandi missionum rectoribus; facto verbo cum Ssmo ». Talem autem EE. Patrum responsionem SSrhus Dnus Noster Pius div. prov. Pp. X ratam habere et adprobare dignatus est, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Uniusmodi resolutionem quae Ordinariis Sinensium postulationibus respondet et per quam iisdem dispensandi facultas, ut supra, conceditur, Amplitudini Tuae per praesentes litteras significandam censui; ceteras vero resolutiones quae circa idem Decretum a S. Concilii Congregatione prodeunt, ex publicis ephemeridibus ex iis praesertim quae *Acta S. Sedis* nuncupantur cognoscere poteris.

Deum autem rogo ut Amplitudini Tuae fausta quaeque et felicia dignetur concedere.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. de Propaganda Fide, die 31 augusti 1908.

Amplitudinis Tuae addictissimus servus

Fr. H. M. Card. G o t t i, *Praefectus*.

Aloisius Veccia, *Secretarius*

13 – S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

[A. A. S., I (1909) p. 148-152]

Dubia de competentia

Beatissimo Padre,

Il Cardinale Prefetto della S. Congregazione di Propaganda Fide, per sua norma nell'eseguire, come deve, le disposizioni della Costituzione Apostolica *Sapienti consilio* e dei relativi Regolamenti da V. Santità approvati, e pubblicati il 29 giugno ed il 29 settembre dei corrente anno 1908, implora la soluzione dei seguenti quesiti:

12-χ1-ἰΜβ
Dubiae eom-

I. Se i Vicariati Apostolici che fanno parte, come suffraganei, di provincie ecclesiastiche staccate dalla giurisdizione di Propaganda in virtù della citata Costituzione, siano tuttora soggetti alla stessa Propaganda.

Vicarii Ap.

II. Se la Congregazione di Propaganda, attesa la speciale condizione dei Superiori di diocesi e missioni nelle lontane regioni delle Indie, del Tonchino, della Cina, del Giappone, dell'Australia, dell'Oceania e simili, possa continuare a dare ai Vescovi, ai Vicari Apostolici, ai Prefetti o Superiori di missioni le *formole* di facoltà, fra le quali molte riguardano il matrimonio.

Formulae,

III. Se la stessa Congregazione possa continuare a concedere il titolo di Missionario Apostolico *ad honorem* con la solita *formola* di facoltà.

Missionar»
Xpv5lv1“·'.

IV. Dovendo la S. Congregazione di Propaganda deferire alla S. Congregazione dei Riti *quaecumque attingunt sacrorum rituum disciplinam*, si chiede se questa ordinazione si riferisca alla disciplina dei Riti quale è determinata e circoscritta dalla Costituzione *Sapienti consilio*, ovvero si estenda anche a quelle facoltà relative alla Messa, al divino Ufficio ecc., che prima si solevano concedere dalla Congregazione dei Riti, come anche da quella di Propaganda.

Missae, oru-

V. Se la Congregazione di Propaganda debba rimettere alla Congregazione dei Religiosi anche quanto concerne le

Rehsios».

congregazioni missionarie di religiosi e di religiose, le cui costituzioni furono approvate dalla Congregazione di Propaganda.

Dispensatio-
nes matrimo-
niales.

VI. Se la Congregazione per gli Affari di rito orientale possa continuare a concedere dispense matrimoniali di mista religione e di disparity di culto.

Conciliarum
Acta.

VII. Se gli atti dei Concilii, che venissem celebrati nel territorio rimasto a Propaganda, si debbano rimettere alla Congregazione dei Concilio.

Iusiurandum
officialium.

VIII. Se anche gli Officiali, che erano in officio prima dei 4 novembre 1908, siano obbligati a prestare il giuramento prescritto dal Regolamento generale dei 29 giugno 1908.

Collegia.

IX. Se continueranno a dipendere dalla Congregazione di Propaganda il Collegio Americano del Nord, l'Irlandese e lo Scozzese, e se gli alunni dei medesimi dovranno fare il giuramento prescritto da Urbano VIII, 24 novembre 1625.¹

Iusiurandum
alumnorum.

X. Se anche gli alunni americani del Nord, canadesi, irlandesi ecc., i quali si trovano per diritto di fondazione nel Collegio Urbano di Propaganda, siano tenuti ad emettere in avvenire il suddetto giuramento prescritto da Urbano VIII e nella forma e nei termini stabiliti poi da Alessandro VII con Bolla del 20 luglio 1660 per tutti gli alunni del Collegio Urbano.²

Dimissorinles
et mutatio tituli
missionis.

XI. Se il Card. Prefetto della Congregazione di Propaganda potrà continuare a concedere le dimissorie per l'ordinazione agli alunni dei Collegi Americano del Nord, Irlandese e Scozzese; e se e come dovrà essere mutato il titolo *missionis*.

XII. Se e come si dovrà mutare il titolo *missionis* per quegli alunni del Collegio Urbano di Propaganda, i quali appartengono a provincie ecclesiastiche e a diocesi non più dipendenti dalla Congregazione di Propaganda Fide.

Responsa.

La Sacra Congregazione Concistoriale ai sopra esposti quesiti intorno alle disposizioni della Costituzione Apostolica *Sapienti consilio* e relativi Regolamenti, secondo la mente ricevuta dal S. Padre, il 12 novembre 1908 ha date le seguenti risposte:

¹ Cf. *Collectanea*, 2ª edit., n. 19.

² Cf. I. c., n. 142.

Al I. Affermativamente, fino a che rimangano tali. Esserc però espediente che la S. C. di Propaganda, appena è possibile, eriga questi Vicariati in diocesi e li rimetta quindi al diritto comune.

Al II. Affermativamente, dopo trattata e composta la cosa colla Sacra Congregazione dei Sacramenti.

Al IIT. Affermativamente pei suoi sudditi.

Al IV. Affermativamente alia prima parte, negativamente alla seconda.

Al V. Anche per le congregazioni religiose, le cui regole o costituzioni furono approvate da Propaganda, si stia al disposto della Costituzione *Sapienti consilio*.

Al VI. Affermativamente, fatta eccezione dei solo privilegio Paolino, il quale è di competenza del S. Ufficio.

Al VIT. Negativamente.

All'VITI. Negativamente, ma sarà bene che tutti lo prestino.

Al TX. I Collegi Americani del Nord, dell'Irlanda e della Scozia d'ora in avanti dipenderanno dalla S. Congregazione Concistoriale. Il giuramento da emettersi dagli alunni viene conservato; ma sarà fatto secondo una nuova formola che si stabîlirà.

Al X. Affermativamente, con formola da modificarsi d'accordo coll'Emo Cardinal Prefetto di Propaganda Fide.

AlPXI. Il concedere le lettere dimissoriali *ad S. Ordines* spetterà a questa S. Congregazione, la quale, quando sarà necessario, muterà il titolo *missionis* nel titolo *servitii ecclesiae*.

Al XII. L'Emo Cardinal Prefetto di Propaganda muterà per i detti alunni il titolo *missionis* nel titolo *servitii ecclesiae*.

G. Card. De Lai, *Segretario*.

L. ϕ S.

Scipione Tecchi, *Assessore*.

Versio

Beatissime Pater,

Cardinalis Praefectus S. Congregationis de Propaganda Fide ut rite, sicuti debet, exsequi valeat praescripta Constitutionis Apostolicae *Sapienti consilio* et adiectae Ordinationis a Sanctitate Vestra confirmatae, quae fuerunt edita diebus 29 iunii et 29 septembris labentis anni 1908, eorum quae sequuntur dubiorum solutionem postulat:

I. Utrum Vicariatus Apostolici, qui tamquam suffraganei pertinent ad provincias ecclesiasticas a iurisdictione Congregationis de Propaganda, vi memoratae Constitutionis exemptas, iugiter subsint eidem Congregationi de Propaganda.

II. Utrum Congregatio de Propaganda, ob peculiaria adiuncta Moderatorum dioecesum et missionum in longinquis regionibus Indiarum, Tonkini, Sinarum, Iaponiac, Australiae, Oceaniae aliisque huiusmodi, etiam in posterum concedere possit Episcopis, Vicariis Apostolicis, Praefectis vel Moderatoribus missionum *formulas* facultatum, quarum plures matrimonium respiciunt.

III. Utrum eadem Congregatio adhuc tribuere valeat titulum *Missionarii Apostolici ad honorem*, addita solita facultatum *formula*.

IV. Cum Sacra Congregatio de Propaganda teneatur deferre ad S. Congregationem Rituum « quaecumque attingunt sacrorum rituum disciplinam », quaeritur, utrum hoc praescriptum respiciat rituum disciplinam prout ipsa determinatur ac circumscribitur a Constitutione *Sapienti consilio*. an extendatur quoque ad facultates Missae, divinum Officium aliaque spectantes, quas ante largiri consueverant sive Congregatio Rituum sive etiam Congregatio de Propaganda.

V. Utrum Congregatio de Propaganda deferre debeat ad Congregationem de Religiosis etiam quidquid attingat congregationes missionarias tum virorum quam mulierum, quarum constitutiones a Congregatione de Propaganda approbatae fuerunt.

VI. Utrum Congregatio pro Negotiis rituum orienta-

lium valeat etiam in posterum concedere dispensationes matrimoniales mixtae religionis ac disparitatis cultus.

VII. Utrum acta Conciliorum, quae celebrari contigerint in territorio Congregationi de Propaganda relicto, remittenda sint ad Congregationem Concilii.

VIII. Utrum etiam Officiales, qui in officio aderant ante diem 4 novembris 1908, teneantur iusiurandum emittere per Legem generalem diei 29 iunii 1908 praescriptum.

IX. Utrum collegia Americae septentrionalis, Hyberniae et Scotiae dependere pergant a Congregatione de Propaganda, et utrum eorundem alumni praestare teneantur iusiurandum praescriptum ab Urbano VIII, die 24 novembris 1625.

X. Utrum etiam alumni Americae Septentrionalis, Canadenses, Hyberni etc., qui ex iure foundationis instituuntur in Collegio Urbano de Propaganda, emittere obstringantur posthac memoratum iuramentum ab Urbano VIII praescriptum atque in forma et terminis deinceps statutis ab Alexandro VII per Bullam die 20 iulii 1660 pro cunctis Collegii Urbani alumni.

XI. Utrum Cardinalis Praefectus Congregationis de Propaganda poterit adhuc concedere litteras dimissoriales ad sacros Ordines alumni Collegiorum Americae Septentrionalis, Hyberniae et Scotiae; et an ac quomodo mutare oporteat titulum *missionis*.

XII. Utrum et qua ratione immutandus sit titulus *missionis* quoad alumnos Collegii Urbani de Propaganda, qui pertinent ad provincias ecclesiasticas et dioeceses a Congregatione de Propaganda avulsas.

Sacra Congregatio Consistorialis superius relatis dubiis circa praescripta Constitutionis Apostolicae *Sapienti consilio* et adiectae Ordinationis, iuxta mentem a Ssmo Domino declaratam die 12 novembris 1908 respondendum censuit:

Ad I. Affirmative, dum ita permanent. Expedit tamen ut S. Congregatio de Propaganda, quamprimum fieri possit, memoratos Vicariatus erigat in dioeceses, cosque proinde deducat ad ius commune.

Ad II. Affirmative, re tamen agitata et composita cum S. Congregatione de Sacramentis.

Ad III. Affirmative quoad sibi subditos.

Ad IV. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

Ad V. Etiam quoad congregationes religiosas, quarum regulae seu constitutiones approbatae sunt a Congregatione de Propaganda, standum praescriptis Constitutionis *Sapienti consilio*.

Ad VI. Affirmative, excepto tantummodo privilegio Paulino, quod pertinet ad Congregationem S. Officii.

Ad VII. Negative.

Ad VIII. Negative, verum congruit ut omnes illud emittant.

Ad IX. Collegia Americae Septentrionalis, Hyberniac et Scotiae posthac pendebunt a S. Congregatione Consistoriali. Iuramentum autem ab alumnis praestandum servetur, reformandum tamen erit iuxta novam statuendam formulam.

Ad X. Affirmative, formula vero reformanda consiliis initis cum Emo Cardinali Praefecto Congregationis de Propaganda.

Ad XI. Concessio litterarum dimissorialium ad sacros Ordines pertinebit ad hanc S. Congregationem, quae, cum necessarium fuerit, immutabit titulum *missionis* in titulum *servitii ecclesiac*.

Ad XII. Eius Cardinalis Praefectus Congregationis de Propaganda mutabit pro memoratis alumnis titulum *missionis* in titulum *servitii ecclesiae*.

14 - S. CONGREGATIO RITUUM

[Æ A. S. I (1909) p. 288-289]

CONGREGATIONIS SANCTISSIMI REDEMPTORIS
PROVINCIAE HOLLANDICAE

Specialis indulgetur modus purificandae Pyxidis in leprosum
hospitiis.¹

Mathias Raus, congregationis SS. Redemptoris superior
generalis, SS. Rituum Congregationi ea quae sequuntur
humillime exposuit, nimirum:

In Vicariatu Apostolico Surinamensi, quem S. Sedes
provinciae nostrae Hollandicae commisit, duo existunt
leprosum hospitia, quibus sacerdotes nostri curam spiri-
tualem impendunt: quo in caritatis exercitio, iam quatuor
ex patribus lepram ipsi contraxerunt, et mortui sunt. Quum
igitur tantum sit contagionis periculum, quod et medici agno-
scunt, opportunum esse videtur, ut etiam in purificanda
sacra pyxide maximae adhibeantur cautela. Hactenus patres
nostri, servatis rubricis, purificationem illam perfecerunt,
sumptis minutis particulis, quae forte remanserant. In his
vero facile est, ut reperiantur fragmenta, quae labia et sali-
vam leprosum tetigerint. Haec quum ita sint, idem orator
Sanctitati Vestrae supplicat, ut sacerdotes nostri, tum in
praedictis, tum in aliis forte erigendis leprosum hospitiis,
abstinere possint a sumenda sacrae pyxidis purificatione:
quae reposita per octo aut quindecim dies in tabernaculo,
dein in sacrarium infundatur.

Sacra porro Rituum Congregatio, ad relationem subscripti
Secretarii, exquisito voto Commissionis liturgicae, reque ac-
curate perpensa, ita rescribendum censuit: Paretur super
altari vasculum cum aqua et stappa seu gossypio, in quod

19 - II - 1909

Modus specia-
lis purifican-
dae pyxidis in
leprosum ho-
spitiis indui
getur.

¹ Non receptum in *Dccret. Authent.*

vasculum purificatio pyxidis, modo solito peragenda, immit-
tatur, eaque quamprimum fieri poterit in sacrarium inficiatur.
Atque ita rescripsit ac induisit, die 19 februarii 1909.

Fr. S. Card. Mart in e l l i, *Praefectus*.

D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius*.

15 - S. CONGREGATIO CONCILII

[A. A. S., 1 (1909) p. 286-288]

VICARIATUS AFRICAE MERIDIONALIS PRAECEDENTIAE

In conventu Vicariorum Apostolicorum Africae Meridionalis
praecedentia spectat ad antiquiorem in munere vicarii

Die 27 februarii 1909

27 - 11 - 1909

Praecedentia
in conventu Vi-
cariorum App.
Africae Meri-
dionalis.

Dubium.

Synopsis discussionis. — A.S. Congregatione de Propa-
ganda Fide ad sacram Congregationem Concilii transmissae
fuerunt litterae Vicariorum Apostolicorum Africae meridio-
nalis, in quibus sequens proponitur dubium: « Anno elapso,
benigne induisit S. Congregatio de Propaganda, ut Praesules
Sud-Africani conventum inter se habere possent, eo fine ut
res tractarent concernentes bonum religionis in ista regione.
Nunc vero dubitatur, quisnam ex eis praeesse debeat tali
conventui. Dubium ex hoc oritur quod unus ex eis, nempe
R. P. D. Rooney, licet consecratus Episcopus anno 1886,
nonnisi die 19 februarii 1908, morte R. P. D. Leonard, munera
Vicarii Apostolici Districtus occidentalis Promontorii Bonae
Spei implere incepit. Quaeritur igitur, *utrum prioratus inter
Praesules praedictos computari debeat a die ad Episcopatum
evectionis, an vero a die officii Vicarii Apostolici suscepti a
coadiutore cum iure, post mortem eoadiuti* ».

Votum ma-
gistri Caeremo-
niarum App.

Super huiusmodi dubio votum unius ex apostolicarum
caeremoniarum magistris exquisitum est, cuius en summa.

Episcopales conventus, quos hodie vulgo vocant *Confe-
rence*, locum quasi tenent synodorum provincialium, nullo

tamen respectu habito ad provinciarum ecclesiasticarum limites, ac sine loci determinatione. Ubi autem datae sunt ab Apostolica Sede peculiare instructiones, is designatus est praeses et moderator earum, qui *gradu* et *antiquitate* in ecclesiastica Hierarchia praestaret. Ubi vero instructio eiusmodi non habeatur, eadem tamen videtur norma sequenda. Vicarii Apostolici episcopali titulo aucti sunt, *gradu* proinde sunt pares: manet *antiquitas* uti distinctionis critérium. Num *antiquitas ordinis*, an vero *officii*? Ad iuris normam primus est praelationis titulus iurisdictio (Cfr. Santi-Leitner, de maior, et obed., lib. i, tit. 33, n. 2). Caeremoniale Episcoporum, lib. I, cap. 4, n. 4 etc. aperte praecipit, in propria dioecesi gaudere Episcopum praecedentia super omnes ceteros Praelatos exceptis dumtaxat Cardinalibus, proprio Metropolitano et Nuntiis Apostolicis cum facultate Legati a latere. Et S. Rituum Congregatio ad praecedentiam statuendam inter Episcopos extra propriam dioecesim, non consecrationem sed electionem considerat (n. 270), et praecise decretum consistoriale super expeditione ecclesiae (n. 734). S. Congregatio EE. et RR., die 24 aug. 1889, in sua instructione pro conventibus, ab Episcopis italicarum regionum habendis, § 3, praescribit: « Il Prelato più degno per grado e anzianità nella ecclesiastica gerarchia avni la presidenza nelle adunanze episcopali di ciascuna regione ». Similiter eadem S. C., die 22 iulii 1898, in sua instructione pro episcopalibus conventibus dioecesium Austriae § 4, praescribit: « Episcoporum conventus, sive plenarios sive peculiare, convocet ac moderetur, qui inter congressuros, gradu, antiquitate in ecclesiastica Hierarchia ceteris praeest, eique parere cuncti teneantur, in iis quae coetum spectant ». Episcopus mere titularis non habet votum decisivum in synodo provinciali, neque supra ceteros gaudet praecedentia, licet ante consecrationem acceperit, nec considerari potest ut Episcopus exemptus, quem admodum declaravit S. Congregatio Concilii in una *Aquen.* die 25 augusti 1850. Potest in confirmationem afferri optio, quae datur inter Patres Cardinales: Diaconus Cardinalis, videlicet, optans ordinem presbyteralem, praecedit, ceteros presbyteros Cardinales post se creatos, quia non ordo, sed

dignitas consideratur. Neque desunt exempla, quae praxim in casibus peculiaribus indicent: ita v. gr. in synodo regionis cuiusdam in Sinis, anno 1880, praefuit Ioannes Timoleon Raimondi, Episcopus anno 1874 electus, Vicarius Apostolicus; dum Thomas Gentili, Episcopus anno 1868 electus, coadiutor alterius Vicarii Apostolici absentis, ab eodemque delegatus, postremum tenuit locum.

Prior igitur titulus praelationis est antiquitas iurisdictionis, et non ordinis, unde, in casu, nihil haesitandum: ius favere dicendum est Vicario Apostolico antiquiori. Coadunantur praeterea hi, non tamquam Episcopi, sed tamquam Vicarii; ceterum et in provincialibus synodis praelationis titulus est iurisdictionis. Quaedam exceptio in casibus particularibus nil officit; neque obstat, Vicarios iurisdictionem exercere alterius nomine, hi enim a supremo Principe illam accipiunt, quae officio inhaeret, et in iure continetur: superior est praeterea iurisdictioni Vicariorum generalium, qui cuilibet dioecesanae dignitati praecedunt.

Decisio.

Decisio. — Et Emi Patres S. C. Concilii, in generali conventu diei 27 februarii 1909, responderunt: Praecedentiam in casu spectare ad Praesulem, qui antiquior est in munere Vicarii Apostolici.

Facta vero relatione in audientia diei 14 martii 1909, SSmus resolutionem Eiorum Patrum approbare dignatus est.

Iulius Grazioli, *Subsecretarius*.

16 - S. CONGREGAZIONE DEL CONCILIO

[Arch. Prop., η. 572-1909 Prot.]

15 marzo 1909

Ulmo e Revtno Signore,

15 - III . 1°09

Praecedentia
ut tupnu

La questione circa la precedenza nelle adunanze sinodali dei Vicarii Apostolici dell'Africa meridionale, rimessa a questa S. Congregazione dalla S. V. Illma e Revma con lettera 22 gennaio di quest'anno, n. 84, 2224, fu proposta agli Emi Padri nella plenaria Congregazione del 27 passato febbraio e

risolta con la risposta: « Praecedentiam in casu spectare ad Praesulem qui antiquior est in munere Vicarii Apostolici ».

Tale risoluzione essendo stata approvata dalla Santità di Nostro Signore neH'udienza del 14 marzo corrente, mi affretto a comunicarla alla S. V. Illrha e Revma per sua norma, insieme al foglio d'ufficio, distribuito agli Emi Padri.

Profitto ben volentieri della circostanza per esprimerle i sensi dei mio profondo ossequio, mentre ho il piacere di raffermarmi,

della S. V. Illma e Revma

Umilmo devmo servo

F.to B. Pompili, *Segretario.*

All'Ulmo e Revfho Signore

Mons. Luigi Veccia

Segretario della S. C. de Propaganda.

17 SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

[4. A. S., I (1909) p. 277]

Conceditur indulgentia anulum cardinalium et episcoporum deosculantibus

Die 18 martii 1909

SSmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. X, in audientia R. P. D. Adessori S. Officii impertita, universis christifidelibus corde saltem contrito ac devote, anulum EE. PP. Cardinalium vel RR. PP. Archiepiscoporum et Episcoporum deosculantibus, indulgentiam *quinquaginta dierum*, defunctis quoque adplicabilein, benigne concessit. Praesenti in perpetuum valituro, absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

is- in - t*

Indulgentia
pro deosculari'
libus anulum
Cardinalium
vel Epp.

Aloisius Can. Giambene, *Substitutus pro Indulgentiis.*

j8 – SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

[A. A. S., I (1909) p. 513-514]

Conceduntur indulgentiae recitantibus orationem pro conversione
Imperii Sinensis et Mongoliae

Die 27 maii 1909

27 - V - 1909
Indulgentia
ditatur oratio
pro conversione
Imperii Sinensis et
Mongoliae.

SSmus Dominus Noster D. Pius divina Providentia PP. X, in audientia R. P. D. Adessori S. Officii impertita, universis christifidelibus, corde saltem contrito ac devote infra relatam precem pro conversione imperii Sinensis ac Mongoliae recitantibus Indulgentiam trecentorum dierum, defunctis quoque adplicabilem, pro qualibet vice, benigne concessit; iis vero, qui eandem orationem quotidie per integrum mensem recitaverint, atque una eiusdem mensis die, cuiusque arbitrio eligenda, confessi ac sacra synaxi refecti, aliquam ecclesiam vel publicum oratorium devote visitaverint, ibique ad mentem Summi Pontificis oraverint plenariam indulgentiam, adplicabilem ut supra, clementer elargitus est; tandem induisit, ut praefatae indulgentiae acquiri etiam valeant a christifidelibus illiteratis, vel ab iis, qui prae manibus dictam orationem non habent, dummodo eius loco ad intentionem conversionis memoratarum gentium orationem dominicam cum angelica salutatione et *Gloria Patri* etc. bis recitent, ceteris adimpletis conditionibus.

Oratio

Oratiu.

Domine Iesu Christe, unice Salvator universi generis humani, qui « iam dominaris a mari usque ad mare, et a flumine usque ad terminos orbis terrarum », aperi propitius sacratissimum Cor tuum etiam miserrimis imperii Sinensis nec non Mongoliae incolis, qui adhuc in tenebris et in umbra mortis sedent, ut, intercedente piissima Virgine Maria, matre tua immaculata, et sancto Francisco Xaverio, relictis idolis, coram te procidant et Ecclesiae tuae sanctae aggregentur. Qui

vivis et regnas in saecula saeculorum. Arnen. *Pater, Ave et Gloria.*

Praesenti in perpetuum valituro, absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

A. Can. Giambene, *Substitutus pro Indulgentiis.*

19 - S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

[/1. A. S., I (1909) p. 695-699]

INSTRUCTIO

Circa debita et obligationes oeconomicas a religiosis familiis suscipienda

Inter ea, quae religiosis Familiis maius detrimentum afferunt, quaeque sicut earum tranquillitatem perturbant, ita bonam existimationem in discrimen vocant, praecipue est numeranda nimia facilitas, qua aliquando debita contrahuntur.

Saepe enim aes alienum inconsulto et intemperate suscipitur, sive ad excitandas domos, sive ad eas augendas et ampliandas, sive ad tyrones plus aequo recipiendos, sive ad manum apponendam operibus vel instituendae iuventutis, vel sublevandae miseriae.

Quae quidem omnia, licet vel in se, vel ratione praestituti finis, sint opera laude digna, quum tamen regulis christianae prudentiae et aequae administrationis non semper respondeant, ideoque apostolicarum praescriptionum verbis et spiritui contraria sint, Deo esse grata non possunt, nec proximo valent permansuram afferre utilitatem.

Quum autem in dies misere succrescat huiusmodi abusus, debita contrahendi absque prudentibus cautelis, et frequenter sine venia, sive Superioris generalis sive huius Apostolicae Sedis; attentis peculiaribus et extraordinariis sane circumstantiis, in quibus publicae et privatae res oeconomicae versantur; ne domus quaecumque religiosae, ex sua leviori agendi ratione, in aere alieno contrahendo damnum in posterum

30- vn 1^.

Circa debita et obligationes oeconomicas a Religiosis suscipienda.

Abusus.

Normae.

persentiant; sanctissimus Dominus noster Pius Papa X, habitis suffragiis Emorum Patrum Cardinalium huius sacrae Congregationis negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, in plenario coetu ad Vaticanum habito, die 30 iulii 1909 Post maturum examen, haec decernere, statuere et praescribere dignatus est, a singulis Ordinibus, congregationibus, institutis, utriusque sexus, sive votorum solemniuin sive simplicium, a monasteriis, collegiis et domibus religiosis, sui quoque iuris, vel Ordinariis locorum subiectis, apprime servanda:

1. Praevius
sn?orum.S

I. Moderatores, sive generales sive provinciales seu regionales sive locales nulla debita notabilia contrahant, nullasque notabiles obligationes oeconomicas suscipiant, directe vel indirecte, formaliter vel fiducialiter, hypothecarie vel simpliciter cum onere vel absque onere reddituum seu fructuum, per publicum vel privatum instrumentum, ore-
tenus vel aliter:

a) absque praevio consensu Consilii generalis seu Definitorii, si agatur de Curia generali, aut de domo vel domibus, immediate jurisdictioni seu directioni Curiae generalis subiectis;

b) vel absque praevio consensu Consilii seu Definitorii provincialis, et expressa licentia Moderatoris generalis, accedente voto deliberativo Consilii seu Definitorii generalis, si agatur de debitis vel obligationibus a Superioribus provincialibus vel regionalibus contrahendis seu suscipiendis;

c) vel absque praevio consensu Consilii localis seu monasterii sive domus, quocumque nomine designetur, sub nullo Superiore provinciali seu regionali positae, et expressa licentia Moderatoris generalis, eiusque Consilii seu Definitorii generalis. Quod si Ordo in varias congregationes seu familias, proprium Praesidem seu Moderatorem generalem seu quasi generalem habentes divisus sit, huius Praesidis seu Moderatoris eiusque Consilii licentia necessaria omnino erit;

Licentia or-
dinarii.

d) vel absque praevio consensu Consilii localis, si agatur de monasteriis vel domibus nulli Moderatori generali subiectis, accedente tamen licentia in scriptis Ordinarii loci, si monasteria seu domus huiusmodi ab Ordinarii jurisdictione vere exempta non sint.

II. In debitis vel in obligationibus oeconomicis contrahendis, habenda est notabilis quantitas, quae superat 500 libellas, nec attingit 1000, si agatur de monasteriis vel domibus singulis; quae superat 1000 libellas, nec attingit 5000, si agatur de provinciis vel quasi provinciis; quae superat 5000 libellas, si de Curiis generalibus. Quod si domus, provincia vel Curia generalis debita vel obligationes contrahere intendat, quae valorem 10.000 libellarum excedant, praeter licentiam respective Consilii, ut supra, requiritur beneplacitum apostolicum.

2. Quid sit notabilis quantitas.

Licencias. Se dis.

III. Non licet per diversa debita vel per obligationes diversas, quae quomodolibet contracta sint vel contrahantur, summam respectivam in praecedenti articulo expressam superare; sed omnia et singula debita omnesque et singulae obligationes, quomodolibet contracta, semper coalescunt. Ideoque nullae omnino erunt licentiae ad nova debita contrahenda novasque obligationes suscipiendas, si anteacta debita vel obligationes nondum extincta sint.

3. Debita coalescunt.

IV. Pariter nulla erunt indulta seu beneplacita apostolica ad contrahenda debita vel ad suscipiendas obligationes, valorem 10.000 libellarum excedentia, si domus, provincia vel curia generalis oratrix in precibus reticeat alia debita vel alias obligationes, quibus forsitan adhuc gravatur.

J. Reticentia ubi petitur licentia S. Sedi>-

V. Si qua autem congregatio et institutum votorum simplicium aliaeque religiosae Familiae Consilia generalia, provincialia et localia non habeant, illa intra tres menses constituent ad hunc finem vigilandae administrationis oeconomicae. Monasteria autem seu domus, quae sint sui iuris, nec Consilium libera capituli localis electione constitutum habeant, illud pariter intra tres menses sibi eligant. Consilarii autem per triennium in officio permaneant, et sint quatuor in monasteriis vel domibus, quae saltem duodecim electores habent, et duo ad minus in aliis.

5. Consilia constituenda, ubi desunt.

VI. Suffragia, de quibus agitur in articulo I, toties quoties exquirantur, et semper secreta atque deliberativa sint, non mere consultiva; licentiae autem, virtute suffragiorum concessae, numquam oretenus, sed in scriptis dentur. Acta vero Consilii subscribantur tum a Moderatore tum a singulis consiliariis.

6. Suffragia Consiliorum.

AcU Consilii.

7. Omnia oeconomica Consilii sublidenda.

VIT. Graviter oneratur Moderatorum conscientia, ne per se vel oeconomum, vel aliter, consiliariis occultent, ex toto vel ex parte, bona quaecumque, redditus, pecunias, titulos, donationes, eleemosynas et alia valorem aliquem oeconomicum habentia, etiamsi data sint Moderatori intuitu personae; neque de debitis vel obligationibus quomodolibet contractis taceant; sed omnia plene, exacte, sincere, fideliter revisioni, examini et adprobationi consilii committantur; omnia etiam documenta, bona temporalia vel oeconomiam respicientia, pariter consiliariis examinanda tradantur.

8. Fundationes, ubi pecunia non suppetat.

VIII. Nulla fundatio monasterii vel domus, nullaue foundationis amplificatio vel mutatio fiat, si pecunia solvenda non habeatur, et hac de causa debita vel obligationes oeconomicae contrahenda sint, etiamsi fundus vel materia ad aedificandum, vel aliqua pars aedificii gratuito donetur, vel construatur; nec sufficit promissio pecuniae etiam in magna quantitate ab uno vel pluribus benefactoribus tribuendae, quia huiusmodi promissiones saepe non adimplentur, cum periculo gravis nocumenti materialis et moralis Religiosorum.

9. Investimenti uni eiusque mutatio.

IX. Ut pecuniae, redditus aliique proventus legitime collocentur in aliquo tuto, licito ac fructifero investimento, et ut potius in uno quam in alio investimento ponantur, requiritur votum Consilii, toties quoties exquirendum, exhibitis praefato Consilio omnibus notitiis circa formam, modum et alias investmenti circumstantias. Quod item valet pro qualibet investmenti mutatione, servatis aliis de iure servandis.

10. Praescriptio Consilii.

X. Quae de triplici clavi capsam claudente deque ipsius capsae visitatione, necnon de recta administratione rerum temporalium praescribuntur in constitutionibus singularum Familiarum religiosarum, si severiori ratione, quam in singulis articulis praesentis Instructionis ordinentur, accurate serventur in iis, quae ipsi Instructioni contraria non sint. Et

Ubi desunt, eundem. Nunc.

administratio temporalis per propria statuta ordinata non fuerit, omnia quamprimum ordinentur, prae oculis habitis quae in *Nurmis*, cap, VI, ¹ dicuntur, quaeque non

¹ Partis II, n. 283-296.

solum sorores, sed et viros religiosos respiciunt, ut habetur in *nota in fine pag. 3* earundem *Normarum* posita, salvis semper praescriptionibus huius Instructionis.

XI. Fundus, legata et alia quaecumque bona, quae quomodolibet Missas adnexas habent, eorumque fructus vel redditus nullo pacto debitis vel obligationibus oeconomicis cuiuscumque conditionis sint, ne quidem ad breve tempus, gravari possunt; et pecuniae Missis pro manualibus vel aliis celebrandis acceptae, ante ipsarum celebrationem, nullo pacto nullaque de causa, neque ex toto neque ex parte expendi possunt, sed integre servari debent. Qua in re speciali vigilantia procedant tum Moderatores tum consilarii.

11. Bona quibus Missae adnexas sunt.

Stipendia manualia.

XII. Quae de dotibus monialium et sororum non alienandis ab apostolica Sede iamdudum statuta sunt, erunt apprimè servanda. Nullo igitur pacto neque cuiusvis utilitatis intuitu fas erit capitalia huiusmodi dotum consumere, quousque respective moniales vel sorores vivant; sub poenis a iure determinatis. Et Apostolicae Sedis venia erit expetenda, si ob gravissimas circumstantias perutilis indicetur etiam unius tantum dotis alienatio.

12. Dote» monialium et Φ.10. rum.

Licentia S. Sedis.

XIII. Donationes, etiam titulo eleemosynae vel subsidii, non fiant, nisi iuxta condiciones a Sancta Sede praescriptas, et iuxta mensuram in singulis constitutionibus ordinatam, vel a capitulis, et in eorum defectu, a Superioribus generalibus cum respectivis Consiliis legitime determinatam.

11. «ne

XIV. Omnia, quae in hac Instructione praescribuntur, non solum Ordines, congregationes et instituta virorum, sed etiam monialium et sororum respiciunt. Violatores autem earundem praescriptionum graviter puniantur, et si violatio sit de iis, quae de iure communi vel iuxta praesentem Instructionem apostolicum beneplacitum requirunt, poenis ipso facto subiaccant, alienatoribus bonorum ecclesiasticorum inflictis.

,bbi
>truc<iuni«.
sancn ««■.

Contrariis quibuscumque, etiam speciali mentione dignis, non obstantibus.

Fr. I. C. Card. Vives, *Praefectus*.

D. L. Janssens, O. S. B., *Secretorius*.

20 - S. CONGREGATIO CONCILII

[J. A. S., I (1909) p. 766]

BELLOVACEN.

Legatorum Piorum: de onere certiorandi Episcopum de legatis
ad pias causas

Die j augusti 1909

Episcopus Bellovacensis litteris diei 21 martii 1909, inter
alia, sequens dubium proposuit huic S. Congregationi diri-
mendum: *utrum sacerdotes vel laici possint, inscio Ordinario,*
legata ad pias causas recipere eorumque administrationem gerere
respectiva onera implere.

Emi Patres S. Congregationis Concilii, exquisito Consul-
toris voto reque sedulo perpensa, in plenis comitiis diei
7 augusti 1909, respondendum consuerunt: *Omnes, sire*
sacerdotes sive laicos, quorum fidei concredita sunt legata ad
pias causas, teneri de hoc quamprimum certiore reddere Epi-
scopum, qui ius habet vigilandi super administrationem et consu-
lendi securitati eorumdem legatorum.

Facta vero, die 9 augusti insequenti, de his omnibus rela-
tione S. S. Sanctitas Sua resolutionem Emorum Patrum
adprobare dignata est.

Iulius Grazioli, *Subsecretarius.*

21 S. CONGREGATIO DE SACRAMENTIS

[A. A. S., I (1909) p. 656]

FRIBURGEN.

Dubium circa conlationem SS. Ordinum extra tempora, et non
servatis interstitiis, alienis subditis

In Congregatione generali, die 13 augusti 1909 habita,
proposito dubio, utrum Episcopus, gaudens induito confe-
renti Ordines extra tempora et non servatis interstitiis, eo
uti possit etiam erga alienos subditos, suorum Ordinarios

dimissorias habentes »; Emi Patres, re mature perpensa, respondendum censuerunt: « *Affirmative*, facto verbo cum Ssfho ».

Sanctitas vero Sua, audita relatione R. P. D. eiusdem sacrae Congregationis Secretarii in audientia diei 15 augusti 1909, Emorum Patrum resolutionem approbavit et confirmavit.

D. Card. Ferrata, Praefectus.

Ph. Giustini, Secretariat.

non §ervati
intersUtis, alie-
n ° s quoque
Huhditos ordi-
nare potest.

22 - S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

[J. A. S., I (1909) p. 700-701]

DECRETUM

De quibusdam postulantibus in religiosas familias non admittendis

Ex audientia Ssiïïi, die 7 sept. 1909

Ecclesia Christi, licet spirituali gaudio afficiatur, quum fideles matura deliberatione et recta intentione statum perfectionis in religiosis Familiis amplectuntur, qualitatis tamen quam numeri potius sollicita, ingressum in novitiatum et professionem votorum ita moderata est ut eos tantum decreverit ad evangelica consilia in religiosis Domibus servanda esse admittendos, qui divinae vocationis argumenta praeberent. Ipsum quoque probationis tempus, quod votorum emissionem praecedit, ad hoc instituit, ut animi non solum religiosi imbuerentur virtutibus, sed etiam a Superioribus rite explorarentur.

Debilitata tamen in regionibus non paucis vitae Christianae disciplina, Apostolica Sedes ingressum in religiosas Familias, examen tyronum et experimentum vitae religiosae, paullatim, progressu temporis, severiori quadam ratione ordinavit, editis ad rem legibus, quae spem perseverantiae et prosperi exitus firmiorem redderent.

Quum vero compertum sit, longe melius esse, ut aliqua-

7. IX - 1%°

Quidam Po-
stulantes tn re-
ligiosas familias
non admittendi.
Ratio decreti.

Novae normae.

liter claudantur ianuac ingredientibus, ne postea late reserentur exeuntibus, sanctissimus Dominus noster Pius Papa X committere dignatus est huic sacrae Congregationi negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, ut severiori huiusmodi Ecclesiae disciplinae insistens in admittendis alumnis ad novitiatum et vota, haec statueret, ab omnibus religiosis virorum Familiis, graviter onerata Superiorum conscientia, fideliter in posterum servanda, quae sequuntur:

Nullimode, absque speciali venia Sedis Apostolicae, et sub poena nullitatis professionis, excipiantur, sive ad novitiatum sive ad emissionem votorum postulantes:

1. Expulsi ex Collegiis etiam laicis.

i° qui e collegiis etiam laicis ob inhonestos mores vel ob alia crimina expulsi fuerint;

2. Dimissi ex seminariis etc.

2° qui a seminariis et collegiis ecclesiasticis vel religiosis quacumque ratione dimissi fuerint;

3. Dimissi ex religione vel dispensati a votis.

3° qui, sive ut professi sive ut novitii, ab alio Ordine vel congregatione religiosa dimissi fuerint; vel, si professi, dispensationem votorum obtinuerint;

4. Dimissi re-intrare cupientes.

4° qui iam admissi, sive ut professi sive ut novitii, in unam provinciam alicuius Ordinis vel congregationis et ab ea dimissi, in eandem vel in aliam eiusdem Ordinis vel congregationis provinciam recipi nitantur.

Contrariis quibuscumque, etiam speciali mentione dignis, non obstantibus.

Fr. I. C. Card. Vives, *Praefectus*.

D. L. Janssens, O. S. B., *Secretarius*.

23 S. CONGREGATIO CONCILII

[zl. A. S., I (1909) p. 692-695]

7 -IX - IW

Vulgatur iterum Decretum 14 - XI - 1903 de clericis hi Americam et Philippinas profecturis.

Ne quae salubriter in Domino constituta iam fuerunt annorum decursu memoria excidant, maxime cum, etiam in praesens, haud raro contingat, quod sacerdotes non pauci absque S. H. C. Concilii venia ex Italia praesertim in Americani se conferant, Ssinus Dominus noster Pius PP. X decretum quod inscribitur: *De clericis in Americani et ad Insulas*

Philippinas profecturis, ab eadem S. II. C., die 14 novembres anno 1903 editum, vulgari iterum mandavit.

Datum Romae, ex aedibus sacrae Congregationis Concilii, die 7 Septembris 1909.

Iulius Grazioli, *Subsecretarius*.

24 - S. CONGREGATIO CONCILII

[J. A. S., I (1909) p. 692-695]

DECRETUM 1

De clericis in Americam et ad Insulas Philippinas profecturis

Clericos peregrinos, a remotis transmarinis oris venientes, iuxta veterum Patrum statuta et canonicas sanctiones (tit. 22, lib. I, i Decret.) ipsasque prudentiae regulas, nonnisi caute ad sacri ministerii exercitium esse admittendos, neminem profecto latet. Nam propter distantiam et dissimilitudinem locorum, de personis earumque qualitatibus ac de valore documentorum, quae ab advenis exhibentur, iustum indicium tute expediteque fieri saepe difficile est; fraus ac dolus (teste experientia) aliquando subrepunt; unde periculum passim imminet, ne indigni ac nequam viri super gregem fidelium constituentur, cum gravissima divinae maiestatis offensa et rei Christianae iactura.

Ad haec arcenda discrimina, S. Concilii Congregatio, de speciali mandato Ssmi D. N. Leonis XIII, circularibus litteris ad Italiae et Americae Ordinarios, die 27 mensis iulii 1890² datis, legem tulit, qua Italorum sacerdotum migrationem in Americam certis regulis contineret.

Huiusmodi regulae hae sunt:

« i. In futurum prohibentur omnino Italiae Episcopi et Ordinarii concedere suis presbyteris e clero saeculari litteras discessoriales, ad emigrandum in regiones Americae.

2. Exceptio tantummodo admitti poterit, onerata Episcopi

¹ Cf. *Collectanea*, 2^a edit., n. 2180.

^a Cf. l. c., n. 1734.

conscientia, pro aliquo eius dioecesano sacerdote maturae aetatis, sufficienti sacra scientia praedito, et vere iustam afferente emigrationis causam; qui tamen, bonum testimonium habens intemeratae vitae, in operibus sacri ministerii cum laude spiritus ecclesiastici et studii salutis animarum hactenus peractae, solidam spem exhibeat aedificandi verbo et exemplo fideles ac populos ad quos transire postulat, nec non moralem certitudinem praestet, numquam a se maculatum iri sacerdotalem dignitatem exercitatione vulgarium artium et negotiationum.

3. Sed in huiusmodi casu, idem Italus Episcopus et Ordinarius, omnibus rite perpensis et probatis, rem, absque sacerdotis postulantis interventu, agat cum ipso Ordinario Americano, ad cuius dioecesim ille transire cupit, et habita ab ipso Americano Ordinario eiusdem sacerdotis formali acceptione, una cum promissione, eum ad aliquod ministerii ecclesiastici munus deputandi, de omnibus et singulis ad memoratam S. Congregationem Concilii referat. Quae si tamen assentiatur, tunc poterit Episcopus discessorias litteras concedere, communicando cum Americano Antistite per secretam epistolam, nisi ei iam cognitae sint, notas emigrantis sacerdotis proprias, ad impediendas fraudes circa subiecti identitatem. Ex ea dioecesi ad aliam in Americana idem sacerdos emigrare ne liceat, absque nova sacrae Congregationis licentia.

4. Excluduntur in quavis hypothesis, presbyteri ritus orientalis.

5. Quod si non agatur de emigratione, sed de alio Italiae sacerdote, qui ob suas peculiare honestas ac temporaneas causas pergere velit ad Americae partes, satis erit ut proprius Ordinarius, his perspectis, ac dummodo de cetero nihil obstet, cum muniat in scriptis sua licentia ad tempus (unius anni limitem non excedens), in qua ipsae abeundi causae declarentur, cum conditione, ut suspensus illico maneat a divinis, expicto constituto tempore, nisi eius legitimam prorogationem obtinuerit.

6. Non comprehenduntur his legibus de emigratione in Americas ii sacerdotes, qui ad hoc speciali aliquo gaudent apostolico privilegio.

Hac lege, noxia plura remota et sublata fuerunt, non tamen omnia, neque ex toto. Experientia enim docuit, ex praepostera art. 5 superius recensiti interpretatione salutaris illius legis effectum saepenumero fuisse frustratum. Praeterea constitit, nedum ex Italia, sed ex aliis quoque Europae regionibus nimiam esse, quandoque etiam perniciosam, sacerdotum migrationem in Americam, et ad insulas Philippinas. Novae normae.

Quare Emi S. C. Patres, plurium Episcoporum relationibus rite, uti par erat, inspectis, eorundem Episcoporum votis obsecundantes, rebus omnibus mature perpensis, censuerunt, latius atque uberius esse hac de re providendum nova generali lege, quae his capitibus continetur:

I. Pro Italiae clericis, firmis dispositionibus contentis in circularibus litteris diei 27 mensis iulii 1890, sub numeris 1, 2, 3, 4 et 6, Ordinariorum omnium tam Italiae quam Americae conscientia super plena earum observantia graviter oneratur. Facultas vero sub num. 5 concessa circumscribitur ad casum strictae et urgentis necessitatis, ut e. g. pro gravi infirmitate alicuius in America degentis, quem Christiana caritas aut pietatis officium invisere exigant, neque tempus suppetat recurrenti ad S. Sedem. Sed in hoc et similibus adiunctis causa urgentis necessitatis in discessoriis litteris clare ac determinate exprimenda erit, absentiae tempus ad sex menses circumscribendum, et de re statim edocenda S. Concilii Congregatio.

II. Extra Italiam vero, in posterum ne liceat Europae Ordinariis discessoriales pro America suis clericis largiri, nisi requisito prius consensu Episcopi dioecesis illius, ad quam sacerdos pergere cupit, permutatis ad hunc finem secretis litteris, in quibus de aetate et de moralibus atque intellectualibus qualitatibus migrantis sacerdotis Americanus Praesul doceatur. Excipitur tamen casus strictae et urgentis necessitatis, in quo, pari modo ac supra, licentia a proprio Ordinario concedi poterit, sed ad sex menses tantum valitura, adnotata causa urgentis necessitatis, et monito per epistolam Episcopo loci ad quem sacerdos proficiscitur.

Quo vero ad sacerdotes orientalis ritus servantur dispositiones datae a S. C. de Propaganda Fide, litteris diei 12 aprilis 1894. ¹

III. Pro migraturis denique ex qualibet orbis parte ad Philippinas insulas, eadem leges ac normae servantur ac pro Italis sacerdotibus ad Americain pergentibus, hac tamen differentia, ut pro Europae aliarumque regionum sacerdotibus venia expetenda sit a S. Congregatione Concilii; pro Americae vero septentrionalis sacerdotibus, a delegatione Apostolica Washingtoniae.

Itaque in posterum discessoriae litterae pro clericis in Americam et ad insulas Philippinas migraturis conficiantur in forma specifica, iuxta regulas superius statutas: et aliter factae nullius valoris sint, et qua tales ab Ordinariis illarum dioeceseon aestimentur.

Facta autem de his omnibus relatione Ssfho D. N. Pio PP. X in audientia diei 17 septembris p. p. ab infrascripto Cardinali Praefecto, Sanctitas Sua decreta Emorum Patrum confirmavit, per circulares S. C. litteras publicari, et ab omnibus rite observari mandavit, contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. C. Concilii, die 14 novembris 1903.

Vincentius Card. Ep. Praenestin., *Praefectus*.

C. De Lai, *Secretarius*.

¹ Cf. *Collectanea*, 2^a edit., n. 1866.

- S. CONGREGATIO RITUUM

[J. A. S., 1 (1909) p. 797]

PORTUS PRINCIPIS

Circa consecrationem ecclesiae « coemento armato » constructae |

A Riho Dno Iuliano Conan, Archiepiscopo Portus Principis, sacrorum Rituum Congregationi nuper propositum fuit, pro opportuna solutione, sequens dubium: An ecclesia, constructa vel construenda ex materia quae *caementum armatum* nuncupatur, consecrari valeat, adhibita forma ac ritu Pontificalis Romani?

12- XJ - 1909

Ecclesia constructa «coemento armato» consecrari potest, dummodo 12 crucium loca et postes ianuae principalis sint lapidei.

Et sacra Rituum Congregatio, exquisito Commissionis liturgicae suffragio, ita respondendum censuit: *Affirmative*, dummodo duodecim crucium loca, et postes ianuae principalis, sint ex lapide.

Atque ita rescripsit, die 12 novembris 1909.

Fr. S. Card. Martelli, *Praefectus*.

Philippus Can. Di Fava, *Substitutus*.

26 S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

[J. A. S., 1 (1909) p. 815]

ROMANA

De competentia sacrae Congregationis de Propaganda Fide super nonnullas societates missionum

In generali conventu diei 9 decembris 1909 propositum fuit resolvendum sequens dubium: « utrum S. Congregatio de Propaganda Fide etiam post Constit. *Sapienti consilio* suam jurisdictionem exercere debeat super societates, sive

10. xii. 190

Competentia S. C. de Propaganda quoad societates missionarias.

| *Decret. Authent.*, n. 4240.

Lugdunensem pro missionibus ad Afros, sive Parisiensem pro missionibus ad exterarum gentes, nec non super seminarium Mediolanense S. Caloceri seu Institutum Mediolanense pro exteris missionibus, denique super pontificium seminarium SS. Apostolorum Petri et Pauli de Urbe ad exterarum missiones, praesertim quoad ea quae respiciunt eorum regulas, administrationem, atque opportunas concessionem ad sacram alumnorum ordinationem requisitas ».

Et Eminentissimi Patres S. Congregationis Consistorialis, votis duorum Consultorum aliisque perpensis, responderunt: *Affirmative in omnibus.*

Die vero 10 decembris 1909, facta de his relatione Ssmo, Sanctitas sua resolutionem Eminentissimi Patrum ratam habuit et confirmavit.

C. Card. De Lai, *Secretarius.*

Scipio Tecchi, *Adessor.*

27 – S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

[Æ A. S., II (1910) P. 63-64]

Declaratio circa Decretum D. D. 7 sept. 1909 « De quibusdam
postulantibus in Religiosas familias non admittendis »

4 . !. 1910 Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa X, in Audientia,
Decretum dic 4 ianuarii 1910 infrascripto Cardinali Praefecto benigne
lûibnôàm po concessa, decernere dignatus est, ut dispositiones Decreti
culantibus in Sacrae Congregationis de Religiosis, d. d. 7 septembris
muîas°non rccî- 19°9>1 quibusdam postulantibus in Religiosas Familias
rendis exten- non admittendis ad mulierum quoque Religiosas Familias
conBru^^rek. in posterum extendantur. Ideoque, absque speciali venia
rendo nd Rcb Sedis Apostolicae et sub poena nullitatis professionis, non
giosas Familias excipiantur sive ad Novitiatum, sive ad emissionem votorum,
mulierum. postulantes:

i° quae, propria culpa, e collegiis etiam laicis, gravi de causa, expulsae fuerint;

2° quae a scholis domesticis, in quibus puellae speciali cura in spem amplectendae vitae religiosae educantur, quacumque ratione dimissae fuerint;

3° quae, sive ut professae, sive ut novitiae, ab alio Ordine vel Congregatione religiosa dimissae fuerint; vel, si professae, dispensationem votorum obtinuerint;

4° quae iam admissae, sive ut professae, sive ut novitiae in unam provinciam alicuius Ordinis vel Congregationis et ab ea dimissae, in eandem vel in aliam eiusdem Ordinis vel Congregationis provinciam recipi nitantur.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romae, 4 ianuarii 1910.

Fr. I. C. Card. *Vives*, *Praefectus*.

D. L. Janssens, O. S. B., *Secretorius*.

28 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop., fol., 174-1910 prot.]

DECRETUM

Sacra Consistorialis Congregatio *in Romana* sub die 29 iulii anni 1009¹ statuit ut iuramentum ab Urbano VIII pro Alumnis Collegiorum Pontificiorum praescriptum, cum clausula adiecta ab Alexandro VII, iuxta novam formulam reformaretur pro Alumnis Collegiorum, quae post Apostolicam Constitutionem *Sapienti Consilio* Pii PP. X gloriose regnantis a iurisdictione Sacrae Congregationis de Propaganda Fide subtracta sunt; simulque statuit ut pro Alumnis Collegii Urbani ad eas regiones pertinentibus quae amplius Sacrae Congregationis Fidei Propagandae iurisdictioni non subsunt, eadem reformata iuramenti formula adhiberetur, salvo iure

1« - π - wio
Mutatio for-
inukK
II pr> \lumms
collegii Urba

¹ Cf. A. A. S. I [1909] p. 678-687.

S. Congregationis de Propaganda Fide emendandi si et quatenus necessarium ducat, formulam iuramenti pro alumnis locorum suae iurisdictionis. Emi vero Patres huius S. Consilii Christiano Nomini propagando in plenario Conventu habito die 31 superioris ianuarii ad propositum dubium: «Utrum et quomodo iuramenti formula ab Alexandro VII praescripta modificanda sit pro Alumnis Collegii Urbani ad regiones iurisdictioni Sacrae huius Congregationis adhuc subiectas pertinentibus », respondendum censuerunt: « Affirmative et in paragraphe tertia quae incipit: « Item voveo » loco verborum: « voveo et iuro », dicatur: « propono », loco: « quolibet anno » dicatur: « quolibet biennio » et in locum: « quolibet biennio » ponatur: « quolibet triennio ».

In sequente vero paragraphe deleantur verba: « quod etiam praestabo, si, cum praedictae Sedis licentia, Religionem, Societatem aut Congregationem regularem ingressus fuero et in earum aliqua professionem emisero ».

Hanc vero Emorum Patrum sententiam ab infrascripto eiusdem Sacrae Congregationis Secretario Ssfho Dno Nostro Pio div. Prov. PP. X in Audientia diei 1 vertentis februarii relata, Sanctitas Sua benigne adprobavit ratamque habuit, ac ea super re praesens decretum edi iussit, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum die 19 februarii 1910.

Fr. II. M. Card. G o t t i, *Praefectus*.

A. Veccia, *Secretorius*.

29 - S. CONGREGATIO CONSISTORIALES

[J. A. S., II (1930) P. 230]

ROMANA

Circa Societatem Missionariorum Africae

Quaesitum nuper est a Superiore Societatis Missionariorum Africae vulgo « Pères Blancs » nuncupatorum, utrum haec Societas etiam post Constit. *Sapienti Consilio* ¹ subiecta maneat S. Congregationi de Propaganda Fide.

Et S. Congr. Consistorialis, re mature perpensa, respondendum censuit: *Affirmative*, iuxta resolutionem huius S. Congreg. in *Romana*, diei 9 decembris 1909, ² relate ad quasdam alias Missionariorum societates.

Die 15 martii 1910.

Carolus Perosi, *Substitutus*.

13 - III - 1910

Societas « Pères Blancs » subiecta manet post Constit. *Sapienti Consilio* S. C. de Propaganda.

30 - S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

[A. A. S., II (1910) p. 56]

Circa competentia ¹¹ relate ad matrimonia mixta

S. Congr. S. Officii litteris diei 27 martii 1909 a S. Congregatione Consistoriali formalem declarationem petiit circa competentiam relate ad matrimonia mixta. Itaque proposito dubio in terminis ab Adsessore S. Officii statutis hoc est: « quale sia la competenza dei S. Offizio in fatto di matrimoni misti, sia tra battezzati e non battezzati, sia tra cattolici ed acattolici, tanto dal lato pratico, ossia per la concessione delle dispense, quanto dal lato teorico, ossia per la risoluzione dei dubbi che possono sorgere su tale materia, anche nei riguardi del recente decreto *Ne temere* » ³ Emi Patres, perpensis

[27 III VXM]
21 i - 1910

Competentia S. Cong. Rum. relate ad matrimonia mixta

¹ CLsupra, n. y.
- Cf. supra, n. 26.
³ Cf. supra, n. 5.

Competenda
S. Officii Ivlau
ad Privilegium
l'auinnm et
xta.

consultorum votis et re mature considerata, respondendum consuerunt: « Competentiam S. Officii se extendere ad omnia quae sive directe sive indirecte, in iure aut in facto se referunt acj prjvilcgium Paulinum et ad praefatas dispensationes. Et ad mentem, quae est: supplicandum Ssfnum ut statuatur ac decernatur ut quaelibet quaestio circa praefata matrimonia deferatur Sacrae Congregationi S. Officii, salva huic Sacrae Congregationi potestate, si ita censeatur et casus feratur, quaestionem ipsam remittendi ad aliud S. Sedis officium ».

Ssfhus, audita relatione infrascripti Cardinalis Secretarii resolutionem ratam habuit et confirmavit, mandavitque ut in posterum quaelibet quaestio circa matrimonia mixta deferatur S. Congregationi S. Officii iuxta petita, sub lege tamen ut firma semper et in omnibus maneat dispositio decreti *Ne temere* in art. XI, n. 20 et 30 statuta.

Romae, 21 ianuarii 1910.

C. Card. De La i, S. C. *Consistorialis Secretarius*.

Scipio Tecchi, <\$\$. C. C. *Assessor*.

31 S. CONGREGATIO RITUUM

[4. A. S. (1910) p. 296]

SECOVIEN. (*Seckau*)

De usu Kalendarii pro regularibus, qui paroeciam in dioecesi administrant.

22- iv - vno
Kaletidurium
adhibendum n
Regularibus in
Ecclesia paro-
chiali ab ipsis
administrata.

Hodiernus Rmus Diius Episcopus Secoviensis, a Sacra Congregatione Rituum reverenter petiit solutionem sequentis dubii:

An Regulares, qui Paroeciam in dioecesi administrant, sive Ecclesia Parochialis sit Monasterio incorporata sive non, teneantur in Missis servare Kalendarium Ordinis, an Kalendarium Dioecesanum?

Et Sacra Rituum Congregatio, exquisito voto Commissionis Liturgicae, proposito dubio ita respondendum consuit:

Si Paroecia sit Monasterio vel Domui Religiosae incorporata, aut eiusdem Monasterii seu Domus curae in perpetuum vel indefinitum tempus concredita, vel Communitas apud ipsam Parochialem Ecclesiam Divina peragat Officia, in Missis Kalendarium Religiosorum semper adhibeatur; secus item in Missis Kalendarium Dioecesanum semper servetur; iuxta Decreta num. 4051 *Urbis*, 15 decembris 1899, et *Canonicorum Regularium Lateranensium Congregationis Austriae*, 11 februarii 1910. ¹

Atque ita rescripsit, die 22 aprilis 1910.

Fr. S. Card. Martinelli, *Praefectus*.

Petrus La Fontaine, Ep. Charyst., *Secretarius*.

32 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop., η. 1234-1910 prot.]

Roma, 2 agosto 1910.

A Mons. Vescovo di Galle {*Indie orient.*'},

Super litteras, quibus Amplitudo tua nonnullas quaestiones huic S. Congregationi proponit, istis nunc respondere aggredior.

In primis quaeris quid a te agendum sit ut observetur quod praescribitur in Motu proprio diei 7 aprilis 1910 de concessionibus Indulgentiarum a Suprema S. Congregatione Sancti Officii recognoscendis. Cui quaestioni respondeo quoad Indulgentias, quas recepisti ab hac S. Congregatione de Propaganda Fide nihil a te faciendum est, quoad illas quas recepisti a Superiore Generali alicuius Ordinis Religiosi, pariter nihil agendum est quia hi Superiores Generales curabunt ut eorum facultates a Suprema S. Congregatione Sancti Officii recognoscantur.

2 - vui - 1410

Exhibitio concessionum Indulgentiarum.

¹ *Decr. Auth.*, n. 4248.

Quod si agatur de facultatibus, scias pro territorio Missionum quae ab hac S. Congregatione dependent, non esse obligationem praesentandi pro recognitione facultates relativas ad actus aut ad objecta, quibus connexa est acquisitio Indulgentiarum sive hae facultates concessae sint per formulas sive ab hac S. Congregatione de Prop. Fide per rescripta particularia.

Fr. II, M. Card. G o t t i, *Praefectus*.

Aloisius Veccia, *Secretarius*.

33 S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

[4. A. S., II (1910) P. 730-731]

DECRETUM

De aliqua in novitiatu studiis opera danda

27-vili 1910 Ad explorandum animum illumque religiosa perfectione
Deaiiquaope- gradatim imbuendum, Novitiatus institutus est, qui ideo,
iñ noviUatù. IS pef unum saltem annum sub Magistro, spiritualibus tantum
l'inis novitia- exercitationibus totus insumitur.
UIS. Quum autem experientia constet, adsiduis pietatis omens,
Conun(j i se- ..

quis ex professoribus humaniorum litterarum, qui domi vel prope commoretur. Horum erit, non ultra ter in hebdomada per unam horam, praeter aliam, quotidie a Novitiis studiis privatim addicendam, Novitios in unum collectos, veluti in Schola, instruere aut saltem eorum progressus in studiis exquirere.

Schola non ultra ter in hebdomada praeter studii horam.

3. Quamvis haec ut veri nominis schola censi nequeat non tamen veluti merum mortificationis exercitium habeatur. Ita igitur fiat, ut, inde, Novitii omni cum diligentia in eam incumbant ac verum fructum ex eadem percipiant;]hinc autem Magistri apta methodo studia moderentur, de uniuscuiusque tyronis talento ac sedulitate indicium adipiscantur et progressum curent. Genus autem studiorum cuiusvis Ordinis vel Congregationis naturae respondeat.! Linguae patriae, et pro Novitiis Ordini sacro destinatis, linguae latinae quoque ac graecae studium commendatur, sive per repetitionem eorum, quae iampridem Novitii didicerunt, praesertim grammatices, sive per lectionem eorum sanctorum Patrum et antiquorum Ecclesiae auctorum, quos litteris quoque enituisse constet, v. g. S. Ambrosii, S. Augustini, S. Hieronymi, Lactantii, S. Ioannis Chrysostomi, Eusebii et similium; item Evangelii S. Lucae et Actuum Apostolorum, graece conscriptorum.

3. Ratio studiorum et scholae.

Scripta quoque exercitia, v. g. extemporalia, exempla mariana, magna cum utilitate accedere poterunt. Quae quidem omnia et alia, sive patrio sive latino sermone redacta, ut Novitii e suggestu legant vel memoriter recitent summo pere convenit, ad veram pronuntiationem et quamdam publice dicendi dexteritatem acquirendam. Item opportunum erit, ut Novitii inter se colloquentes, loco patrii sermonis, lingua aliquando utantur latina, qua poterunt etiam interdum breves sermones vel catecheticas instructiones ad sodales habere.

4. Qui scholae praeest adnotet, in scriptis, cuiusvis Novitii diligentiam ac progressus, et horum, item scriptum, mittat ad Superiorem Generalem vel Moderatorem Provincialem testimonium, reliquis addendum, antequam Novitii, expleto Novitiatu, ad professionem votorum admittantur.

I. Notae Superiori maiori transmittendae.

Quae omnia Sanctissimus Dominus noster Pius Papa Decimus, referente infrascripto Subsecretario, confirmare dignatus est, die 27 augusti 1910. Contrariis quibuscumque, etiam speciali mentione dignis, minime obstantibus.

Datum Romae, Ex Secretaria eiusdem Sacrae Congregationis, die 27 augusti 1910.

Fr. I. C. Card. Vives, *Praefectus*.

Franciscus Cherubini, *Subsecretarius*.

34 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop., lett. 1666-1910 prot.]

Oggetto: Dei matrimoni misti e il Decreto « Ne temere »¹

Roma, 29 agosto 1910

A Mons. Teodoro Polito Arcivescovo di Corfu.

29-VHI 1910
.Matrinion ia
mixta post De-
cretum Ne te-
mere.

S. C. La S. V. con lettera dei 12 c. m. pone in rilievo le gravi difficoltà che in cotesta regione incontrano gli Ordinarii per i matrimoni misti contratti solo innanzi al ministro scismatico, dopo il decreto « Ne temere » che li dichiara invalidi e conchiude coU'esprimere il desiderio che le disposizioni del decreto stesso per cib che riguardano i matrimoni misti vengano modificate per la Grecia, come fu fatto per la Germania e la Polonia e l'Ungheria con l'estensione della « Provida ».

Ora debbo significarle che, pur considerate le condizioni speciali di cotesta diocesi, non è a sperare che si facciano per essa eccezioni in proposito, pero quante volte si présentasseTM casi nei quali la parte cattolica pentitasi del suo passato dimandasse la convalidazione del matrimonio contratto, come sopra, e non vi fosse speianz.i che la parte acattolica volesse dare le necessarie cauzioni e rinnovare il contratto

¹ Cf. supra, n. 5.

dinnanzi al Parroco cattolico, si potrebbe pure domandare per la sanazione in radice, ricorrendo *alla S. Sede net singoli casi*. Ove poi la parte cattolica si trovasse in pericolo di morte e non vi fosse tempo di ricorrere alla S. Sede, qualora essa mostrasse segni di sincero pentimento e promettesse di sottostarsi sopravvivendo aile disposition! della Chiesa, le si potrebbero anche amministrare i SS. Sacramenti. Prego intanto il Signore etc.

Fr. II. M. Card. G o t t i, *Prefetto*.

L. Vccia, *Scgrelario*.

35 - S. CONGREGATIO CONSISTORIA1 IS

(1. A. S., II (1910I, p. 910]

DECRETUM

De vetita clericis temporalis administratione

Docente Apostolo Paulo, *nemo militans Deo implicat se negotiis saecularibus* (II Tim., II, 4), constans Ecclesiae disciplina et sacra lex haec semper est habita, ne clerici profana negotia gerenda susciperent, nisi in quibusdam peculiaribus et extraordinariis adiunctis et ex legitima venia. « Cum enim a saeculi rebus in altiore sublati locum conspiciantur », ut habet SS. Tridentinum Concilium Sess. XXII, cap. I, de ref., oportet ut diligentissime servent inter alia quae « de saecularibus negotiis fugiendis copiose et salubriter sancita fuerunt ».

Cum vero nostris diebus quamplurima, Deo favente, in Christiana republica instituta sint opera in temporale fidelium auxilium, in primisque arcae nummariae, mensae argentariae, rurales, parsimoniales, haec quidem opera magnopere probanda sunt clero, ab eoque fovenda; non ita tamen ut ipsum a suae conditionis ac dignitatis officiis abducant, terrenis negotiationibus implicent, sollicitudinibus, studiis, periculis quae his rebus semper inhaerent obnoxium faciant.

IR XI - 1Q|0

Vetita clericis temporalis administratio.

Praxis Ecclesiae.

Eovcanl clerici arcas nummanas, mensas argentarias, rurales. parsimoniales.

s< .i absti
praciuii' nvJc".
ratons, a secre-
iis.aroiiin i <

Taha seren
indigent'. S *

Quapropter Ssmus Dominus Noster Pius PP. X, dum hor-
tatur quidem praecipitque ut clerus in hisce institutis conden-
dis, tuendis augendisque operam et consilium impendat,
praesenti decreto prohibet omnino ne sacri ordinis viri, sive
saeculares sive regulares, munia illa exercenda suscipiant
rectineantve suscepta, quae administrationis curas, obliga-
tioneS) jn sc recepta pericula secumferant, qualia sunt officia
praesidis, moderatoris, a secretis, arcarii, horumque similium.
Statuit itaque ac decernit Ssmus Dominus Noster, ut clerici
omnes quicumque in praesens his in muneribus versantur,
quatuor menses ab hoc edito decreto, nuntium illis
mittant, utque in posterum nemo e clero quodvis id genus
munus suscipere atque exercere queat, nisi ante ab Aposto-
lica Sede peculiarem ad id licentiam sit consequutus. Con-
trariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae, ex aedibus sacrae Congregationis Consi-
storialis, die i8 mensis novembris anno mdccccx.

C. Card. De La i, *Secretarius*.

S. Tecchi, *Adsector*.

36 S. CONGREGATIO DE SACRAMENTIS
[A. A. S., III (1911) p. 102-103]

Instructio ad Ordinarios circa statum liberum ac denunciatio-
nem initi matrimonii

6 - 111 - 1011
Comprobatio
status Uberi cl
Denuntiatio ini-
ti matrimonii.
Querelae.

Perlatum haud semel est ad hanc S. Congregationem de
disciplina Sacramentorum, in quibusdam regionibus parochos
matrimoniis adsistere, praesertim advenarum, non compro-
bato rite ac legitime statu libero contrahentium, eiusque rei
causa non defuisse qui alteras nuptias attentare sint ausi.

Haud pauci praeterea Ordinarii conquesti sunt, initorum
notitiam connubiorum, quae vi decreti: Al. *temere*, editi a
S. C. Concilii die ii mensis augusti anno mdccccvii,* trans-

* Cf. bupra, n. 5.

mittenda est ad parochum baptismi coniugum, saepe omni fidei testimonio esse destitutam debitisque indiciis carere.

Ad haec incommoda removenda Emi Patres huius S. Congregationis in generali conventu habito in aedibus Vaticanis die vn mensis februarii m d c c c c x i, praescribenda censuerunt ea quae sequuntur:

I. In memoriam redigatur parochorum haud licere ipsis adesse matrimonio, *nisi constito sibi legitime de libero statu contrahentium, servatis de iure servandis* (Cfr. Decr. *Ne temere*, η. V, § 2); iidemque praesertim moneantur ne omittant baptismi testimonium a contrahentibus exigere, si hic alia in paroecia fuerit illis collatus.

II. Ut autem quae η. IX, § 2 memorati Decreti praescripta sunt rite serventur, celebrati matrimonii denuntiatio, ad baptismi parochum transmittenda, coniugum corumque parentum nomina et agnomina descripta secumferat, aetatem contrahentium, locum diemque nuptiarum, testium qui interfuerunt nomina et agnomina, habeatque parochi subscriptum nomen cum adiecto parochiali sigillo. Inscriptio autem accurate indicet paroeciam, dioccesim, oppidum seu locum baptismi coniugum, et ea quae ad scripta per publicos portitores tuto transmittenda pertinent.

III. Si forte accidat ut, adhibitis etiam cautelis, de quibus ll. I, baptismi parochus, in recipienda denuntiatione matrimonii comperiat alterutrum contrahentium aliis nuptiis iam esse alligatum, rem quantocius significabit parocho attentati matrimonii.

IV. Ordinarii sedulo advigilent ut haec praescripta religiose serventur, et transgressores, si quos invenerint, curent ad officium revocare, adhibitis etiam, ubi sit opus, canonicis poenis.

Ex Aedibus eiusdem S. C. die 6 martii 1911.

D. Card. Ferrata, Praefectus.

Ph. Giustini, Sccrctarius.

Remedia.

i. Comproba-
J.º sta,as ,lbc*

2. Qaidnam
rim'<'<?>
continere de

3. in casu bi-
cam,ac

a. Poenae,

37 S. CONGREGATIO DE SACRAMENTIS

[A. A. S., III (1911) p. 103]

VENETIARUM

Probationis matrimonii

6- III - 1911

Probatio ma-
trimonii» ubi
probatio vel do-
cumenta haberi
nequeunt.

Emus Patriarcha Venetiarum S. C. de disciplina Sacra-
mentorū sequens proposuit

d u b i u m

An et quibus in rasibus quibusque sub conditionibus admitti valeat tamquam sufficiens probatio initi matrimonii simplex affirmatio eorum qui ex America aliisve dissitis regionibus adveniunt, quotiescumque documentum vel alia legitima probatio celebrationis matrimonii aut omnino haberi nequeat, aut nonnisi admodum difficulter et post longum tempus cum interea rerum adiuncta moram inquisitionis non patiantur.

Cui dubio Emi ac Rmi Patres in plenariis Comitiis habitis die 17 feb. 1911, re mature perpensa, respondendum censue-
mnt:

Juramentum.

Imprimis curandum diligentissime est, ut factum contracti matrimonii legitimis probationibus ostendatur; quae probationes, licet studiose quaesitae, si haberi nequeant, deferatur partibus iuramentum quo propriam assertionem confirment: hoc praestito, partes habeantur tamquam legitimo matrimonio coniunctae earumque proles ut legitima. Excipiendi tamen sunt casus, in quibus ius plenam probationem requirit ex. gr. si agatur de praed iudicio alterius matrimonii vel de ordinibus suscipiendis.

Exceptio.

Inscriptio in
distincto li-
bello»

Matrimonium autem per iuramentum ut supra confirmatum inscribatur non quidem in communi matrimoniorum libro, sed in distincto libello ad hoc destinato.

Ex Aedibus eiusdem S. C. die 6 mardi 1911.

D. Card. Ferrata, Praefectus.

Ph. Giustini, Secretarius.

38 S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

[A. A. S., III (1911) p. 235-238]

DECRETUM

De methodo servanda in ferenda sententia expulsionis vel dimissionis ab Ordinibus et Institutis religiosis

Quum singulae praescriptiones ac solemnitates a iure statutae, praesertim ab Urbano VIII, 1 ad ferendam sententiam expulsionis vel dimissionis ab Ordinibus et Institutis Religiosis, commode servari nequeant, huic Sacrae Congregationi opportunum visum est alias statuere praescriptiones, magis expeditas et hodiernis temporum circumstantiis melius accommodatas.

Quare Emi Patres Cardinales eiusdem Sacrae Congregationis, in Plenario Coetu die 3 martii 1911 ad Vaticanum habito, sequentia statuere decreverunt, nempe:

i. Curiam competentem vel Tribunal competens ad ferendam sententiam constituunt Superior seu Moderator Generalis et Definitores vel Consiliarii seu Adsistentes, non minus quatuor; si qui deficiant, eorum loco totidem Religiosos eligat Praeses Curiae vel Tribunalis, de consensu aliorum Consiliariorum.

In Congregationibus Monachorum Tribunal constituunt Abbas Generalis cum suo Consilio. Si aliqua Abbatia nulli adnexa sit Congregationi, recurrendum ad Sanctam Sedem in singulis casibus.

2. In qualibet Curia seu Tribunali constituatur a Consilio Generali Promotor iustitiae pro iuris et legis tutela, qui sit Religiosus eiusdem Ordinis vel Congregationis.

3. Processus dumtaxat Summarius in posterum instituatur in expellendis vel dimittendis Religiosis, qui vel vota solemnia in Ordinibus, vel vota perpetua in Congregationibus vel

(8 - Ilf ci]
16 - V - 10|i

De methodo servanda in ferenda sententia expulsionis vel dimissionis Religiosorum a suo Instituto.

X o v a e N o r m a e .

1. Curia vel Tribunal competens.

2. Promoter iustitiae.

3. Conditiones pro processu quoad vota.

1 Decreto S. Congr. Concilii *Sacra Congregatio* 21, IX, 1624; cf. *Bull. Rom.*, Tom. V, pars V [Romae, 1756], p. 248-250.

Institutis professi sunt, vel, si vota tantum temporanea emisserint, tamen in Sacris sunt constituti; salvis specialibus privilegiis, quibus aliquis Ordo vel Institutum gaudeat.

I. Monitiones et correctio praecedens

4. Ad Processum instruendum deveniri nequit, nisi postquam trina et data monitio et inflicta correctio incassum cesserint, salvis exceptionibus sub *num. 17 et 18*.

5. Modus in ciendi monitionis.

ζ. Monitio facienda est a legitimo Superiore etiam locali de mandato tamen vel licentia Superioris Provincialis seu quasi-Provincialis; qui postremae monitioni opportune adiungat expulsionis vel dimissionis comminationem. Ad effectum expulsionis vel dimissionis non valet monitio vel correctio, nisi ob grave aliquod delictum data fuerit.

6. Repetitio monitionis

6. Monitiones repeti nequeunt, nisi delictum repetitum fuerit, sed in delictis continuatis seu permanentibus intercedat necesse est inter unam et alteram monitionem spatium saltem duorum dierum integrorum. Post ultimam monitionem sex dies integros erit expectandum, antequam ad ulteriora progressus fiat.

7. Per quibus constare debet ex processu.

7. Ex Processu constare debet de Conventi reitate, necnon de gravitate et numero delictorum, de facto triplicis monitionis et de defectu resipiscentiae post trinam monitionem.

8. Reitas conventi.

8. Ut de Conventi reitate constet, tales probationes afferendae sunt, quae animum viri prudentis moveant. Hae probationes desumi possunt ex rei confessione, ex depositione duorum saltem testium fide dignorum, iuramento firmata, atque aliis adminiculis roborata et ex authenticis documentis.

** Gravitas delicti.

9. Gravitas delicti desumenda est non tantum a gravitate legis violatae, sed etiam a gravitate poenae a lege sancitae, a gravitate doli, et a gravitate damni, sive moralis sive materialis Communitati illati.

10. Numerus delictorum.

10. Ad effectum, de quo agitur, requiruntur ad minus tria crimina gravia eiusdem speciei, vel, si diversae, talia, ut simul sumpta manifestent perversam voluntatem in malo pervicacem, vel unum tantum crimen permanens, quod triplici monitione virtualiter triplex fiat.

11. Factum triplicis monitionis

u. Ut constet de facto triplicis monitionis regulariter de hoc afferri debet authenticum documentum. Proinde oportet:

a) ut haec fiat vel coram duobus testibus, vel per epistolam, a publicis tabulariis inscriptam, exquisita fide receptionis vel repudii;

h) ut documentum redigatur de peracta monitione, a dictis testibus subscriptum et in Regestis, vel Tabulario, servandum: vel ut exemplar conficiatur supradictae epistolae, a duobus item testibus pro conformitatis testimonio ante expeditionem subscriptum et in Regestis vel Tabulario pariter asservandum.

12. Defectum resipiscentiae probant novum crimen, post trinam monitionem commissum, vel pervicax et obdurata agendi ratio delinquentis.

12. Defectu resipiscentiae.

13. Superior Provincialis vel quasi-Provincialis Religiosi delinquentis, postquam monitiones et correctiones incassum cesserint, omnia acta et documenta, quae de huius Religiosi reitate exstant diligenter colliget et ad Superiorem Generalem transmittet, qui ea tradere debet Procuratori iustitiae, ut ea examinet et suas accusationes, si quas proponendas existimabit, proponat.

13. Transmissio documentorum ad Superiorem Generalem.

14. Accusationes a Procuratore iustitiae propositae et Processus resultantia accusato notificari debent, eodemque tempus congruum, arbitrio Indicis determinandum, concedi, quo suas defensiones, sive per se, sive per alium eiusdem Ordinis vel Instituti Religiosum, exhibere valeat; quod si accusatus ipse proprias defensiones non praesentaverit, Curia vel Tribunal defensorem alumnum respective Ordinis vel Instituti ex officio constituere debet.

14» Accusationes et resultantia Processus notificanda reo. tempus pro defensione.

Constitutio Defensuris.

15. Curia seu Tribunal, diligenter perpensis allegationibus sive Promotoris sive Rei, si quidem eas adversari iudicaverit Convento, sententiam expulsionis vel dimissionis pronuntiare poterit; quae tamen, si condemnatus intra decem dies a sententiae notificatione rite ad Sacram Congregationem de Religiosis appellaverit, executioni demandari nequit, donec per eandem Sacram Congregationem iudicium latum fuerit.

15. Sententia et appellatio.

16. Non obstante autem appellatione, reus poterit ad saeculum statim remitti a Moderatore supremo vel Abbate Generali, cum consensu sui Capituli vel Consilii, si ex eius

16. Remissio ad saeculum currente appellatione. eiusque effectus.

praesentia periculum vel gravissimi scandali, vel damni item gravissimi Communitati eorumque alumnis immineat. Interim habitum dimittat et maneat suspensus, si in Sacris consti-

2i. Ad expellendas Moniales, vota sive solemnia sive simplicia in Ordine proprie dicto professas, et ad dimittendas Sorores, quae vota perpetua emiserunt in Institutis Religiosis, exiguntur graves causae exteriores, una cum incorrigibilitate, iudicio Abbatissae vel Superiorissae cum suo Consilio respective manifestando per secreta suffragia, experimento prius habito, ita ut spes resipiscentiae evanuerit et ex continuis culpis Monialis vel Sororis incorrigibilis damna imminuant Monasterio vel Instituto. Causae minus graves requiruntur ad dimittendas Sorores votorum simplicium in Ordinibus Religiosis. Iustae et graves causae probari debent ab Ordinario loci et, si Monasterium Regularibus subiectum sit, etiam a Superiore Regulari. Insuper accedat necesse est confirmatio Sacrae Congregationis, ita ut expulsio vel dimissio ex parte Ordinis vel Instituti, iuridicum effectum non sortiat, antequam a Sacra Congregatione confirmata fuerit. Solummodo in casu gravis scandali exterioris Episcopo loci approbante, Monialis vel Soror statim ad saeculum remitti possit, ita tamen ut Sanctae Sedis confirmatio absque mora petatur.

21. Expulsio Monialium et Sororum votorum perpetuorum.

Probatio causarum per Ordinarium et Superiorem Regularem.

Confirmatio S. Congr.

Quibus omnibus Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae Decimo relatis ab infrascripto Sacrae Congregationis Secretario die octava martii 1911, Sanctitas Sua Decretum hoc approbare et confirmare dignata est; contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis de Religiosis, die 16 maii 1911.

Fr. I. C. Card. Vives, *Praefectus*.

Donatus, Archiep. Eph., *Secretarius*.

39 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

PRO NEGOTIIS RITUS ORIENTALIS

[A. A. S., IV (1912) p. 532-533]

EPISTOLA CIRCULARIS

Ad locorum Ordinarios Latini Ritus, de non permittendis Orientalibus eleemosynarum emendicationibus absque venia eiusdem S. Congregationis

Ulme ac Rme Domine

11 - nia Sacrae huic Congregationi de Propaganda Fide pro Negotiis Ritum Orientalium persaepe recursum habent clarissimi Viri in ecclesiastica dignitate et jurisdictione constituti, sive Ordinarii, sive apostolicae Sedis Delegati, sive alii, a suprema Auctoritate remedium flagitantes contra improbandam agendi rationem quorundam ad ritum Orientalem pertinentium, ac etiam, per Europae et Americae praesertim regiones cursitant ad eleemosynas colligendas, quaesito colore vel praetextu propriae missionis necessitates sublevandi.

Episcopi latini ritus ne permittant Orientalibus emendicare eleemosynas S. C. de Propaganda Ritibus Orientalibus

Iluiusmodi viri pecuniam colligentes, qui fere semper ad clerum orientalem catholicum se pertinere dictitant, et quandoque etiam vestium ornamenta et titulos ecclesiasticarum praeseferunt dignitatum, exhibent documenta linguis et characteribus in Occidente parum cognitis conscripta, et sigillis variis munita, quae ipsi asserunt a Praelatis, vel etiam a Patriarchis orientalibus prodire, et fidem facere de viri ea exhibentis honestate, et de necessitate eleemosynarum ad construendas vel reparandas ecclesias, ad scholas vel nosocomia aedificanda et sustentanda, ad orphanos alendos, aut populos clade vel fame perculsos adiuvandos, vel ad aliud pium opus promovendum.

Persaepe autem accidit documenta allata apocrypha esse, virum ipsum sic emendicantem fraudulenter dignitatem et insignia ecclesiastica iactare et gerere (quae etiamsi constarent vere concessa a suis Patriarchis, tamen gestari non pos-

sent nisi intra limites territorialis jurisdictionis concedentis); quandoque etiam nec sacerdotio insignitum nec ad Ordines Sacros promotum esse: quinimo compertum est aliquando mendicantem non solum schismaticum sed et infidelem esse.

Saepe etiam scopus ad eleemosynas captandas allatus fictus omnino deprehenditur; et generation pecunia collecta in bonum privatum personale ipsius cedit, absque ullo beneficio vel levamine orientalium fidelium aut praedictorum operum.

Quam perniciosa sit et turpis haec agendi ratio, nemo est qui non videat; nam bona fides et pietas catholicorum decipitur et fraudatur, Orientis gentibus et ecclesiis dedecus affertur, laeditur iustitia, et catholicum nomen non levem iacturam patitur.

Quapropter sacra haec Congregatio et ipsi summi Romani Pontifices semper conati sunt ut hi graves abusus fraudulentae emendicationis amoverentur, uti constat ex litteris Tnnocentii XI datis mense (29) ianuario 1677, 1 Clementis XII diei 26 martii 1736, 2 et ceteris omissis, ex monitione ad apostolicae Sedis Nuntios anni 1875.

Cum autem temporis decursu, dispositiones et monita a suprema Auctoritate lata in oblivionem decidisse videantur, Sedes apostolica etiam nuperrime rogata fuit, ut denuo supra memoratos abusus compesceret.

Attenta itaque hodierna itinerum facilitate, visum est non solum praeteritas de hac re dispositiones confirmare, sed etiam haec quae sequuntur statuere:

Novae Jispu-

>'llvl'e'.

I. *Ordinarii in sua dioecesi nullum Orientalem admittant pecuniae collectorem* cuiusvis Ordinis vel dignitatis ecclesiasticae, etiamsi exhibeat authentica documenta quolibet idiomate exarata et sigillis munita, nisi authenticum ac recens praebeat Rescriptum sacrae huius Congregationis, quo facultas eidem fit, tum a propria dioecesi discedendi, tum eleemosynas colligendi.

II. Quod si, neglectis hisce apostolicae Sedis mandatis, aliquis Orientalis ecclesiasticus vir, etiamsi commendatitiis

1 Cf. *Ius Pontii, de Prop.*, pars I, toni. II, p. 479-480.

- Cf. l. c., p. 479-481.

Praelati sui literis munitus, Europam, Americani vel alias peragret regiones ad eleemosynas colligendas; Ordinarius loci in quo versatur, eundem moneat de vetita emendicatione, cumque non admittat ad Missae celebrationem nec ad aliorum ecclesiasticorum munerum exercitium.

III. Si autem pervicacem se prodat, Ordinarius, etiam per publicas ephemerides, clerum et fideles moneat huiusmodi pecuniae quaestus ut illicitos et reprobatos habendos esse.

IV. Demum, si aliquod dubium oriatur, Ordinarii ad hanc sacram Congregationem referant, quae opportune providebit.

Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae ex aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide pro Negotiis Ritus Orientalis, die i ianuarii anni 1912.

Fr. II. M. Card. G o t t i, *Praefectus*.

Hieronymus Rolled, *a Secretis*.

40 – S. CONGREGATIO RITUUM

[4. /1. S., IV (1912) p. 275-276]

EX DECRETO

seu declaratione super novis rubricis

ni -1912 An versiculus *Oremus et pro Antistite nostro N.* cum suo
Versiculus responsorio, nuperrime inter Preces feriales insertus, dicen-
pro Antistite in dus sit a Missionariis cum pronuntiatione nominis Vicarii
PrvMbu Apostolici, aut Praefecti, aut Praelati?

Negative, nisi eadem nomina in Canone Missae, ex Apostolico induito, pronuntientur.

Die 22 martii 1912.

Fr. S. Card. M a r t i n e l l i, *Praefectus*.

Petrus La Fontaine, Ep. Charyst. *Secretorius*.

41 - LITTERAE ENCYCLICAL

[A. A. S., IV (1912) p. 52-525]

Ad Archiepiscopos et Episcopos Americae Latinae de misera
Indorum conditione sublevanda

PIUS PP. X

VENERABILES FRATRES

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Lacrimabili statu Indorum ex inferiori America vehementer commotus, decessor Noster illustris, Benedictus XIV gravissime eorum causam egit, ut nostis, in Litteris *Immensa Pastorum* die XXII mensis decembris anno mdccxlii¹ datis; et quia, quae ille deploravit scribendo, ea fere sunt etiam Nobis multis locis deploranda, idcirco ad earum Litterarum memoriam sollicite Nos animos vestros revocamus. Ibi enim cum alia, tum haec conqueritur Benedictus, etsi diu multumque apostolica Sedes relevandae horum afflictæ fortunæ studuisset, esse tamen etiam tum « homines orthodoxæ Fidei cultores, qui vehiti caritatis in cordibus nostris per Spiritum Sanctum diffusæ sensuum penitus obliti, miseros Indos non solum Fidei luce carentes, verum etiam sacro regenerationis lavacro ablutos, aut in servitutem redigere, aut veluti mancipia aliis vendere, aut eos bonis privare, eaque inhumanitate cum iisdem agere praesumant, ut ab amplectenda Christi fide potissimum avertantur, et ad odio habendam maximo-pere obfirmentur ». Harum quidem indignitatum ea quæ est pessima, id est servitus proprii nominis, paullatim postea, Dei miserentis munere, de medio pulsa est: ad eamque in Brasilia aliisque regionibus publice abolendam multum contulit materna Ecclesiae instantia apud egregios viros qui eas Respublicas gubernabant. Ac libenter fatemur, nisi multa et magna rerum et locorum impedimenta obstitissent, eorum consilia longe meliores exitus habitura fuisse. Tametsi igitur pro Indis aliquid est actum, tamen multo plus est quod su-

7 - vi · 1012

Misera condi-
j| r u m

¹ Cf. *Ius Ponti/, de Propag.*, pars I, toni. III, p. 45-47.

perest. Equidem cum scelera et maleficia reputamus, quae in eos adhuc admitti solent, sane horremus animo summaque calamitosi generis miseratione afficimur. Nam quid tam crudele tamque barbarum, quam levissimas saepe ob causas nec raro ex mera libidine saeviendi, aut flagris homines laminisque ardentibus caedere; aut repentina oppressos vi, ad centenos, ad millenos, una occidione perimere; aut pagos vicosque vastare ad internecionem indigenarum: quorum quidem nonnullas tribus accepimus his paucis annis prope esse deletas? Ad animos adeo efferandos plurimum sane valet cupiditas lucri; sed non paullum quoque valet caeli natura regionumque situs. Etenim, cum subiecta ea loca sint austro aestuoso, qui, languore quodam venis immisso, nervos virtutis tamquam elidit; cumque a consuetudine Religionis, a vigilantia Reipublicae, ab ipsa propemodum civili consortione procul absint, facile fit, ut, si qui non perditis moribus illuc advenerint, brevi tamen depravari incipiant, ac deinceps, effractis officii iurisque repagulis, ad omnes immanitates vitiorum delabantur. Nec vero ab istis sexus aetatisve imbecillitati parcitur: quin imo pudet referre eorum in conquirendis mercandisque feminis et pueris flagitia atque facinora; quibus postrema ethnicae turpitudinis exempla vinci verissime dixeris. — Nos equidem aliquandiu, cum de his rebus rumores afferrentur, dubitavimus tantae atrocitati factorum adiungere fidem: adeo incredibilia videbantur. Sed postquam a locupletissimis testibus, hoc est, a plerisque vestrum, venerabiles Fratres, a Delegatis Sedis apostolicae, a missionalibus aliisque viris fide prorsus dignis certiores facti sumus, iam non licet Nobis hic de rerum veritate ullum habere dubium. —

Iam dudum igitur in ea cogitatione defixi, ut, quantum est in Nobis, nitamur tantis mederi malis, prece humili ac supplici petimus a Deo, velit benignus opportunam aliquam demonstrare Nobis viam medendi. Ipse autem, qui Conditor Redemptorque amantissimus est omnium hominum, cum mentem Nobis iniecerit elaborandi pro salute Indorum, tum certo dabit quae proposito conducant. Interim vero illud Nos valde consolatur, quod qui istas Respublicas gerunt, omni ope student insignem hanc ignominiam et maculam a suis

RvmrdM

Ex parte gubernantium.

Civitatibus depellere: de quo quidem studio laudare eos et probare haud satis possumus. Quamquam in iis regionibus, ut sunt procul ab imperii sedibus remotae ac plerumque inviae, haec, plena humanitatis, conata civilium potestatum, sive ob calliditatem maleficorum qui tempori confinia transeunt, sive ob inertiam atque perfidiam administrorum, saepe parum proficiunt, non raro etiam in irritum cadunt. Quod si ad Reipublicae operam opera Ecclesiae accesserit, tum demum qui optantur fructus, multo existent uberiores. Itaque vos ante alios appellamus, venerabiles Fratres, ut peculiares quasdam curas cogitationesque conferatis in hanc causam, quae vestro dignissima est pastoralis officio et munere. Ac cetera permittentes sollicitudini industriaeque vestrae hoc primum omnium vos impense hortamur, ut quaecumque in Vestris dioecesibus instituta sunt Indorum bono, ea perstudiose promoveatis, itemque curetis instituenda quae ad eandem rem utilia fore videantur. Deinde admonebitis populos vestros diligenter de proprio ipsorum sanctissimo officio adiuvandi sacras expeditiones ad indigenas, qui Americanum istud solum primi incoluerint. Sciant igitur duplici praesertim ratione se huic rei debere prodesse: collatione stipis et suffragio precum; idque ut faciant non solum Religionem a se, sed Patriam ipsam postulare. Vos autem, ubicumque datur opera conformandis rite moribus, id est, in Seminariis, in ephebeis, in domibus puellaribus maximeque in sacris aedibus efficite, ne unquam commendatio praedicatione cesset caritatis christianae, quae omnes homines, sine ullo nationis aut coloris discrimine, germanorum fratrum loco habet; quaeque non tam verbis, quam rebus factisque probanda est. Pariter nulla praetermitti debet, quae offeratur, occasio demonstrandi quantum nomini christiano dedecus aspergant hae rerum indignitates, quas hic denuntiamus. — Ad Nos quod attinet, bonam habentes non sine causa spem de assensu et favore potestatum publicarum, eam praecipue suscepimus curam, ut, in ista tanta latitudine regionum, apostolicae actionis amplificemus campum, aliis disponendis missionalium stationibus, in quibus Indi perfugium et praesidium salutis inveniant. Ecclesia enim catholica numquam

Ex parte Ecclesiae.

Opera.

Missionis.

Collatio stipis
Preces.

Commendatio
verbis et exemplo.

Augmentum
missionum ex
parte S. Sedis.

sterilis fuit hominum apostolicorum, qui, urgente Iesu Christi caritate, prompti paratique essent vel vitam ipsam pro fratribus ponere. Hodieque, cum tam multi a Fide vel abhorrent, vel deficiunt, ardor tamen disseminandi apud barbaros Evangelii non modo non inter viros utriusque cleri sacrasque virgines remittitur, sed crescit etiam lateque diffunditur, virtute nimirum Spiritus Sancti, qui Ecclesiae, sponsae suae, pro temporibus subvenit. Quare his praesidiis quae, divino beneficio, Nobis praesto sunt, oportere putamus eo copiosius uti ad Indos et Satanae hominumque perversorum servitute liberandos, quo maior eos necessitas premit. Ceterum, cum istam terrarum partem praecones Evangelii suo non solum sudore, sed ipso nonnumquam cruore imbuerint futurum confidimus, ut ex tantis laboribus aliquando Christianae humanitatis laeta messis efflorescat in optimos fructus.

Pu. nnr. Tam, ut ad ea quae vos vel vestra sponte vel hortatu Nostro acturi estis in utilitatem Indorum, quanta maxima potest, efficacitatis accessio ex apostolica Nostra auctoritate fiat, Nos, memorati Decessoris exemplo, immanis criminis damnamus declaramusque reos, quicumque, ut idem ait, « praedictos Indos in servitutem redigere, vendere, emere, commutare vel donare, ab uxoribus et filiis separare, rebus et bonis suis spoliare, ad alia loca deducere et transmittere, aut quoquo modo libertate privare, in servitute retinere; nec non praedicta agentibus consilium, auxilium, favorem et operam quocumque praetextu et quaesito colore praestare, aut id licitum praedicare seu docere, atque alias quomodo-libet praemissis cooperari audeant seu praesumant ». Itaque potestatem absolvendi ab his criminibus poenitentes in foro sacramentali Ordinariis locorum reservatam volumus.

Haec Nobis, cum paternae voluntati Nostrae obsequentiis tum etiam vestigia persequentibus complurium et decessoribus Nostris, in quibus commemorandus quoque est nominatim Leo XIII fel. rec., visum est ad vos, venerabiles Fratres, Indorum causa, scribere. Vestrum autem erit contendere pro viribus, ut votis Nostris cumulate satisfiat. Fautori certe hac in re vobis sunt, qui Respublicas istas administrant; non deerunt sane, operam studiumque navando, qui

de clero sunt, in primisque addicti sacris missionibus; denique aderunt sine dubio omnes boni, ac sive opibus, qui possunt, sive aliis caritatis officiis causam iuvabunt, in qua rationes simul versantur Religionis et humanae dignitatis. Quod vero caput est, aderit Dei omnipotentis gratia; cuius Nos auspicem, itemque benevolentiae Nostrae testem, vobis, venerabiles Fratres, gregibusque vestris apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die vu mensis iunii MCMXii, Pontificatus Nostri anno nono.

PIUS PP. X.

42 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE
PRO NEGOTIIS RITUS ORIENTALIS

[J. A. S., IV (1912) P. 534-5351

EPISTULA CIRCULARIS

Ad superiores generales Institutorum religiosorum latini ritus,
de modo tenendo antequa 11 orientales in eorum sodalitates
admittantur

Reverendissime Pater,

Per apostolicas Litteras *Orientalium dignitas Ecclesiarum*,
datas pridie calendas decembres anni 1894,¹ Leo f. r. PP. XIII
quoad ingressum Orientalium in religiosas latinas Sodali-
tates praecepit: «Nulli, utriusvis sexus, Ordini vel Instituto
« religioso latini ritus, quempiam Orientalem inter sodales
« suos fas erit recipere, qui proprii Ordinarii testimoniales
« litteras non ante exhibuerit ».

Sapientissime quidem id cautum est, ut hac in re, et
auctoritati Episcoporum, uti par est, deferretur, et una simul
praedictorum Ordinum bono prospiceretur, eisdem fide

15 - VI - 1912

Admissio
orientalium in
Instituta reli-
giosa latini ri-
tus.

¹ Cf. *Collectanea*, 2^a edit., n. 1883,

dignum documentum suppeditando de postulantium vita et moribus.

Ast per memoratam praescriptionem derogatum non fuit dispositionibus iampridem statutis, ac praesertim in generali Conventu sacrae huius Congregationis habito die 1 iunii anni 1885, ¹ quibus praecipitur in singulis casibus recursus ad apostolicam Sedem, seu ad S. Congregationem de Propaganda Fide pro Negotiis Ritus Orientalis, ad quam etiam pertinet facultatem tribuere ritum mutandi vel ad tempus, vel in perpetuum.

Praecipitur in singulis casibus **recursus** ad S. Sedem.

Iamvero, cum postremis hisce temporibus compertum sit, non semel Orientales in religiosa Instituta latini ritus receptos fuisse cum testimonialibus quidem litteris Ordinarii orientalis, sed inconsulta prorsus apostolica Sede; sacra haec Congregatio opportunum ducit Superiorum omnium, Institutis religiosis latini ritus, cuiuscumque formae ac utriusvis sexus, praepositorum, in mentem revocare obligationem qua tenentur, consulendi nempe in scriptis sacram hanc Congregationem antequam inter sodales suos aliquis Orientalis cooptetur.

Porro in supplici libello casus perspicue proponendus est cum omnibus suis adiunctis; et exprimi non solum debent nomen, agnomen, aetas, ritus et dioecesis postulantis, sed, si de viro agatur, praecipue explicandum est utrum admitti postulet in Institutum votorum solemnius vel simplicium, et an pro statu clericali vel laicali; nam pontificium Rescriptum, si favorabile sit, diversimode conceditur pro diversitate casuum.

Interim Deum precor ut te diutissime sospitet.

Tuus, Reverendissime Pater,

Romae, die 15 iunii 1912.

Addictissimus

Fr. H. M. Card. G o t t i, *Praefectus*.

Hieronymus Rolleri, *Secretarius*.

¹ CL 1. c., n. 1633.

43 – S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

[A. A. S., IV (1912) p. 626-627]

Dubium quoad indulta abstinentiae et ieiunii relate ad religiosos

Rrhus D. Antonius Fiat, Superior generalis Congregationis Missionis et Filiarum a Caritate, a S. C. de Religiosis sequentis dubii solutionem expostulavit, nimirum:

1 - IX - 1912

Indulta abstinentiae et ieiunii quoad Religiosos.

Utrum in induitis apostolicis, quibus mitigationes vel dispensationes conceduntur ab abstinentia et ieiunio in regionibus intra et extra Europam, praesertim in America Latina, comprehendantur Familiae religiosas ibi degentes.

Emi autem ac Revfhi Patres Cardinales sacrae eiusdem Congregationis in aedibus Vaticanis adunati die 30 augusti 1912, rc maturo examine perpensa, responderunt:

I. Affirmative quoad abstinentiam et ieiunium a lege Ecclesiae generali praescripta, nisi ab induito excludantur religiosi.

Ieiunium et abstinentia ex lege ecclesiastica;

II. Negative quoad abstinentiam et ieiunium a propriis Regulis et Constitutionibus statuta, nisi in induito expresse de hac dispensatione mentio habeatur. Non servantes igitur huiusmodi abstinentiam et ieiunium, transgrediuntur quidem Regulam et Constitutionem, non autem legem Ecclesiae; ideoque culpam tantum et poenam incurrunt a Constitutionibus vel Regulis statutam.

cx regula;

III. Quoad vero Religiosos in America Latina degentes, standum novissimo Induito per Secretariam Status concessa, die i ianuarii an. 1910.

in America Latina.

Quas Emorum DD. Cardinalium responsiones Ssfhus Dominus noster Pius Papa X, ad relationem infrascripti Secretarii, die 1 septembris 1912 adprobare et confirmare dignatus est.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae ex Secretaria sacrae Congregationis de Religiosis, die 1 septembris 1912.

Fr. I. C. Card. Vives, *Praefectus*.

Donatus, Archiep. Ephesus, *Secretarius*.

4.4 – S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

pi. A. S., V (1913) p. 62-64]

DECRETUM

De Monialium et Sororum confessionibus

- 3-n. 1913
Lecesdc con-
fessionibus Mo-
nialium et So-
rorum.
- Cum de sacramentalibus Monialium et Sororum Con-
fessionibus moderandis plures ad hunc diem, ex re et ex tem-
pore, iussae sint leges, eas, aliqua ex parte immutatas et apte
dispositas, visum est in unum colligere Decretum, prout
sequitur:
1. Confessa-
tiu- nhn.inu-..
- i. Unicuique religiosae communitati tum Monialium
tum gororum> regulariter, unus dumtaxat detur Confessa-
rius ordinarius: nisi ob magnum ipsarum numerum, vel aliam
iustam causam, alterum vel plures dari oporteat.
2. Tempus
OIUtCrSa
2. Confessarius ordinarius, regulariter, non ultra trien-
num in hoc munere permaneat. Episcopus tamen seu Ōrdi-
narius eum ad secundum, immo etiam ad tertium triennium
confirmare poterit;
- «) si ob sacerdotum ad hoc officium idoneorum penu-
riam aliter providere nequeat; vel
- h) si maior Religiosarum pars, earum quoque quae
in aliis negotiis ius non habent ferendi suffragium, in
eiusdem Confessarii confirmationem, per secreta suffragia,
convenerit; dissentientibus tamen, si velint, aliter provi-
dendum erit.
3. Con fessa-
nus extraordi-
narius.
3. Pluries in anno, unicuique religiosae communitati
detur Confessarius extraordinarius, ad quem omnes Religio-
sae accedant oportet saltem ut benedictionem accipiant.
1. Confessarii
pro casibus
particularibus.
4. Unicuique domui religiosae aliquot ab Ordinario
sacerdotes deputentur, quos Religiosae in casibus par-
ticularibus, confessionis peragendae causa, facile vocare
queant.
5. Confessa-
rit» specialis.
5. Si qua Religiosa, ad animi sui quietem et maiorem in
via Dei progressum, aliquem specialem Confessarium vel

moderatorem spirituales postulet, erit facile ab Ordinario concedendus; qui tamen invigilabit ne ex hac concessione abusus irrepant: quod si irrepserint, eos caute et prudenter eliminat salva tamen conscientiae libertate.

6. Si Religiosarum domus Ordinario loci subiecta sit, hic eligit sacerdotes a confessionibus tum ordinarios tum extraordinarios; si vero Superiori regulari, hic Confessarios Ordinario loci praesentet, cuius est iisdem audiendi confessiones potestatem concedere.

6. Potestas designandi Confessarios.

7. Ad munus Confessarii sive ordinarii, sive extraordinarii, sive specialis, deputari possunt sacerdotes, tum e Clero saeculari tum, de Superiorum licentia, e Clero regulari, dummodo tamen nullam habeant in easdem Religiosas in foro externo potestatem.

7. Quinam deputari possint.

8. Hi Confessarii, qui annos quadraginta expleverint oportet, morum integritate et prudentia emineant; at Ordinarius, iusta de causa et onerata eius conscientia, ad hoc munus eligere poterit sacerdotes, qui nondum ea aetate sint, modo memoratis animi laudibus excellant.

8. Qualitates Confessariorum.

9. Confessarius ordinarius non potest renunciari extraordinarius, et, praeter casus in articulo 2 recensitos, rursus eligi ut ordinarius, in eadem communitate, nisi post annum ab expleto munere. Extraordinarius immediate ut ordinarius eligi potest.

9. Successio Confessanorum ad invicem.

10. Confessarii omnes sive Monialium sive Sororum, caveant ne interno vel externo communitatis regimini sese immisceant.

10. Ne immisceant se regimini.

11. Si qua Religiosa extraordinarium Confessarium expetat nulli Antistitae liceat, vel per se vel per alios, neque directe neque indirecte, petitionis rationem inquirere, petitioni verbis vel factis refragari, aut quavis ratione ostendere se id aegre ferre; quod si ita se gesserit, a proprio Ordinario moneatur; si iterum id ipsum peccaverit, ab eodem deponatur, audita tamen prius sacra Congregatione de Religiosis.

11. Quidnam Antistita favere habeat.

Poenae.

12. Omnes Religiosae de sociarum confessionibus nullo modo inter se colloquantur, neve eas sorores carpere audeant, quae apud alium, quam deputatum, confessionem peragant; secus ab Antistita vel ab Ordinario puniantur.

12. Colloquia de confessionibus.

Poenae.

13. Solum spirituales causae pro Confessore speciali valeant.

13. Confessarii speciales, ad monasterium, seu domum religiosam vocati, si intelligent Religiosas nulla iusta causa vel necessitatis vel utilitatis spiritualis ad ipsos accedere, eas prudenter dimittant. Monentur praeterea omnes Religiosae, ut facultate sibi concessa specialem petendi Confessarium sic utantur, ut, rationibus humanis sepositis, tantummodo spirituale bonum et maiorem in religiosis virtutibus progressum intendant.

I. Confessiones extra domum.

14. Si quando Moniales aut Sorores extra propriam domum, quavis de causa, versari contigerit, liceat iis in qualibet ecclesia vel oratorio, etiam semipublico, confessionem peragere apud quamvis Confessarium pro utroque sexu adprobatum. Antistita neque id prohibere, neque de ea re inquirere potest, ne indirecte quidem; Religiosaeque nihil Antistitae suae referre tenentur.

15. Graviter aegrotantes.

15. Moniales omnes aut Religiosae, cum graviter aegrotant, licet mortis periculum absit, quemlibet Sacerdotem ad confessiones excipiendas adprobatum arcessere possunt, eique, perdurante gravi infirmitate, quoties voluerint, confiteri.

16. Ab omnibus servandum Decretum.

16. Hoc Decretum servandum erit ab omnibus religiosis mulierum familiis, votorum cum sollemnum, tum simplicium, ab Oblatis aliisque piis communitatibus, quae nullis votis obstringuntur, etiamsi Instituta sint tantum dioecesana. Obligat etiam communitates, quae in Praelati regularis jurisdictione sunt; qui nisi fidelem observantiam huius Decreti curet, Episcopus seu Ordinarius illius loci id agat ipse tamquam Apostolicae Sedis Delegatus.

Praelati regulares.

17. Decretum addendum Constitutionibus et quotannis legendum.

17. Hoc Decretum Regulis et Constitutionibus uniuscuiusque religiosae familiae addendum erit, et publice legendum lingua vulgari in Capitulo omnium Religiosarum, semel in anno.

Itaque praerogatis Emis Patribus Cardinalibus sacrae Congregationis de Religiosis in Plenario coetu ad Vaticanum habito die 31 mensis ianuarii anno 1913, sanctissimus Dominus noster Pius Pp. X, referente infra scripto Secretario, hoc Decretum in omnibus adprobare et confirmare dignatus est, et mandare ut in lucem edatur, et ab omnibus ad quos spectat, in posterum apprime servetur.

Contrariis non obstantibus quibuscumque, etiam speciali et individua mentione dignis.

Datum Romae, ex Secretaria sacrae Congregationis de Religiosis, die 3 mensis februarii anno 1913.

Fr. 1. C. Card. Vives, *Praefectus*.

Donatus, Archiep. Ephesus, *Secretarius*.

45 – S. CONGREGATIO RITUUM

[A. A. S., V (1913) p. 186]

DELEGATIONIS APOSTOLICAE CANADENSIS

Dubia de diebus in quibus institui potest consecratio episcoporum

Rihus Dnus Peregrinus Franciscus Stagni, ordinis Servorum beatae Mariae Virginis, atque in ditionibus Canadae et Terraenovae Delegatus Apostolicus, sacrae Rituum Congregationi ea quae sequuntur humiliter exposuit:

4 - IV - 1913

Dubia de diebus in quibus licet instituere consecrationem cpp.

In hisce regionibus mos invaluit habendi consecrationes novorum episcoporum aliqua die infra hebdomadam, potius quam die dominica, ea potissimum de causa invectus, ut ceteri episcopi et praesertim clerus dioecesanus facilius atque maiori numero ad sacram celebrationem possint accedere, iamvero, iuxta Pontificale Romanum, dies pro consecratione episcopali instituenda « debet esse Dominica, vel Natalitium Apostolorum, vel etiam festiva, si Summus Pontifex hoc specialiter induisent ». Nonnulla autem dubia circa huius praescriptionis interpretationem nata sunt, quae pro opportuna solutione hic subiiciuntur, videlicet:

I. Quum Evangelistae in re liturgica Apostolis aequiparentur, quaeritur utrum consecratio episcopalis possit fieri diebus natalitiis S. Lucae et S. Marci?

II. Utrum fieri possit in festo S. Barnabae apostoli?

III. Utrum speciale indultum Summi Pontificis requiratur ad consecrationem episcopalem peragendam diebus festivis infra hebdomadam a) qui adhuc sunt de praecepto

et proinde Dominicis aequiparantur, /;) vel etiam qui olim erant de praecepto, sive in festis suppressis?

Et sacra eadem Congregatio, audito etiam Commissionis Liturgicae suffragio, re sedulo perpensa, ita respondendum censuit:

Ad I et II. *Negative.*

Ad III. *Affirmative* ad utrumque.

Atque ita rescripsit ac declaravit. Dic 4 aprilis 1913.

Fr. S. Card. Martine l l i, *Praefectus.*

Petrus La Fontaine, Ep. Charyst., *Secrctarius.*

46 – S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

[A. A. S., V (1913) p. 272-273]

VERAPOLITANA

Dubia circa iuramentum antimodernisticum

20 - VI - 1913

Dubia circa iuramentum antimodernisticum, quoad audiendas confessiones.

Ordinarius Verapolitanus ad oras Malabaricas in Asia ultimis temporibus ad hanc sacram Congregationem Consistorialem sequentia dubia circa iuramentum antimodernisticum proposuit, nempe:

I. An Ordinarius in casu concedere possit sacerdotibus extradioecesanis latini ritus, a suis Ordinariis pro sua respectiva dioecesi iam adprobatis, facultatem audiendi confessiones sive pro una alterave vice sive ad aliquod plus minusve longum temporis spatium, quin cogatur ab eis denuo excipere iusiurandum praescriptum in Motu Proprio *Sacrorum Antistitum* contra modernistarum errores.

II. An idem possit Ordinarius, si agatur de sacerdotibus ritus syro-malabarici, qui, etiamsi in suo ritu adprobati fuerint ad confessiones, numquam tamen dictum iusiurandum praestiterunt.

Porro re mature considerata, Emi huius sacrae Congregationis Patres in plenario conventu diei 10 aprilis 1913 ad proposita dubia responderunt: Ad I. *Affirmative*; ad II *si*

agatur de facultate concedenda per modum actus transeuntis, affirmative; aliter, negative.

Ssmus autem D. N. Papa in audientia diei 2 maii 1913 resolutionem Emorum Patrum ratam habere et confirmare dignatus est publicique iuris fieri iussit.

Romae, ex aedibus sacrae Congregationis Consistorialis, die 20 iunii 1913.

C. Card. De Lat, *Secretariat.*

Joannes Baptista Rosa, *Substitutus.*

47 S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

[J. A. S., V (1913) p. 431]

DECRETUM

De absolutione sacramentali religiosis sodalibus impertienda

In audientia habita ab infrascripto Cardinali Pro-Praefecto S. Congregationis de Religiosis, die 5 augusti 1913, sanctissimus Dominus noster Pius Papa decimus, ob peculiare conscientiae rationes, facultatem, quam mense februarii | huius anni omnibus Confessariis ab Ordinario Urbis approbatis concesserat quoad absolutionem Religiosis impertiendam, extendere dignatus est ad omnes totius Orbis Confessorios a locorum Ordinariis approbatos. Hi proinde Confessarii, auctoritate Ssmi Domini nostri Pii Papae decimi, omnium Sodalium cuiuscumque Ordinis, Congregationis aut Instituti sacramentales confessiones excipere, quin de licentia a Superiore obtenta inquirere vel petere teneantur, atque valide et licite absolutionem a peccatis in Ordine vel Instituto etiam sub censura reservatis, impertire queant.

Omnibus igitur cuiusque Ordinis, Congregationis aut Instituti superioribus et praesidibus, huius decreti praescripta fideliter Sanctitas Sua in virtute sanctae obedientiae observare

5- VIII-1913

De absoluti-
one sacramentali
Religiosorum.

Munitum ad
Superiores.

| Non publicata in /1. Æ S.

mandavit, constitutionibus, ordinationibus apostolicis, privilegiis qualibet efficaciori forma concessis, aliisque contrariis quibuscumque, etiam speciali atque individua mentione dignis, minime obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria S. Congregationis de Religiosis die, mense et anno quibus supra.

O. Card. C a g i a n o d e A z e v e d o, *Pro-Praefeditis*.

Donatus, Archiep. Ephesus, *Secretariis*.

pS – S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

[A. A. 9. VI (1914) P- 182-186]

DECRETUM

De sacerdotibus in certas quasdam regiones demigrantibus

25 · III · WM
Sacerdotes
demigrantes in
Americam vel
Insulas Philip-
pinas.
Pericula.

Ethnographica studia, quae postremis hisce annis in plurimis Americae civitatibus confecta sunt, evidentissime comprobarunt, migrationem in eas regiones sacerdotum, qui pietate, doctrina vitaeque disciplina plene instructi non sint, non modo catholicae fidei detrimento esse solere, sed etiam in gravem ipsorum perniciem cadere: apparuit quoque, quanta sapientia eiusmodi demigrationem sacrae Congregationes Concilii et de Propaganda Fide, latis ea de re legibus, moderatae sint et circumscripserint.

Tam late enim eae patent dioeceses ferme omnes; ea inde consequitur remissio Pastoralis vigilantiae, praesertim in sacerdotes advenas; tanta incidunt pericula et impedimenta e sectarum frequentia, ex perpetuo cum acatholicis commercio, ex ea quae ibi in plurimis obtinet libertate et ex aliis rerum locorumque condicionibus, ut ipsi boni, cum maxima non sustentur virtute, paulatim tepescant, qui vero et doctrinae subsidio carent et vix ulla nituntur disciplina vitae, a recta via saepe deflectant, et non raro cum maxima fidelium offensione et religionis detrimento ad extrema deveniant,

adeo ut, qui magistri esse debebant veritatis, ii ministri efficiantur erroris et impietatis.

Quapropter complures probatissimi viri, ac praesertim illarum regionum Episcopi, tum coram, tum scriptis, ab Apostolica Sede efflagitarunt, ut huic tanto malo novis iis vellet subvenire remediis quae tempus postulasset.

Remedia.

Re itaque in plenariis S. Congregationis Consistorialis comitiis disceptata, Emi Patres censuerunt novum ferendum esse Decretum, quo, confirmatis praescriptionibus a S. Congregatione Concilii aliquot ante annos providenter editis, ea adderentur, quae, de Episcoporum complurium consilio et experientia duce, necessaria vel opportuna visa essent.

Cum autem Ssmus D. N. Pius PP. X sententiam Einorum Patrum probaverit, de eius mandato haec statuuntur ac publici iuris fiunt, sancte et ex conscientia ab omnibus ad quos spectat servanda.

Caput I

De sacerdotibus in perpetuum aut ad diuturnum tempus migrantibus

Integra lege S. Congregationis de Propaganda Fide de sacerdotum orientalis ritus migratione, quod attinet ad clericum saccularem latini ritus haec in posterum lex esto:

h In perpetuum vel longum tempus migrantes.

1. Nulli fas sit in Americam et ad insulas Philippinas migrare nisi *bonum testimonium habeat intemeratae vitae, in operibus sacri ministerii cum laude spiritus ecclesiastici et studii salutis animarum hactenus peractae, solidam spem exhibeat aedificandi verbo et exemplo fideles ad quos transire postulat, necnon moralem certitudinem praestet, numquam a se maculatum iri sacerdotalem dignitatem*, prout S. Congregatio Concilii, decretis d. 27 iulii 1890 ¹ et d. 14 novembris 1903 ² latis, statuit et sanxit.

2. Qui vero bonum testimonium habent de quo supra, quamvis cum Ordinario eius loci, in quem conferre se cupiunt, agere possint ut in eius dioecesim excipiantur, iis tamen mi-

¹ Cf. *Collectanea*, 2^a edit., n. 1734.

² Cf. l. c., n. 2180.

grare ne liceat, nisi ante episcopus loci *ad quem* se eos excepturum sponderit, concesso aliquo ecclesiastico officio, et Ordinarius eorum proprius discessoriales litteras in forma specifica dederit, secundum ea quae infra praescribuntur.

3. Ordinarius loci *ad quem* neque excipiat neque se excepturum promittat sacerdotem, ante quam, directo permutatis cum episcopo eiusdem proprio secretis litteris, certo testimonio eum sciverit esse dignum, quem ad normam art. i admittat.

Ordinarius vero loci *a quo* discessorialibus ad migrandum litteris sacerdotem ne muniat: *primo*, nisi is ex aliquo canonico titulo ad suam pertineat dioecesim; *secundo*, nisi iure possit testimonium de eo ferre bonum; *tertio* denique, nisi ante ex litteris Ordinarii loci *ad quem* sibi constiterit eundem sacerdotem ibi acceptum iri et aliquo functurum esse officio.

De quarum omnium observantia praescriptionum conscientia Ordinariorum graviter oneratur.

4. Discessoriales litterae demigrationis causa ab Ordinario sacerdotis proprio non ad quemlibet Ordinarium in genere dandae sunt, sed plane nominarim ad ipsum loci *in quem* Ordinarium, et, praeter consuetum testimonium, exhibere debent notas aetatis hominisque individuas, quibus ita figura habitusque personae describatur, ut eius circa *identitatem* nemo decipi possit. Litterae, quae sint aliter exaratae, nihil valeant et habeantur nullae.

Episcop» ita-
'c.

Hac tamen cura exarandi cuiusmodi litteras Italiae episcopi relevantur, qui, peractis iis quae in superiore articulo praescripta sunt, rem deferent ad sacram hanc Congregationem, quae scriptis licentiam dabit, cum utroque Ordinario communicandam.

in Philippi
num nun.

5. Hoc autem erit proprie ac peculiariter iis servandum p^aHippinas insulas sint migraturi: ut veniam migrandi, si ex Europa sint, ab sacra hac Congregatione Consistoriali petere sine ulla exceptione debeant; si vero sint ex America, a Delegato Apostolico qui Washingtoniae C. D. sedem sui honoris habet: integris, ad reliqua quod attinet, regulis superius statutis.

6. Sacerdotibus, qui iam in aliquam demigraverint dioecesim, ab hac in aliam in perpetuum vel ad diuturnum tempus discedere ne liceat, nisi assenserint tum Ordinarius proprius, tum primae Ordinarius commorationis; si vero agatur de italibus sacerdotibus, accedat praeterea oportet sacrae huius Congregationis venia.

Sacerdotes
in d,m,grau

7. Religiosi e claustro dimissi, cum in aliqua dioecesi sunt stabili ratione incardinati, conditione pares habeantur, ad migrationem quod attinet, sacerdotibus e clero saeculari; sin aliter, iis ad migrandum opus erit peculiari sacrae huius Congregationis induito.

Religiosi ex-

8. Sacerdotes, qui, hac lege non servata, temere arroganterque demigraverint, suspensi a divinis ipso facto maneant; qui nihilo minus sacris (quod Deus avertat) operari audeant, in irregularitatem incidant: quibus a poenis absolvi non possint nisi a sacra hac Congregatione.

Poenae,

*De sacerdotibus ministerium suum spirituali
migrantium fidelium bono exhibentibus*

Sacerdotes
ministerium
exhibentes fide-
libus migran-
tibus.

9. Leges de sacerdotibus migrantibus latae eos quoque attingant sacerdotes, qui, aut in itinere transmarino aut in exteris commorationis locis, Europa minime excepta, agricolis aliisque operariis demigrantibus suum praestant ministerium, sive curam hanc sponte sua suscipiant, sive ad hoc assumantur officium ab aliquo ex iis *Operibus*, quae in migrantium commodum providenter hac nostra aetate instituta sunt.

Peculiares Normae ad locorum Ordinarios

Nonnae pro
Epp.

10. Episcopi Americae aliorumve locorum, de sacerdotibus advenis, qui in suas migraverunt dioeceses, diligenter inquirant, habeantne ii legitimum permanendi indultum, aut certum quoddam permanendi ius consecuti sint vel per incardinationem vel per decennalem legitimam commorationem; quos, si eiusmodi induito aut iure carere et ceteroqui fidelibus inutiles esse cognoverint, congruenti termino iis praefinito, ad Ordinarios proprios dimittant.

Eadem haec Europae etiam episcopi servant cum de sacerdotibus agitur, qui, delato sibi munere spirituali migrantium bono consulendi, in ipsorum dioecesibus degunt, quotiescumque noverint eos fidelibus noxios esse vel inutiles.

11. Optimum autem illud ac maxime optandum, ut earum regionum episcopi, unde crebrius demigrari solet, consilia inter se conferant et constituent qua ratione possint commodius fidelibus suis in remotas alterius linguae regiones abeuntibus, comparare sacerdotes, suae linguae gnaros et pietate, doctrina ac prudentia conspicuos; quemadmodum vero Ssmus D. N. migrantibus ex Italia prospexit, sic, vel alia simili ratione, aliquem unum seligant ex Ordinariis, qui ceterorum vice hoc in negotio fungatur, ut exterarum regionum episcopi eum coram vel scripto adire possint, cum sacerdotes ad spirituales demigrantium procurationem idonei sibi opus sunt.

De sacerdotibus qui ad breve tempus proficiscuntur

12. Sacerdotibus, qui, ad breve tempus, ob honestam vel necessariam causam sint in Americam vel ad Philippinas insulas profecturi, possunt Ordinarii discessoriales litteras concedere, inconsulto quidem Ordinario loci *ad quem*, at servatis tamen regulis quae sequuntur.

13. In litteris discessorialibus, praeter reliqua, mentio expressa fiat de causa temporarii discessus.

14. Ad quatuor menses coarctetur dierum itineris et mansionis licentia; sex mensium concedatur nulli, nisi casus aliquis extra ordinem inciderit.

15. Sacerdoti haud omni ex parte probato discedendi venia ne detur, nisi ante de honesta simul et necessaria abeundi causa constiterit; praeterea Ordinario loci *ad quem*, secretis litteris, adventus eius renuntiatur.

Itali Micerdo

16. Itali autem sacerdotes, quandoque ob honestam et temporariam causam profecturi sunt, prius impetrent veniam discessus a sacra hac Congregatione.

17. Qui, denique, ob temporariam causam discesserunt,

elapso temporis spatio sibi concesso, regrediantur, nullamque habeant Ordinarii prorogandae licentiae semel datae facultatem.

Quodsi aut infirmitate aut alia quadam peremptoria causa regressus necopinato impediatur, postquam de rei veritate et de dispensationis necessitate constiterit, ad primum insequentem mensem prorogare tempus liceat episcopo loci; ultra mensem, causis etiam indulti permanentibus, nonnisi Nuntiis vel Delegatis Apostolicis, qui ibidem versantur, indultum prorogare liceat ad congruum sed breve tempus, ea lege, ut id ne cunctentur aut episcopum sacerdotis proprium aut sacram hanc Congregationem edocere.

Qui vero sacerdotes hanc deliquerint regulam, suspensi manebant a divinis.

Poenae.

Praesentibus valituris, contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Romae ex S. C. Consistoriali, die 25 martii 1914.

C. Card. De Lai, Episcopus Sabinen., *Secretorius*.

S. Tecchi, *Adessor*.

49 – LITTERA APOSTOLICA

Erectio novae Apostolicae Delegationis australiensis
(.4. .4. S., VI (1914) P. 223-224]

PIUS PP. X

Ad futuram rei memoriam. — In sublimi principis Apostolorum Cathedra nullis quidem meritis Nostris divinitus collocati in omnes catholici orbis partes etiam ab hoc centro christianitatis magno terrarum marisque tractu seiunctas, tanquam c sublimi specula oculos mentis Nostrae convertimus, et quae rei sacrae procurationi melius gerendae conducant, illa sedulo quidem studio, auctoritate Nostra interposita, praestare satagimus. Iamvero latissime per Australasiae insulas christiano nomine diffuso, et catholica hierarchia

15 . IV - 1014

Erectio Delegationis Ap. pro Australia. Tasmania et Nova Zelandia.

praesertim inter Australiae gentes firmiter constituta, opportunum Nobis consilium visum est remotos illos populos eorumque sacros pastores Romanae huic apostolicae Sedi arctiore atque intimiore vinculo adstringere. Haec autem sollicitudo ut clarius catholicis illis gentibus appareret, iidemque populi dilectionis Nostrae beneficia uberius persentirent, novam in illis regionibus, sicuti iam passim pro aliis locis ad decus et tutamen Christianae religionis fieri consuevit, Apostolicam Delegationem constituendam censuimus. Quae cum ita sint, collatis consiliis cum W. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis propagandae Fidei praepositis, Motu Proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium vi Delegationem Apostolicam Australiensem erigimus atque constituimus, decernentes ut ipsa Delegatio ad Australians, Tasmaniam et Novam Zelandiam suas curas extendat. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis ceterisque aliis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die xv aprilis mcmxiv, Pontificatus Nostri anno undecimo.

R. Card. Merry del Val, *a Secretis Status*.

50 – S. CONGREGATIO RITUUM

[J. A. S., VI (1914) p. 352-353]

DECRETUM

De luce electrica super altari non adhibenda

24 · vi · 1914

Lux viecirua

11η κ Λ'

Expostulatum est a sacra Rituum Congregatione utrum lux electrica, quemadmodum vetita est una cum candelis ex eera suPer altari iuxta declarationem seu decretum n. 4206 diei 22 novembris 1907, ¹ ita etiam in gradibus superioribus ipsius altaris vel ante sacras imagines seu statuas super eisdem gradibus et altari positas prohibita sit?

¹ Cf. supra, η. 7.

Et sacra eadem Congregatio, audito etiam specialis Commissionis voto, rescribendum censuit: *Affirmative* et ad mentem.

Mens est: S. R. C. hanc nacta occasionem, cum innotuerit, nonnullis in locis tales abusus invaluisse, ut circa aediculas Sanctorum in pariete super altare positas, et vel in ipsis altaris gradibus ubi candelabra collocantur, parvae lampades electricae variis distinctae coloribus disponantur — quod profecto mimis convenit gravitati et dignitati sacrae Liturgiae propriae et decori Domus Dei — facto verbo cum Sanctissimo, etiam atque etiam Rmos Ordinarios in Domino hortatur ut pro sua religione invigilent ne S. C. decreta posthabeantur, et ecclesiarum rectores doceant quae in casu, iuxta decreta, permissa quaeque vetita sunt.

Summa autem Decretorum haec est: Lux electrica velita est, non solum *una cum candelis* ex cera super altaribus (4097), sed etiam loco candelarum vel lampadum, quae coram Ssfho Sacramento vel Reliquiis Sanctorum praescriptae sunt. Pro aliis ecclesiae locis et ceteris casibus, illuminatio electrica, ad prudens Ordinarii indicium, permittitur, dummodo in omnibus servetur gravitas, quam sanctitas loci et dignitas S. Liturgiae postulant (3859» 4206 et 4210 ad 1). Nec licet tempore expositionis privatae vel publicae interiorem partem ciborii cum lampadibus electricis in ipsa parte interiori collocatis illuminare, ut Ssma Eucharistia melius a fidelibus conspici possit (4275).

Snmms Dc-
^cr'e°rUm h*K

Atque ita rescripsit et servari mandavit. Die 24 iunii 1914.

Fr. S. Card. Mart in e l l i, *Praefectus*.

Petrus La Fontaine, Ep. Charyst., *Sécrétai ins.*

5i - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop., fol. 1215-1914 prot.]

Litterae R. P. D. Vicario Apostolico Congi Superioris

Romae, 27 iunii 1914

27- VI - 1914
Jurisdictio ec.
icMasuc i m
S. C. per litteras die 20 vertentis mensis datas, A. T. suo et ceterorum Ordinariorum Belgici Congi nomine, iterum recurrjt aj s. hanc Congregationem, postulans ut provideatur, per aliquod generale decretum, ecclesiasticae iurisdictioni, iis in insulis quae in lactibus vel fluminibus existentes nemini certo Ordinario subesse videntur.

Quae petitio superiori mense februario a Vobis exhibita, iam fuerat ab hac S. Congregatione mature perpensa.

Porro postulationi quam nunc renovas, satis provisum est per litteras diei 23 elapsi mensis mardi, ad 2um, cum Sanctissimus Dominus noster declaraverit extensa ad fluvios lacusque istius regionis decreta supremae Inquisitionis, die 23 augusti 1905 ¹ at 13 decembris 1906 ² edita, circa maritimam navigationem.

Omnes igitur Sacerdotes ab istarum Missionum Ordinariis adprobati et ad praedictas insulas pervenientes, poterunt ibidem sacramentales confessiones excipere, iuxta ea quae in altero ex citatis decretis de sacerdote in terram obiter descendente statuta sunt.

Si qua vero huiusmodi incertae iurisdictionis insula, talis sit magnitudinis quae proprios habeat stabilesque incolas, ita ut proprio etiam indigeat pastore, velint Ordinarii Oratores petere ab hac Sacra Congregatione ut alicui certae Missioni addicatur, traditis opportunis ea de re informationibus, necnon mappa geographica perspicue territorium describente.

Fr. H. M. Card. G o t t i, *Praefectus*.

C. Laurenti, *Secretarius*.

¹ Cf. *Collectanea*, 2^a edit., n. 2244, nota.

² Cf. *Collectanea*, 2a edit., n. 2244.

52 - s. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop., n. 387-15 prot., rub. 142]

12 martii 1915

Beatissime Pater,

Vicarius Apostolicus de Tanganika ad pedes Sanctitatis Vestrae humiliter provolutus, ea quae sequuntur exponit:

I. Quando agitur de probando statu libero eorum qui priori vinculo non fuerunt ligati, mos est in Vicariatu procedendi iuxta consuetudinem in Gallia receptam, scilicet Missionarii necessarias probationes colligunt, sed minus adhaerendo litterae legis communis praesertim quoad depositiones iuratas testium. Experientia enim constat quod Nigritae non multi faciunt iuramentum et si testibus iuramentum deferretur, depositio non evaderet multo firmior et aliquando huiusmodi delatio nil aliud esset nisi occasio periurii.

Praeterea ipse Missionarius qui depositiones accipit et probationi necessariae procedit ex delegatione Vicarii apostolici, etiam de statu libero indicat, quin amplior recursus fiat ad Vicarium apostolicum, cum difficultates itineris plerumque sint legitimum impedimentum.

Infrascriptus Vicarius apostolicus humiliter petit an usus receptus servari possit?

II. Praeterea unus vel alter nupturientium non raro ex alia Missione et aliquando ex alio Vicariatu est oriundus. In quantum fieri potest necessaria documenta a Superiore Missionis vel a Vicario apostolico, si agitur de alio Vicariatu, imploramus, sed data locorum distantia et difficultatibus communicationum, documenta de statu libero et testimonium de publicatis bannis, tempore opportuno saepe pervenire non possunt. Demum non raro fit quod unus vel alter nupturientium ex loco est oriundus ubi nullus datur missionarius, qua de causa nullum testimonium de statu libero sperari potest.

12- III - 1915

1. Modus procedendi in probando statu libero.

2. Petitur ut nupturientibus deferri possit iuramentum suppletorium.

In his casibus pro gratia petitur facultas deferendi nupturientibus iuramentum supplctorium, deficiente quocumque alio modo certo probandi ipsorum libertatem.

Et Deus etc.

Ke-pona. In Congressu 12 martii 1915.

Ad i. Stet consuetae Ecclesiae praxi.

Ad 2. Pro gratia *ad quinquennium*.

Formula

Formula ad
12 - III . 1915.

Sacra Congregatio... vigore facultatum.... Vicario Apostolico oratori potestatem facit, *ad quinquennium*, ut gravissimis tantum accedentibus causis, in contrahendis eorum matrimoniis qui ob speciales locorum expositas circumstantias testimoniales litteras proprium statum liberum comprobantes afferre nequeunt, illarum loco ad iuramentum suppletorium cos admittere valeat, ipsis tamen antea serio monitis de gravitate actus, poenis contra polygamos a SS. Canonibus latis, si mentiantur, minitetur.

Datum Romae die 12 martii 1915.

53 S. CONGREGATIO RITUUM

(.4. A. S., VII (1915) P. 150]

VERAPOLITANA

Dubium

20 . III . IH5

Kalendurium
sequendum a
Religiosi in Ec-
clesia catho-
drab.

Archiepiscopus Verapolitanus sacrae Rituum Congregationi pro opportuna declaratione haec quae sequuntur reverenter exposuit:

In loco Verapoly exstat Ecclesia Metropolitana, mater omnium ecclesiarum archidioecesis Verapolitanae, in qua tamen Religiosi Carmelitani Discalceati, qui ibi residentiam habent, sua officia et sacras functiones exercent, necnon et fidelium curae per verbi divini praeconium et administrationem sacramentorum deserviunt.

Hine quaeritur: An in Ecclesia Metropolitana Verapoly Kalendarium regulare Ordinis Carmelitarum Discalceatorum servari debeat, iuxta decreta S. R. C. 475° Ratisbonen. 27 ianuarii 1905 et 4252 Secovien. 22 aprilis 1910, vel Kalendarium Dioecesanum ab Apostolica Sede rite approbatum?

Et sacra Rituum Congregatio, exquisita specialis Commissionis sententia, omnibus sedulo perpensis proposito dubio respondendum censuit: Negative ad primam partem; et decreta in medium allata non respiciunt ecclesias Cathédrales aut Metropolitanas: Affirmative ad secundam. Atque ita rescripsit et declaravit die 20 martii 1915.

Antonius Card. Vico, S. R. C. Pro-Praefectus.

Petrus La Fontaine, Ep. Charyst., Secretarius.

54 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop., η. 2005-15 prot., rub. 130]

R. P. D. Vicario Apostolico Pekinensi

19 febbraio 1916

Superiore anno petiit Amplitudo Tua una cum aliis facultatibus, renovationem facultatis dispensandi fideles modo generali in calendario promulgato circa legem abstinendi a servilibus diebus dominicis occurrentibus tempore messis aestivae et messis autumnalis, facta quolibet anno mentione apostolicae facultatis. Circa concessionem dictae facultatis factam per rescriptum Supr. Congreg. S. Officii fer. IV duxi a Summo Pontifice Benedicto Papa XV petere an dicta facultas concessa fuerit Ordinariis primae regionis Sinarum perdurantibus facultatibus decennialibus et an eadem renovata intelligi debeat per ipsam decennalem facultatum renovationem. Sanctitas vero Sua in Audientia concessa infrascripto Sacrae huius Congregationis Secretario die 14 februarii 1916 declarare dignata est facultatem a Supr. Congregatione Sancti

10 · II

Renovatio facultatis dispensandi modo generalis circa abstinentiam a servilibus tempore messis.

Responsum

Officii concessam Vicariis Apostolicis primae regionis Sinarum feria IV die 12 augusti 1908 perseverare durantibus decennialibus facultatibus, eamque renovatam intelligi per earundem facultatum renovationem.

Pro Card. Praefecto, C. Laurenti, *Secrctarius*.

Pro Secretario, Zccchini, *Suhsecretarius*.

55 S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

pi. A. S., IX (19'7) p. 232-233]

DUBIA

De secreto servando ab iis, qui de informationibus requiruntur circa promovendos ad episcopatum

25 IV · 19)7
Dubia circa
secretum ser-
vandum ab iis
qui de infoima-
tionibus requi-
runtur circa
promovendos
nd Epi scopa
tum.

Ad S. hanc Congregationem sequentia dubia pro solutione proposita fuerunt:

I. Num iis, qui sub secreto S. Officii de informationibus requiruntur circa personas ad episcopatum promovendas, liceat delatum sibi munus, qualibet de causa, etiam ad tutiores notitias hauriendas, aliis revelare?

II. Num, reticita commissione de qua supra, liceat ab aliis notitias requirere, quoties adsit periculum, etiam remotum, revelationis secreti?

III. Num datas informationes liceat, quacumque de causa, alteri, etiam secretissimo et intimo vel in ipsa sacramentali confessione, revelare?

IV. Quibus poenis plectatur qui talia egerit in primo, vel secundo, vel tertio casu?

V. Qui ignarus certae notitiae, eam ab alio vel aliis tutissime haurire valeat absque ullo periculo violationis secreti; num possit ex se, absque S. Congregationis licentia, hanc personam vel has personas interrogare?

VI Et si hoc fecerit, tenetur ne hanc personam vel has personas, a quibus notitias hausit, in suis informationibus S. Congregationi manifestare?

Et Sacra Consistorialis Congregatio, omnibus mature perpensis, ad praedicta dubia respondendum censuit:

Ad I, II et III. In omnibus his casibus non licere.

Ad IV. Excommunicatione, a quo nemo, nisi Ipse Romanus Pontifex, excluso etiam Emo Cardinali Maiori Poenitentiario, absolvere potest; aliisque poenis ferendae sententiae, quae contra violatores secreti S. Officii a iure statutae sunt.

Ad V. Posse.

Ad VI. Teneri.

Quae solutiones cum ab infrascripto Cardinali Secretario ad Summum Pontificem, in audientia diei 20 huius mensis relatae fuissent, Sanctitas Sua eas approbavit et publicari mandavit.

Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 25 aprilis 1917.

C. Card. De Lai, Ep. Sabinen., *Secretorius*.

Vt. Sardi, Archiep. Caesarien., *Adsessor*.

5G - MOTU PROPRIO

I

De Sacra Congregatione pro Ecclesia Orientali

[4. A. S., IX (1917) p. 529-531]

BENEDICTUS PP. XV

Dei providentis arcano consilio locum obtinentes beati Petri Apostolorum Principis, quem Dominus Iesus animarum, suo redemptarum sanguine, Pastorem in terris summum perpetuumque constituit, omnem Nos adhibere vigilantiam etc uram ut universae ac singulae non modo conserventur sed accrescant ecclesiae ex quibus compactum et coagmentatum constat *unum corpus Christi mysticum*, seu Ecclesia Catholica, equidem pro apostolici officii conscientia studemus. Cum autem omnes particulares ecclesias paterna caritate complectimur, tum

1 - v - M7

S. Congregatio pro Ecclesia Orientali sui iuris constituitur.

praesertim orientales, quippe quae in vetustiore suorum temporum memoria lumina offerant sanctitatis doctrinaeque tam clara, ut eorum splendore etiam nunc, tanto intervallo, reliquas Christianorum regiones collustrari videamus. Iam vero contemplari sine maerore non possumus, quemadmodum ex florantissimis amplissimisque tam tenues ac miserae sint effectae, postquam scilicet lamentabilium series continuatioque causarum maximum orientalium numerum ab Ecclesiae Matris complexu distraxit. Utinam dilectis ex Oriente filiis, divino munere, contingat in possessionem pristinae prosperitatis et gloriae aliquando restitui: Nos interea, Nostrarum partium memores, dabimus diligenter operam ut ecclesiarum orientalium afflictas res, quantum est in Nobis, relevemus.

Itaque deliberatum Nobis est pro unitis, qui dicuntur, orientalibus propriam Sacram Congregationem instituere, cuius Nosmet ipsi geramus, Nostrique deinceps successores, praefecturam. Quae enim *pro negotiis ritus orientalis* usque adhuc fuit Pii IX, f. r. decessoris Nostri auctoritate iussuque condita,¹ cum S. Congregationi de Propaganda Fide adiuncta esset, ut huius quasi quaedam accessio posset videri, non ignoramus aliquos fuisse non bene erga Apostolicam Sedem animatos, a quibus Romani Pontifices inde arguerentur catholicos Orientales parvi pendere, eosque Latinis velle subiectos. Uniusmodi criminationes etsi quisquis res ex veritate aestimat, videt inanes esse, volumus tamen de huius Apostolicae Sedis in Orientales benevolentia constare ita ut dubitare iam liceat nemini. Et nostri quidem Orientales, cum videant Pontificem Maximum suis utilitatibus ipsum prospicere, intelligent profecto non posse Apostolicam Sedem se eis amantiolem ostendere. E ceteris autem libet confidere iam non fore qui Latinos in suspicionem Orientalibus adducant, cum vel ex hac re sit manifestum, in Ecclesia Iesu Christi, ut quae non latina sit, non graeca, non slavonica, sed catholica, nullum inter eius filios intercedere discrimen, eosque, sive latinos, sive graecos, sive slavos, sive aliarum nationum, omnes apud hanc Apostolicam Sedem eundem locum obtinere.

¹ 6. I. 1862 Constitutione *Romani Pontifices*. Cf. *Collectanea*, 2^a edit., n. 1223.

Quare de apostolicae potestatis plenitudine haec Motu proprio statuimus et sancimus:

I. Sacra Congregatio de Propaganda Fide pro negotiis ritus orientalis die XXX mensis novembris huius anni esse desinat.

Desilio vcleris Concremationis.

II. Seorsum a S. Congregatione de Propaganda Fide, S. *Congregatio pro Ecclesia Orientali* sit a die i mensis insequentis: cui quidem praeerit ipse Summus Pontifex. Ea complectetur aliquot S. R. E. Cardinales, ex quibus unus Secretarius erit: adiunctos habebit e spectatissimis de Clero viris unum Assessorem et plures tum ex latino tum ex orientali ritu Consultores; praeterea idoneum officialium numerum ex clericis qui rerum orientalium peritiores sint.

Erectio novae Congregationi

III. Huic Congregationi reserventur omnia cuiusvis generis negotia quae sive ad personas, sive ad disciplinam, sive ad ritus Ecclesiarum orientalium referuntur, etiamsi sint mixta, quae scilicet sive rei sive personarum ratione latinos quoque attingant.

Jurisdictio.

IV. Pro Ecclesiis ritus orientalis haec Congregatio omnibus facultatibus potiatur, quas aliae Congregationes pro Ecclesiis ritus latini obtinent, salvo tamen iure Congregationis S. Officii.

V. Eadem Congregatio controversias dirimat via disciplinari; quas vero ordine iudiciario dirimendas iudicaverit, ad tribunal remittet quod ipsa Congregatio designaverit.

Quae omnia rata et firma esse volumus in perpetuum, contrariis quibuslibet, etiam specialissima mentione dignis, non obstantibus.

Datum Romae apud S. Petrum die i mensis maii, anno mdcccxvi, Pontificatus Nostri tertio.

BENEDICTUS PP. XV

57 – MOTU PROPRIO

II

De Instituto Pontificio studiis rerum orientalium provehendis

[Æ A. S., IX (1917) p. 531-533]

BENEDICTUS PP. XV

1: > - X . 1917
Pont. Inttitu»
tum Orientale.

Pro latinis
et ori- niaiibu'.

Orientis catholici ad spein veteris prosperitatis excitandi causa, mense maio vertentis anni Sacram Congregationem pro Ecclesia Orientali instituimus. Sed quod habemus propositum certe eveniet facilius uberiusque, si, qui in eo persequendo Nobis navaturi sunt operam, illi optime parati instructique ad laborandum devenerint. Itaque proprium altiorum studiorum domicilium de rebus orientalibus in hac Urbe, christiani nominis capite, condere decrevimus, idque et omni apparatu, quem huius aetatis eruditio postulat, ornatum, et doctoribus, in unoquoque genere peritissimis Orientisque perstudiosis insigne: in quo quidem Latini primum sacerdotes qui apud Orientales sacrum ministerium obire voluerint, congruenti, quae omnes humeros habeat, institutione formentur. Haec porro studiorum domus pateat etiam Orientalibus tum unitis tum orthodoxis qui appellantur; illis quo ordinarium doctrinae curriculum harum disciplinarum accessione perficiant; hi vero ut possint, omni praeiudicata opinione deposita, veritatem penitus perscrutari. Volumus enim ibi doctrinae catholicae simul et orthodoxae una pariter procedat expositio, ut cuivis sui iudicii viro evidens fiat quibus e fontibus utraque manaverit, ex Apostolorumne praedicatione, Ecclesiae perenni magisterio ad nos tradita, an aliunde.

Quod igitur rei christianae in Oriente bene vertat, Nos Motu proprio constituimus et sancimus:

I. Institutum studiis rerum orientalium provehendis Romae esto, quod, praecipua sub vigilantia cura Summi Pontificis positum, pontificii titulo coretur.

II. Illud S. Congregationi pro Ecclesia Orientali proxime subiectum erit, per camque Nobis ac Nostris successoribus.

Sub Con^r.
pro Ecclesia
Orientali.

III. Propria distinctaque sedes Instituto erit in iis prope Vaticanum aedibus, ubi « Hospitium de Convertendis » vulgo dictum, usque adhuc fuit: id quod fieri volumus sine ullo detrimento ipsius Hospitii.

Sede

IV. Hae in Instituto tradantur disciplinae:

Disciplinae.

fl) Theologia orthodoxa quae varias orientalium Christianorum de divinis rebus doctrinas attingat cum praelectionibus de Patrologia orientali, de Theologia historica ac de Patristica.

/;) Ius canonicum omnium Orientis Christianarum gentium.

c) Multiplex Orientalium Liturgia.

</) Byzantii Orientisque reliqui Historia tum sacra tum civilis: cui praelectiones accedent, de Geographia ethnographica, de Archaeologia sacra, de Constitutione earum gentium civili et politica.

e) Litterae sermonesque Orientalium.

V. Horum omnium studiorum cursus biennio conficiatur.

Tempus.

VI. Scholas Instituti frequentabunt sacerdotes ex latino ritu qui in Oriente sacrum ministerium obituri sunt: easdem frequentare licebit non modo clericis nostris orientalibus, sed etiam iis orthodoxis qui sint veritatis altius inquirendae cupidi.

Discipuli Lilini

et orientales.

VII. Ne quid autem adiumenti ad studia ibidem desit, Instituto Bibliothecam adiungimus bene apparatam cum a librorum delecta copia, tum a scriptis periodicis quae ad rem pertineant.

Bibliotheca.

Quae vero hic a Nobis constituta sunt, ea in perpetuum valere iubemus, contrariis quibusvis, etiam specialissima mentione dignis, non obstantibus.

Datum Romae apud S. Petrum, dic XV mensis octobris MDCCCXVII, Pontificatus Nostri anno quarto.

BENEDICTUS PP. XV

58 – S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[A. A. S., IX (1917) P. 395]

EPISTOLA

Ad Michaellem S. R. E. Card. Logue, Archiepiscopum Armacanum, super novo collegio in Hibernia condendo pro missionibus exteris

13- VI ■ 1917

Novum Coilc
giuin hiberni-
cum pro missio-
nibus exieris.
[Sl. Columbanj

Libenter accepi, faventibus Eminentia Tua caeterisque Hiberniae Episcopis, valde opportunum a nonnullis ecclesiasticis viris initum esse consilium novum in Hibernia condendi pro Missionibus Exteris Collegium, ubi adolescentes, in sortem Domini vocati, ad apostolicum munus apud infideles populos obeundum apta disciplina efformentur. Porro si semper optandum ut ad divinum implendum mandatum docendi omnes gentes apta ministrorum copia Ecclesiae suppetat, his potissimum temporibus, quum tot ac tanta sacris Missionibus obvenerint detrimenta, enixe adlaborandum ut huic tam sancto operi nova subsidia quaerantur. Quum autem de tali proposito Summum Pontificem certiore fecerim, iussit Sanctitas Sua ut Tibi significarem propensissimam Eius in id voluntatem, Tibique suo nomine animum addendum voluit ad novum opus alacriter inchoandum. Ut autem optati fructus olim inde percipiantur, sedulo curandum ut tum in alumniis deligendis tum in iisdem ad tantum munus solide praeparandis praecipua adhibeatur diligentia. Cum autem huic S. Consilio Christiano Nomini Propagando demandatum sit munus ea providendi quae ad Missionum bonum et regimen spectant, gratum mihi erit de novi collegii exordiis ac progressu edoceri, ac perspectas habere disciplinae regulas, quae ad adolescentium animos apostolico spiritu imbuendos proponendae videantur.

Multa spero ex novo Instituto promanatura Sacris Missionibus commoda. Qua de re auspicem habeas apostolicam benedictionem, quam Summus Pontifex operis huius promotoribus ac benefactoribus ex corde impertitur.

Interim Eminentiae Tuae manus humillime deosculor.
 Romae, ex aedibus S. C. de Propaganda fide, die 13
 iunii 1917
 Eminentiae Tuae

humus devmus servus
 I) Card. Serafini, *Praefectus*.

C. Laurenti, *Secretarius*.

59 – S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop., η. 1034-1917 prot., rub. 58]

A Sua Em. Revina il Sig. Card. Ottavio Cagiano de Azevedo,
 Cancelliere di S. R. C.

Roma, 16 giugno 1912

Il sottoscritto Cardinale Prcfetto della S. C. di Propaganda
 si dà premura di significare all'Emo Sig. Card. Cancelliere
 di S. R. C. che il S. Padre nell'Udienza del giorno 11 corr.
 mese ha disposto che, derogando alla consueta prassi di
 cotesta Cancelleria Apostolica, per i vescovi sia residenziali
 che titolari nominati con Decreto di questa S. C. si spedisca
 una sola Bolla, quella cioè di promozione all'episcopato con le
 clausole consuete, fra le quali Sua Santità vuole che ai vescovi
 nominati dalla Propaganda sia sempre concessa la facoltà che
 nella loro consacrazione episcopale, qualora non possano
 avere oitre il consacrante, altri due vescovi assistenti come
 prescrive il Pontificale Romanum, possano in luogo di costoro
 assistere due sacerdoti.

16 - VI - 1917

Expositio ōni
 cae Bullae pro
 nominandis
 Epp. per S. C.
 Propatf.

D. Card. Serafini, *Prcfetto*.

60 – SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

[Arch. Prop., η. 2371-22 prot., rub. 39]

Feria IVt die 25 iulii 1917.

25. VII . 1917

De assisten-
tia missionario-
rum ~~matrimo-~~
niis haeretico-
rum et infide-
lium tanquam
officialium civi-
lium.

Explorati iuris est non posse clericos *sine apostolico induito officia publica quae exercitium laicalis iurisdictionis vel administrationis secum ferunt, assumere* (Cf. Novum Cod. Iur. Can., can. 139, § 2) ideoque nec munere fungi *Officialis civilis ad matrimonia*. Apostolico autem induito ad postremi huius muneris exercitium intercedente, cum eorum adsistentia validitatem matrimonio conferat in foro civili, dubitandum non est adsistentiam ipsam matrimoniis haereticorum et infidelium, generatim loquendo, adhuc manere illicitam si forte determinati alicuius matrimonii validitatem obstet impedimentum dirimens iuris naturae vel positivi divini, vel etiam ratione scandali. Siquidem igitur huiusmodi apostolicum indultum ratio boni publici Missionariis impertiendum suadeat, nihil prohibet quominus per Sacram Congregationem de Propaganda Fide Vicariis Apostolicis illud implorantibus concedatur, dummodo tamen:

Conditionis.

- 1) Nullum matrimonio obstet impedimentum dirimens iuris naturalis vel divini.
- 2) Nulla in pactum deducatur conditio matrimonii substantiae repugnans;
- 3) Nulla actui civili haeretica aut superstitiosa caeremonia adiungatur;
- 4) Nullum, demum, adsit scandalum vel periculum fovendi indiflerentismum religiosum.

61 – S. CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET DE STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

[A. A. S. t IX (1917), p. 439]

De novo iuris canonici codice in scholis proponendo

Cum novum iuris canonici Codicem SS. D. N. Benedictus PP. XV a die festo Pentecostes proximi anni millesimi nongentesimi duodevicesimi in universa latina Ecclesia vim habiturum esse edixerit, liquet ex eo ipso die Codicem fore authenticum et unicum iuris canonici fontem, proptereaque tum in disciplina Ecclesiae moderanda, tum in iudiciis et in scholis eo uno utendum esse. Quam sit igitur necessarium, clericis praesertim, Codicem probe nosse atque omnino habere perspectum, nemo est qui non videat.

Itaque Sacra haec Congregatio, ut in re tanti momenti rectae alumnorum institutioni pro officio suo consulat, omnibus ac singulis studiorum Universitatibus et iuris canonici Lyccis quae, ad normam can. 256, § 1, eidem Sacrae Congregationi parent, praecipit ac mandat, ut in schola antehac *textus* aptissime nuncupata, in qua ius canonicum penitus copioseque praelegitur, ita in posterum eiusmodi disciplina tradatur, ut alumni, non modo Codicis sententia *synthetics* proposita, sed accurata quoque uniuscuiusque canonis *analyst*, ad cognoscendum et intelligendum Codicem veluti manu ducantur: debent scilicet doctores iuri canonico tradendo, ipso Codicis ordine ac titulorum capitumque serie religiosissime servata, singulos canones diligenti explanatione interpretari. lidem tamen magistri, ante quam dicere de aliquo instituto iuridico aggrediantur, apte exponant qui eius fuerit ortus, quae decursu temporis acciderint progressiones, mutationes ac vices, ut discipuli pleniorum iuris cognitionem assequantur.

Nulla ceterum, praeter Codicem, libro alumnos uti necesse erit; quodsi ductoribus placuerit eos unum aliquem adhi-

7 -VIII-1917

De Codice l.
C. in scholis
proponendo.

Textus.

Analysis.

Unicus textus.

Alii libri Codici aptentur. here librum, id sancte retinendum, ut non eius libri ordini
[0] Codicis, sed huic ille aptetur et accommodetur.

Romae, ex aedibus S. Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus, die VII mensis augusti anni MCMXVII.

C a i e t a n u s Card. B i s l e t i, *Praefectus*

Joseph Rossino, *Substitutus*.

62 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop., η. 1926-1917 prot., rub. 128]

R. P. D. Episcopo Trichinopolitano

10 gennaio 1918

10 1 1918 Quoad vero tuam petitionem ut a facultate cumulandi in
circa facultatem impedimentis matrimonialibus tollatur clausula, quae facultatem
tem cumulandi coarctat ad causas urgentiores, pro quibus tempus
in impedimen- non suppetat recurrendi ad Sanctam Sedem, Amplitudini
iis matrimonia- 7
l, bus. Tuae significo huiusmodi clausulam tolli non posse, sed eam
intelligendam esse de casibus in quibus non possit absque
incommodo ad Sanctam Sedem recursus fieri.

D. Card. S e r a f i n i, *Praefectus*.

C. Laurenti, *Secretarius*.

63 - S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

[1. A. S., X (1918) p. 237-238]

DECRETUM

Circa clericorum frequentiam in laicis universitatibus

30 - 1\ - 1918 Nemo de sacro clero laicas Universitatum facultates fre-
clerici fre quentare potest ibique profana quaevis studia peragere, nisi
<is. de Episcopi sui voluntate vel beneplacito. Id ex praescriptis
Normae i-cv- Codicis canonici aperte deducitur. Neve haec dispositio nova
nis XIII et Pii X est aut primum inducta. Etenim tum Leo XIII, tum Pius X *

f. ambo r., id aperte sanxerunt; alter per *Instructionem* sub die 2i iulii 1896 ¹ a Sacra Congregatione EE. et RR. ad Ipsius mentem impertitam, quaeque incipit *Perspectum est Romanos Pontifices*, alter vero Encyclica *Pascendi* sub die 7 Septembris 1907, ² necnon *Motu Proprio* diei 1 septembris 1910, qui incipit *Sacrorum Antistitum*. ³

Hinc patet totam hanc de frequentandis Universitatibus laicis materiam in Episcoporum iure ac potestate esse positam, nec deesse regulas quibus ipsi in re dirigantur.

Presstorcs

Quoniam tamen nonnulli locorum Ordinarii pressiores exquisierint normas, quibus ipsi ex iure procedant, ac maxima caveantur discrimina quae ex diuturna tristisque experientia tam vitae sanctitati quam catholicae doctrinae puritati sacerdotibus laicas Universitates celebrantibus impendunt; Ssmus D. N. Benedictus PP. XV, causa prius rite discussa penes S. C. Consistorialem, de consulto Efhorum eiusdem S. Congregationis Patrum, Decessorum Suorum Leonis XIII et Pii X supra memoratas ordinationes confirmans easque in suo pleno robore permanere declarans, haec insuper edicenda ac statuenda suoque nomine promulganda constituit:

1. Nullus ad laicas Universitatum facultates destinetur nisi sacerdotio iam auctus, quique spem bonam ingerat fore ut sua agendi ratione ecclesiastico ordini honorem tam ingenii vi ac perspicacia, quam sanctitate morum adiiciat.

1. Qualitates.

2. Episcopus in destinando sacerdotes suos ad laicas studiorum Universitates frequentandas nihil aliud prae oculis habeat, nisi quod dioecesis suae necessitas vel utilitas exigat, ut nempe in Institutis ad iuventutem erudiendam destinatis idonei comparentur magistri.

2. Finis.

3. Qui, pro hac norma, ad Universitates laicas frequentandas destinabuntur sacerdotes, si novensiles sunt, ab examnibus, quae in can. 130 et 590 praescripta sunt, minime eximantur, quin potius eadem subire vel strictius iubeantur, ne, profanarum scientiarum studio abrepti, ecclesiastica studia praetereant, contra praescriptum can. 129.

3. Examina
in diversis sa-
crarum scien-
tiarum disci-
plinis.

¹ Cf. *Collectanea*, 2^a edit., n. 1948.

³ Cf. A. S. S., XL [1907] P- 593-650.

⁸ Cf. A. A. S., II [1910] p. 655-680.

4. Sublectio
Ordinario.

Minantur poe-
nae.

5. Religiosi.

4. Expictis demum in laica quavis Universitate praescri-
ptis studiorum cursibus, sciant sacerdotes ac meminerint se
Ordinario suo pari omnino ratione ac antea subiectos ac
dioecesis servitio manere mancipatos. Quamobrem nemini
fas erit magisteria saecularia aliave officia pro suo lubito,
maximeve contra Ordinarii sui voluntatem, suscipere; quod si
quis fecerit, congruis poenis, non exclusa suspensione a divi-
nis, plectatur.

5. Haec omnia quae de clero saeculari sunt dicta, religio-
sos etiam regulares, congrua congruis referendo, sunt appli-
canda.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consi-
storialis, die 30 aprilis 1918.

C. Card. De La i, Episc. Sabinen., *Secretorius*.

V. Sardi, Archiep. Caesarien. *Adsector*.

64 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE ET

S. CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

H. A. S., X (1918) p. 508-509]

Notiflcatio circa Missiones ad Delegationes Apostolicas Con-
stantinopolis, Aegypti, Mesopotamiae, Persiae et Syriae
pertinentes

15-XI-1918

Notificatio
circa Missiones
ad Delegationes
Ap. Constanti-
nopolis, Aegy-
pti. Mesopota-
miae. Persiae.
Syriae perti-
nentes.

In attesa delle disposizioni che la S. Sede darà a suo
tempo in riguardo alle Missioni comprese nei territori delle
Delegazioni Apostoliche di Costantinopoli, dell'Egitto, della
Mesopotamia, della Persia e della Siria,

in relazione ai decreti e alle istruzioni precedenti! date
dalla S. Sede circa l'invio di Missionari e l'apertura di Missio-
ni di rito latino nelle regioni dell'Oriente,

al fine che le opere del sacro ministero tornino a fiorire
in Oriente con la ordinata e zelante cooperazione dei Missio-

nari latini e per provvedere al necessario e regolare riordinamento delle Missioni medesime;

la S. C. di Propaganda Fide e la S. C. per la Chiesa orientale chiamano l'attenzione di tutti i Superiori degli Ordini e Istituti Religiosi latini, siano maschili, siano femminili, sulle seguenti disposizioni:

1. Non è permesso, fino a nuova disposizione, inviare nei Missioni Rdi-
confini delle Delegazioni Apostoliche sopraindicate alcun c'osoram-
religioso o religiosa per qualsiasi fine, senza l'esplicito permesso scritto della S. C. di Propaganda Fide o della S. C. per la Chiesa orientale, secondo la loro destinazione.

I permessi rilasciati prima della guerra ai Missionari non si intendono revocati. I rispettivi Superiori però sono tenuti ad inviare alla S. Sede i nomi di tali Missionari che già si trovano nelle Missioni o che intendono ritornarvi.

2. I Delegati Apostolici e gli Ordinarii sia latini che Celebratio,
orientali non permetteranno nel territorio della propria rispettiva Delegazione e Ordinariato la celebrazione dei divini uffici e l'esercizio di qualsiasi ministero ai religiosi latini che non abbiano il permesso prescritto della S. Sede, né senza tale permesso consentiranno ai medesimi religiosi ed altre Alia officia,
religiose di esercitare qualsiasi altro ufficio, e parimenti non permetteranno che nella propria Delegazione e Ordinariato dei Religiosi Missionari e dalle Religiose Missionarie, senza l'autorizzazione scritta della S. Sede, si apra alcuna nuova Missione, Opera o Residenza.

Quelle Missioni, Opere e Residenze che già esistevano regolarmente prima della guerra non potranno riaprirsi senza il consenso del rispettivo Delegato Apostolico.

Roma, 15 novembre 1918.

G. M. Card, van Rossum,
Préfetto della S. C. di Prop. Fide.

Nicola Card. Marini,
Segr. della S. C. per la Chiesa Orientale.

65 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[A. A. S., XI (1919) P. 54-55]

Decretum de missionariis e militia redeuntibus

15 · I - 1910.

Missionarii a
militia redeun-
tes.

La Sacra Congregazione Concistoriale ha emanato un opportunissimo decreto *De clericis e militia redeuntibus* in data 25 ottobre 1918, che è stato pubblicato nel n. 12 degli *Acta Apostolicae Sedis* del decorso anno (vol. X, pag. 481).

Ora questa S. Congregazione di Propaganda, estendendo le disposizioni del citato decreto agli Istituti, Seminari e Collegi di missioni, soggetti alla sua giurisdizione, stabilisce che i missionari e gli alunni dei medesimi debbano presentarsi entro il termine fissato di dieci giorni, in luogo dell'Ordinario, al rispettivo Superiore, anche nel caso che i missionari e gli alunni non siano stati escardinati dalla propria diocesi.

Ordina inoltre che nessuno dei missionari o alunni ritornati dalla milizia possa essere rinvio nei luoghi di missione, senza che prima abbia compiuto l'ingiunto corso di esercizi spirituali e tutte le altre prescrizioni del citato decreto della S. Congregazione Concistoriale.

Roma, 15 gennaio 1919.

M. Card, van Rossum, *Prefetto*.

C. Laurenti, *Scgretario*.

66 – PONTIFICIA COMMISSIO AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

[1525-1918 prot.] 26 ianuarii 1919

Emo D. Card, van Rossum, S. C. de Prop. Fide Praefecto 1

Ad dubia proposita a Vicario Apostolico Cambodien.,
scilicet: 26 · I · 1919

1) Utrum facultates dispensandi, quae continentur in
constitutionibus relatis in canone 1125, intelligantur conces-
sae tantum Ordinariis, an vero omnibus sacerdotibus curam
animarum exercentibus. 1. Dubia circa
can. 1125 matri-
monia infide-
lium converso-
rum.

2) Utrum consilium Missionariorum, de quo in ca-
none 302, locum tenere possit Consilii administrationis et
Capituli quoad alienationem vel locationem bonorum eccle-
siasticorum, ad normam canonum 1532 et 1521. 2 Circa cano-
nis 302 faculta-
tes Consilii Mis-
sionariorum.

infrascriptus Emus Commissionis Praeses respondit:

ad 1m, dictae facultates dispensandi aestimandae sunt
ex tenore constitutionum, de quibus in canone 1125. 2

ad 2m, affirmative.

P. Card. Gasparri.

Luigi Sincero, *Segretario*.

1 Arch, de prop. Fide, n. 554-19 prot., rub. 10. Responsio ut supra
significata est Vicario Apost. Cambodien. (nunc de Pnom-Pcnh) per Re-
scriptum S. C. 28 febr. 1919, prot. cit.

2 Cf. Documenta VI, VII, VIII in Appendice Codicis I. C., ubi
habetur tenor constitutionum.

67 - S. CONGREGATIO RITUUM

[J. A. S., XI (19'9) P- 144]

VICARIATUS APOSTOLICI GABONEN.

De benedictionibus et sacramentalibus pro catechumenis

8 - III - 1919

Benedictiones
et sacramenta-
lia pro Catechu-
menis.

Rmus Dnus Ludovicus Martrou, e Congregatione Spiritus Sancti, episcopus titul. Corycen. et vicarius apostolicus Gabonen., a S. Rituum Congregatione reverenter exposulavit:

« An benedictiones imprimis impertiendae catholicis quae, iuxta can. 1149 Codicis Iuris Canonici, dari quoque possunt catechumenis, intelligi debeant etiam de sacramentalibus publicis ac proinde admitti possint catechumeni ad impositionem cinerum, traditionem candelarum et palmarum? »

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, omnibus perpensis, respondendum censuit: *Affirmative*.

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 8 martii 1919.

A. Card. Vico, Ep. Portuen., et S. Rufinae,
5. R. C. Praefectus.

Alexander Verde, *Secretariat*.

68 S. CONGREGATIO RITUUM

[J. J. S., XI (1919) P. 145J]

DUBIUM

de nomine Antistitis exprimendo in canone missae

8 - III - 1919

Nomen Vicari-
nt vel Praefecti
Apostolici non
exprimendum
in Canone Mis-
sae.

Ex canone 294 Codicis Iuris Canonici, ubi legitur « Vicarii et Praefecti Apostolici iisdem iuribus et facultatibus in suo territorio gaudent, quae in propriis dioecesibus competunt Episcopis residentialibus, nisi quid Apostolica Sedes reserverit », exortum est et Sacrae Rituum Congregationi propositum, pro opportuna declaratione, sequens dubium, nimirum:

« An Vicariis et Praefectis Apostolicis de novo iure competat, in proprio territorio, ut nominentur in Canone Missae? »

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis voto, attento etiam can. 2 et altero 308 Codicis Iuris Canonici omnibusque perpensis, respondendum censuit *Negative* iuxta rubricas et decreta; quia de iure adhuc vigente, in Canone Missae, post verba *Antistite nostro* exprimendum est tantum nomen Patriarchae, Archiepiscopi et Episcopi qui sint Ordinarii loci, et in propria Dioecesi.

Atque ita rescripsit et declaravit, die 8 martii 1919.

A. Card. Vico, Ep. Portuen., et S. Rufinae,
C. S. R. Praefectus.

Alexander Verde, *Secretorius*

69 PONTIFICIA COMMISSIO AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

[n. 876-19 prot.] 14 maggio 1919

A Sua Emin. Rma II Card, van Rossum, Prefetto della S. C. de
Prop. Fide.¹

Al dubbio proposto da Mons. Vicario Apostolico dei Gabon, cioè: «An in coloniis Africae centralis munus adsectoris, non obligatorium et mere consultivum in tribunali pro causis indigenarum, acceptari possit a Sacerdotibus cum intentione explicita non sistendi in causis criminalibus, in quibus gravis poena personalis plecti possit », l'infrascritto Emo Card. Président della Commissione si pregia di rispondere: *Affirmative, de licentia Ordinarii.*

ij - v 199
Dubium *ona*
mu'us adses-
ris in tribunali
pro causis non
criminalibus

P. Card. Gasparri.

Luigi Sincero, *Segretario.*

¹ Arch, de Prop. Fide, n. 1571-19 Prot., rub. 10. Responsio ut supra significata est Vicario Apost. Gabonen. per rescriptum S. C. 21 iun. 1919, Prot. cit.

70 – s. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Æ A. S., XI (1919) p. 285]

DECRETUM

Extenditur iurisdictio Delegati Apostolici Australasiae

Oecaniae Insularis remotas ac difficiles Missiones Apostolica Delegatio Australiensis hucusque non attingebat: nullam proinde hoc tempore supradictae Missiones ex eiusdem Apostolicae Delegationis institutione utilitatem perceperunt. Quo vero satius multiplicibus iisque gravibus earumdem Missionum necessitatibus atque difficultatibus per Apostolici Delegati Australasiae auxilium et consilium in posterum provideretur, attentisque sive ipsius actu Apostolici Delegati sive nonnullarum ex dictarum Missionum Oecaniae Insularis praesulum precibus hunc in finem S. huic Congregationi Christiano Nomini Propagando nuperrime oblatis, Summum Pontificem rogare visum est, ut iurisdictio Delegati Apostolici Australasiae, quae hucusque Australiam proprie dictam et Missiones Novae Zelandiae restrictive attingebat, deinceps ad omnes quoque Missiones totius Oecaniae Insularis nec non ad illas, quae in insulis Malesiae erectae sunt aut in futurum erigentur, extendatur. Quam quidem petitionem SSmo D. N. Benedicto divina Providentia PP. XV in audientia diei 15 labentis mensis maii ab infrascripto S. huius Congregationis Praefecto humiliter oblatam, Sanctitas Sua benigne excipere dignata est, propositum consilium probavit ac ratum habuit, mandavitque ut Apostolica Delegatio Australasiae ad supradictas Missiones Oecaniae Insularis nec non Malesiae deinceps extendatur; atque praesens in re Decretum confici iussit.

Datum Romae ex Aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 20 maii, anno Domini 1919.

G. M. Card. Van Rossum, *Praefectus*.

C. Laurenti, *Secretarius*.

71 SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

[A. A. S., XI (1919) p. 3°91]

DECRETUM

De participatione catholicorum societati « ad procurandam christianitatis unitatem »

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, habito feria IV, 2 iulii 1919, proposito dubio: « Utrum instructiones huius eiusdem Supremae Sacrae Congregationis, latae die 16 septembris 1864,¹ circa participationem Catholicorum cuidam societati Londini erectae ad *procurandam* ut aiebant, *christianitatis unitatem*, applicandae sint, et a fidelibus servandae etiam quoad eorundem participationem conventibus quibuscumque, comitiisque publicis vel privatis ab acatholicis indictis, qui finem sibi praestituunt unionem procurandi omnium coetuum Christianorum nomen sibi vindicantium ». Emi ac Rmi Dni Cardinales in rebus fidei et morum Inquisitores Generales respondendum mandarunt: « *Affirmative*, et iterum evulgandas esse in ephemeride officiali Sanctae Sedis supra memoratas litteras, una cum aliis ad quosdam Puseistas anglicos datis, die 8 novembris 1865 »²

4 - VII · 1919

Instructiones
16-IX-1864ct 3-
XI- 1865 appli-
candae sunt
quibuslibet coe-
tibus etc. ab a-
catholicis indi-
ctis ad procu-
randam unio-
nem omnium
Christianorum.

Ssmus D. N. D. Benedictus Div. Prov. Papa XV sequenti feria V, die 3 eiusdem mensis et anni, in solita audientia R. P. D. Adessori S. O. impertita, relatam sibi Eniorum Patrum resolutionem approbare et confirmare dignatus est. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 4 iulii 1919.

Al o i s i u s C a s t e l l a n o , S u p r e m a e S . C . S . O f f i c i i
Notarius.

¹ Cf. *Collectanea*, 2^a edit., n. 1262 et A. A. S., XI (19x9) p. 310-312.

² Cf. I. c., n. 1276. et A. A. S., XI (1919) p. 312-316.

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop., n. 963-919 prot., mb. io]

A Monsig. Segretario della Commissione Pontificia per l'interpretazione del Codice di Diritto Canonico

24 maggio 1919

24 - V - 1919 ct
3 - VIII - 1919

Dubia relaie
ad cann. 451 § 2
cl 1125; num
scilicet ut paro-
chi consideran-
di sini quasi-pa-
rochi missio-
num pro facul-
late dispensan-
di pro novo ma-
rimonio in
sensu Cunsiiu-
lionis *Populis*
Gregorii XIII.

Il sottoscritto Segretario della S. C. di Propaganda, in csecuzione degli ordini di questo Emo Cardinale Prefetto prega la S. V. Illima e Revina di voler proporre all'esame della Revma Commissione per l'interprctazione del Codice il seguente dubbio, inviato dal Vicario Apostolico dello Hupeh Orientale circa il can. 451, § 2, in relazione alia Costituzione «*Populis*» di Gregorio XIII, l conservata in tutto il suo valore cd estesa anzi ad altri luoghi dal can. 1125 del codice stesso. Già ad un dubbio del Vicario Apost. di Cambogia «*Utrum facultates dispensandi quae continentur in constitutionibus relatis in can. 1125 intelligantur concessae tantum Ordinariis an vero omnibus sacerdotibus curam animarum exercentibus*» cotesta Revma Commissione in data 26 gennaio 1919 rispose «*facultates dispensandi aestimandae sunt ex tenore constitutionum de quibus in can. 1125*»². E siccome la citata Costituzione di Gregorio XIII «*concedit plenam facultatem, auctoritate apostolica, tenore praesentium, dispensandi universis et singulis dictorum locorum Ordinariis et parochis et presbyteris Societatis Iesu*» c d'altra parte pel can. 451 § 2 parochis aequiparantur quasi-parochi, cosi sembrerebbe che godessero della facoltà di dispensare nel caso contemplato non solo i parroci, ma anche i quasi-parroci nelle missioni, senza che tale facoltà debbano essi ottencrla dal proprio Vicario Apostolico.

Ratto dubi-
l uuh.

D'altra parte sembrerebbe doversi negare tal facoltà ai quasi-parroci, perche la facoltà di dispensare da Gregorio XIII

¹ Documentum VIII Appendicis Cod. I. C.

- Cf. supra n. 66.

concessa ai parroci, è da considerarsi piuttosto un privilegio che un ò/s; mentre il can. 451 § 2 equipara i parroci ai quasi-parroci nei diritti e negli obblighi, senza menzionc dei privilegi.

Dalia soluzione di questo dubbio deriva la soluzione di un altro dubbio, se cioè, nel caso che il Vescovo o il Vicario Apostolico riservino a sè il diritto di concedere la dispensa di cui nella Costituzione di Gregorio XIII, e il parroco o il quasi-parroco usino egualmente della facoltà, dovrà l'atto del parroco e del vice-parroco considerarsi illecito soltanto, od anche invalido?

Consequens est dubium de illicite vel etiam invaliditate dispensationis.

C. Laurenti, *Segretario*.

PONTIFICA COMMISSIO AD CODICIS CANONES AUTHENTICI. INTERPRETANDOS

N. 963 prot.

3 agosto 1919 Responsum.
3 · VIII - 191M.

Revffio Mons. Segretario della S. C. de Prop. Fide 1

Al dubbio proposto: « Utrum vi canonis 1125 *iure* concessa sit facultas dispensandi, de qua in Constitutione *Populis* Gregorii XIII, etiam quasi-parochis », il sottoscritto Emo Cardinale Président della Commissione risponde: *Affirmative*.

Pietro Card. Gasparri.

Luigi Sincero, *Segretario*.

1 Arch, de Prop. Fide, n. 2450-19 Prot., rub. 10. — Responsio ut supra significata est Vicario Apost. de l lupeh Orient, [nunc de Hankow] per rescriptum S. C. 17 oct. 1919, Prot. cit.

73 - LITTERAE APOSTOLICAL· BENLICTI IT. XV

[1. A. S., XII (1920) p. 101-102]

In laponico Imperio Apostolica Delegatio constituitur eidemque
etiam Corea et Insula Formosa committuntur

BENEDICTUS PP. XV

26 · XI W19

Delegatio Ap.
cunuiiuitur
pro Inponia,
Corea et Fur
mo<i.

Ad perpetuam rei memoriam. — Quae Catholico nomini aeternaeque fidelium saluti bene, prospere ac feliciter eveniant, ea ut mature praestemus, Nos admonet supremi Apostolatus munus, quo in terris, licet immeriti, fungimur. Hoc ducti consilio, fidei catholicae incremento per universum terrarum orbem advigilamus et ad populos etiam longo disiunctos spatio oculos mentis Nostrae convertimus. Iam vero minime Nos latet fidem catholicam iam pridem in laponiam a divo Francisco Xaverio invectam illas illustrasse gentes, postea vero teterrimis obtenebratam calamitatibus diu delituisse, donec denuo, superiore saeculo, veluti nova deliciarum aetatis aurora populis illis illuxit. Neque ignoramus anno MDCCCLXXXI 1 fel. rec. Decessorem Nostrum Leonem PP. XIII ut enascenti illi Ecclesiae robur adderet, ecclesiasticam in eodem Imperio hierarchiam excitasse, Metropolitana Sede in urbe Tokiensi, universae regionis principe, constituta. Nunc autem non sine magna laetitia comperimus, aliis ibi institutis Missionibus novisque eo missis Evangelii praeconibus, uberrimos in illis insulis catholicam religionem progressus obtinuisse, ideoque in eam mentem venimus christianum nomen in illis regionibus singulari Pontificiae voluntatis significatione firmare. Idcirco collatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, ut, novo supposito robore atque impulsu submotisque quae forte obstant difficultatibus, amplioribus vigeat religio incrementis, pariterque ut benevolam propensionem Nostram erga laponiae nobilis-

1 15 - VI Non maius Nobis cf. A. S. S. 9 XXIV [1891-92] p. 257-264.

simam gentem testemur luculenter, Motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium vi constituimus, ut Apostolica Delegatio in laponico Imperio habeatur, huiusque vigilantiae et curis, praeter laponicam regionem universam, Coream etiam Formosamque insulam committimus. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plene suffragari; sicque rite indicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die xxvi novembris mcmxix, Pontificatus Nostri anno sexto.

P. Card. Gasparri, a Secretis Status.

7+ - EPISTOLA APOSTOLICA BENEDICTI PP. XV

[A. A. S., XI (1919) P. 440-455]

Ad Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos Orbis Catholici: de Fide Catholica per orbem terrarum propaganda

VENERABILES FRATRES

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Maximum illud sanctissimumque munus quod, suo iam instante ad Patrem reditu, Dominus Noster Iesus Christus discipulis demandavit, cum dixit: *Euntes in mundum universum praedicate evangelium omni creaturae*,¹ non erat sane Apostolorum vita terminandum, sed apud eorum successores

30 - XI 1919

Circa fidem propagandam.

Perennitas Apostolitus saeculis elapsis.

¹ Marc., XVI, 15.

perpetuandum usque ad consummationem saeculi, quoad
 scilicet futuri essent in terra homines, quos veritas liberaret.
 Ex quo igitur *illi profecti praedicaverunt ubique* verbum Dei, ¹
 ita quidem ut in *omnem terram exierit sonus eorum: et in fines*
orbis terrae verba eorum, ² divini mandati memor, Ecclesia
 nunquam, labentibus saeculis, cessavit adhuc traditae divi-
 nitus doctrinae partaeque humano generi per Christum salutis
 aeternae nuntios et administros in omnes partes mittere.
 Illo ipso enim trium saeculorum spatio, quo ad Ecclesiam
 recens natam opprimendam, alia ex alia, excitata ab inferis
 persecutio desaevit, cum omnia Christianorum sanguine
 redundarent, vox tamen Evangelii praeconum late Romani
 imperii fines pervagata est. Postquam vero pax et libertas
 publice est Ecclesiae data, multo maiores in apostolatu pro-
 gressus toto orbe fecit: quo in genere praeclari vitae sancti-
 monia viri utilissime elaborarunt. Ex his Gregorius Illuminator
 Armeniam christiano nomini adiungit, Styriam Victorinus,
 Aethiopiam Frumentius; tum parit Hibernos Christo Patri-
 tius, Anglos Augustinus, Columba Palladiusque Scotos;
 deinde illustrat Evangelii luce Hollandiam Clemens \illi-
 brordus, primus ille Ultraiectensium Episcopus, Germaniae
 populos Bonifacius et Ansgarius, Slavoniae autem Cyrillus
 et Methodius ad catholicam Fidem traducunt. Deinceps multo
 latior campus hominibus apostolicis patere coepit, cum Guliel-
 mus 4C Rubruquis Fidei facem Mongolis intulit, cumque bea-
 tus Gregorius X primos missionales legavit in Sinam: quos
 subinde Francisci Assisicnsis alumni consecuti, non exigua
 ibi constituerunt fidelium ecclesiam, quam haud multo post
 persecutionis orta tempestas dissipavit. America autem dete-
 cta, virorum apostolicorum agmen, in quibus praecipue com-
 memorandus est Bartholomaeus Las Casas, Dominiciani
 Ordinis decus ac lumen miseros indigenas cum ab hominum
 dominatu improbo tuendos, tum ex daemonum durissima
 servitute eripiendos suscipiunt; intereaque Franciscus Xave-
 rius, dignus is quidem qui Apostolis ipsis comparetur, cum
 in Indiis Orientalibus et in Iaponia pro Christi gloria anima-

saecula.

Post Constan-
tinum Magnum
et medio aevo.Missiones a
n' i'ninA'ih".Tempore con-
quistae vt sub
sequenti.¹ Marc., XVI, 20.³ Pt. XVIII, 5.

rumque salute mirifice desudasset, ad Sinensis limen Imperii, quo iam tendebat, emoritur, quasi discessu suo aditum patefaciens novae Evangelii praedicationi in illam regionum immensitatem, in qua erat futurum ut e tot inclytis religiosorum Ordinibus et Missionalium Familiis homines Fidei propagandae studiosi, tantas per vicissitudines rerum ac temporum, apostolatum obirent. Postremo continens ea quae ultima patuit, Australia, itemque Africae interiores tractus, audacia constantiaque recentiorum explorati, christianae Fidei nuntios acceperunt; ac fere iam nulla est intra vastissimum mare Pacificum tam remota insula, quo non Missionarium nostrorum virtus actuosa pervaserit. Ex iis autem plurimi exstiterunt, qui cum fratrum salutem quaererent, ipsi, Apostolorum exemplo, ad sanctitatis fastigium pervenerint, nec pauci, qui, apostolatum martyrii laude cumulantes, Fidem profuso sanguine confirmarint.

Australia et
interiores.

Iam vero tot tantosque labores a nostris in Fidei propagatione exantlatos, tanta studia posita, tanta invictae fortitudinis exempla edita considerantibus, vehementer demirari licet, innumerabiles tamen esse adhuc qui in tenebris et in umbra mortis sedeant; siquidem ethnicorum habita recenter ratione, ad decies millies centena millia numerantur.

Attamen in
manent
lendi

Nos igitur, tam immensae animarum multitudinis lacrimabilem sortem miserantes, cum, pro Apostolici sanctitatis officii, nihil habeamus antiquius quam ut beneficia eis divinae Redemptionis communicemus, equidem plurifariam in orbe catholico increbrescere illa, Dei nimirum spiritu commota, studia bonorum in Missionibus exteris provehendis et explicandis, libenti sane gratoque animo videmus. Itaque ad ea ipsa studia favenda usque quaque et incitanda, ut Nostro est muneri summisque votis consentaneum, lumine auxilioque Domini magnis precibus implorato, has vobis, venerabiles Fratres, mittimus litteras quibus vos vestrosque cleros ac populos hortamur, significantes quemadmodum huic gravissimae causae prodesse possitis.

Media promo
j^ntur™'

Primum omnium ad eos Nostra spectat oratio, qui, ut Episcopi aut ut Vicarii Praefectivi Apostolici, sacris praesunt Missionibus: ipsis enim cura omnis proxime incumbit Fidei

'obiigauo
nes Epp. Vica
riorum et Prae
App.

propagandae, in iisdem praesertim spem amplificationis suae habet Ecclesia repositam. Quamquam non ignoramus quo fere sint ardore, apostolatus, probeque novimus quae quantaque iis vincendae difficultates fuerint, subeundaque discrimina his maxime postremis annis, non modo ne de suis praesidiis stationibusque decederent, sed ut regnum Dei etiam dilatarent. Ceterum, eorum erga hanc Apostolicam Sedem observantia ac pietate perspecta, confidenter ipsis, ut filiis pater, animum Nostrum aperimus. Hoc igitur ante omnia cogitent, se suae quemque Missioni tamquam animam, ut aiunt, esse debere. Quamobrem suis sacerdotibus ceterisque sui muneris adiutoribus bono sint, verbis factisque, documento, animosque ac stimulos addant ad sequenda usque meliora. Quotquot enim quoquo pacto in hac vinea Domini operantur, experimento cognoscant oportet, planeque sentiant Missioni praesidere patrem, vigilem, diligentem, caritatis plenum, omnes et omnia summo studio complectentem, qui suorum rebus gaudeat prosperis, condolescat adversis, conatus coeptusque laudabiles secundet atque adiuvet, qui denique subditorum quaecumque sunt, ut sua propria respiciat. Omnino, prout una quaeque gubernatur, ita varia est conditio et fortuna Missionum: quibus proinde valde perniciosum evenire potest, si quis ineptus minusve idoneus praeponatur. Plerumque enim quisquis patriam carosque propinquos deserit, christiani nominis propagandi causa, is longo saepiusque periculoso itineri se committit, alacer et promptus ad durissima quaeque toleranda, dum quam plurimas Christo animas lucretur. Qui si diligenti praeposito utitur, cuius sibi omnibus in rebus adsit prudentia et caritas, non est dubium, quin fructuosissima futura sit eius opera; sin autem, valde est timendum ne, laboribus incommodisque paulatim defatigatus, ad extremum deficiat animo desidiaque se dedat.

Anima mis

Pater suorum, Praeterea qui Missioni praeest, curare in primis debet ut eam usque promoveat pleneque explicet. Etenim, cum ea regio cuius terminis sua Missio circumscribitur, omnis quam longe lateque patet, ipsius sit mandata curae, profecto omnium quotquot eadem in regione incolunt, ipsi omnino quae-

Dilatanda

renda est salus sempiterna. Quamobrem si ex ingenti multitudine aliquot millia ethnicorum ad Fidem traduxerit, non ei fas erit in hoc acquiescere. Accuret quidem, tueatur et foveat eos quos iam Iesu Christo peperit, nec sinat ex eis dilabi quemquam et interire. Verum ne putet se fungi, ut oportet, officio, nisi ceteros etiam, quorum fere est nimio maior numerus, veritatis vitaeque christianae compotes facere pro viribus et sine ulla intermissione contendat. Itaque ut ad aures singulorum eo celerius meliusque Evangelii praedicatio perveniat, multum proderit alias subinde missionalium stationes et sedes constituere, futuras tamquam totidem centra Vicariatus aut Praefecturis novis, in quas, cum opportunitas adfuerit, eadem Missio dividatur. Quo loco debitastribuimus laudes Vicariis Apostolicis, quotquot sunt qui ea ratione, quam diximus, regno Dei nova semper incrementa parant: eamque in rem si domesticorum adiutorum copia sibi non suppetat, cos ex aliena religiosorum familia vel societate libentissime accipere consueverunt.

At contra, quam non probandus ille foret qui Dominici agri partem, sibi assignatam ad excolendum, tamquam suam propriam possessionem haberet, quam prorsus nollet alienis manibus attingi. Quanta vero subeunda ei esset divini iudicii severitas, praesertim si, — quod saepius contingere memoravimus — christianis non ita multis circumfusa esset multitudo ethnicorum, quibus quidem erudiendis quum ipse cum suis verbi ministris non sufficeret, nollet aliorum operam advocatam adhibere. Atqui catholicae Missionis praeses, cui nihil aliud cordi sit nisi Dei gloria et salus animarum, undique ad sanctissimum munus adiutores, cum opus fuerit, conquirat, nec ii qui sint, suae an alienae familiae aut nationis, quidquam pensi habet, *dum omnimodo... Christus annuntietur*:¹ nec solum adiutores, sed adiutrices etiam, idest sorores religiosas adhibet ad scholas, ad orphanotrophias, ad nosocomia, ad domus hospitales, ad cetera caritatis instituta, in quibus novit, Dei providentis nutum incredibilem quamdam vim ad fidem latius proferendam inesse.

Advocandi
collaboratores

¹ Philipp., 1.1<<.

Collabora t i o
inter capita va
narum missio-
num.

Ad haec bonus Missionis praefectus non se intra suos fines continet, quasi aliena ducat omnia quae foris fiunt, sed, urgente caritate Christi, cuius ad gloriam quidquid intersit, sua multum intéressé putat, cum collegis finitimis amicitiam et necessitudinem studet habere. Multa enim saepe existunt communia negotia ad eandem regionem pertinentia quae, ut patet, nisi communiter, expediri non possunt. Sed praeterea magno cum Religionis emolumento Missionum praesides, quotquot poterunt, in unum statis temporibus convenient, ut consilia inter se conferant mutisque colloquiis confirmantur.

Cura praeci-
pua esto de cle-
ro indigena.

Denique illud est quo quicumque Missionem regunt, ii suas praecipue curas oportet habeant conversas, ut sacrorum ministros de gente ipsa, in qua versantur, educent atque instituunt: id quod novarum ecclesiarum spem maxime continet. Nam sacerdos indigena, utpote qui ortu, ingenio, sensibus studiisque cohaereat, cum suis popularibus, mirum quantum valet ad Fidem eorum mentibus insinuandam: multo enim melius, quam quisquam alius, novit quibus modis quidpiam eis persuaderi queat. Ita saepe fit ut illuc faciles aditus habeat, quo advenae sacerdoti pedem inferre non licet.

Huius cleri
formatio.

Iam vero clerum indigenam, ut speratos fructus afferat, omnino necesse est bene conformare et fingere. At nequaquam satis erit ad hoc institutio quaedam inchoata et rudis, talis videlicet ut quis ad sacerdotium ineundum evadat idoneus, sed plena debet esse perfecta et numeris omnibus absoluta, qualis sacerdotibus culturam gentium tradi solet. Neque enim clerus indigena eatenus parandus est, ut missionarios advenas, humilioribus ministeriis addicti, adiuvent, verum ut ipse, par divino muneri obeundo, recte possit populi sui gubernationem aliquando suscipere. Nam ut Ecclesia Dei catholica est nullamque apud gentem vel nationem extranea, ita consentaneum est ex una quaque gente sacrorum ministros existere quos divinae legis magistros viaeque ad salutem duces sequantur populares sui. Ubicumque igitur adsit quantum sat est indigenae cleri eiusque bene instituti et vocatione sua sancta digni, ibi Missionarii opus feliciter expletum ecclesiamque praeclare esse fundatam iure dixeris. Quod si forte ad eam labefaciendam procella dein persecutionis oriatur, non veren-

dum est ne, eo fundamento iisque radicibus, non sit hostiles impetus latura.

Hoc enimvero tam grave muneris officium ut ex veritate aestimarent diligenterque exsequerentur, semper apud Missionum rectores institit Apostolica Sedes: cuius quidem in hoc genere studium clare indicant vetera et recentia huius Urbis Collegia clericis exterarum nationum instituendis, praesertim Orientali ritu. At, post hanc instantiam Pontificum, dolendum est, regiones esse, in quas abhinc pluribus saeculis catholica Fides illata sit, atque ubi tamen clenim indigenam, nisi deterioris notae, non reperias: item populos esse nonnullos, mature Evangelii luce illustratos, qui ex barbaria ad eum iam humanitatis gradum emergerint, ut in omni civilium artium varietate praestantes viros habeant, quique, cum multa iam saecula salutaris Evangelii Ecclesiaeque virtute sint affecti, tamen adhuc nec Episcopos, a quibus regerentur, nec sacerdotes, quorum disciplina civibus imperitaret, efferre potuerint. Apparet igitur mancam mendosamque esse rationem ad hunc diem alicubi usitatam in educando clero qui se ad Missiones applicet: cuius quidem incommodi removendi causa, Sacro Consilio Propagandae Fidei mandamus, ut quae variis regionibus opportuna sint, constituat, et Seminaria, quae ęgionibus singulis pluribusque simul dioecesibus usui sint, vel condenda curet vel condita iam recte gubernanda, praesertim vero sollicitum sit quemadmodum novus in Vicariatibus ceterisque Missionum locis clerus adolescat.

Iam vos alloquimur, dilectissimi Nobis Filii, quotquot estis, Dominicae vineae cultores, quorum in manibus proxime posita est, cum christianae sapientiae propagatione, tot salus animarum. - Principio versetur vobis semper ante oculos excellentia magnitudoque muneris, in quo vester insumitur labor. Divinum est prorsus longcque ab humanarum rationum exiguitate remotum, quod vobis propositum est, iacentibus in mortis umbra lucem admoveere et ruentibus in interitum caeli viam aperire. Intelligentes igitur vestrum unicuique dictum a Domino: *obliviscere populum tuum, et domum patris tui, l*

l Ps. XLIV, ii.

s. Sedis <Je eo
tura'

2. Sacerdotes
TM'ss''nin*

Ex<<1 icientia
muneris.

\ itanda.

Nimius terre-
IIIHU 1'HKI
«rviendiardor,

memineritis non hominum debere vos imperium propagare,
sed Christi, nec patriae quae hic est, sed patriae quae sursum
cives adiiccre. Ac miserum sane foret, si qui ex Missionaries
ita suae dignitatis immemores viderentur, ut potius de terrena
patria quam de caelesti cogitarent, eiusque plus aequo stu-
derent potentiam dīlatare glōriamque super omnia extendere

dicere. Nam quem cupiditas teneat lucri, quomodo ille divinae gloriae studebit unice, ut oportet, in eamque promovendam, alios revocans ad sanitatem, paratus erit sua omnia vitamque ipsam impendere? Accedit quod ob eam causam multum ei decederet auctoritatis apud infideles, maxime si quod proclive factu est, studium rei quaerendae in avaritiae vitium iam abiisset; cuius quidem sordibus nihil est nec hominibus contemptibilius nec Dei regno magis indignum. Bonus igitur Evangelii propagator perstudiose in hoc etiam sequetur gentium Apostolum, cuius non solum est illa ad Timotheum hortatio: *habentes alimenta, et quibus tegamur, his contenti simus*,¹ quandoquidem usque eo laudem abstinentiae magni fecit ut, operosissimi muneris distentus curis, tamen labore et manu sibi victum compararet.

Sed enim Missionario, priusquam ad apostolatum accedat, adhibenda est praeparatio diligens: quamquam quispiam dicat non esse tot rerum scientiam ei necessariam qui gentibus ab humanitate remotissimis sit Christum nuntiaturus. Nam, licet controversia esse non possit quin ad salutarem animorum conversionem plus virtutum ornamenta valeant quam litterarum, tamen si qui bono tamquam commeatu doctrinae non sit instructus, multum sibi saepe sentiet deesse praesidii ad sancti ministerii fructum. Neque enim is raro et librorum copia caret et doctorum, quos consulat, consuetudine, cum tamen respondere rogantibus, quidquid contra fidem obicccrint, quaestionesque dissolvere, vel perdifficiles, debeat. Ad haec, quo is se eruditorem ostendet, eo maior eius erit vulgo opinio, praesertim si in populo versabitur, apud quem in honore et in pretio sint studia doctrinae; quo quidem in genere nimium sane dedeceret veritatis nuntios a ministris errorum superari. Itaque, dum alumni sacrorum, quos Dominus advocet, ad apostolicas expeditiones rite instituentur, omnino eos in omnibus disciplinis, tum sacris tum profanis, quae Missionariis opus sint, erudiri oportebit. Id ipsum fieri, uti par est, in scholis Pontificii Collegii Urbaniani christiano nomini propagando, volumus: in quibus etiam proprium

3. Formatio

* ari'

Scientia,

Magisterium

Boî

legio Urbano.

¹ I Tim., VI, 8.

magisterium scientiae rerum quae ad Missiones pertinent tradendae posthac esse iubemus.

In iis vero quae Missionarius percepta et cognita habeat necesse est, praecipue est numerandus, ut apparet, sermo populi, cuius se saluti devovebit. Nec enim contentus esse debet levi quadam huius cognitione sermonis, sed tanta ut expedite atque emendate loqui possit. Siquidem omnibus, imperitis aequae ac doctis, debitor est, nec ignorat quam facile quis possit, bene loquendo, allicere ad benevolentiam animos multitudinis. Ac praesertim explicationem doctrinae Christianae non catechistis committat diligens Missionarius, sed hanc provinciam, velut sibi propriam, atque adeo ut potissimum sui muneris partem, ipse retineat, qui non est aliam ob causam missus a Deo, nisi ut Evangelium praedicaret. Eidem autem interdum continget ut, tamquam religionis sanctae nuntius et interpres primoribus populi se sistere debeat, aut in coetus doctorum hominum invitetur: tum vero qua ratione is suam tuebitur dignitatem, si sermonis inscitia exprimere sua sensa prohibeatur?— Nos igitur hoc ipsum attendimus nuper, cum, catholici nominis apud Orientales incremento et propagationi consulentes, peculiare in Urbe studiorum domicilium instituimus, ubi qui apostolatum in iis regionibus obituri essent, gnari scientesque linguarum morumque Orientis, ceterisque presidiis instructissimi evaderent. Quod quidem Institutum cum magnae opportunitatis Nobis videatur, hac utimur occasione ad exhortandos, quotquot sunt, moderatores religiosarum familiarum, quibus Orientales Missiones sunt demandatae, ut suos alumnos, iisdem missionibus destinatos, ea disciplina excolendos expoliendosque curent.

At, qui se ad apostolicum munus recte accingit, unum necesse est ante omnia sibi comparet, utpote maximi momenti ac ponderis, videlicet, quod supra memoravimus, vitae sanctimoniam. Etenim homo Dei sit oportet, qui Deum praedicat; oderit peccatum, qui odisse peccatum iubet. Maxime apud infideles qui sensu petius, quam rationibus, ducuntur, multo plus proficitur fidem exemplis praedicando quam verbis. Esto igitur Missionarius omnibus mentis animique laudibus praeditus, omnibus doctrinis excultus, omni humanitate politus;

nisi haec cum morum innocentia cohaereant, parum aut nihil efficacitatis habebunt ac salutem populorum, imo plurimum et ipsi et ceteris obesse possunt.

Sit ille igitur in exemplum humilis, obediens, castus, sit praecipue pius, sanctaeque orationi ac perpetuae cum Deo coniunctioni deditus, sedulo apud¹ eum causam agens animarum. Quanto enim fuerit Deo coniunctior, tanto plus ei divinae gratiae et adiumenti impertietur. Audiat autem Apostolum sic hortantem: *Induite vos ergo sicut electi Dei, sancti, et dilecti, viscera misericordiae, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam.* ¹ Harum ope virtutum patens planusque in animos hominum est veritati aditus, quibusvis submotis impedimentis; neque enim ulla est adeo contumax voluntas quae cis facile obsistat. Ergo Missionarius, qui quidem ad similitudinem Iesu Domini flagret caritate, cum vel perditissimos ethnicorum numeret inter filios Dei, utpote eodem divini sanguinis pretio redemptos, non eorum vel inhumanitate irritatur, vel morum perversitate percellitur, non eos despicit aut fastidit, non acerbe atque dure tractat, verum omnibus christianae benignitatis officiis studet allicere, ut ad complexum Christi, Pastoris Boni, aliquando perducatur. In quo illud Scripturae Sanctae meditari consuevit: *O quam bonus, et suavis est, Domine, spiritus tuus in omnibus! Ideoque eos, qui exerrant, partibus corripis: et de quibus peccant, admones et alloqueris, ut relictam malitiam, credant in te, Domine... Tu autem dominator virtutis cum tranquillitate iudicas, et cum magna reverentia disponis nos.* - Quid vero est aut difficultatis aut molestiae aut discriminis,² quod talem Iesu Christi legatum ab incepto remoretur? Nihil sane: nam, gratissimus in Deum qui se tam celso muneri destinavit, omnia³ quaecumque inciderint adversa et aspera ad tolerandum, labores, contumelias, inopiam, famem, mortem ipsam quamvis crudelem, magno complectitur animo, dum vel unam ex infernorum faucibus animam eripiat.

Ita affectus animatusque, Christi Domini et Apostolorum Fiducia m
exemplo, ad suum munus fungendum fidenter Missionarius Peum.

¹ *Culoss.*, 111, 12.

Sap., XII, 1-2, 18.

aggrediatur: sed omnem fiduciae suae rationem in Deo collocabit. Divinum est hoc totum, ut diximus, christianam propagare sapientiam, cum solius Dei sit penetrare in animos, ut et mentes splendore veritatis illustret, et voluntates igniculis virtutum inflammet, et idoneas vires homini, ad sequendum efficiendumque id quod verum bonumque cognoverit, adiciat. Quare, nisi ministro elaboranti Dominus adfuerit, is frustra contendet. Idem nihilo minus tamen strenue pergat pro instituto contendere, auxilio nimirum fretus divinae gratiae, quae nunquam, eam roganti, defutura est.

4. Sorores
missionariarum.

Quo loco praetereundae silentio non sunt mulieres, quae iam inde a rei christianae primordiis egregiam operam studiumque Evangelii praeconibus navare consueverunt. Ac dignae sunt quae praecipua cum laude hic commemorentur virgines illae Deo devotae, quae in sacris Missionibus frequentes versantur, puerorum educationi, pietatisque et beneficentiae multiplicibus institutis addictae; volumusque haec suorum commendatio meritorum illis ad bene de Ecclesia sancta merendum animos addat et alacritatem. Illae autem pro certo habeant tanto suam operam fore utiliore, quanto magis suae ipsarum perfectioni spiritus studuerint.

5. Officia eorum qui sunt in ovili.

Obligatio ex caritate fraterna.

Affari iam libet universos omnes, quicumque, magno Dei miserentis munere, verae sunt Fidei compotes et innumerable, quae inde manant, beneficia participant. Ac primum attendant oportet quam sancta teneantur lege sacris ad infideles Missionibus opitulandi. Etenim *mandavit* (Deus) *uniquique de proximo suo*; ¹ quod mandatum eo quidem urget gravius, quo proximum premit maior necessitas. At vero quod genus hominum magis fraternae opis indiget, quam infidelium qui, cum Deum ignorent, caecis effrenatisque cupiditatibus devincti, pessimam omnium, sub diabolo, serviunt servitutem? Quotquot igitur his illuminandis opem pro facultate attulerint, praesertim Missionalium operam adiuvando, ii et maxima in re omnes partes expleverint et grates Deo acceptissimum in modum de Fidei beneficio persolverint.

Ex zr. iudi
nc. pro dono fi-
dei.

Triplex ge-
nerum "Îl'oraio"

namvero triplicis generis sunt adiumenta quae Missionum usus affcerri possunt, quaeque Missionales ipsi rogare non

* *Eccli.*, XVII, ia.

desinunt. Primum est, quod quidem cuique praestare licet, ut propitius eis Deus invocetur. Semel iterumque iam diximus inanem atque irritum, a Missionariis insumptum, laborem fore, nisi eum divina gratia fecundarit, Paulo testante qui ait: *Ego plantavi, Apollo rigavit, sed Deus incrementum dedit.* ¹ Huius autem gratiae impetrandae una via est eaque in perseverantia humilium precum consistit, nam *de omni re, quamcumque petierint, fiet illis a Patre /neo,* ² dicit Dominus. Quae preces, si unquam alias, sane effectu carere non possunt in hac causa, qua nulla praestantior, nulla gratior Deo est. Quemadmodum igitur dum Israelitae cum Amalec pracliabantur, interca Moyses in summo colle divinam eis opem sublatis manibus impetrabat, ita Evangelii propagatoribus laboriose in vinea Domini se exercentibus omnes debent Christifideles sanctarum precationum ope suffragari. Cui quidem officio rite exsequendo cum proprie institutus sit *Apostolatus precationis*

Apostolatus
precationis.

Secundo loco, Missionalium paucitati medendum est; quae cum antea non exigua esset, summa iam facta est confecto bello, ut multae Dominici agri partes a cultoribus vacent. In quo vestram praecipue, venerabiles Fratres, advocatam desideramus diligentiam; vosque rem facturi estis vestro religionis amore in primis dignam, si et in clero et in Seminario dioecesano apostolatus semina, quae quis forte sibi inesse ostenderit, studiose faveatis. Nec vos ulla species recti decipiat aut humana aliqua ratio permoveat, quasi, quod exteris Missionibus permiseritis, id de utilitate dioecesis vestrae detraxisse videamini. In locum enim unius quem dimiseritis foras, plures domi sacerdotes perutiles Deus vobis suscitabit. Qui vero Ordinibus Institutisque religiosorum praesunt exteris colentibus Missiones, oramus et obsecramus, ne ad tantum opus nisi sodalium lectissimos destinent, eos scilicet qui et vitae innocentia et devotionis ardore et animarum

b) Multipli
candi operarii,
vocationesque
fouendae.

Officium Epp.

Officium Su-
periorum reli-
giosorum.

¹ 1 Cor., II. 6.

² Ματθ., XVIII, 19.

etiam vehementer omnibus commendamus, est *Sanctae Infantiae* Opus, cuius est vigilare ut infidelium parvulis decedentibus baptismus ministretur: idque eo est commendabilius, quia pueri quoque nostri ipsum participare possunt, itaque, mature intelligentes quanti sit Fidei donum, suam operam ad illud cum aliis communicandum discunt conferre. Nec vero praetermittendum est *Opus Sancti Petri*, ut aiunt, quo educationi atque institutioni cleri indigenae Missionum consulti-
tur. Ad haec diligenter observari volumus quod est a deces-
sore Nostro fel. rec. Leone XIII ¹ praescriptum, ut in festo
Epiphaniae Domini in omnibus orbis terrarum sacris aedi-
bus stipes « pro redimendis captivis ex Africa » corrogen-
tur, et quantum collectum erit pecuniae, ad S. Concilium
Fidei Propagandae mittatur.

OpusS. Inlan-
tiae.

OpusS. Peiri.

Collectu Epi-
phaniae.

Sed quo certius ubeiusque optata Nostra eveniant, debe-
tis omnino, venerabiles Fratres, vestri cleri disciplinam pecu-
liari quodam modo ad Missiones dirigere. Vulgo enim fide-
les ad opitulandum hominibus apostolicis inclinant et propen-
dent; vosque hac animorum propensione sapienter utamini
ut quam maximo Missionibus sit emolumento. Scitote igitur
Nos cupere, in omnibus orbis catholici dioecesibus eam
quam vocant *Missionalem cleri consociationem*, institui, quae
in dictione sit Sacri Consilii christiano nomini propagando,
cui quidem Sacro Consilio omnem iam huius rei fecimus
facultatem. Orta ea nuper in Italia, brevi in alias regiones
diffusa est; Nostroque studio cum floreat, multis iam est a
Nobis pontificalis indulgentiae muneribus ornata. Et mei ito;
nam eius instituto clericorum actio optime ordinatur, cum ad
iniiciendam christianis curam de tot ethnicorum salute, tum
ad opera ea cuiusvis generis provehenda , quae in Missionum
utilitatem Apostolica haec Sedes iam probarit.

Unio cleri pro
missionibus.

Haec, venerabiles Fratres, de fidei catholicae toto orbe
propagatione scribere ad vos habuimus. Iam vero, si suo
quisque officio, uti par est, omnes satisfecerint, Missionarii
foris, Christifideles domi, bona nitimur spe, futurum ut, ex
maximis belli vulneribus damnisque reffectae, celeriter sacrae

Duc in aituni.

Missiones revirescant. Atque hic, tamquam hortante Nos, ut olim Petnim, ea Domini voce: *duc in altum*,¹ quanto urgemur paternae caritatis ardore, ut innumerabiles, qui nunc sunt, homines ad ipsius complexum adducamus. Etenim alitur vigetque semper Dei Spiritu Ecclesia; nec suo possunt effectu carere tot hominum apostolicorum studia, qui ad eam amplificandam laboraverunt adhuc et laborant. Horum autem exemplis excitati, existent subinde plurimi, qui, bonorum et pietate et munificentia suffragante, laetissimam parient Christo copiam animarum.

Faveat communibus votis Magna Dei Parens, Regina Apostolorum, Evangelii praeconibus effusionem Sancti Spiritus conciliando; cuius auspicem et benevolentiae Nostrae testem, vobis, venerabiles Fratres, et clero populoque vestro apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud sanctum Petrum, die xxx novembris MCMXIX, Pontificatus Nostri anno sexto.

BENEDICTUS PP. XV

75 - PONTIFICIA COMMISSIO AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

[n. 2430-19 prot.)

Ilhno et Rmo Vicario Apostolico Natalensi 2

Romae, 3 decembris 1919

3 - XП . 1919

Dubia circa
can. 10W § 2 dr
forma matrimo-
nit quoad ethni-
cus et Prute-
štante

Ad dubia ab Amplitudine Tua proposita nempe:

1) Utrum can. 1099, § 2 ita intelligendus sit, ut nomine « acatholici non baptizati » veniat etiam Ethnicus, aliis verbis, utrum Protestantes baptizati cum Ethnicis matrimonium contrahentes, valide contrahant.

¹ Luc., V, 4.

² Arch, de Prop. Fide, n. 1394-20 prot., rub. 10. Responsio ut supra significata est Vicario Apost. Natalen. per rescriptum S. C. 11 maii 1920, prot. cit.

2) Si affirmative, utrum matrimonia Protestantium baptizatorum cum Ethnicis ante promulgationem codicis contracta (quæ hactenus invalida censebantur), valida evadant per promulgationem Codicis, obice legis amoto, perseverante vero consensu, infrascriptus Eminentissimus Cardinalis Commissionis Praeses respondet:

Ad *imn Affirmative* ad primam partem, scilicet nomine *acatholici non baptizati* venire etiam Ethnicum. Quare persona baptizata in Ecclesia Catholica vel ad eandem in haeresi vel schismate conversa, licet sive haec sive illa ab Ecclesia catholica postea defecerint, cum Ethnico matrimonium contrahens, invalide contrahit ob impedimentum disparitatis cultus, de quo in can. 1070, § 1. Imo taliter contrahentes, etiam post obtentam dispensationem ab impedimento disparitatis cultus, tenentur insuper ad formam canonicam celebrationis matrimonii servandam, ad normam can. 1099, § 1. n. 2. — At Protestantes vel schismatici in haeresi vel schismate licet valide, baptizati, nec ad Ecclesiam catholicam in haeresi vel schismate conversi, cum Ethnicis matrimonium contrahentes, valide contrahunt ex novo Codice, quia nec detinentur impedimento disparitatis cultus, nec tenentur ad formam canonicam celebrationis matrimonii servandam.

Ad *2l,m Negative*. Scilicet matrimonia Protestantium baptizatorum cum Ethnicis ante promulgationem Codicis contracta, valida non evaserunt per promulgationem Codicis, sed etiam cessante, ope legis, impedimento disparitatis cultus in casibus de quibus dictum est supra, matrimonia convalidari debent per *renovationem consensus*, ad nonnam canonis 1133. Immo matrimonia invalide, ob impedimentum disparitatis cultus, contracta cum ethnico a persona in catholica ecclesia baptizata, vel ad eam ex haeresi vel schismate conversa, sive haec sive illa ab ecclesia catholica postea defecerint, convalidari debent *per renovationem consensus* in forma iuris praescripta, seu in forma canonica celebrationis matrimonii, ad normam can. 1135, § 1.

P. Card. Gasparri.

A. Sincero, *Secretarius*.

76 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Æ /!./?., XII (1920) p. 120]

EPISTOLA

Ad Vicarios et Praefectos Apostolicos, qua potestas Ipsis fit nominandi Vicarium Delegatum

Reverendissime Domine,

8 XII 1919
Vicariis et
Pi.ic lectis App.
J.Hur facultas
nominandi Vi
.uñuñ delrga
mm,qui praeii
»< habet lacui
lates Vicarii
#entrails.

luxta can. 198 Codicis I. C., Vicariis et Praefectis Apostolicis ius non competit sibi eligendi *Vicarium Generalem* sicut fas est Episcopis residentialibus; sed ipsis potestas tantum est nominandi, cum muneribus in singulis casibus determinandis, delegatum qui etiam alius esse potest (piam provicarius, de quo in can. 309.

Sed cum ex alia parte opportunum videatur Superiores Missionum auctoritate pollere sibi deligendi aliquem vicarium, qui practice eadem gaudeat iurisdictione quam ius canonicum Vicariis Generalibus tribuit, non exclusa habituali potestate execution» mandandi rescripta pontificia atque utendi iisdem peculiaribus facultatibus quas haec S. C. Ordinariis locorum communicat, SS. D. N. Benedictus divina Prov. PP. XV, in audientia habita ab infrascripto Cardinali Praefecto S. C. de Propaganda Fide, die 6 novembris an. 1919, haec in bonum Missionum sua benignitate concessit: I. Sanavit nullitatem actuum iurisdictionis positorum ab illis missionariis qui forsitan ut vere Vicarios Generales se gesserunt. II. Elargitus est Ordinariis Missionum potestatem nominandi *l icarium Delegatum*, si eo indigeant, cui practice concessa sit omnis iurisdictio in spiritualibus et temporalibus, qua ex Codice I. C. uti potest Vicarius Generalis in dioecesi.

Sanatio drlt
cluuin.

Nova pote
itas.

Ex hac concessione, omnibus Superioribus Missionum facta, nunc tu poteris Vicarium Delegatum nominare, qui gaudeat omnibus facultatibus Vicano Generali tributis, ad normam can. 368, § 1v, 2°.

De numero autem et de officio Vicariorum Delegatorum in unaquaque Missione eadem valeant quae de Vicario Generali in Codice l. C. statuta sunt (can. 366 et seq.). Quae dum tibi communico, Deum precor ut te sospitem incoliunenque servet.

Romae, die 8 decembris 1919.

Addictissimus

G. M. Card, van Rossum, *Praefectus*.

C. Laurenti, *Secretanus*.

77 INSTRUCTIF S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE

[*Sacerdos in Sinis*, III (1920) p. 245-249]

De abiiciendis a Missionariis rerum saecularium curis

*Nemo militans Deo implicatur
in negotiis saecularibus.*

(2 Tim. II, 4).

6 - 1 .

Quo efficacius in diversis Missionum regionibus quaevis oppositio aut difficultas ex parte civilis potestatis ibi existens contra catholicos Missionarios eorumque apostolicum ministerium vitari possit; quo magis evangelica praedicatio singulis cuiusvis nationis populis acceptior, nec non spiritualium fructuum foecundior evadat, oportet omnino ut catholici Missionarii, quaecumque sit eorumdem origo vel natio, unice vacent divinae missioni ipsis concredita. Ad exemplar Apostolorum eorumque discipulorum meminerit unusquisque Evangelii praeco se non aliam gerere personam nisi Legati pro Christo ad populos, quos per evangelicam praedicationem vel ad fidei lucem adducere vel in fide et morum sanctitate confirmare debet: *pro Christo legatione fungimur* (2 Cor., V, 20). Unde Missionarius Apostolicus nullum alium finem sibi constituere, nullam aliam proponere metam debet quam

De abiiciendis a Missionariis rerum saecularium curis

1'nicus finis quem Missionarius sibi constituit debet, est salus animarum. seposito studio extra terras irem patriam.

hominum ad Deum conversionem animarumque salutem. Hanc ob rationem Sacra Congregatio de Propaganda Fide peculiaribus instructionibus pluries inculcavit suis Missionariis ut rebus politicis nec animum ullo modo occupatum habeant nec operam qualemcumque impendant. Qui institutum sanctum evangelici apostolatus prosequi cupit, is terrenis omnibus passionibus, praesertim vero cuivis immoderatae propensioni erga saecularia terrestres patriae negotia renuntiare debet. Quae quum quidem semper, tum praecipue in hac nostrorum temporum asperitate instantioris sunt necessitatis. Numquam enim sicut in praesenti, etiam post immane bellum unde nuper emersimus, tam multi acrium aemulationum et dissensionum fomites penes nationes exarserunt.

Monita Bene-
dicti X\ hac in
re.

Quae quidem omnia Sanctissimus D. N. Benedictus divina providentia Papa XV apostolica auctoritate confirmans per Encyclicas litteras *Maximum illud* diei 30 mensis novembris an. 1919 (*Acta Apostolicae Sedis*, XI (1919) 440), haec, inter caetera praeclare dicta, solemmniter proclamavit: « Intelligentes igitur vestrum unicuique dictum a Domino: — *obliviscere populum tuum, et domum patris tui* (Ps. XLIV, 11) — memineritis non hominum debere vos imperium propagare, sed Christi; nec patriae quae hic est, sed patriae quae sursum, cives adiicere. Ac miserum sane foret, si qui ex Missionariis ita suae dignitatis immemores viderentur, ut potius de terrena patria quam de caelesti cogitarent, eiusque plus aequo studerent potentiam dilatare gloriamque super omnia extendere. Esset haec quidem apostolatus pestis teterrima, quae in Evangelii praecone omnes caritatis animarum nervos elideret, ipsiusque vulgo debilitaret auctoritatem. Homines enim, quantumvis barbari et immanes, satis bene intelligunt quid sibi velit, quid ab eis quaerat Missionarius, sagacissimeque odorando perspiciunt, si quid aliud, ac ipsorum spirituale bonum, expetat. Fac vero eum terrenis aliqua ex parte inservire consiliis, nec se virum undique apostolicum gerere, sed suae quoque patriae negotia procurare videri: continuo omnis eius opera in suspicionem veniet multitudini: quae quidem facile adduci poterit, in eam opinionem ut Christianam religionem putet propriam cuiusdam externae nationis esse, quam

religionem qui amplexus sit subiecisse se tutelae imperioque civitatis exterae, propriaeque civitatis ius exuisse videatur... Missionarius catholicus, hoc dignus nomine, perpetuo cogitans, se nequaquam pro sua ipsius natione, verum pro Christo legatione fungi, ita se gerat, ut quilibet sine ulla dubitatione agnoscat eius ministrum religionis quae, cum omnes complectatur homines, in spiritu et veritate Deum adorantes, nulli est nationi extranea, atque *ubi non est Gentilis et Judaeus, circumcisio et praeputium, Barbarus et Scythia, servus et liber: sed omnia et in omnibus Christus* (Coloss., III, n)».

Haec itaque S. Congregatio Christiano Nomini Propagando difficultatibus obvenire cupiens, quae ex inconsulto Missionariorum erga terrestrem patriam studio oriri facile possunt in discrimen evangelicae praedicationis, iis quae supra dicta sunt in memoriam revocatis, nonnulla practica monita opportunum censuit adiicere.

Monita practica S. C.

1. Vitent itaque Missionarii patrii sermonis inter alienigenas propagandi studium; ne ita videantur nationis suae commodo atque utilitati magis quam animarum saluti prospicere. ¹ Curent populorum ad quos missi sunt linguae genus addiscere; eademque lingua vernacula sermones de rebus divinis, christianae doctrinae institutiones, publicae in scholis atque in aliis id generis coetibus sacrae allocutiones, semper fiant, ut omnibus prodesse et ab omnibus audiri atque intelligi possint. Pariter lingua vernacula preces, extra sacram liturgiam, recitentur, eodemque sermone popularia cantica hymnique canantur. Vetatur autem omnino Missionariis quominus alienigenas ad confessionem sacramentalem alia lingua quam eorumdem christifidelium propria peragendam quomodolibet inducant.

1. Vitandum studium patrii sermonis propagandi.

Lingua indigena discatur et adhibeatur.

2. Caveant insuper Missionarii ne peculiare patriae suae leges aut consuetudines, praecipue quod ad ieiunii et abstinentiae, nec non festorum de praecepto observantiam attinet, inter populos quibus evangelium annunciant inducere conentur, quasi regulam de iisdem legibus particularibus et con-

2. Vitentur conatus introducendi patrias consuetudines.

¹ Per hoc tamen nullatenus prohibetur quominus in Scholis missionum eae etiam linguae europeae opportune edoceantur, quae alumnorum utilitati cedere queant.

suetudinibus et formando; sed omnino curent ut ecclesiastica disciplina in omnibus prouti in universali Ecclesia viget ubique inducatur sancteque servetur.

3. Viittir studium promovendi suae nationis potestatis pervasionem.

3. Vitare pariter curent Missionarii quodlibet studium promovendi inter populos sibi concreditos suae nationis vel imperii aut reipublicae potestatis praeposteram pervasionem; ne videantur quae patriae suae terrestris sunt quaerere, non quae Iesu Christi regnique coelestis. Politicarum itaque atque temporalium rerum cuiusvis generis curis in favorem nationis suae vel etiam alterius sese nunquam admisceant; sed hoc unum prae oculis iugiter habeant supremum sanctumque negotium: animarum nempe lucrum assequendum, Deique gloriam totis viribus propagandam.

1. Moneantur populi de submissione erga auctorem civilem, quaecumque sit.

4. Quodcumque denique fuerit gubernii civilis regimen in regionibus, ad quas evangelici operarii mittentur, populos cohortari ne negligent, ut civilibus constitutis potestatibus fideliter pareant, eisque se subiiciant, uti Apostolus docet, non tamquam hominibus, sed tamquam Domino servientes; atque in hoc exemplo sint omnibus: debitum obsequium erga cuiusque loci civiles potestates ostendentes, earumque leges, dummodo honestas et Religioni non adversas, probe colentes.

Missionarii
In populo

Circa vero populorum studia de una potius quam alia civilis forma, aliaque huiusmodi de rebus mere politicis vota, Missionarii catholici curent omnino neutri parti se addicere; atque iis in adiunctis semper constanterque politicorum motuum negotiis se extraneos servent; neque audeant de quaestionibus profanis, quae politicam redolent sive in ecclesia, cathedram christianam profanantes (can. 1347 *lur. Can.*) sive extra ecclesiam, absque Ordinarii venia, publice concionari.

Ab Minimi
vivendo
mercio

5. Abstineant omnino a promovendo adiuvandoque commercio sive cum patria propria sive cum aliis regionibus memores verbi Apostoli ad Timotheum: *Nemo militans Deo implicat se negotiis saecularibus.*

6. Sconit

Unibus
sertim politicis

6. Studiose servent canonem *lur. Can.* 1386 quo « vetantur clerici, sive saeculares sive religiosi, sine licentia Superiorum libros de rebus profanis edere, foliis vel libellis

periodicis scribere vel eadem moderari »; quae de rebus praesertim politicis dicta intelligantur.

7, In commentariis quae de rebus missionum vulgantur 7.in common
studium appareat Dei regnum tantum dilatandi, non autem 'ViTcTnV
propriae civitatis amplitudinem augendi, cum hoc quam studium aug<-n
maxime abalienet a religione sancta animos ethnicorum (Litt. vitatem^' æ °
Enc. *Maximum illud*).

Atque haec quidem Moderatores missionum et Superiores officium Su
sive Ordinum sive Institutorum, quibus missionum cura ^non,m,nhaL
concredita est, suis subditis inculcare atque declarare studeant
ut ab omnibus plenam circa ea obedientiam plenumque obse-
quium praestetur.

Hac ratione singuli populi, ad quos Catholica Religio
evangelicos suos mittet operarios, eorumque gubernatores
facile intelligent cos non quae huius saeculi sunt, sed quae
animarum salutem, veritatis propagationem ac gentium feli-
citatem respiciunt unice quaerere. Hac item ratione auspica-
tissimus dies citius illucescet, quo omnes terrae populos in
unum ovile sub uno Pastore congregatos Ecclesia laetanter
adspiciet.

Romae ex aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide,
dic festo Epiphaniae, anno Domini 1920.

G. M. Card, van Rossum, *Praefectus*.

C. Laurenti, *Secretarius*.

78 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop., n. 142S-20 prut., rub. 46]

27 aprile 1920

Beatissime Pater,

Delegatus Apostolicus Indiarum Orientalium nomine
Ordinariorum suae Delegationis, ad pedes Sanctitatis Tuae
provolutus, humiliter petit ut, attentis peculiaribus circum-
stantiis in quibus versantur fideles ipsorum curae concrediti,

27 - IV - 1920

Dispen sal io
in Indiis Orien-
talibus super
lege abstinen-
tiae cl ieiunii.

benigne eisdem concedere dignetur sequens Indultum super lege ieiunii et abstinentiae:

I. Dispensandi a lege ieiunii feriae IV Cinerum, feriarum II, III, IV, V Quadragesimae et Vigiliae Assumptionis B. M. V.

II. Dispensandi a lege abstinentiae et ieiunii feriis quartis et Sabbati quatuor temporum et sabbatis Quadragesimae, toto Sabbato Maioris Hebdomadae, et pervigiliis Pentecostes et omnium Sanctorum.

III. Commutandi abstinentiam sabbati Quadragesimae cum abstinentiis feriae IV.

IV. Permittendi esum ovorum et lacticiniorum in coenacula serotina dierum ieiunii, servatis in reliquo canonibus 1250 et 1254.

Hoc induito: d) solius abstinentiae lex servanda tantum erit in singulis sextis feriis per annum, insuper in quartis feriis Cinerum et Quadragesimae, non excepta feria IV Maioris Hebdomadae et in vigilia Assumptionis B. M. V.; e) lex abstinentiae et ieiunii servanda erit tantum in feriis sextis Quadragesimae et in vigilia Nativitatis Domini.

Responsum.

Ex Audientia Ssfi habita die 27 mensis aprilis anno 1920.

SSmus D. N. Benedictus Divina Providentia Papa XV referente me infrascripto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide Secretario, indultum de quo in precibus benigne concedere dignatus est ad decennium. Ordinarius vero singulis vicibus nonnisi pro uno anno dispenset, facta quolibet anno expressa mentione facultatis obtentae a Sancta Sede: atque hortetur Christifideles ut hanc apostolicam indulgentiam compensare studeant aliis piis operibus et eleemosynis in pauperum levamen erogandis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die et anno praedictis.

Camillus Laurenti, *Secretarius*.

79 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop., η. 1374-20 prot., rub. 142]

All'Illmo e Rmo Monsig. Segretario della S. C. dei Sacramenti

30 aprile 1920

Il Vicario Apostolico di *Tanganika* chiede la rinnovazione della facoltà l di pemnnetcre, in gravi casi, il giuramento suppletorio, affine di certificare lo stato libero nei matrimoni da contrarsi. Tale facoltà prima dei codice era concessa dalla S. Congregazione del S. Ufficio, e per le regioni soggette alia Propaganda, da questa S. Congregazione. Ora pero sorge, da parte di alcuni, il dubbio se per il nuovo Codice godano, *de. iure*, di tale facoltà gli Ordinari, appoggiandosi sui canoni 1829, 1830 § i, pei quali il giudice ha la facoltà di deferire tale giuramento, tanto più che la Commissione per l'interpretazione dei Codice, tra le prove di cui al canone 1023 § 2, include il giuramento suppletorio (*Acta Apostolicae Sedis*, X, p. 345; IV, 4). In vista del dubbio il sottoscritto Segretario della S. C. di Propaganda, in esecuzione degli ordini di questo Eminmo Superiore, prega la S. V. Revina di voler far conoscere in qual modo si regola cotesta S. Congregazione in simili circostanze, e se ha avuto in proposito più esplicita dichiarazione della sullodata Pont. Commissione per l'interpretazione dei Codice.

30 - IV - 1020

Dnbiutn de
jure Ordinarii
quoad deferen-
dum iuramen-
turn suppleto-
rium de statu
libero.

C. Laurenti, *Segretario*.

' Cf. supra 12 - III - 1915. »»» 5^

S. CONGREGATIO DE SACRAM ENTIS

[η. 2170-20 prot.]

Ulmo e Revmo Monsig. Segretario della S. C. di Propaganda Fide

20 maggio 1920

20 v i%'o
K< spo n su in
.id 30 IV-W-'0.

In ordine a quanto la S. V. Illina c Revfna ha esposto a questa S. Congregazione con riverita lettera del 30 aprile p. p. mi pregio di significarLe che la detta S. Congregazione ri-tienc concessa dal Codice di Diritto Canonico, canoni 1829 e 1830 § i, agli Ordinari la facoltà di deferire il giuramento suppletorio per l'accertamento dello stato libero e che percio fin dalla entrata in A'igore dello stesso Codice ha risposto a qualche rara domanda fatta in proposito: *Ordinarius utatur iure suo.*

D. Jorio, *Sottosegretario.*

80 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. n. 210S-20 prot., rub. 130]

R. P. D. Vicario Apostolico Mongoliae Orientali

10 luglio 1920

10 vu pr.0
circa Facul
latcm alienandi
siica.
v doHs' pi\ 'u
niac.

Quod spectat autem c. 1532, valor francorum aestimandus est ex ratione normali nummorum, non autem ex cursu cam-
|u; gj fundus venumdetur per partes, in ordine ad can. 1532
summae venditionum partialium coalescunt si venditiones
partiales (sive simultaneae sive aliquo temporis spatio sepa-
ratae) hoc animo fiant ut totum fundum alienandum intendas;
e contra non coalescunt si una pars vendatur, quin ceteras
partes intendas alienare.

G. M. Card, v a n Ro sSUM, *Praefectus.*

C. Laurenti, *Secretarius.*

Si S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[A. A. S., XII (1920) p. 367-368]

DECRETUM

Super extensione Delegationis Apostolicae Indiarum Orientalium
ad regione " Birmanica "

Quo aptius sollicita cura, quam hoc sacrum Consilium Christiano Nomini Propagando gerit de omnibus Indiarum Orientalium missionibus, exerceretur, opportunum iamdudum videbatur munera Delegati Apostolici ad Birmaniam quoque extendere, quae usque adhuc, variis de causis, a finibus Delegationis Apostolicae Indiarum Orientalium exclusa manserat. Itaque, sublati nunc difficultatibus quae prius obstaculo fuerat, Eminentissimi Patres huius sacrae Congregationis de Propaganda Fide, in generalibus comitiis die 12 vertentis mensis iulii habitis, re mature perpensa atque attentis omnibus circumstantiis, quae nunc id suadent, statuendum consuerunt ut limites eiusdem Delegationis Apostolicae, quales ab anno 1884 constituti sunt, etiam ad Birmaniae integrae inclusionem extendantur. Quam Eminentissimi Patrum sententiam eodem die 12 currentis mensis iulii SSmo D. N. Benedicto div. prov. PP. XV ab infrascripto sacrae huius Congregationis Secretario relata, eadem Sanctitas Sua adprobare ratamque habere dignata est, atque praesens Decretum ea super re confici iussit.

Datum Romae ex Aedibus sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 16 iulii, anno Domini 1920.

G. M. Card, van Rossum, *Praefectus*.

C. Laurenti, *Secretarius*.

16 - VII 1920

Extenditur
Delegatio Ap.
Indiarum Orientalium
ad Birmaniam.

82 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE
[J. A. S., XII (1920) p. 331-333]

INSTRUCTIO

Circa erectionem quasi-paroeciarum in Vicariatibus et Praefecturis Apostolicis

VII . 1920
Normae circa
erectionem qua-
si paroeciarum
in Vicariatibus
et Praefecturis
Xpp.

Cum a pluribus Vicariis et Praefectis Apostolicis huic S. Concilio Christiano Nomini Propagando dubia quaedam de quasi-paroeciis earumque erectione proposita fuerint; ad ea tollenda atque ad optatam in agendo uniformitatem inducendam, opportunum visum est sequentes tradere normas, fideliter et diligenter servandas.

1. Ea est sacrorum Canonum mens ut cuiusvis seu Vicariatus Apostolici seu Praefecturae¹ territorium in distinctas partes dividatur, quarum singulae determinatum populum, cum propria ecclesia et peculiari pastore, habeant (can. 216 § 2). Quare Vicarii Praefectique Apostolici eo tendere debent ut Missionem sibi concreditam ad hanc suscipiendam aptae constitutionis formam adducant, et, ubi indicaverint ad eam divisionem procedi posse, id perficere non omittant.

2. Non praepropere tamen et inconsiderate urgenda est divisio, praesertim si ea quae necessaria sunt, praevideantur defutura (can. 1415, § 3). Prae oculis in primis habeant Vicarii et Praefecti Apostolici, in erigendis quasi paroeciis, utilitatem animarum et quibus incrementis res catholica in suis regionibus adoleverit. Res hinc serio examinetur, audita, ad normam can. 302, Consiliariorum sententia, vel etiam praecipuorum Missionariorum in congressu adunatorum, prout in can. 303 statuitur.

3. Neque tamen necesse est aut suadendum ut tempus exspectetur quo totum Vicariatus vel Praefecturae territorium in quasi-paroecias dispertiri possit; pedetentim enim et per partes utiliter etiam proceditur, ita ut una pars in

¹ De Dioecesibus sub S. C. de Prop. cf. infra, n. 85.

quasi-paroecias dividatur, alterius partis divisione in opportunius tempus dilata.

4. Erectio quasi-paroeciae fiat per decretum Ordinarii, quo clare describantur territorii limites. Ubi vero practice hoc obtineri non possit, sufficit declarasse quae christianitates ad singulas quasi-paroecias pertineant. Decreto insuper statuatur quae sit ecclesia principalis quasi-paroeciae, nec non residentia quasi-parochi. Decreium

5. Huius decreti bina exemplaria conficiantur, quorum unum in archivo Aicariatus vel Praefecturae Apostolicae, alterum in novae erectae quasi-paroeciae actis adservetur.

6. Constituta quasi-paroecia, ipso facto oriuntur iura et obligationes quasi-parochi, quae a Codice iuris canonici sancuntur (vid. praesertim canones 451, § 2, I; 454, § 4; 456; 456; 459; 461; 1356; 3°6; 462 et seq.). Iura quasi pa
rochL

7. In erectis quasi-paroeciis pro matrimoniorum celebratione attendatur oportet canonibus 1096 et 1095; in locis vero ubi ipsae constitutae non sunt, Missionarii censendi sunt cooperatores Alearii vel Praefecti Apostolici, atque proinde cum licentia generali ab Ordinario concessa valide et licite adsistunt matrimoniis.

8. Similiter ex quasi-paroeciae erectione sequitur ut omnes ecclesiae, capellae vel oratoria, intra fines territorii quasi-paroeciae sita, subsidiaria habeantur et in eius ditioe et dependentia maneant donec quasi-paroecialitatem consequantur vel a quasi-parochi cura exempta fuerint, ad normam can. 464.

9. Optimum demum consilium erit, divisione territorii in quasi-paroecias peracta, dispertiri quoque Vicariatum vel Praefecturam in aliquos districtus qui plures quasi-paroecias comprehendant, prouti iam in aliquibus Vicariatibus laudabiliter factum est, ut ita etiam Vicariatus foranei adumbrentur atque aptius regimini et administration! missionis provideatur (can. 217, 445 et seq.). Divisio in Di-
strictus.

Ex aedibus S. C. Propagandae Fidei, die 25 iulii 1920.

G. M. Card. VAN ROSSÜM, *Praefectus*.

C. Laurenti, *Secretarius*.

83 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop., η. 2765-20 prot.]

Excino Vicario Apostolico de Tananarive

Romae, 9 septembres 1920

9 ' IX . 1920

Facultas con-
firmandi sacer-
dotibus conces-
sa.

Litteris respondeo ab A. 'l'. die 17 p. e. mensis iunii datis circa administrationem Sacramenti Confirmationis.

Ex relatis aperte patet A. T. limites facultatis ab hac S. C. concessae, per datam interpretationem, excessisse.

Verba canonis 788 exprimere volunt hoc, nempe: quamvis aetas pro Confirmatione requisita sit actas septem circiter annorum, potest tamen Confirmatio dari (utique a ministro idoneo) infantibus etiam inferioris aetatis si versantur in periculo mortis.

Verba vero facultatis n. 3. intelligi debent: Quamvis Confirmatio conferri debeat a Sacerdote caractere episcopali distincto, permittitur tamen Ordinario ut ad hoc Sacramentum conferendum uni vel alteri sacerdoti (quamvis non habeat characterem episcopalem) facultatem concedere possit.

Codex igitur *subiectum*; facultas vero huius S. C. *ministerium* attingit.

Circa vero Confirmationes hucusque collatas a tuis Sacerdotibus, iuxta facultatem a Te iisdem concessam, sileas. Opportunum autem erit nomina sic Confirmatorum adhuc viventium requirere, ut, si casus detur quod quidam ex iis ad sacerdotium promoveri debeat, iterum, saltem sub conditione confirmetur.

Pro casibus autem gravis infirmitatis puerorum vel etiam aduultorum, qui nondum Sacramentum Confirmationis receperunt, providetur per novam facultatem in folio heic adnexum expressam.

Fausta denique...

G. M. Card. VAN ROSSIM, *Praefectus*,

C. Laurenti, *Secretarius*.

84 - LITTERAE APOSTOLICAE

(A. A. S., XIII (1921) p. 185-186]

Erigitur Delegatio Apostolica in Albania

BENEDICTOS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Quae catholico nomini aeternaeque fidelium saluti bene, prospere ac feliciter eveniant, et quae rei sacrae procurationi melius gerendae conducant, ea ut sollicito studio praestemus, Nos admonet supremi apostolatus officium, quo in terris, nullis quidem meritis Nostris, divinitus fungimur. Hoc ducti consilio, ut Albaniae dioecesis earumdemque Praesulibus, tot ac tantis difficultatibus atque aerumnis probatis, auxilium efficax tutumque regimen provideremus, Delegationem Apostolicam eadem in regione instituendam censuimus. Quare, omnibus rei momentis attente perpensis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, Apostolica Nostra auctoritate, praesentium tenore, Delegationem Apostolicam in Albania erigimus. Volumus ut haec Delegatio singulas Albaniae dioeceses attingat, eiusdemque Delegationis sedem in Urbe Scodrensi constituimus. Haec mandamus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenarios atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad (pios pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite indicandum esse ac definiendum irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

v.» xi
Emtio
'p

Datum Romae apud sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die xii novembres MCMXX, Pontificatus Nostri anno septimo.

P. Card. Gasparri, a Secretis Status.

85 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[l. A. S., XIII (1921) p. 17-18]

DECRETUM

De definiendis limitibus paroeciarum in dioecesibus S. Congregationi de Propaganda Fide subiectis

9 . XII - 1920

Erectio paroeciarum in dioecesibus sub iecelis S. C. de Prop. Fide.

Ordinarii quarundam regionum, quae hierarchica constitutione quidem gaudent at Sacro huic Consilio Christiano Nomini Propagando subiiciuntur, cum aliquid inchoatum adhuc praescierant, dubia nonnulla circa statum iuridicum missionum sibi commissarum proposuerunt.

Itaque ad ea dubia removenda et tutam agendi normam generalem praebendam, Sacra Congregatio haec statuenda ccnsuit:

i° Cum dioeceses huic Sacro Consilio subiectae tamquam missiones haberi debeant, permitti potest ut in eisdem aliqua pars territorii indivisa maneat, idest sine designatione limitum paroecialium.

20 Quae vero territorii partes limitatae iam sunt vel limitari in posterum contingat ad normam can. 216, eae nomine paroeciae veniunt; at eisdem applicantur ea quoque quae de quasi-paroeciis peculiariter statuta sunt.

30 Facultas specialis autem Episcopis missionum fit nominandi regulares ad paroecias cum idonei ad talia beneficia sacerdotes e clero saeculari omnino deficient.

4° Episcopis Indiarum Orientalium vero liceat in proximo conventu Madraspatano, collatis consiliis cum Rmo Delegato Apostolico, determinare, quaenam territorii partes propriae cuiusque dioecesis haberi debeant ut iam sufficienter divisae ad normam can. 216, adhibita in posterum, pro novis paroeciis erigendis, forma in instructione huius S. Congregationis de Propaganda Fide, diei 25 iulii 1920, praescripta (cfr. *Acta Apost. Sedis*, an. xii, η. VIII, pag. 331).¹

¹ Cf supra, n 82.

Quae omnia Ss. Dominus Noster Benedictus Div. Prov. PP. XV, in audientia diei 2 decembris infrascripto S. C. Cardinali Praefecto impertita, confirmare atque rata habere dignatus est.

Datum Romae ex aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 9 decembris anno 1920.

G. M. Card, van Rossum, Praefectus.
C. Laurenti, Secretariat.

86 - S. CONGREGATIO RITUUM
[Æ A. S., XIII (1921) p. 154-156]

INSTRUCTIO

Pro Sacerdote caecutiente circa Missarum celebrationem eidem ex induito Apostolico concessam l

l - Praenotanda

1. Sacerdos caecutiens seu tali visivae potentiae debilitate, sive accidentaliter sive habitualiter, laborans, ut legere possit non nisi typos valde crassos, a Summo Pontifice seu Sacra Rituum Congregatione, nisi Episcopus Apostolica facultate fuerit munitus, dispensationem obtinere potest celebrandi, iuxta normas inferius accuratius exponendas, aut Missam votivam de beata Maria Virgine aut Missam, quam vocant, quotidianam Defunctorum.

2. Conditiones vero in huiusmodi privilegii instrumento appositae, non sunt merae ritualitatis et styli, sed obligatoriae in conscientia.

3. Si in privilegio dicatur: *Dummodo Orator non sit omnino caecus* et interea plane caecus evadat, tunc a celebrando Missam abstinere debet, donec novum indultum impetraverit; eoque obtento, sub gravi tenetur assistentia uti alterius sacerdotis, quamvis forte haec obligatio in induito non expresse fuerit apposita.

12 - I - 1921
Instructio pro Sacerdote caecutiente circa Missarum celebrationem.
L Praenotanda.

1. Dispensatio obtinenda.

2. Conditiones appositae.

3. Si evadat caecus-

l Recepta in Rituale Romanum, Appendix: ZA 0'S\ Eucharistia.

II. Regulae
vωkam'bm\l
V.

2 - REGULAE CIRCA MISSAM VOTIVAM
de beata Maria Virgine

i - *Quae Missa votiva de beata Maria Virgine sit dicenda*

LQuar MisbX

- 1. Caecutiens dispensatus dicat Missam inter votivas de beata Maria Virgine assignata *quintani*, quovis anni tempore.
- 2. Si vero tantae adhuc est potentiae visivae ut legere possit etiam alias quatuor Missas votivas de beata Maria Virgine in Missali caecutientium pro diversitate Temporum exstantes, facultas ei sit easdem celebrare iuxta temporum diversitatem.

II - *Quando Missa votiva de beata Maria Virgine sit dicenda*

2. Quando.

- i. Missa votiva de beata Maria Virgine dici *potest* quovis anni tempore; dici vero *debet* omnibus et singulis diebus, in quibus non permittantur Missae quotidianae Defunctorum iuxta Calendarium Ecclesiae in qua Sacerdos caecutiens celebrat; salvis tamen privilegiis ulterioribus circa Missas Defunctorum infra num. 3 expositis.
- 2. In triduo sacro Maioris Hebdomadae Sacerdos caecutiens omnino a celebrando abstinebit.
- 3. In Festo Nativitatis Domini tres dicere potest Missas.

III - *Quo ritu sit celebranda*

3. quu mu.

- i. Si Missa votiva de beata Maria Virgine celebretur pro re gravi et publica simul causa, a Sacerdote caecutiente semper dicuntur unica *Oratio*, *Gloria in excelsis*, *Credo*, *Praefatio* in tono solemni, *Ite Missa est*, et ultimum Evangelium S. Ioannis *In principio*, etsi a Sacerdotibus non privilegiâtis facienda esset illa die commemoratio, vel dicenda Collecta ab Ordinario imperata, vel dicendum in fine Evangelium Officii commemorati, iuxta Rubricas.
- 2. In omnibus aliis casibus:
 - rt) dicitur *Gloria in excelsis*:

- I. - Quandocumque dicendum est in Missa diei currentis, iuxta Calendarium Ecclesiae in qua Missa celebratur;
- II. - In iubileo propriae ordinationis sacerdotalis;
- III. - Infra Octavas, etiam simplices, beatae Mariae Virginis, iuxta Calendarium Ecclesiae in qua Missa celebratur;
- IV. - In sabbato.

b) Orationes quod attinet, haec observanda sunt:

I. - Secunda et tertia Oratio non adduntur, quandocumque Orationes de Tempore excluduntur a ritu Missae diei currentis iuxta Calendarium Ecclesiae in qua Missa celebratur;

II. - Secus tres dicantur Orationes, et quidem secunda de Spiritu Sancto, tertia contra persecutores Ecclesiae vel pro Papa.

c) *Credo* dicitur:

I. - Quandocumque dicendum est in Missa diei occurrentis iuxta Calendarium Ecclesiae in qua Missa celebratur;

II. - In iubileo propriae ordinationis sacerdotalis.

</) In Praefatione dicitur *et te in veneratione*, praeterquam in Festis et per Octavas, etiam simplices, beatae Mariae Virg., in quibus Praefatio dicitur perinde ac si Missa de Festo vel de Octava celebraretur.

é) Ultimum Evangelium semper est S. Ioannis *In principio*.

f) In Oratoriis privatis, Calendarium proprium Celebrantis tenet locum Calendarii Ecclesiae in qua Missa celebratur; idque etiam circa Missam Defunctorum servabitur.

3 - Rubricae circa Missam Defunctorum

1. Loco Missae votivae de beata Maria Virgine Sacerdos caecutiens celebrare potest Missam quotidianam Defunctorum, cum vel sine cantu, ad normam Rubricarum de Missis Defunctorum, iuxta Calendarium Ecclesiae in qua celebrat.

2. Hanc Missam celebrat etiam (et quidem ter si placuerit) in Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum, in qua tamen unam tantum Orationem dicet, nempe *Fidelium'*, servata (si bis vel ter hac die celebret) Constitutione Benedicti

111. Rubricae pro Missis de defunctorum.

Papae XV *Incruentum Altaris sacrificium*,¹ cuius vigore unam tantummodo Missam cuicumque maluerit applicare et pro ea stipem percipere valeat: alias vero Missas, nulla stipe percepta, pro omnibus fidelibus defunctis et ad mentem Summi Pontificis prout ceteri Sacerdotes, applicet.

3. Unica Oratio in hac Missa dicitur, quandocumque haec Missa quotidiana locum teneat Missae in qua unica tantum Oratio, iuxta Rubricas, dici debeat. Secus tres saltem Orationes dicantur: prima tamen et secunda Oratio variari poterunt, iuxta peculiarem intentionem et applicationem Missae.

4. Ad Sequentiam *Dies irae* Sacerdos caecutiens numquam tenetur. Attamen si Missam cantet, licet ipse Sequentiam non legat, Chorus eam cantare non omittat.

ROMANA

Decretum appro-
bans.

Sanctissimus Dominus noster Benedictus Papa XV su-
prascriptam Instructionem ad sacrosanctum Missae sacrifi-
cium celebrandum a Sacerdotibus caecutientibus, qui Apo-
stolicum Indultum in casu obtinuerint, ab infrascripto Car-
dinali sacrae Rituum Congregationi Praefecto relatum, ap-
probavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 12 ianuarii 1921.

A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinac,
S. R. C. Praefectus.

Alexander Verde, *Secretarius*.

¹ Cf. .4. A. S., VII (1915) p. 401-404.

87 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA EIDE

[Arch. Prop., η. 462-21 pro!.]

Al Rn 0 IVIons. Delegato Apostolico nolle Indie Orientali

28 febbraio 1921

La S. Congregazionc ha prè» in attento esame i gravi e seri motivi che V. S. esponeva nd suo pregiato ufficio del 26 gennaio p. p. (n. 737-21) circa l'opportunità di adottare per tutte le Diocesi soggette al dominio britannico dell'India, il seguente clcnco di feste di precetto oltre le domeniche: Natale, Ascensione, Corpus Domini e Assunzionc di Maria SS.

28 * II - 1921

Festa de prae-
ccpto in India
Britannica Ma-
biliuntur.

In considcrazionc pertanto di tali motivi, la Propaganda annuisce al desiderio dei Vescovi, espresso dalla S. V. nel sud-
detto uflicio, c concede che le sopra citate feste soltanto, oltre le domeniche, siano precettive nci medesime territori dell'India, fermo restante per Verapoly c Quilon l'obbligo di uniform rsi su tal soggcito aile disposizioni dei Codice.l

Dioeceses Ve-
rapoiv cl Qui-
lon sese confor-
ment C. I. C.

G. M. Card, van Rossiw, *Pujdto.*

C. Laurenti, *Scgrctario.*

88 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[A. A. S. t XIII (1921) p. 148-149]

DECRETUM

Delegati Apostolici in Iaponia munera ad Vicariatus Apostolicos Insularum Carolines, Marianen. et Marshall extenduntur

Insulae Marianen., Carolinen. et Marshall usque nunc a Delegatione Apostolica Australasiae dependerunt. Verum quo aptius adsistentiae spirituali fidelium et evangelizationi ethni-
corum in sic dictis insulis meridionalibus Oceani Pacifici,

3 - 111 - 1921

Delegatio Ap.
in Iaponia ex-
tenditur ad Vi-
variatus App.
Carolinarum.
Marianarum cl
Marshall hue us-

l Arch. Prop., Posiz. η. 3576-22, rub. 45.

que dcpen.kn
l \pi \mu \gamma \lambda
hnae.

quae nunc sub ditione Imperii laponensis manent, prospiciatur» visum est munera Delegati Apostolici in laponia ad Vicariatus Apostolicos Insularum Carolinen., Marianen. et Marshall extendere. Itaque Emi Patres huius Sacrae Congregationis Propagandae Fidei, in generalibus comitiis diei 21 februarii proxime elapsi habitis, re mature perpensa atque suadentibus praesentibus necessitatibus, statuendum consuerunt ut eiusdem Delegationis fines anno 1919 constituti etiam ad memoratas Missiones insularum meridionalium Oceani Pacifici, ditioni Imperii laponensis sublectarum, extendantur.

Quam quidem Emorum Patrum sententiam, in audientia diei 21 elapso mensis februarii Sanctissimo D. N. Benedicto Div. Prov. PP. XV a Revfho Dno Sacrae huius Congregationis 'Secretario relata, Sanctitas Sua benigne adprobarc ratamque habere dignata est, et praesens in re decretum confici iussit.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 3 martii 1921.

G. M. Card, van Rossum, *Praefectus*.

C. Laurenti, *Secretarius*.

89 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. η. 1446-21 prot., rub. 6]

DECRETUM

30 maii 1921

30 v i'».I
Pia Umo in-
Miluitur ad'Uf
fragia Pcragen
alumni. Pont,
nianciKdc piop.
Flde.

Ad suffragia pro vita functis Pontificii Collegii Urbaniani Superioribus atque alumnis Sacerdotibus peragenda visum est Revmo Domino Paulo Giobbe, Antistiti Urbano, eiusdem CoUeg" Moderatori, Piam Unionem inter alumnos qui olim fuere in eodem Collegio Urbaniano secundum leges huic Decreto adnexas instituere, canonicamque eiusdem erectionem ab hac Sacra Congregatione postulare.

Leges autem hac sunt:	Leget.
1) Pia Sodalitas de suffragiis, in Pontificio Collegio Urbaniano canonice erecta, finem habet animas Sacerdotum vita functorum qui olim in eodem Collegio fuere alumni vel Superiorum munus gessere suffragiis iuvare.	L. Finis.
2) Piae Unioni praeerit Collegii Urbaniani Rector pro tempore.	-- Praeses,
3) Eidem Piae Unioni se adscribere poterunt Moderatores atque alumni qui nunc sunt quique fuere in Collegio Urbaniano.	3. Membra,
4) Omnibus sociis nuncius mittetur de morte singulorum Superiorum itidemque alumnorum Collegii Urbaniani ut sine mora eorum animas precibus Deo commendent.	Nuntia a< mortu
5) Cum mors alicuius contigerit, duo Sacra pro eo litabuntur in Ecclesia Collegii. Quotannis vero alumni in Collegio Urbaniano degentes sollemnia funera semel celebrabunt Defunctorumque Officium recitabunt pro alumni et Superioribus vita functis.	5. suffragia
6) Occasione adscriptionis Piae Unioni unusquisque semel pro semper pro supra dictis Sacris litandis, necnon pro sumptibus ad nuncios typis edendos singulisque mittendos pecuniae summam libellarum italicarum vigintiquinque solvet.	6. Taxa sci vend'u
7) Praeter hanc oblationem Pia Unio libenter accipiet quam quisque pecuniam libere oblaturus erit ad augendum numerum Missarum celebrandarum pro adscriptis mortuis necnon ad fundandas Missas perpetuas in Ecclesia Collegii eorumdem adscriptorum animis suffragio levandis.	7. Oblationes ad libitum.
8) Denique quotannis in ephemeride Collegii Urbaniani, cui titulus <i>Alma Mater</i> diligenter recensebuntur cum pecunia a singulis oblata tum etiam suffragia et preces cuiusvis generis a Pia Unione pro defunctis praestita.	s. Pubiuatio.
Cum vero haec Sacra Congregatio precibus annuere decrevisset, Ssmo Domino Nostro Benedicto Div. Prov. Papa XV in audientia diei xix Maii huius anni, ab infra-scripto huius S. C. Cardinali Praefecto rem relatam Sanctitas Sua benigne approbare confirmareque dignata est, Piamque Unionem supramemoratam canonice hoc Decreto erigi iussit,	Approbatio,

eiusdem leges ratas habuit, Sacerdotesque eidem adscriptos privilegiis et indulgentiis frui voluit quae hic recensentur:
 Pnvtirgia cl Altare privilegiatum quater in hebdomada quotiesque
 induig. miae. Sacerdotes adscript! Sacrum litabunt secundum finem eiusdem Piae Unionis.

II. Indulgentia plenaria diebus festis Nativitatis I). N. I. C., Epiphaniae, Paschatis, Ascensionis, SSrii Corporis Domini, Sacr. Cordis Iesu, Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C., necnon Immaculatae Conceptionis, Annuntiationis, Assumptionis B. M. V., S. Matris a Misericordia, SS. Apostolorum Petri et Pauli, S. Francisci Xaverii, S. Fidelis a Sigmaringa, S. Hyacinthi Mart., dicque anniversaria propriae ordinationis sacerdotalis.

III. Indulgentia septem annorum, totidemque quadragenarum, cum adscript! Sacerdotes saltem unum ex tribus Nocturnis simul cum Laudibus ex Officio Defunctorum recitabunt secundum finem Piae Unionis.

Quae omnes Indulgentiae servatis, ut de more, conditionibus acquirantur; eadem fidelibus vita functis adplicari poterunt.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 30 maii 1921.

G. M. Card, van RossUm, *Praefectus*.

C. Laurenti, *Secretariat*.

90 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop., η. 1645-21 prot. nib. 128]

Ulmo e Rmo Monsig. Delegato Apost. delle Indie Orientali

7 giugno 9 21

7 - vi -192! Con molto interesse la S. C. di Propaganda ha seguito le
 indui cent» a vicende del Congresso Mariano di Madras, specialmente per
 ' '1 771 .Iππ™ quello che era il suo precipuo fine: sviluppare la devozione
 cuiat· ikan <4 verso la SS. Vergine, affinché Essa, di rimando, protegga

in modo speciale le missioni e il popolo dell'India ottenendo Mar' prav (or
<ial Signore, quanto prima, la conversione di tutta la grande n
massa d'infedeli.

Cou piacere quindi ho voluto favorire Piniziativa di per-
petuare la memoria nel motto che fu quasi il distintivo del
medesimo Congresso *Immaculate Heart of Mary, pray for*
ludia. E nell udienza del 2 giugno corrente ho chiesto al
S. Padre che fosse esaudito il voto di quanti desiderano che
tale giaculatoria sia indulgenziata; e Sua Santità benigna-
mente degnavasi annuirc alie preci accordando l'indulgenza
di 300 giorni *toties quoties*.

Voglia pertanto compiacersi V. S. di rendere di pubblica
ragione talc benigna concessione, dalla quale lo stesso S. Padre
spera grandi frutti di bene per le dilctte missioni dell'India.

G. M. Card, van Rossum, *Prcefetto*.

C. Laurenti, *Scgrctario*.

91 - S. CONGREGATIO DE DISCIPLINA SACRAMENTORUM

[/l. A. S., xiii (1921) p. 348-349]

Instructio ad Revrnos Ordinarios locorum super probatione
status liberi ac denuntiatione initi matrimonii

Iterum conquesti sunt haud pauci Ordinarii locorum quod
parochi, praesertim in exteris dissitisque regionibus ad quas
frequentes demigrant ex Europa opifices, horum aliquando
matrimoniis assistant, quin praescripta iuris tum de statu
libertatis tum de initi matrimonii denuntiatione rite serven-
tur; ex quo fit ut non raro novum contra fas attentetur ma-
trimonium ab iis qui adhuc priore vinculo adstringuntur.

Ad huiusmodi malum praecavendum, quo sacra familiae
christianae iura pessumdantur, parentes vinculis damnationis
illaqueantur, et filii perversionis periculo facile obiiciuntur,
haec Sacra Congregatio de Disciplina Sacramentorum die

l - vu - l'»21

Probatio sta-
tus liberi et de-
nuntiatio ma-
trimonii initi.

6 mensis martii 1911 Instructionem Ordinariis dedit, quae in Commentario Oficiali *Acta Apostolicae Sedis*, vol. III, pag. 102, sub dic 15 eiusdem mensis evulgata est. ¹

Aerum ne quis, in negotio tam gravi, huic Instructioni aliquid a Codice iuris canonici derogatum esse putet, Emi Patres huius Sacrae Congregationis in generali conventu die 26 mensis iunii currentis anni habito, eam, ipsius Codicis praescriptionibus suffultam, Ordinariis iterum sequentis tenoris dandam censuerunt.

Constare de
bet de statu li-
bero et de bap-
tismo.

1. Ordinarii in parochorum memoriam revocare satagant haud licere ipsis adstare matrimonio, ne praetextu quidem et intentione avertendi fideles a turpi concubinato, aut praecavendi scandalum coniugii, quoti vocant, civilis, nisi constituto sibi legitime de libero statu contrahentium, servatis de iure 'servandis (can. 1020 et 1097 § 1, n. 1. Cod. iur. can.), iidemque moneantur ne omittant, ad normam can. 1021, baptismi testimonium a contrahentibus exigere, si hic in alia paroecia fuerit illis collatus.

Denuntiatio
dum est matri-
monium ini-
tium.

2. Vi can. 1103 § 2 parochus qui matrimonio interfuit, ad parochum baptismi transmittere festinet initi contractus denuntiationem, quae, ut praescripta eiusdem canonis rite servantur contineat oportet coniugum eorumque parentum nomina et agnomina, aetatem contrahentium, locum diemque nuptiarum, testium pariter nomina et agnomina, denique ipsum parochi nomen et agnomen una cum parochiali sigillo.

Accurate autem edoceatur de paroecia, de dioecesi, ac de baptismi coniugum loco; ceteraque alia servantur, quae ad scripta per publicos portitores tuto transmittenda pertinent.

Fiant petiti-
ones et transmis-
siones per can-
cellariam Ordi-
narii loci.

3. Quo securius sive testimonium de statu libero a parocho nupturientium habeatur, sive denuntiatio de secuto matrimonio ad parochum baptismi perveniat, parochi haec documenta petant vel transmittant per cancellariam Ordinarii loci.

Licentia Or-
dinarii pro assi-
stentia.

4. Id autem perpendant parochi oportet, aliqua huiusmodi opificum emigrantium matrimonia, quasi vagorum matrimonia habenda esse, quibus, iuxta can. 1032, *parochus*

¹ Cf. supra, n. 36.

assistere non debet nisi debitam licentiam assistendi ab Ordinatio loci obtinuerit. Quod si de vagis non agatur, tamen difficulter quoad alios emigrantes abest dubium de existentia impedimenti, ideoque, iuxta can. 1031 § 1 n. 3, parochus eorum matrimonio assistere nequit inconsulto Ordinario; habito etiam prae oculis praescripto can. 1023 § 2. Hisce de causis haec Sacra Congregatio iubet et mandat ut parochi matrimoniis fidelium de quibus agitur in hac Instructione non assistant, excepto casu necessitatis seu potissimum periculo mortis, inconsulto Ordinario loci.

5. Si forte accidat ut, adhibitis etiam cautelis de quibus in n. i, baptismi parochus in recipienda denuntiatione matrimonii comperiat alterutrum contrahentium aliis nuptiis iam esse alligatum, rem quantocius significabit, per cancellariam Ordinarii, parocho contra fas attentati matrimonii.

Significatio alio matrimonii anterioris.

6. Ordinarii sedulo advigilent ut haec praescripta religiose serventur, hprumque violatores, si quos repererint, curent ad officium revocare, adhibitis etiam, si opus sit, canonicis sanctionibus.

Vigilantia Ordinariorum.

Ssmus Dominus Noster Benedictus PP. XV in audientia habita ab infrascripto Secretario huius Sacrae Congregationis die 26 iunii 1921 hanc Instructionem approbavit et confirmavit, eamque ab omnibus quibus spectat servari mandavit.

Datum Romae, ex aedibus S. C. de Sacramentis, die 4 iulii 1921.

M. Card. Lega, *Praefectus*.

A. Capotosti, Ep. Thermen., *Secretarius*.

92 EPISTOLA BENEDICTUS IT. XV

(/1. A. ð', XIV (1922) p. 70]

Ad R. P. D. Pcinim Pisani, Archiepiscopuni tit. Coustanliensem,
Delegatum Apostolicum in Indiis Orientalibus: Nonnulla
paterne admonens in Ecclesiae utilitatem

15 - 19 .i
Paicrrbu ad
monitione pro
<atholicis l n
d Lie.

O b r d i c n i t a
p a M o r i b i l l n
praestanda.

Sphitu link
pendent lac de
ponendus.

Venerabilis Frater, salutem et apostolicam benedictio-
nem.- Libenter quidem egregios amoris atque obsequii
sensus accepimus quibus Nos Indiae Catholici c Madraspo-
litano conventu, in Deiparae honorem habito, ineunte hoc
anno prosecuti sunt; eisdemque gratulamur vehementer
quod ipse coetus in sollemnem cessit christianae fidei ac pie-
tatis erga Immaculatam Virginem significationem. Iamvcr
ut rei fructus permaneat, et obsignetur quodammodo promissio
coeuntium, qui quidem ad aram sacram polliciti sunt, se,
Episcoporum ductu, servaturos esse proposita inita, opportu-
num Nos hic ducimus viam ostendere quam catholicus quis-
que tum singillatim tum socialiter religiose sequi debeat.
Ilaec via seu norma, uti constat ex Evangelio, ex apostolicis
litteris scriptisque sanctorum Patrum, posita est in obedien-
tia fidelium pastoribus legitimis iuxta illud: « oboedite prae-
positis vestris et subiaceite eis ». Etenim Episcopi in suis re-
gendis dioecesibus nullo prorsus modo ex subditorum arbitrio
pendent, neque ulli alii in agendis rebus quam Sedi Aposto-
licae rationem reddere debent, cum soli Petro dictum sit:
« Pasce agnos meos, pasce oves meas ».

Quapropter officium est tum cleri tum fidelium impro-
bare non modo in se ipsis sed etiam in aliis eum, qui invaluit,
independent!ae spiritum; id enim occasionem praebet religio-
nis nostrae adversariis zizania in vinea Domini disseminandi.
Caveant igitur ne in Episcoporum decreta inquirant, cum ea
suis sententiis non respondent, neve ipsa percenseant aut
parvipendant quoquo modo, privatim vel publice, verbis vel
scriptis, uti iam Litteris Nostris encyclicis *Ad Beatissimi*

Apostolorum | admonuimus: « Nemo privatus, vel libris diariisve vulgandis vel sermonibus publice habendis, se in Ecclesia pro magistro gerat. Norunt omnes cui sit a Deo magisterium Ecclesiae datum ». Ecclesia est plebs sacerdoti adunata et pastori suo grex adhaerens. Ex quo sequitur cum Ecclesia non esse qui cum Episcopo non sit. Secus enim agentes sacerdotes vel laici, acatholicos, quos inter versantur, imitentur, scandalum eisdem et ansam praestando ut a verae Ecclesiae sinu remoti permaneant. Operam potius navent suo Episcopo, reverenter eidem obsequendo; neque — etsi integrum cuique est ad Apostolicam Sedem iusta de causa provocare — praetexant, ut se ab Ordinarii auctoritae et iussis subducant, velle se praescriptiones sequi ab eadem Apostolica Sede vel ab aliis Episcopis pro sua cuiusque dioecesi fortasse latas. Quod si interdum quasdam suas animadversiones vel optata Ordinario referre censerent, obsequenter id faciant, atque dumtaxat ob veritatis triumphum maiusque Ecclesiae bonum, numquam vero imponendo vel minitendo, aut quod peius esset, civiles auctoritates, ecclesiasticis negotiis prorsus extraneas, adeundo. Verumtamen iurisdictio Episcoporum non modo in iis exercetur quae ad religiosas et ecclesiasticas res pertinent, sed in ceteris etiam quaestionibus cuiusvis naturae, quae directe vel indirecte cum Ecclesiae sanctae emolumento animarumque salute coniunguntur. Ttaque Episcopi triplici sua potestate utentes, *magisterii* scilicet, *ministerii* atque *regiminis*, tueri debent et auctoritative moderari quae sequuntur: tum *administrationes ecclesiasticas*, quamvis in iis regundis laudabili opera utantur sacerdotum vel laicorum, cum Episcopus renunciatus sit in canonibus sacris tutor natus cuiuslibet pii operis vel foundationis: tum *catholicam iuventulis educationem*, quae quidem numquam a religiosa institutione seiungenda est; cum enim Servator Dominus de se loquens professus sit « unus est magister vester, Christus », Christus vero in persona Episcoporum vivat ac doceat, iuxta illud « qui vos audit me audit », ipsorum est legitimas ferre normas quas magistri catholici perdiligenter sequantur in

Ambitus iurisdictionis
Epp.

Administratio ecclesiastica.

Educatio iuventulis.

Relationes
cum acatholicis
civiles.

Indigenae
indigenae e
xoptiu.

Opera missio-
naria iuvanda.

Clerus indi
#cna<

iis quae ad scholas catholicas et ad clericorum conformatio-
nem in Seminariis maioribus vel minoribus spectant: tum
denique *necessitudines* seu *relationes fidelium cum acatholicis in
vita civili*, indicando si usus et consuetudo cum quibusdam
coetibus vel adhaesio quibusdam philanthropies consocia-
tionibus, quae neutrales seu areligiosas se esse dictitent,
grave periculum praebeant, in aliquo casu vel regione, a
recta fide deficienti. Praeterea in eo qui praeest non solum
persona hominis sed, quavis ratione posthabita, Deus ipse
conspiciendus est qui nos alloquitur, admonet, moderatur,
iuxta illum Scripturae locum: « Tamquam Deo exhortante
per nos » (II Cor., V. 20). Omnes profecto exoptant, etiam in
religiosis rebus, se ab iis gubernari qui sint eiusdem nationis;
in quo quidem improbandi non sunt illi Indiae catholici qui
ab indigenis Pastoribus se regi vellent. Huic optato num-
quam sane adversata est Ecclesia, quandoquidem in ea non
est « Gentilis et iudaeus, circumcisio et praeputium, barba-
rus et Scythia, servus et liber », neque est *acceptio personarum* :
idque luculenter ex eo liquet quod Pontifices Maximi sum-
mam curam semper adhibuerunt ut clerus indigena cotidie
magis in sanctimonia doctrinaque proficeret. Verum Ecclesiae
tantum est decernere tempus quando eidem optato satisfieri
conveniat; Ecclesiae, inquam, quae singularium dioecesium
utilitatibus tamquam e specula invigilans, iam antiquitus
missionales miserat, qui per asperrima quaeque itinerum,
miseriarum, persecutionum, christianum nomen regionibus
istis inferrent. Quisquis igitur, rerum eventus praecipitando,
indiciam Romae quomodocumque, voce scriptisque, praeve-
nire contendit, contumacem simul et inobsequentem se
praebet erga Iesu Christi Vicarium, quasi Eidem non sit
curae de filiorum Indiae salute atque prosperitate. Sed inter
alia quae in Mariali conventu acta sunt, illud etiam constitu-
tum esse comperimus ut opera missionariorum in converten-
dis ethnicis ad Christi fidem in dies promoveretur. Ad hanc
rem, uti pluries ediximus, nihil est Nobis optatius quam prae-
dicando Evangelic non modo europaei sacerdotes, verum
etiam indigena clerus det operam, cum ipsius maxime, prae
ceteris, munus sit populares suos infideles ad Ecclesiae ample-

xum vocare et perducere, ut illa verba decessoris Nostri f. r. Leonis XIII quantocius felicem habeant exitum: «Filii tui, India, administri tibi salutis ». ¹ Meminerint Indi omnes quantum valeret ad ethnicorum conversionem, priscis illis Ecclesiae temporibus Christianorum exemplum qui tamquam fratres inter se diligebant. Hos igitur ipsi sequantur, et, dissidiis compositis, ita et concordia inter se jungantur et legitimae auctoritati subsint, ut in pace et caritate Christi semper permaneant *cor unum et anima una*; quae vitae ratio plurimum quidem conferet ad ethnicorum conversionem. Nec omittant pastoralia Episcoporum munia (nimis quantum iam gravia) allevare, seque gratos praestare erga tam strenuos inclytorum Ordinum et Congregationum alumnos, qui vitam viresque pro Indiae emolumento impendunt. Quod si fecerint, sciant magnum se Nobis quoque solatium allaturos: peculiari enim amore Indos prosequimur; inter ipsos quodammodo per Delegatum Nostrum versamur; nihilque faciemus reliqui ut, quavis soluta quaestione et tranquillatis animis, India christianis omnibus Asiae communitatibus in exemplum praefulgeat. Atque interea validissimam opem magnae Dei Matris implorantes, quae in Mariali conventu *Patrona Indiae* renuntiata est, ac fore confisi ut « Qui incepit in vobis opus bonum, ipse perficiat, confirmet solidetque », in auspiciis donorum caelestium itemque ut praecipuae benevolentiae Nostrae signum, tibi, venerabilis frater, Episcopis omnibus istius regionis, universoque clero ac populo unicuique eorum concredito, apostolicam benedictionem effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XV mensis octobris MCMXXI, Pontificatus Nostri anno octavo.

BENEDICTUS PP. XV

¹ Inscriptio numismatis commemorativi [1894] foundationis seminarii centralis [1893] Kandy in insula Ceylon.

93 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[1. A. S., XIII (1921) p. 541]

DECRETUM

Vicariatus Apostolicus insularum Sandwiegensium a Delegatione Apostolica Australasiae seiungitur atque Delegationi Apostolicae Statuum Foederatorum Americae septentrionalis addicitur

21 . x 1921
vic. Apost.
Sandwich sepa
tione Ap. Au-
diihur'ieieg-t
nuni Ap. Stat,

Postquam insulae Sandwiegenses in Oceania in ius atque dicionem Statuum Foederatorum Americae septentrionalis p0Sitae fuerunt, negotia atque commercia inter memoratas insulas et hanc rempublicam in dies crebriora atque maris itinera facilia facta sunt. Itidem multi ex America ad insulas Sandwiegenses appulerunt ibique consederunt. Quibus perpensis, haec Sacra Congregatio christiano nomini propagando, spirituali bono incolarum vicariatus apostolici Insularum Sandwiegensium valde conferre existimavit si ex Delegatione Apostolica Australasiae hic vicariatus seiungeretur atque in posterum Delegationi apostolicae apud Statu Foederatos Americae septentrionalis uniretur.

Quam sententiam ab infrascripto huius Sacrae Congregationis Cardinali Praefecto Ssfho D. N. Benedicto div. Prov. PP. XV in audientia diei xx huius mensis relatam, eadem Sanctitas Sua benigne approbare atque Apostolica auctoritate confirmare dignata est, ac praesens decretum de re edi mandavit.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide die xxi octobris MCMXXI.

G. M. Card, van Rossum, *Praefectus*.

Petrus, Archiep. Diocletanus, *Secretarius*.

94 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[J. A. S., XIII (1921) p. 542]

DECRETUM

Vicariatus Apostolicus Guamensis Delegationi Apostolicae Insularum Philippinarum addicitur

Vicariatus apostolici Guamensis, sub ditione Delegati Apostolici Australasiae usque nunc positi, spirituales necessitates, ne, ob locorum distantiam atque mutatam rerum publicarum conditionem, detrimentum haberent, huic sacro Consilio christiano nomini propagando visum est eundem Vicariatum ex Delegati Apostolici Australasiae ditione eximere atque Delegationi Apostolicae insularum Philippinarum in posterum addicere.

Quod consilium, referente infrascripto huius Sacrae Congregationis Card. Praefecto, Ssmus Dims Noster Benedictus PP. XV, in audientia diei XX huius mensis octobris, approbare atque ratum habere dignatus est, et hoc decretum edi mandavit.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die XXI octobris MCMXXI.

G. M. Card. VAN ROSSUM, *Praefectus*.

Petrus, Archiep. Diocl., *Secretarius*.

21 - X - 1921

Vic Apott.
Guam separatur a Delegatione Ap. Australasiae et addicitur Delegationi Ap. Philippinarum.

95 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[A. A. S., XIII (1921) p. 564]

Insuper Beatissimus Pater, occasione eiusdem appetentis celebritatis, ¹ hanc quoque preculam christifidelium pietati recitandam proposuit

PREGHIERA PER LA PROPAGAZIONE DELLA FEDE

17 · XI · 1⁹²¹

Preces pro
propagatione
fidei.

O Gesù, non è spenta l'eco della parola, con cui la scarsità degli operai Voi mettevate a raffronto dell'immensità di una messe: *mensis quidem multa, operarii pauci*.

Già sono seorsi tre secoli dacchè l'Apostolica Sede ha provveduto in maniera ordinata e costante all'evangelizzazione degli infedeli. Molti frutti ha raccolto lo zelo dei missionarii inviati dalla Sacra Congregazione di Propaganda Fide, è stato seme di cristiani il sangue versato da quel generoso atleta che, or sono pure tre secoli, segnava le primizie dei martiri della stessa Sacra Congregazione. Ma nondimeno, quanti popoli sono ancora avvolti nelle tenebre dell'ignoranza, quante genti siedono ancora fra l'ombre di morte! Oh! come è doloroso paragonare il numero dei credenti a quello più grande degli infedeli!

Un tale paragone mentre ci fa apprezzare meglio l'ammirabile lume della Fede da cui noi siamo guidati nel terrestre pellegrinaggio, ravviva insieme nell'animo nostro il ricordo di quelle altre divine parole: «Pregate dunque il padrone della messe che mandi operai alla sua messe»: *Rogate ergo dominum messis ut mittat operarios in messem suam*.

Voi, o Signore, siete il padrone della messe, in cui è raffigurata la moltitudine degli uomini. A voi dunque domandiamo di moltiplicare il numero di missionarii, di accrescerne lo zelo e di benedirne le fatiche, affinché il buon seme della divina parola dia frutti abbondanti, da raccogliere nei celesti granai.

Esaudite, o Signore, questa preghiera a noi suggerita dal

¹ sc. Tercentenari ab instituta S. Congr. de Prop. Fide.

desiderio di vedere esteso il vostro santo regno. E, poichè più dal cuore che dal labbro ci esce ogni giorno la bella aspirazione: *Adveniat regnum tuum*; date a noi fermezza e costanza nel proposito che pur vi presentiamo, di concorrere in ogni miglior modo possibile, e secondo la misura delle nostre forze, a favorire l'opera della Propagazione della Fede.

Concediamo a tutti i fedeli, per ogni volta che reciteranno la presente preghiera, l'Indulgenza di 300 giorni, e a quelli che l'avranno recitata ogni giorno, la Plenaria una volta al mese aile consuete condizioni.

Dal Vaticano, 17 novembre 1921.

BENEDICTUS PP. XV

96 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[J. A. S., XIII (1921) p. 561-563]

Ad universos locorum Ordinarios litterae circulares tertio exeunte saeculo ab instituta Sacra Congregatione

Ulme ac Revme Domine,

Gloriosissimae memoriae Gregorius PP. XV, Apostolica Constitutione *Inscrutabili divinae Providentiae arcano* die 22 iunii 1622¹ lata, Sacram Congregationem Christiano Nomini Propagando sollemniter erigebat, cuius praeclarum non minus quam grave munus esset, missionibus omnibus, ad praedicandum apud omnes gentes Evangelium ubique constitutis vel in posterum constituendis, praeesse, easque moderari et dirigere.

Quot quantaque religionis humanique cultus opera, auspice atque duce Sacra hac Congregatione, Evangelii praeco- nes, inclyto Martyre Fidele a Sigmaringa praeunte, sive in Europae nationibus, sive in exteris iisque remotissimis regionibus atque insulis, tribus hisce saeculis perfecerint, soli Deo cognitum est.

3 - XII ■ 21

Ad Tercen-
narium a S. C.
de Prop. Fide
instituta sol-
lemnitates et
preces indican-
tur.

¹ Cf. *Ius Pont. de Propag.*, pars 1, torn. 1 [1888] p. 1-3.

Messis tamen immensa adhuc manet colligenda; interminatae regionum magnitudines incultae iacent, innumerabiles hominum multitudines in tenebris adhuc sedent et in umbra mortis, exspectantes nuntium pacis et lucis Evangelii.

Tertio itaque exeunte saeculo ab erectione Sacrae huius Congregationis, visum est diem natalem eiusdem sollemniter commemorare. Decet enim in memoriam revocare quae tot Romani Pontifices, inde a Gregorio XV, curis indefessis, sapientissimis consiliis, opibus inexhaustis, pro sacris missionibus praestiterint.

luvat recolere quam praeclara per hanc Sacram Congregationem de Propaganda Fide, animos ad fidem catholicam atque humanitatem informando, universo terrarum orbi beneficia obvenerint.

luvat commemorare ingentes labores missionariorum, eorumque utriusque sexus cooperatorum, necnon auxilia in opus christianae evangelizationis conlata, non modo a muniticis ac divitibus benefactoribus, sed etiam a tenuioribus christifidelibus, qui sanctissimo eidem operi promovendo nec stipem nec preces suas deesse siverunt.

At imprimis convenit sollemnes referre gratias Deo Optimo Maximo, a quo bona cuncta processerunt, atque Immaculatae Virgini Mariae Apostolorum Reginae, quae a divino Filio suo Redemptore Nostro Iesu Christo haec omnia humano generi impetravit.

Quae cum nuper ab infrascripto Sacrae huius Congregationis Cardinali Praefecto exposita fuerint SSfho Domino Nostro Benedicto PP. XV, qui, inde ab initio gloriosi sui Pontificatus, sollicitudinem pro regni Dei dilatatione inter praecipuas supremi officii sui curas habuit, idem Summus Pontifex benignissimo laetoque animo, non solum indicenda festa saecularia laudare comprobareque dignatus est, verum etiam ea digna omnino iudicavit, quae Summus ipse Pontifex et praesentia sua honestaret, et largitione caelestium thesaurorum proveheret.

Sollemnitates
et preces.

Statuit itaque Sanctitas Sua, ut tribus continuis diebus, qui Dominicam Pentecostes futuri anni m c m x x ii praecedent, in Urbe habeantur publicae ad Deum preces pro Fidei

catholicae dilatatione; simulque christifidelibus per opportunas conciones missionum sacrarum opus et graves earum necessitates explicantur.

Dominica vero Pentecostes Sanctitas Sua in Patriarchal! Basilica Vaticana Missam sollemnem celebrabit, atque inter Missarum sollemnia homiliam ad populum Ipse habebit de catholicae Fidei propagatione. Edixit praeterea Sanctitas Sua ut de hisce omnibus tempestive totius orbis Catholici Ordinarii edocerentur, eisdemque desiderium eiusdem Sanctitatis Suae panderetur, ut, simili ratione, pro temporum locorumve circumstantiis, triduana exercitia pro sacris missionibus, in ecclesiis cathedralibus, paroecialibus, necnon dignioribus aliis ecclesiis singularum dioecesium vel missionum instituantur.

Quem in finem Sanctitas Sua benigne concedere dignata est Indulgentiam quingentorum dierum singulis publicationis diebus lucranda, necnon Indulgentiam Plenariam in die sollemnis commemorationis, sub consuetis conditionibus. Quas Indulgentias animabus in Purgatorio degentibus applicabiles Sanctitas Sua pariter declaravit.

Concessit insuper Summus Pontifex ut singuli Ordinarii, vel per se vel per sacerdotem sibi benevisum, Papalem Benedictionem impertire possint, in ecclesiis in quibus, ut supra, supplicationes fiant.

Optatis Ssmi Domini plene respondebunt Ordinarii si litteras dederint pastorales, quibus populis sibi commissis gravissimas missionum causas explicant, et officium quo fideles tenentur, Deum et Virginem SSfam precandi pro Fidei propagatione, sacrasque missiones adiuvari pro viribus.

Per litteras pastorales fideles edoceantur de suo officio erga missiones.

Itaque, dum per praesentes litteras Summi Pontificis iussa et desideria Tecum communico, Deum ex corde rogo ut diutissime Te sospitem incolumenque servet.

Ex aedibus huius Sacrae Congregationis, die festo S. Francise! Xaverii anno m c m x x i.

Amplitudinis Tuae

Addictissimus servus

G. M. Card, van Rossum, *Praefectus*.

P. Fumasoni-Biondi, Arch. Diocletan., *Secretorius*.

97 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. n. 699-22 prot., rub. 128]

R. P. D. Episcopo Trichinopolitano

14 marzo 1922

14 - HI 1°22

Dubia circa applicationem novissimi iuris in tua dioecesi quae A. T. huic S. C. proposuit, litteris diei 9 elapsi mensis, hisce breviter explanare liceat.

I. Taxae dioec-
ceanae.

Ad I. Taxae dioecesanae utique *uniformes* in tota dioecesi imo in tota provincia ecclesiastica esse debent: at, sicut in omnibus dispositionibus generalibus subintelligitur, *ubi fieri potest*. Nunc vero rationes quae contra hanc uniformitatem in tua dioecesi militant haud sunt spernendae: ideo, sicut ait A. T., relinquenda est missionariis aliqua libertas, secundum locorum personarumve diversas circumstantias, ut paullatim ad requisitam uniformitatem suo tempore deveniri possit.

II. Libri paroeciales et Archivum dioecesanum.

Ad 2. Quoad libros paroeciales et archivum dioecesanum. Imponatur in primis missionariis onus mittendi curiae episcopali exemplaria librorum paroecialium, quod certe aliquam diligentiam postulat, sed maxime ad utilitatem confert. Neque praetermittendi sunt libri defunctorum; ex nunc missionarius in unaquaque suae paroeciae statione uni ex praestantioribus fidelibus libri defunctorum *melius quam poterit*, conficiendi onus committat, quem librum ipse missionarius cum venerit accipiet. Archivum autem dioecesanum ita decet constitui ut ex *formicarum albarum* irreptione nihil detrimenti capiat: qua de re capsas ferreas Tibi facias, quibus documenta custodiantur. Archivum insuper secretum habeatur, et servantur cann. 379 et 380.

ni. Fontes
baptisma!

Ad 3. Fontes baptismales, donec marmorei rite confecti haberi nequeant, adhibeantur ex lateribus coctis, quomodo iam fit in ecclesia cathedrali.

Ad 4. S. C. hisce facultatem Tibi facit in ecclesiis ubi adservatur Ssfha Eucharistia *semel* in mense celebrandi, dummodo sacrae species decimo quinto quoque die renoventur.

IV. 'Acervatio et renovatio SS. Sacramenti.

Ad 5. Hisce facultatem habeas, usque ad aliarum quibus frueris facultatum expirationem valituram, transferendi sollemnitatem externam festorum in Dominicam insequentem vel *aliam* secundum opportunius iudicaveris.

V, Translatio sollemnitas.

Ad 6. Color aureus in paramentis liturgicis locum tenere potest in sacris functionibus aliorum colorum, nigro excepto.

VI. Color aureus paramentorum.

Ad 7. Sacra Congregatio hisce Tibi facultatem concedit tuis sacerdotibus permittendi ut aliam eleemosynam pro secunda Missa, in casu scilicet binationis, accipiant, dummodo pecuniam ad Episcopum mittant in favorem Seminarii vel in bonum dioecesis, duraturam usque ad expirationem aliarum facultatum.

VII. Eleemosyna pro secunda Missa in casu binationis

Interim...

G. M. Card, van Rossum, *Praefectus*.

P. Fumasoni Biondi, Archiep. tit. Diocletan., *Secretarius*.

98 - S. CONGREGATIO RITUUM

[J. A. S., XIV (1922) p. 200-201]

Rescripta ad augendam celebritate □ sollemnium tertio exeunte saeculo ab instituta Sacra Congregatione de Propaganda Fide indictorum

De additione opportuna invocationis litanis Sanctorum

Beatissimo Padre,

La Commissione per i festeggiamenti del terzo centenario della S. Congregazione di Propaganda, presieduta dall'Emo Cardinale Prefetto della medesima, supplica istantemente la Santità Vostra perché voglia benignamente degnarsi di appro-

22 · III - 1°22

Additio invocationis pro errantibus in tenebris et infidelibus in

Litaniis San-
ctorum.

vare la seguente invocazione e di dare ordine che venga inserita nelle Litanie dei Santi:
Ut omnes errantes ad unitatem Ecclesiae revocare, et infideles universos ad Evangelii lumen perducere digneris: Te rogamus, audi nos.

ROMANA

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI, referente infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, suprascriptam invocationem pro privata et publica recitatione, necnon pro additione Litaniis Sanctorum post invocationem *Ut cuncto populo christiano*, etc., approbare et ad universam Ecclesiam extendere dignatus est. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 22 martii 1922.

A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Ruf., *Praefectus*.
Alexander Verde, *Secretarius*.

99 - S. CONGREGATIO RITUUM
[A. A. S., XIV (1922) p. 201]

De celebratione Missae votivae pro Fidei Propagatione semel
In anno in qualibet dioecesi

Beatissimo Padre,

22 - ili - 1922
Celebratio
Missae votivae
de Propagatione
Fidei semel
in anno.

La Commissione per i festeggiamenti del terzo centenario della S. Congregazione di Propaganda, presieduta dall'Emo Cardinale Prefetto della medesima supplica umilmente la Santità Vostra perché voglia benignamente disporre che in ogni diocesi sia celebrata una volta l'anno, in giorno da stabilirsi dai rispettivi Ordinari, la Messa votiva *de Fidei Propagatione*, nell'intento di eccitare così maggiormente il clero a favore delle sacre missioni ed ottenere dal Signore gli aiuti necessari per maggior sviluppo delle medesime.

ROMANA

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI, his precibus ab infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto relatis, benigne annuit pro gratia iuxta petita, ita tamen, ut praedicta Missa votiva *de Propagatione Fidei* cum *Gloria* et *Credo* celebrari possit semel in anno diebus ab Ordinario cuiusque loci designandis, exceptis tamen Festis duplicibus I et II classis, Dominicis maioribus, necnon Octavis I et II ordinis, Feriis et Vigiliis quae sint ex privilegiatis servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 22 martii 1922.

A. Card. Vico, Ep. Portuensis et S. Rufinae,
5. R. C. Praefectus.

Alexander Verde, *Secretariat*.

100 – S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[A. A. S., XIV (1922) p. 287-307]

EPISTOLA

Ad Episcopos, Vicarios, Praefectosque Apostolicos ac Missionum Superiores

De relationibus Missionum, singulis quinquenniis
S. C. Fidei Propagandae exhibendis

Sacrum Consilium Christiano Nomini Propagando per epistolam datam die 1 iunii a. 1877¹ Vicarios et Praefectos Apostolicos monebat, ut temporibus pro Visitatione SS. Liminum a Sixto V, Constitutione *Romanus Pontifex* diei 20

i6.1v-192.

Relatio quin.

¹ Cf. *Collectanea*, 2^a edit., n. 1472.

Dee. a. 1585¹ pro Episcopis statutis, vel frequentius, prout mos iam alicubi invaluerat, accuratas relationes de toto eorum pastoralis munere deque omnibus ad Missionum suarum statum pertinentibus, transmitterent. Eum in finem epistolae adnectebatur *series quaestionum*, quibus in praedicta relatione exaranda respondere satagerent Superiores Missionum.

Verum, promulgato Codice Iuris Canonici, quo nonnulla innovata sunt aliaque aliter ordinata, expedire visum est ut memoratae quaestiones aliquantulum immutarentur, quo eiusdem codicis praescriptionibus plenius responderent, atque omnimode cohaererent.

Itaque, *de mandato Ssmi D. N. Pii PP. XI*, nova haec quaestionum series ad normam cc. 300 et 340 § 1 Codicis I. C. ab universis Episcopis, Vicariis Praefectisque Apostolicis ac Missionum Superioribus subiectis huic S. C. de Prop. Fide in posterum prae oculis habenda erit in relationibus conficiendis.

Ad SS. Liminum visitationem autem quod attinet serventur cc. 299 et 341.

A n i m a d v e r t e n d a

I. Relatio latina lingua, nitidis characteribus, in charta non translucida conscribenda erit et ab ipso Ordinario et ab uno saltem ex Canonicis vel Consultoribus (*in dioecesibus*) aut ex consiliariis Missionis subsignanda, adiectis die, mense et anno quibus data fuerit.

Prima relatio.

II. In prima relatione, post acceptam praesentem epistolam danda, ad singulas quaestiones, quae infra ponuntur, accurate ac plene responderi debet.

Novus Superior.

III. Idem faciendum erit ab omni novo Missionis Superiore, prima vice qua relationem quinquennalem exhibere debebit.

Poet primam.

IV. In relationibus quae primam sequuntur, Ordinarii omittere poterunt ea omnia, quae partem historicam coeternasque generales notitias Missionis respiciunt si immutata permanserint.

¹ Cf. *Bullarium Rom.*, tom. IV, pars IV [1747] p. 173-176.

CAPUT I

Generales notitiae Missionis

I. Generales
notitiae.

1. a) Breve *compendium historicum* circa originem, progressus ac mutationes Dioecesis, Vicariatus sive Praefecturae aut Missionis conficiendum erit. Brevissima quoque adumbratio fiat de historia religiosa Missionis, de persecutionibus praesertim ac de illustrioribus martyribus.

/;) Describenda *superficies, confinia* quibus continetur territorium Missionis. Insuper charta geographica Missionis, si fieri potest, addatur.

c) Brevis notitia detur *de natura loci caelique temperie*, ac de fertilitate terrae, de ratione et mediis itinerum. Quinam morbi in ea forte praevaleant, et quibus cautelis vitari possint.

2. «) De *divisionibus civilibus territorii*, de principalioribus civitatibus, de reipublicae seu Gubernii civilis forma.

b) De *incolarum propriis moribus*, indole, origine; de praecipuis commerciis, et industriis regionis ac de varietate stirpium, linguarum ac religionum.

c) Quinam *incolarum numerus*; quot inter incolas sint *catholici*; si autem varii adsint ritus, quot catholici in singulis; et inter non catholicos quot *Ethnici, Mahumetani, Hebraei, Haeretici*, etc.

CAPUT II

De constitutione Missionis EIVSQUE DIVISIONE ECCLESIASTICA

2. Constitutio
et divisio eccle-
siastica.

3. Quinam *locus residentiae Ordinarii* cum omnibus indicationibus ad epistolas inscribendas necessariis.

4. In quot *christianitates* vel *sectiones* seu *districtus* aliasque circumscriptiones Missio divisa sit, et an ibi sacerdotum residentiae sint stabiles, et an facilis sit ad eas accessus.

5. λ) An et quot adsint in Dioecesibus *paroeciae* vel in aliis Missionibus *quasi-paroeciae* cum propria ecclesia, territorio determinato et peculiari rectore. An erectio paroecia-

rum et quasi-paroeciarum facta fuerit per decretum asservatum in archivo Missionis. An observentur instructiones huius S. C. diei 25 iulii a. 1920 et diei 8 dec. a. 1920 (cfr. *Acta Apostolicae Sedis*, a. 1920, pag. 331, et a. 1921, pag. 17), circa erectionem paroeciarum vel quasi-paroeciarum.¹

b) An parochi, vel quasi-parochi (c. 451 § 2) applicent missam pro populo (c. 466), tributum solvant pro seminario (c. 356 § 1), suas obligationes servant (cc. 451-470), et libero exercitio in cura animarum gaudeant, iuxta c. 415.

6. An habeantur *vicarii foranei* (cc. 217, 445 sq.) et Missionis districtus ita ordinati sint, ut plures uni sacerdoti tamquam superiori subsint.

7. λ) An spes affulgeat Missionem in plures Dioeceses vel Vicariatus seu Praefecturas in posterum dividendi, et quomodo hanc divisionem Ordinarius praeparet, instituendo in unaquaque parte illa opera, quibus opus est ut Missio independens haberi possit.

b) An et quatenus *pars* Missionis adsit quae *nunquam fuerit evangelizata*; an et quomodo provideri possit eius evangelizationi.

Libri. 8. Utrum in singulis districtibus, paroeciis vel quasi-paroeciis diligenter servantur *libri* baptizatorum, confirmatorum, matrimoniorum et defunctorum, nec non status animarum, ad normam can. 470.

Archivum. 9. An quae in cc. 375 et seqq. de *archivo dioecesano* habentur, habita ratione locorum et personarum, in Missione constituta sint ad normam c. 304 § 1.

Directorium. 10. Exponatur insuper an habeatur *directorium* seu collectio regularum et consuetudinum Missionis circa ea, quae a sacerdotibus tum in sua vitae ratione tum in fidelium regimine sint servanda; illudque S. C. exhibeatur.

Catechismus. 11. Dicatur utrum adsit *catechismus*, an sit communis cum aliis missionibus eiusdem regionis, et an in variis libris huius generis servetur uniformitas circa doctrinae expositionem; ac eius exemplar ad hanc S. C. mittatur.

¹ Cf. supra n. 82 et 85.

CAPUT III

De Ordinario eiusque praecipuis cooperatoribus in REGIMINE MISSIONIS

3. Ordinarius
et praecipui re-
giminis coope-
ratores.

12. a) Indicet *Ordinarius* nomen et cognomen suum, aetatem, originis locum et Institutum religiosum si ad aliquod pertineat, et quasnam facultates et indulta a S. Sede receperit.

Ordinarius

7b) In Dioecesibus dicat Ordinarius, an sedes metropolitana sit, an et quas habeat sulfraganeas sedes; et quem Ordinarium appellationis iuxta c. 1594 § 2 Metropolita, probante Sede Apostolica, sibi elegerit; si vero suffraganea, quem Métropolitain habeat; si denique nulli Metropolitae suffragetur, quem Métropolitain pro concilio provinciali et pro iudicio appellationis sibi constituerit iuxta cc. 285, 292 et 1594 §3.

c) An Episcopum *auxiliarem* *nz\ coadiutorem* cum futura successione habeat; et indicet eius aetatem, locum originis, Institutum religiosum si alicui pertineat.

Auxiliaris

d) Dicat an secundum praescriptum c. 309 constituerit suum *Pro-Vicarium* vel *Pro-Praefectum*, et indicet eius nomen, aetatem, nationem, Institutum religiosum si alicui forte pertineat; atque de eius qualitatibus et opere adumbratio aliqua fiat.

Pro- Vicarius
etc.

é) In Dioecesibus vero, exponatur quaenam vigeat ratio providendi, Sede episcopali vacante, dioecesis regimini (cc. 429-443).

/) Utrum constituerit unum *Vicarium generalem* (in Dioecesibus) vel *Vicarium Delegatum* (in aliis Missionibus), et si plures ob quam rationem (c. 366, § 3); ac similiter referat de eorum aetate, natione, an ad aliquod Institutum religiosum pertineant, de eorum qualitate et opere brevis notitia detur.

Vicarius ge-
nendis vel de
legatus.

13, a) In Dioecesibus utrum adsint capitulum cathédrale et alia capitula insignia an *Comntuniae* cleri ad modum capitulorum; et quae eorum praecipua Statuta; utrum Episcopus

Capitulum
vel Communia.

nominet consultores dioecesanos (c. 423), et quis eorum numerus.

Consilium.

b) In aliis Missionibus vero utrum adsit *Consilium Missionis* ad normam c. 302, quot in eo exteri et quod indigenae sacerdotes habeantur; quae eiusdem Consilii attributiones.

Visitatio.

14. a) An Ordinarius in regione sibi commissa commoretur et observantiam legum ecclesiasticarum urgeat (c. 386); an et quando *Missionem visitaverit* iuxta c. 301; an praeter loca, res, libros et archiva, personas quoque cleri examaverit, eos singillatim audiendo ut cognosceret quae sit uniuscuiusque vitae ratio, quae sit confessionis sacramentalis frequentia et alia huiusmodi; an in visitatione inspexerit quoque quae referuntur ad pia legata adimplenda et an circa missarum manualium satisfactionem ac stipem omnia constituerit ad normam cc. 824-844.

b) An visitationem SS. Liminum suo tempore personaliter vel per procuratorem perfecerit.

Congregatio
sacerdotum.

15. An praecipuos presbyteros indigenas et externos *congreget* semel saltem in anno ut possit ex singulorum experientia et consilio deducere, quae sint perfectius in Missione ordinanda (c. 303).

Synodus.

16. a) Utrum et quomodo *synodum* celebraverit, et quando novissima synodus congregata fuerit (c. 304 § 2).

Consilium
cum aliis Ordinariis.

b) An aliquando consilium ineat cum Ordinariis vicinioribus vel eiusdem regionis in maioribus negotiis pertractandis.

Concilia.

r) Quando Missionum *concilium nationale vel regionale* celebratum fuerit, et an opportunum sit illud iterum convocari (c. 304, 2).

Relationes
cum Superiore Religioso.

17. a) Quae mutua relatio intercedat inter Ordinarium et Superiores Religiosos (cc. 296 § 2 - 298) et an cum superiore locali religioso eiusdem instituti cui pertinet, Ordinarius concorditer vivat.

6) Utrum missionarii Episcopo, Vicario vel Praefecto Apostolico aut Missionis Superiori etiam ut religiosi subsint; vel alteri Religioso Superiori sint subiecti, et saltem an sint Ordinario subiecti ad normam cc. 295, 296, 297, 630, 631.

c) An ipse Ordinarius, prout de iure, officia et residendas missionariis assignet (c. 296 § 1 coll. can. 454 § 5).

iZ) An in removendo aliquo missionario etiam religioso, praescriptiones c. 307 observentur.

18. Quomodo se habeat Ordinarius *cum civili loci auctoritate*; an eius dignitas et iurisdictio sarta tectaque ita semper servari potuerit, ut nunquam detrimentum libertati et immunitati ecclesiae obvenerit.

Relatio cum
auctoritate ci-
\ili.

CAPUT IV

De Adiutoribus sacri ministerii

4. Adiutore^.

§ i – De Sacerdotibus in genere

19. «) Numerus, nomina et praecipuae notae singulorum sacerdotum exterorum et indigenarum dentur. De iis, qui zelo, pietate, scientia et disciplina eminent, specialiter, indicato quoque nomine, dicatur.

Sacerdotes in
?enere

b) Quam *idoneitatem* ad sacra ministeria atque ecclesiastica officia et quam vivendi rationem clerici praeseferant. An obligationes clericorum, de quibus in cc. 124-144, ipsi adimpleant.

20. a) Utrum ipsis occasio detur saltem semel in mense ad sacramentum confessionis accedendi aliosque presbyteros invisendi et mutuo adiumento fruendi.

ò) An omnes sacerdotes iuxta praescripta cc. 126 et 595 § i, n. i exercitia spiritualia peragant.

c) Utrum ecclesiastici viri, sive saeculares sive regulares, *clericali habitu* aut *religioso* utantur, an saltem ea veste quae eorum statum minime dedeceat (c. 136); et in modo sese gerendi an admittant quae decus sacerdotale laedant (c. 138).

d) Si in Missione ecclesiastici viri habeantur qui aliqua dignitate a S. Sede decorati sint, titulus quo exornati sint atque concessionis dies, officium et gradus quibus gaudeant in clero Missionis, aliacque notitiae opportuna dentur.

21. û) Utrum omnes sacerdotes *studio doctrinae moralis* incumbant, et utrum ad hoc studium fovendum habeantur conventus pro casuum moralium examine conficiendo (cc. 131, 448).

b) An *in usu* facultatum quas accipiunt nimis latas interpretationes ac improbandam facilitatem sequantur.

22. An *praedicationi verbi Dei* (cc. 1337 seq., 1347) etiam inter paganos assidue incumbant; an sint aliqui ex missionariis huic operi exclusive addicti; vel hoc ministerium catechistis remittant, de suis fidelibus tantum solliciti. Quae media adhibeantur ut verbum Dei etiam in magnis urbibus, optimatis et doctis paganis annuntietur iuxta instructiones huius S. C. diei 18 octob. a. 1883 et diei 19 martii a. 1893 (cfr. Collectanea huius S. C. de Prop. Fide, vol. II, p. 187 n. 1606, et pag. 286 n. 1828).

23. Num *negligentia vel otiositas* aliquem ecclesiasticum in suo munere obeundo detineat; num *inobedientiae* vel *avaritiae* vel *incontinentiae* speciem in sua vita praesefcrat.

24. An sacerdotes miti ratione *erga christianos* se gerant, an circa modum s. ministerii exercendi uniformitatem curent.

25. a) An charitas et concordia inter ecclesiasticos regulares et saeculares, exteros et indigenas foveatur.

Missionarii
Apostolici.

b) An et quot sacerdotes sive exteri sive indigenae titulum Missionarii Apostolici ab hac S. C. Prop. Fidei receperint.

Res politicae
<< saeculares.

26. An a rerum politicarum studio et a negotiis saecularibus se abstineant. (Cfr. c. 139 §§ 3, 4; Instructiones huius S. C. Propag. Fidei a. 1659, ut in Collectanea, v. I, pag. 42 n. 135; et diei 6 ianuarii, a. 1920).¹

Diaria catho-
lica.

27. An et qualia vulgentur in Missione *diaria catholica*, an recte dirigantur, an sacerdotes operam suam ipsis praebeant, et in casu affirmativo, an ad normam can. 1386.

¹ Cf. supra, n. 77.

§ 2 – De Missionariis exteris

28. Exponatur imprimis an *sacerdotes exteri*, quibus sacrum ministerium exercendum in missione concreditum est, sint saeculares vel regulares, et cuius Instituti; utrum et quot fratres laicos addictos habeant. An sufficiens eorum *numerus* sit pro necessitate Missionis.

Missionarii
exteri.

29. An singuli missionarii exteri *studio linguae vernaculae* istius gentis sedulam dent operam et an eam ad praedicandum verbum Dei inter indigenas et in audiendis confessionibus indigenarum semper ac recte adhibeant. (Cfr. Instructionem citatam diei 18 octob. a. 1883).¹

Lingua.

30. a') An missionarii *bona immobilia possideant; an industriam vel commercium* exercent (c. 142).

Bona, industria,
commercium.

b) An missionarii Religiosi fidelibus et infidelibus exemplo sint regulari observantia praesertim trium votorum paupertatis, castitatis et obedientiae.

Bonum exemplum.

31. An in aedificandis et ornandis sacris aedibus et residentiis missionariorum peregrinae tantum artis forma adhibeatur, vel, quantum possibile est, nativae etiam ipsius gentis artis species, pro opportunitate, servetur.

Ars.

32. De qualitate et opere *praecipuorum missionariorum* qui inter alios excellunt referatur; atque de singulis edicatur: locus originis, aetas, et quot iam ab annis in missione versentur.

Praecipui
missionarii.

§ 3 – De clero indigena

33. «) Singulariter sermo instituendus de *clero indigena*, ac imprimis de *idoneitate* sacerdotum, deque animi qualitatibus quibus praediti appareant.

Clerus indigena.

b) Utrum aliqua distinctio habeatur inter clerum indigenam et sacerdotes externos, quibus in rebus et quam ob rationem. *Quibus in officiis* indigenae sacerdotes adhibeantur, an ab aliquibus officiis ipsi arceantur.

c) Utrum et quot indigenae inter sacerdotes religiosos vel inter fratres laicos inveniantur.

¹ Cf. *Collectanea*, 2^a edit., n. 1606.

34. Utrum sacerdotes indigenae *in familia* cum parentibus cohabitent, vel communem vitam cum missionariis agant. (Cfr. Instruet, citat. 18 octob. a. 1883)^x.

35. An clerus indigena habeat *quo honeste vivere possit*. An pro senibus et infirmis domus aut saltem subsidia adsint, quibus adiuvari possint.

§ 4 - *De Institutis religiosis et de aliis personis
quae in Missione adlaborant*

instituta reii-
p'IXnav iabo'
rantes.

36. a) An et quae instituta religiosa utriusque sexus adsint, *Quot domus*^y et quot in cis indigenae et exteri. An Ordinarius sive per se sive per alium *quinquennalem visitationem* domorum religiosarum utriusque sexus peregerit, iuxta cc. 296 § i, 512, 513, et quae de iis magis notatu digna videantur.

b) Utrum Religiosi utriusque sexus vitam communem ducant.

c) An Instituta religiosa bona possideant, nomine proprio, in *Missione*.

37. Quaenam eorum pro *Missione utilitas*; quae opera dirigant et quo successu; an indigenarum et pauperum curae atque institutioni praecipue attendant; idque exprimat^z sive quoad Instituta virorum sive quoad Instituta mulierum,

instituta pro
indtgenis.

38. Si *pro indigenis* habeantur Instituta religiosa dioecesanis viris vel societates sive virorum sive mulierum in communi sine votis viventium, eorum nomen Ordinarius dicat, nec non finem, sodalium numerum, utilitatem; an emittant vota temporalia vel perpetua; et alia huiusmodi.

Religiosae
mulieres.

39. De *religiosis mulieribus* Ordinarius referat:

a)^x an observentur canonicae leges circa admissionem ad novitiatum, professionem, clausuram, confessarios ac bonorum temporalium administrationem iuxta cc. 512, 513, 520-527, 533;535» 547» 549, 55°. 552, 600-605.

b) an sint quae infirmis in privatis domibus adsistant, aut rem domesticam in nosocomiis, seminariis, vel similibus

¹ Cf. *Collectanea*, 2^a edit., n. 1606.

virorum domibus gerant; an cautum sit de vitandis periculis, et an aliquid habeatur reprehendendum.

40. Utrum *Virgines indigenae* extra claustra viventes habeantur, et quae eorum vita et opera.

Virgines indigenae.

41. Quot *catechistae et magistri* scholarum utriusque sexus habeantur; an et quot viri et quot mulieres pueris moribundis baptismi collationi sint addicti; quomodo eorum honestae sustentationi provideatur.

Cauchistae et Magistri, ac Baptizantes.

CAPUT V

De Seminariis

5. Seminarium.

42. An Seminarium adsit, et in casu affirmativo referatur enucleate:

a) de *numero et statu* eorum qui externam disciplinam regunt, qui spiritualiter alumnos dirigunt, qui docent (cc. 1358, 1361);

b) de *statu aedium – de redditibus et oneribus*, hoc est de statu activo et passivo pii Instituti; et an habeatur ecclesiasticum tributum pro seminario (c. 1356);

c) de iis quae videantur necessaria ad meliorem Seminarii statum.

43. An Collegium praeparatorium ad Seminarium habeatur; et distinctum sit Seminarium in *maius* et *minus* (c. 1354 § 2); Et *quot* alumni in singulis. An Missionis conditio exigit ut dumtaxat Seminarium minus constituatur et *Seminarium maius regionale* erigatur, (c. 1354 § 3. Cfr. Instruet, cit. diei 18 octob. a. 1883).

44. «) An observentur cc. 1363, 1371 circa alumnos *admittendos* vel *excludendos*. An servetur c. 1357 circa *visitationem alumnorum* et regulas internas.

6) Quibus studiis ad normam cc. 1364-1366 clerici incumbant et praesertim an linguam latinam et patriam alumni accurate addiscant. An in pietate clerici se exercent ut in c. 1367 praescribitur, et an spiritu ecclesiastico imbuantur urbanitatisque legibus excolantur (c. 1369).

Ubi dcest Se-
minarium.

45. a) Si Missio Seminario careat, quomodo consulatur pro comparandis sacerdotibus Missioni necessariis.

7) An *studium habeatur seligendi bonae spei iuvenes* ad clerum indigenam creandum; tibi nam et quo fructu educen-
tur (c. 305).

Svminaristae
in Urbe.

46. An Ordinarius curet ut aliquis alumnus pietate et ingenio praestans peculiaria collegia *praesertim* quae Romae sunt adeat ut ibidem in studiis perficiatur (c. 1380).

Probatio.

47. An ante ordinationem clerici ad *aliquod ministerium per aliquod tempus exercendum* apud presbyteros idoneos mit-
tantur, *probationis causa*; et quibus sub cautelis, ne vocatio clericorum detrimentum aliquod patiatur.

CAPUT VI

6. Conversio
gentium et Ca-
techumeni.

De gentium conversione, et de catechumenis

48. *Quomodo* procedatur ad *propagandam* fidem inter ethnicos, in illis praesertim regionibus ubi christiani non-
dum habentur vel pauci tantum; et an opera tantum cate-
chistarum vel etiam sacerdotum exterorum et indigenarum
adhibeatur (cfr. Instructionem S. C. de Prop. Fide die
8 septembris a. 1869, in Collectanea, vol. II, pag. 21,
n. 1346).

49. a) Utrum adsint *hospitia pro catechumenis* utriusque
sexus, et quomodo ordinata sint. An omnes indiscriminatim
qui petunt, statim ad catechumenatus hospitia mittantur, vel
solum post congruum tempus probationis. Quanto tempore
duret haec probatio.

b) An pecunia vel alia beneficia materialia praebeantur
infidelibus fidei ignaris, ut ad catechumenatum trahantur;
vel solus finis catechumenatus sit praeparatio proxima ad
baptismum pro illis qui iam dispositi sunt et veritates princi-
paliores religionis iam cognoscunt. Quam vigilantiam directe
Ordinarius habeat hac in re.

Pou baptis-
mum.

6) Quanto tempore instructio catechumenorum duret,
an sit sufficiens. An post baptismum neophytorum, instructio

et educatio Christiana perduret aliquibus mensibus. (Cfr. Instruet, cit. die 18 octob. a. 1883). ¹

i/) An curet Ordinarius ut neophyti ad aliquam stationem vel christianitatem, post baptismum, adseribantur.

CAPUT VII

De quibusdam piis Institutis
DIFFUNDENDAE FIDEI UTILIBUS

7. Pia Instituta-

50. Utrum erectum sit aliquod *nosocomium*[^] an dispensaria medicamentorum habeantur, et quomodo administrentur redditus pro infirmorum sustentatione. Nosocomia, Dispensaria.

51. «) An et quot adsint *orphanotrophia* pro pueris et puellis, et quibus subsidiis sustententur. Orphanotrophie

b) An et quatenam *opificia* habeantur ubi pueri et puellae aliquam artem addiscant. opificia,

52. a) Utrum et quae alia *instituta charitatis* habeantur; ut hospitia leprosororum, brephotrophia, ghcrocomia et alia huiusmodi. instituta caritatis

l;) An *officinae typographicae* habeantur, quo facilius libri sacri vel scholares in bonum religionis evulgentur (cc. 1381, sq.). Typographie

c) Quae aliae fabricae in bonum Missionis institutae sint. imbricae

53. λ) An adsint praesertim in magnis civitatibus, inter catholicos, *uniones* illae quae *sociales* vocantur; an circuli pro iuventute etc.; an aggregationes operariorum, agricolarum etc. in aliquem charitatis finem vel mutuum subsidium; an directioni et moderationi Ordinarii et Apostolicae Sedis dociles subsint; quatenam eorum beneficia moralia et tem- Uniones sociales

λ) An cura sit ut qui huiusmodi associationibus adscripti sunt, in fidei doctrina instituantur et Christianam vitam ducant.

¹ Cf. *Collectanea*, 2^a edit., n. 1606.

CAPUT VIII

De Educatione
juventutis in
scholis.

De educatione iuventutis in scholis

54. a) Circa scholas pro indigenis, sive pueris sive puellis, enucleate referatur tum de earum *numero*, tum de earum *gradu* et *distributione* in variis Missionis locis; scilicet an in praecipuis christianitatibus habeantur saltem scholae ad catechesim et preces addiscendas; utrum in singulis districtibus vel sectionibus scholae sive *inferiores* sive superiores ad litteras et reliquas scholares disciplinas addiscendas exstent; an aliquod aliud superioris instructionis Institutum adsit, et quonam in loco. An scholae sufficiant liberis fidelium (c. 1379), et an in ipsis christianae institutioni iuventutis apte provideatur. Numerus autem sive singularum scholarum sive alumnorum dicatur.

b) Quomodo deficientiae scholarum superiorum consuli in posterum possit.

c) Quibus credita sit iuventutis institutio, quot sint magistri catholici et quot acatholici vel infideles; quomodo sustententur. An habeatur schola normalis pro magistrorum formatione vel quomodo eius deficientiae provideatur.

Alumni nca

55. «) An in ipsis admittantur *etiam filii acatholicorum* sive infidelium sive haereticorum; et quibus cautelis ne fidei catholicorum nocere possint; quinam ipsorum numerus respectu catholicorum; quomodo instructioni religiosae catholicorum provideatur (c. 1373); et num minister acatholicus pro instructione religiosa acatholicorum admittatur.

Separatio sexuum.

b) An in memoratis scholis servetur omnimoda *separatio puerorum a puellis*.

scholae non

56. An adsint in Dioecesi, Vicariatu vel Praefectura seu Missione *scholae ministrorum protestantium* vel *scholae paganarum*, quinam earum numerus et gradus; an et quod adsint *scholae neutrae* ab auctoritate civili constitutae; utrum catholici eas frequentent, an iusta ratione, et quomodo eorum instructioni religiosae provisum sit; et quaenam cautelae ad periculum perversionis a pueris catholicis arcendum adhibeantur, iuxta c. 1374.

CAPUT IX

De educatione iuventutis in collegiis

9. Educatio
iuventutis in
Collegiis.

57. «) An et quot adsint *convictus seu collegia*, sive pro masculis sive pro foeminis; cui eorum directio concredita sit; utrum pro solis catholicis an in ipsis admittantur infideles vel haeretici et quibus cautelis; quinam ipsorum numerus respectu catholicorum, quomodo provideatur educationi religiosae catholicorum; an aliqua institutio religiosa detur acatholicis et infidelibus, et quo fructu; num admittantur ministri cultus acatholici, vel adolescentes ad eorum templa adducantur.

b) Quinam fructus pro religione habeatur ex istis *collegiis mixtis*; an potius aliquod ex his periculum pro fide habeatur vel immineat.

Collegia mix-
ta.

c) An collegium pro catechistis efformandis habeatur.

Collegium
pro Catechistis.

CAPUT X

De populo fidei

10. Populus h
delis.

58. Si laici ad aulam Pontificiam pertinentes habeantur, nomen et titulus honoris in aula Pontificia obtentus, dies concessionis aliaeque notitiae dentur.

59. Dicatur: λ) quot sint numero catholici, et quinam sint generatim *fidelium mores*; quaenam ratio vitae christianae in familiis; quaenam publica in oppidis et civitatibus; an in externis pompis et solemnitatibus magis consistat, quam in vero pietatis spiritu.

b) An massonicae sectae addicti, vel etiam massonicae vel socialism! societates habeantur, quot numero, quanti momenti; et quid fiat ad occurrendum huic malo.

c) Utrum in exercitio iurium politicorum et civilium fideles catholici religionis bono et Ecclesiae libertati pro viribus consulant.

60. Quomodo gcnratim parentes et qui loco parentum sunt *prolis educationi religiosae* prospiciunt (cc. 1113, I372).
61. Num fideles cum paganis vel haereticis ita versentur ut spirituale ipsis damnum vel religioni detrimentum obve-
niat.

CAPUT XI

n. Admini
Mratio Sacra-
mentorum.

De Sacramentorum administratione

Baptisma

62. EXprjmatur an jn *baptismate* administrando serventur omnia praecepta Ritualis Romani et codicis I. C. (praesertim cc. 740-744, 765-769). Speciatim vero an fiat aliqua divisio caeremoniarum et quo idiomate interrogationes fiant (cc. 755-761).

63. An sacerdotes antequam baptismum adultis conferant, de statu libero eorum vel legitimo matrimonio diligenter inquirent et quae sint inquirendi normae.

Confirmatio.

64. An curent presbyteri ut ad sacramentum confirma-
tionis fideles opportuno tempore accedant, et in periculo mortis infantes illud recipiant (cc. 785, 787 sq.).

Pernitentia.

65. An et qui sint in Missione *casus reservati*, utrum in reservatione modus et normae praescriptae a cc. 895, 897, 898 observentur, et utrum fidelibus sufficienter innotescant (c. 899).

Communio.

66. d) Utrum fideles solemni praeparatione et pompa ad *primam communionem* admitti soleant, an excitentur ut fre-
quenter et etiam quotidie, ubi sacerdos adest, pane eucharis-
tico reficiantur (c. 863).

b) An fideles *praeceptum paschale* (c. 859) adimpleant.

Extrema Un-
cuo'

67. An presbyteri diligentes se praebeant in reficiendis moribundis extrema unctione aliisque sacramentis.

Matrimo.
n,om

68. An in Dioecesi, Vicariatu vel Praefectura aut Missione *forma celebrationis matrimonii* ad normam c. 1094 observetur. Et an antea ea praemittantur, quae in iure praescripta sunt (c. 1019 et sq.).

69. a) Quomodo se gerant sacerdotes in *dispensationibus*

circa matrimonii impedimenta, et an curent observantiam instructionum huius S. C. circa aetatem praescriptam.

Λ) An dispensationes matrimoniales gratis concedantur (c. 1056), et in scriptis, et utrum exprimatur delegatio apostolica (c. 1057).

70. An abusus *matrimoniorum mixtorum* invaluerit, et qua frequentia et quomodo circa ea presbyteri se gerant (cc. 1060, 1064, 1065, 1071).

71. An in celebratione matrimoniorum christiani immisceant aliquas *caeremonias superstitiosas*.

CAPUT XII

De REBUS AD DIVINUM CULTUM SPECTANTIBUS

72. λ) An in sacris functionibus ac praesertim in administratione sacramentorum, et in solemni missae celebratione *ritus omnes S. R. E.* fideliter servantur (cc. 733, 1261); utrum *cantus adhibeantur*, et an iuxta canonicas praescriptiones (c. 1264).

12. Cultus divinus.
Kilus

λ) An ingressus in ecclesiam sit, prout debet, semper gratuitus (c. 1181).

c) Utrum et quinam *populares cantus* in ecclesiis admittantur.

Cantus,

73. An servetur, quod ad asservationem Ss. Eucharistiae, can. 1265; an caveatur quodeumque periculum irreverentiae; an ea asservatio fiat cum debita decentia et quaenam sit in tantum Sacramentum fidelium devotio.

Asservatio Eucharistiae,

74. «) Utrum ad maiorem divini cultus decorem et ad pia opera exercenda, canonice instituti sint *Tertii Ordines* saeculares, *Confraternitates*, sive virorum sive mulierum, praesertim SS. Sacramenti et Christianae Doctrinae (c. 711, § 2), aliaeque *piae Uniones* potissimum pro iuvenibus; quo numero et quo religionis profectu.

15. Laterniu

b) An hae associationes servant praescripta c. 690 de subiectione erga Ordinarium, et c. 691 de administrationis modo.

75. An in cultu divino ac veneratione Sanctorum aliquae superstitiones irrepserint et quae.

Superstitiones,

CAPUT XIII

De festis, ieiuniis et abstinentiis

13. Festa, ieiunia et abstinentia.

76. «) Quatenam *festa* de praecepto in Missione observentur et an peculiares difficultates habeantur ad alia introducenda quae in Codice praescripta sunt (c. 1247).

b) Quae apud fideles sit observantia festorum.

77. «) Quae *ieiunia* , quique *abstinentiae dies* servantur; an uniformitas habeatur respectu viciniorum Missionum et utrum introductioni legis communis (c. 1250 et seq.) obstet potius necessitas indigenarum quam Europaeorum, et quae sit ista necessitas.

6) Quae apud fideles sit observantia legis abstinentiae et ieiunii.

CAPUT XIV

De ecclesiis, sacellis et presbyteriis

H. Ecclesiae, Cappellae, Presbyteria.

78. Exprimatur an sit in Missione *numerus* sufficiens *ecclesiarum* et *sacellorum* ; quot ea sint, et utrum munda, decencia et saltem necessariis ad divinum cultum ornamentis instructa sint.

79. An ecclesiae rite custodiantur ne furtis et profanationibus obnoxiae fiant; et eae in quibus *Sstna Eucharistia* adservatur, quotidie si fieri potest, per aliquas horas fidelibus pateant (c. 1266); quomodo observentur cc. 1267-1271 circa *custodiam Ssmi Sacramenti* .

Liberta» cui 80. An catholicus cultus *libere* exerceatur, et quatenus negative, an ratio suppetat qua obstacula e medio auferantur.

Presbyteria, 81. An iuxta ecclesias, capellas et oratoria adsit *residentia* pro sacerdote vel etiam decens presbyterium; aut saltem aliquis locus ubi sacerdos convenienter manere possit. Num sacerdos necessitate compellatur cibum et somnum capere in domibus Christianorum, et an in hoc abusus habeatur.

CAPUT XV

De COEMETERIIS ET SEPULTURIS

is. Coemete-
ria et sepul(a-

82. <2) Utrum et quae *superstitiones in funeribus* apud christianos invaluerint.

/;) An et quae *taxae in funeribus* exigantur.

83. An exsistant *coemeteria separata* pro christianis, clausa et benedicta; et an canonicae de his *leges* servari possint et servantur (c. 1205 et scq.). Si non habeantur, ad id obtinendum quid tentari possit.

CAPUT XVI

De bonis Ecclesiae eorumque administratione

16. Bona ec-
clesiae eorum-
que administra

84. An et quibus *limitationibus iuxta leges civiles* Missio bona, sive mobilia sive immobilia possit proprio nomine possidere, et quae *cautelae* adhibeantur ut securitati ecclesiasticorum bonorum provideatur.

85. An institutum sit *Consilium Administrationis* et quot presbyteris exteris et indigenis constet; et an Ordinarius in negotiis maioris momenti illos audiat (c. 1520).

86. «) An *administratores particulares* sive ecclesiastici sive laici reddant quotannis Ordinario rationem suae administrationis (c. 1525) et servant iuris praescripta circa modum ipsius administrationis (c. 1523, 1526, 1527, 1544, 1516, 1530-1533, 1538-1542).

A) An circa *oblaciones* in commodum Missionis servantur praescripta cc. 1182, 533 § 1, 4, 630 §4, 631 § 3, et 535 de earum administratione et ratione Ordinario reddenda; et collectores se abstineant a vexatoria et odiosa requisitione.

c) An *inventaria* immobilium, mobilium et sacrae supellectilis uniuscuiusque ecclesiae vel pii loci confecta in duplici exemplari, altero pro pio opere, altero pro curia Ordinarii, habeantur (cc. 1926, 1300-1302, 1522).

87. «) Utrum bona immobilia vel redditus in promptu Missio habeat ut sustentationi missionariorum, cleri indigenae et expensis pro divino cultu satisfaciat.

b) Si bona immobilia non habeantur, an spes adsit ut pedetentim certi redditus sive per oblationes fidelium sive alio modo constitui possint. (Cfr. Instr. S. C. de Prop. F. 19 martii a. 1893, ut Collectanea v. II, p. 286 n. 1828, II).

c) Breviter prospectus accepti et expensi detur ut in appendice cap. XVI.

Missarum
stips.

88. λ) Circa *missarum stipem*, quae taxa synodalis in Missione vigeat (can. 831). An sacerdotes missas colligant, quibus intra annum ipsi satisfacere nequeant (c. 835) et exuberantes ad Ordinarium transmittant (c. 841).

Libri Missarum.

b) Quomodo servantur quae a cc. 843, 844 praescripta sunt de libro tam personali quam ecclesiarum proprio promissis adnotandis.

CAPUT XVII

17. Summa-
num indicium.

IUVICIUM SUMMATIM EXPOSITUM CIRCA STATUM MISSIONIS

89. Ordinarius, omnibus in universum complexis, dicat, praesertim *in sua prima relatione*, quid actu sentiat de materiali ac morali condicione Missionis, quae spes melioris status effulgeat, quaenam maiora discrimina immineant.

Pruna vice.

Sequentibus
vicibus.

90. *In sequentibus vero relationibus* addat, quomodo et quo fructu ad effectum perduxerit monita et mandata, si quae S. C. in sua responsione ad praecedentem relationem dederit; et utrum progressus, regressus, an potius idem ferme persistens status in rebus fidei et morum haberi videatur in Missione, et quaenam harum rerum censeantur causae, quaenam proponantur remedia.

Datum Romae, ex aedibus S. C. Prop. Fidei, die Paschae Resurrectionis a. 1922.

G. M. Card, van Rossum, *Praefectus*.

Petrus Fumasoni Biondi, Archiep. Diocletan.,
Secretarius.

APPENDIX

Compendium notionum circa statum missionum

I

Generales notitiae Missionis

Superficies km. quadratis enuntiata: N. ...

Limites: quas regiones vel provincias vel praefecturas civiles
Missio comprehendat...

Residentia pro Superiore Missionis, quae sit... Detur inscri-
ptio postalis accurata et completa adhibenda in epistolis...

quot Catholici indigenae: N. ... catholici exteri:

Incolae | N....
| quot Haeretici vel schismatici: N. ...
| quot Ethnici: N. ... Mahumetani: N. ... Hebraei:
' N....

II

De Constitutione Missionis

EIVSQUE DIVISIONE ECCLESIASTICA

Quot *christianitates* vel missiones (idest cumulationes familia-
rum christianarum): N. ...

Quot diversarum christianitatum consociationes vel districtus,
vel sectiones: N. ...

Quot paroeciae vel *quasi-paroeciae* canonice erectae: N. ...
quot collectiones quasi-paroeciarum: N. ...

An et quot *Vicarii Foranei* adsint: N. ...

III

De Ordinario eiusque cooperatoribus

IN REGIMINE MISSIONIS

Superioris Missionis... nomen... natio... aetas ...

Coadiutoris cum futura success, vel

Episcopi Auxiliarii... nomen... natio... aetas...

Pro-Vicarii... vel *Pro-Praefecti...* nomen... natio... aetas...
Vicarii generalis (vel *Vicarii Delegati*)... nomen ... natio...
 aetas...

In Dioecesibus quot canonici vel consultores dioecesani, ac
 inter eos quot exteri: N. ... quot indigenae: N. ...

In *Consilio Missionis*... quot exteri: N. ... quot indigenae:

In *Consilio Administrations*... quot exteri: N. ... quot indi-
 genae: N....

IV

§§ i°-3° – *De Clero*

Nomen Ordinis vel *instituti* cui Missio est concredita ...
 quot domus: N. ...

Sacerdotes religiosi... quot exteri: N. ... quot indigenae:
 N....

Laid religiosi quot exteri: N. ... quot indigenae:
 N....

Sacerdotes saeculares... quot exteri: N. ... quot indigenae:

§ 4° – *De Institutis religiosis et de aliis personis quae in Missione adlaborant*

	nomen ... quot domus: N. ...
An et quae <i>communitates</i> \	quot sacerdotes exteri: N. ... et
<i>virorum</i> , et singularum	indigenae: N. ...
dicatur	i quot laici exteri: N. ... et indi- genae: N.....

An et quae <i>communitates</i>	nomen... quot domus: N. ...
<i>mulierum</i> , et de iis di-	quot alienigenae: N. ... quot in-
catur	digenae: N. ...

An et quot <i>Virgines indigenae</i> extra claustra viventes:	N. ...
Quot <i>Catecliistae viri</i> :	N. ... et quot mulieres: N. ...

Quot <i>Magistri</i> catholici:	N. ... et quot acatholici	N....
Quot <i>Magistrae</i> catholicae:	N. ... et quot acatholicae:	N. ...
Quot <i>Baptizantes</i> viri:	N. ... et mulieres:	N. ...

V

De Seminariis

Seminarii <i>praepparatorii</i> ...	quot alumni:	N....
Seminarii <i>minoris</i> ...	quot alumni:	N....
Seminarii <i>maioris</i> ...	quot auditores philosophiae:	N. ...
	quot theologiae:	N....
An et quot alumni extra Missionem instituantur:		N. ...

De Catechumenatibus

Quot pro viris: N. ... quot mensibus coacti: N. ... a quot
auditoribus frequentati: N. ...
Quot pro mulieribus: N. ... quot mensibus: N. ... a quot audi-
toribus frequentati: N.

VII

De quibusdam institutionibus diefundendae
FIDEI UTILIBUS

Nosocomia pro infirmis . . .		quot domus <i>pro viris</i> :	N....	cubilia:	N....
			hospites per annum:	N. ...	
		quot domus <i>pro mulieribus</i> :	N. ...		
				cubilia:	N. ...
Orphanotrophia .		hospites per annum:	N. ...		
		<i>puerorum</i> ,	quot domus:	N....	
			quot alumni:	N....	
		<i>puellarum</i> ,	quot domus:	N....	
			quot puellae:	N....	

	l	quot <i>domus</i> :	N....
Brephotrophia . . .	'	quot Pneri nutricibus crediti:	N. ...
	i	quot familiarum Christianarum	
	l	curis demandati	N....
	.	quot <i>domus pro viris</i> :	N....
Alia hospitia chari-	l	quot hospites:	N. ...
tatis.....	i	quot <i>domus pro mulieribus</i> :	N. ...
	l	quot hospites:	N. ...
Pharmacopolia quot:	N. ...	et quot curae ibi confectae:	N....
Typographiae quot:	N....	quot typographi:	N. ...
editi:	N....	quot libri	
	.	quot pro pueris:	N. ...
Opificia varia . .	'	et pro quot pueris:	N....
	i	quot pro puellis:	N....
	l	et pro quot puellis:	N....

VIII

De Scholis

§ i – Scholae Missionis

A) – Pro solis catholicis

Quot scholae precutn pro pueris: N. ... quot pro puellis: N. ...
quot mixti sexus: N. ... in iis quot alumni: N. ... quot
alumnae: N....

Quot inferiores pro pueris: N. ... quot pro puellis: N. ... quot
mixti sexus: N. ... in iis quot alumni: N. ... quot alumnae:
N. ...

Quot superiores pro pueris: N. ... quot pro puellis: N. ...
quot mixti sexus: N.... in iis quot alumni: N. ... quot
alumnae N....

Quot professionnelles pro pueris: N. ... quot pro puellis: N. ...
quot mixti sexus: N. ... in iis quot alumni: N. ... quot
alumnae N. ...

B) – *Scholae mixtae pro catholicis et non catholicis*

Quot *scholae* pro pueris: N. ... quot pro puellis: N. ... quot mixti sexus N. ...

Catholici: quot alumni: N. ... quot alumnae: N. ...

Non Catholici: quot alumni: N. ... quot alumnae: N. ...

§ 2 – *Scholae privatae acatholicorum*

Quot *inferiores*: N. ... frequentatae ab acatholicis: N.... a catholicis N....

Quot *superiores*: N. ... frequentatae ab acatholicis: N. ... a catholicis N. ...

Quot *professionales* N. ... frequentatae ab acatholicis: N. ... a catholicis N. ...

§ 3 – *Scholae publicae*

Quot *inferiores*: in quas adeunt acatholici: N. ... catholici: N. ...

Quot *superiores*: N. ... in quas adeunt acatholici: N. ... catholici N. ...

Quot *professionales*: N. ... in quas adeunt acatholici: N. ... catholici: N. ...

IX

De Collegiis

§ i – *Collegia Missionis*

Quot collegia *pro solis catholicis*, sive pueris: N. ... sive puellis: N. ...

Quot *mixta* cum non catholicis, sive pro pueris: N. ... sive pro puellis: N. ... Nomen uniuscuiusque; et quae societas religiosa collegii regimen habeat.

Quot *alumni catholici* indigenae: N. ... quot exteri: N. ...

Quot *alumni non catholici* indigenae: N. ... quot exteri: N. ...

Quot *alumnae catholicae* indigenae: N. ... quot *exterae*: N.
Quot *alumnae non catholicae* indi-
genae: N. ... quot *exterae*: N.

§ 2 - Collegia acatholieorum

Quot collegia pro pueris: N. ... quot alumni acatholici: N. ...
quot catholici: N. ...
Quot collegia pro puellis: N. ... quot *alumnae acatholicae*:
quot *catholicae*: N....

De fructibus spiritalibus

Christianitates in quibus *missio praedicata* est: N.
Quot *aliae praedicationes* fidelibus: N. ... quot infi-
delibus: N. ..
Quot infideles, haeretici, vel schismatici *conversi*: N...
Quot *baptismata adultorum* in periculo mortis: N...
Quot extra periculum mortis: N. ..
Quot *baptismata infantium* paganorum in periculo
mortis: N
Quot infantium fidelium: N
Quot *Confirmationes*: N
Quot *Confessiones* de praecepto: N. ... quot devotionis: N
Quot *Communiones* paschales: N. ... quot devotionis: N
Quot *Extremae Uctiones*: N
Sacer *Ordo* quot clericis collatus:
Quot *Matrimonia* benedicta inter fideles: N.... quot
mixta:
Quot *Defuncti* adulti: N. quot pueri: N

XII, XIII

De fidelium Associationibus

Qui *Tertii Ordines* et quot in annum inscripti: N
Quae *Confraternitates*.. et quot in annum inscripti: N
Quae *Piae Iniones* ... et quot in annum adscripti: N

XIV

De Sacris aedificiis

Sanctuaria quae peregrini adeunt:	N....
Ecclesiae publicae:	N. ...
Sacella cum residentia pro missionario:	N. ... absque
residentia:	N....

XV

De Coemeteriis

An adsint et quot Coemeteria clausa et benedicta: N. . .

XVI

De Bonis Ecclesiae

i. Quinam sint <i>valor fundorum</i> , <i>valor capitalium</i> , et quae <i>pecunia</i> aliis credita. Quale, iuxta <i>taxam synodalem</i> , stipendium <i>missarum</i> .	
	bonorum immobilium...
	I alicuius industriae (ex con-
	cessionem) ...
	I pecuniae creditae ...
	ex aliis fontibus ...
	proprii Instituti religiosi ...
	I ex Pio Opere Propagationis
2. De ratione	I Fidei ...
accepti	ex Pio Opere S. Infantiae
Subsidia et	aliorumque similium
I Oblationes	I collecta ex benefactoribus
	indigenis...
	ex benefactoribus exteris ...
	Utrum et quanta pecunia mutuo accepta ...
	<i>Ex aliis capitibus...</i>

0 De ratione
expensi

ad personas Missionis alien-
das et retribuendas
I pro cultu ...
' pro Seminariis ..
Impensae . . pro scholis et collegiis ...
pro catechumenatibus ...
pro aliis institutionibus ...
pro itineribus missionario-
rum ...
In vectigalibus...
Pro conservatione immobilium ...
Pro novis aedificiis...
Sumptus pro foetiore aeris alieni
Sumptus pro extinguendis debitis
Pecunia aliis mutuo data ...
Ex aliis capitibus...

101 - HOMILIA PII PP. XI

[4. A. S., XIV (1922) p. 344-348]

Habita inter Missarum solemnia, Sacra Pentecostes die, in templo Vaticano: de Fidei Propagatione ♦

4.vi w»
Homilia de
i idei Propaga-
unario ab in-
ontonusMom.

Accipietis virtutem supervenientis Spiritus Sancti in vos et
eritis mihi testes usque ad ultimum terrae.1 In omnem terram
cxjv^ Sonus eorum et in fines orbis terrae verba eorum. 2
Sempre bella, sempre grande e ia solennita della Pente-
coste accanto a quelle del Natale del Signore c della Pasqua
di Resurrezione. In queste Vinizio dell’opera di redenzione ed
il suo compimento nella persona del divin Redentore; nlla
Pentecoste, l’inizio dell’applicazione della redenzione stessa
a tutto il mondo, a tutti i popoli, a tutti gli uomini. Uscivano
gli Apostoli dal cenacolo e, guidati da Pietro, di là portavano
al mondo Vannuncio grande della buona novella, obbedendo

• Ex notis sténographias.
' Act., 1, 8.
5 Ad Rom., X, 18.

al cenno divino: *Euntes docete omnes gentes; praedicate Evangelium omni creaturae*.¹ Uscivano e fiduciosi insegnavano, evangelizzavano il mondo. A loro, ai loro immediati successori ed a quelli che andarono appresso per il soleo da loro tracciato, il mondo classico si apriva ed era pervaso della verità evangelica. Dopo il mondo antico, il mondo medioevale e poi ancora il mondo moderno fino ai nostri giorni. E la Croce dal Golgota passa al Labaro e dal Labaro alla cupola gloriosa che qui ci aduna intorno al sepolcro dei Principe degli Apostoli.

Ma la Pentecoste odierna è bella di particolare bellezza, grande di particolare grandezza; è un centenario, il terzo centenario di un'altra Pentecoste, anch'essa mirabile e veramente divina. Il cenacolo della nuova Pentecoste fu qui in Roma. Al posto di Pietro era un tardo suo successore, Gregorio XV; al posto degli Apostoli e degli uomini apostolici era una pleiade di anime grandi e sante, il P. Domenico di Gesù e Maria, il P. Girolamo da Narni, il B. Giovanni Leonardo! da Lucca, il Prelato Vives, e molti, molti altri. Il gennaio 1622 vede e saluta gli inizi della Congregazione *de Propaganda Fide*. La bolla *Inscrutabili*,² del 22 giugno dello stesso anno, è la prima di quel *Bullarium Congregationis de Propaganda Fide*, che sarà il libro d'oro, i meravigliosi annali della nuova Congregazione, la tarda ma vera, splendida continuazione degli *Actus Apostolorum*. Che è dunque avvenuto? perché, con quali conseguenze?

Il fatale andare, il dissolversi e corrompersi dell'elemento umano che quaggiù accompagna il divino, le negligenze, le sonnolenze degli amici del bene, la perfida audacia dei fautori del male, i mali esempi in alto e la facile imitazione in basso, il ritorno al paganesimo nel costume pubblico e privato, avevano nel secolo decimosesto scatenata in Europa la terribile bufera della riforma che doveva strappare dal cuore della Chiesa tanti popoli.

Ma Iddio, sollecito anzitutto dell'onore della sua Sposa,

¹ Marc., XV, 16.

² Cf. *Bullarium Pontific. S. C. de Prop. Fide*, Tom. I [1839], p. 26-30. *Ius Pontific. de Prop. Fide*, Pars I, Toni. I [1888] p. 1-3.

Inst natio
S. Cong. de Pro-
paganda Fide,
nova Penteco-
stes.

Causa»

la Chiesa, volendo mostrare che non era abbreviata la sua mano salvifica, che non erano esauriti nella sua Chiesa i tesori della verità e della santità, del secolo della riforma fa il secolo dei Concilio di 'Frento, il secolo del rifiorire degli antichi Ordini monastici, il secolo del pullulare di innumerevoli nuove famiglie religiose, il secolo d'oro della santità, il secolo di Sant'Ignazio, di San Carlo Borromeo, di San Filippo Neri, di San Francesco Saverio e di Santa Teresa. Questo ha fatto Iddio. Ed altro ancora; chè per consolare e compensare la Sposa sua della perdita di tanti popoli, ispirò la creazione della Congregazione *de Propaganda Fide*.

Semplice e grande nelle sue linee fondamentali!, la sacra Congregazione *de Propaganda Fide* non fu un'improvvisazione, ma bensì il maturo frutto di quell'esperienza di apostolato che aveva condotto la Chiesa alla conquista del mondo, dai primi secoli dell'evangelizzazione fino a quel giorno. La Congregazione *de Propaganda* chiamava a raccolta, coordinava, disciplinava e rendeva con ciò stesso più efficaci quante erano forze vive per la difesa e per le conquiste della fede contro l'avanzare minaccioso della riforma: difesa che arrestasse e preservasse contro di questa i tesori della vita cristiana; conquista che avanzasse per portare ovunque la luce del Vangelo, la santità della legge, e per procurare nuovi figli alla Chiesa. — Magnifica schiera che su due fronti combatte! Da una parte Fedele da Sigmaringa e mille altri che lo seguono e che difendono la verità della fede cattolica di fronte agli errori della riforma; dall'altra Francesco Saverio e, si può ben dire, milioni di apostoli novelli venuti da ogni nazione per portare in ogni angolo della terra la luce del Vangelo di Cristo Gesù. Ed insieme alla luce del Vangelo essi portano dovunque anche gli inizi primi della vera civiltà.

Da questa trisecolare altezza, alla quale ci condusse la mano di Dio, si offre agli occhi nostri uno spettacolo di meravigliosa grandiosità e bellezza. Sono milioni di confessori che sacrificano la vita loro nell'apostolato, confermandolo con gli esempi della loro virtù. Sono migliaia di martiri caduti nel soleo stesso irrorato dal loro sangue, che danno alla verità divina la testimonianza più solenne che si possa dare, la testi-

monianza del sangue. Sono innumerevoli religiosi che portano in mezzo alle barbare genti i gigli e le spine della loro vita a Dio consacrata. Sono migliaia e migliaia di vergini a Dio votate, che vanno seguendo i missionari per concorrere anche esse alla diffusione della luce del Vangelo fino agli ultimi confini della terra.

Ed insieme, sono milioni di anime strappate alle tenebre dell'errore, alle aberrazioni della barbarie. Sono milioni di anime nelle quali torna a risplendere l'immagine di Dio ch'era quasi scancellata. Sono milioni di anime per le quali il cuore del Redentore non deve più dolersi, perché per esse non è perduto il frutto della Redenzione.

Di tutta questa grande opera è oggi degna rievocazione il terzo centenario di Propaganda Fide e ad essa si volge commosso il Nostro cuore nel gaudio della riconoscenza verso Dio e verso i generosi che furono strumenti della sua infinita bontà. È per questo che oggi tutto il mondo, insieme a Noi, leva a Dio il suo pensiero di gratitudine e di ammirazione e per tutta la Chiesa s'innalza fino al trono di Dio Redentore l'inno della gloria e del ringraziamento.

Gratiarum
actio.

Per ben misurare gli effetti ed avere il giusto rilievo delle cose bisogna guadagnare certi punti di vista e raggiungere certe distanze. Dio ci ha posto in queste condizioni. Oggi le cifre delle statistiche mondiali hanno la loro eloquenza ed a questa eloquenza il Nostro cuore esulta, il Nostro spirito si dilata, perché lo spettacolo che per essa si contempla è grande e veramente divino.

Ma se la nostra riconoscenza verso Dio e verso tutti i generosi che furono e sono strumento delle sue grazie non ha limite, lo ha purtroppo la nostra gioia. Venerabili fratelli e figli dilette, molto si è fatto, molto si è ottenuto, molte anime si sono salvate, molta gloria si è data a Dio. Ma quante non sono le anime che ancora si perdono, quante non sono quelle per le quali ancora invano è sparso il Sangue del Redentore? Sono masse profonde di popoli, tanto profonde quanto il continente nero, quanto le immense regioni dell'India e della Cina; sono queste masse che aspettano ancora la parola della salute. I Missionari di Propaganda, le loro

Attamen quid
remanet adhuc
agendum.

guide, i Vescovi, i loro coadiutori, i catechisti, i religiosi, le vergini missionarie sacre a Dio, tutta la milizia santa di Dio c'è là davanti a queste masse; ma il numero degli operai è insufficiente e mancano i mezzi all'opera. Pensate! Essi sono là sicuri della vittoria, pronti a dare per essa la vita; ma le armi mancano, mancano le munizioni. E la schiera magnifica è costretta ad arrestarsi; e frattanto altri accorrono sul campo: e non sono gli araldi della cattolica verità. È uno spettacolo angoscioso. E questa l'angoscia che tormentava il cuore del nostro venerato Predecessore e Padre in Cristo e volgeva il suo spirito alle opere missionarie chiamando tutto il mondo in aiuto di queste istituzioni divinamente benefiche e promettendo che sarebbe venuto qui oggi, e che da questo stesso luogo avrebbe rivolto la parola al mondo intero per chiamare ogni cuore Cristiano in aiuto delle sante missioni.

Omnes con-
voiantur ad
cooperationem.

Venerabili fratelli e figli diletteggianti, è anche in nome di così venerato Padre Nostro e vostro che a voi Ci rivolgiamo e da questa vedetta apostolica lanciamo il grido di raccolta a tutto il mondo cattolico. La splendida visione dell'apostolato cristiano, Ci fa oggi più che mai sentire di essere, per quanto indegnamente, il Vicario di Gesù Cristo che diede il sangue suo per le anime; oggi più che mai profondo sentiamo il palpito della paternità universale alla quale Iddio Ci chiama. Così Ci conceda Iddio di dare quanto ancora Ci resta di attività e di vita per la salute di tante anime che ancora la aspettano! Così ascolti il mondo la Nostra chiamata e tutti vengano in soccorso delle anime che Cristo ha redente e che ancora

Motivavimus
aonis

a) Meritum,

vanno perdute nell'errore e nella barbarie. Nessuno sarà così angusto di cuore da non lasciarsi attrarre dalle magnifiche promesse di questo momento solenne: la partecipazione ai più alti meriti cui possa l'uomo aspirare, i meriti di un'immensa opera di apostolato divino, i meriti di tanti martiri della verità e della carità, i meriti di una beneficenza della quale Iddio stesso non potrebbe fare la maggiore, perché e la beneficenza della fede e della salute nel sangue del Redentore. Nessuno sia che lasci passare invano il momento solenne di tante speranze per una più grande diffusione della grazia riparatrice. — Che anche un'anima sola si perda per la nostra

6) r' sponsi-
bilitu omnium.

tardanza, per la nostra mancanza di generosità; che anche un solo missionario debba arrestarsi perche gli vengano meno quei inezzi che noi potremmo avergli ricusati, è un'altra responsabilità alla quale non abbiamo forse troppo frequentemente pensato nel corso della vita nostra.

Quanti qui siamo, in più o meno larga misura, abbiamo tutti goduto ogni giorno dei benefizi della redenzione. Fin dalla culla il segno della fede ha illuminato i giorni della nostra vita. Fino dai primi anni ci fu dato assiderci alla Mensa divina e partecipare al celeste banchetto. Quante volte, nei momenti di calma, abbiamo pensato, con pensiero fatto di meditazione e di ringraziamento, a questi benefizi ricevuti dalle mani di Dio? E quale è stata la conseguenza di queste riflessioni? Andremo forse al tribunale di Dio senza aver ringraziato il Signore e corrisposto ai benefizi che con tanta larghezza ci ha dato? Noi Ci sentiamo debitori a Dio immensamente più che tutti gli altri; ma anche l'ultimo dei fedeli può e deve ripetersi: *Quid retribuam Domino pro omnibus quae retribuit mihi?* Che cosa posso offrirc al Signore in corrispondenza delle grazie ricevute? Ecco l'occasione, propizia come nessun'altra. Per la fede che abbiamo ricevuto da Dio, cooperiamo a dare la fede ad altre anime. Per i tesori di grazie di cui Dio ci ha cohnati, cooperiamo con tutte le forze a portare questi tesori più lontano che sia possibile, al più grande numero di creature dei buon Dio.

c) Sensus gratitudinis.

Ecco quello che oggi domanda a voi, a tutti i figli suoi il Vicario di Gesù Cristo. Ecco perche Egli non esita da questa altezza a stendere la mano a tutti, a domandare a tutti aiuto, soccorso, contributo.

Interprete di riconoscenza, incitatrice di generosità, discenda ora su voi, o venerabili fratelli e figli Nostri dilette e su quanti altri sono figli Nostri lontani, la benedizione apostolica. Scenda sopra i confessori della fede che in quest'ora stanno combattendo le battaglie della verità e del bene sulle frontiere dell'errore e della barbarie. Scenda su quanti tendono ad essi soccorritrice la mano. Scenda sulle dette religiose che dai silenzi dei chiostro si sono gettate animose nella lotta santa. Scenda sugli inizi dei clero indi-

Benedicuntur missionarii et omnes eos juvantes in missionibus et in patria.

geno nel quale è riposta tanta Nostra speranza. Scenda su tutti quelli che generosamente prestano soccorso all'opera santa della Propagazione della Fede, che, proprio in questo momento, in questa solennité trisecolare, con gesto magnanimo — veramente degno di *primogeniti* fedeli generosi — è venuta a schierarsi più presso alla Sede Apostolica ed a mettersi a portata di mano dei Vicario di Gesù Cristo per offrirgli sempre più largo e più pronto il contributo prezioso. Scenda su quell'ineffabile Opera della Santa Infanzia, che tanti gigli eletti ha portato e vien portando all'Agnello divino. Scenda su tutte le opere che vengono e verranno in aiuto alla providenziale Congregazione di Propaganda e specialmente sull'Unione Missionaria del Clero che si va diffondendo con tanto frutto. E che lo spirito missionario si accenda oggi nel cuore di tutti i sacerdoti ed infiammi tutti i fedeli e li guadagni all'opera santa e divina.

E la Nostra benedizione, fatta preghiera, risalga al trono di Dio e vi ripeta la supplica che proprio in questi giorni lo spirito divino metteva sulle labbra e nel cuore della sua Chiesa: *Ut omnes errantes ad unitatem Ecclesiae revocare et infideles universos ad Evangelii lumen perducere digneris: Te rogamus, audi nos.*

102 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Rmo Praefecto Apostolico Insularum Salomonum Septentrionalium

29 luglio 1922

Quaesita ab A. T. per Revmum Delegatum Apostolicum huic S. C. proposita transmissa fuere die 13 octobris a. s. ad nn>Monariorum Supremam S. C. Sancti Officii; quae nuper (per decr. feriae IV, 3> .9») 'd ea respondit:.....
etdrecitatione i) *Ad primum* (Ütrum liceat Missionariis adsistere in qJinuïw ' p' nonnullis casibus matrimoniis civilibus protestantium): « Detur instructio fer. li' die 25 iulii 1917, iam edita ». l
ñmsionario tn %epukura non c tholieorum.

2) *Ad secundum* (Utrum liceat Missionariis recitare preces exsequiales in sepultura haereticorum non catholicorum): « Prout exponitur, negative ».

103 - LITTERAE APOSTOLICAE PII PP. XI

¶. A. S., XIV (1922) p. 635]

Erigitur Apostolica Delegatio in Sinis

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Late iam per Sinensem regionem christiano nomine propagato, plurimis inibi vicariis ac praefecturis apostolicis rite constitutis, Nos gentibus illis dilectionem Nostram et qua urgemur in eas caritatem clarius exhibere cupientes, sacrorum quoque Antistitem, qui illis in partibus pastorale munus exercent, votis ultro annuentes, novam in Sinis Apostolicam Delegationem ad Christianae religionis tutamen et decus statuimus constituendam. Hanc autem in sententiam venimus hoc ducti consilio, nimirum ut uberius paternae sollicitudinis iidem populi beneficia persentiant atque Praesules arctioribus inter se vinculis coniuncti Missiones suas gubernent, atque etiam in amplissima Sinensi regione, sicut iam passim in aliis locis, ex Delegationis Apostolicae institutione nova et quidem potiora Christiana res suscipiat incrementa. Quae cum ita sint, conlatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attento et sedulo studio perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, Apostolicam Delegationem in Sinis constituimus atque erigimus. Volumus autem ut haec Delegatio Apostolica curas suas extendat ad quinque ecclesiasticas regiones Sinenses cum suis insulis, excepta dumtaxat praefectura apostolica insulae Formosae.

9- VIII - 1922

Erectio Delegationis Apostolicae in Sinis.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite indicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die ix augusti anno MCMXXII, Pontificatus Nostri primo.

P. Card. Gasparri, a Secretis Status.

104 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. n. 2308-22 prot., rub. 6]

A Monsig. Paolo Giobbe, Rettore del P. Collegio Urbano

9 novembre 1922

" - xi - 1922
indulgentia
pr. pi. t. Unton
• k Suifragti
nfmSde prop
Ficle

Il sottoscritto Segretario della S. C. de Prop. Fide si dà premura di comunicare alla S. V. Revma che il Santo Padre, ne^a Udienza del 24 luglio u. s., si degnava concedere a favore degli ascritti alia Pia Unione del Suffragio, le indulgenze domandate, cioè di cento giorni ogni volta alla giaculatoria: *Maria, mater Dei et mater misericordiae, ora pro nobis et pro nostris sodalibus defunctis*, e di trecento giorni all'Orazione: *Domine Iesu Christe, Pastor pastorum et Salvator animarum, qui discipulis tuis omnia pro Te derelinquentibus et in hac vita pro tui nominis gloria laborantibus immortalitatis praemium in alia sperare docuisti, exaudi nos suppliciter exorantes pro fratribus nostris famulis tuis sacerdotibus, quos de tertiationibus saeculi assumpsisti, ut qui nomini tuo ministerium fidele dependerunt; eis dones sedem honorificatam et fructum beatitudinis sempiternae, et, sicut illi tecum sunt meritis ita a nobis*

non recedant exemplis. Amen. Ambedue le Indulgenze sono applicabili ai defunti.

Similmente Sua Santità degnavasi consentire che alia morte di uno degli Associati vengano celebrate tre Messe lette, invece di due (come dispone Part. 5 dello Statuto) e che, quando uno degli ascritti celebri la S. Messa applicandola per uno o più membri defunti della Pia Unione, possa celebrarla « de Requie », anche nei giorni di rito doppio minore, escluse le vigilie, le ferie e le ottave privilegiate.

P. Fumasoni Biondi, Arciv. tit. di Dioclea, *Segretario*.

105 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. fol. 3185-1922]

R. P. Superiori Generali Missionariorum Africae

Roma, 9 novembre 1922

Oggetto: Circa dubbi. S. C.

9-XI - 1922

Examinavi binas sequentes quaestiones, quas A. T. nuperime per tramitem Rmi P. Procuratoris Generalis istius Societatis ad me transmisit:

Dimissoriales
pro tonsura et
ord. min.

1) Utrum nempe vocabulum «Alumni » praeter sodales qui regulare iusiurandum in societate Missionariorum Africae emisissent, comprehendat etiam cum de tonsura et de Ordinibus Minoribus agatur, alios qui in eadem Societate solum promissionem dederunt studendi ad Missionaries fiendos.

2) et quatenus negative petitur ab A. T. facultas concedendi supradictis societatis alumni de quibus sermo est in secunda parte dubii litteras dimissoriales ad clericalem tonsuram et ad Minores Ordines promovendos.

Propositis dubiis praesentibus hisce litteris respondere satago prout sequitur:

Ad 1) Affirmative; ad 2) provisum est in primo.

Interea etc.

G. M. Card, van Rossum, *Praefectus*.

P. Fumasoni Biondi, *Secretorius*.

106 – S. CONGREGATIO RITUUM

[Æ A. S. XIV (1922) p. 650-651]

ROMANA

De Missa votiva pro Fidei Propagatione, declaratio

n xi 1922 Per decretum Sacrae Rituum Congregationis, diei 22
 Declaratio martii vertentis anni 1922,¹ sanctissimus Dominus noster
^{t M ini} Pius Pap^{xr}a XI benigne concessit ut «^{n r} Missa votiva¹ de^{ra} Propa-
^{votivam pro} gaflone Fidei sine *Gloria* et cum *Credo*, adhibito colore
^{Fidei Propaga-} violaceo, celebrari possit semel in anno, diebus ab Ordinario
^{none,} cuiusque loci designandis, exceptis tamen Festis duplicibus I
 et II classis, Dominicis maioribus, nec non Octavis I et II
 ordinis, Feriis et Vigiliis, quae sint ex privilegiatis ». Quum
 vero nonnullae quaestiones de hac re nuper exortae sint,
 eadem Sacra Congregatio, ad omnem ambiguitatem amo-
 vendam, audito specialis Commissionis suffragio, sequen-
 tem declarationem opportune vulgandam censuit: « Missa
 votiva pro Fidei propagatione, de qua agitur in praenotato
 decreto, non est praeceptiva, sed indulgentiva, et celebrari potest
 die pro cunctis et singulis dioecesis locis communiter ab
 Ordinario designanda, in quibusvis Ecclesiis et Oratoriis
 etiam privatis, et ab omnibus Sacerdotibus, cum omnibus
 Commemorationibus et Orationibus ritui duplici maiori et
 minori congruentibus, salvo semper onere Missae ex Rubri-
 cis et Decretis praescriptae; prouti sunt Missae Conventuales
 diei currentis (non autem Missa mere parochialis), Missa
 de Rogationibus, pro oratione XL Horarum, etc. Si quando
 autem huiusmodi Missa votiva quoinodolibet impediatur,
 fieri potest eius Commemoratio sub unica conclusione cum
 prima Oratione, iuxta Rubricas ».

Atque ita rescripsit ac declaravit. Die 17 novembris 1922.

A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
 S. R. E. Praefectus.

Alexander perde, *Secretarius*.¹ Cf. supra, n. 99.

107 – S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop., n. 3340-22 prot., rub. 130]

Vicarius Apostolicus Mongoliae Orientalis, sequentia dubia, pro opportuna solutione, Sacrae Congregationi de Propaganda proponit:

2 xii · lo-r

Dubia,

1) Vicarii Apostolici primae regionis Sinarum iam a plurimis annis dispensant fideles sibi subditos super lege abstinendi a servilibus diebus dominicis tempore utriusque messis occurrentibus.

1) Circa dispensationem m
circa opera servilia.'

Haec dispensatio publicatur in kalendario ad usum Christianorum, facta quolibet anno mentione apostolicae facultatis. Quaeritur utrum vi huius Indulti Apostolici liceant praedictis dominicis indiscriminatim, omnia opera servilia, illa etiam quae a lignariis, coementariis, ferrariis aliisque peraguntur, an tantum opera servilia quibus tempore messis agricolae incumbunt.

2) Instructio a S. Congregatione Sancti Officii die 16 septembris 1824¹ data sic sonat: « Ecclesia dispensando cum parte catholica super disparitate cultus, ut cum infideli contrahat, dispensare intelligitur ab iis etiam impedimentis (ecclesiasticis et relativis) a quibus exempta est pars infidelis, et a quibus Ecclesia aliunde solet fideles dispensare, ut inde huius exemptio propter contractus individuitatem communicata remaneat et alteri ». Iuxta decretum C. S. O. 23 aprilis 1913, 2 obtinet praedictus effectus dispensationis a disparitate cultus, etiamsi missionarius dispensans a disparitate cultus, non habeat facultatem dispensandi super impedimentis quibus ligatur pars catholica, imo etiamsi missionarius ignoret num adsint in casu impedimenta relativa et quaenam adsint.

2) Circa dispensationem
super disparitate cultus cum
aliis impedimentis

Quaeritur utrum haec dispositio pro suppressa habenda sit, cum de ea in Codice non occurrit mentio; an contra eam non esse suppressam censenda sit, quia iuxta can. 6, 3°

¹ Cf. *Collectanea*, 2a edit., n. 784, p. 454.

² Non in A. A. S.

«canones qui ex parte tantum cum veteri iure congruunt, qua congruunt, ex iure antiquo aestimandi sunt ».

3) Vicario apostolico Mongoliae orientalis sicut etiam
 a^{*}'s Vicariis Apostolicis concessa est potestas ad decennium
 subdelegandi suis missionariis facultatem quae eidem Ordinario qua Episcopo, ex canone 349, paragr. I, n. 1, conceditur, nempe:

Erigendi, ritibus ab Ecclesia praescriptis, stationes Viae Crucis, cum omnibus Indulgentiis, quae huiusmodi pium exercitium peragentibus a Summis Pontificibus sunt concessae.

Quaeritur num adhuc sicut antea requiratur ad validitatem deputatio scripta, facta ab Ordinario, et quidem toties quoties, sacerdotis, qui Viam Crucis erigat.

[Arch. Prop. η. 3340-22 prot., rub. 130]

/?. P. Vicario Apostolico de Mongolia Orientali

2 decembres 1922

Responsum.

Breviter respondeo dubiis quae in tua epistola proponis:

1) Vi canonum 1245 et 1248 vel vi peculiaris indulti Vicarii Apostolici possunt in aliquibus casibus permittere quaedam opera senilia in diebus festis; ut, ex. gratia, labores agrorum, tempore messis. Patet tamen quod dispensatio valet tantum pro illis laboribus pro quibus militat eadem ratio, non autem indiscriminatim pro omnibus operibus servilibus.

2) Responsiones C. S. O. a. 1913 circa dispensationem aliorum impedimentorum in matrimoniis mixtis, cum non opponantur Codici, etiam nunc valent.

3) Non ad validitatem requiritur deputatio scriptis data in communicandis facultatibus circa Viam Crucis, indulgentias et alia huiusmodi; attamen opportunum est ipsa in scriptis dare, ad praefinitum tempus, ne dubia obveniant. Et S. Congregatio vult ut ita fiat.

Gulielmus Card, van Rossum, Praefectus.

Petrus Fumasoni Biondi, Secretariat.

108 - LITTERAE APOSTOLICAE PII PP. XI

[J. A. S. XV (1923) p. 64-65]

Erigitur Apostolica Delegatio Africae meridionalis

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — De more Romanorum Pontificum decessorum Nostrorum, ex hac Petri cathedra, quam divinitus obtinemus, tamquam e sublimi specula, in omnes orbis christiam plagas, vel longo terrarum mariisque tractu seiunctas ab hoc Romanae fidei centro, oculos mentis Nostrae convertimus et quae rei sacrae procurationi melius gerendae faciant sollicito paternoque studio praestare maturamus. Iam vero, ut in plurimis meridionalis Africae missionibus christiani nominis propagationi atque unitati catholicae disciplinae aptiore iugiter ratione consultum sit, opportunum visum est consilium novam in illis regionibus, sicuti iam passim pro aliis locis ad decus et tutamen fidei catholicae fieri consuevit, Apostolicam Delegationem constituere. Quare, post deliberationem quam diligentem habuimus cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, pro apostolica Nostra sollicitudine et paterno quem fovemus erga missiones illas amore, Delegationem Apostolicam in Africa meridionali erigimus atque constituimus. Volumus autem ut haec meridionalis Africae Delegatio Apostolica per Nos constituta ad quatuor regiones, nempe quae vulgo appellantur *Cape, Orange, Natal et Transvaal* nec non ad coloniam meridionalem-occiduam, olim Germanicam, *Basutoland et Bechuanaland* curas suas extendat. Missiones apostolicas igitur attinget quae ibi nunc sunt, nempe Transvaalensem, Transvaalensem septentrionalem, Kimberliensem in Africa meridionali, Natalensem, Zambesiae, de Zululand, de Mariannhill, de Swatziland, de Basutoland,

7-XH.1922

Erectio Deie-
gationis Ap.
Africae meri-
dionali

Districtus centralem, orientalem et occidentalem Promontorii Bonae Spei, Orange fluminis, Magni Namaqualand et Cimbasiensis inferioris, nec non omnes alias missiones quae in posterum in iisdem territoriis erigentur.

Haec concedimus, decernentes praesentes Litteras Nostras firmas, validas et efficaces semper exstare ac permanere: suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, iliisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die vu decembris anno m c m x x ii, Pontificatus Nostri primo.

P. Card. Gasparri, *a Secretis Status*.

109 – S. CONGREGATIO RITUUM

[Æ A. S., XVI (1924) p. 171]

PLURIUM DIOECESIUM

De vexillis in ecclesia admittendis vel benedicendis

Postulantibus nonnullis locorum Rufis Ordinariis a
Sacra Rituum Congregatione aliquam normam seu Instruc-
tionem circa vexilla in ecclesiis admittenda vel benedicenda,
Sacra Rituum Congregatio, audito etiam specialis Commis-
sænjis suffragio, rescribendum censuit: « Ad mentem ».

Mens est: Quando insignia seu vexilla non pertineant ad Societates religioni catholicae manifeste contrarias, nec reprobata sint harum statuta, neque ipsa insignia seu vexilla aliquod emblemata de se vetitum ac reprobatum praeseferant, in ecclesiis admitti possunt. Quum vero in favorem et obsequium eiusdem religionis catholicae pacifice postuletur supradictorum insignium seu vexillorum benedictio, haec

concedi potest, adhibita formula *Ritualis Romani*. Atque ita rescripsit. Die 15 decembris 1922.

Hanc peculiarem Instructionem, ut ipsa cunctis locorum Ordinariis innotescat, Sacra eadem Congregatio evulgandam duxit, die 26 martii 1924.

A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

Alexander Verde, *Secretarius.*

no - S. CONGREGATIO
PRO
NEGOTIIS ECCLESIASTICIS EXTRAORDINARIIS
[A. A. S., XV (1923) p. 179]

Extenditur iurisdictio Delegati Apostolici Indiarum Orientalium

Ex audientia SSrni diei 30 ianuarii 1923

Ssmus Dominus Noster, Pius div. Prov. Papa XI, quo aptius consuleret necessitatibus spiritualibus fidelium Provinciae ecclesiasticae Goanae, decrevit auctoritatem Delegati Apostolici Indiarum Orientalium ad eam quoque Provinciam extendendam esse, firma competentia Nuntii Apostolici Ulysiponensis pro iis negotiis, de quibus agere contingat cum Gubernio Lusitano. Statuit insuper Sanctitas Sua ut praedicta Delegatio in iis quae respiciunt eandem Provinciam Goanam subsit huic Sacrae Congregationi a Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis.

Datum Romae, e Secretaria eiusdem Sacrae Congregationis Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis praepositae, die, mense et anno praedictis.

F. Borgongini-Duca, *Secretarius.*

30 - I - 1923

Extensio Jurisdictionis Delegati Ap. Indiarum ad Provinciam Goanam subS.C.prv Negotiis EE. EE.

III -SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

[J. A. S., XV (1923) p. 151-152]

Litterae, locorum Ordinariis datae, super ieiunio Eucharistico ante Missam

Ulme ac Revme Domine,

22 - 111 · 1923
ieiunium cu-
charisticum an-
te Missam sub
aliquibus ad-
innetis mitiga-
tur.

Optime novit Amplitudo Tua qua diligentissima cura legem ecclesiasticam ieiunii eucharistici, praesertim quod attinet ad sacerdotes sacrosanctum Missae sacrificium celebraturos, Sancta haec Apostolica Sedes semper tuita sit; nec dubitandum quin et in posterum eius observantia generatim urgeri debeat. Sed ne forte ex lege ecclesiastica qua reali Corpori Christi debitum praestatur obsequium, Corpus Christi mysticum seu animarum salus detrimentum capiat, Suprema haec Sacra Congregatio Sancti Officii, ex animo perpendens multitudinem officiorum quibus sacerdotes diebus festis incumbere debent ad commissum sibi gregem salutari pabulo enutriendum; et quod ob cleri penuriam multi ex eis Sanctae Missae celebrationem iterare coguntur; idque non raro in locis longe dissitis, aditu difficilibus, inclementi aeris temperie divexatis, vel in aliis contrariis rerum et locorum adiunctis; decrevit in certis casibus et sub determinatis conditionibus eandem ieiunii legem per opportunas dispensationes aliqua ex parte mitigare.

Quoties igitur sacerdotes, iuxta can. 806, 2, Missam eodem die iterare aut etiam tardiore hora ad Sacrum Altare accedere necesse habeant; si quidem sine gravi damno ieiunii eucharistici legem, vel infirmae valetudinis causa, vel propter nimium sacri ministerii laborem, aliasve rationabiles causas ad rigorem servare nequeant; Supremae huic Congregationi locorum Ordinarii, omnibus rerum adiunctis diligenter expositis recurrere poterunt. Quae pro diversitate casuum (sive cum singulis Ipsamet dispensando, sive, quando vera ac probata necessitas id omnino suadeat, habituales quoque

facultates ipsis Ordinariis tribuendo) opportune providebit. Quae quidem facultates pro casibus urgentioribus, in quibus tempus non suppetat recurrendi ad S. Sedem, iam ex nunc Amplitudini Tuae conceduntur, per Te ipsum, graviter onerata conscientia, exercendas: hisce tamen sub conditionibus, ut nonnisi aliquid per modum potus, exclusis inebriantibus, sumere permittatur; efficaciter scandalum removeatur; ac quamprimum S. Sedes de concessa dispensatione certior fiat.

Gravissimae demum huius legis relaxationem solum concedendam esse scias, quum spirituale fidelium bonum id exigat, non vero ob privatam ipsius sacerdotis devotionem aut utilitatem.

Haec ad pastorale Tibi ministerium facilius utiliusque reddendum, probante Ssmo Domino Nostro Pio PP. XI, decreta, dum libens tecum communico fausta quoque ac felicia Tibi adprecor a Domino.

Romae, ex aedibus Sancti Officii, 22 martii 1923.

R. Card. Merry del Val, *Secretarius*.

112 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[J. A. S., XV (1923) p. 369-372]

DECRETUM

Ad Superiores Ordinum et Congregationum Religiosorum, quae sacris Missionibus provehendis se devovent, nonnulla commendantur ad ipsorum operam uberiores efficiendam salutarium fructuum

Revmo Signorc,

lo sviluppo che, con l'aiuto del cielo, vanno prendendo le Missioni cattoliche, e causa di santa consolazione a quanti hanno a cuore i trionfi di nostra santa Religione e ardentemente desiderano la dilatazione del regno di Gesù Cristo.

Tale incremento senza dubbio e in gran parte dovuto

20 V 1923

Superioribus Ordinibus et Congregationibus in nonnulla indicantur ad maiorem Missionum promotionem.

Incrementum Missionum nunc temporis.

all'attività intensa manifestata, specialmente in questi ultimi anni, sia dagli Ordini e dalle Congregazioni religiose che, memori delle passate loro glorie, hanno voluto riaccendere tra i loro membri il desiderio di dedicarsi alla conversione degli infedeli, sia dai molteplici Istituti, il cui fine principale, se non unico, è quello delle Missioni.

Quantunque detta meravigliosa attività ed operosità sian per tutti i buoni cagione di conforto, resta però sempre vero che stragrande ancora è il numero di quelli che, sparsi in vastissime regioni, attendono che sia loro predicata la parola della salute. Anche oggi si può ripetere, e con tutta verità, il detto del Salvatore: *Mensis quidem multa, operarii autem pauci*.

Onde è che questa Sacra Congregazione di Propaganda Fide, con vero affetto di madre, piena di interesse per tutti gli Istituti che inviano i loro figli alle Missioni, e riconoscente ad ogni singolo Missionario dedito ad un lavoro costante e penoso, lavoro molte volte nascosto e quindi sommamente meritorio, perché noto solo a Dio, ritiene opportuno di indirizzare ai Superiori Generali o Maggiori degli Ordini, delle Congregazioni e degli Istituti, che si dedicano alle Missioni, la presente lettera, per insistere su alcuni punti di somma importanza per le Missioni stesse.

smguia exop
tau ns.Congr.

i) specialis
missionariorum
in institutis ad
hoc

I. Ed anzitutto, sarebbe assai utile che i Missionari venissero debitamente *préparait* al lavoro evangelico, sia in qualche casa, in Europa od altrove, espressamente a ciò destinata (come già lodevolmente si pratica da qualche Istituto), sia in appositi stabilimenti o residenze nei territori stessi delle missioni.

Tale preparazione, che dovrebbe essere la più perfetta possibile e variare coi variare delle Missioni, potrebbe venir impartita ai giovani da Missionari provetti, e dovrebbe consistere nello studio della lingua, o lingue, della Missione a cui i detti Missionari sono destinati; nel rendersi, già fin da prima, familiari cogli usi e costumi della regione in cui si recheranno; nell'apprendere quei metodi, che, tutto considerato, sembrano più atti all'evangelizzazione in ciascun paese.

A questo si aggiunga anche una preparazione pratica, a fine di raggiungere una certa capacità di attendere da sé soli

a tutto quanto può riuscire utile o necessario allo sviluppo materiale delle Missioni.

IL Curino i Superiori che in ogni Missione vi siano uomini capaci di prendere, al bisogno, le redini della Missione stessa, affinché, venendo a mancare il Vicario o il Prefetto Apostolico, non si abbiano gravi difficoltà per la scelta del successore, ne si sia costretti di nominare a tale ufficio un ecclesiastico che non abbia conoscenza della Missione stessa e ne ritardi il progresso.

21 Providendum de viris capacibus gubernandi Missionem.

III. Di sommo interesse è che i Superiori veglino, affinché nelle Missioni ai loro Istituti affidate si attenda alla formazione del clero indigeno. Ed invero ciò è necessario, poichè i vari territori furono propriamente a loro commessi a fine di fondarvi e stabilirvi la Chiesa. Orbene la conversione degli infedeli è soltanto il principio, la prima pietra di tale stabilimento; ad essa deve seguire la formazione delle cristianità con proprie cappelle o chiese, con l'istituzione (e, possibilmente, con la dotazione) di scuole, orfanotrofi, asili, ospedali ed altre opere; a ciò deve seguire, o andare di pari passo, la formazione di clero indigeno e di Religiosi indigeni di ambo i sessi.

3) Formatio cleri indigenae ad stabiliendam ecclesiam indigenam, et religiosorum religiosarumque indigenarum.

Se non si ha premura di pensare a tempo alla formazione del clero indigeno, accadrà che presto il Missionario, il cui scopo è la predicazione del Vangelo ai pagani, si fermerà in una cristianità, abbandonando quasi del tutto gli altri infedeli e lasciando il grande ministero della loro conversione a semplici catechisti. Il clero indigeno invece può, e deve essere, almeno al principio, ottimo aiuto al Missionario, il quale, reso più libero, avrà il modo di dedicarsi esclusivamente, o quasi, alla sua altissima vocazione, la conversione cioè degli infedeli.

La Missione non va considerata come una proprietà dell'Istituto; essa è un territorio affidato dalla Chiesa di Gesù Cristo a zelanti apostoli, perché ivi introducano, stabiliscano e rendano vitale tutta ammirabile istituzione del Nostro Redentore.

Missio non est proprietas Instituti.

Solo allora può dirsi fondata la Chiesa in una regione, quando essa ivi si regge da sé, con proprie chiese, con proprio

clero nativo del luogo, con propri mezzi; in una parola, quando essa non dipenda ivi che da se stessa.

Casus expul-
sionis missiona-
riorum.

Aile quali considerazioni se ne possono aggiungere anche altre, di ordine assai pratico e assai evincenti. Ed infatti se, in seguito ad una guerra (e di ciò si sono avuti non pochi esempi nel recente mondiale conflitto), o se per altri avvenimenti politici, si cambiasse il reggimento civile dei territori di cui si tratta, e venisse quindi richiesto od imposto l'allontanamento di Missionari esteri e sudditi di alcune determinate nazioni, la Chiesa ne sarebbe fortemente danneggiata, poiché le popolazioni, rimanendo prive, o quasi, di sacerdoti, sarebbero esposte al pericolo di perdere la Fede. Nè ciò è solo una mera ipotesi: simili eventi si sono già avverati.

Il T, pa fin"
e^pkndockro.

Si aggiunge a ciò che l'Europa, da cui in maggior parte sogliono provenire i Missionari, ha essa stessa bisogno di clero; le vocazioni sono divenute, per ragioni a tutti note, più scarse. Di qui la grandissima preoccupazione e di provvedere l'Europa di un numero sufficiente di sacerdoti, e di disporre pure in numero sufficiente di sacerdoti che lascino l'Europa per recarsi in altro campo di apostolato fuori de' suoi confini.

Se un abbondante e ben formato clero indigeno potesse essere a disposizione, è chiaro che ciò che ora si considera come grave difficoltà e come problema di ardua soluzione, verrebbe ad essere, e facilmente, eliminato.

iliAuRenifUr
trum famuian
"u'n.

IV. Ed infine sarebbe opportuno che gli Istituti, i quali ammettono nelle loro file anche fratelli laici, si studiassero di cercare il modo di far conoscere a tante anime desiderose di darsi a Dio, le quali, per mancanza di studi preparatori o per altre ragioni, non possono convenientemente ascendere al sacerdozio, che esse pure potrebbero, e mirabilmente cooperare all'eroico lavoro delle Missioni. Queste infatti hanno grande necessità di uomini pii e volenterosi, periti in qualche arte o mestiere, e capaci tanto di insegnare le arti e i mestieri stessi ai popoli presso cui sono inviati, quanto di attendere, con l'aiuto di altri, a fabbriche di edifici, impianti di officine, lavori tipografici; e, senza dilungarci troppo, basterebbe solo accennare al bene grande che tali fratelli, debitamente prepa-

rati, potrebbero compiere, occupandosi dei catechisti indigeni, insegnando nelle scuole primarie, ecc.

Su tali punti, esposti per sommi capi, la S. C. di Propaganda richiama l'attenzione di tutti i Superiori degli Istituti Missionari, sicura che, se ciò che qui è esposto sarà debitamente considerato e convenientemente eseguito, non potrà mancare quel benefico risultato che ardentemente si cerca.

La S. C. di Propaganda, quindi, invita i Superiori Generali a voler comunicare questa lettera ai Prepositi di quelle Province, cui sono affidate Missioni, e a vigilare accuratamente affinché il contenuto della medesima sia messo in pratica.

Benedica Iddio tutti coloro che, mossi da santo zelo, contribuiscono in qualsiasi modo, affinché l'opera delle Missioni, l'opera apostolica per eccellenza, progredisca sempre più e venga maggiormente conosciuta ed amata. Ricolmi Iddio de' suoi celesti favori quelle anime che, infiammate del suo santo amore, si sono consacrate all'evangelizzazione di tanti popoli, i quali attendono ancora la grazia di conoscere Nostro Signore Gesù Cristo.

Approfitto ben volentieri dell'incontro per riaffermarmi, con sensi di ben distinta stima.

Dalla S. C. di Propaganda Fide, nella solennità di Pentecoste, 20 maggio 1923.

di V. S. devotissimo

G. M. Card, van Rossum, *Prefetto*.

T. Marchetti-Selvaggiani, *Segretario*.

113 - S. CONGREGATIO
PRO
NEGOTIIS ECCLESIASTICIS EXTRAORDINARIIS
[4. A. S., XV (1923) p. 561]

Decreto 30 octobris 1923 extensa est ad dioecesim Macaonensem auctoritas Delegati Apostolici in Sinis, firma manente competentia Nuntii Apostolici Ulyssiponensis pro negotiis de quibus agere contingat cum Gubernio Lusitano.

30 - X - 1023

Extensio Delegationis Ap. in Sinis ad Dioecesim Macau.

114 – SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII
(/1. A. S., XV (1923) p. 585]

DECLARATIO

Circa dispensationem a lege ieiunii eucharistici ante Missam

16 xi 1923 Supremae Congregationi Sancti Officii propositum fuit
sacerdos dis- quaesitum: «An sacerdotes dispensati a ieiunio eucharistico
r nMitus a icRe ante secundam Missam, sumere possint ablutionem in prima ».
K iunn euchar- Et Sacra Congregatio, terra IV, die 2 mañ 1923, respon-
Mici in prima dendum mandavit: *Affirmative*.
Xm
nem.

Insequenti vero feria V, die 3, dicti mensis et anni, Ssmus
D. N. D. Pius divina Providentia Papa XI, in solita au-
dientia R. P. I). Assessori S. Officii impertita, resolutionem
Emorum Patrum approbavit.
Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 16 novem-
bris 1923.

Aloisius Castellano,
Supremae S. C. S. Officii Notarius.

115 – S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE
[Æ A. S., XVI (1924) p. 243]

DECRETUM

Revocatur privilegium praecedentiae titulo Missionarii Aposto-
lici adnexum

16 I I it o Sacra Congregatio de Propaganda Fide ob mutata tem-
Revocatur porum adiuncta, prae oculis habens auctum in Missionibus
Privilegium sacerdotum sive exterorum sive indigenarum numerum, ad
praecedentiae mutuam inter cos caritatem magis fovendam, hrmis manen-
hucu»quc utuio tibus cctcris privilegiis titulo Missionarii Apostolici adnexis,
” XUm’ Ap. illud quod respicit praecedentiam eorundem Missionanorum
Apostolicorum relate ad cos qui hoc titulo non sunt insigniti,

omnibus rite perpensis, revocandum esse censuit ac per prae-
sens decretum revocat.

Igitur unicuique sacerdoti, sive extero sive indigenae
ceteris paribus, in posterum secundum prioritatem sacrae
presbyterialis ordinationis locus competet, ad normam can.
106 Codicis iuris canonici.

Datum Romae ex aedibus Sacrae Congregationis de Pro-
paganda Fide, die 16 ianuarii 1924.

G. M. Card, van Rossum, *Praefectus*.

F. Marchetti Selvaggiani, *Secretarius*.

116 EPISTOLA APOSTOLICA Pii PP. XI

[I. J. S., XVI (1924) p. 133-148]

Ad summos moderatores Ordinum regularium aliarumque soda-
litatum religiosorum virorum

PIUS PP. XI

DILECTI FILII

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Unigenitus Dei Filius cum ad redimendum humanum
genus in mundum venisset, datis spiritualis vitae praeceptis,
quibus homines ad finem sibi praestitutum regerentur uni-
versi, docuit praeterea, qui ipsius vestigiis propius insistere
vellent, eos evangelica consilia amplecti ac sequi oportere.
Eiusmodi autem consilia quicumque, obligata Deo fide,
servaturum se spondeat, is non modo omnibus exsolvitur
impedimentis quae mortales a sanctitate remorari solent, ut
bona fortunae, ut coniugii curae sollicitudinesque, ut immo-
derata rerum omnium libertas; sed etiam tam recto expedito-
que itinere ad perfectionem vitae progreditur, ut iamiam in
salutis portu anchoram veluti iecisse videatur. Itaque a remo-
tioribus christianae religionis aetatibus numquam desiderati
sunt qui ad Dei nutum, omnia sibi magno excelsoque animo

10 m 192»

De studiis re-
ligiosae discipli-
nae.

Religiosae vi-
tae exordia cl
excellencia.

negantes, illud idem perfectionis iter ingrederentur constanterque pergerent; atque ex rerum gestarum monumentis liquido apparet, viros mulieresque perpetuo quodam agmine se Deo consecrasse ac devovisse apud varios Ordines, quos decursu saeculorum Ecclesia adprobavit ratosque habuit.

Varietas vi- Etenim, quamquam una atque individua est religiosae vitae
'„e natura, multiplices tamen ea formas induit, cum ex Sodalitatibus aliae aliter Deo serviant, aliae alia caritatis beneficentiaeque opera, ad maiorem Dei gloriam proximorumque utilitatem, instituto suo persequantur. Ex hac igitur tanta religiosorum Ordinum varietate, quasi ex dissimilibus arboribus in agro dominico consitis, magna oritur et in salutem gentium provenit fructuum varietas; atque nihil sane pulchrius atque adspectu delectabilius quam harum complexus atque universitas Sodalitatum, quae, etsi ad unum atque idem denique spectant, habent tamen suum quaeque industriae et laboris campum, a ceteris aliqua ex parte distinctum.

NcccsMlatibas Fieri enim divinae Providentiae consilio solet, ut, quotiescumque novis est necessitatibus occurrendum, nova item religiosa instituta excitentur ac floreant. Quamobrem Apostolica Sedes, sub cuius signo religiosorum Ordines proxime militent, beneficiorum memor, quae procedente tempore ipsi in Ecclesiam Dei inque rem publicam contulissent, peculiari cura et benevolentia eos perpetuo prosecuta est: nam, praeterquam quod illud sibi sumpsit ut eorum leges ac statuta recognosceret atque adprobaret eorumque causam ab adversariis per temporum rerumque asperitates studiosissime defensitavit, ad pristinam praeterea instituti dignitatem sanctitatemque, si quando oportuit, eosdem revocare non destitit. Quam quidem Ecclesiae curam ac sollicitudinem de provehenda in religiosis viris legum observatione morumque sanctimonia, ipsa ostendunt Concilii Tridentini iussa atque hortamenta: « Omnes regulares, tam viri quam mulieres, ad regulae, quam professi sunt, praescriptum, vitam instituunt et componant: atque imprimis, quae ad suae professionis perfectionem, ut obedientiae, paupertatis et castitatis, ac, si quae alia sunt alicuius Regulae et Ordinis peculiariora vota et praecepta, ad eorum respective essentiam, necnon ad

S.SedisEc
rcUgiosa

communem vitam, victum et vestitum conservanda, pertinentia, fideliter observent ».¹ In Codice autem iuris canonici, ante quam hoc in genere ad legum lationem gradus fiat, definito et breviter descripto statu religioso, ut sit « stabilis in communis vivendi modus, quo fideles, praeter communia praecepta, evangelica quoque consilia servanda per vota obedientiae, castitatis et paupertatis suscipiunt... atque ad evangelicam perfectionem tendunt », eundem religiosum statum « ab omnibus in honore » habendum esse praeclare edicitur.²

Quorum profecto religiosorum virorum et virtuti et adiutrici operae quantum Nosmet confideremus, iam tum aperte commonstravimus, cum per Encyclicas Litteras *Ubi arcano* primum sacrorum Antistites catholici orbis universos peramanter allocuti sumus: quae enim tot malorum, quibus societas hominum laboraret, remedia proponebamus, haec ipsa ut ad effectum deducerentur diximus Nos non una de causa in clero regulari spem bonam reponere et collocare. Praeterea, cum ante de studiis clericorum ad Cardinalem Praefectum Sacri Consilii Seminariis Studiorumque Universitatibus curandis Epistolam Apostolicam *Officiorum omnium*³ dedissemus, eadem prorsus cura et cogitatione, quae Nostro insidebat animo, rectae consulendi clericorum institutioni qui ad sacra ministeria advocarentur, utique alumnos religiosorum Ordinum complexi sumus, cum ad hos ipsos, quotquot sacerdotio destinantur, ea quae in rem animadvertimus decrevimusque magnam partem pertinerent. Verumtamen caritatis vigilantiaeque studium, quod Nos habet de utilitatibus vestris, dilecti filii, sollicitus, magnopere suadet propriis vos appellare Litteris ut nonnulla moneamus, quae si quidem alumni vestri in moribus usuque cotidiano retulerint, vita ipsorum atque actio talis profecto exsistet, qualem singulare prorsus atque excelsum divinae vocationis munus ab iis omnino requirit ac postulat.

Ipsius S. Pontificis cura.

Munita specialia pro Religiosis.

¹ Sess. XXV, cap. i, *de Regul.*

² C. I. C., can. 487, 488.

³ Cf. J. S. S. XIV (1922) p. 449-458.

Religiosi ẽ Ac primum omnium religiosos viros cohortamur, ut suum
 phm^Fundato- Qu'stlue Conditorum Patremque legiferum in exemplum
 n» intueantur, si velint gratiarum, quae e sua ipsorum vocatione
 proficiscuntur, certo esse copioseque participes. Praestan-
 tissimos enim eiusmodi viros, cum sua excitarunt Instituta,
 quid aliud fecisse constat, nisi divino afflatui paruisse? Quam
 igitur ii notam in sua cuiusque Sodalitate impressam volue-
 runt, eam quicumque ex suis in se exhibent, ab incepto sane
 non aberrant. Quare eo sodales optimorum instar filiorum,
 curas cogitationesque convertant, ut Patris legiferi honorem
 tueantur, eius cum et praescriptis et monitis obsequendo,
 tum imbibendo spiritum; neque enim e statu suo decident
 usque dum Conditoris sui vestigiis institerint: « Filii eorum
 propter illos usque in aeternum manent ».¹ Utinam Instituti
 sui legibus tam modeste pareant et comparatam ab eo inito
 vitae rationem sic retineant, ut religioso statu se praestent
 cotidie digniores: sua enim fidelitate facere non poterunt,
 quin sacris ministeriis, quibus sibi obtingat per omnem
 aetatem perfungi, caelestium gratiarum adiumenta concilient.

Regnum Dei In agendo tamen, *regnum Dei et iustitiam eius* unice quae-
 uniceS qñiacren- rant^o Portet: quod in iis potissimum attendi volumus, in
 d». quibus, dilecti filii, vestrorum plerumque versatur opera, id
 est in sacris missionibus atque in iuventutis institutione. Ad

tum in Mis- apostolatum igitur quod attinet, caveant, quemadmodum
 siombus, proximus decessor Noster consultissime monuit,² ne Evan-
 gelii in externos populos propagationem ad gratiam suae
 patriae seu nationis potentiamque augendam transferant,
 sed tantummodo ad infidelium salutem spectent, huius vitae
 utilitatibus commodisque inter ipsos eatenus provehendis
 quoad ad aeternam conducere videantur. Quorum autem

tum in iuven- religiosorum partes sunt ut iuvenes rite erudiant atque edu-
 tuti5 institutio- cent, iisj em erjt summopere vitandum, ne, nimio abrepti
 studio discipulos optimarum artium doctrina excolendi,
 religionis cultu mentes animosque imbuere sic neglegant, ut
 alumni a copiosa quidem litterarum cognitione instructi dimit-

¹ *Eccli.*, XLIV, 13.

- *Epist. Apost. Maximum illud*, 30 nov. 1919; cf. ?upra, n. 74.

tantur, at eius prorsus scientiae sacrae expertes, qua qui careant et pulcherrimo omnium pretiosissimoque ornamento carent et in summa inanitate versantur: « Vani sunt omnes homines, in quibus non subest scientia Dei ».¹ Ad rem opportune Seraphicus Doctor: « Hic est fructus omnium scientiarum, ut in omnibus aedificetur fides, honorificetur Deus, componantur mores, hauriantur consolationes, quae sunt in unione sponsi et sponsae, quae quidem fit per caritatem ».²

Quam quidem rerum sacrarum cognitionem cum necesse sit Ecclesiae administros et maximi facere et penitus percipere, id ipsum est hortationis huius Nostrae caput, ut sodales religiosos, sacerdotio vel iam potitos vel posthac initiandos, ad disciplinas sacras assidue excolendas excitemus, quas nisi calleant, vocationis suae munia perfecte absoluteque implere non poterunt. Cum enim iis, qui se Deo consecraverint, aut unum aut certe praecipuum propositum sit orare Deum et divina contemplari aut meditari, qui igitur gravissimo eiusmodi fungantur officio nisi fidei doctrinam plane cognitam habeant atque perspectam? Quod velimus eos in primis attendere, qui umbratilem in caelestium rerum contemplatione vitam degunt; errant enim, si putant, theologice studiis aut ante neglectis aut postea depositis, posse se, copiosa illa destitutos, quae e doctrinis sacris hauritur, Dei mysteriorumque fidei cognitione, facile in excelsis versari atque ad interiorum cum Deo coniunctionem efferri atque evehi. Ad ceteros autem quod attinet, sive ii docent, sive contionantur, sive animis expiandis pro tribunali poenitentiae sedent, sive in sacras expeditiones dimittuntur, sive cum populo in cotidiana vitae consuetudine sermocinantur, nonne multiplex ista ministerii sacri exercitatio eo plus habitura est roboris atque efficacitatis, quo maiore eruditionis summa niteant ac polleant? Divinarum ceteroque scientiam rerum, eandemque interiorum et copiosam, sacerdoti tenendam esse, Paracletus Spiritus per Prophetam edixit: « Labia sacerdotis custodient scientiam ».³ Quo enim pacto solida is doctrina

Disciplinae sacrae a clericis assidue excolantur,

tum ab iis qui vitam contemplativam agunt.

tum ab iis qui vitam activam ducunt.

Ut omnes Sacerdotes divinam scientiam tenere debent.

¹ Sap., XIII, i.

² De reductione artium ad Theol. > n. 26.

³ Mai... II, 7.

Praesertim
nunc temporis,
ubi etiam huma-
nas scientias
callere debent.

Emolumenta
optima scien-
tiae.

careat, e cuius ore, cum sit Domini scientiarum ¹ legatus, novi Foederis administer et doctor, sal terrae ² et lux mundi, ³ verba salutis christianus populus praestolatur? Sibi igitur metuant quotquot ad ministeria sacra rudes imperitique accedunt; neque enim impune eorum feret inscitiam Dominus, illud terribilem in modum minitatus: « Quia tu scientiam repulisti, repellam te, ne sacerdotio fungaris mihi ». ⁴ Iam vero, si unquam alias oportuit sacerdotem non esse indoctum, at multo plus per haec tempora oportet, cum ad vitae usum cognitio rerum ac scientia tanti refert tamque arcte pertinet, ut homines, vel qui minus sapiunt — quemadmodum contingere paene in universum solet — quicquid agunt, se scientiae nomine agere dictitent. Quare summa contentione adnendum, ut catholica fides humanarum omne genus doctrinarum adminiculo praesidioque iuvetur: quarum admotis luminibus et pulchritudo revelatae veritatis ante oculos omnium versetur et captiosa opinionum commenta, quae ementiti nominis scientia adversus fidei dogmata congerere consuevit, opportune diluantur. Etenim, ut Tertullianus praecclare scripsit, fides nostra « unum gestit interdum, ne ignorata damnetur »; ⁵ quamobrem ne illud Hieronymi oblitteretur: ⁶ « Sancta rusticitas solum sibi prodest, et quantum ex vitae merito Ecclesiam Christi aedificat, tantum nocet si resistentibus non resistat... In tantum sacerdotis officium est, interrogatum respondere de lege.. » ⁷ Itaque sacerdotis tam saecularis, quam regularis, est, catholicam doctrinam cum pervulgare latius tum uberius inlustrare ac tueri; quae non solum habet unde, quaecumque ex adverso opponuntur, convincat ac refellat, sed etiam, modo dilucide explanetur, non potest animos praeiudicatae opinionis expertes ad se non allicere. Quod ipsum cum Doctores illos mediae, quam vocant, aetatis neutiquam fugisset, iidem, Thoma Aquinate et Bonaventura

¹ I *Reg.*, II, 3.

² *Matth.*, V, 13.

³ *Ibid.*, 14.

⁴ *Os.*, IV, 6.

⁵ *Apol. I.*

• *Epitt. I A' II* (»1 *CIII*) *ad Paulin*

ducibus, toti in eo fuere, ut divinarum rerum cognitionem perciperent amplissimam cum aliisque communicarent. Huc praeterea accedit, quod vel ipsa animi, ingenii viriumque contentio, quam in cuiusmodi studiis, dilecti filii, sodales adhibeant vestri, effectura profecto est ut ii et spiritus religiosos uberius hauriant et nobilissimi, quem amplexi sunt, status dignitatem decusque sustineant. Quisquis enim in sacras disciplinas incumbit, rem utique adgreditur, quae magno labore et molimento et incommodo constat, pariterque desidia illi inertiaeque repugnat, quae mater est et magistra multorum malorum;¹ atque idem studiosus hac haud mediocri cogitationum intentione, praeterquam quod assuescit nihil quicquam praepropere deliberare inconsulteve agere, longe facilius coercet cupiditates ac cohibet, quibus qui imperare neglegat, iam in deteriora flectitur inque vitiorum caenum prolabitur. In quo haec habet Hieronymus: « Ama scientiam Scripturarum et carnis vitia non amabis... »,² « Eruditio Scripturarum germinat virgines ». ³ Sed religiosus vir ad ea studia exercenda impelli quoque debet conscientia officii, quo ex sua ipsius vocatione obstringitur, perfectae adipiscendae virtutis. Quam quidem ad perfectionem cum nemini liceat efficaciter contendere tutoque pervenire sine vitae interioris usu, num haec quibusvis aliis tam abunde nutrimentis, quam divinarum rerum studio, educatur atque alitur? Scilicet usitata et cotidiana mirabilium illorum naturae gratiaeque donorum contemplatio, quorum tam largam Omnipotens Deus copiam in rerum universitatem atque in singulos homines effudit, cogitationes motusque animorum consecrat et ad caelestia erigit; immo etiam homines spiritu fidei complet efficitque Deo conjunctissimos. Quorum quis Christo Iesu similitudine propior, quam qui doctrinam de fide et moribus divinitus ad nos allatam in sucum et sanguinem converterit? Sapientissimo igitur consilio religiosorum Ordinum Conditores, sanctorum Ecclesiae Patrum et Doctorum

¹ *Eccli.*, XXXIII, 29.

» *Epist.* CXXV (ai. ZP) *ad Rust.*

³ *Comnt. in Zacch.*, l. II, c. X.

secuti vestigia, sacrarum disciplinarum studia filiis suis maiorem in modum commendarunt; cognitum, ceteroqui, experiundo est, dilecti filii, eos e vestris, qui amantius fidei rationes coluere, altiore plerumque sanctitatis gradum attigisse; quotquot, contra, sacrum eiusmodi officium deseruerunt, eos saepius languere coepisse atque haud raro in deteriore statu, ad votorum usque violationem, dilapsos esse. Itaque sodales omnes Richardi a S. Victore verba meminerint:

Utinam unusquisque nostrum huiusmodi studiis eousque insistat, donec sol occumbat, et vanitatis amor paulatim deficiat, et carnalis prudentiae ratio, subducto fervore concupiscentiae, tepescat ».¹ Itemque ii suam faciant, hortamur, Augustini precationem: « Sint castae deliciae meae Scripturae tuae: nec fallar in eis nec fallam ex eis ».²

Ad adolescen-
na haec studia
incipienda.

Cum igitur ex constanti attentoque doctrinae sacrae studio tam praeclara religiosi viri emolumenta obveniant, iam manifesto apparet, quantopere vobis, dilecti filii, vigilandum sit, ne alumni desit vestris facultas eiusdem doctrinae cum pervestigandae tum in omne tempus aetatis colendae. Ad rem autem, mirum quantum proderit adolescentium, qui ad coenobii vitam adspirent, recte inde ab initio mentem animumque instituere atque effingere. Atque principio, cum in domestico convictu, horum pro iniquitate temporum, Christianae puerorum educationi minus consulatur, et adulescentes, ad late diffusas expositi corruptelarum illecebras, solida destituantur religiosa institutione, quae ad divina praecepta, immo vel ad honesti et recti rationem una potest conformare animos, sequitur, nihil facere vos posse hoc in genere utilius, quam si parva Seminaria vel conlegia constitueritis — quod ubi passim, iucunde conspiciamus — adolescentulis excipiendis, in quibus aliqua divinae vocationis indicia deprehendantur. In quo tamen id ipsum vobis cavendum, quod s. m. decessor Noster Pius X moderatores Dominicianae familiae monuit, id est ne festinanter neve gregatim adulescentes adseiscatis, de quibus in incerto sit affiatune divino sanctissimam

p.h.v i Semi
kgMproUscon-
Hiiuend.i

¹ De diff. taerif. Abr. et Mariae, i.

² Conf., I. XI, c. II. n. 3.

istam vitae rationem praeoptent.¹ Mature igitur prudenter-
que delectis adolescentulis religiosae vitae candidatis, impense
curabitis ut, una cum pietatis doctrina, ad aetatem accom-
modata, inferiores disciplinae tradantur, quae tradi in gym-
nasiis solent; ² ita scilicet, ut non ante ad novitiatum acce-
dant, quam humanitatis, ut aiunt, curriculum confecerint,
nisi sat gravis interdum causa aliter decernendum suadeat.

In qua quidem puerili institutione nullas a vobis praeter-
mitti navitatis diligentiaeque partes, est non modo caritatis
sed etiam iustitiae rationibus consentaneum. Quodsi ob Insti-
tuti exiguitatem, ob aliasve causas, aliqua Provincia non
habeat, unde, ad canonum praescripta, rectae cuiusmodi insti-
tutioni prospiciat, iidem adulescentes ad aliam Provinciam
vel studiorum sedem mittantur, ubicumque rite, ad praescri-
ptum can. 587, doceri queant. At vero in inferioribus scholis
sancte illud ex can. 1364, 1 servetur: « Praecipuum locum
obtineat religionis disciplina, quae, modo singulorum ingenio
et aetati accommodato, diligentissime explicetur ». Atque
in hac disciplina libri ne adhibeantur, nisi quos Ordinarii
probarint. Quae, ceteroqui, religionis studia, ut obiter dica-
mus, ipsi philosophiae scholasticae auditores exercere ne desi-
nant; aureo autem illo percommode utantur *Catechismo*
Romano in quo nescias utrum magis mirere, copiamne sanae
doctrinae, an latini sermonis elegantiam. Quodsi clerici vestri,
inde ab aetatis flore, doctrinam sacram ex fonte isto haurire
assueverint, super quam quod ad theologiae studia paratiores
exsistent, ex usu absolutissimi operis capient profecto unde
sapienter et populum erudiant et commenta refellant quae
in doctrinam revelatam effuti solent. Vobis autem, dilecti
filii, quae de linguae latinae studio, per Epistolam Aposto-
licam *Officiorum omnium*, monuimus catholicos Antistites
diligenter attenderent, eadem ut in litterariis ludis servetis,
suademus ac praecipimus: nam ad vestros quoque ea Codicis
lex pertinet quae de sacrorum alumniis edicit: † Linguas

Praecipuum
locum teneat re-
ligionis discipli-
na ;

etiam apud au-
ditores philoso-
phiae.

Studium lin-
guae latinae
colendum.

¹ Epist. *Cum primum* ad Mag. Gen. O. PM 4 aug. 1913; cf. .1. /J.

V (1913) P. 387-390.

² C. 7. C., can. 589.

praesertim latinam et patriam... accurate ediscant ».¹ Quanti autem momenti sit, iuvenes religiosos latini esse bene gnaros sermonis, id non modo declarat, quod eo ipso Ecclesia utitur veluti ministro et vinculo unitatis, sed etiam quia latine Biblia legimus, latine et psallimus et litamus et sacris ritibus paene omnibus perfungimur. Huc praeterea accedit, quod Romanus Pontifex latine universum alloquitur docetque catholicum orbem, neque alium sane adhibet Romana Curia sermonem cum negotia expedit ac decreta conficit quae fidelium communis intersunt. Qui autem linguam latinam non calleant, iis quidem ad copiosa Patrum Doctorumque Ecclesiae volumina difficilior est aditus, quorum plerique non alia usi sunt scribendi ratione ut christianam sapientiam proponerent ac tuerentur. Quare cordi vobis esto, ut clerici vestri, qui in ministeriis Ecclesiae futuri aliquando sunt, eiusdem linguae scientiam atque usum quam accuratissime percipiant.

In noviūaiu
principia et vir-
tutes vitae reli-
giosae peritli-
u. aq In r.

Emenso inferiore litterarum curriculo, alumni et candidati omnes, quibus se Deo consecrandi mens constet, quique bona animi indole, ingenio haud tardo, pietatis spiritu morumque integritate se moderatoribus suis probaverint, in novitiatum cooptentur, in quo, quasi in quadam palaestra, religiosae vitae principia et virtutes data opera perdiscant. Quantum autem intersit, tironum animos eo temporis spatio diligenter excoli, non tam e magistrorum pietatis testimoniis quam ex ipsa experientia conficitur, cum religiosi status perfectionem nulli assequantur retineantque, nisi iam tum omnium fundamenta virtutum iecerint. Quamobrem, remotis quarumvis disciplinarum studiis atque oblectamentis, huc tantummodo novitii animos intendunt, ut, sapienti magistri sui ductu, interioris vitae exercitationibus virtutumque adeptioni vacent, carum praesertim quae cum religionis votis, idest paupertatis, obedientiae et castitatis, cohaerent et coniunguntur. In quo erunt ad perlegendum considerandumque utilissima cum sancti Bernardi et Seraphici Doctoris Bonaventurae, tum Alphonsi Rodriguez, tum etiam

¹ C. I. C., can. 1364, 2°.

eorum qui apud Sodalitatem uniuscuiusque vestram magisterio pietatis floruerunt scripta, quorum virtus atque efficacia tantum abest ut vetustate defecerit atque elanguerit, ut etiam aucta hodie videatur. Neque tirones unquam obliviscantur, quales in novitiatu fuerint, tales se in reliquum vitae tempus futuros, et supplendi posterius renovato animo tirocinii, si semel modico aut nullo fructu illud egerint, spem esse plerumque inanissimam.

Hoc deinde vobis, dilecti filii, curae erit, ut alumni, qui novitiatum expleverint, in iis domibus collocentur, ubi sanctissimarum observatioⁿ legumⁿ floreat et cetera sint ita disposita, utilius ut illi accuratiusque possint statum ordinatumque philosophiae et theologiae cursum peragere. Statum ordinatumque diximus: scilicet non modo ne ad superiorem scholae gradum ullus evehatur quin in inferiore satis abunde profecerit, verum etiam ne qua studiorum pars praetereundo neglegatur, neve quid de temporis spatio dematur in cuiusmodi disciplinis ad Codicis praescripta insumendo. Incaute igitur — ut nihil dicamus amplius — ii moderatores faciant, qui, forte ut necessitati pareant brevissimi temporis, velint suos compendiarie quasi via ad sacros Ordines pervehi, quo eorundem citius utantur opera. Nonne est usu cognitum, qui propere et praepostere didicerint, eos tali institutionis suae vitio mederi in posterum vix aut ne vix quidem posse, et, quantulamcumque forte utilitatem ex eiusmodi praeceptione Ordinum aliquando capi licuerit, eandem, cum religiosos istos minus ad sacra ministeria aptos exsistere necesse sit, evanescere demum omnem ac dissipari? Videte porro ne iuvenes religiosi, qui in philosophiae et theologiae studia incumbunt, animos a certamine virtutum remittant; quin immo pergere ii debent peritissimis uti pietatis magistris, ut tandem aliquando, quemadmodum religiosos viros decet, solidam doctrinam praeferant cum sanctimonia vitae coniunctam.

At vero huc singulari quadam ratione curas advocamus vestras, ut magistri altioribus disciplinis apud vos tradendis plane idonei deligantur, tales nempe ut suo vitae instituto exempli instar sint eaque eruditissimi doctrina qua discipu-

studium ien
tiarum et v»nu-
tum i curati
Mmum inScho-
ex'

Tempus ne

Oeiigantur
n & slri idonei
virtute et scien-
tin.

Numero suffi-
cienti.

Iorum mentes excolere iubeantur. Itaque ne magister, ne lector esto, nisi qui philosophiae, theologiae copulatarumque disciplinarum cursus laudabiliter confecerit atque satis habeat ad docendum artis et facultatis. Neque illud vobis excidat quod in Codice iuris canonici ¹ legitur: « Curandum ut saltem sacrae Scripturae, theologiae dogmaticae, theologiae moralis et historiae ecclesiasticae totidem habeantur distincti magistri ». Quibus quidem in eo magnopere elaborandum, ut ex discipulis sanctos operososque Christi apostolos faciant iisque instructos scientiae prudentiaeque ornamentis, quorum vi cum simplices imperitosque homines erudiant, tum falsi nominis scientia inflatos coarguant, tum denique omnes ex errorum contagione praemuniant, quae, quo solet occultius serpere atque irrepere, eo maiora animis detrimenta parit atque affert. Quodsi auspicato contigerit, ut alumni vestri in sapientiae christianae regionibus viisque alacri incedant animo maximeque excellant, labores, quos in rem tam salutarem, dilecti filii, insumpseritis, uberrimorum laetitia fructuum, ultra quam credibile est, compensabitis.

Methodus
schotiwui.i se-
cundum princi-
pia S. Thomae.

Verum enimvero id sanctum vobis inviolatumque esto quod in Epistola Apostolica de Seminariis et de studiis clericorum, iuri canonico congruenter, ediximus: scilicet ut in tradendis philosophiae et theologiae praeceptis magistri fideliter Scholasticam rationem, secundum Aquinatis principia et doctrinas, sequantur. Scholasticam enim disciplinam angelicamque Thomae sapientiam, quam decessores Nostri nullo non tempore amplissimis honestarunt laudibus, num quis ignorat, ut ad revelatas veritates inlustrandas, sic ad errores cuiusvis aetatis mirifice refutandos, natam aptam esse? Etenim Angelicus Doctor — ita immortalis memoriae decessor Noster Leo XIII — «divina humanaque scientia praedives, Soli comparatus... illud a se impetravit, ut et superiorum temporum errores omnes unus debellarit, et ad profligandos, qui perpetua vice in posterum exoriturum sunt, arma invictissima suppeditarit ».² Et recte idem Pontifex: « Qui

¹ Can. 1366» 3°.

- *Encycl. Aeterni Patris*; cf. A. S. 5., XII [1879-80] p. 97-11 s

vere philosophari volunt — velle autem potissimum debent religiosi viri — primordia ac fundamenta doctrinae in Thoma Aquinate ponant ».¹ Quantopere autem intersit alumnos vestros ab scholastica ratione nullo pacto abscedere, vel ex eo apparet, quod, cum philosophiam inter et revelationem arctissima cognatio intercedat, utrasque Scholastici ipsi tam mira concordia composuerunt et coagmentarunt, ut altera alteri lucem afferret maximumque adiuumentum. Neque enim, cum ambae a Deo, summa aeternaque veritate, proficiantur et rationis illa, haec fidei documenta reddat exhibeatque, inter se pugnare queunt, ut nonnulli delirando contendunt; immo etiam tam amice conspirant, ut altera alteram compleat. Unde sequitur, ex inscio imperitoque philosopho fieri nunquam doctum theologum posse, et qui divinarum rerum sit prorsus ignotus, eidem perfecte philosophari nullo pacto licere. In quo recte S. Thomas: «Ex principiis fidei ita probatur aliquid apud fideles, sicut etiam ex principiis naturaliter notis probatur aliquid apud omnes; unde etiam theologia scientia est ». Ut aliis verbis dicamus, quemadmodum e ratione, quae est divini participatio luminis, philosophia prima naturalis cognitionis principia ducit, eademque enuntiat atque explicat, ita theologia e supernaturalis luce revelationis, quae intellectum splendore suo illuminat et complet, fidei notiones mutuatur, evolvit, explanat, ut sint ambae duo uno ex sole radii, duo uno ex fonte rivuli, bina in fundamento uno aedificia. Magnum quiddam profecto humana scientia est, modo fidei rationibus obsequenter inhaereat; quibus posthabitis, iam in multos eam ipsam errores incidere dementiasque necesse omnino est. Quodsi, dilecti filii, alumni vestri, quam humanarum cognitionum in se summam congesserint, eam doctrinae sacrae famulari ac servire iubeant; si, praeterea, veritatis revelatae amore et cupiditate acriter ardeant, erunt atque habebuntur homines Dei, et verbo exemploque plurimum christiano populo proderunt. Etenim « Omnis Scriptura divinitus inspirata » —

¹ Epist. *Nostra erga*, die 25 nov. 1898; cf. A. S. S., XXXI [1898-99] p. 264-267.

vel, ut Angelicus Doctor interpretatur, sacra doctrina, lumine divinae revelationis admoto, percepta — « utilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in iustitia: ut perfectus sit homo Dei, ad omne opus bonum instructus ».¹

În studentibus
spiritus tidci im-
primis alendus.

Sed iuvenibus Sodalibus, ne in hoc tam amplo humanarum divinarumque rerum campo frustra versentur, spiritus fidei est in primis alendus, qui si quidem debilitetur, iam ii nequeant, veluti obtusa oculorum acie, in supernaturalia vera introspicere; neque minus oportet, recta mentis intentione ad discendum accedant. « Sunt qui scire volunt — animadvertit S. Bernardus — eo fine tantum ut sciant, et turpis curiositas est;... et sunt item qui scire volunt, ut scientiam suam vendant, verbi causa pro pecunia, pro honoribus, et turpis quaestus est; sed sunt quoque qui scire volunt ut aedificent, et caritas est; et item qui scire volunt ut aedificentur, et prudentia est ». ² In eiusmodi igitur studiis iuvenes vestri hoc sibi unice proponant ut Deo placeant et sibi proximisque quam plurimum spiritualis afferant emolumenti. Itaque, cum in scientia a virtute seiuncta plus utique insit offensionis et periculi quam verae utilitatis — solent enim qui ex doctrina sibi comparata magnos gerunt spiritus, ad interitum animae, dono fidei amisso, caecos se praecipitesque agere — acriter contendant, ut humilitatis virtus, omnibus sane necessaria at studiosis praecipuo quodam modo colenda, sibi in medullis haereat, memores ut sunt, Deum unice esse ex se sapientissimum, et, quicquid homo didicerit, id omne, quantumcumque est, nullam prorsus habere comparisonem cum reliquis iis omnibus quae ignorat. Ad rem venuste Augustinus: « Scientia — ait Apostolus — inflat. Quid ergo? Scientiam fugere debetis, et electuri estis nihil scire potius quam inflari? Ut quid vobis loquimur, si melior est ignorantia quam scientia?... Amate scientiam, sed anteponite caritatem. Scientia si sola sit, inflat. Quia vero caritas aedificat, non permittis scientiam inflari. Ibi ergo inflat scientia, ubi caritas non

Humilitas
r,îçnàiu° m0d°

¹ II *Tini.*, HI, 16-17.

- In *Cant.*, sermo XXXVI.

aedificat: ubi autem aedificat, solidata est ».1 Vestri igitur, si quidem spiritu caritatis pietatisque, unde ceterae virtutes oriuntur et constant, studia sua foveant, quasi quodam medicato odore qui metum corruptionis avertat, futurum sine ulla dubitatione est, ut ob sua doctrinae ornamenta acceptiores Deo fiant Ecclesiaeque utiliores.

Iam non restat nisi ut cogitationem ad eos convertamus Sodales qui, quamquam ad sacerdotalem dignitatem minime vocantur, cum tamen eadem, ac sacerdotes, vota religionis emiserint, non minus Deo obligantur et officio perfectionis assequendae devinciuntur. Atque posse eos, etsi litterarum atque altiorum disciplinarum inscios, ad celsissimum sanctitatis gradum adseendere, vel inde patet, quod ex iis satis multi, ob vitam pie integerrimeque actam, aut in magna perpetuaque catholicorum hominum admiratione sunt, aut, in sanctorum caelitem numerum auctoritate Romanorum Pontificum adscript!, deprecatores apud Deum et patroni habentur atque invocantur. Quos, ceteroqui, Sodales *conversos* seu laicos, cum pro condicione sua a periculis vacent, quae ex ipsa muneris granditate sacerdotibus sodalibus interdum impendent, atque haud dissimilibus privilegiis praesidiisque animorum fruuntur, quae religio filiis suis materna providentia promiscue impertire consuevit, aequum est, caeleste vocationis donum et permagni facere et acceptum Deo grata voluntate referre, consilium saepe renovando, quod professionis suae die inierunt, congruenter vocationi usque ad extremum spiritum vivendi. — Illoc tamen loco Nos abstinere, dilecti filii, non possumus, quin vos hortemur attendere quam gravi teneamini officio vigilandi, ut fratres conversi, cum probationis tempore, tum in reliqua vita, spiritualibus subsidiis ne careant, quibus ad proficiendum perseverandumque indigent, iisdemque eo fortasse maioribus, quo humiliore ii condicione sunt humilioribusque funguntur ministeriis. Qua de causa moderatores, in decernendo ubi quisque eorum commoretur quidve operis faciat, debent quidem singulorum ingenia respicere et scopulorum

Quoad fratres
laicos.

Spiritum reli-
giosum colant.

Spiritualibus
subsidiis ne
careant.

In fidei veritatibus erudiantur.

Quae valent etiam de Congregationibus laicalibus.

Conclusio.

in quos forte offensuri sint, rationem habere; quodsi iidem aliquando ab religione officii discesserint, nihil pro paterno studio inexpertum relinquant ut fortiter eos suaviterque ad vitae revocent sanctimoniam. At praecipue moderatores ne desinant sodales laicos vel erudire ipsimet vel idoneis sacerdotibus in aeternis maximisque fidei veritatibus erudiendos committere; quas qui noverit et frequenter perpendat, sive in saeculo vivat, sive intra religionis septa commoretur, multa inde virtutum incitamenta hauriet. Haec autem, quae proxime diximus, ad Congregationum laicalium Sodales omnes pertinere quoque volumus; immo etiam hos doctrina religionis pleniore, atque eruditione haud vulgari, idcirco imbui opus est, quia plerumque pueris atque adolescentibus instituendis, suo ipsorum officio, vacant.

Habetis, dilecti filii, quae visum Nobis est, paternae instinctu caritatis, de exsequenda apud vos studiorum ratione, deque aliis rebus haud minoris momenti, vobiscum communicare. Ista quidem, ut, pro observantia in Nos vestra ac pro studio, quo flagratis, Sodalitatis cuiusque vestrae provehendae, libenter vos obedienterque accepturos esse pro certo habemus, ita velimus in animis tironum scholasticorumque vestrorum insculpta haereant, atque in futurum, Patribus Legiferis bene precantibus, multa Institutis vestris beneficia et commoda tribuant. Caelestium interea gratiarum auspicem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, vobis, dilecti filii, atque universis religiosis viris unicuique vestrum commissis, apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xix mensis martii, in festo sancti Ioseph Mariae Virginis Deiparae Sponsi, anno mdcccxxiv, Pontificatus Nostri tertio.

PIUS PP. XI

117 – S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. n. 718-25 prot., rub. 72-5]

Al Rmo Mons. Pietro Ciriaci decano dei Professori del Pont.
Collegio Urbano di Propaganda Fide

28 febbraio 1925

Il sottoscritto Segretario della S. C. di Prop. Fide si dà premura di comunicare a V. S. Illma e Revma che l'Emo Signor Cardinale Prefetto, nell'udienza del 19 corr. mese ha dato relazione al Santo Padre circa Perigenda Associazione degli ex-alunni delle scuole del Pontificio Collegio Urbano, e che Sua Santità ha espresso il Suo pieno compiacimento e si è degnato impartire alla contemplata Associazione la sua speciale benedizione.

28 - n - res

Circa erigendam associationem ex-alumnorum Collegii Urbani.

Francesco Marchetti Selvaggiani, *Segretario*.

118 LITTERAE APOSTOLICAE PU PP. XI

[pl. A. S., XVII (1925) p. 291]

Erigitur Delegatio Apostolica Indosinensis

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ex officio supremi apostolatus Nobis divinitus commissi, quae rei sacrae procurationi melius gerendae conducant, potissimum in regionibus longo terrarum marisque tractu ab hoc orbis catholici centro seiunctis, sollicito studio decernere maturamus. Hoc consilio, Indosinensis regionis missionum incremento prospicere cupientes, negotium pertractantes cum W. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Congregationi Propagandae Fidei praepositis,

20 · V · 1925

Erectio Delegalionis Ap Indosinensis.

in illis partibus nuper visitationem Apostolicam promovendam censuimus, ex qua peculiares missionum earumdem necessitates spirituales innotescerent, quibus consulere necesse erat. Cognitis propterea ex eadem visitatione necessitatibus iisdem, ut continuo illis consultum foret, nomenque christianum in supradictis difficillimis missionibus, longe lateque patentibus, altiores in posterum figeret radices, omnibus quidem rei momentis attente perpensis pariter cum W. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, peropportunum visum est ibidem Delegationem Apostolicam constituere. Quare, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium vi, in regionibus supernunciatis, ad maiorem Dei gloriam et christiani populi salutem, Delegationem Apostolicam erigimus atque constituimus, ipsique novae Delegationi sic per Nos erectae Apostolicae Delegationis Indosinensis nomen facimus; eandemque episcopali caractere insigni Delegato committendam esse praecipimus.

Haec volumus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite indicandum esse ac definiendum irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Non obstantibus Apostolicis constitutionibus et ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xx mensis maii anno mdcccxxv, Pontificatus Nostri quarto.

P. Card. Gasparri, *a Secretis Stains.*

119 - S. CONGREGATIO RITUUM

[•4. A. S., XVII (1925) p. 541-547]

EPISTOLA

Transmittitur Ordinariis formula consecrationis generis humani
Sacratissimo Cordi Iesu

Perillustris ac Rme Domine. — Gratum mihi accidit
atque periucundum munus exsequi a Sanctissimo Domino
nostro Pio Papa XI mihi commissum transmittendi ad Ani-
plitudinem Tuam formulam Consecrationis generis humani
sacratissimo Cordi Iesu.

Qui quidem Consecrationis ritus, eiusdem Sanctissimi
Domini nostri voluntate atque iussu, postrema die mensis
decembris huius anni sancti, ea ratione perficiendus erit
eisque servatis conditionibus, quae proximis apostolicis
litteraris manifestae fient.¹

Interim vero ad ea paranda, quae augustius et sanctius
rei peragendae conferrent, illud visum est opportunum, ut
singuli Sacrorum Antistites mature praenoscerent proposi-
tam praescriptamque Consecrationis formulam, cuius id-
circo authenticum exemplar hisce inclusum litteris mittere
cura fuit.

Dum autem Amplitudini Tuae fausta omnia precor a
Domino, Tui permaneo.

Datum Romae, die 17 octobris 1925.

Addictissimus uti Frater
A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R- C. Praefectus.

Alexander Verde, *Secretorius*.

¹ *Quas primas*, u-XII-1925; cf. A. A. A., XVII [1925] p. 593-610.

(Textus latiniis)

Ad sacratissimum Cor Iesu formula consecrationis recitanda

Iesu dulcissime, Redemptor humani generis, respice nos ad altare tuum humillime provolutos. Tui sumus, tui esse volumus; quo autem Tibi coniuncti firmitus esse possimus, en hodie Sacratissimo Cordi Tuo se quisque nostrum sponte dedicat. Te quidem multi novere numquam; Te, spretis mandatis tuis, multi repudiarunt. Miserere utrorumque, benignissime Iesu; atque ad sanctum Cor tuum rape universos. Rex esto, Domine, nec fidelium tantum qui in nullo tempore discessere a Te, sed etiam prodigorum filiorum qui Te reliquerunt: fac hos, ut domum paternam cito repetant, ne miseria et fame pereant. Rex esto eorum quos aut opinionum error deceptos habet, aut discordia separatos, eosque ad portum veritatis atque ad unitatem fidei revoca, ut brevi fiat unum ovile et unus pastor. Rex esto eorum omnium, qui in tenebris idololatriae aut Islamismi adhuc versantur, eosque in lumen regnumque tuum vindicare ne renuas. Respice denique misericordiae oculis illius gentis filios, quae tamdiu populus electus fuit; et Sanguis, qui olim super cos invocatus est, nunc in illos quoque, redemptionis vitaeque lavacrum, descendat. Largire, Domine, Ecclesiae tuae securam cum incolumitate libertatem; largire cunctis gentibus tranquillitatem ordinis: perfice ut ab utroque terrae vertice una resonet vox: Sit laus divino Cordi, per quod nobis parta salus: ipsi gloria et honor in saecula. Amen.

(Textus italiens)

Consacrazione del genere umano al Ssmo Cuore di Gesù

O Gesù dolcissimo, o Redentore del genere umano, riguardate a noi umilmente prostrati dinanzi al vostro altare. Noi siamo vostri, e vostri vogliamo essere; e per poter vivere a Voi più strettamente congiunti, ecco che ognuno di noi oggi spontaneamente si consacra al vostro Sacratissimo Cuore. Molti purtroppo non Vi conobbero mai; molti, disprezzando i vostri comandamenti, Vi ripudiarono. O beni-

gnissimo Gesù, abbiate misericordia e degli uni e degli altri; e tutti quanti attirate al vostro Cuore santissimo. O Signore, siate il Re non solo de' fedeli che non si allontanarono mai da Voi, ma anche di quei figli prodighi che Vi abbandonarono; fate che questi quanto prima ritornino alia casa paterna, per non morire di miseria e di fame. Siate il Re di coloro che vivono nell'inganno dell'errore o per discordia da Voi separati; richiamateli al porto della verità e all'unità della fede, affinché in breve si faccia un solo ovile sotto un solo Pastore. Siate il Re di tutti quelli che sono ancora awolti nelle tenebre dell'idolatria e dell'Islamismo; e non ricusate di trarli tutti al lume e al regno vostro. Riguardate finalmente con occhio di misericordia i figli di quel popolo che un giorno fu il prediletto: scenda anche sopra di loro, lavacro di redenzione e di vita, il Sangue già sopra di essi invocato.

Largite, o Signore, incolumità e libertà sicura alla Vostra Chiesa; largite a tutti i popoli la tranquillità dell'ordine; fate che da un capo all'altro della terra risuoni quest'unica voce: Sia Iode a quel Cuore divino da cui venne la nostra salute; a Lui si canti gloria e onore nei secoli.

Così sia.

(Versio gallica)

Consécration du genre humain au Sacré Cœur de Jésus

'Près doux Jésus, Rédempteur du genre humain, jetez un regard sur nous, qui sommes humblement prosternés devant votre autel. Nous sommes à vous, nous voulons être à vous; et, afin de vous être plus étroitement unis, voici que, en ce jour, chacun de nous se consacre spontanément à votre Sacré Cœur.

Beaucoup ne vous ont jamais connu; beaucoup ont méprisé vos commandements et vous ont renié. Miséricordieux Jésus, ayez pitié des uns et des autres et ramenez-les tous à votre Sacré Cœur.

Seigneur, soyez le Roi, non seulement des fidèles qui ne se sont jamais éloignés de vous, mais aussi des enfants prodigues qui vous ont abandonné; faites qu'ils rentrent bientôt

dans la maison paternelle pour qu'ils ne périssent pas de misère et de faim.

Soyez le Roi de ceux qui vivent dans l'erreur ou que la discorde a séparés de vous; ramenez-les au port de la vérité et à l'unité de la foi, afin que bientôt il n'y ait plus qu'un seul troupeau et qu'un seul pasteur. Soyez le Roi de tous ceux qui sont encore égarés dans les ténèbres de l'idolâtrie ou de l'islamisme, et ne refusez pas de les attirer tous à la lumière de votre royaume. Regardez enfin avec miséricorde les enfants de ce peuple qui fut jadis votre préféré; que sur eux aussi descende, mais aujourd'hui en baptême de vie de rédemption, le Sang qu'autrefois ils appelaient sur leurs têtes.

Accordez, Seigneur, à votre Eglise une liberté sure et sans entraves; accordez à tous les peuples l'ordre et la paix; faites que, d'un pôle du monde à l'autre, une seule voix retentisse: Loué soit le Divin Cœur qui nous a acquis le salut, à Lui honneur et gloire dans tous les siècles. Ainsi soit-il.

120 LITTERAE ENCYCLICAL PII PP.

[J. A. S., XVIII (1926) p. 65-83]

Ad Venerabiles Fratres Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos, aliosque locorum Ordinarios pacem et communionem cum Apostolica Sede habentes: de sacris missionibus provehendis

23-11-1922

De sacris Missionibus provehendis.

Ab exordio Ecclesiae praecipua cura Summorum Pontificum erat lumen Evangelii et culturam christianam populis impertire.

PIUS PP. XI

VENERABILES FRATRES

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Rerum Ecclesiae gestarum memoriam animo intento qui repetant, fugere eos nequaquam potest, inde a prioribus reparatae salutis aetatibus, eo praecipuas curas cogitationesque Romanorum Pontificum fuisse conversas, ut evangelicae lucem doctrinae christianaeque humanitatis beneficiis

* A. A. S., l. c. habentur ulterius versiones anglicana, germanica, hispanica, lusitana, polonica. Circa Indulgentiam adnexam cf. infra 15-II-1927, n. 126.

populis ¶ in tenebris et in umbra mortis » sedentibus, nullis unquam difficultatibus impedimentisque deterriti, impertirent. Neque enim ad aliud nata Ecclesia est, nisi ut, regno Christi ubique terrarum dilatando, universos homines salutaris redemptionis participes efficiat; quisquis autem est, qui Iesu Pastorum Principis vices in terris divinitus gerat, is tantum abest ut dumtaxat in tuendo ac servando, quem regundum accepit, grege dominico possit acquiescere ut, contra, praecipuo muneri suo desit, nisi alienos externosque Christo lucrari atque adiungere omni contentione nitatur. Divinum profecto mandatum, quo obstringerentur, docendi baptizandique omnes gentes, nullo non tempore, decessores Nostros sic confecisse constat, ut missi ab iis sacri ordinis homines, e quibus non paucos aut ob vitam sanctissime ductam aut ob factum animose martyrium, publice veneratur Ecclesia, Europam et vix inventas exploratasque deinceps ignotas terras fide nostra, vario quidem exitu, collustrare studuerint: vario exitu, inquam; interdum enim contigit, ut, missionalibus paene incassum laborantibus vel caesis eiectisque, quem colere coeperant agrum, idem aut suam vix exueret asperitatem aut, in hortum floribus consitum ante conversus, deinde, sibi ipse relictus, denuo in vepres dumosque, gradatim, abiret. Laetari interea licet, postremis hisce annis, sodalitates illas, quae sacras Missiones apud infideles populos obeunt, novo quodam studio, curas et fructus duplicasse auctisque missionalium laboribus auctam respondisse ab christifidelibus opis subsidiique largitatem. Ad rem non est dubitandum quin magnopere valuerit Epistola illa Apostolica, quam proximus fel. rec. decessor Noster die XXX mensis novembris an. mdcccxcix « de fide catholica per orbem terrarum propaganda »¹ ad Episcopos universos dedit; etenim cum ipsorum a Pontifice acueretur ad opitulandum industria ac sollertia, tum sapientissimis monitis Vicarii Praefectique Apostolici docebantur, quae propulsari incommoda, quae a suis officia, ad fructuosiore sacrae legationis exercitationem, praestari oporteret.

Novus zelus
fidelium et mis-
sionariorum po-
stremis annis.

Meritum Be-
nediti xv.

¹ Cf. supra, n. 74.

intantum
" XL

Maiores requiruntur numerus Missionariarum et intensius cooperatio fidelium.

Expositione Missionum

Museum missionario-ethnologicum Lateranense.

cooperantur

Ad Nos quod attinet, cognitum ac perspectum habetis, Venerabiles Fratres, ab ipsis Pontificatus primordiis, deliberatum Nobis esse nihil non experiri, ut ethnicis gentibus, praelato cotidie latius per apostolicos praecones evangelicae veritatis lumine, unam salutis viam sterneremus. Qua in re duo imprimis desiderari videbantur, utrumque non tam opportunum quam necessarium; alterumque arctissime cum altero coniunctum; scilicet ut multo maior,isque ab variis cognitionibus instructior, in immensas interminatasque regiones, christiani adhuc cultus exsortes, dimitteretur operariorum numerus, itemque ut fideles intellegerent, ad opus tam sanctum ac frugiferum quo animi ardore, qua precum apud Deum instantia, qua denique liberalitate esset sibi conspirandum. Huc nonne etiam intendebamus, cum in ipsis Aedibus Nostris sacrarum res Missionum publice ad spectandum proponi iussimus? Atque benignissimo Deo illud referimus acceptum, quod, quemadmodum audivimus, iuvenes nonnullorum animi, in eo conspectu et quasi spectaculo cum divinae gratiae tum magnanimitatis ac nobilitatis humanae, primos catholici apostolatus concepere igniculos; et, quae tanta invisentium multitudines incessit apostolicorum operariorum admiratio, non eam inanem, non ab omni vacuam fructu futuram iam nunc spe bona praecipimus. At vero, ne documenta ac monita maximi ponderis, quae ex ipsis Missionum rebus quasi tacite significantibus exstiterunt, unquam concidant ac pereant, Museum — quod fortasse non ignoratis — ex delectissimis rebus, aptiore quidem modo dispositis, in Aedibus Nostris ad Lateranum constitui decrevimus, eo nempe loco, unde, post datam Ecclesiae pacem, in regiones, quae *albae iam ad messes* viderentur, tot a decessoribus Nostris apostolici viri, sanctitate vitae et religionis studio mirabiles, sunt deinceps dimissi. Quod quidem Museum quotquot invisuri sunt Missionum duces imprimis et gregarii, ut ita dicamus, milites, cum inter se singularum rationes comparaverint, iam ad meliora atque ad maiora spectabunt; qui autem e populo illud adierint, eos putamus non minus commotum iri quam qui Expositionem Vaticanam celebrarunt. Interea, ut excitata haec acriter christi-

fideliū erga sacras Missiones voluntas acrius ad agendum incendatur, vos, Venerabiles Fratres, veluti inclamando, operam advocamus adhibitamque volumus vestram; quam, si in alia unquam re collocari decuit oportuitque, at in hoc potissimum genere ne assiduam studiosissimamque recusetis, prohibet vestrae officium dignitatis, et vel pietas in Nos vestra suadet. Quantacumque sane Nobis divino consilio reliqua erit huius lucis usura, Nos habebunt continenter anxios sollicitosque hae apostolici muneris partes; saepe enim reputantes, ethnicos homines ad decies milies centena milia numerari, non habemus requiem spiritui Nostro,¹ et Nobis videmur Nosmet quoque voce illa percelli: *Clama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam.*²

Qui de ovili Christi sunt, eos nihil quicquam curare de reliquis qui extra saepta infeliciter vagantur, quam longe a caritate abhorreat, qua Deum atque homines universos complecti debemus, non est cur multis dicamus. Postulat sane nostrum in Deum caritatis officium non modo ut pro viribus eorum numerum augeamus, qui ipsum cognoscunt et « adorant in spiritu et veritate », ³ sed etiam ut sub amantissimi Redemptoris imperium quam plurimos subiungamus, quo uberior in dies « utilitas in sanguine », ⁴ eius exsistat, magisque eidem gratificemur, cui quidem nihil esse gratius potest, quam ut homines salvi fiant et ad agnitionem veritatis veniant. ⁵ Quandoquidem vero Christus hanc discipulorum suorum notam fore edixit peculiarem ac propriam ut diligere inter se. ⁶ numne maiorem insignioremque exhibeamus proximis nostris caritatem, quam si eos e superstitionis tenebris educendos germanaque Christi fide imbuendos curaverimus? Hoc immo ceteris caritatis operibus testimoniisque sic praestat, quemadmodum animus corpori, caelum terris, aeternitas tempori antecellit; quod quidem caritatis opus

MoliVu Cuopr.
ratio π is t»m
niu in.

Carita> erga
Deum.

Caritas erg t
pruxiinum.

¹ II *Cor.*, VII, 5.

² *Isa i.*, LVIII, I.

³ *IOANN.*, IV, 24.

⁴ *Ps.* XXIX, 10.

⁵ I *Tim.* II, 4.

⁶ *Io a n .*, XVIII, 35; XV, 12.

(iratus ani-
mus pro dono
fidei.

A fortiori cie-
ru' his motivis
duci debet, par-
ticeps sacerdotii
et apostolatus
Christi, et Epp.
sacerdotii pleni-
tudine insigniti.

Hortamenta
S. Pontificis ad
Episcopos.

H Pustulent
prece».

Et quidem
consuetudinem
precum.

quicumque, quantum in se est, exercet, donum fidei tanti se facere ostendit, quanti aequum est, et gratum praeterea erga numinis benignitatem animum suum patefacit, id ipsum donum, omnium pretiosissimum, et alia quibuscum coniungitur, cum miserrimis ethnicis communicando. Quodsi eiusmodi officium detrectare nullus e fidelium communitate queat, num clerus possit, qui sacerdotium et apostolatum Christi Domini, miro ipsius delectu ac concessu, participat: num vos, Venerabiles Fratres, possitis, qui, pro vestra cuiusque parte, christiano clero et populo, sacerdotii plenitudine insignes, divinitus praeestis? Legimus equidem, non uni Petro, cuius Cathedram obtinemus, sed omnibus Apostolis, quorum vos in locum successistis, Iesum Christum praecepisse: *Euntes in mundum universum, praedicate evangelium omni creaturae*:¹ unde liquet, propagandae fidei curam ita ad Nos pertinere, ut in laborum societatem Nobiscum venire Nobisque hac in re adesse, quantum singularis ac propria vestri perfunctio muneris sinit, sine ulla dubitatione debeatis. Itaque ne gravemini, Venerabiles Fratres, Nobis paterno animo hortantibus pie obsequi, a quibus rationem tantae rei haud exiguum Deus aliquando repetet.

Atque primum, alloquendo id scribendoque efficite, ut apud vestros sanctam inducatis et sensim increbrescere iubeatis consuetudinem cum rogandi *Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam*,² tum caelestis luminis et gratiae precandi infidelibus adiumenta; consuetudinem, in-
quimus, ac stabilem perpetuumque usum, quem nemo non videt multo plus, quam preces aut semel aut identidem indi-
ctae, apud divinam misericordiam posse ac valere. Elaborent quidem in traducendis ad catholicam religionem ethnicis et desudent et vel vitam profundant evangelii praecones; indu-
striam, sollertiam artesque omne genus humanas adhibeant; at vero nihil iidem profecturi sunt, omnia in irritum cadent, nisi gratia Deus sua infidelium tetigerit animos mollitosque ad se traxerit. Facile autem intellegitur, quemadmodum

¹ Marc., XVI, 15.

Matth. IX. 38.

orandi copia nulli non datur, ita hoc Missionum praesidium ac quasi alimentum in potestate esse omnium; atque idcirco rem feceritis ab optatis Nostris et a popularium ingenio sensuque haud alienam, si iusseritis, exempli gratia, Mariali Rosario aliisque eiusmodi precibus, in curialibus ceterisque templis, aliquam unam pro Missionibus et pro ethnicis ad fidem deducendis precationem accedere atque adiungi. In id ipsum, Venerabiles Fratres, pueri praecipue et sacrae virgines advocentur, incendantur; cupimus scilicet, ut in Asylis, in orphanotropheis, quae vocant, in puerilibus ludis et conlegiis, itemque in omnibus religiosarum feminarum domibus vel coenobiis cotidie sursum adscendat oratio, et descendat in tot infelices homines, in tam crebras ethnicorum gentes Dei miseratio; innocentibus enim castisque viventibus quidnam abnuat Pater caelestis ac deneget? Nec alioqui diffidendum, in teneriores puerorum animos, quotquot, cum primum flos caritatis emergit, pro aeterna infidelium salute orare assuescant, posse appetentiam apostolatus, Dei numine, insinuari: quae, si accurate foveatur, datura fortasse est, successu temporis, operarios apostolico muneri non impares.

Occasione re
citationis Rom
rii.

Puerorum ac
Sacrarum Vir-
ilinum.

Rem vix attingimus sane dignissimam, in quam, Venerabiles Fratres, perdiligentem ipsimet considerationem intendatis. Nullum putamus esse, qui ignoret, detrimenta profecto haud parva fidei propagationem e recenti bello cepisse, cum e missionalibus alii, domum revocati, per immanis conflictionis vices occubuerint, alii, e suo laborum campo deturbati, territorium quisque suum diu incultum reliquerint: quae quidem detrimenta ac damna non tam reparari oportuit hodieque oportet, quam res in pristinum restitui, immo etiam provehi atque amplificari. Praeterea, sive infinitas locorum magnitudines spectemus, quae christianae humanitati nondum patuere, sive ingentem eorum numerum, qui redemptionis beneficiis ad hunc diem carent, sive necessitates et difficultates, quibus missionales, pro eorum paucitate, implicantur ac praepediuntur, eo concordēs, Episcoporum catholicorumque omnium conatus ferri oportet, ut sacrorum lega-

2> Curandum
ut augeatur nu-
merus missio-
nariorum.

Obsn undandi
n qui vocatio-
nrm missiona-
lcm manife-
stant.

torum numerus augeatur et multiplicetur? Si qui igitur in dioecesi cuiusque vestra aut adulescentes aut clerici aut sacerdotes ad apostolatum cuiusmodi praecellentissimum vocati divinitus videantur, propensis eorum consiliis studiisque gratia et auctoritas vestra obsecundet, nedum aliquo pacto obsistatis. Liceat quidem vobis, animo integro, probare spiritus si ex Deo sint;¹ at si saluberrimum propositum Deo auctore haberi coepisse et maturescere indicaveritis, iam nulla vos aut cleri penuria aut dioecesis necessitas exanimet atque ab consentiendo detineat, cum populares vestri, salutis adiumenta ad manum, ut ita dicamus, habentes, longe absint minus a salute, quam ethnici, ii praesertim qui in sua feritate ac barbaria consistunt. Data vero eius rei occasione, aequo animo, ob Christi animarumque caritatem alicuius e clero iacturam faciatis, si quidem iactura dicenda est; quem enim amiseritis adiutorem laborumque vestrorum socium, eundem, vel copiosiore gratiarum in dioecesium effusione vel aliis excitatis sacri ministerii tironibus, divinus Ecclesiae Conditor profecto supplebit.

3) Instituenda
et iuvandaUnio
Missionaria
Cleri.

Attamen ut cum ceteris pastoralis officii curis huiusmodi negotium apte componatur, Consociationem cleri Missionalem apud vos aut iubeatis constitui aut iam constitutam ad acriorem in dies actionem consilio, hortatu, auctoritate vestra incitetis. Quam quidem Consociationem, octavo ante anno providentissime conditam, cum proximus decessor Noster multis indulgentiae muneribus auxerit et in dictione Sacri Consilii christiano nomini propagando esse voluerit, tum Nosmet, in plurimas orbis catholici dioeceses, postremis hisce annis, diffusam, non uno pontificalis benevolentiae testimonio honestavimus. Quotquot enim de ea sunt sacerdotes — atque ad suam condicionem accommodate, sacram disciplinarum alumni — ii, pro instituto suo, fidei donum innumerabili ethnicorum multitudini et ipsimet, inter sacra potissimum, implorare et ad implorandum aliis auctores esse; quoties et ubicumque licuerit, de apostolatu ad infideles provehendo aut contionari apud populum aut

Media ab
adhibenda.

¹ ¹ Ioan., IV, i.

curare identidem ut, statis diebus ac coetibus, communiter fructuoseque agatur; opuscula in rem edita vulgo propagare; in quibus eiusdem apostolatus semina auspicato inesse animadverterint iis ad congruentem institutionem eruditionemque expedire aditum; in suae dioecesis finibus Opus a Fidei Propagatione et duo illa, quae huic tamquam subsidiaria inserviunt, quoquo pacto fovere. Quantum vero stipis adhuc Consociatio cleri Missionalis ad opitulandum iis ipsis operibus conrogaverit, quanto plus posthac — crescente in annos singulos largitate fidelium — sperare iubeat, vos, Venerabiles Fratres, non praeterit, quorum plerisque, pro uniuscuiusque territorio, patronis atque impulsoribus utitur; optandum tamen, ut nullus iam sit clericus qui huiusmodi caritatis flamma sit expers. Etenim Operi a Fidei Propagatione, aliorum quidem omnium, quae ad sacras Missiones pertinent, sane principi, quod, incolumi piissimae feminae, quae eam condidit, et Lugdunensis urbis gloria, huc, novata ordinatione, transtulimus et romana vcluti civitate donavimus ea christianus populus liberalitate subveniat oportet, quae multiplicibus Missionum, quae nunc sunt, quaeque iis deinceps accedent, necessitatibus omnino respondeat. Quae profecto necessitates quot quantaque numerentur, qualis sit plerumque evangelii praeconium inopia, ex ipsa Vaticana Expositione satis apparebat, et fortasse ne perspexere quidem bene multi, oculis copia, novitate ac pulchritudine rerum propositarum praestrectis. Ne vos igitur, Venerabiles Fratres, pudeat pigcatvc, quasi mendicos pro Christo animarumque salute fieri, et, scripto profectaque ex medullis eloquentia popularibus instare vestris ut quam Opus a Fide Propagatione quotannis colligit messem, eandem munificentia et benignitate sua multiplicent multoque faciant auctiorem. Cum, ceteroqui, nulli tam inopes aut nudi habendi sint, nulli tam infirmi aut ieiuni aut sitientes, quam qui Dei cognitione gratiaque carent, nemo non videt, qui misericordiam egentissimis omnium hominibus exhibuerint, eos divina misericordia et remuneratione non posse destitui.

Operi autem a Fidei Propagatione principi duo alia adiuncta sunt, ut diximus, quae, cum Apostolica Sedes fecerit

Fovenda Opera Pontificia:
A Fidei Propagatione.

S. Infantiae
et S. Petri apostoli.

sua, christifideles prae ceteris operibus, quae peculiare aliquid sibi propositum habent, conrogata collataque stipe adiuvant ac sospitent, alterum scilicet a S. Infantia, alterum a Petro Apostolo nuncupatum. Illius est, ut habent omnes exploratissimum, pueros nostros asciscere, qui peculium suum reponere assuescant praesertim infidelium infantibus, ubicumque cos proiici vel necari contingit, redimendis catholiceque educandis; huius vero et precibus et collecta pecunia efficere, ut delectos indigenas in Seminariis rite excoli et ad sacros Ordines evehi liceat, quo ipsorum tribules facilius, successu temporis, ad Christum traducantur vel in fide confirmantur.

Exemplum Petriano huic sodalicio, ut nostis, Teresiam ab Infante
i nià nie lcMi ^csu ^aut' inu^o ante caelestem patronam attribuimus, utpote
l'nronm ope quae, cum in terris claustralem vitam ageret, unum vel alterum missionalem, sibi, quasi quodam adoptionis iure, adiuvandum sumpsisset, pro quo et preces et voluntarias vel praeceptas corporis castigationes et praecipue vehementes morbi, quo laborabat, cruciatus Divino Sponso offerre consueverat. Atque, auspice Mexoviensi virgine, uberiores rei fructus Nobis pollicemur: quo in genere magnopere lactamur, quod Episcopis bene multis placuit inter socios Operis perpetuos se numerari et quod Seminaria aliique catholicorum iuvenum coctus aliquem unum clericum indigenam communi suo ipsorum sumptu alendum instituendumque susceperere.

Utrumque sane Opus, quod recte subsidiarium Operis principis appellari solet, ut Episcoporum sollertiae fcl. rec. decessor Noster Benedictus XV per Epistolam Apostolicam, quam memoravimus,¹ commendavit, ita Nos vobis commendare non desinimus; quibus suasoribus, confidimus, christifideles neququam passuros, se ab acatholicis, qui errorum suorum propagatoribus tam large adsunt, liberalitate vinci ac superari.

Hortamenta Iam ad vos, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, sermonem
Ha.teirJsApp. convertimus, qui, ob gestam diu, laboriose prudenterque sacram inter ethnicos legationem, digni facti estis, qui vica

* Cf. supra, n. 74.

rialibus ac praefecturis apostolica auctoritate praeficeremini. Atque ut affari vos aggrediamur, quae in universum incrementa, annis proxime superioribus, cepere Missiones, vestrae debita caritati ac sollertiae, ea vobis et evangelii nuntiis, quos regitis ac moderamini, summopere gratulamur. Praecipua sane, quae incumberent vobis officia, quaeque vitanda essent in perfunctione eorum incommoda proximus decessor Noster¹ tam sapienter magnificeque docuit, ut nihil supra potuisset; placet tamen, quid de quibusdam rebus sentiamus, vobiscum, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, communicare.

Ac primum omnium, cogitationes eo vestras revocamus, quanti intersit, indigenas in clerum cooptari: quod nisi pro viribus effeceritis, non tam mancum fore censemus apostolatium vestrum, quam Ecclesiae in regionibus istis constitutioni atque ordinationi diutius moram allatum iri ac tarditatem. Cui quidem necessitati libenter fatemur atque agnoscimus alicubi consuli ac provideri coeptum Seminariis excitandis, ubi optimae spei adulescentes indigenae ad adipiscendam sacerdotii dignitatem atque ad suae stirpis homines fide Christiana imbuendos recte instituuntur ac conformantur; verumtamen ab iis rei progressionibus, quas haberi necesse est, nimio longius absumus. Meministis quatenus fel. ree. decessor Noster Benedictus XV hac in re conquestus sit: « Dolendum est, regiones esse, in quas abhinc pluribus saeculis catholica Fides illata sit, atque ubi tamen clerum indigenam, nisi deterioris notae, non reperias: item populos esse nonnullos, mature Evangelii luce illustratos, qui ex barbaria ad eum iam humanitatis gradum emergerint, ut in omni civilium artium varietate praestantes viros habeant, quique, cum multa iam saecula salutaris Evangelii Ecclesiaeque virtute sint affecti, tamen adhuc nec Episcopos a quibus regerentur, nec sacerdotes, (piorum disciplina civibus imperitaret, efferre potuerint ». ²

Nunquam fortasse perpensum satis est, qua via et ratione cum Evangelium propagari tum Ecclesia Dei ubique

1) Fovendus
clerus indigena.

Eius impor-
tantia.

Tarum hucusque numerosus pro necessitatibus.

Exemplum
primitivae Ecclesiae cum postulat.

¹ Cf. 1. C.

- Ep. Ap. *Maximum illud*; cf. supra, n. 74.

ipstviimus r«-
 Ilis **Missionis**
 mm postulat.

ir natum
 rum l'h mu

gentium constitui coeperit; quod cum leviter, in claudenda publice Expositione Missionaria, ut aiunt, attingeremus, monebamus, ex primis Christianae antiquitatis litterarum monumentis manifesto apparere, clerum novae cuivis fidelium communitati ab Apostolis praepositum, non aliunde importatum, sed ex natis in ipsa regione electum atque adscitum. Quod autem vobis adiutoribusque vestris apostolicum munus Romanus Pontifex concedidit christianae veritatis ethnicis gentibus praedicandae, non idcirco putetis sacerdotes indigenas in id unice esse oportere, ut missionaribus in minoris momenti ministeriis adsint eorumque actionem aliquo pacto compleant. Quorsum, quaesumus, sacrae Missiones pertinent, nisi ut in tanta immensitate Iocorum Ecclesia Christi instituatur ac stabiliatur? Et unde haec apud ethnicos hodie constabit, nisi ex omnibus iis elementis, ex quibus apud nos olim coaluit, id est ex suo cuiusque regionis et populo et clero, suisque religiosis viris ac feminis? Cur nam clerus indigena ab eo, qui proprius et nativus ipsius est, agro colendo, scilicet a populi sui gubernatione arceatur." Iam ut vobis liceat ad alios aliosque infideles Christo lucrandos cotidie expeditioribus progredi, nonne proderit vehementer, sacerdotibus indigenis stationes custodiendas uberiusque excolendas relinquere? Immo etiam, in regno Christi latius proferendo, quam maxime iidem praetorque omnem expectationem profecturi sunt. « Nam sacerdos indigena — ut verbis Nostri ipsius decessoris utamur — utpote qui ortu, ingenio, sensibus studiisque cohaereat cum suis popularibus, mirum quantum valet ad Fidem eorum mentibus insinuandam; multo enim melius, quam quisquam alius, novit quibus modis quidpiam eis persuaderi queat. Ita saepe fit ut illuc faciles aditus habeat, quo advenae sacerdoti pedem inferre non licet ».¹ Quid quod missionales externi, ob inchoatam sermonis cognitionem, sensa quidem sua exprimere interdum prohibentur adeo, ut valde praedicationis suae vis atque efficacitas infirmetur? Huc profecto aliae accedunt incommodorum causae, quorum aequam ra-

¹ Ep. Ap. *Maximum illud*, n. 74.

tionem habeamus oportet, licet aut ea rarius incidere aut non magno negotio amoveri posse videantur. Fac, ex bello aliisve politicis eventis in alicuius Missionis territorio alterum regimen alteri suffici, et aut posci aut decerni missionalium exterorum e certa quadam natione discessum: fac item — quod sane difficilior eveniet — indigenas, qui ad altiore humanitatis gradum pervenerint et civilem quandam maturitatem attigerint, velle, ut sui iuris fiant, externae civitatis sibi imperantis et procuratores et copias et missionales ab suo territorio exigere, idque aliter, quam vi adhibita, impetrare non posse. Quae tum, rogamus, impenderet per eas regiones Ecclesiae perniciēs, nisi, quasi quodam rete sacerdotum indigenarum per totum territorium disposito, necessitatibus plebis Christo adiunctae esset plene consultum? At praeterea — neque enim praesenti rerum conditioni minus illud Christi congruit: *Messis quidem multa, operarii autem pauci*! — vel ipsa Europa, unde plerique missionalium proficiscuntur, clero hodie eget, eoque magis eget, quo pluris interest, adiuvante Deo, dissidentes fratres ad Ecclesiae unitatem restitui et acatholicis errores suos eripi; nec quisquam ignorat, ad sacerdotale, vel religiosam vitam si quidem haud minor in praesenti adolescentium numerus, quam antea, vocatur, tamen divini afflatus permotioni numerum parere longe minorem.

Ex hisce, quae memoravimus, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, efficitur, eam sacerdotum indigenarum copiam territoriis vestris suppetere oportere, quae, nulla cleri adventicii habita ratione, cum ad propagandos christianae societatis fines, tum ad communitatem fidelium e sua natione regundam ipsa per se satis valeat. Alicubi quidem, ut paulo ante significavimus, Seminaria erigi coepta sunt alumnis indigenis excipiendis, et ea pleraque medio sita loco inter finitimas Missiones, uni eidemque Ordini vel Congregationi commissas; atque illuc adolescentes Vicarii ac Praefecti Apostolici mittunt singuli lectissimos, sumptu cuiusque suo alendos, quos sacerdotio initiatos et ad sacra idoneos ministeria ali-

Politici eventus forsā supervenientes cum postulant.

Impossibilitas ut Europa sufficiat cum postulat.

2) Curanda Scintilla indigena.

1 Matth., IX, 37; Luc., X, 2.

Angeatur nu-
merus clerico-

quando recipiant. Itaque quod alicubi a nonnullis inchoatum, id ab omnibus, qui Missionibus praesunt, haud dissimili ratione perfici non tam cupimus quam volumus et iubemus: ut ex indigenis nullus bonae spei sit, quem ab sacerdotio et

Curanda a-
na formatio
asceiica <t in
tcllccluali!..

plurimos delegi omnino opus est — eo vos maiorem facere sumptum cogemini: verum, ne animo concidite, amantissimo hominum Redemptori confisi, cuius providentia futurum ut, aucta catholici orbis liberalitate, Apostolicae Sedi ne desit unde vobis, ad saluberrimi effectum consilii, largius opituletur.

At si curandum, ut alumnorum indigenarum frequentia Slt unicuique vestrum quam maxima, cos praeterea rite ai- fingere atque excolere studete ad sanctitatem sacerdotali

studio fraternae salutis coniunctum, ut parati sint vel vitae iacturam pro tribulibus civibusve suis facere. Summopere tamen interest, eos uno tempore de disciplinis profanis ac sacris non confusam atque incompositam, non breviorum et quasi compendiarum institutionem suscipere sed per usitatum studiorum curriculum bona doctrinarum copia instrui. Quos enim et integritate vitae ac pietate conspicuos et ad sacra ministeria apprime aptos et peritissimos divinarum legum magistros intra Seminarii saepta effeceritis, ii non modo apud suos, vel optimates litteratosvc homines, in honore erunt, sed etiam paroeciis ac dioecesibus tandem aliquando, vixdum Deo placuerit, constituendis nihil quicquam obstabit quominus auspicio praeponantur. Perperam sane indicat quisquis eiusmodi indigenas quasi inferioris generis ac retusi ingenii homines habet. Etenim diu experiundo cognitum est, populos, qui dissitas orientales australesque incolunt regiones, interdum nostris non cedere atque etiam certare mentis acie et contendere cum his posse; quodsi in hominibus ex intima barbaria summam fere tarditatem reperiatis, id quasi quadam necessitate fit, cum ad cotidianas vitae necessitates, sane exiguas, eorum intellegentiae usus contrahatur. Cuius quidem rei si vobis licet, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, esse testibus,

at Nos quoque fidem afferre possumus, quorum paene ante oculos indigenae, quotquot in urbanis conlegiis ad omne genus disciplinas instituuntur, non tam ceteris alumni celeritate ingenii sunt pares doctrinaeque fructibus, quam saepe antecedunt ac praestant. Est praeterea cur sacerdotes indigenas ne patiamini inferiore veluti loco haberi et humilioribus ministeriis addici, quasi non eodem ipsi, ac missionales vestri, sacerdotio potiantur, aut non sint eiusdem omnino apostolatus participes; quin etiam eos in oculis ferte, ut qui conditis vestro sudore ac labore Ecclesiis futurisque catholicorum communitatibus praeesse aliquando debeant. Quamobrem europaeos inter et indigenas missionales nihil esto discriminis nullusque disiunctionis terminus intercedito, sed alteri cum alteris reverentia et caritate copulentur.

Nil discrimi-
nia inter indi-
genas et euru-
paeos

Quod autem, ut supra monuimus, ad ordinandam in populis vestris Ecclesiam Christi, omnia, ex quibus ipsa divino consilio conflatur, elementa adhiberi necesse est, ex hoc consequitur, in potioribus officii vestri partibus eam numerari, ut religiosas ex utroque sexu sodalitates indigenas instituatis: quos enim novos Christi assecclas superno Deus afflatu tetigerit atque ad altiora impulerit, quidni iidem consilia evangelica profiteantur? in quo ne missionales, ne religiosas feminas, in ipso agro vestro laborantes, Instituti cuiusque sui caritas, honesta sane ac recta, plus aequo abripiat atque a latiore rerum comprehensione detineat. Si qui enim indigenae sunt, qui in veteres Sodalitates cooptari cupiant, modo ad imbibendos earum spiritus et non degenerem dissimilemve in regionibus suis subolem gignendam apti videantur, cos a consilio dehortari atque ab re prohibere nefas esto; verumtamen integre religioseque consideretis, utrumnam expediat, novas potius condi Sodalitates quae cum ingenio studiisque indigenarum et cum locorum rerumque conditione aptius cohaereant.

3) Instituantur
Congregationes
religiosae utri-
usque sexus.

Indigenis etiam
in Congregatio-
nes europaeas
pateat ingres-
sus.

Nec alia de re silendum, quae ad evangelii propagationem permagni referat: quantum scilicet proderit, catechistarum multiplicari numerum — sive ex europaeis, sive, potius, ex indigenis deligantur — qui missionalibus operam navent suam, catechumenos potissimum erudiendo et ad

4) Multipli-
candus numerus
catechistarum,

baptismum comparando: quos quidem catechistas quales esse oporteat, ut non tam verbo quam vitae exemplo infideles ad Christum alliciant, dicere vix attinet. At vobis, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, certum decretumque sit, eos accurate instituere, ut doctrinam catholicam calleant, et, cum eam proponent atque explanabunt, ad mentem intellegentiamque auditorum accommodare se sciant: quod facturi eo commodius sunt, quo indigenarum naturam interiorius perspexerint.

5) Fundentur
enobiaprovi
t.i. cuntempiati
va pro mdige.

pe acilectis adlegendisve laborum vestrorum consortibus cum usque adhuc locuti simus, unum hoc in genere restat ut studiosae voluntati vestrae insinuetur: quod si quidem ad effectum deducatur, censemus fidei ocus dilatandae esse haud mediocriter profuturum. Quanti equidem contemplativam Nos vitam, quam vocant, faciamus, testis satis superque est Constitutio illa Apostolica, qua legem Cartusiensis Ordinis propriam, pontificali inde ab initio auctoritate probatam, altero ante anno, post exactam ad Codicis canones emendationem, Apostolicae confirmationis robore perlibenter munivimus. Austerior sane ista vitae contemplativae consuetudo ut in Missionum territoria, conditis coenobiis, inducatur latiusve provehatur, summos horum Ordinum moderatores, quemadmodum Nosmet impense adhortamur, sic vos, Venerabiles Fratres Dilecti Filii, opportune importune rogando, curatote; solitarii enim ii viri mirum quantum caelestium gratiarum vobis laboribusque vestris conciliabunt. Atque dubitare non licet quin eiusmodi monachi locum opportunum apud vos nanciscantur, cum incolae, alicubi potissimum, etsi maximam partem ethnici, natura sint ad solitudinem et ad orandum contemplandumque proclives. Qua in re animo obversatur Nostro magnum illud coenobium, quod Cistercienses Reformati de Trappa in vicariatu apostolico Pekinensi condidere; ubi centum fere monachi, quorum plerique Sinenses, perfectissimarum exercitatione virtutum, assiduitate precum, vitae asperitate laborisque tolerantia, ut Dei numen sibi et infidelibus placando propitiandoque demerentur, ita hos ipsos, per exempli efficacitatem, Christo lucrifaciunt. Unde luce clarius apparet, anachoretas nostros, lege ac spiritu Conditoris sui prorsus in eo-

lumi nullamque vitae actionem experiundo, posse haud parum momenti ad prosperiorem sacrarum legationum exitum cotidie afferre. Quodsi Ordinum id genus gubernatores vestris postulationibus morem gesserint et sedes suorum, ubicumque de communi consilio placuerit, collocaverint, rem fecerint et tantae ethnicorum multitudini imprimis salutarem et Nobis, ultra quam credibile est, acceptam et gratam.

Iam ad nonnulla, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, gradum faciamus, quae ad meliorem Missionum temperationem pertinent: quo in genere si qua proximus decessor Noster haud dissimilia dudum docuit ac monuit, idcirco ea iterare placet, quia magno fore ad fructuosam apostolatus exercitationem praesidio iure meritoque censemus.

Itaque cum catholici inter ethnicos apostolatus magnam partem in vos recidat exitus, res aptius volumus a vobis ordinari, ut facilior posthac ad christianae sapientiae propagationem pateat aditus et numerus eorum augeatur quibus ea faciliter collucet. Sacros igitur praecones ita vobis cordi sit dispertire, ut nulla territorii pars ab evangelii praedicatione vacet et in aliud tempus excolenda reservetur. Quare longius, per mansiones, procedite, missionalibus in aliquo loco, quasi quodam centro, constituendis, quem locum minores undique stationes circumstent, uni saltem catechistae commissae et sacra aedicula auctae, quas missionales e sede media identidem stato scilicet tempore, ministerii causa, adeant atque invisant.

Meminerint interea evangelii praecones, haud secus sibi ad indigenas accedendum, ac Divine Magister cum populo in terris se gessit. Qui, ante quam turbas doceret, aegros sanare consueverat: *Omnes male habentes curavit; 1 Et secuti sunt eum multi et curavit eos omnes; 2 Misertus est eis, et curavit languidos eorum. 3* Atque id ipsum, facta potestate, Apostolis imperavit: *Et in quamcumque civitatem intraveritis... curate infirmos, qui in illa sunt, ei dicite illis: appropinquavit in vos*

Ors-inizmiu
Mrasienum in
cuiotar.

U stratege..
attributiolo-
ruoei..p<-rtn...
rum Per l,l'in
ternionum.

- Cura inhr-
TM m,'
,un'

* Matth., VIII, i6.

2 Matth., XII, 15.

J Math., XIV, 14.

*regnum Dei;*¹ *Egressi autem circuibant per castella evangeli-*
zantes et curantes ubique. 2 Ne obliviscantur quidem missio-
nales, quam se lesus benignum amabilemque infantibus
puerisque praeberet: quos cum discipuli increpuissent, prae-
cepit ne ad ipsum venire prohiberent. 3 Ad rem id comme-
morare libet, quod alias diximus: missionales nimirum, qui
Deum infidelibus praedicant, probe nosse, in iis quoque
regionibus — ut facile caritatis officiis capiuntur humana
corda — quisquis publicam valetudinem curat aegrotanti-
busque medetur, quisquis infantibus ac pueris blanditur,
hunc profecto hominum sibi benevolentiam studiumque
conciliare.

Aedilicia mis-
nimis suinptuo-

Atque ut ad ea quae modo attigimus redeamus, si iis in
locis² u³bi sedem domiciliumque ipsorum vestrum, Venera-
biles Fratres, Dilecti Filii, constitueritis, itemque in amplio-
ribus ob incolarum numerum stationibus, domum Dei et
cetera Missionis aedificia latius patere opus est, vitandum
tamen, ne sumptuosa magnique pretii aut templa aut aedi-
ficia excitentur, quasi cathédrales aedes et episcopales domus
futuris dioecesisibus comparatae; haec suo quidem tempore
commodius. Numne ignoratis, in certis quibusdam dioece-
sibus iam pridem canonice erectis, templa eiusmodi ac domi-
cilia aut paulo ante fuisse exstructa aut in praesenti exstrui?

Ea per totum
territorium di-
tribuantur.

Nec recte ac provide aut in principem aliquam stationem aut
in cum, quem incolitis⁴ ipsimet, locum instituta atque opera
coguntur ac veluti conglobantur, quaecumque bonum ani-
morum ac corporum tuentur; nam si magni sint momenti ac
ponderis, iam vestram vel missionalium vindicare adeo sibi
praesentiam ac sollicitudinem possunt, ut saluberrima totius
territorii, evangelii causa, lustratio gradatim remittat ac de-
sinat. Quoniam vero horum operum mentio huc incidit,
praeter hospitia vel conclavia aegris curandis remediisve
diribendis, et litterarios elementorum ludos — quae quidem
instituta nusquam desiderari patiemini praestat, nisi qui

Erigamur
null solum vir
inent. nt' -eho-

¹ Luc., X, 8-9.
² Luc., IX, 6.
³ Matth., XIX, 13-14.

ex pueris excesserint, nisi agrorum cultionem suscipiant, iae sed etiam ad altiores disciplinas vel ad operosas praesertim artes, in operosis am scholis per vos conditis, aditum fieri. Atque hoc loco hortamur bus' ne optimates regionis, eorumque subolem, neglegatis. Esto quidem, ab humilioribus e plebe verbum Dei eiusque praecones facilius admitti; esto, Iesum Christum de se testificatum esse: *Spiritus Domini... evangelizare pauperibus misit me.*¹ Sed, praeterquam quod debemus illud Pauli ante oculos habere propositum: *Sapientibus et insipientibus debitor sum,*² usu atque experientia praeterea docemur, primoribus civitatis ad Christi religionem semel traductis, tenuiores e populo eorum vestigiis facile ingredi.

Quod autem postremo occurrit, id, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, ut est gravissimum, pro cognito ac perspecto, quo flagratis, religionis animarumque salutis studio, piis accipite animis atque ad prompte obtemperandum compositis. Territoria ea quidem, quorum curam navitati Apostolica Sedes vestrae demandavit ut ea Christo Domino adiungeretis, cum sint plerumque amplissima, fieri interdum potest, ut inissionalium ex Institutis cuiusque vestris longe inferior sit numerus quam necessitas postulet. Ne igitur dubitetis, quemadmodum in dioecesi rite constituta solent Episcopo alii ex alia Sodalitate aut clericali aut laicali religiosi viri, aliae ex alia Congregatione Sorores, adesse atque auxiliari, ita in propagationem christianae Fidei, ad institutionem iuventutis indigenae, ad ceteras huiusmodi utilitates promovendas, laborum socios advocare atque adsciscere religiosos sodales ac missionales qui e vestro sodalicio non sint, sive ii sacerdotio potiantur, sive ad laicalia, quae vocant, Instituta pertineant. Sancte quidem gloriantur Ordines ac Congregationes religiosas cum de sibi data ad ethnicos populos missione, tum de partis ad hunc diem Christi regno accessionibus; at meminerint, se territoria Missionum non iure quodam proprio ac perpetuo accepisse, sed ad Apostolicae Sedis nutum habere, cui propterea et ius et officium incumbit

Advocentur aliorum Institutorum cooperatorum si quando necesse est.

S. Sedis mens in assignando territoria Missionis determinato alicui Ordini vel Congregationi.

¹ Luc. IV, 18.

² Rom. I, 14.

rectae et plenae eorum cultioni prospiciendi. Nec igitur Romanus Pontifex apostolico muneri hoc unice satisfaciat si territoria maioris minorisve magnitudinis alia inter alia Instituta distribuat; sed — quod pluris interest — nullo non tempore omnique sua cura providere debet, ut ea ipsa Instituta tot missionales ac, potissimum, tales in regiones sibi creditas dimittant, qui his, qua late patent, christianae veritatis luce complendis abunde sufficient atque efficacem dent operam. Quoniam vero Divinus Pastor gregem suum requireret de manu Nostra, quotiescumque necessarium vel opportunius utiliusque ad proferendos Ecclesiae sanctae fines videbitur, territoria Missionum cum de altera in alteram Sodalitatem transferre, tum iterum iterumque partiri, et clero indigenae aliisve Sodalitatibus novos vicariatus ac praefecturas committere nequam cunctabimur.

Exhortatio finalis ad omnes orbis catholici Ordinarios.

Iam reliquum non est, nisi ut vos omnes, Venerabiles Fratres, quotquot per catholicum orbem pastoralis muneris et sollicitudines et solacia Nobiscum participatis, denuo hortemur, velitis iis, quas diximus, artibus praesidiisque sacras Missiones adiuvere, ut eadem, quasi quadam renovatione virium, messem in posterum afferant multo uberiores. Communibus autem benigne arrideat faveatque coeptis sanctissima Regina Apostolorum Maria, quae, cum homines universos in Calvaria habuerit materno animo suo commendatos, non minus eos fovet ac diligit, qui se fuisse ab Christo lesu redemptos ignorant, quam qui ipsius redemptionis beneficiis fruuntur feliciter.

Caelestium interea donorum auspicem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, vobis Venerabiles Fratres, et clero populoque vestro, apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum die xxviii mensis februarii anno MDCCCXXV, Pontificatus Nostri quinto.

PIUS PP. XI

121 - EPISTOLA PII PP. XI

[J. A. S., XVIII (1926) p. 303-307]

Ad RR. PP. DD. Vicarios et Praefectos Apostolicos Sinaru
regionis adversus quasdam fallaces opiniones de Ecclesiae
opera in eas gentes

15 ■ VI - Ic26

Contra
opiniones de li-
ne politico Mis-
sionum.

PIUS PP. XI

VENERABILES FRATRES AC DILECTI FILII

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Ab ipsis pontificatus primordiis, omnem curam ac
sollicitudinem Nostram ad sacrarum Missionum incremen-
tum atque profectum contulimus, earum praesertim, quae
inter populos in tenebris et in umbra mortis adhuc se-
dentes constitutae sunt. Cuius quidem magnae Nostrae
sollicitudinis argumentum praebuimus Epistola Encyclica
Rerum Ecclesiae ¹ paulo ante edita, qua, sollertem Missiona-
lium industriam ad novas atque accuratiores normas dirigen-
tes, clerum et fideles, ut precibus atque opibus evangelicos
operarios adiuvent, enixe in Domino hortabamur. Ex om-
nibus tamen gentibus, ad quas evangelicae doctrinae lumen
afferri debet, illae maxime Nobis cordi sunt quae extremas
orbis partes incolunt, in primisque ad istam regionem oculos
animumque Nostrum in dies sollicitiorem convertimus.
Etenim ingens illa hominum multitudo, qui per istam tam
dissitam tamque immensam regionem vitam agunt, ii qui-
dem, et ob animi laudes et ob innatam probitatem, non modo
ad perfectiorem vitae cultum pervenere, sed etiam bonam
certamque spem non semel attulerunt, se Evangelii praeco-
nibus in disciplinam libenter tradituros. Cuius quidem tam
lacti eventus expectationem res mirifice comprobavit; in prae-
senti enim vos, venerabiles fratres ac dilecti filii, magno gau-
dio laetitiaque summa afficimini, cum vos fidelibus plurimis
undique circumsaepatos videatis, quorum non pauci aut pa-

Sollicitudo
S. Pontificis cir-
ca Missiones.

Specialior cir-
ca Missionem "Si-
nenses.

¹ Cf supra, n. 120

i mpcdimen-
tum Missionis
istic est fallax
upinio de fine
politico Missio-
nis.

confutntur
Lx uathohutA.

Ex vocatione
divinitus» data
Missionariis.

rentibus gloriantur pro Christo caesis, aut ipsimet «digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati » (*Act. Apost.* \ 41). Sanctissimum tamen Missionalium opus istic uberius proveheretur si vana illa fallaxque exstirparetur opinio, quae longe lateque in dies percrebrescit, quaeque in istorum hominum, praesertim iuvenum, animis — ut sunt plerumque rudes atque ignari — radices penitus agit, Ecclesiae nempe Catholicae, eiusque Missionalium operam non ad ea dumtaxat spectare quae Religionis sunt, sed publicis studiis consiliisque exterarum gentium servire, atque idcirco obstare quominus populi a se evangelica doctrina collustrati vel sui iuris fiant vel ea, quae sunt suae nationis postulata, libere vindicent. Quo in genere non est dubitandum quin publicarum rerum vicissitudines et inflammatum concitatumque nationis partiumve studium, quod raro ab intemperantia disiungitur, interdum ad errorem huiusmodi disseminandum, tam exitialem Ecclesiaeque iniuriosum, ut ex ratione ipsa atque experientia constat, satis valuerint. Ex quo quidem exitiali errore cum in populorum ac principum suspicionem Ecclesia cadat ac vocetur, quasi insidias eorum iuribus struat, miserrime evenit ut animi a catholica fide abalienentur. At profecto vel unum Ecclesiae « catholicae », « universalis », nomen ostendit, ipsam ad omnes gentes pertinere universosque populos complecti, nullamque in ea, ex divina Christi Conditoris voluntate, esse posse stirpis vel generis distinctionem. « Ubi non est gentilis et Iudaeus, circumcisio et praeputium, barbarus et Scytha, servus et liber, sed omnia et in omnibus Christus » (ad Col., III, n). Omnes enim homines fratres sunt: « Omnes vos fratres estis », quippe qui ex uno eodemque Patre sint progeniti: Unus est enim Pater vester qui in caelis est » (*Matth.*, XXIII, 8-9); et salutaris Redemptionis fructus omnibus omnino offertur, quo ius ad aeternam beatitatem consequendam acquiritur: « heredes quidem Dei, coheredes autem Christi » (*Ad Rom.*, VIII, 17). Quapropter evangelicam doctrinam omnibus gentibus praedicari oportet, praecipiente Christo: « Praedicate Evangelium omni creaturae » (*Matth.*, XV, 15). Missionales vero non a civilis societatis moderatoribus,

sed ab ipso Deo ad hoc sanctum peragendum opus vocantur: «Non vos me elegistis sed ego elegi vos» (Ioan., XV, 16), iidemque ab Ecclesia concionandi munus atque officium suscipiunt. Hi ergo non humani sed divini praecones sunt, qui, quod Apostolis Christus opus concredidit, id ipsum religiose proseguuntur. Divinis vero mandatis atque praeceptis Ecclesia nullo tempore defuit, omnique diligentia ac studio populos fovit, quibus christianae veritatis beneficium contulisset; immo etiam eorum iura a principum gubernatorumve arbitrio ac dominatu una saepius vindicavit, quemadmodum historia luculentissime testatur. Itaque ipsa in universum a suis administris, singulari vero ratione ab iis, qui in sacris expeditionibus a se missi elaborarent, quodlibet suae cuiusque nationis studium arcere perpetuo nisa est, ut iidem «quaerentes non quae sua sunt, sed quae Iesu Christi» (Ad Philipp., II, 21) et ferentes «nomen Iesu coram gentibus et regibus» (Act., IX, 15) tantummodo Dei gloriae animarumque saluti operam darent assiduam. Quod si interdum — quod rarius profecto contigit — unus vel alter ex evangelicis operariis de hoc, quod Ecclesia constanter tenet, itinere deflexit, ipsa et hanc agendi rationem reprobavit et huiusmodi incommodo opportunis remediis occurrit. Quae autem in indigenis presbyteris instituendis cura adhibetur, ut ii non modo auxilium opemque Missionalibus exteris ferant, sed etiam, cum numero prout necessitas postulat, creverint, paullatim in eorum locum substituantur, ea ipsa nonne clare manifestat, Ecclesiam et verbis et re illum, quem supra memoravimus, intempestivum patriae amorem a suis administris omnino amovere velle? Neminem tamen latet, primum Evangelii semen fere semper ab exteris presbyteris iactum esse, qui, secundum illud divini Magistri: «Euntes in mundum universum praedicate evangelium omni creaturae», suam quisque patriam reliquerunt, ut fratribus evangelicam lucem afferrent. Ita hanc Almam Urbem Petrus Galilaeus et Paulus Tarsensis ad Christi fidem amplectendam profitendamque vocarunt; ita Titus et Timotheus, Episcopi, Cretenses et Ephesinos catholicae fidei veritates docuerunt, quamvis ii essent alienigenae; ita Patricius, in Caledonia natus, Hiberniae apostolus est factus; ita Boni-

Qua accuratissime
hodie in conspectu
vobis

s. Pontificis
i. V. i. d. o. i. b. u.
inculcanda,

facius, Britannus, Germanos Christo lucratus est. Quem quidem morem si usque in hodiernum diem, pro temporum ac locorum condicionibus, Ecclesia servavit, institit tamen Missionalibus suis, ut puerulos indigenas bonae spei rite instituendos et aliquando sacerdotio initiandos susciperent, cum sibi persuasum esset, haud aliter Christi regnum ubivis constitui ac stabiliri posse. Ad rem sufficit ea recolere salutaria monita, quae fecit rccc ^6€6δδ0Γ Noster Benedictus XV in Enc. Litt. *Maximum illud*¹ adhibuit; atque eadem non ignoratis Nosmet, per Encyclicas Litteras *Rerum Ecclesiae*² paulo ante datas, et fusius et vehementius iterasse. Quae quidem Ecclesiae hortationes exitum, Deo dante, tam laetum profecto habuere, ut hodie ad meliorum rerum spem animum Nos erigere possimus; vobismet enim ipsis plures iam presbyteri indigenae praesto sunt, qui in Christi regno amplificando vobiscum fructuose elaborant atque desudant, et sacerdotes Sinenses nonnulli gubernationem Ecclesiae participant habentque vobiscum communem. Sint igitur Deo — bonorum omnium datori — grates quam maximae, quod per hunc Pontificatus Nostri decursum auspicato contigit ut plures sacrae Missiones recens conditae clero Sincensi committerentur. Id ipsum ut haud mediocrem gaudii laetitiaeque causam Nobis affert, ita fieri non poterit quin et Missionales alienigenas et Sinenses ipsos vehementer delectet, cum ii praeclaros omnium laborum a se atque a decessoribus exantlatorum fructus iam colligant, hi autem diem illum appetere iam atque illucescere sentiant, quo vota sua atque optata, eximio tot evangelicorum operariorum beneficio, expleantur. Interea quid catholico orbi pulcrius visu quidve antiquius, quam ut Episcopi sacerdotesque alienigenae, cum Episcopis atque presbyteris sinensibus fraterna caritate coniuncti, communiter omnes Ecclesiae incremento atque Sinarum bono promovendo dent operam? Hisce quidem de rebus sane gravissimis, vos, venerabiles fratres ac dilecti filii, alloqui placuit, ut eas ipsas in animum mentemque sacerdotum ac fidelium, quibus praeestis, redigatis; quo in genere fideles

¹ Cf. supra, n. 74.

³ Cf. supra, n. 120.

potissimum commoneri oportet hodie, ne in errorem ab iis inducantur qui, patriae nomine atque causa praepostere interpositis, eo unice spectant, ut cives suos Ecclesiae Dei inimicos reddant. Id propterea alloquendo scribendoque eflicite ut vel ii, qui extra Ecclesiae saepta infeliciter vagantur, germanam saltem eiusdem notionem acquirant, eamque talem societatem habeant atque agnoscant, cuius sit ea dumtaxat quae pertinent ad Dei cultum aeternamque animarum salutem per perfectae caritatis exercitationem curare. Cavet enim Ecclesia ne se in civilia negotia inque civitatis rationes immisceat atque interponat; nec unquam passa est, Missionales opera sua exterarum civitatum aut consiliis favere aut utilitates provehere. Praeterea nemo ignorat — quod ipsum historia omnium temporum testatur — Ecclesiam ad eas, quae cuiusvis nationis aut regni propriae sunt, leges aut constitutiones, sese accommodare; eorum, qui civili societati legitime praesunt, dignitatis rationem habere atque inculcare; nihil aliud pro evangelicis operariis et christifidelibus quam commune ius, incolumitatem atque libertatem exposcere. Quod si quibusdam in regionibus rerum publicarum administratores Ecclesiae patrocinium interdum susceperunt, hoc ipsa non in indigenarum detrimentum usa est, sed unice ut se suosque in tuto ab malorum hominum vexationibus collocaret. In comperto enim est, id ad quamlibet rempublicam, iure proprio ac nativo, spectare, ut omnium civium suorum ubique terrarum commorantium vitam, iura et bona tueatur; quam quidem tutelam, praesertim cum vexarentur, ipsi Missionales experti sunt. Itaque Apostolica Sedes eiusmodi defensionem non recusavit, eo dumtaxat consilio ut sacras Missiones ab arbitriis atque iniuriis malorum hominum subtraheret; minime vero ut iis aliis faveret propositis, quae forte gubernatores exterarum gentium, data opportunitate, cives suos protegendo, haberent. Utinam, quae supra diximus ita vulgo accipiantur ut in ista tam ampla Nobisque tam dilecta natione, falsa qualibet suspicione remota, omnes in Ecclesiam atque in Missionales inimicitiae deponantur ac desistant! Enixas antem Deo preces admoventes ut pacem prosperitatemque Sinarum gentibus largiatur, vobis,

Imo et illis qui foris sunt, ut sciant finem supernaiuralem et supernationalem Ecclesiae.

Eius accommodationem ad leges et observantiam superioribus.

Eam solum libertatem et iutamentum postulare.

Optio ut dicta Pontificis accipiantur.

venerabiles fratres ac dilecti filii, Missionalibus et christiano populo cui praeestis, in caelestium munerum auspiciu atque in paternae Nostrae caritatis testimoniu, Apostolicam benedictionem amantissime impertimus.

Datum Romae, apud Sanctu Petru, die xv mensis iunii anno mdccccxxvi, Pontificatus Nostri quinto.

PIUS PP. XI

122 - S. CONGREGATIO DE SEMINARIIS
ET DE STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

[/l. A. S., XVIII (1926) p. 453-455]

EPISTOLA

e - ix - reo	Ad Rmos Ordinarios, de catechetica disciplina in sacris seminariis impense excolenda
Dc Disciplina catechetica in Seminariis impense tradenda Epp. hortantur.	<i>Illine ac Rihe Domine,</i> Ad regnu Iesu Christi, Servatoris nostri, in terris instaurandum, nulla res plus confert, ex ipso divino instituto, quam eximia sacerdotalis ordinis sanctitas et doctrina. « Causae profecto graves, et omnium aetatum communes, decora virtutum multa et magna in sacerdotibus postulant: verumtamen nostra haec aetas plura quoque et maiora admodum flagitat (Leo XIII, Enc. <i>Etsi nos</i> , 15 febr. 1882)».1
Sacerdotum sanctitas et doctrina.	Cum autem idonei altaris ministri et studiosi animarum curatores nequeant evadere nisi, qui, in sacris Seminariorum septis adolescentes, ad omnem virtutis et scientiae decorem rite instituantur, Sancta Sedes Apostolica sapientissimas edidit leges de huiusmodi institutis, quorum cum statu ipsa Ecclesiae fortuna coniungitur maxime.
Formatio in Seminariis,	Nos quidem omnia, quae de hac re statuta sunt, ab omnibus, quorum interest, religiose servari confidimus; sed unum
Attendant Epp. ad institutionem Seminariis,	

» Cf. A. S. S., XIV [1881-82] p. 337-345.

est maximi momenti et ponderis, quod universos sacrorum Antistites diligenter attendere percupimus, idque spectat *ad rationem seu methodum christianae doctrinae, tradendae*.

Codicis iuris canonici canone 1365 §3 praescribitur ut in cursu theologico, qui saltem integro quadriennio debet contineri, « habeantur etiam lectiones de Theologia pastoralis, additis practicas exercitationibus praesertim de ratione tradendi pueris aliisque catechismus ».

Quam congruenter quamque necessario haec praeci-
piantur facile intelliget quisquis animadvertat officium do-
cendi Christianam plebem, quo tenentur sacerdotes omnes, praesertim curiones, omnium officiorum primum esse et maximum: ex eius enim observatione aut neglectu salus vel ruina animarum magna ex parte pendet. Apertum notumque est gravissimum Benedicti XIV, sapientissimi Pontificis, effatum: « Illud affirmamus magnam eorum partem qui aeternis suppliciis damnantur, eam calamitatem perpetuo subire ob ignorantiam mysteriorum fidei, quae scire et credere necessario debent, ut inter electos cooptentur » (*Inst. XXVI, 18*).

Hinc, ex iuris canonici praescripto, debet parochus, ut gravissimum impleat officium suum de catechetica populi christiani institutione, pueros ad sacramenta Poenitentiae, Confirmationis et Eucharistiae rite suscipienda praeparare, eosque, postquam primum Sancta de altari libaverint, uberius ac perfectius excolere, item fidelibus adultis catechismum, sermone ad eorum captum accommodato, explicare (can. 1329-32).

Huiusmodi autem officio ceteros presbyteros, atque etiam clericos, teneri, constat ex sequenti: « Presbyteri alique clerici nullo legitimo impedimento detenti, proprio parochus in hoc sanctissimo opere adiutores sunt, etiam sub poenis ab Ordinario infligendis » (can. 1333, § 2). At, cum rudium praesertim et imperitorum institutio de rebus altissimis, sermone ad eorum captum accommodato, res sit perdifficilis aequae ac pernecessaria, ideo ad tantum opus diuturna ac prorsus diligens adhibenda est praeparatio. Haec fieri debet in sacris Seminariis: ad hoc enim sunt ipsa constituta. Ut autem munus

Proinde in Seminariis necessaria est prae-

paratio non co-
turn theoretic
sed didascalica

docendi Christianum populum rite et fructuose quis obeat, non sufficit praeparatio doctrinalis, quae in veritatum tradendarum cognitione versatur quaeque fit per studium sacrae theologiae, praesertim dogmaticae, sed requiritur etiam illa quae dicitur *didascalica*, ad modum pertinens quo veritates tradi debent, eaque fit tum per congrua praecepta tum per practicas exercitationes.

Difficultas rei.

Ad rem Summus Pontifex Pius X in memorabili Encyclica *Acerbo nimis* (15 apr. 1905):¹ « Facilius longe est reperire oratorem, qui copiose dicat ac splendide, quam catechistam, qui praeceptionem habeat ex omni parte laudabilem. Quamcumque igitur facilitatem cogitandi et loquendi quis a natura sit nactus, hoc probe teneat, numquam se de Christiana doctrina ad pueros vel ad populum cum animi fructu esse dicturum, nisi multa commentatione paratum atque expeditum. Falluntur sane qui plebis imperitia ac tarditate fisi, hac in re negligentius agere se posse autumant. E contrario, quo quis rudiores nactus sit auditores, eo maiore studio ac diligentia utatur oportet, ut sublimissimas veritates, adeo a vulgari intelligentia remotas, ad obtusiores imperitorum aciem accommodet, quibus aequae ac sapientibus, ad aeternam beatitudinem adipiscendam sunt necessariae ».

Quae cum ita sint, Amplitudinem tuam enixe rogamus ut hoc iuris canonici praeceptum vehementer urgeas operamque des ut in Seminario tuo impense excolatur disciplina catechetica quam ob rem magister theologiae pastoralis praelectiones de ratione doctrinae christianae tradendae frequentes habeat, et clerici ipsi ad tantum opus sese practice exercent, sive in Seminario, sive in ecclesiis, prout prudentia suaserit.

Haec sunt, Amplissime Praesul, quae ad te, sicut et ad ceteros sacrorum Antistites, habuimus hac de re scribere. Placet litteram nostram absolvere verbis, quibus Summus Pontifex Leo XIII Episcopus Peruviae simili in casu hortabatur: « Haec si praestabitis et clerus florebit honore suo, et Ecclesiae laus manebit, quae semper optimorum studiorum

¹ Cf. J S S., XXXVII [1904-05] p. 613-625.

fautrix et altrix est habita vereque habenda est. Vobis praeterea idonei homines praesto erunt, qui, voeati in partem ministerii vestri, magno vobis erudiendis populis pietatique fovendae usui futuri sint et adiumento » (Breve *Inter graves*, i maii 1894).¹

Interim Deum, benignum bonorum omnium largitorem, humiliter adprecamur ut te cunetosque fideles, pastoralis sollicitudini tuae concreditos, uberrimis caelestis gratiae auxiliis munerari dignetur.

Romae, ex Secretaria S. Congregationis Seminariis et Studiorum Universitatibus praepositae, die 8 septembris an. 1926.

Amplitudini tuae addictissimus in Domino

Caietanus Card. Bisleti, *Praefectus*.

Iacobus Sinibaldi, *Secretorius*.

123 - HUMILIA PH PP. XI

[/! .4. S', XVIII (1926) p. 432-433]

Ad Novensiles Episcopos e clero indigena Sinensi, habita inter Missarum solemnitas consecrationis eorumdem in festo SS. App. Simonis et Iudae, die XXVIII oct. MDCCCXXVI, in Basilica Vaticana

28 - X - 1<0>

Occasione
Consecrationis
9 Epp. Sincn-
sium.

Penerabiles Fratres,

Iam linis est et solemnes expleti sunt ritus quibus plenitudinem sacerdotii prope Apostolicos Cineres vobis impertivimus; quam quidem impertire, ut res Nobis vobisque iucundior ac memorabilior accideret, hoc ipso die maluimus quo die ante septem annos Nobismet sacer collatus est Episcopalis ordo. Pro quo pretiosissimo munere Deo optimo maximo donorum omnium datori vobiscum, Venerabiles Fratres, gratias agimus et habemus habebimusque iminor-

Rationes ob
quas ipse
S. Pontifex
cos
consecraverit.

¹ Cf. A. S. S., XXVI [1893-94] P. 648-652.

tales. Nunc autem tacitum continere gaudium non possumus quo toti perfundimur ob consecratos primum a Romano Pontifice e Clero Sinensi praepositosque vicariatibus nonnullis ad catholicum nomen propagandum et Christi regnum inter suos dilatandum indigenas Episcopos. Initum valde salutariter consilium — quod et vehementer expetimus et Deo dante confidimus posse et alibi ad effectum gradatim deduci — videmur haud minus exsecuti feliciter. Vos enim in Urbem, quae christianae Religionis quasi centrum constituta est, convocari decrevimus, in hac tanta Petriani templi sanctitate ac maiestate consecrandos, ut, qui Sinensis Episcopatus flores estis et germina novella, iidem sacra aucti potestate sacrisque infulis redimiti, ad vestras regiones hinc verteremini; hinc, inquit, ubi fons manat omnis apostolatus. Venistis quidem, Venerabiles Fratres, *videre Petrum*, immo etiam ab eo pedum accepistis, quod ad apostolica obeunda itinera ad ovesque congregandas uteremini. Petrus autem est vos peramanter complexus, qui evangelicae veritatis apud cives vestros proferendae spem facitis non exiguum.

Atque cives vestri, qui habent scilicet patriam illam immensam vobiscum communem, quae litterarum optimarumque artium cultu iam inde ab extrema antiquitate floruit, ut Apostolicae Sedis consilium universe probavere — ii saltem qui non sunt abalienato a quavis religione animo — ita, imprimisque catholici, vos, Venerabiles Fratres, omnibus laetitiae pietatisque suae testimoniis prosecuti et Romam profecturos plaudendo consalutarunt. Dignitatem igitur episcopalem coniunctosque cum ea maximos labores sic sustinete et ferte, ut, Nostrae populariumque vestrorum expectationi respondentes, novam generosamque subolem Ecclesiae pariatis. Illud enim Christi Domini vobis quoque Christi Vicarius in hac solemni hora significare iure potest: « Levate capita vestra et videte regiones — regiones illas vestras immensas — quia albae iam sunt ad messem » et iterum: « Ite et vos in vineam meam »; iterumque: « Ite, praedicate, docete, baptizate, benedicite: Ego enim elegi vos, ut eatis et fructum afferatis et fructus vester maneat n. Fiat fiat!

124 – MOTU PROPRIO PII PP. XI

[A. A. S., XVIII (1926) p. 478-479]

De Museo Missionali Ethnologico constituendo

PIUS PP. XI

Quoniam tam praeclara fidei atque apostolici studii documenta, ad Vaticanas aedes superiore anno in omnium conspectu exposita, non modo hominibus quam plurimis admirationem moverunt, sed etiam Sacrarum Missionum alumni discendarum rerum copiam fructuose suppeditarunt, idcirco opportunum duximus eadem diligentissime asservari, ne exacto Missionalis ut aiunt, Expositionis tempore, distraherentur ac dissiparentur. Quapropter in Nostris ad Lateranum Aedibus maximam eorum documentorum partem matura deliberatione colligi iussimus, ita quidem, ut duobus quae iam exstant rerum Christianarum profanarumque museis tertium accedat, Museum nempe Missionale Ethnologicum, ubi et res maioris ponderis, quae iam in Vaticana Expositione propositae ad spectandum sunt, ordinatae permaneant, et aliae id genus collocentur, quibus, ut vehementer cupimus, data opportunitate, Museum ipsum in posterum ornandum instruendumque curabimus. Quo autem dignior Museo novensili in Lateranensibus Aedibus appareretur sedes, constituimus ut quod inibi erat paroeciarum Urbis tabularium, in illam Porticum Basilicae Vaticanae continentem, quae a Carolo Magno nuncupatur, transferretur atque in eadem, ad recentiore tabulariorum ordinandorum rationem aptioremque rerum tuitionem apprime accommodata, disponderetur. Itaque restauratis ornatisque Lateranensis tabularii locis, Motu proprio decernimus, ut eadem loca in posterum Missionali Museo Ethnologico assignentur huiusque sedes propria fiant. Quod vero ad trium Museorum conservationem spectat, ob locorum longinquitatem peculiareque, quae inde oriuntur, necessitates, visum est Nobis oppor-

12 - XI - m

Constituitur
Museum Mis-
sionale Ethno-
logicum Late-
ranense.dium studio-
rum pro Missio-
num alumni.Tabularii pa-
roeciarum Ur-
bis.

Consilium ad-
ministrativum.

tunum, ut, quamvis Musea ipsa auctoritati et administration!, quibus reguntur Pontificia Musea, subiciantur, tamen curae demandentur cuiusdam proprii virorum Consilii, c quo

I. Antistes a secretis *pro tempore* Sacrae Congregationis Propagandae Fidei, qui eidem Consilio praesidebit;

II. Moderator *pro tempore* Pontificiorum Muscorum et Pinacothecarum;

III. Vir qui ad scientiarum normam Museum Missionale Ethnologicum moderatur;

IV. Administrator Museorum Lateranensium, qui secretarii munere fungetur, cuiusque erit ea omnia, quae a consilio statuta et a Pontifice Summo approbata fuerint, ad effectum deducere;

V. Quando autem ad suffragia ferenda erit deveniendum, si paria suffragia fuerint, ea pars praevaleat, e qua Praeses erit.

Hisce statutis rebus, equidem ex toto animo ominamur ut, quemadmodum, Anni Sancti decursu, Missionalium rerum exhibitio eo spectavit ut in conspectu omnium clarissima apostolatus civilisque cultus opera proponeret, ita per Museum Missionale Ethnologicum, quod nobilissimum huiusmodi consilium perpetuo persequetur, labores eorum omnium illustrentur qui, ad expeditiones sacras tam alacri studio incumbentes, Dei gloriam eiusdemque regnum in terris amplificare contendunt.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xn mensis novembres, anno MDCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

PIUS PP. XI

125 - ACCORD
ENTRE LE SAINT-SIEGE ET LA FRANCE
[J. A. S., XIX (1927) p. 9-10]

Relativement aux honneurs liturgiques dans les pays où s'exerce le protectorat religieux français

Le Saint-Siège ayant le souci d'unifier les honneurs liturgiques à rendre au cours des cérémonies du culte catholique aux Représentants de la France en reconnaissance du Protectorat religieux français dans les pays d'Orient où ce protectorat religieux existe en vertu des traités internationaux, capitulations, commandements, us et coutumes,

Le Saint-Siège et le Gouvernement de la République française sont tombés d'accord sur les dispositions suivantes:

I - XII - 1re

Conventio inter S. S. et Galliam quoad honores liturgicos ubi exercitur protectoratus.

Dans les pays d'Orient où le protectorat religieux de la France existe actuellement en vertu des traités internationaux, capitulations, commandements, us et coutumes et dans les endroits ou églises où il existe, les honneurs à rendre au Représentant de la France seront rendus à celui-ci les jours de Noël, de Pâques et de la Pentecôte.

1. Die».

II

Les honneurs prévus à l'article premier seront les suivants:

«) le Représentant de la France sera invité à la Messe solennelle;

/;) une place d'honneur lui sera réservée en dehors et en face du chœur ou presbytère; toutefois, dans les églises ou chapelles où le banc consulaire français faisait partie du mobilier fixe et inamovible de l'édifice lors de la signature du présent Accord, le Représentant de la France en conservera

2. Honores.

l'usage, même si ce banc est situé à l'intérieur du chœur ou presbytère;

c) le clergé recevra le Représentant de la France à l'entrée de l'église, lui offrira l'eau bénite et le conduira à sa place;

d) au cours de la cérémonie, le clergé l'encensera avant les assistants;

e) la Messe achevée, le clergé l'accompagnera jusqu'à la sortie.

III

suspensio. Ce privilège serait suspendu si le Gouvernement local y faisait opposition. Le Saint-Siège se réserve de le suspendre également au cas où le Gouvernement français viendrait à ne pas maintenir son Ambassade auprès du Saint-Siège.

substitutio. Si le Représentant de la France n'était pas de religion catholique, il lui appartiendrait de désigner parmi ses collaborateurs une personne dûment qualifiée et de la déléguer pour le représenter à la cérémonie religieuse et y recevoir les honneurs ci-dessus prévus. Il en serait de même si le Saint-Siège et le Gouvernement de la République étaient d'accord pour constater que le Représentant de la France, quoique originairement de confession catholique, professait ouvertement des sentiments incompatibles avec la religion catholique.

Fait à Paris en double exemplaire, le 4 décembre 1926.

(Signé) Luigi Maglione,
Archevêque de Césarée, *Nonce Apost.*

(Signé) A. Brand.

125 bis ACCORD
ENTRE LE SAINT-SIEGE ET LA FRANCE
[.!. J. 5., XIX (.1927) p. 10-12]

Relativement aux honneurs liturgiques dans les pays où les Capitulations sont abrogées ou non appliquées

4 - XII 1926

Conventio ut
supra ubi Capt-
tulationes sunt
abrogatae vel
non applican-
tur.

Bien que l'abolition des Capitulations dans le territoire de la Turquie ait été sanctionnée par l'article 28 du traité de Lausanne, que la non-application actuelle desdites Capitulations soit prévue par l'article 5 du mandat sur la Syrie, l'article 8 du mandat sur la Palestine et l'article 9 du traité entre la Grande-Bretagne et l'Iraq, et qu'il en puisse résulter dans le premier cas l'abolition et, dans le second, la non-application actuelle du protectorat français et, par conséquent, des honneurs liturgiques rendus de ce chef aux agents diplomatiques et consulaires de la France.

Néanmoins le Saint-Siège, en reconnaissance des services rendus depuis des siècles aux individus et communautés catholiques de toutes nationalités dans les Echelles du Levant par les agents diplomatiques et consulaires de France, concède au Gouvernement de la République française le privilège d'obtenir pour les agents diplomatiques et consulaires français les honneurs liturgiques ci-dessous spécifiés.

Les jours qui seront spécifiés dans l'article suivant:

1. Honores.

a) le Représentant de la France sera invité à la Messe solennelle;

b) une place d'honneur lui sera réservée en dehors et en face du chœur ou presbytère. Toutefois dans les églises ou chapelles où le banc consulaire français faisait partie du mobilier fixe et inamovible de l'édifice lors de la signature du présent Accord, le Représentant de la France en conservera

l'usage, même si ce banc est situé à l'intérieur du chœur ou du presbytère;

c) le clergé recevra le Représentant de la France à l'entrée de l'église, lui offrira l'eau bénite et le conduira à sa place;

d) au cours de la cérémonie, le clergé l'encensera avant les assistants;

e) la Messe achevée, le clergé l'accompagnera jusqu'à la sortie.

II

2. Die Les honneurs à rendre au Représentant de la France conformément à l'article premier seront, dans les territoires qui font actuellement partie de la Turquie, rendus les jours de Noël, de Pâques et de la Pentecôte. Dans les territoires de la Syrie et du Liban, ces honneurs seront rendus aux dates traditionnelles et suivant les usages dûment établis.

Suspensio. Ce privilège serait suspendu si le Gouvernement local y faisait opposition. Le Saint-Siège se réserve de le suspendre également au cas où le Gouvernement français viendrait à ne pas maintenir son Ambassade auprès du Saint-Siège.

substitutio. Si le Représentant de la France n'était pas de religion catholique, il lui appartiendrait de désigner parmi ses collaborateurs une personne dûment qualifiée et de la déléguer pour le représenter à la cérémonie religieuse et y recevoir les honneurs ci-dessus prévus. Il en serait de même si le Saint-Siège et le Gouvernement de la République étaient d'accord pour constater que le Représentant de la France, quoique originairement de confession catholique, professait ouvertement des sentiments incompatibles avec la religion catholique.

III

i su> luca- Les Le Saint-Siège ne s'oppose pas aux usages locaux qui réservent au Représentant de la France des honneurs spéciaux mais conformes aux usages locaux de la liturgie catholique, V compris, lorsque lesdits Représentants entrent en charge, le chant du Te Deum dans les églises ou chapelles sur les-

quelles la France a des droits de propriété ou de patronage, ou qui sont annexées à des établissements français. Il en est de même en ce qui concerne les églises ou chapelles des Rites Orientaux où ces honneurs par suite d'une coutume séculaire, leur sont traditionnellement rendus en reconnaissance particulière des bons offices de la France.

TV

Il est entendu que dans les territoires de Syrie et Liban confiés au mandat de la France, la Messe paroissiale comportera, les dimanches et jours de fêtes religieuses et nationales, sauf dans les églises ou chapelles affectées au service particulier d'une colonie étrangère, le chant du « Domine, salvam fac Rempublicam » à l'exclusion d'autres chants incompatibles avec l'autorité et la forme constitutionnelle de la Puissance mandataire et avec le statut organique des territoires sous mandat.

Fait à Paris en double exemplaire, le 4 décembre 1926.

(Signé) Luigi Maglione
Archevêque de Césarée, *Nonce Apost.*

(Signé) A. Briand.

126 S. POENITENTIARIA APOSTOLICA
(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)
[?l. A. S., XIX (1927) p. 159]

Actus sollemnis dedicationis humani generis in festo D. N. Iesu Christi regis indulgentiis ditatur

Pius PP. X, f. r., die 22 augusti 1906, 1 decrevit ut die festo Ssini Cordis Iesu in ecclesiis paroecialibus, itemque in iis ubi idem festum peculiariter celebraretur, annua renovatio dedicationis humani generis Ssino Conii Iesu sollemniter

1 Cf. *Collectanea*, 2 edit., n. 2238. Leo XIII 25, V, 1899 Consecrationem decreverat, formula paulisper discrepante.

4. Camus o»
'ninc '41' 41,1
f,,c «'-mpubh
cam

15-11 in-
ActUs Dcdi
Sacro
cViisn

r, Si; perageretur idest cum recitatione formulae consecrationis et
 crntia ditatur, litaniarum eiusdem Ssrhi Cordis coram augusto Sacramento
 publicae adorationi exposito, et pro eadem sollemni dedica-
 tione benigne concessit Indulgentiam septem annorum toti-
 demque quadragenarum christifidelibus, qui, saltem contrito
 corde, pia caeremoniae intéressent et ad mentem Summi
 Pontificis orarent; plenariam vero iis, qui praeterea confessi
 ad sacram Mensam accederent. Cum autem, ex Litteris
 Encyclicis *Quas primas*,¹ Ssmi D. N. Pii PP. XI, sollemnis
 eiusmodi dedicatio quotannis renovanda sit die festo D. N.
 Iesu Christi Regis, in Audientia die 4 februarii 1927 infra-
 scripto Cardinali Poenitentiario Maiori data, placuit eidem
 Ssfho D. N. decernere, praefatas Indulgentias, a s. m. deces-
 sore suo Pio X concessas, eodem die festo acquiri haud aliter
 quam die festo Ssmi Cordis Iesu, in quo dedicatio adhuc
 fieri potest ad libitum iuxta Rescriptum Sacrae Rituum Con-
 gregationis diei 28 aprilis 1926, ² ea tamen lege, ut adhibea-
 tur, in utroque casu, formula ab eadem Sacra Congregatione
 die 17 octobris 1925 ³ vulgata. Contrariis quibuscumque non
 obstantibus.

Datum Romae, in aedibus S. Poenitentiariae, die 15 fe-
 bruarii 1927.

Fr . A n d r e a s C a r d . F r u h w i r t h , *Poen. Maior.*

I. Teodori, S. P. *Secretariat.*

¹ Cf. A. A. S., XVII [1925] p. 593-610.

- Cf. A. A. S., XVIII [1926] p. 319-320.

³ Cf. supra, n. 119.

127 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. n. 1347-1927, rub. 71-3]

(Pro audientia Sanctissimi)

7 aprile 1927

Non senibra die i Vicari Apostolici debbano nominare l'ufficiale della Curia. Il can. 1573 parla solo dei Vescovi residenziali.

Rimane incerto se tale ufficiale possa esser nominato dai Vicari Apostolici, ed in caso affermativo, se possa esser nominato con potestà ordinaria o delegata.

A togliere tutti i suddetti dubbi si domanda che il Santo Padre si degni concedere, *ad cautelam*, ai Vicari Apostolici la facoltà di nominare l'« officialis » di cui al can. 1573, e che a tale ufficiale siano attribuite tutte le facoltà che il codice concede all'ufficiale della Curia diocesana.

Quanto al nome si potrebbe usare quello di Ufficiale delegato e di « Pro-ufficiale ».

Riferito al S. Padre nell'udienza S. S. si degno di concedere ai Vicari Apostolici di poter nominare un Ufficiale a norma del can. 1573. 7 aprile 1927.

G. M. Card, van Rossum, *Prefetto*.

7 - IV . §27

Circa nominationem Officialis curiae ad normam canonis 1573 per Vicarios Apostolicos.

128 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE
[Arch. Prop. η. 1777-27 prot., rub. 71-3]

Clrcolare al Superiori di Ordini, di Società e di Istituti Religiosi,
che hanno Missioni in Cina

23 maggio 1927

23 - V - 1927

Mandata āpo
«tolica circa
clerum indice
nam religiosis-
sime servanda.

Uliqut minus
obedentes.

Laud aniu r
inhaerentes
mandatis apo-

Denuo prae
v<pu mmi an

Sacrae huic Congregationi notum est in multis Vicariati-
bus Sinensibus studiose servari mandata apostolica de clero
indigena ad altiora munera promovendo, et iam pluribus
sacerdotibus indigenis fuisse cum satisfactione et fructu
commissa non pauca et potiora quidem S. Ministerii officia.
Quae Summo Pontifici a me saepe relata, ineunda semper
Ipsi accidere. At gaudium Sanctissimi Patris fuit modo non
parvo temperatum dolore, quum renuntiatum fuerit, non-
nullos ex exteris missionariis, veteribus imbutos praeiudiciis,
nondum ex corde parere praedictis S. Sedis dispositionibus,
neque toto proinde animo cooperari ad eas plene in praxim
adducendas; immo etiam asserere ausos esse Apostolica
Documenta de Clero indigena ad maiora munera promovendo
ad speciem tantum fuisse conscripta, minime autem ad rem et
veritatem.

llaec quanto SS. Domino Nostro, qui gentes omnes ae-
quali in Christo amplectitur amore et aestimatione, fuerint
acerba, facile perspicitur. Quare Sanctitas Sua mihi infra-
scripto S. Congregationis a Propaganda Fide Praefecto man-
davit ut Suo etiam nomine laus tribueretur non solum Vica-
riis ac Praefectis apostolicis, qui animo sincero ac volenti,
mandatis inhaerentes apostolicis, munera etiam potiora ido-
neis indigenis concrediderunt, verum etiam Institutorum
Superioribus, qui pro suo munere ac facultate cum Missio-
num Superioribus, secundum instructiones mentemque
Sanctae Sedis collaborarunt.

Voluitque simul SSmus Dominus ut Sacra haec Con-
gregatj0 jwrt-aretur, datis litteris, omnes Moderatores Ordi-

num, Societatum, Institutorum, quae in Sinis curam habent de missionibus, ut sodalibus suis commendent viam indigenis libenter ac benigne patefacere ad quaecumque maiora assequenda; quod denique ipsis exteris missionalibus laudi erit et honori.

Quae dum Tibi communicare mihi in officiis est, minime dubito quin pro tuo explorato erga Missiones zelo, necnon pro tua erga Apostolicam Sedem semper amplissima reverentia, quae Tibi commendantur summa cura excqui velis.

G. M. Card, *van Rossum*, *Praefectus*.

Franciscus Marchetti Selvaggiani, Archiep. tit. Seleuc.,
Secretorius.

129 – SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

[Æ A. S., XIX (1927) p. 27S]

DUBIUM

De conventibus (quos dicunt) ad procurandam omnium Christianorum unitatem

Occasione conventus, qui diebus 3-21 proximi mensis augusti habebitur Lausonii in Helvetia, propositum est Supremae Sacrae Congregationi S. Officii dubium:

« An liceat catholicis interesse vel favere acatholicorum conventibus, coetibus, concionibus, aut societatibus quae co spectant ut omnes christianum nomen utcumque sibi vindicantes uno religionis foedere consociantur? »

In Congregatione Generali, Feria IV, die 6 iulii 1927, Emi ac Rmi Domini Cardinales in rebus fidei et morum Inquisitores Generales respondendum mandarunt:

Negative; atque standum omnino decreto ab hac ipsa Suprema Sacra Congregatione die 4 iulii 1919 edito *De parti-*

8 - vn re?

Circa conventus ad procurandam omnium christianorum unitatem.

*cipatione catholicorum societati « Ad procurandam christianitatis unitatem ».*¹

Ssmus Dominus Noster D. Pius div. Prov. PP. XI sequenti Feria V, die 7 eiusdem mensis et anni, in solita audientia R. P. D. Adessori S. C). impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 8 iulii 1927.

Aloisius Castellano,
Supremae S. C. S. Off. Notarius.

130 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. η. 2597-27 prot., rub. 72-2]

Circolare ai rettori dei Collegi circa i requisiti per l'ammissione degli alunni alle scuole del Collegio Urbano di Prop. Fide

Π - VII - 1927

Roma, li 11 luglio 1927

Normae pro
admissione
alumnorum in
Collegio Urbano
de Propaganda
Fide.

Ulmo e Rrvmo Signore,

Mi do premura di richiamare l'attenzione della S. V. Revma sulle seguenti norme, relative all'ordinamento delle Scuole del Pontificio Collegio Urbano.

Facoltà filosofica

Pro Facultate
philosophica.

Alle scuole di filosofia del Pateneo Urbano possono essere ammessi solo quei candidati, i quali, a norma del can. 1364, abbiano già compiuti i corsi secondari e studiato *accuratamente* la lingua latina.

2° L'idoneità di ciascun candidato dovrà risultare da documenti autentici. Nei casi dubbi l'aspirante sarà sottoposto ad un esame di ammissione.

3° Il corso di filosofia dura tre anni; ma potrà essere compendiato in un biennio da quegli alunni che dimostrino, con autentici documenti, di aver compito, oltre i corsi di cui

¹ Cf. supra, n. 71.

allait. i°, studi scientific! e letterari, equivalent! a quelli che sono prescritti per gli alunni della Facoltà Filosofica del Collegio Urbano.

NB. - Questa Sacra Congregazione crede opportuno di richiamare nuovamente l'attenzione dei Revmi Rettori dei Seminari ed Istituti Religiosi, che inviano i loro alunni alle scuole del Pontificio Ateneo del Collegio Urbano, sulla convenienza, per non dire necessità, che i giovani frequentino nelle nostre scuole, almeno per un biennio, il corso filosofico, dimostrando l'esperienza che tali giovani sono meglio préparât! per dar principio agli studi del corso teologico.

Facoltà teologica

i° Alle scuole di teologia saranno ammessi solo quei candidati che già abbiano compito in un Seminario o in scuole analoghe il corso di filosofia scolastica, a norma del can. 1365, par. i. Pro Facultate
teologica

2° L'idoneità di ciascun candidato dovrà risultare da autentici documenti. Nei casi dubbi il candidato sarà sottoposto ad un esame di ammissione.

Al. B. Si crede opportuno ricordare le disposizioni dell'Enciclica *Pascendi*: « Theologiae ac Iuris Canonici laurea nullus in posterum donetur, qui statutum curriculum in scholastica philosophia antea non elaboraverit; quod si donetur, inaniter donatus est », riconfermata dal regnante Sommo Pontefice nell'Udienza concessa all'Eminentissimo Cardinale Prefetto della S. Congr. dei Seminari il 27 aprile 1927 (*Acta Ap. Sedis*, vol. XIX, pag. 194).

Sicuro che V. S. vorrà efficacemente cooperare con questa Sacra Congregazione di Propaganda per la completa osservanza delle norme suddette, mi professo con sensi di distinta stima

di V. S. Illma e Revma

G. M. Card, van Rossum, *Prefetto*.

Francesco Marchetti Selvaggiani,
Arciv. tit. di Seleucia, *Segretario*.

131 - HOMILIA PII PP. XI
[A. A. S., XIX (1927) p. 379-380]

Habita in Patriarchal! Basilica Vaticana inter solcmnia consecrationis Episcopi Nagasakiensis die festo Christi Regis

Venerabilis frater,

30 - X · »927
Occasione
consecrat ionis
primi Ep. lapo
nensis indige
nae.

Anno vix elapso ab consecratis primum heic, ad Apostolorum sepulcrum, sex sinensibus episcopis, tibi, qui primus e laponia inter Conlegii Urbaniani alumnos adseitus es, primo item e laponia, in hac ipsa templi maiestate ac sanctitate, sacerdotii plenitudinem, magna cum spiritus dulcedine, contulimus. Quem quidem sacrum ritum dum conficiebamus, credimus, cum Francisci Xaverii, qui patriae vestrae catholicam fidem princeps intulit, tum gloriosorum martyrum, qui pro Christo apud vos caesi sunt, veluti exsultavisse et pullasse ossa de loco suo. Res sane maximi momenti mox acta est, eademque inlustris Imperii laponici tam clero et fidelibus, quam ipsis optimatibus popularibusve nostrae Religionis exsortibus grata ac iucunda.

Momentum.

Rem maximi momenti actam diximus; quod enim te, venerabilis frater, ad tam excelsam dignitatem eveximus, hoc profecto id comprobat, frequentes e laponia clericos ad sacerdotium contendere ac maturescere, ex indigenisque sacerdotibus aliquem iain dignum fieri ac duci, qui clero populoque suo, auctus infulis episcopalibus praesit. Te autem ut in Almam hanc Urbem, prope Apostolicos cineres manuum impositione Nostrarum consecrandum, vocaremus, non una quidem causa suasit. Fecimus enim, ut primus indigena laponiae episcopus ex hoc catholicae unitatis quasi centro ad suos missus reverteretur; fecimus ut pastoribus et missionalibus, illic in provehendo catholico nomine elaborantibus, gratificaremur; eosdemque ac simul omnes illos atque illas, qui quaeve ab anno millesimo octingentesimo octogesimo nono cleri indigenae institutionem promovere

Motiva Sum
m» Pontifici ad
consecrationem
faciendam.

studuerunt atque in dies student, quasi quodam praemio ornaremus et cumularemus: fecimus denique ad manifestandum quanti haberemus cum vestros in humano civilique cultu gradus et processus, tum in laponico imperio auctam nostrae Religionis aestimationem ac reverentiam. Magnam, ceteroqui, de se exspectationem Nobis commovent cives tui, quibus ea est animi fortitudo et constantia, ut, si semel catholicam fidem amplectantur, immoti in ipsa iam haereant; neque enim illarum memoria Christianarum consortionum facile delebitur, quae ab saeculo septimo decimo ad undevicesimum — quo quidem intervallo missionalibus in laponiam interclusus est aditus — occulte, etsi nullus sacrorum administer sibi aderat, in fide perstiterunt.

Est igitur cur de sollemni hodierno ritu vehementer et Nos gaudeamus et ipsemet, venerabilis frater, Nobiscum gaudeas; eo magis quod consecratio episcopalis tua in hunc diem auspicato incidit, quo dic regiam Christi dignitatem Eiusque in universum terrarum orbem imperium Ecclesia concelebrat. Hoc enim tibi munus mandatur, venerabilis frater, ad hoc mitteris, ut apud tuos Christi regnum pro viribus proferas; atque eo latius prolaturus es, quo ardentior ipse Christi apostolus eris, ardentioresque de tuis Christi efficies apostolos. I . . .

Auspicato item contigit ut ad hunc sanctissimum ritum celebrandum adunaremur exeunte anno septies centesimo ab felici transitu beati Patris Francisci Assisiensis. Praepotentem enim habebis patronum atque intercessorem apud Deum sanctissimum Patriarcham, qui apostolico incensus ardore, Preconis Magni Regis et nomine gloriatus est et munere functus. Cuius gloriosissima saecularia, postquam universo catholico orbe mirabiliter conspirante nec sine uberrimis spiritus emolumentis toto celebravimus anno, heic et hac ipsa hora effusis ad Deum Optimum Maximum gratiarum actionis precibus sollemniter claudere placuit.

Tam felicibus auspiciis proficiscens, venerabilis frater, « congrega in messe, ut filius sapiens » (Prov., X, 5); et coeptis laboribusque tuis faveat ac benedicat Dominus messis. Quodsi a Petri sepulcro et ab aedibus Nostris longe aberis,

tamen te Petrus patrocínio suo teget, et Nos caritatis Nostrae precumque Nostrarum praesidio comitabimur. Atque profecto futurum est, ut ipse, venerabilis frater, germen lapponici episcopatus novellum, secundum illud Christi Domini (Io., Xλ', i6) fructum afferas et fructus tuus maneat. Arnen, Arnen.

132 S. CONGREGATIO RITUUM

[J. A. S., XX (1928) p. 147-148]

DIOECESIUM et VICARIATUUM

H · XII 1927

Apostolicorum in Missionibus

S. Theresia
Hh Infante Iesu
omnium Missionariorum et
Missionum patrona aequae
principalis cum
S. Francisco
Xaverio declaratur.

Quam lacto animi sensu fideles universi canonizationem Sanctae Theresiae a Iesu Infante exceperint, divulgata per orbem devotio manifeste demonstrat, cum vel apud ipsas infidelium dissitas regiones Carmelitis Virgo promissum rosarum imbrem e caelo dimittere non praetermiserit. Qua de causa, innumeri Sacrorum Antistites maiores percipi posse fructus in dominica vinea persenserunt, si Sancta Theresia a Iesu Infante, quae maximo flagrabat ardore et zelo dilatandae fidei, cuiusque miraculosos in paganis plagis effectus omnes norunt, caelestis Patrona omnium Missionariorum, in quibusvis Missionibus laborantium declaretur; et ideo Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae XI collectas undique preces humillime obtulerunt ut communibus votis suprema Apostolica sanctio accederet. Sanctitas porro Sua, referente infrascripto Domino Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, postulationibus Antistitum ingenti numero oblatis benignissime obsecundans, declarare dignata est Sanctam Theresiam ab Infante Iesu, peculiarem Missionariorum omnium, sive virorum sive mulierum, necnon Missionum in toto orbe existentium Patronam aequae principalem cum S. Francisco Xaverio, cum omnibus iuribus et privilegiis

liturgicis quae huic titulo conveniunt. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 14 decembris 1927.

A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

Angelus Mariani, *Secretariat.*

133 – LITTERAE ENCYCLICAE PII IT. XI

[.4. A. S., XX (1928) p. 5-16]

Ad RR. PP. DD. Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos, aliosque locorum Ordinarios pacem et communionem cum Apostolica Sede habentes: de vera religionis unitate fovenda

6 I . 1928

De vera unitate Religionis fovenda, refellendo falsa tentamina.

PIUS PP. XI

VENERABILES FRATRES

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Mortalium animos nunquam fortasse alias tanta incessit cupiditas fraternae illius, qua — ob unam eandemque originem ac naturam — inter nos obstringimur copulamurque, necessitudinis cum confirmandae tum ad commune humanae societatis bonum transferendae, quantam per nostra haec tempora incessisse videmus. Cum enim nationes pacis muneribus nondum plene fruantur, quin immo vetera alicubi et nova discidia in seditiones inque civiles conflictiones erumpant; controversias autem sane plurimas, quae ad tranquillitatem prosperitatemque populorum pertinent, dirimi nequaquam liceat, nisi concors eorum actio atque opera intercedat, qui Civitatibus praesunt earumque negotia gerunt ac provehunt; facile intellegitur — eo magis quod de generis humani unitate iam nulli dissentiunt — quare cupiant plerique, ut universa eiusmodi germanitate instinctae, cotidie arctius variae inter se gentes cohaereant.

Hodierna tentamina promovendi unitatem omnium hominum.

Molimenta
adunandi om-
nes super ali-
qua basi reli-
giosa.

Reficienda ob
falsum funda-
mentum de natu-
ra religionis.

Molimenta et
argumenta eu-
iuni qui unire
Christianos cu-
pitint.

Rem haud dissimilem in iis, quae invectam a Christo Domino Novae Legis Ordinationem respiciunt, efficere quidam contendunt. Quod enim pro comperto habeant, homines quovis religionis sensu destitutos perraro inveniri, idcirco eam in spem ingressi videntur, haud difficulter eventurum, ut populi, etsi de rebus divinis alii aliud tenent, in nonnullarum tamen professione doctrinarum, quasi in communi quodam spiritualis vitae fundamento, fraterne consentiant. Qua de causa ab iis ipsis conventus, coetus, contiones haud mediocri cum auditorum frequentia, haberi solent, et advocari illuc ad disceptandum promiscue omnes, cum ethnici omne genus tum christifideles, tum etiam qui ab Christo infeliciter descivere vel qui divinae eius naturae ac legationi praefracte pertinaciterque repugnant. Eiusmodi sane molimenta probari nullo pacto catholicis possunt, quandoquidem falsa eorum opinione nituntur, qui censent, religiones quaslibet plus minus bonas ac laudabiles esse, utpote quae etsi non uno modo, aequae tamen aperiant ac significant nativum illum ingenitumque nobis sensum, quo erga Deum ferimur eiusque imperium obsequenter agnoscimus. Quam quidem opinionem qui habent, non modo ii errant ac falluntur, sed etiam, cum veram religionem eius notionem depravando, repudient, tum ad naturalismum et atheismum, ut aiunt, gradatim reflectunt: unde manifesto consequitur, ut ab revelata divinitus religione omnino recedat quisquis talia sentientibus molientibusque adstipulatur.

At fucata quadam recti specie nonnulli facilius decipiuntur cum de unitate agitur christianos inter omnes fovenda. Nonne — dictitari solet — aequum est, immo etiam cum officio consentaneum, quotquot Christi nomen invocant, eos et a mutuis criminationibus abstinere sese et mutua tandem aliquando caritate coniungi? Ecquis enim dicere audeat, ab se Christum amari, nisi pro viribus optata ipsius perficienda curet, Patrem rogantis ut discipuli sui unum essent? Atque idem Christus discipulos suos nonne hac veluti nota insigniri ab ceterisque distinguere voluit, ut scilicet inter se diligere-

« In hoc cognoscent omnes quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem » ?¹ Christiani quidem universi — addunt — utinam unum essent: etenim ad propulsandam impietatis luem multo plus possent, quae, cum latius in dies serpat ac pervagetur, enervare Evangelium parat. Haec aliaque id genus iactant atque inflant qui *franchristiani* vocantur; iidemque tantum abest ut pauci admodum rarique sint, ut, contra, in integros veluti ordines creverint, et in societates coiverint late diffusas, quas plerumque, etsi alii alia imbuti de rebus fidei doctrina, acatholici homines moderantur. Inceptum interea istud tam actuose provehitur, ut multifariam sibi civium assensum conciliet, et ipsos complurium catholicorum animos spe capiat alliciatque talis efficiendae unionis quae cum Sanctae Matris Ecclesiae votis congruere videatur, cui profecto nihil antiquius quam ut devios ad gremium suum filios revocet ac reducat. Verum sub horum illecebris blandimentisque verborum error latet sane gravissimus, quo catholicae fidei fundamenta penitus disjiciuntur.

Panchristianorum ditlusiu.

Subvert uni fundamenta Religionis catholicae.

Conscientia igitur apostolici officii cum moneamur, ut dominicum gregem perniciosis ne sinamus circumveniri fallaciis, vestram, Venerabiles Fratres, in cavendum cuiusmodi malum diligentiam advocamus; confidimus enim, per scripta et verba cuiusque vestrum posse facilius et ad populum pertingere et a populo intellegi quae mox principia et rationes proposituri sumus, unde catholici accipiant quid sibi sentiendum agendumve cum res est de inceptis quae eo spectant, ut, quotquot christiani nuncupantur, ii omnes in unum corpus quoquo pacto coalescant.

Oilicia Epp. in praecavendo hoc periculo.

A Deo, universarum rerum Conditore, idcirco creati sumus ut eum cognosceremus eique serviremus; plenum igitur Auctor noster ius habet, ut sibi a nobis serviatur. Potuit quidem Deus regundo homini unam tantummodo praestituere naturae legem quam scilicet, creando, in eius animo insculpsit, eiusque ipsius legis ordinaria deinceps providentia temperare incrementa; at vero praecepta ferre maluit, quibus pareremus, et decursu aetatum, scilicet ab humani generis primordiis ad Christi lesu adventum et praedicationem,

Principia catholica.

Religio revelata a Deo instituta.

¹ IOANN., XIII, 35.

Proinde unice
veni.

Huic ergo
homines adhae-
rere debent.

Ad hoc Eccle-
sia (undata.

Errores circa
naturam Eccle-
siae.

Vera doctri-
na Ecclesiae.

hominem ipsemet officia docuit, quae a natura rationis parti-
cipe sibi Creatori deberentur: « Multifariam multisque modis
olim Deus loquens patribus in prophetis, novissime diebus
istis locutus est nobis in Filio».¹ Liquet inde, veram religionem
esse posse nullam praeter eam quae verbo Dei revelato niti-
tur: quam quidem revelationem, fieri ab initio coeptam et sub
Veteri Lege continuatam, Christus ipse Iesus sub Nova
perfecit. Iamvero, si locutus est Deus — quem reapse locu-
tum, historiae fide comprobatur, — nemo non videt, hominis
esse, Deo et revelanti absolute credere et omnino obedire
imperanti: utrumque autem ut nos, ad Dei gloriam nostram-
que salutem, recte ageremus, Unigenitus Dei Filius suam in
terris Ecclesiam constituit. Porro qui se christianos profiten-
tur, putamus eos facere non posse quin credant, Ecclesiam
quandam, eandemque unam, ab Christo conditam esse; verum
si quaeritur praeterea, qualem, Auctoris sui voluntate, eam
esse oporteat, iam non omnes consentiunt. Ex iis enim bene
multi, exempli causa, negant, Ecclesiam Christi adspectabi-
lem atque conspicuam esse oportere, eatenus saltem, quate-
nus unum apparere debeat fidelium corpus, in una eademque
doctrina sub uno magisterio ac regimine concordium; at,
contra, Ecclesiam adspectabilem seu visibilem intellegunt
non aliud esse, nisi Foedus ex variis Christianorum communi-
tatibus compositum, licet aliis aliae doctrinis, vel inter se
pugnantibus, adhaereant.—Ecclesiam vero suam instituit
Christus Dominus societatem perfectam, natura quidem
externam obiectamque sensibus, quae humani generis repa-
randi opus, unius capitis ductu,² per vivae vocis magisterium³
perque sacramentorum, caelestis gratiae fontium, dispensa-
tionem⁴ in futurum tempus persequeretur; quamobrem et
regno⁵ et domui⁶ et ovili⁷ et gregi⁸ eam comparando simi-

¹ *Hehr.t* I, i seq.

² MATTH., XVI, i8 seq.; Luc., XXII, 32; Ioann., XXI, 15-17.

³ Marc., XVI, 15.

⁴ Ioann., III, 5; VI, 48-59; XX, 22 seq.: cf. Matth., XVIII, 18 etc.
» Matth., XIII.

⁸ Cf. Matth., XVI, 18.

⁷ IOANN., X, 16.

• IOANN., XXI, X5-17.

lem affirmavit. Quae quidem Ecclesia, tam mirabiliter constituta, Conditor suo itcmque Apostolis eius propagandae principibus morte sublatis, desinere atque exstingui profecto non poterat, utpote cui mandatum esset, ut universos homines, nullo temporum locorumque discrimine, ad aeternam salutem perduceret: « euntes ergo docete omnes gentes ».¹ Cuius in perpetua perfunctione muneris num Ecclesiae aliquid virtutis efficaciaeque defuturum est, quando ei praesens perpetuo adest Christus ipsemet, sollemniter pollicitus: « Ecce vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem saeculi »?² Itaque fieri non potest quin Ecclesia Christi non modo et hodie et in omne tempus, sed etiam eadem prorsus exsistat, quae in aevo apostolico fuit, nisi dicere velimus — quod absit — Christum Dominum aut non suffecisse proposito, aut tum errasse cum asseveravit, portas inferi adversus eam nunquam fore praevalituras.³

Atque hoc loco aperienda occurrit ac tollenda falsa quaedam opinio, unde tota eiusmodi causa pendere videtur, itemque acatholicorum actio et conspiratio proficisci illa multiplex, quae ad consociandas Christianas ecclesias, ut diximus, pertinet. Scilicet huius auctores consilii Christum dicentem: « Ut omnes unum sint... Fiet unum ovile et unus pastor », ¹ paene infinite afferre consueverunt, ita tamen, ut significari per ea verba velint Christi lesu votum et precem, quae adhuc effectum suo careant. Opinantur enim, fidei ac regiminis unitatem — quae verae et unius Ecclesiae Christi insigne est — nec fere unquam exstitisse antehac nec hodie exsistere; eandemque optari quidem posse et fortasse per communem voluntatum inclinationem aliquando effici, sed commenticium quiddam interea habendam esse. Addunt, Ecclesiam per se, seu natura sua, in partes esse divisam, idest ex plurimis ecclesiis seu communitatibus peculiaribus constare, quae, disiunctae adhuc, etsi nonnulla doctrinae capita habent communia, tamen in reliquis discrepant; iisdem sane iuribus

Falsa opinio
acatholicorum
de Ecclesia
eiusque unita
te.

¹ » *Matth.*, XXVIII, 19.

² *Matth.*, XXVIII, 20.

³ *Matth.*, XVI, 18.

⁴ *IoANN.*, XVII, 21; X, 16.

Doctrina aliorum ac si non solum Protestantismus, sed etiam Ecclesia Romana priscam Religionem corruperit.

Proinde cum catholicis quo iure agere ilesi possent contendunt.

frui singulas; Ecclesiam, ad summum, ab aetate apostolica ad priora usque Oecumenica Concilia unicam atque unam fuisse. Oportere igitur aiunt, controversiis vel vetustissimis sententiarumque varietatibus, quae Christianum nomen ad hunc diem distinent, praetermissis ac sepositis, de ceteris doctrinis communem aliquam credendi legem effici ac proponi, cuius quidem in professione fidei omnes non tam norint quam sentiant se fratres esse; multiplices autem ecclesias seu communitates, si universo quodam foedere coniunctae sint, ea iam condicione fore, ut solide fructuoseque impietatis progressionibus obsistere queant. Ista quidem, Venerabiles Fratres, communiter. Verumtamen sunt qui ponant ac concedant, Protestantismum, quem vocant, quaedam fidei capita nonnullosque externi cultus ritus, sane gratos atque utiles, inconsulto nimis abiecis, quos, contra, Ecclesia Romana adhuc retinet. Mox tamen subiiciunt, hanc quoque ipsam perperam fecisse, quae priscam religionem corruperit, aliquibus doctrinis, Evangelio non tam alienis quam repugnantibus, additis ad credendumque propositis; quas inter praecipuam illam numerant de jurisdictionis Primatu qui Petro eiusque in Sede Romana successoribus adiudicatur. In quo quidem numero adsunt, quamquam non ita multi, qui Romano Pontifici aut primatum honoris aut iurisdictionem seu potestatem quandam indulgeant, quam nihilominus non a iure divino sed a fidelium consensu quodammodo proficisci arbitrantur; atque alii vel eo progrediuntur, ut conventibus illis suis, quod versicolores dixeris, ipsum Pontificem praesidere cupiant. Quodsi multos, ceteroqui, reperire acatholicos licet fraternam in Christo lesu communionem pleno ore praedicantes, at nullos profecto invenias, quorum in cogitationem cadat, ut lesu Christi Vicario vel docenti vel gubernanti se subiiciant ac pareant. Interea affirmant, sese cum Ecclesia Romana, aequo tamen iure, idest pares cum pari libenter acturos: at agere si possent, non videtur dubitandum quin ea mente agerent, ut per pactum conventum forte ineundum ab iis opinionibus recedere ne cogerentur, quae causa adhuc sunt, cur extra unicum Christi ovile vagentur atque errent.

Quae cum ita se habeant, manifesto patet, nec eorum Refuatur.
 conventus Apostolicam Sedem ullo pacto participare posse,
 nec ullo pacto catholicis licere talibus inceptis vel suffragari
 vel operam dare suam; quod si facerent, falsae cuidam Chri-
 stianae religioni auctoritatem adiungerent, ab una Christi
 Ecclesia admodum alienae. Num Nos patiemur — quod
 prorsus iniquum foret — veritatem, eamque divinitus reve-
 latam, in pactiones deduci? Etenim de veritate revelata tuenda
 in praesenti agitur. Siquidem ad omnes gentes evangelica
 fide imbuendas misit Christus Iesus in mundum universum
 Apostolos, quos, ne quid errarent, per Spiritum Sanctum
 doceri ante voluit omnem veritatem:¹ numne haec Aposto-
 lorum doctrina in Ecclesia, cui rector et custos Deus ipse
 adest, aut penitus defecit aut perturbata aliquando est?
 Quodsi Evangelium suum Redemptor noster non ad aposto-
 lica tantum tempora, sed ad futuras quoque aetates pertinere,
 significanter edixit, potuitne obiectum fidei tam obscurum
 incertumve procedente tempore fieri, ut opiniones vel inter
 se contrarias hodie oporteat tolerari? Hoc si verum esset,
 dicendum quoque foret, et Spiritus Paracliti in Apostolos
 illapsus et eiusdem Spiritus in Ecclesia permansionem
 perpetuam et ipsam Iesu Christi praedicationem abhinc
 pluribus saeculis efficaciam utilitatemque omnem amisisse:
 quod sane affirmare, blasphemum est. Iamvero Unigenitus
 Dei Filius, cum legatis suis imperavit ut docerent omnes
 gentes, tum omnes homines hoc obstrinxit officio, ut iis
 rebus fidem adiungerent quae sibi a » testibus praeordinatis
 a Deo»² nuntiarentur, atque ita iussum sanxit: «Qui credide-
 rit, et baptizatus fuerit, salvus erit; qui vero non crediderit,
 condemnabitur»;³ sed utrumque Christi praeceptum, quod
 non impleri non potest, alterum scilicet docendi, alterum
 credendi ad aeternae adeptionem salutis, ne intellegi qui-
 dem potest, nisi Ecclesia evangelicam doctrinam proponat
 integram ac perspicuam sitque in ea proponenda a quovis
 errandi periculo immunis. In quo de via ii quoque declinant,

¹ Io a n n ., XVI, 13.

¹ Act., X, 41.

³ M a r c ., XVI, 16.

qui censeant, depositum quidem veritatis in terris exsistere, sed tam operoso labore, tam diuturnis studiis disceptationibusque illud quaeri oportere, ut ad inveniendum ac potiundum vix hominis vita sufficiat; quasi benignissimus Deus per prophetas et Unigenitum suum sit idcirco locutus ut quae per hos revelasset, pauci tantummodo, iidemque aetate iam graves, perdiscerent, minime vero ut fidei morumque doctrinam praeciperet, qua homo per totum mortalis vitae curriculum regeretur.

Caritas nun
potest vergere
in detrimentum
hdei.

Videantur quidem *panchristiani* isti, qui ad consociandas ecclesias intendunt animum, nobilissimum persequi consilium caritatis christianos inter omnes provehendae; at tamen qui fieri potest, ut in fidei detrimentum caritas vergat? Nemo sane ignorat, Ioannem ipsum, caritatis Apostolum, qui in evangelio suo Cordis Iesu Sacratissimi videtur secreta pandidisse perpetuoque memoriae suorum praeceptum novum « Diligite alterutrum » inculcare consueverat, omnino vetuisse ne quid cum iis haberetur commercii, qui Christi doctrinam non integram incorruptamque profiterentur: « Si quis venit ad vos et hanc doctrinam non affert, nolite recipere eum in domum, nec ave ei dixeritis ».1 Quamobrem cum caritas fide integra ac sincera, quasi fundamento innitatur, tum unitate fidei, quasi praecipuo vinculo, discipulos Christi copulari opus est. Itaque fingere animo qui liceat christianum quoddam Foedus, quod qui inierint, vel tum, cum de fidei obiecto agitur, suam quisque cogitandi sentiendique rationem retineant, quamvis ea ceterorum opinionibus repugnet? Et quo pacto, rogamus, unum idemque fidelium Foedus participant homines qui contrarias in sententias abeunt? ut, exempli causa, sacram Traditionem genuinum esse divinae Revelationis fontem, qui affirmant et qui negant? ut qui ecclesiasticam hierarchiam ex episcopis, presbyteris atque ministris constantem, censeant divinitus constitutam, et qui asserunt pro rerum temporumque condicione pedetentim inductam? qui in Sanctissima Eucharistia per mirabilem illam panis et vini conversionem, quae transubstantiatio appellatur,

1 II IOANN., IO.

praesentem reapse Christum adorant, et qui ibi corpus Christi tantummodo per fidem vel per signum ac virtutem Sacramenti adesse affirmant; qui in ea ipsa sacrificii item ac sacramenti naturam agnoscunt, et qui eam dicunt nihil esse aliud quam Dominicae Coenae memoriam seu commemorationem? qui bonum atque utile esse credunt, Sanctos una cum Christo regnantes, in primis Deiparam Mariam, suppliciter invocari eorumque imaginibus venerationem impertiri, et qui continent eiusmodi cultum adhiberi non posse, utpote qui honori unius mediatoris Dei et hominum Iesu Christi adversetur? Qua quidem tanta opinionum discrepantia nescimus quomodo ad unitatem Ecclesiae efficiendam muniatur via, quando ea nisi ex uno magisterio, ex una credendi lege unaque Christianorum fide oriri non potest; at scimus profecto, facile inde gradum fieri ad religionis negligentiam seu *indifferentium* et ad modernismum, ut aiunt, quo qui misere infecti sunt, tenent iidem, veritatem dogmaticam non esse *absolutam* sed *relativam*, idest variis temporum locorumque necessitatibus variisque animorum inclinationibus congruentem, cum ea ipsa non immutabili revelatione contineatur, sed talis sit, quae hominum vitae accommodetur. Praeterea, quod ad res credendas attinet discrimine illo uti nequaquam licet quod inter capita fidei *fundamentalia* et *non fundamentalia*, quae vocant, induci placuit, quasi altera recipi ab omnibus debeant libera, contra, fidelium assensioni permitti altera queant; supernaturalis enim virtus fidei causam formalem habet, Dei revelantis auctoritatem, quae nullam distinctionem eiusmodi patitur. Quapropter quotquot vere sunt Christi, quam, exempli gratia, Augustae Trinitatis mysterio fidem praestant, eandem dogmati Deiparae sine labe originis Conceptae adhibent, pariterque Incarnationi Dominicae non aliam atque infallibili Romani Pontificis magisterio, eo quidem sensu quo ab Oecumenica Vaticana Synodo definitum est. Neque enim quod eiusmodi veritates alias aliis aetatibus, vel proxime superioribus, sollemni Ecclesia decreto sanxit ac definivit, eaedem idcirco non aequae certae, non aequae credendae;

1 Cf. I *Tint.*, II, 5.

nonne Deus illas omnes revelavit? Etenim Ecclesiae magisterium quod divino consilio in terris constitutum est ut revelatae doctrinae cum incolumes ad perpetuitatem consisterent tum ad cognitionem hominum facile tutoque traducerentur, quamquam per Romanum Pontificem et Episcopos cum eo communionem habentes cotidie exercetur, id tamen completitur muneris, ut, si quando aut haereticorum erroribus atque oppugnationibus obsisti efficacius aut clarius subtiliusque explicata sacrae doctrinae capita in fidelium mentibus imprimi oporteat, ad aliquid tum sollemnibus ritibus decretis definiendum opportune procedat. Quo quidem extraordinario magisterii usu nullum sane inventum inducitur nec quidquam additur novi ad earum summam veritatum, quae in deposito Revelationis, Ecclesiae divinitus tradito, saltem implicite continentur, verum aut ea declarantur quae forte adhuc obscura compluribus videri possint aut ea tenenda de fide statuuntur quae a nonnullis ante in controversiam vocabantur.

Unica via unionis est reditu-
ad Ecclesiam Romanam

Itaque, Venerabiles Fratres, planum est cur haec Apostolica Sedes numquam siverit suos acatholicorum interesse conventibus: Christianorum enim conjunctionem haud aliter foveri licet, quam fovendo dissidentium ad unam veram Christi Ecclesiam reditu, quandoquidem olim ab ea infelicititer descivere. Ad unam veram Christi Ecclesiam, inquit, omnibus sane conspicuam et talem, Auctoris sui voluntate, perpetuo mansuram, qualem ipsemet ad communem salutem instituit. Neque enim mystica Christi Sponsa, saeculorum decursu, contaminata est unquam, nec contaminari aliquando potest, teste Cypriano: « Adulterari non potest Sponsa Christi: incorrupta est et pudica. Unam domum novit, unius cubiculi sanctitatem casto pudore custodit »¹ Et sanctus idem Martyr iure meritoque mirabatur vehementer, quod credere quispiam posset « hanc unitatem de divina firmitate venientem, sacramentis caelestibus cohaerentem, scindi in ecclesia posse et voluntatum collidentium divortio separari ». ²

¹ *De cath. Ecclesiae unitate*, 6.

* Ibidem.

Cum enim corpus Christi mysticum, scilicet Ecclesia, unum sit,¹ compactum et connexum,² corporis eius physici instar, inepte stulteque dixeris mysticum corpus ex membris disiunctis dissipatisque constare posse: quisquis igitur cum eo non copulatur, nec eius est membrum nec cum capite Christo cohaeret. 3*

Iamvero in hac una Christi Ecclesia nemo est, perseverat nemo, nisi Petri, legitimorumque eius successorum, auctoritatem potestatemque obediendo agnoscat atque accipiat. Episcopo quidem Romano, summo animarum Pastori, nonne maiores paruerunt eorum, qui Photii novatorumque erroribus implicantur? Recesserunt heu filii a paterna domo, quae non idcirco concidit ac periit, perpetuo ut erat Dei fulta praesidio; ad communem igitur Patrem revertantur, qui, iniurias Apostolicae Sedi ante inustas oblitus, eos amantissime accepturus est. Nam si, quemadmodum dictitant, consociari Nobiscum et cum nostris cupiunt, cur non ad Ecclesiam adire properent, « matrem universorum Christi fidelium et magistram?»⁴ Lactantium iidem audiant clamitantem:

Et proinde
subieclio Ro-
mano Pontifici.

Sola... catholica Ecclesia est quae verum cultum retinet. Hic est fons veritatis, hoc domicilium Fidei, hoc templum Dei: quo si quis non intraverit vel a quo si quis exierit, a spe vitae ac salutis alienus est. Neminem sibi oportet pertinaci concertatione blandiri. Agitur enim de vita et salute: cui nisi caute ac diligenter consulatur, amissa et extincta erit. 5*

Ad Apostolicam igitur Sedem, hac in Urbe collocatam quam Petrus et Paulus Principes Apostolorum suo sanguine consecrarunt, ad Sedem, inquit, « Ecclesiae catholicae radicem et matricem », ⁶ dissidentes accedant filii, non ea quidem mente ac spe, ut « Ecclesia Dei vivi, columna et firmamentum veritatis »⁷ fidei integritatem abiiciat suosque

¹ ¹ *Cor.*, XII, 12.

² *Eph.*, IV, 15.

³ Cf. *Eph.*, V, 30; I, 22.

* Cone. Lateran., IV, c. 5.

⁵ *Divin. Instit.*, IV, 30, 11-12.

⁶ S. Cyprianus, Ep. 48 ad Cornelianum, 3.

⁷ ¹ *Tint.*, III, 15.

ipsorum toleret errores, sed, contra, ut se illius magisterio ac regimini permittant. Utinam, quod tam multis decessoribus Nostris nondum obtigit, id Nobis auspiciato contingat, ut, quos funesto discidio seiunctos a Nobis filios dolemus, paterno animo amplectamur; utinam Salvator noster Deus « qui omnes homines vult salvos fieri et ad agnitionem veritatis venire », ¹ Nos audiat enixe exposcentes, ut errantes omnes ad unitatem Ecclesiae vocare dignetur. Quo quidem in negotio sane gravissimo deprecatricem Beatam Mariam Virginem, Matrem divinae gratiae, omnium victricem haerensum et Auxilium Christianorum adhibemus adhiberique volumus, ut optatissimi illius diei Nobis quamprimum impetret adventum quo die universi homines divini eius Filii vocem audient « servantes unitatem Spiritus in vinculo pacis ». ²

Hoc, Venerabiles Fratres, intellegitis quam Nobis sit in votis, idque sciant cupimus filii Nostri, non modo quotquot sunt ex orbe catholico, sed etiam quotquot a Nobis dissident: qui si humili prece caelestia lumina imploraverint, sane non est dubium quin unam Iesu Christi veram Ecclesiam sint agniture eamque tandem ingressuri, perfecta nobiscum caritate coniuncti. In huius exspectatione rei, auspicem divinorum munerum ac testem paternae benevolentiae Nostrae, vobis, Venerabiles Fratres, et clero populoque vestro apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die Vi mensis ianuarii in Festo Epiphaniae Iesu Christi D. N., anno MDCCCXXVⁱⁿ, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

¹ *1 Tini.*, 11, 4.

⁵ *Eph.*, IV, 3.

133 bis – S. CONGR. PRO ECCLESIA ORIENTALI
[A. A. S., XX (1928) p. 108]

NOTIFICATIO

Extenditur iurisdictio Delegati Apostolici Aegypti et Arabiae

Ssnius Dominus Noster Pius, divina Providentia Papa XI, Apostolicis litteris die VII mensis martii anno m d c c c c x x v i i i datis, statuit ac decrevit, ut Delegatus Apostolicus, pro tempore, Aegypti et Arabiae, pariter ac simul sit Delegatus vicariatuum apostolicorum, tam Erythrae, quam Abyssiniae, suam iurisdictionem ad praefatos vicariatus in posterum extendendo.

7 - 111 - 192R

Extensio iurisdictionis Delegati Ap. Aegypti et Arabiae.

134 – S. CONGR. PRO ECCLESIA ORIENTALI
[A. A. S., XX (1928) p. 107]

MONITUM

Pluries relatum est Sacrae Congregationi pro Ecclesia Orientali quosdam qui Orientales se profitentur, aut etiam, falso nomine exhibito, ad Clerum orientalem se pertinere dictitant, huc et illuc per Italiae dioeceses et exterarum regiones pervagari, pecuniam colligendo vel et Missarum eleemosynas expostulando.

Iidem, quo facilius bonam fidem aliorum decipiant, solent quidem exhibere scripta et documenta, quandoque photographias sibi prodita a Praelatis asserunt; quaeque vero aut apocrypha inveniuntur, aut ad alium finem obtenta.

Sacra itaque Congregatio pro Ecclesia Orientali declarat ac monet neminem a se facultatem habere pecuniae emendicandae nec non stipes Missarum colligendi; et ad tantam

4 - IV - 1928

Ordinarii caveant ne dentur eleemosynae vel stipendia Missarum hominibus qui se dicunt Orientales.

audaciam compescendam, et potissimum ad tutandam dignitatem et bonam famam Orientalium, praesertim sacerdotum, rursus urgere satagit locorum Ordinarios ut advigilent, ne parochi, religiosarum domorum Superiores, ipsique fideles ab hisce pecuniae collectoribus decipiantur, neque eos recipiant, neve, eo vel minus, Missas celebrandas illis tradant, graviter onerata conscientia pro Missarum satisfactione.

135 - CONVENTIO

Inter Sanctam Sedem et Rempublicam Lusitaniae

[J. A. S., XX (1928) p. 129-134]

1 > - IV - 1928	ACCORDO TRA LA SANTA SEDE E IL PORTOGALLO	ACCORDO ENTRE A SANTA SEDE E O PORTUGAL
Conventio inter S. Sedem et Lusitaniam circa Indiam et Macao.	La Santa Sede e il Governo Portoghese, avendo riconosciuto le difficoltà che presenta l'esecuzione del Concordato del 1886, a causa delle profonde modificazioni avvenute, sia in Portogallo sia nella vita religiosa delle Indie, specialmente dopo la guerra, si sono messi d'accordo per regolare la circoscrizione delle Diocesi, la nomina dei Vescovi e la doppia giurisdizione, delle quali tratta il citato Concordato; ed hanno nominato Plenipotenziari: per parte della Santa Sede, Sua Eminenza il Signor Cardinal Pietro Gasparri, Segretario di Stato di Sua Santità; e per	A Santa Sé e o Governo Portuguez, reconhecendo as dificuldades que apresenta a execução da Concordata de 1886, em consequencia das profundas modificações ocorridas tanto em Portugal como na vida religiosa das indias, especialmente depois da guerra, concordaram em regular a circumscrição das Dioceses, a nomeação dos Bispos e a dupla jurisdição de que trata a referida Concordata; e nomearam Plenipotenciarios: por parte da Santa Sé, Sua Eminencia o Cardeal Pedro Gasparri, Secretario de Estado de Sua Santidade; e por parte do Governo Portuguez, Sua Excelencia o Dr. Augu-
Difficultates ex Concordato anni 1886.		
Puncta conventionis.		
primus conclusio-		

parte del Govern© Portoghe-
se, Sua Eccellenza il Signor
Dottor Augusto De Castro
Sampaio Corte Real, Inviato
Straordinario e Ministro Ple-
nipotenziario, per firmare,
sotto riserva di ratificazione,
il l'rotocollo seguente:

Ar t . I

L'Archidiocesi di Goa, cui
rimane annesso il titolo pa-
triarcale, vicne ingrandita:

a) coll'aggiunta del pos-
sedimento portoghese di Da-
mão a nord di Bombay;

ò) coll'aggiunta dell'iso-
la di Diu sulla costa di
Kathiavar.

L'Arcivescovo perciò sarà
denominato: Arcivescovo di
Goa c Damão.

Ar t . II

La parte della Diocesi di
Damão che non resta incor-
porata nell'Archidiocesi di
Goa, sarà annessa all'Archi-
diocesi di Bombay, la quale
mantiene la sua attuale or-
ganizzazione ecclesiastica.

Ar t . III

L'Arcivescovo di Bombay
sarà alternativamente di na-
zionalità portoghese e britan-
nica, e avrà giurisdizione su
tutto il territorio dell'Archi-

sto de Castro Sampaio Corte
Real, Enviado Extraordinario
e Ministro Plenipotenciario,
para assignarem, sob reserva
de ratificação, o seguinte
Protocol©:

ART. I

Circumscrip-
tio Dioecesium

A Arquidiocese de Goa, à
quai anda annexo o titulo
de patriarchal, é alargada:

«) com a possessão por-
tugueza del Damão ao nortc
de Bombaim;

b) com a ilha de Diu,
sobre a costa de Kathiavar.

Assim, o Arcebispo será
denominado: Arcebispo de
Goa c Damão.

Ar t . II

A parte da Diocese de
Damão que não fica incor-
porada na Arquidiocese de
Goa, será anexada a Diocese
de Bombaim, a quai manterâ
a sua actual organização ec-
clesiastica.

Ar t . III

O Arcebispo de Bombaim
sera alcternadamente de nacio-
nalidade portugueza e brita-
nica, e terá jurisdicção sobre
todo o territorio da Arqui-

diocesi, ingrandito conic supra.

I parroci portoghcsi delle due chiese di S. Francesco Saverio e Nostra Signora della Gloria in Bombay, saranno camerieri segreti di Sua Santità *durante munere*.

Ar t . IV

La Santa Sede e il Governo Portoghese si dichiarano d'accordo per modificare i limiti della Diocesi di San Tommaso di Meliapor, in modo da assicurare nella miglior forma la continuità del territorio su cui si esercita la giurisdizione episcopale.

Percio vengono tolte alla diocesi di S. Tommaso di Meliapor le 14 parrocchie sparse nel territorio delle Diocesi di Trichinopoly e Tuticorin (costa della Pescaria), e le sei parrocchie sparse nel territorio delle Diocesi di Dacca e di Calcutta.

La Diocesi di S. Tommaso di Meliapor conserverà i due territori continui di S. Tommaso (presso Madras e in parte dentro Madras) e di Tanjore (più al sud) e le cinque parrocchie sparse nella città di Madras.

diocese, augmentado conio fica dito.

Os parocos portugueses das duas egrejas de S. Francisco Xavier e Nossa Senhora da Gloria, em Bombaim, serão camaristas secretos de Sua Santidade *durante munere*.

Ar t . IV

A Santa Sede e o Governo Portuguez declaram-se d'accordo para modificar os limites da Diocese de Sao Tomé de Meliapôr, de modo a assegurar da melhor forma a condinuidade do territorio em que se exerce a jurisdicção episcopal.

N'estes termos, serão desanexadas da diocese de São Tomé de Meliapôr as 14 paróquias dispersas no territorio das Dioceses de Trichinopolis e Tuticorin (costa da Pescaria) e seis paróquias dispersas no territorio das Dioceses de Dacca e de Calcutâ.

A Diocese de São Tomé de Meliapôr conservará os dois territorios continuos de S. Tomé (junto a Madrastra e em parte dentro de Madrastra) e de Tanjore (mais ao sul) e as cinco paróquias dispersas na cidade de Madrastra.

Per i compensi territoriali e personali da darsi alla Diocesi di San Tommaso di Meliapor, la Santa Sede e il Governo Portoghese, assunte le necessarie e opportune informazioni, e tenuto conto dei principii che informano la présente convenzione, specialmente in riguardo alle condizioni giuridiche, demografiche e politiche, si metteranno d'accordo dentro otto mesi dalla entrata in vigore del presente Protocollo. Sol tanto trascorsi i detti otto mesi saranno stabiliti con Bolla i nuovi limiti della diocesi di San Tommaso di Meliapor.¹

Art. V

Il presente Protocollo si riferisce solamente alla giurisdizione episcopale, e non alla proprietà dei beni, dei tesori artistici, delle scuole, ecc. portoghesi, che continueranno ad essere proprietà degli enti ai quali attualmente appartengono.

Il clero delle parrocchie portoghesi continuerà ugualmente ad essere portoghese.

Para as compensates territoriaes e pessoas a dar a Diocese de S. Tomé de Meliapôr, a Santa Sé e o Governo Portuguez, tomadas as necessarias e oportunas informâmes e tendo em vista os principios que inspiram a présente convenção, especialmente com respeito as condições juridicas, demograficas e politicas, estabelecerão um acordo dentro de oito mezes a contar da entrada em vigor do présente Protocolo. Somente depois de decorridos os referidos oito mezes se fixarão com Bula os novos limites da diocese de S. Tomé de Meliapôr.

Art. V

O présente Protocollo refere-se unicamente à jurisdição episcopal e não à propriedade dos bens, dos tesouros artisticos, das escolas, etc. portuguezes, que continuarão a ser propriedade das entidades as quaes actualmente pertencem.

O clero das paróquias portuguezas continuara egualmente a ser portuguez.

Nova facientia conventio circa Meliapor.

Bonorum proprietates.

¹ Cf. infra, n. 144.

Ar t . VI

Provisio Ec-
clesiar uni.

Nella provvista delle sedi di Goa, Cochim, S. Tommaso di Meliapor e Macao:

λ) la Santa Sede, dopo aver consultato, secondo la prassi consueta della Curia Romana, i Vescovi della provincia per il tramite del Delegato Apostolico dell'India o, rispettivamente, della Cina, sceglierà il candidato portoghese più idoneo per dirigere la Diocesi;

b) per il tramite di Mgr. Nunzio Apostolico di Lisbona o della Legazione dei Portogallo presso il Vaticano, la Santa Sede trasmetterà confidenzialmente a Sua Eccellenza il Presidente della Repubblica Portoghese il nome del candidato scelto;

c) il Presidente della Repubblica, se il candidato non offre difficoltà di ordine politico, ne presenterà ufficialmente il nome alla Santa Sede;

d) Si presume affermativa la risposta del Presidente della Repubblica alla consulta della Santa Sede, nel caso non venga entro due mesi, a contare dal giorno della consegna della relativa comunicazione;

Ar t . VI

No provimento das sedes de Goa, Cochim, S. Tomé de Meliapor e Macao:

λ) a Santa Sé depots de consultar, conforme as praxes usuais da Curia Romana, os Bispos da Provincia por intermedio do Delegado Apostolico da India e respectivamente da China, escolherá o candidato portuguez mais idoneo para dirigir a Diocese;

h) por intermedio de Mons. Nuncio Apostolico de Lisboa ou da Legação de Portugal junto do Vaticano, a Santa Sé transmitirá confidencialmente a Sua Excelência o Presidente da Republica Portuguesa o nome do candidato escolhido;

c) o Presidente da Republica, se o candidato não oferece dificuldade de ordem politica, apresentará oficialmente o nome à Santa Sé;

d) Presume-se afirmativa a resposta do Presidente da Republica à consulta da Santa Sé, se não chegar dentro de dois mezes a contar do dia da entrega da respectiva comunicação;

e) Le due Alte Parti Contraenti si metteranno d'accordo volta per volta per la pubblicazione contemporanea della nomina, che dovrà rimanere segreta fino al compimento degli atti ufficiali.

Art. VII

Nella provvista delle sedi di Bombay, Mangalor, Quilon e Trichinopoly:

a) la Santa Sede, scelto il candidato più idoneo, lo farà conoscere per il tramite di Mgr. Nunzio o della Legazione di Portogallo presso il Vaticano al Presidente della Repubblica;

h) il Presidente della Repubblica farà ufficialmente la presentazione di detto candidato nello spazio di un mese, e la nomina si pubblicherà nella forma prevista dal capoverso *e)* dell'articolo precedente.

Art. VIII

Fuori del territorio della propria Diocesi i fedeli dipendono dall'Ordinario del luogo, secondo il Diritto Canonico.

Art. IX

Si considera senza effetto qualsiasi clausola contraria

e) As duas Altas Partes Contratantes por-se-hão de acordo, por cada vez, para a publicação contemporânea da nomeação que deverá permanecer segreta até ao termo dos atos officiaes.

Art. VII

No provimento das Sedes de Bombaim, Mangalor, Quilon, e Trichinopolis:

«) a Santa Sé, escolhido o candidato mais idoneo, fal-o-ha conhecer por intermedio de Mons. Nuncio, ou da Legação de Portugal junto do Vaticano, ao Presidente da Republica;

;) o Presidente da Republica fará oficialmente a apresentação do dito candidato no periodo de um mez, e a nomeação publicar-se-ha na forma acima prevista na alinea *e)* do artigo precedente.

Art. VIII

Fora do territorio da propria Diocese os fieis dependem do Ordinario local, segundo o Direito Canonico.

Art. IX

Considera-se sem effeito qualquer clausula contraria

Tollitur au
pk'v,uns'l,c,,u

al présente Protocollo conte- ao présente protocolo contida
nuta in altri documenti, leggi en outros docuinentos, leis,
o note diplomatiche. ou notas diplomaticas.

Roma, quindici aprile mille novecento ventotto.

Piet ro Cardinale Gaspar ri. Augusto de Castro Sampaio
Corte Real.

3 - V 1f»28
Ratificentio.

Essendosi tra la Santa Sede e il Governo della Rcpubblica dei Portogallo conchiuso e dai rispettivi Plenipotenziari sottoscritto nel giorno 13 aprile delTanno corrente, un Accorda per regolare la circoscrizione delle Diocesi, la nomina dei Vescovi e la doppia giurisdizione, delle quali tratta il Coneordato stipulato nel 1886 tra la Santa Sede e il Portogallo, oggi 3 maggio 1928, Sua Eminenza il Signor Cardinale Piet ro Gaspar ri, Segretario di Stato di Sua Santità, e Sua Eccellenza il Signor Dott. Augusto de Castro Sampaio Corte Real, Inviato Straordinario e Ministro Plenitenziario della Repubblica dei Portogallo, riuniti nelle Camere del Palazzo Apostolica Vaticano previa lettura dei rispettivi Istramenti di ratifica, li hanno travail pienamente conformi in tutti e singoli i loro articoli. In seguito di che, hanno entrambi proceduto allo scambio delle ratifiche medesime, ed in fede di tale Atto hanno sottoscritto di loro propria mano il présente processo verbale in doppio originale, apponendovi il sigillo delle loro armi.

Roma, dal Palazzo Apostolica Vaticano, il 3 maggio 1928.

L. ϕ S.

P. Card. Gaspar ri.

L. S. Augusto de Castro Sampaio Corte Real.

136 – CONSTITUTIO APOSTOLICA PII PP. XI

De Damanensis dioecesis suppressione ac de eiusdem territorii
Archidioecesibus Goanae et Bombayensi unione

[J. A. S., XX (1928) p. 247-249]

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Inter Apostolicam Sedem et Lusitanam Rempubicam nuper inita est conventio,¹ in qua, praeter alias de nova nonnullarum dioecesium circumscriptione in Indiis Orientalibus definienda pactiones, statutum quoque est Damanensem dioecesim esse supprimendam eiusque territorium, causis ibidem descriptis, partim archidioecesi Goanae, partim vero archidioecesi Bombayensi essetribuendum. Quare Nos ad huiusmodi negotium perficiendum, suppleto, quatenus opus sit, quorum interest vel qui sua interesse praesumant consensu, de Apostolicac potestatis plenitudine ea quae sequuntur decernimus atque statuimus. Imprimis Damanensem dioecesim, in praesens suo Pastore destitutam, supprimimus, eiusque territorii partem Lusitano dominio subiectam et ad septemtrionem urbis Bombayensis exstantem una cum insula vulgo *Diu*, ad oram *Kathiavar* sita, Goanae archidioecesi adiungimus et attribuimus; reliquum vero territorium quod superest archidioecesi Bombayensi adnectimus. Decernimus pariter ut in utraque archidioecesi, Goana et Bombayensi, territoriis extinctae dioecesis Damanensis, quo supra diximus modo aucta, universus clerus ad fideles inibi commorantes, paroeciae, ecclesiae, oratoria aliaque instituta omnia, salvis dumtaxat exemptionibus iure communi statutis, jurisdictioni subsint Ordinarii loci respectivae archidioecesis, in cuius territorio exstant; duplici quae dicitur jurisdictione penitus exinde

1 - v - 28

Suppressio
Dioecesis Da
manensis, terri
torio eius assi
gnato Archi
dioecesibus
Goanae et Boni
bayensi.

Extinctio du
plicis iurisdi
ctionis.

¹ Cf. supra, n. 135.

Documenta,
iura et acta.

Nomen reti-
netur, sicut et
Ciammnorensis
Dioec.

Excutio,

Clausulae.

extincta ac sublata. iubemus insuper ut documenta omnia, iura et acta suppressae dioecesis Damanensis, iuxta territoria ad quae pertinent, quam primum fieri poterit, cancellariis Goanae et Bombayensis archidioecesis tradantur, ut in earum archivo serventur. Volentes vero, ut modo suppressae Damanensis dioecesis memoria servetur, decernimus ut Archiepiscopus Goanus, patriarchal! titulo Indiarum Orientalium, quo pollet, etiam in posterum retento, Archiepiscopus Goanus et Damanensis exinde appelletur. Praeterea cum Episcopus Damanensis titulo archiepiscopal! Cranganorensi, ab hac antiqua sede, hucusque decoratus fuerit, ne huius quoque Ecclesiae memoria pereat, libenter annuimus ut idem Archiepiscopus Goanus et Damanensis titulum etiam Archiepiscopi Cranganorensis sibi adiungat. Hisce itaque omnibus ut supra dispositis, ad eadem omnia exsequenda venerabilem fratrem Eduardum Mooney, Archiepiscopum titularem Irenopolitanum in Isauria, et in Indiis Orientalibus Delegatum Apostolicum, deputamus, eidemque tribuimus necessarias et opportunas facultates etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, itemque pronuntiandi super quavis oppositione vel difficultate in executionis actu quomodolibet oritura, iniuncto eidem onere ad Sacram Congregationem Consistorialem infra annum transmittendi authenticum exemplar peractae executionis. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet, quorum interest vel qui sua interesse praesumant, auditi non fuerint ac praemissis non consenserint, etiam si expressa, specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio licet substantiali et inexcogitato defectu, notari, impugnari vel in controversiam vocari posse, sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas perpetuo validas existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere, et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore

volumus et decernimus. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis, ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum, Praedecessorum Nostrorum, dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque. Nemini autem hanc paginam suppressionis, dismembrationis, unionis, statuti, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere vel eis contraire liceat. Si quis vero, temerario ausu, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli, apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo octavo, die prima mensis maii, Pontificatus Nostri anno septimo.

Fr. Andreas Card. Fruhwirth
S. R. E. Cancellarius.

Carolus Card. Perosi, S. C. Cons. Pro-Secretarius.

Dominicus Iorio, Protonotarius Apost.
Alfonsus Carinci, Protonotarius Apost.

Reg. in Cane. Ap., vol. XXXVII, n. 81. - M. Ricci.

137 - BEATISSIMI PATRIS PII PP. XI NUNCIMUM *

[A. A. S., XX (1928) p. 245-246]

1 - vin 1928
xuncium «a
Ordinanos, cie-
rum, fideles, po-
pu lum Sina-
rum.

Quid S. Pon-
tifex pro Sinis
egerit et sen-
liat.

Exoptat pa-
cem internam
et externam, et
ut populi sinen-
sis iuni agno-
scantur.

Missiones ad
haw invent.

Ecclesia in-
culcat obedi-
entiam erga auc-
toritatem et po-
stulat liberta-
tem religiosam
sub iure cum-
muni.

Ad Venerabiles Fratres locorum Ordinarios et ad Dilectos Filios sacerdotes et fideles Sinarum et per eos ad nobilissimum illarum regionum populum

Il Santo Padre, che ha seguito e segue con vivo interesse il corso degli avvenimenti in China, e che è stato il primo a trattare la China non solamente sui piede di perfetta uguaglianza, ma con atteggiamento di vera e specialissima simpatia, consacrando di Sua mano, a Roma, in San Pietro, i primi Vescovi Chinesi, si compiace vivamente e ringrazia l'Altissimo per la fine della guerra civile e fa voti che sia instaurata costì una pace duratura e féconda, interna ed esterna, basata sui principii della carità e della giustizia. Per il raggiungimento di questa pace si augura Sua Santità che siano pienamente riconosciute le legittime aspirazioni ed i diritti di un popolo che è il più numeroso della terra, popolo di antica cultura, che conobbe periodi di grandezza e di splendore, ed al quale, ove si mantenga nelle vie della giustizia e dell'ordine, un grande avvenire non può mancare.

Vuole il Santo Padre che le Missioni cattoliche portino il loro contributo alla pace, al benessere, al progresso della China, e secondo quanto scriveva nella lettera del 15 giugno 1926, *Ab ipsis Pontificatus primordiis*,¹ diretta agli Ordinari della China, ripete ora che la Chiesa Cattolica professa, insegna e predica il rispetto e l'ubbidienza alle Autorità legittimamente costituite e che essa domanda per i suoi missionari e fedeli la libertà e la sicurezza del diritto comune.

Ai medesimi Ordinari raccomanda Sua Santità, come integrazione dell'opera evangelizzatrice, di organizzare e

• Ad R. P. D. Celsum Costantini, Archiepiscopum Theodosiopolitan., Delegatum Apostolicum in Sinis, telegraphice transmissum cum Sinarum Ordinariis communicandum.

¹ Cf. supra, n. 121.

sviluppare l'Azione Cattolica, affinché i fedeli cattolici dell'uno e dell'altro sesso, e specialmente i cari giovani, con la preghiera, con la buona parola e con le opere portino essi pure il debito contributo alla pace, al benessere sociale e alla grandezza della loro patria, facendo sempre meglio conoscere i santi e salutari principii dell'angelo e aiutando i Vescovi ed i Sacerdoti nella diffusione dell'idea cristiana e dei benefici individuali e sociali della cristiana carità.

S. Pontifex
injungit Ordinariis ut Actionem catholicam curent.

Sua Santità infine, reiterando auguri e voti per la pace e la prosperità della China e supplicando Iddio onnipotente di esaudirli con ogni larghezza, impartisce a tutti quanti la sua paterna ed Apostolica Benedizione.

Dal Vaticano, 1° agosto 1928.

Ad RR. PP. DD. Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos, aliosque locorum Ordinarios pacem et communionem cum Apostolica Sede habentes: de studiis rerum orientalium provehendis

8 · IX 1,28

De studiis rerum orientalium provchendis.

CX (1928) p. 277-288]

PIUS PP. XI

VENERABILES FRATRES

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Rerum Orientalium studiis et subtiliori cognitioni inter Christifideles, potissimum vero inter sacerdotes, provehendis quantam decessores Nostri, superioribus saeculis, operam dederint, neminem latet qui Catholicae Ecclesiae annales vel propere evolverit. Siquidem ii noverant et complura antehac mala et miserrimum illud discidium quot tam multas casque illorentissimas olim Ecclesias ab radice unitatis abstraxerat, cum ex mutua imprimis populorum ignoratione et despicientia, tum ex praeiudicatis opinionibus, quas diuturna animorum alienatio consecuta esset, necessario exstitisse;

Cura Pontificum circa studia decursu saeculorum.

Sol he11 u<1 o
pro unione rc-
stabilienda.

nee posse, nisi ea impedimenta amoverentur, tot malis medicinam adhiberi. Iamvero, ut nonnulla historiae, ex iis ipsis aetatibus quibus antiquae vincula unitatis relaxari coepta sunt, documenta summatim attingamus, quae Romanorum Pontificum in hac parte curas sollicitudinesque testantur, omnibus compertum est qua benevolentia, immo etiam veneratione, utrumque Slavorum Apostolum, Cyrillum et Methodium Hadrianus II sit complexus, quibusque singularis honoris significationibus honestarit; quove idem studio, missis quoque legatis, octavo oecumenico Concilio, quarto Constantinopoli coacto, adiumento fuerit, cum haud multo ante tanta dominici gregis pars lacrimabili discidio a Romano Pontifice, Pastore supremo divinitus constituto, avulsa esset. Qui quidem sacri conventus, Ecclesiae rebus inter Orientales procurandis, temporum decursu alii post alios celebrati sunt; ut cum Barii ad S. Nicolai Myrensis sepulcrum, S. Anselmus, Doctor ille Augustanus idemque Cantuariensis Archiepiscopus, doctrina vitaeque sanctitate eximia mentes omnium animosque commovit; ut Lugduni, quo duo illa Ecclesiae lumina, Angelicus Thomas et Bonaventura Scraphicus, a Gregorio X convocati una fuere, quamquam alter in ipso itinere, alter inter graves Concilii labores morte praerepti; ut Ferrariae Florentiaeque, ubi, primas facile ferentibus illis Orientis christiani ornamentis, Romanaeque Ecclesiae mox Cardinalibus, Bessarione Nicaeno et Isidoro Kioviensi, catholici dogmatis veritas, ratione et via confirmata et Christi caritate veluti perfusa, iisdem orientalibus christianis cum Pastore Supremo reconciliandis iter pandere visa est.

Legationes et
h i °

Pauca haec, Venerabiles Fratres, quae adhuc commemoravimus, paternam profecto huius Apostolicac Sedis erga nationes orientales providentiam studiumque manifestant; illustriora ea quidem, sed suapte natura rariora. Alia tamen permulta neque unquam intermissa, a Romana Ecclesia — continenti quadam atque, ut ita dicamus, cotidiana beneficiorum effusione — in totius Orientis plagas profecta sunt commoda, missis praesertim religiosis viris qui vitam ipsam insumerent ut orientalium nationum utilitati consulerent. Huius enim Apostolicac Sedis auctoritate veluti suffulti,

magnanimi illi viri ex Francisci Assisiensis potissimum atque ex Dominici religiosi familiis, prodire, qui, domibus excitationis novisque sui Ordinis provinciis institutis, cum theologia tum ceteris doctrinis, quae ad civilem religiosumque cultum pertinent, non sine ingentibus laboribus, non modo Palaestinam et Armeniam sed regiones quoque alias excoluerunt, ubi Orientales, Tartarorum Turcarumve dominationi obnoxii, per vim a Romana unitate seiuncti, optimis quibusque ac religiosi praesertim disciplinis destituerentur.

Quae quidem insignia promerita atque Apostolicae sedis mentem optime perpendisse et perspexisse visi sunt iam inde a saeculo xii Parisiensis Athenaei Doctores, qui, ut memoriae proditum est, Sedis eiusdem votis optatisque obsecundantes, collegium quoddam orientale Athenaeo suo coniunctum condidere: quod quidem quibus progressionibus studiorum orientalium floreret, quos ederet fructus, decessor Noster Ioannes XXII Ilugonem Parisiensem Episcopum, aliquando post, sollicite percontabatur. ¹

Collegium
orientale Uni
P' r'

Huc alia accedunt haud minus praeclara, earundem aetatum testata monumentis litterarum. Ilumbertus de Romanis vir sapientissimus, Ordinis Praedicatorum Magister generalis, in libro quem conscripsit « de rebus quae tractanda videbantur in Concilio generali Lugduni celebrando » haec singillatim conciliandis animis Orientalium veluti necessaria commendabat: ² scientiam seu peritiam linguae graecae, « quia per genera linguarum diversitas gentium in unitate fidei congregatur »; tum graecorum copiam librorum ac nostrorum item librorum in Orientalium sermones conversorum opportunam suppellectilem; idemque fratres obtestabatur suos, Mediolani in capitulo generali congregatos, ut orientalium idiomatum notitiam studiumque magni facerent sanctaeque excolerent, ut sacris ad illas gentes expeditionibus promptos se paratosque, si Dei voluntas ferret, praestarent. Haud aliter c. Franciscalium familia Rogerius Bacon, doctissimus ille et Clementi IV, decessori Nostro, carissimus vir, non solum de linguis Chaldaeorum, Arabum, Graecorum erudite con-

Scientiis lingua
orientalibus,

Ilumbertus
de Romanis.

K° KC'

¹ Denifle-Chatelain, *Chartul. Univ. Paris.*, t. II, n. 857.

² Mansi, t. XXIV, col. 128.

scripsit¹ sed aliis etiam earundem notitiam explanavit. Hos
 Raymundus autem aemulatus Raymundus ille Lullus, singularis item
 lullus² eruditionis ac pietatis vir, multa multoque vehementius, —
 quod erat viri ingenium — a decessoribus Nostris Caele-
 stino V ac Bonifatio ATII rogando impetravit, pro ratione
 temporum nonnulla audacius excogitata, de negotiis studiisque
 Orientalium tractandis, de uno aliquo ex ipsis Purpuratis
 Patribus studiis iisdem praeficiendo, de sacris denique expe-
 ditionibus iisque assiduis instituendis, cum apud Tartaros,
 Saracenos aliosque infideles, tum apud « schismaticos » ad
 unitatem Ecclesiae revocandos.

Studia orien-
 talia per Conci-
 lium Viennense
 praescripta.

At vero sollemnius illud et praecipue memorandum, quod
 eodem hortatore ac duce, ut referunt, in Concilio Viennensi
 generali latum et a Clemente V, decessore Nostro, promulga-
 tum est decretum, quo veluti adumbratum Institutum No-
 strum Orientale deprehendimus: « Hoc sacro approbante
 Concilio, scholas in subscriptarum linguarum generibus,
 ubicumque Romanam curiam residere contigerit, necnon in
Parisiensi, Oxoniensi, Bononiensi et Salamantino studiis, pro-
 vidimus erigendas, statuentes ut in quolibet locorum ipsorum
 teneantur viri catholici sufficientem habentes *hebraicae, grae-
 cac, arabicae et chaldaicae* linguarum notitiam, duo videlicet
 uniusque linguae periti, qui scholas regant inibi, et libros de
 linguis ipsis in latinum fideliter transferentes, alios linguas
 ipsas sollicite doceant, earumque peritiam studiosa in illos
 instructione transfundant, ut instructi et edocti sufficienter
 in linguis huiusmodi fructum speratum possint Deo auctore
 producere, fidem propagaturi salubriter in ipsos populos
 infideles... ».²

Quoniam vero, apud orientales illas nationes, rebus omni-
 bus tunc temporis perturbatis ac plerisque scientiarum adiu-
 mentis dissipatis, vix aut ne vix quidem studiosorum homi-
 num mentes, ceteroquin perspicacissimae, altioribus doctri-
 nis institui poterant atque exornari, idcirco nostis, Venerabi-
 les Fratres, cam quoque fuisse decessorum Nostrorum curam,
 ut, cum alia in praecipuis, quae per id temporis essent, sedi-

¹ *Opus Maius*, pars tertia.

² Denifle-Chatelain, *Chartul. Univ. Paris.*, l. II, n. 695.

bus seu Universitatibus studiorum propria Orientalium magisteria paterent, tum vero potissimum in hac almae Urbis luce opportuniora quaedam veluti seminaria excitarentur, unde illarum gentium alumni, omni doctrinae ornatu diligentissime instructi ad bonum certamen certandum in aciem paratissimi descenderent. Quamobrem monasteria primum ac collegia pro Graecis Ruthenisque Romae constituta, et domus Maronitis Armenisque attributae: quo autem animarum emolumento doctrinaeque progressus, sive liturgica sive ceterarum disciplinarum documenta luculentissime testantur quae Sacra Congregatio a Fide Propaganda variis Orientalium linguis evulganda curavit, sive codices pretiosissimi orientales quos Vaticana Bibliotheca diligenter collectos religiosissime servavit.

Collegia Orientalia in Urbe.

Cura de libris orientalibus.

Nec res hic ullo pacto constitit: cum enim proximi decedentes Nostri, ut supra docuimus, probe intelligerent, ad caritatem mutuamque aestimationem fovendam plurimum conferre uberiores rerum orientalium inter Occidentales cognitionem, ad tantum bonum comparandum omni contentione incubuerunt. Testis est Gregorius XVI, qui, ad Summi Pontificatus fastigium evectus eo ipso anno quo pontificia legatione apud Alexandrum I, Russorum imperatorem, perfuncturus erat, res russicas diligentissime exploraverat; testis Pius IX, qui, et ante et post coactum Concilium Vaticanum, orientalium rituum avitarumque doctrinarum studia evulganda impensius commendaverat; testis Leo XIII, qui, cum Coptos et Slavos, tum Orientales universos tanto amore ac pastoralis sollicitudine prosecutus est, ut, praeter novam Augustinianorum familiam a Beata Virgine in caelum Assumpta nuncupatam, alios quoque Religiosorum coetus ad orientalium rerum notitiam hauriendam augendamve incitaverit, Orientalibus ipsis nova Collegia cum in eorum regionibus tum in hac ipsa Urbe erexerit, Berytensem Societatis Iesu studiorum Universitatem, hodie dum illorentissimam Nobisque carissimam, amplissimis laudibus decoraverit; testis Pius X qui, Pontificio Instituto Biblico in Urbe excitato, novum erga res et linguas orientales ardorem, nec sine laetissima fructuum segete, in multorum animis incendit.

Opera Gregorii XVI.

Pii IX.

Leonis XIII.

Pii X.

Benedicti XV.

Insitulum in
orientale.

Quam quidem in gentes orientales paternam providentiam, sacra veluti haereditate a Pio X acceptam, proximus decessor Noster Benedictus XV studiosissime aemulatus, ut, pro viribus, rebus Orientalium praesidium atque incrementum afferret, non solum Sacram Congregationem a ritibus rebusque omnibus Orientalium constituendam curavit, verum etiam « proprium altiorum studiorum domicilium de rebus orientalibus in hac Urbe, Christiani nominis capite», condere statuit, « idque et omni apparatu quem huius aetatis eruditio postulat ornatum, et doctoribus in unoquoque genere peritissimis Orientisque perstudiosis insigne »¹ imino facultate etiam « doctorales laureas, in ecclesiasticis dumtaxat disciplinis quae ad Orientales Christianas gentes attinet conferendi donatum,² quod non solis Orientalibus pateret vel iis ipsis qui a catholica unitate seiuncti essent, sed latinis maxime sacerdotibus qui aut sacrae eruditioni operam dare aut apud Orientales sacrum ministerium obire voluissent. Summa igitur laus doctissimis illis viris est tribuenda, qui quatuor ferme annos sedulo in eo elaborarunt ut novensiles Instituti alumnos orientalibus disciplinis imbuerent.

j

Illud tamen eiusdem peropportuni Instituti incrementis non leve incommodum obstabat, quod etsi Vaticanis aedibus erat propius, longius tamen ab ea Urbis parte distabat, quae maxime incolitur. Quamobrem, quod Benedictus XV faciendum cogitarat, Nos quidem inde ab inito Pontificatu ad effectum deducere volentes, Institutum Orientale in Biblici Instituti aedes, quippe studiis atque propositis maxime cognati, transferendum decrevimus, distinctum tamen, caque mente ut, simul ac res ferret, sede sua peculiari donaremus. Porro praecaventes ne unquam virorum copia in posterum deesset qui orientalibus disciplinis tradendis pares essent, idque facilius rati Nos esse assecutores si unam Religiosorum familiam tantae rei gerendae praeficeremus, Nostris Ipsi litteris,³ dic

¹ Benedictus PP. XV, Motu proprio *Orientis catholici*, xv octobris mdcccxcvii [4. A. S., IX (1917) n. n. PP. 531-533]. Cf. supra n. 57.

- Benedictus PP. XV, Litterae Apostolicae *Quod nobis*, xxv Septembris mdcccxcx [Æ A. S., XII (1920) n. 11, p. 440-441].

³ *Decessor Noster* [4. A. S., XIV (1922) n. 15, pp. 545-546],

anno MCMXXII datis, Praeposito Generali Societatis Iesu praecipimus, ut, pro amore suo debitaque Sanctae Sedi Christi-que Vicario obedientia, difficultatibus quibuscumque superatis, omnem Instituti administrationem susciperet hisce legibus: ut, eiusdem Instituti magisterio supremo Nobis ipsis Nostrisque successoribus avvocato, Praepositi Generalis Societatis Iesu esset, viros ad Instituti munera, difficillima sane, idoneos comparare, sive Praesidis sive doctorum; utque perpetuo, cum per se ipse tum per Praesidem, Nobismet Nostrisque successoribus approbandos proponeret quos ad varias Instituti disciplinas tradendas deligere censuisset, eaque demum omnia referret quae ad eiusdem Instituti vitam tutandam atque incrementa fovenda conducere viderentur.

Iamvero, sexto mox anno elapso, cum haec decernere, nec sine quodam divino instinctu, placuit, licet Nobis gratias Deo maximas agere quod Nostris laboribus messis iam laetissima arriserit. Alumnorum enim auditorumque, quamquam — ut fert natura ipsa Instituti — numerus ingens nec fuerit nec sit futurus, non adeo tamen exiguus exstitit, ut non summo-
pere delectemur, quod iam valida hominum manus in dies succrescens ex umbratili hac palestra mox in apertum campum sit proditura, doctrinae pietatisque praesidiis instructa quibus Orientalium commodis non parum profutura videatur.

Atque hoc loco, Ordinarios, sive Episcopos sive familiarum religiosarum Moderatores vehementer dilaudantes, qui, optatis Nostris ultro obsecuti, ex amplissima gentium regionumque diversitate, ex Oriente atque Occidente, sacerdotes aliquot suos orientalibus disciplinis imbuendos in Urbem miserunt; atque hortantes praeterea reliquorum coetuum Antistites, qui per orbem latius propagantur, ut, tantum exemplum secuti, alumnos, quos ad huiusmodi studia noverrint aptiores atque propensiores ad hoc Nostrum Institutum Orientale mittere erudiendos ne negligent, liceat, Venerabiles Fratres, in mentem vobis revocare quae fusius Litteris Encyclicis « Mortalium animos »¹ nuper disseruimus. Quis enim iam possit ignorare quam frequentes misceantur ser-

La U d A Π t u r
Ordinarii q u i
discipulos mise-
runt.

Hortantur alii
ut hoc exem-
plura imitentur.

Commoda c
naacenliA.

¹ Cf. supra, n. 133.

mones de certa quadam unitate, a mente Christi, Ecclesiae Conditoris, prorsus aliena, christianos inter omnes procuranda? vel cui non sunt audita disceptationes quae in plurimis Europae praesertim et Americae partibus passim exagitantur, eaeque gravissimi momenti, cum de Orientalium coetibus vel cum Romana Ecclesia consentientibus vel ab eadem etiamnum dissidentibus inquiritur? At vero, si nostrorum Seminariorum alumni, quod certe laetandum, qua sunt de Novatorum erroribus toto studiorum curriculo doctrina imbuti, facile quidem illorum argumentationes captiosas et discernunt et dissolvunt; verum iidem, plerumque, non ea doctrina sunt instructi qua certam, in quaestionibus de Orientalium rebus moribusque, ac de legitimis eorundem ritibus, in catholica unitate tam sancte retinendis, sententiam ferre possint, cum gravissima id genus argumenta peculiare quoddam idemque accuratissimum studium expostulent.

Quare, cum nihil omnino negligendum sit quod ad optatissimam tam conspicuae dominici gregis partis unitatem cum vera Christi Ecclesia restaurandam conferre videatur, vel ad maiorem caritatem erga illos fovendam, qui, ritibus diversi, Romanae Ecclesiae Christique Vicario mentibus animisque intime adhaerent, vehementer vos, Venerabiles Fratres, obsecramus ut singuli unum aliquem saltem e sacerdotibus vestris deligendum curetis, qui, orientalibus disciplinis probe eruditus easdem Seminarii alumni opportune tradere sit paratus. Equidem non ignoramus Universitatum Catholicarum esse peculiarem quandam de rebus orientalibus facultatem, quam vocant, instituere; cui quidem officio, Nobis ipsis auctoribus atque adiutoribus Parisiis, Lovanii, Insulis, satisfieri iam coeptum esse ex animo gratulamur: quemadmodum in nonnullis aliis theologorum studiorum sedibus, gaudemus, ipsorum etiam rerum publicarum moderatorum sumptibus, nec sine sacrorum Antistitum consensu hortatuque, recens instituta fuisse orientalium huiusmodi magisteria disciplinarum. Verum, haud ita difficile sit in singulis theologicis Seminariis unum aliquem haberi doctorem, qui una cum disciplina vel historica vel liturgica vel iuris canonici, nonnulla de rebus orientalibus saltem elementa tradere valeat.

Atque ita alumnorum mentibus animisque ad Orientalium doctrinas ritusque conversis, non tenue emolumentum capiat necesse est; neque id solum in Orientalium commodum, at ipsorum alumnorum, quos par est et uberiores exinde catholicae theologiae Jatinacque disciplinae *cognitionem* haurire et vehementiorem erga veram Christi Sponsam amorem animis concipere, cuius miram pulchritudinem, et in ipsa rituum varietate unitatem, splendidiore quodam modo effulgentem conspexerint.

Cum autem omnia eiusmodi commoda, quae in rem christianam ab ea, quam descripsimus, iuniorum institutione proficiscerentur, animo reputavissemus, Nostri muneris esse duximus nullis unquam parcere laboribus ut Orientalis Instituti a Nobis confirmati vitam, non modo tutissimam, sed etiam, quoad fieri posset, novis in dies incrementis florentissimam praestaremus. Quare cum primum Nobis licuit, propriam illi sedem ad S. Mariae Maioris in Exquiliis attributam volumus, eam imprimis pecuniae vim in Antoniana domo redimenda novoque muneri aptanda collocantes, quae ex liberalitate munifici Antistitis, vita haud ita pridem functi, et pii cuiusdam viri e Foederatis Americae Civitatibus Nobis obvenerat: quibus propterea amplissimam caelestium praemiorum remunerationem cupimus ac precamur. Neque illud silentio praetereundum, quod ex Hispania Nobis suppeditatum est unde ampliorem atque honestiorem in nova ipsius Instituti sede bibliothecam adornaremus. Qua liberalitate in exemplum dilaudata, cum ex usu experientiaque tot annorum, quos in Bibliothecis Ambrosiana et Vaticana regendis traduximus, optime percipiamus quanti momenti sit novam hanc bibliothecam instrumentis exornare quibus cum doctores tum alumni commode orientalium rerum notitias quasi ex quibusdam, abditis iis quidem ignotisque interdum, verum ditissimis venis haurire et in publicam utilitatem possint derivare, Nos, nullis perterriti difficultatibus, quas nec paucas nec leves futuras praesentimus, toti erimus in iis omnibus, quae Orientis regiones, mores, linguas, ritus attingant, comparandis; gratissimi si qui, pro sua erga Christi Vicarium pietate, tantae rei conficiendae, sive stipe conferenda, sive

Cum Pomifi

talk ulteriore,

libris, codicibus, tabulis, aliisque id genus Orientis christiani monumentis vestigiisque suppeditandis, opem auxiliumque Nobis pro viribus contulerint.

Atque exinde confidimus futurum, ut nationes orientales, cum tot maiorum suorum pietatis, doctrinae, artium, luculentissima monumenta suis ipsae oculis conspexerint, re ipsa edoceantur quanto in honore vera, perennis, legitima « orthodoxia » a Romana Ecclesia habeatur, quantaque religione conservetur, defendatur, propagetur. Quibus omnibus tamquam validissimis argumentis, ut sperare aequum est, percussi, maxime si mutuo studiorum commercio caritatis Christianae momentum accesserit, quidni Orientalium plerique, avitas repetendo glorias praeiudicatasque opiniones depnendo, ad optatissimam gestiant redire unitatem, quae non manca quadam, sed ut genuinos Christi cultores decet in uno ovili sub uno Pastore consociandos — integra atque aperta fidei professione fulciatur?

Duplex labor

Quae laetissima dies ut tandem orbi christiano affulgeat, desideriis effusisque a Deo precibus postulamus. Interea iuverit fortasse, Venerabiles Fratres, vel breviter indicare qua ratione in praesenti Institutum Nostrum Orientale industriam laboremque suum, Nobiscum conspirando, tanto exsequendo operi adhibeat. Duo enim sunt genera studiorum quibus doctorum navitas absolvitur; alterum quod inter domesticos cancellos veluti continetur, alterum quod in publicum prodit, editis Orientis christiani documentis, aut inexploratis adhuc aut temporum iniuria obliteratis.

CureuH nu

lamvero, in ipsa iuniorum institutione praeter dogmaticam dissidentium theologiam, Patrum orientalium explanationem, rerumque item omnium quae sive ad orientalia studia ratione et via aggredienda sive ad historiam, liturgiam, archaeologia in ceterasque sacras disciplinas, variasque carum nationum linguas pertinent, illud prae ceteris libentissime commemoramus, byzantinis institutionibus islamicas etiam — quod in romanis Athenaeis ad haec usque tempora fuerat forte inauditum — Nos tandem adiicere potuisse. Quae enim fuit divinae Providentiae bonitas singularis, huiusce disciplinae sane perutilis tradendae virum praefecimus, qui natione

Turea ortus, post diuturna studia, divino Numine adspirante, catholicam religionem professus ac sacerdotali dignitate auctus aptissimus visus est qui alumnos, quotquot apud suos populares sacro ministerio erunt perfuncturi, rationem doceat, qua sive cum rudioribus hominibus sive cum viris exquisitiore doctrina expolitis, unius individuique Dei legisque evangelicae causa feliciter sit agenda.

Nec minoris momenti sunt ad catholicum nomen propagandum legitimamque unitatem inter christifideles procurandani quae Instituti Orientalis opera atque industria in publicum evulgantur. Quae enim volumina, « *Orientalia Christiana* » inscripta — pleraque quidem ab ipsis Instituti doctoribus, nonnulla ab aliis quoque rerum orientalium peritissimis viris, eiusdem consilio Instituti elucubrata — iam paucis hisce annis sunt edita, ea vel explanant quae huius illiusve gentis veteres hodiernasve conditiones, nostratibus plerumque ignotas, attingunt; vel religiosam Orientis historiam, ex abditis hucusque documentis expressam, nova luce collustrant. Eadem praeterea cum orientalium monachorum et ipsorum Patriarcharum cum hac Apostolica Sede necessitudines enarrent Romanorumque Pontificum sollicitudinem in eorum iuribus bonisque tutandis; tum theologicas dissidentium sententias de Sacramentis deque ipsa Ecclesia cum catholica veritate conferunt et componunt; tum etiam orientales codices illustrant et declarant. Denique, ne enumerando longius progrediamur, nihil est quod ad sacras disciplinas spectet, aut aliquam cum Orientalium cultu cognationem prae se ferat — qualia, exempli causa, sunt graeca vestigia in Italia inferiore asservata — quod diligentissimis eorum virorum studiis alienum videatur.

Quae cum ita sint, cuius animus tantam laborum molem, in Orientalium commodum potissimum susceptorum, contemplatus, firmissima spe non erigatur, fore ut benignissimus hominum Redemptor Christus Iesus, tot hominum lugendum casum miseratus, longe a recto tramite dudum aberrantium, Nostrisque inceptis obsecundans, oves tandem suas in unum ovile ab uno Pastore moderandas reducat? Praesertim cum apud illos populos tanta divinae Revelationis pars religiosissime asservata sit; et sincerum Christi Domini obsequium et

Publicationes

Spes Ut fini
unum uvile.

Cooperatio E-
piscoporum
eum Pontifice
in hunc finem.

in eius Matrem intemeratam amor pietasque singularis, et ipsorum Sacramentorum usus vigeat. Quare, cum ad opus humanae Reparationis perficiendum Deus, pro sua benignitate, hominibus, sacerdotibus praesertim, administris uti statuerit, quid restat, Venerabiles Fratres, nisi ut vos iterato, quam possumus vehementissime, compellemus atque obsecremus ut una Nobiscum, non modo mentibus animisque consentiatis, sed etiam operam vestram et laborem conferatis quo citius dies illucescat optatissimus, quo Graecorum, Slavorum, Rumenorum aliarumque orientalium nationum non paucos solum, sed plerosque filios hucusque disiunctos ad pristinam cum Romana Ecclesia consuetudinem restitutos salutabimus? Meditantibus autem Nobis quae tantae laetitiae maturandae, Deo iuvante, inceperimus simulque perfecturi, videmur cum illo Nos patrefamilias posse comparari quem Christus Dominus ad coenam invitatos rogantem inducit *ut venirent: quia iam parata sunt omnia* (Luc. XIV, 17). Quae verba in nostram rem derivantes vehementer vos, Venerabiles Fratres, cum universos tum singulos cohortamur, ut orientalium rerum studia omni ope provehentes, Nobiscum animi vires ad tantum perficiendum opus intendatis. Atque ita, omnibus demum optatissimae unitatis impedimentis amotis, Beata Virgine Deipara Immaculata sanctissimisque illis Orientis atque Occidentis Patribus Doctoribusque auspiciis, fratres filiosque tamdiu a nobis dissidentes reduces aliquando in domum paternam complectemur, ea caritate arctissime coniunctos, quae veritate plenaque christianae legis professione tamquam solidissimo fundamento innitatur.

Quibus ut Nostris inceptis felicissimus arrideat exitus eventusque, caelestium munerum auspicem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, vobis, Venerabiles Fratres et gregi vestris curis concredito apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die vili mensis Septembris, in festo Nativitatis B. M. V., anno MCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

PIUS PP. XI

139 – EPISTOLA PII PP. XI

Ad Emum P. D. Adolfum tit. S. Agnetis extra Moenia S. R. E.
Presb. Card. Bertram, Episcopum Wratislaviensem: de
communibus Actionis Catholicae principiis et fundamentis
[Æ A. S., XX (1928) p. 384-387]

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Quae Nobis haud ita pridem nuntiasti, coepisse ac fecisse te, ut Actionis Catholicae incrementa apud tuos proveheres iis profecto non parum delectati sumus; qua quidem in re, tua quoque in Apostolicam Sedem observantia ex eo apparet, quod tibi in votis esse aperiebas, scilicet ut Nosmetipsi, dilectis e dioecesi tua filiis rescribendo, et significaremus quae in eiusmodi coeptis proficiendi melior ratio ac via esset, et ad proficiendum animos adderemus. Causa quidem agitur aetati ipsi apostolicac non ignota, quandoquidem Paulus in epistola ad Philippenses (c. IV, v. 3) « adiutores suos » commemorat cupitque adiuvari « illas, quae » secum ipso « laboraverunt in evangelio ». At nostris potissimum temporibus, cum fidei morumque integritas in discrimen cotidie periculosius vocatur, camque dolemus sacerdotum penuriam, ut curandis animarum necessitatibus omnino impares evasisse videantur, Actioni Catholicae plus confidendum, quae tantam cleri tenuitatem, datis multiplicatisque e laicorum ordine laborum sociis, adjuvet ac suppleat. Quam quidem rei catholicae sospitandae rationem plane liquet decessores Nostros probasse atque adhibuisse, qui, quo asperiora Ecclesiae et consortioni hominum inciderunt tempora, eo impensius, veluti receptui canentes, fideles omnes hortati sunt, ut, Episcopis praeuntibus, sancta certarent certamina acternaeque proximorum saluti pro viribus consulerent. Nec minus Nos, iam inde ab inito pontificatu de Actionis Catholicae incrementis solliciti fuimus, utpote qui, Litteris Encyclicis

13 - xi - 1928

Communia
Actionis Catho-
licae principia
et fundamenta.

Origo tempo-
re Apostulico.

Penuria sa-
cerdotum hodie
temporis magis
eam postulat.

Eo spectat ut
laici apostola-
tum hierarchi-
chum quodam-
modo partici-
peni.

Sanctificatio
personalis.

Cooperatio
sub hierarchia.

religiosa
et socialis

studium
partium
aliena

- Ubi arcano »| ipsam a pastorali ministerio et a vita Christiana minime disiungi publice edixerimus, declaratis deinceps eius natura et proposito, quae si recte perpendantur, apparet Actionem Catholicam alio non spectare, nisi ut laici apostolatui hierarchicum quodammodo participant. Neque enim Actio Catholica in eo tantum consistit, ut homines suae quisque Christianae perfectioni studeant, quod primum est atque praecipuum, sed etiam in verissimo apostolatu catholicis cuiusvis ordinis communi, quorum sensus atque opera cum iis quibusdam quasi centrīs sanae doctrinae et multiplicis actuosique laboris, cohaereant, quibus rite legitimeque constitutis Episcoporum dēmoni adest ac suffragatur auctoritas. Christifidelibus igitur, qui sic coiverint atque in unum coaluerint, ut ad nutum hierarchiae ecclesiasticae praesto sint, sacra ipsa hierarchia quemadmodum mandatum impertit sic incitamenta et stimulos adiicit. Iamvero, haud aliter ac mandatum Ecclesiae divinitus commissum, ipsiusque hierarchicus apostolatus, Actio eiusmodi non externa prorsus sed spiritualis, non terrena sed caelestis, non politica sed « religiosa » dicenda est. Verumtamen eam ipsam iure meritoque « socialem » dixeris, cum id sibi propositum habeat, ut Christi Domini regnum proferat, quo quidem proferendo cum summum omnium bonum societati acquiritur, tum cetera quaeruntur bona, quae ab illo proficiscuntur, ut sunt quae ad statum Civitatis pertinent et politica vocantur, scilicet bona non privata ac singulorum propria, sed civibus omnibus communia: id autem omne Actio Catholica ita potest ac debet assequi, si, Dei Ecclesiaeque legibus modeste parendo, a cilio studiis partium sit prorsus aliena. Quo quidem spiritu si imbuti animatique sint catholici, qui apostolatus hierarchici participes sint, facere non poterunt, quin promoveant, tamquam finem proximum christifidelium ex omnibus nationibus coniunctionem in iis quae ad mores religionemque pertinent, itemque — quod praecipuum est valeant ad fidei doctrinaeque christianae principia cum late disseminanda, tum valide tuenda, tum denique privatim publiceque

' Cf. /I J. S., XIV (1922) p. 673-700.

promovenda. Itaque in Actione Catholica nostri universi omnes concordēs erunt, nullo vel aetatis, vel sexus, vel ordinis, vel civilis cultus, nullo stirpium partiumque discrimine, modo tamen huiusmodi studia evangelicac doctrinae christianaēque legi ne repugnent, modo qui ea profitentur, hoc ipso eandem doctrinam ac legem ne abdicare videantur. Nam de Actione illa dicimus, quae totum hominem complectitur cuius rectam provehit religiosam civilemque institutionem, id est solidam pietatem, uberem sanae doctrinae cognitionem et plenam morum integritatem, quibus rebus qui careat, apostolatum hierarchicum non is fructuose exercere poterit. Facile, ceteroqui, intellectu est Actionem Catholicam, quod ad usum spectat, variam fore pro diversitate aetatis et sexus, pro varia temporum locorumque conditione, ita tamen ut qui de iuvenilibus coetibus sunt, ii ad futura rerum incepta se potissimum conforment ac comparent, firmatae vero aetatis hominibus latior pateat campus, utpote quorum sit si qua sibi liceat in societatem humanam beneficia conferre, quae cum divino Ecclesiae munere aliquo pacto cohaereant, ab nullis eorum impertendis abstinere. Nec vero Actio Catholica quod habet sibi propositum, peculiari via ac ratione assequi contendit; quin imo opera et sodalicia cuiusvis generis, vel praecipue religiosa, ut quae iuventutis instituendae aut pietatis fovendae gratia instituta sunt, vel proprie civilia atque oeconomica, ad apostolatum socialem convertit ac dirigit. Atque Actio haec ob sapientem illam, quam habet, ex una concordique gubernatione sibi insitam, virium officiorumque ordinationem, qua varia totius compagis suae reguntur elementa — quae sunt coetus hominum ac mulierum itemque iuvenum ex utroque sexu — cum fruatur ipsamet utilitatibus, quas sodalicia religiosa dumtaxat et oeconomica sibi pepererint, tum ea adiuvabit fovebitque id efficiendo, ut non modo consensio ac benevolentia sed etiam adiutricis operae praesidium utrimque intercedat, eo quidem cum Ecclesiae et humanae societatis emolumento, quod facile conficitur. Hoc autem in comparando bono, quod est maxime religionis et morum, Actio Catholica non sane intercipiet suis aditum ad rem publicam,

in qua omnes
cooperari de-
bent

alii alio modo

opera et sōda
licia cuiusvis
generis adhi-
bendu.

Ea hominem
ad munia publi-
ca aptiores red-

■in ettinemprompro-
veht.
qua late eius tractatio patet; immo eos ad publica munia red-
dct aptiores, quippe quos ad vitae sanctimoniam christiano-
rumque officiorum observantiam severe conformaverit. Quid,
quod ad pariendos societati optimos omnium cives, religiosis-
simos reipublicae scitissimosque omnium magistratus nata vi-
detur? Quis igitur affirmaverit eam vera rei publicae commoda
neglegere, quae demum commoda extra christianae caritatis
campum minime vagantur, cum ad caritatem pertineat publi-
cam omne genus prosperitatem provehere? Eiusmodi quidem
prosperitatem in qua proximus finis continetur societatis ci-
vilis, nonne Actio Catholica tum provehit, cum suos iubet
legitimam auctoritatem vereri legibusque obtemperare, ea
servare ac tueri, quibus populorum salus ac felicitas nititur:
ut morum integritatem, ut convictus domestici incolumita-
tem, ut civilium ordinum inter se concordiam et consensio-
nem, id scilicet omne, quod ad societatem hominum tranquil-
landam tuendamque confert? Et sane id facilius assequitur,
quia cum, ut diximus, partium studiis nequaquam implicetur,
etsi caedem et catholicis constant — qui profecto de contro-
versiis liberae disceptationi relictis dissentire non prohiben-
tur, — ultro consiliis praescriptisque obsequetur, quae sa-
crorum antistites daturi sunt, quamvis ea ipsa factionum di-
sciplinae commodisque repugnent vel repugnare videantur.—
Adeoque est Ex iis, quae adhuc memoravimus, liquido patet, dilecte fili
ut nationibus esse quandam veluti viam ac rationem qua ad beneficia omne
procurvi beneti- genus nationibus impertienda utitur Ecclesia: viam ac ratio-
nem, inquimus, quae videatur divino consilio ac beneficio
inducta, ut ad evangelicam doctrinam ac legem illos Ecclesia
alliciat ac trahat, qui, nullo cum sacerdotibus commercio
usuque, facile in seditiosorum hominum fallacias pravasque
artes concederent. Haec sunt cuivis Actioni Catholicae com-
munia principia ac fundamenta, quamquam ex una cademque
causa, pro vario populorum ingenio variaque nationum con-
dicione, varii gignuntur effectus. Manifesto ex his apparet
eam patrocinio dignam esse non modo Episcoporum et sacer-
dotum — qui probe norunt ipsam Nosmet in oculis Nostris
ferre - sed etiam gubernatorum ac magistratuum cuiuslibet

Civitatis: quodsi communi eiusmodi patrociniō fulciatur, iam mirificam fructuum ubertatem in gentes catholicas proferet, et ubivis, religionem in animis excitando, non parum ad civilem prosperitatem conducet. Quod ut auspiciato eveniat vehementer cupimus. Interea, dilecte fili Noster, grati admodum tibi sumus quod, luculentus mentis Nostrae interpret, Actionem Catholicam in dioecesi tua propagare contendis neque minus quod Nobis opportunitatem dedisti eius ad commune bonum denuo patefaciendae.

Caelestium vero donorum auspicem paternaeque benevolentiae testem, tibi, dilecte fili Noster, et clero populoque tuo universo apostolicam benedictionem peramanter imperimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die Xlii mensis novembris anno MDCCCXXViu, Pontificatus Nostri septimo.

PIUS PP. XI

140 – S. CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

(/l. A. S., XX (192S) p. 416-417]

DECRETUM

De venia Apostolica transitus ad alium Ritus a Romani Pontificis Legatis concedenda

Nemini licere sine venia Apostolicae Sedis ad alium ritum transire, aut, post legitimum transitum, ad pristinum reverti, plurimis Romanorum Pontificum constitutionibus, praesertim Benedicti XIV, const. *Etsi pastoralis*, 26 maii 1742;¹ const. *Praeclaris*, 18 mart. 1746;² ep. encycl. *Allatae sunt*, 26 iul. 1755;³ Gregorii XVI, cp. encycl. *Inter gravissimas*, 3 febr. 1832;^{*} Leonis XIII, litt. ap. *Orientalium dignitas*,

o - XII §28

Venia transitus ad alium ritum deinceps ab App. Legatis (Nuntiis, Internuntiis De legatis) conceditur, exceptis sacerdotibus.

¹ Cf. *Collectanea*, 2a edit., n. 338.

² Cf. l. c., n. 356.

³ Cf. l. c., n. 395.

^{*} Cf. *Jus Pont., de Prop. Fide*, Pars 1, Toni. V (1893) p. 31-34.

30110V. 1894;¹ Pii X, const. *Ti adita ab antiquis*, 14 sept. 1912.² Decretis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide pro negotiis rituum orientalium, statutum fuit, atque a Codice iuris canonici, can. 98, § 3 confirmatum.

Hanc porro facultatem veniae Apostolicae concedendae ad transeundum de uno in alium ritum, haec Sacra Congregatio pro Ecclesia Orientali directe et immediate usque adhuc ipsa exercuit; ea enim, exceptis oratorum precibus seu petitionibus, usitato more audiebat interesse habentes, et Romani Pontificis Legatos utrum preces privatorum veritate niterentur, nec ne; ac, re diligenter cognita, causas allatas, utrum canonicae et sufficientes essent, ad trutinam revocabat, et demum ea decernebat quae ad bonum animarum magis profutura videbantur.

Verum cum postremis hisce temporibus magis magisque in dies numerus augeatur latinorum catholicorum in partibus orientalium degentium, et catholicorum ritus orientalis extra patriarchalia territoria et orientalium partes commorantium, in latinis, iisque dissitis, regionibus; cumque partim pro rerum adiunctis et locorum distantia, persaepe sit res longi temporis exquirere et hinc inde comparare notitias, seu percontationes et informationes necessarias et opportunas circa oratorum preces; partim vero, ut nunc sunt mores, fere omnes festinare ambiant ac celeritati studeant, atque reapse morae huiusmodi non raro in detrimentum animarum vertere possint; undique delatae sunt preces huic Sacrae Congregationi, ut facultas concedendi transitum ad alium ritum delegaretur ac tribueretur Romani Pontificis Legatis, seu Nuntiis, Internuntiis ac Delegatis Apostolicis loci, ubi oratores transitum postulantes degunt; quippe quod Apostolici Legati ibidem commorantes, facilius et expeditius rem cognoscere et absolute valent.

Proposita igitur quaestione in plenariis Comitiis diei 6 novembris curr. anni, huius Sacrae Congregationis Emi Patres censuerunt valde expedire ad bonum animarum ut Romani Pontificis Legatis facultas tribuatur concedendi ve-

¹ Cf. *Collectanea*, 2a edit., n. 1883.

• Cf. A. A. S., IV (1912) p. <>09-617.

niam transitus ad alium ritum, uno excepto casu de Sacerdote ritus mutationem postulante; simulque statuerunt iisdem dare necessarias et opportunas instructiones circa causas canonicas iustas et sufficientes, earumque agnitionem, ut hac facultate utantur tantummodo in animarum bonum: hac enim ratione, nihil de veteri disciplina immutando, faciliior atque expeditior via sternitur ad consulendum, hac in re, fidelium saluti.

Quam Emorum Patrum resolutionem Ssmus Dominus Noster Pius Div. Prov. PP. XI in audientia diei 10 eiusdem mensis novembris, referente infrascripto Cardinali Secretario, approbare ac confirmare dignatus est, simul decernens ut res publici iuris fiat per huius Sacrae Congregationis decretum.

Mandat idcirco haec Sacra Congregatio ut a die prima proximi mensis ianuarii a. 1929 preces ad implorandum transitum ad alium ritum, per tramitem Ordinarii proprii, seu sub cuius jurisdictione sunt oratores, mittantur ad Romani Pontificis Legatos, seu Nuntios, Internuntios, Delegatos Apostolicos vel eorum qui pro tempore vices eorundem gerunt. Legati Apostolici autem singulis anni spatiis referant huic Sacrae Congregationi de numero veniarum concessarum pro transitu sive de ritu orientali in latinum, sive de ritu latino in orientalem.

Relatio an*
nuatis Romam.

Quod si in loco seu regione Legatus Apostolicus non fuerit missus aut constitutus, aut agatur de Sacerdote, preces, ut antea, ad Sacram Congregationem pro Ecclesia Orientali mittendae erunt.

Si non adest
Legatus, vel si
agitur de Sa-
cerdote recur-
rendum ad S. C.
pro Eccl. Orien-
tali.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 6 decembris 1928.

A. Card. Sincero, *Secretarius*.

IL I. Cicognani, *Adessor*.

141 - CONSTITUTIO APOSTOLICA PII PP. XI

De Liturgia deque cantu gregoriano et musica sacra cotidie
agis provehendis

(4. A. S., XXI (1929) p. 33-41]

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

20 | xii 1928

De Liturgia,
cantu gregoria-
no, musica sa-
cra in dies pro-
vehendis.

Momentum
Liturgiac.

Divini cultus sanctitatem tuendi cum Ecclesia a Conditore Christo munus acceperit, eiusdem est profecto, salva quidem Sacrificii et sacramentorum substantia, ea praecipere — caerimonias nempe, ritus, formulas, preces, cantum — quibus ministerium illud augustum et publicum optime regatur, cuius peculiare nomen est *Liturgia*, quasi actio sacra praecellenter. Atque res utique sacra est liturgia; per eam enim ad Deum evehimur ipsique coniungimur, fidem nostram testamur nosque gravissimo ei obligamur officio ob accepta beneficia et auxilia, quibus perpetuo indigemus. Hinc intima quaedam necessitudo inter dogma et liturgiam sacram, itemque inter cultum christianum et populi sanctificationem. Quapropter Caelestinus I fidei canonem expressum esse censebat in venerandis liturgiae formulis; ait enim: *legem credendi lex statuat supplicandi. Cum enim sanctarum plebium praesules mandata sibimet legatione fungantur, apud divinam clementiam humani generis agunt causam, et tota secum Ecclesia congemisciente postulant et precantur.*¹

Quae communes supplicationes primum *Opus Dei*, deinde *officium divinum* appellatae, quasi debitum cotidie Deo solvendum, noctu dieque olim fiebat, magna quidem Christianorum frequentia. Ac mirum quantum iam inde ab ipsa antiquitate temporum ingenuae illae cantilenae, quae sacras preces actionemque liturgicam exornabant, ad fovendam in populo pietatem contulerunt. Namque in veteribus praeser-

¹ *Epist. ad Episcopos Galliarum, Patrol. lat., L, 535.*

tini basilicis, ubi episcopus, clerus populusque divinas laudes alterne concinebant, non parum liturgici cantus eo valere ut plurimi ex barbaris ad christianum civilemque cultum, historia teste, adducerentur. In templis catholicae rei oppugnatores altius sanctorum communionis dogma didicerunt; quamobrem Valens imperator, arianus, prae divini mysterii maiestate, a S. Basilio peracti, stupore quodam insolito correptus animo deficiebat; ac Mediolani S. Ambrosius ab haereticis arguebatur se turbas liturgicis cantibus fascinare, quibus quidem percussus Augustinus consilium cepit Christum hunc amplectendi. In ecclesiis deinde, ubi ex tota fere civitate chorus ingens fiebat, opifices, aedium fabri, pictores, sculptores, litterarum ipsi studiosi, per liturgiam ea theologiarum rerum cognitione imbuebantur, quae hodie ex illius aetatis mediae monumentis tantopere elucet.

Ex his intelligitur cur Romani Pontifices tantam adhibuerint sollicitudinem in liturgia tutanda et custodienda; et quemadmodum tam multa erat eis cura in dogmate aptis verbis exprimendo, ita liturgiae sacrae leges ordinare, tueri et ab omni adulteratione praeservare studuerint. Itemque patet cur Sancti Patres liturgiam sacram (seu *supplicandi legem*) verbis scriptisque commentati sint; et Tridentinum Concilium voluerit eam esse christiano populo exponendam et explicandam.

Cura Pontificum.

Quod vero ad nostra haec tempora attinet, Pius X, abhinc annos XXV, in praescriptionibus illis *Motu Proprio* ¹ promulgandis, quae ad cantum gregorianum et musicam sacram pertinent, hoc in primis sibi proposuit ut scilicet christianum spiritum in populis excitaret et aleret, ea sapienter removendo quae templi sanctitudinem maiestatemque dedecerent. Etenim ob eam causam ad aedes sacras fideles conveniunt ut pietatem inde, tamquam ex praecipuo fonte, hauriant, veneranda Ecclesiae mysteria ac publicas sollemnesque preces actuose participando. Permagni igitur interest quidquid est liturgiae ornamentum normis quibusdam praeceptisque Ecclesiae contineri, ut artes reapse, velut par est, quasi ancillae nobilis-

Prascriptum Pii X circa cantum gregorianum et musicam sacram.

¹ *Tra le solledtadini* 22-XI-1903; cf. *Collectanea*, 2^a edit., n. 2182.

simae divino cultui inserviant; quod quidem nedum in detrimentum, in maiorem potius dignitatem splendoremque ipsarum artium quae in sacris locis adhibentur certe cedit. Idque mirum sane in modum in musica sacra effectum est: ubicumque enim praescriptiones illae diligenter sunt in usum deductae, ibidem cum lectissimae artis venustates reviviscere, tum religiosi spiritus late florere coeperunt; propterea quod populus Christianus, liturgico sensu altius imbutus, et eucharisticum ritum et psalmodiam sacram et supplicationes publicas participare impensius consuevit. Quod Nos quidem ipsi tum iucunde experti sumus, cum, primo Pontificatus Nostri anno, ingens clericorum chorus ex omni natione liturgiam sollemnem, quam in Vaticana Basilica celebravimus, gregorio cantu nobilitavit.

Defectus in
observatione.

Iam vero dolendum hic est quibusdam in locis eas leges sapientissimas plene non fuisse in usum deductas; ideoque optatos fructus inde perceptos non esse. Namque probe novimus vel dictitasse aliquos se eis legibus non teneri quae tam sollemniter edictae fuerant; vel nonnullos, primum quidem iisdem paruisse, sed pedetentim ei musicae generi induisse quod est omnino a templis arcendum; vel denique alicubi, cum praesertim saecularia sollemnia in memoriam celebrarentur musicorum illustrium, causam inde quaesitam esse quaedam opera in templo exsequendi quae, quamvis praeclara, cum sacri loci et liturgiae sanctitati non congruerent, in ecclesiis nequaquam erant adhibenda.

Novae praescriptiones adduntur, occasione anniversarii 251 restorationis Planae cl anniversarii novies centesimi Guidonis Arretini.

Attamen, quo clerus populusque eis legibus et praescriptionibus, quae sancte, inviolateque in Ecclesia universa servandae sunt, religiosius pareat, nonnulla heic adicere placet, quae nempe hoc XXV annorum spatio experiendo didicimus. Idque co libentius Nos facimus quod hoc anno non solum musicae sacrae restorationis, quam diximus, recordatio, sed etiam memoria monachi illius Guidonis Arretini celebrata est; qui, cum circiter abhinc annos nongentos, Romani Pontificis iussu, in Urbem venisset, ingeniosum illud suum inventum protulit, quo liturgici cantus, iam inde ab antiquitate traditi, et facilius evulgarentur, et, ad Ecclesiae artisque ipsius utilitatem ac decus, integre servarentur in posterum. In Late-

ranis aedibus, ubi antea S. Gregorius Magnus, monodiae sacrae thesauro — hereditate quidem monumentoque Patrum — collecto, digesto et aucto, *Scholam* illam percelebrem ad veram liturgicorum cantuum interpretationem perpetuandam, tam sapienter constituerat, Guido monachus experimentum egit mirifici sui inventi, coram romano clero ipsoque Pontifice Maximo; qui, rem eximie probando meritaque laude proseguendo, hoc effecit ut eadem innovatio longe lateque paulatim propagaretur, atque omne musicae artis genus magnum inde caperet incrementum.

Omnibus igitur Episcopis atque Ordinariis, quibus quidem, cum sint liturgiae custodes, de sacris artibus in ecclesiis cura esse debet, nonnulla hic Nos commendare volumus quasi optatis respondentes, quae ex tot musicis congressionibus, praecipueque ex recentiore conventu, Romae habito, Nobis significarunt non pauci sacri Pastores ac studiosissimi rei huius praecones, quos omnes merita hic laude honestamus; eademque, ut infra, efficacioribus viis rationibusque propositis, ad effectum deduci iubemus.

I. Quicumque sacerdotio initiari cupiunt, non modo in Seminariis sed etiam in religiosorum domibus, iam inde a prima aetate cantu gregoriano et musica sacra imbuantur; propterea quod facilius tum ea perdiscunt, quae ad modulationes sonosque pertinent; et vocis vitia, si fortasse habeant, eradicare vel saltem corrigere queunt, quibus quidem postea, adultiores aetate, mederi prorsus non possent. Ab ipsis primordiorum scholis institutio cantus et musicae incipienda est, ac deinde in gymnasio et lycaeō continuanda; ita enim qui sacros ordines suscepturi sunt, cum iam cantus periti sensim sine sensu facti sint, in theologicorum studiorum curriculo, sine ullo quidem labore ac difficultate, altiore illa disciplina institui poterunt quam verissime *acstheticam* dixeris monodiae gregorianae ac musicae artis, polyphoniae atque organi, quamque clerum pernoscere omnino decet.

II. Esto igitur in Seminariis ceterisque studiorum domiciliis, utrique clero recte conformando, brevis quidem sed frequens ac paene cotidiana cantus gregoriani et musicae sacrae lectio vel exercitatio; quae si liturgico spiritu peragatur,

1. Educatio
 TM n' ànnis Γη
 faturis sacerdo
 ulrius<iuc

2. Curam do habenda?

solatium potius quam onus, post severiorum disciplinarum studium, alumnorum animis afferet. Auctior ita pleniorque utriusque cleri in liturgica musica institutio id certe efficiet ut ad dignitatem priscam splendoremque *chorale officium* restituatur, quod pars est divini cultus praecipua; itemque ut *scholae et capellae musicorum*, quas vocant, ad veterem gloriam revocentur.

3. Instauretur
chorale officium.

III. Quicumque in *basilicis aedibusque cathedralibus, collegiatis et conventualibus religiosorum* cultum moderantur et exercent, iidem totis viribus contendant ut rite, id est ad Ecclesiae praescripta, *chorale officium* instauretur; neque id solum quod ad commune praeceptum spectat divini officii peragendi *digne* semper, *attente* ac *devote*, sed etiam quantum ad canendi artem attinet; in psallendo enim, et iusta tonorum ratio curanda est una cum mediis suis numeris clausulisque ad sonum exquisitis, et congruens ad asteriscum mora, et plena denique concordia illa in psalmodicis versiculis hymnorumque strophis conclamandis. Quae si egregie efficiantur, omnes rite psallentes, cum suorum animorum in adorando Deo unitatem mirifice ostendant, tum, in moderata duarum chori partium vice, sempiternam illam Seraphim laudem, qui clamabant alter ad alterum: *Sanctus, Sanctus, Sanctus* aemulari videntur.

4. Habeantur
coctus, eligantur
periti pro
cantu gregoria-
no editionis Va-
ticanae.

IV. Ne quis autem in posterum faciles excusationes praetextat ut ab officio Ecclesiae legibus parendi liberatum se existimet, ordines canonicorum omnes ac religiosae eadem communitates de his rebus in statis coetibus agant; et quemadmodum olim *cantor* erat seu *rector chori*, ita in posterum in canonicorum et religiosorum choris aliquis eligatur peritus, qui cum liturgiae cantusque choralis normas in usum deducendas curet, tum singulorum vel chori universi vitia emendet. Quo in genere praetereundum non est, ex veteri constantique Ecclesiae disciplina atque ex ipsis capitularibus constitutionibus quae adhuc vigent, quotquot ad *chorale officium* tenentur, eos omnes saltem cantum gregorianum rite pernoscere oportere. Cantus vero gregorianus, in ecclesiis omnibus cuiusvis ordinis adhibendus, is est qui ad veterum codicum fidem restitutus, ab Ecclesia in editione authentica, vaticanis typis, iam propositus est.

V. *Capellas* etiam *musicorum* iis omnibus ad quos spectat commendatas hic volumus, utpote quae, decursu temporum, in antiquarum *scholarum* locum suffectae, eo pacto in basilicis maioribusque templis constitutae sint ut polyphonicam praecipue musicam ibidem efficerent. Quam quidem ad rem, merito *polyphonia* sacra post gregorianum cantum altero loco haberi solet: ideoque vehementer Nos cupimus ut *capellae* huiusmodi, quemadmodum a saeculo xiv ad saeculum xvi floruerunt, ita hodie illic maxime renoventur ac revirescant ubi divini cultus frequentia et amplitudo maiorem cantorum numerum exquisitioremque eorum delectum postulant.

VI. *Scholae puerorum*, non modo apud maiora templa et cathédrales, sed etiam penes minores et paroeciales aedes excitentur; pueri autem a *capellarum* magistris ad recte canendum instituantur ut ipsorum voces, iuxta veterem Ecclesiae morem, virorum choris sese adiungant, maxime cum in polyphonica musica, ut olim, adhibendae sint pro suprema voce, quae *cantus* appellari consuevit. Ex eorum numero, saeculo praesertim XVI, polyphoniae auctores peritissimi, uti est compertum, prodire, quos inter omnium facile princeps Ioannes ille Petrus Aloisius Praenestinus.

VII. Quoniam vero didicimus tentari alicubi ut quoddam musicae genus resumatur, sacrorum officiorum perfunctioni haud omnino congruens, praesertim ob immoderatiorem instrumentorum usum, Nos quidem hic profitemur cantum cum symphonia coniunctum nullo modo ab Ecclesia tamquam perfectiorem musicae formam rebusque sacris aptiorem haberi; etenim magis quam instrumenta, vocem ipsam in sacris aedibus resonare decet: vocem nempe cleri, cantorum, populi. Neque est autem putandum incremento musicae artis Ecclesiam obsistere, quod instrumento cuilibet humanam vocem anteponat; siquidem nullum instrumentum, quamvis eximium atque perfectum, in exprimendis animi sensibus humanam vocem superare potest, tum maxime cum ipse animus ea utitur ut preces et laudes ad omnipotentem Deum extollat.

VIII. Est quidem Ecclesiae proprium musicum instrumentum a maioribus traditum, *organum*, ut aiunt; quod, ob

5. Revivj-
scant ĉappella
musicorum.

6. Scholar
puerorum exci-
tentur etiam pe-
nes ġminore et
ġparuecialr ec-
clesias.

7. De usu in-
strumentorum

8. Pe organo.

miram quandam granditatem maiestatemque, dignum habitum est ut cum liturgicis ritibus conjungeretur, sive cantum comitando, sive, silente choro, ad praescripta, harmonias suavissimas eliciendo. At vero in hoc etiam illa vitanda est sacri et profani permixtio, quae causa cum fabrorum qui organa conficiunt, tum modulatorum quorundam qui novissimae musicae portentis indulgent, huc demum evaderet ut de ipso ad quem destinatur fine mirificum hoc instrumentum deflecteret. Equidem ad liturgiae normas Nosmet ipsi optamus ut quaecumque ad organum spectant nova semper incrementa capiant; sed temperare Nobis non possumus quin conqueramur quod, uti olim aliis musicae formis quas merito Ecclesia prohibuit, hodie novissimis sane formis tentetur ut in templum profani spiritus invehantur; quas quidem formas, si gliscere inciperent, facere non posset Ecclesia quin omnino damnaret. Personent in templis ii tantum organi concentus qui maiestatem loci referant ac rituum sanctitudinem redoleant; hoc enim pacto ars tum fabrorum in construendis organis, tum musicorum in eisdem adhibendis, revirescet ad liturgiae sacrae efficax adiumentum.

vitandae for
i' f" »

Participet
c>Pent
cantus gregorianus,
in iis quae ad populum spectant,
in usum populi restituatur. Ac revera perneces-
se est ut fideles,
non tamquam extranei vel muti spectatores, sed penitus litur-
giae pulchritudine affecti, sic caerimoniis sacris intersint; —
tum etiam cum pompae seu processiones, quas vocant, ins-
tructo cleri ac sodalitatum agmine, aguntur ut vocem suam
sacerdotis vel scholae vocibus, ad praescriptas normas, alter-
nent; quod si auspicato contingat, iam non illud eveniet ut
populus aut nequaquam, aut levi quodam demissoque mur-
mure communibus precibus, liturgica vulgarive lingua pro-
positis, vix respondeat.

10. cnretur
i' iXghTd
æ u h)

IX. Quo autem actuosius fideles divinum cultum parti-
cipent, cantus gregorianus, in iis quae ad populum spectant,
in usum populi restituatur. Ac revera perneces-
se est ut fideles,
non tamquam extranei vel muti spectatores, sed penitus litur-
giae pulchritudine affecti, sic caerimoniis sacris intersint; —
tum etiam cum pompae seu processiones, quas vocant, ins-
tructo cleri ac sodalitatum agmine, aguntur ut vocem suam
sacerdotis vel scholae vocibus, ad praescriptas normas, alter-
nent; quod si auspicato contingat, iam non illud eveniet ut
populus aut nequaquam, aut levi quodam demissoque mur-
mure communibus precibus, liturgica vulgarive lingua pro-
positis, vix respondeat.

X. In hoc utriusque cleri industria desudet, praecon-
tus quidem Episcopis et locorum Ordinariis, ut, per se vel
per alios rei peritos, liturgicam musicamque populi institu-
tionem curent, utpote cum doctrina Christiana coniunctam.
Quod quidem facilius efficietur scholas praecipue, pia soda-
licia ceterasque consociationes liturgicis cantibus instruendo;

religiosorum autem, sororum ac piarum feminarum communitates alacres sint ad hunc finem assequendum in variis institutis quae sibi ad educandum et erudiendum concredita sunt. Item valde ad hanc rem valituras esse confidimus eas societates quae in nonnullis regionibus, ecclesiasticis auctoritatibus obsequentes, musicam sacram ad Ecclesiae leges restaurare contendunt.

XI. Ad haec omnia, quae sperantur, adipiscenda peritis magistris iisdemque frequentissimis omnino opus est. Quo in genere, Scholis et Institutis illis, passim per catholicum orbem conditis, debitas laudes tribuimus; siquidem disciplinas huiusmodi diligenter docendo, praeceptores optimos idoneosque effingunt. Sed maxime memorare hoc loco ac dilaudare placet *Pontificiam Scholam musicae sacrae altius tradendae*, quae inde ab anno MCMX in Urbe a Pio X constituta est. Hanc Scholam, quam deinde proximus decessor Noster Benedictus XV studiose provexit novaque sede donavit, Nos quoque peculiari quodam favore prosequimur, tamquam pretiosa Nobis hereditate a duobus Pontificibus relictam, eandemque idcirco Ordinariis omnibus magnopere commendatam volumus.

H. Scholae
musicae sacrae,
praesertim Ro
mana.

Equidem probe novimus ea omnia, quae supra mandavimus, quantum studii postulant ac laboris. At vero quis ignorat quam multa opera quamque magno artificio confecta, nullis devicti difficultatibus, maiores nostri posteritati traderint, utpote qui pietatis studio ac liturgiae spiritu imbuti essent? Neque id mirum: quidquid enim ab ipsa, quam Ecclesia vivit, interiore vita proficiscitur, mundi huius perfectissima quaeque transcendit. Difficultates coepti huius sanctissimi animos Ecclesiae Antistitum excitent atque erigant nedum infringant; qui voluntati Nostrae concorditer omnes constanterque obsequentes, operam navabunt Summo Episcopo episcopali suo munere dignissimam.

Haec edicimus, declaramus, sancimus, decernentes Apostolicam hanc Constitutionem firmam, validam et efficacem semper esse ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri atque obtinere, contrariis quibusvis non obstantibus. Nulli igitur hominum liceat hanc Constitutionem a

Nobis promulgatam infringere vel eidem temerario ausu contraire.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, in quinquagesimo sacerdoti Nostri natali, die xx mensis Decembris MCMXXvni Pontificatus Nostri septimo.

Fr. Andreas Card. Fr ü i i w i r t h, *Cancellarius S. R. E.*

Ca m i l l u s Card. La u r e n t i 5. R. C. *Pro Praefectus.*

Iosephus Wilpert, *Decanus Coli. Prot. Apostolicoruin.*
Dominicus Spolverini, *Protonotarius Apostolicus.*

Reg. in Cancellaria Apostolica, vol. XXXIX, n. 45.
M. Riggi.

142 - LITTERAE APOSTOLICAE PII PP. XI

Ad territoria Palaestinae, Transiordaniae et insulae Cypri extenditur jurisdictio Delegati Apostolici Aegypti

[*A. A. S.*, XXI (1929) p. 149-150 et p. 651-652]

PIUS PP. XI

u 111 - 1929
Extenditur
Usat^ A 0 v
gypti ad Palae
siinam. Tran-
fordamun , Cy-
ptutn, quae se
k^'u ne xp
Svriae.

Ad perpetuam rei memoriam. — Romani Pontifices, qui, utpote Beati Petri successores, supremam in Ecclesia potestatem exercent, vigili iugiter studio in locorum, qui longinqui atque a Romano centro dissiti sint, necessitates parandas tuendasque incumbunt. Id igitur Nos quoque, in hanc Petri Cathedram, Dei gratia, evecti, ut felici ac prospero Ecclesiae regimini prospiciamus, quantum in Domino possumus, peragere satagimus. Quapropter cum varias ob rationes peropportunum videatur Palaestinae, Transiordaniae et insulae Cypri territoria, quae hucusque ad Delegationem Apostolicam Syriae pertinebant, ad res catholicas inibi provehendas, a praefata Syriae Delegatione separare, ut eadem in posterum Delegati Apostolici Aegypti iurisdictioni subiiciantur. Nos,

omnibus rei momentis attento ac sedulo studio perpensis cum venerabilibus fratribus Nostris S. R. Ecclesiae Cardinalibus, qui pro Ecclesia Orientali negotiis praepositi sunt, audito quoque hodierno Syriae Delegato Apostolico Nostro, haec, quae infra scripta sunt, decernenda censuimus. Nimirum ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, Palaestinam, Transiordaniam et Cypri insulam a Delegatione Apostolica Syriae separamus, easdemque sub potestatem subiicimus Apostolici pro tempore existentis Delegati Aegypti, qui ex nunc Delegatus etiam Apostolicus Ierusalem et Palaestinae, Transiordaniae et Cypri nuncupabitur. Propterea volumus ut ipse novus Delegatus suo huiusmodi in praefatis regionibus munere fungatur, omnibus et singulis utens potestatibus et facultatibus, quae huic muneris sunt propriae, atque advigilet in cuiusque ritus Ecclesiarum statum, in eisdem regionibus existentibus; Nos vero et hanc Sanctam Sedem de eodem statu certiores reddat.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt plenissime suffragari; sicque rite indicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XI mensis martii anno MDCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. Card. Gasparri, *a Secretis Status*.

143 – S. CONGREGATIO RITUUM

[/L A. S., XXI (1929) p. 195]

PLURIUM DIOECESIUM

Declaratio

13 III - Ifr29
Festa Sancti
Francisci Xfl
vcarii et S. Te-
retiae a Iesu In-
fante in loci®
Missionum.

Post Decretum editum ab hac Sacra Rituum Congrega-
tione die 14 decembris 1927 ¹ quo constitutum est, ut S. Te-
resia a Iesu Infante Patrona aeque principalis haberetur cum
S. Francisco Xaverio, Missionariorum et Missionum omnium
in quavis orbis parte existentium, a nonnullis Vicariis Apo-
stolicis quaesitum est quaenam liturgica privilegia iisdem
duobus Sanctis, Missionum omnium Patronis aeque princi-
palibus, vi praedicti Decreti, spectent, iuxta rubricas. Porro
Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI, in audientia
diei 13 vertentis martii, referente infrascripto Cardinali
eiusdem Sacrae Congregationis Praefecto, ad omne dubium
removendum, declarare dignatus est: festa S. Francisci Xave-
rii et S. Teresiae a Iesu Infante, stante supramemorato De-
creto, sub ritu duplici primae classis, cum octava communi a
clero saeculari et sine octava a clero regulari, in cunctis mis-
sionum locis esse recolenda. Contrariis non obstantibus qui-
buscumque. Die 13 martii 1929.

C. Card. Laurenti, S. R. C. Praefectus.

Angelus Mariani, Secretarius.

¹ Cf. supra, n. 132.

144 - CONVENTIO

Inter Sanctam Sedem et Rempublicam Lusitanam de Dioecesi
Meliaporensi

M. A. 5., XXI (1929) P. 337-341]

ACCORDO FRA LA SANTA SEDE
E IL PORTOGALLO PER LA
DIOCESI DI MELIAPOR

ACCORDO ENTRE A SANTA SÉ
E PORTUGAL ACERCA DA DIOCE-
SE DE MELIAPOR

La Santa Sede e il Go-
verno Portoghese, per ese-
guire quanto è disposto nel-
l'articolo IV dell'Accordo sti-
pulato il 15 aprile 1928,¹ e
ratificato il 4 maggio dello
stesso anno, hanno nominato
Plenipotenziari rispettiva-
mente Sua Eminenza Revma
il Signor Cardinale Pietro
Gasparri, Segretario di Stato
di Sua Santità; e Sua Ecc.
il Signor Dott. Augusto de
Castro Sampaio Corte Real,
Inviato Straordinario e Mi-
nistro Plenipotenziario, i qua-
li, sotto riserva di ratificazio-
ne, son convenuti circa i
seguenti punti per la defini-
tiva sistemazione territoriale
e giurisdizionale della dio-
cesi di S. Tommaso di Melia-
por nelle Indie Orientali.

A Santa Sé e o Governo
Português, em cumprimento
do disposto no artigo IV do
acordo celebrado em 15 de
abril de 1928 e ratificado em
4 de maio do mesmo ano,
nomearam plenipotenciarios
respetivamente Sua Eminen-
cia Revma o Senhor Cardeal
Pedro Gasparri, Secretario
de Estado de Sua Santidade;
e Sua Excelencia o Dr. Au-
gusto de Castro Sampaio
Corte Real, Enviado Extraor-
dinario e Ministro Plenipo-
tenciario, os quais, sob reser-
va de ratificação, concorda-
ram nos seguintes pontos
para a definitiva regulariza-
ção teritorial e jurisdicional
da diocese de S. Tomé de
Meliapôr, nas Indias Orien-
taes.

11 - IV - 102 »

Conventio in-
ter S Sedem et
Lusitaniam de
Dioecesi Melia-
porensi.

¹ Cf. supra, n. 135.

Ar t . I

Duo territo-
ria continua.

La diocesi di S. Tommaso di Meliapor consterà d'ora in poi soltanto di due distinti e separati territorii continui: quello di San Tomé e quello di Tanjore, ingranditi come è determinato negli articoli seguenti, e con esclusione di tutte le altre parrocchie sparse nei territorii di altre diocesi.

Ar t . II

Adiunguntur.

Nella parte di Tanjore, il territorio continuo della diocesi di Meliapor viene esteso verso occidente, con l'aggiunta dei due *taluki* di Alangudi e di Tirumayam nello Stato di Pudukkottah appartenenti fin qui alla diocesi di Trichinopoly dalla quale vengono dismembrati.

Lo stesso territorio di Tanjore viene ingrandito nella sua parte settentrionale con l'aggiunta: «) della porzione dei *taluk* di Nannilam che si trova a nord del fiume Vettar; />) del *tahik* di Mayavaram; r) dei *tahik* di Shiyali, nonchè </) di quella parte del *taluk* di Chidambaram, nel distretto dei South-Arcot, la quale si trova a sud del fiume Vallar:

Ar t . I

A diocese de S. Tomé de Meliapor será, de futuro, constituída somente por dois distintos e separados territorios continuos: o de S. Tomé e o de Tanjor, alargados como se determina nos artigos seguintes, e com exclusão de todas as outras paróquias espalhadas em territorios doutras dioceses.

Ar t . II

Na parte de Tanjor, o territorio continuo da diocese de Meliapor é alargado para o occidente, com os dois *taluks* de Alangudi e de Tirumayam, no Estado de Pudukkottah, pertencentes ate agora à diocese de Trichinopoly da quai são desanexados.

O mesmo territorio de Tanjor é alargado na sua parte setentrional a) com a parte do *taluk* de Nannilam que se encontra ao norte do rio Vettar; />) com o *taluk* de Mayavaram; c) com o *taluk* de Shiyali, e ainda d) com a parte do *taluk* de Chidambaram no distrito do South-Arcot, que fica ao sul do rio Vallar: territorios que fazem atualmente parte da diocese

territori ora appartenenti alia diocesi di Kumbakonam, dalla quale vengono distaccati.

Ar t . III

Nella parte di S. Tomé che si estende fino alla città di Madras, la diocesi di Meliapor viene ingrandita del territorio della Archidiocesi di Madras che civilmente fa parte del distretto di Chingleput e si trova a nord del fiume Palar e a sud del fiume Cooum restando così compresa nella diocesi di San Tomé anche la parte della città di Madras posta a mezzogiorno di detto fiume Cooum, mentre in compenso di detta cessione e a norma di quanto è stabilito nell'art. I di questo protocollo le cinque parrocchie della diocesi di Meliapor sparse nella città di Madras a nord del fiume suddetto passano all'Archidiocesi di Madras stessa.

Ar t . IV

Pertanto a norma del presente protocollo, le parrocchie sparse fuori dei due territori continui di Meliapor e che vengono unite ad altre diocesi sono le seguenti:

Awoor, Cocurnim, Dindigul, Madura, Malleiadipaty,

de Kumbakonam, da quai são desanexados.

Ar t . III

Na parte de S. Tomé, que se estende até a cidade de Madrasta, a diocese de Meliapor é alargada com o território da Arquidiocese de Madrasta que faz civilmente parte do districto de Chingleput e se encontra ao norte do rio Palar e ao sul do rio Cooum, ficando assim compreendida também na diocese de S. Tomé a parte da cidade de Madrasta, situada ao sul do referido rio Cooum. Em compensação, porém desta cedeira e em conformidade com o que se estabelece no art. I deste protocolo, as cinco paróquias da diocese de Meliapor espalhadas na cidade de Madrasta, ao norte do referido rio, passam para a Arquidiocese de Madrasta.

Ar t . IV

Em conformidade com o présenté protocole, as paróquias dispersas fora dos dois territorios continuos de Meliapor, anexados a outras dioceses, são as seguintes:

Awoor, Cocurnim. I)indigui, Madura, Malleiadipaty,

separantur,

Séparant™,

Oriur, Nossa Senhora das Dores nella città di Trichinopoly e Muttupettah, che passano alia diocesi di Trichinopoly (la parrocchia di Venkatakulam resta a Meliapor con Tannessione del *taluk* di Alangudi).

Gurdallc, Manapad, Punnakail, Nossa Senhora das Dores de Tuticorin e Vaippar, cedute alia diocesi di Tuticorin.

Boitakana, Bandel e Cinsurah, che passano all'Archidiocesi di Calcutta.

Nossa Senhora da Piedade nella città di Dacca, Hashnabad, Tesgong e Nagory, che sono unite alia diocesi di Dacca.

Shibpur che passa alia diocesi di Chittagong.

Assumpção, Coração de Jesus, S. João, Refugio e Rayapuram, che passano all'Archidiocesi di Madras.

\diungantur.

Quelle parrocchie poi che la diocesi di Meliapor riceve in compenso con il sopradescritto ingrandimento dei due territori contigui di Tanjore e S. Tomé sono le seguenti: dalla diocesi di Trichinopoly: nel *taluk* di Alangudi, le parrocchie di Pudukkottai, Kottaikadu e la già no-

Oriur, Nossa Senhora das Dores na cidade de Trichinopoly e Muttupettah, que passam para a diocese de Trichinopoly (a paroquia de Venkatakulam continua pertencendo a Meliapôr com a anexação do *taluk* de Alangudi).

Gurdallc, Manapad, Punnakail, Nossa Senhora das Dores de Tuticorin e Vaippar cedidas à diocese de Tuticorin.

Boitakana, Bandel e Cinsurah, que passam para a Arquidiocese de Calcutta.

Nossa Senhora da Piedade na cidade de Dacca, Hashnabad, Tesgong e Nagory, que são unidas à diocese de Dacca.

Shibpur que passa para a diocese de Chittagong.

Assumpção, Coração de Jesus, S. João, Refugio e Rayapuram, que passam para a Arquidiocese de Madras.

Em compensação, as paroquias, que a diocese de Meliapôr recebe, com a ampliação dos dois territorios continuos de Tanjore e S. Tomé, são as seguintes:

da diocese de Trichinopoly no *taluk* de Alangudi, as paroquias de Pudukkottai, Kottaikadu e a já indicada de

minata di Venkatakulam e, nel *taluk* di Tirumayam, la parrocchia di Samanasur;

dalla diocesi di Kumbakonam: nel *taluk* di Nannilam: Perumpannayur, Molancoody e Karaiyur; nel *taluk* di Mayavaram: Mayavaram. Manday, Pillavadanday e Tranquebar; nel *taluk* di Shivaly, la parrocchia di Erukoor e nel *taluk* di Chidambaram quella di Palayankottai;

dall'Archidiocesi di Madras: Purificazione e S. Teresa con due cappelle dentro la città di Madras; e Poonamallee, Pannur, Kilacherry, Sellampattida e Valaspuram, fuori della città.

Ar t . V

In considerazione delle particolari condizioni della parrocchia di Nagory, il Vescovo di Dacca sotto la cui giurisdizione viene a trovarsi la suddetta parrocchia ne sceglierà il parroco tra i sacerdoti portoghesi della diocesi di San Tommaso di Meliapor.

Ar t . VI

Il *présenté* accordo si riferisce solamente alla giurisdizione episcopale, e non

Venkatakulam e, no *taluk* de Tirumayam, a paroquia de Samanasur;

da diocese de Kumbakonam, no *taluk* de Nannilam: Perumpannayur, Molancoody e Karaiyur; no *taluk* de Mayavaram: Mayavaram, Manday, Pillavadanday e Tranquebar; no *taluk* de Shivaly: a paroquia de Erukoor e no *taluk* de Chidambaram a de Palayankottai;

da Arquidiocese de Madraça: Purificação e Santa Tereza com duas capelas dentro a cidade de Madraça; e Poonamallee, Pannur, Kilacherry, Sellampattida e Valaspuram fora da cidade.

Ar t . V

Atendendo as espcciaes circunstancias da paroquia de Nagory, o Bispo de Dacca, a cuja jurisdição fica pertencendo a dita paroquia, escolherá o respectivo paroco entre os sacerdotes portugueses da diocese de S. Tome de Meliapôr.

Parochus Nagory.

Ar t . VI

O presente acordo refere-se unicamente à jurisdição episcopal e não a propriedade

Proprieta bonorum.

alla proprietà dei beni, dei tesori artistici, delle scuole, ecc., portoghesi, che continueranno ad essere proprietà degli enti ai quali attualmente appartengono.

dos hens, dos tesouros artisticos, das escolas etc., portugueses, que continuarão a ser propriedade das entidades as quaes atualmente pertencem.

Ar t . VII

Abrogatio.

Tutte le disposizioni di precedent! documenti che fossero contrarie al présenté protocollo s'intendono abrogate.

Roma, n aprile 1929.

Piet ro Card. Gasparri.

Ar t . VII

Consideram-se revogadas todas as disposições de anteriores documentos contrarias ao présenté protocole.

Roma, n aprile 1929.

Augusto de Castro
Sampaio Corte Real

- VI - 1929

Ratificatio.

Essendosi fra la Santa Sede e il Governo della Repubblica di Portogallo concluso, e dai rispettivi plenipotenziari sottoscritto, il giorno 11 aprile del corrente anno un Concordato; oggi 29 giugno 1929, Sua Eminenza il Signor Cardinale Pietro Gasparri, Segretario di Stato di Sua Santità, e Sua Eccellenza il Signor Dottor Augusto de Castro Sampaio Corte Real, Inviato Straordinario e Ministro plenipotenziario della Repubblica di Portogallo, riuniti nelle camere del Palazzo Apostolico dei Vaticano, previa lettura dei rispettivi stramenti di ratifica, H hanno trovati pienamente conformi in tutti e singoli i loro articoli. In seguito di che, hanno entrambi proceduto allo scambio delle ratifiche medesime, ed in fede di tale Atto hanno sottoscritto di loro propria mano il présenté processo verbale in doppio originale, apponendovi il sigillo delle loro armi.

Roma, dal Palazzo Pontificio al Vaticano, il 29 giugno 1929.

L. S. Pietro Cardinale Gasparri.

L. φ S. Augusto de Castro Sampaio Corte Real.

145 - LITTERAE APOSTOLICAE PII PP. XI

Ordinariis, Sacerdotibus et Christifidelibus Dioecesium ac ditionum Americae Latinae privilegia ac facultates ad decennium conceduntur

[4. A. S., XXI (1929) p. 554-55/1

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Litteris Apostolicis sub anulo Piscatoris datis die xvm mensis aprilis, an. MDCCCXCVII,¹ rec. mem. Decessor Noster Leo PP. XI¹ ad trentennium valitura Episcopis, presbyteris, christifidelibus Americae Latinae conspicua concessit privilegia, quae propterea transacto concessionis tempore nunc suo robore destituta sunt. Sed cum impensa, qua premimur, sollicitudo de Dominici gregis Nobis concrediti salute ad ea procuranda impellat Nos, quae in evidentem christifidelium utilitatem, feliciusque eorundem regimen noverimus redundare, privilegia memorata certo quodam modo renovanda existimavimus. At, ob iuris canonici Codicis promulgationem et mutatas temporum rerumque condiciones, nonnullae desiderabantur immutationes in praeconcessionis tenore; ideoque novum schema privilegiorum, quae sunt nunc concedenda, Sacris Romanae Curiae Congregationibus, pro materia ad unamquamque spectante, propositum est atque ab eisdem recognitum. Nunc autem, audita praesertim dilecti filii Nostri Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis a Secretis Sacrae Congregationis Consistorialis relatione, exhibitas Nobis Episcoporum Americae Latinae preces ultro libenterque excipientes, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, a praecedenti facultatum recensione illis, quae haud necessaria videbantur vel in iuris

30 iv w

Privilegia et facultates pro America Latina «ad decennium».

Vetera Privilegia.

Renovata Privilegia.

¹ Cf. *Collectanea*, 2a edit., n. 1965.

ad Decennium canonici Codice iam continebantur, privilegiis ablati, praesentium Litterarum tenore ad proximos decem annos, ab harum Litterarum data computandos, prorogamus facultates, quas omnibus et singulis dioecesium ac ditionum Americae Latinae Ordinariis, sacerdotibus et christifidelibus, ut infra, tribuimus. Earumdem vero facultatum tenor sequens est:

1. Aqua baptismalis.

1. Ordinarii locorum parochis vel missionariis, in regionibus seu locis in quibus ob magnam distantiam vel ob aliud impedimentum eisdem perdifficile sit, ex fontibus baptismatibus, ubi asservatur, desumere et secumferre aquam Sabbato Sancto et Pentecoste benedictam, possunt facultatem concedere aquam baptismalem benedicendi ea breviori formula, quae, a rec. mem. Decessore Nostro Paulo III missionariis Peruviae apud Indos concessa, nunc in Appendice Ritualis Romani legitur.¹

2. Caerimoniae baptismi.

2. Parochi et missionarii, si propter temporis defectum improbamque defatigationem vel aliis gravibus de causis omnes adhibere pro baptismo adultorum praescriptas caeremonias haud facile valeant, solis ritibus qui in Constitutione rec. mem. Pauli PP. III *Altitudo* die 1 mensis iunii anno m d x x x v ii ² data designatur, uti licite poterunt, praevio tamen Ordinarii consensu.

3, Confirmatio.

3. Item Ordinarii locorum deputare possunt, ad Sacramentum Confirmationis administrandum, sacerdotes quantum fieri potest in aliqua dignitate ecclesiastica constitutos, vel munere Vicarii foranei fungentes; nunquam vero simplices sacerdotes commorantes illis in locis in quibus praedictum Sacramentum administrandum erit; servata nova Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum *Instructione* pro simplice sacerdote ex Sedis Apostolicae delegatione Sacramentum Confirmationis administrante.

1 Misicntia nuptus.

4. Idem Ordinarii ad assistendum nuptiis iuxta formam a iure statutam delegare possunt sacerdotes, qui Missionum

¹ Cf. *Rituale*. Appendix: *De Baptismo*; *Bull. Pont. S. Court. Prop.*, Tom. V (Romae, 1841) Suppl. p. 18.

² Cf. *Collectanea*, 2^a edit., n. X14 nota.

³ Cf. *Rituale Romanum*, Appendix: *De Confirmatione*.

causa ad evangelizandos fideles vel ad aliud exercitium pietatis implendum in longinquas regiones, a parochiali aede dissitas, pergunt, iisdem Missionibus perdurantibus, absente Ordinario, vel parcho, vel Vicario cooperatore, atque iis servatis, quae, prouti res ferat et loci ac temporis condiciones observari permittant, matrimonii celebrationi ad normam Codicis iuris canonici canonis 1919 et seq. praemitti debent; facta tamen huius Apostolici indulti expressa mentione in unoquoque casu et iugiter firmis sacrorum canonum praescriptionibus tum de iuribus parochi servandis tum de inscriptione in libris paroecialibus facienda.

5. Ordinarii pariter dispensare valent super matrimonialibus iuris dumtaxat ecclesiastici impedimentis, a quibus Sancta Sedes dispensare consuevit, exceptis proinde impedimentis, quae ex sacris Ordinibus maioribus vel ex affinitate in linea recta consummato matrimonio proveniunt: excepto quoque ob rei gravitatem impedimento de quo in canone 1075 nn. 2, 3; exceptis denique mixtae religionis et cultus disparitatis impedimentis, nisi speciales a Suprema Sacra Congregatione Sancti Officii facultates obtentae fuerint.

5. Dispensationes super impedimenti matrimonialibus.

Pariter veniam iisdem facimus decernendi atque declarandi legitimam prolem nupturientium, dummodo ipsa in adulterio ne sit concepta; facta tamen in unoquoque casu, etiam in concedendis dispensationibus, huius Apostolici Indulti expressa mentione.

Legitimatio prolis.

6. Fidelibus autem matrimonium contrahentibus largimur ut quocumque anni tempore nuptiarum benedictionem accipere possint, dummodo illis temporibus, in quibus ab Ecclesia nuptiae prohibentur, a nimia pompa abstineant; cauto tamen ut, si extra Missam benedictio nuptialis concedatur, formula in appendice « de Matrimonio » Ritualis Romani adhibeatur.

6. Nuptiarum benedictio.

7. Concedimus pariter ut Sacra Olea etiam antiqua, non tamen ultra duos annos, adhiberi possint, dummodo ne sint corrupta et nova vel recentiora sacra Olea, peracta omni diligentia, haberi nequeant.

7. Sacra Olea.

8. Ordinarii permittere queunt sacerdotibus usum altaris portatilis, ita tamen ut huiusmodi usus sit tantum in fide-

8. Altare portatile.

Hum bonum, atque illis in locis in quibus ecclesiae vel publica oratoria desint, aut paroccialis ecclesia sit longe distans, non vero in mari; dummodo celebrationis locus sit decens atque honestus, super petra sacra celebretur, et parochi ceterique sacerdotes, quibus haec facultas tribuetur, Sancti Evangelii explicatione vel catechesis traditione fideles Sacro adstantes instruant.

9. Missa mna
'.

9. Ordinarii concedere possunt sacerdotibus facultatem celebrandi in navi sacrosanctum Missae Sacrificium, durante dumtaxat tempore itineris, dummodo locus, in quo Missa peragenda est, nihil indecens aut indecorum praeseferat, mare aut flumen sit adeo tranquillum, ut quodeumque c Calice effusionis sacrarum Specierum periculum absit; atque alter sacerdos, superpellicco indutus, si adsit, celebranti presbytero adsistat.

10. Tempus
paschali?''01'10

io. Omnibus autem Americae Latinae christifidelibus permittimus ut a dominica Septuagesimae usque ad festum Sanctorum Apostolorum Petri ac Pauli praecepto annuae Confessionis et Communionis satisfacere possint.

n. indulgen.
'''c

n. Iisdem christifidelibus largimur, si loca inhabitent ubi prorsus impossibile vel saltem admodum sit difficile ad confessarium accedere, ut lucrari queant Indulgentias ac lubilaea, quae Confessionem, Communionem et ieiunium requirunt, dummodo, servato ieiunio, sint corde saltem contriti, addito firmo proposito admissa, quamprimum poterunt, confitendi.

12. Appellatio.

12. Denique largimur ut in causis tam criminalibus quam ceteris quibuscumque forum ecclesiasticum concernentibus, quae in rem iudicatam iam non transierint, fieri possit appellatio in tertia instantia ad alterum Métropolitain vel Episcopum eiusdem provinciae, viciniorem ei a quo primo fuit lata sententia; integra tamen manente facultate ad Apostolicam Sedem, ad iuris tramitem, recurrenti.

Abrogauo.

Haec suprascripta, ut spirituali bono christifidelium in America Latinae regionibus degentium quantum in Domino possumus prospiciamus, concedere existimavimus, abrogatis deletisque auctoritate Nostra Apostolica omnibus et singulis Indiarum Occidentalium privilegiis quocumque nomine vel

forma a Sancta Sede prius concessis. Contrariis quibuslibet etiam speciali et individua mentione dignis, non obstantibus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxx mensis aprilis anno mdcccxxix, Pontificatus Nostri octavo.

P. Card. Gasparri, a Secretis Status.

146 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. η. 3760-29 prot.]

Pro Audientia Sanctissimi

Il 6 novembre 1919¹ il Santo Padre Benedetto XV di f. m. ad istanza del sottoscritto Cardinale Prefetto della S. C. de Propaganda Fide concedeva ai Vicari e Prefetti Apostolici delle missioni facoltà di poter eleggere un Vicario Delegato in luogo del Vicario Generale che essi, in forza del canone 198 del Codice di Diritto Canonico, non sentbra abbiano il diritto di nominare.

Ai Vicari Delegati, nominati dai Vicari e Prefetti Apostolici Sua Santità accordava in pratica la giurisdizione e le facoltà *in spiritualibus et temporalibus* che secondo il Diritto Canonico, competono ai Vicari Generali.

Siccome la facoltà sopradetta fu esplicitamente concessa solo ai Vicari e Prefetti Apostolici si prega il Santo Padre di volerla benignamente ostendere anche ai Superiori Ecclesiastici delle Missioni autonome, vale a dire direttamente dipendenti da questa Sacra Congregazione; e, alio scopo di evitare incertezze e confusioni, dichiarare, al tempo stesso, che i Canoni del Codice di Diritto Canonico che si riferiscono alle Prefetture Apostoliche ed ai Prefetti Apostolici, possono applicarsi « servatis servandis », su linea generale, anche alle Missioni indipendenti ed ai loro Superiori.

7 - xi I

Ius nominandi Vicarios Delegatos extenditur ad Superiores Ecclesiasticos Missionum autonomarum et generatim quae Codex dicit de Prae-
latis App. Applicentur servatis servandis ad Missiones autonomas et Superiores ecclesiasticos.

¹ Cf. Decretum 8-XII-1919; supra, n. 76.

Nell'Udienza di stamattina il S. Padre si degnò di accogliere tanto l'una come l'altra domanda.

7 nov. 1929.

G. M. Card, van Rossum, *Prefetto*.

(Manu Subsecretarii) Non si intendono concessi i privilegi relativi alle vesti prelatizie. Il Delegato si chiamerà « Superiore Delegato »; come per la Prefettura Apost. dovrebbe chiamarsi « Prefetto Delegato ».

147 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. n. 4078-29 prot.]

Circolare ai Superiori e alle Superiori dei Collegi Missionari dipendenti dalla S. C. de Propaganda Fide

i dicembre 1929

1 XII - 192

Relatio annua Collegiorum Missionariorum dependentium a S. C. de Prop. Fide.
Tempus.

Numerus alumnorum et doctorum. Materia et horae studiorum.

Relatio oeconomica et observationes.

A mezzo della présente, credo opportuno comunicare alla Paternità (Maternità) Vostra Reverenda alcune istruzioni della Propaganda circa la relazione, che, a norma dello Statuto di cotesto Collegio Missionario, deve essere presentata, ogni anno, a questa Sacra Congregazione.

Detta relazione sarà inviata al principio del Panno scolastico, e cioè durante il mese di dicembre.

In essa si darà cenno del numero degli alunni (delle alunne) e degli (delle) insegnanti, come pure delle materie ed ore di studio.

Si aggiungerà un breve resoconto economico dell'Istituto, ed infine le varie eventuali osservazioni circa l'andamento del Collegio durante Panno immediatamente precedente ed all'inizio dell'anno decorrente.

Prego quindi la P. (M.) V. di voler attenersi alle norme qui sopra esposte nel preparare la prossima relazione annua.

Guglielmo M. Card, van Rossum, *Prefetto*.

Francesco Marchetti Selvaggiani, Arciv. tit. di Seleucia,
Segretario.

148 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[1. A. S., XXII (1930) p. 111-115]

INSTRUCTIO

Ad Vicarios Praefectosque Apostolicos et ad Superiores Institutum, quibus a S. Sede Missiones concredita sunt

Quum huic Sacrae Congregationi, Propagandae Fidei praepositae, hinc a Vicariis et Praefectis Apostolicis, inde a Superioribus Institutum, quibus Missiones commissae sunt, circa propriam atque legitimam in gubernandis missionibus auctoritatem non infrequenter proponantur quaestiones, opportunum existimatum est, principia iuris, quae hanc materiam regunt, paulo magis illustrare. Dubitationes enim, haesitationes et incertitudines huiusmodi creare solent animorum dissensiones et rectam impedire missionum gubernationem earumque optatum progressum.

Ecclesia a divino suo Conditorum mandatum accipiens: *Sicut misit me Pater et ego mitto vos. Euntes in mundum universum praedicate Evangelium omni creaturae*, Ipsius in terris prosequitur missionem, nihil aliud quaerens quam universum humanum genus ad agnitionem Iesu Christi adducere et per legis evangelicae observantiam ad caelestem gloriam perducere.

In hoc divino mandato exsequendo Ecclesia solet imprimis in regionibus adhuc infidelibus Instituta religiosa vel missionalia tamquam socios sibi adiungere, ipsis committens regionem aliquam evangelizandam.

Institutum autem hanc laboris Ecclesiae participationem acceptans, ipsam Ecclesiae missionem arcte complectitur atque omnino suam facit. Unde revera in assumpta evangelizanda regione nihil aliud prosequi debet quam quod Ecclesiae missio habet, scilicet Iesum Christum annuntiare, populos ad veritatis agnitionem adducere, viam ad aeternam beatitudinem edocere, Dei regnum propagare. Qui ab hoc fine divino vel etiam in parte aberraret, terrenis propositis inser-

8 XII · 1929

Principia iuris circa missiones concreditas Institutis Missionibus et relationes inter Superiorem ecclesiasticum et Superiores religiosos.

Ecclesia mandatum missionis a Christo accepit?

Ipsa in exequendo Instituta praepremit sibi lunuit.

Unde Instituta Ecclesiae mandatum executioni dare debent, nil aliud.

viret, aliudque quodeumque et quantumcumque in se fortasse honestum consequendum intenderet, altam missionis praestantiam non perspiceret ac mandato commissio atque suscepto deesset.

Omnis quicumque in hoc opere adiutricem suam operam praebet, totus ac unice evangelico mandato Ecclesiae inseruiat oportet.

Ecclesia partem principalem sc. regimen ipsius missionis sibi relinet.

Ecclesia porro, alicui Instituto regionem aliquam evangelizandam committens, non intendit illum terrae tractum plane ac omnino relinquere curis illius Instituti. Iussui divino, cui deesse non potest, obtemperans, partem principalem, totum scilicet regimen missionis sibi retinet, ab Instituto adiutore generosum auxilium expectans operariorum evangelicorum et mediorum ad opus exsequendum.

Proinde Ecclesia Superiorem missionis nominat, Ecclesiae auctoritatem regentem.

Quamobrem verum missionis Superiorem ac Moderatorem Ecclesia ipsa nominat. Solet quidem ipsa ab Instituto, pro ipsius mutuae operae officiis, petere ut viros aliquos, doctrina, virtute atque apostolico studio praestantes, sibi proponat; sed ille quem ex eis eligit et missioni praeficit, non iam Instituti nomine et auctoritate, sed vice ac potestate Ecclesiae missionem regit.

Itaque Superior in regendo a Sede pendet, ei rationem reddere, eius placitis stare debet.

Itaque qui missioni ab Ecclesia praeponitur, sive is Vicarius fuerit sive Praefectus Apostolicus vel etiam simplex Superior, in gubernanda missione non iam ab Instituto sed a Sancta Sede dependet, et de ea non Instituto rationem reddere tenetur, sed Sanctae Sedi, quae eum elegit. Similiter in explendo suo officio non Superiorum Instituti placitis stare debet, sed Ecclesiae ductu ac desideriis uti tenetur.

Attamen Superior etiam Instituto huiusmodi coniunctus maneat.

Nihilominus summi semper monenti est ut is, cui a Sancta Sede regimen missionis conceditur, intime coniunctus atque acceptus maneat Instituto suo eiusque Superioribus. Quo enim maior existit cum hisce animorum coniunctio et voluntatum ad salvandas animas conspiratio, eo alacrius et fructuosius a missionariis laborabitur et eo libentius ac generosius operarii evangelici mittentur et subsidia necessaria suppeditabuntur.

Muniuet lura uon''00' "

Itaque unus ac verus missionis Superior is est qui nominatur a Sancta Sede, cui, uti praecipit canon 135c, *universa*

missionis cura... unice reservatur. Tota proinde actio in regione ad fidem convertenda ad ipsum pertinet, ab ipso moderatur. Ipse iudicat atque praescribit qua via et modo procedendum erit. Ad ipsum spectat missionales stationes constituere, scholas inferiores et superiores aperire, orphanotrophia, nosocomia, dispensatoria aliaque caritatis christianae opera providere, sacella et ecclesias erigere. Ipsi iudicandum est de modo, tempore, curriculo catechumenatus, de scientia debita et idoneitate catechistarum instituendorum.

Sine ipso nemo, cuiuscumque sit auctoritatis, opus aliquod in missione sive inchoare, sive immutare, sive suppressere potest.

Ex his aperte sequitur in veri Superioris missionis potestate esse debere tam media et opes, de quibus missio disponere potest, quam missionaries, qui ad regnum Dei dilatandum in ipsius territorium mittuntur.

In eius manu
esse debent me-
dia et opes

In Superioris ecclesiastici potestate sunt opes et media missionis. In eius manu sint oportet subsidia quaecumque missioni data, sive haec ab operibus missionalibus Propagationis Fidei, Sacrae Infantiae, S. Petri Apostoli pro clero indigena aliisve huiusmodi proveniant: sive alio modo a Christifidelibus vel etiam ab ipso Instituto, cui missio est concredita, oblata sint, sive a gubernio civili aliove qualicumque, caritatis vel humanitatis opere elargita fuere. Haec quidem omnia cum suo Consilio ipse administrat, sicut et fundos mobiles atque immobiles missionis, atque de iis, salva determinata specific destinatione donorum, pro necessitate ac utilitate missionis libere disponit. Si enim opes mediaque materialia, quae ad vitam et incrementum missionis destinata sunt, in alterius essent potestate, missionem rite gubernare ipse nequiret, sed ab alio arbitrio dependeret. Neque tamen inde sequitur Superiorem missionis pro libitu atque arbitratu suo opera quaecumque in sua missione moliri atque exsequi posse, Institutumque deinde teneri expensis providere ac debita portare. Non ita. Si missionis Superior opus aliquod aggredi intenderet ad quod exsequendum necessaria pecuniae vis deesset vel apti evangelici operarii desiderarentur, cum Instituti sui Superioribus rem agat oportet, vel etiam pro rerum

At non pro
libitu procedere
licet.

Deficientibus
pecunia et mis-
sionariis vel
cum S. C. agat

Vel cum Superioribus Instituti.

Superior ecclesiasticus de missionariis quoque disponere ius habet.

Peculiares conventiones cum Institutis miri possunt quae S. C. submitti solent.

Possunt domus religiosas, imo provinciae in missionibus erigi, imo hoc in votis est.

Iura Superioris ecclesiastici sunt iura Ordinarii in hoc casu.

Iudiciose ei considerate procedat.

Consilium missionis.

Superioris religiosi indicia.

Munia superioris religiosi.

adiunctis ad Sacram Congregationem de Propaganda Fide recurrat.

Sicut Superioris ecclesiasticis est de mediis materialibus disponere, ita quoque de missionariis. Eius auctoritati subduntur non solum missionarii strictiore sensu sumpti, qui scilicet in Evangelii praedicationem et in animarum conversionem proxime incumbunt, sacerdotesque quicumque, qui alio modo apostolice in missione laborant, verum etiam fratres laici in missionalibus operibus adhibiti.

Haec tamen minime impediunt quominus peculiares conventiones, quae, ut maiorem vim et stabilitatem habeant, Sacrae Congregationi de Propaganda Fide submitti solent, a Superiore ecclesiastico cum Institutis sive virorum sive sororum ineantur, ex quibus mutua iura aequae componantur.

Similiter non prohibetur quominus in missionibus domus religiosas, etiam exemptae, quinimo etiam religiosas provinciae, servatis de iure servandis, erigantur. Sacra Congregatio similes foundationes valde exoptat, non solum quia omnino desideriis congruunt a Domino Nostro Pio PP. XI encyclicis litteris *Rerum Ecclesiae* ¹ expressis, verum etiam quia summae utilitatis sunt, praesertim ubi agitur de missione clero indigenae concreditanda. In hisce et similibus casibus Superiori missionis ea iura competunt, quae a Codice iuris canonici, congrua congruis referendo, Episcopis circa huiusmodi Instituta conferuntur.

In usu potestatis suae missionis Superior magno iudicio et consideratione semper procedat. Non solum magni faciat Consilium missionis, quod ad praescriptum normamque canonis 302 constituere et consulere tenetur, verum etiam in magno pretio habeat Superioris religiosi indicia et consilia. Egregie siquidem Instituta, quibus a Sede Apostolica missione concreditae sunt, in bonum suorum sodalium ipsiusque missionis, regionales constituerunt Superiores. Horum quidem officium, a propriae religionis statutis definitum, limitatur omnino ad vitam religiosam missionariorum. Ipsis praesunt qua religiosi sodalibus ad eorum tam spiritualibus,

¹ Cf. supra, n. 120.

quam temporalibus necessitatibus et utilitatibus providendum. Curant et invigilant imprimis ut missionarii constitutiones proprii Instituti, quatenus apostolici labores id sinunt, fideliter observent, ut virtutes et perfectionem christianam colant, et secundum propriae professionis spiritum vivant. Unde apparet duas esse in missionibus potestates, quibus missionarii subduntur. Et licet utrique proprius atque omnino distinctus campus sit actionis: una missionariis qua missionariis imperante, altera religiosis qua religiosis praecipiente, quum tamen circa easdem personas exerceatur, nemo profecto non videt, quanti momenti sit, ut concorditer agant. Ex eorum amice collata opera pax procedit in missione et missionariorum fidus, alacer, animosus labor; ex eorum dissensione animorum deturbatio, partes, lugendae saepe difficultates. Ut ergo omnis Superiorum auctoritatum collisio, quantum fieri potest evitetur, atque in optatissimum missionis et animarum bonum ambae potestates perfecte conspirent, de mutua earum relatione aliquid amplius dicere iuvabit.

Regula primaria sit ut Superior missionis, praeter casus in iure praevisos, ne sese ingerat in disciplinam regularem et universim in ea omnia, quae ad vitam religiosam referuntur. Vicissim Superior religiosus ne sese immisceat aut quocumque modo se occupet in iis quae ad regimen missionis pertinent. Si tamen unquam conflictus in hisce orietur, praevalet auctoritas Superioris missionis, salvo iure recursus ad Sanctam Sedem (can. 296).

Superioris missionis est stationum missionalium Superiores nominare, eas sicut etiam missionarios mutare, de uno in alium locum transferre, eis uti pro occurrente missionis necessitate vel utilitate in diversis officiis vel muneribus. Omnes apostolici missionariorum labores ab eius directione dependent. Missionarii omnes eius subiiciuntur jurisdictioni, visitationi, correctioni in iis quae pertinent ad stationum regimen, sacrum ministerium, curam animarum, populi disciplinam, festorum observantiam, Sacramentorum administrationem, scholarum directionem, Seminariorum institutionem, cleri, praesertim indigenae, formationem, ad oblationes quoque quae intuitu missionis factae sunt et ad piarum

Duplex proinde potestas cui subsum missionarii

Concordia inter eos optatis, sima.

Mutua relatio inter has duas potestates.

L. Utraque in suo campo maneat.

2. In conductu quid iuris.

3. Iura Superioris ecclesiastici.

voluntatum implementum in favorem eiusdem missionis (can. 296).

Cusus in quibus cum Superiore religioso conlerre debet consilia et operam.

I. Officium Superioris religiosi.

In nominandis tamen aut transferendis Superioribus stationum et in eligendis ad varia munera et officia missionariis, collata utatur opera Superioris religiosi. Hic enim pro officio suo subditos plenius cognoscere atque eorum ingenia, facultates, animi virtutem, aptitudines quoque pro variis officiis melius perspecta habere solet. Unde Superior religiosus diversarum stationum superiores et officiis aptos viros proponat; Superior missionis vero eos nominet prout in Domino indicaverit. Superior religiosus vicissim consilia et incoepta Vicarii Apostolici apud sodales probet ac sustineat, eius auctoritatem fulciat atque defendat, curetque ut ipsi semper et ab omnibus perfecta obedientia et reverentia exhibeatur.

In dissensu quid iuris.

Superior religiosus, si quandoque persuasum sibi haberet, alicuius subditi spirituale vel etiam temporale bonum postulare ut ab uno in alium locum transferatur, vel officio aliquo aut munere levetur, reverenter et fiducialiter rem Superiori missionis exponat. In casu tamen dissensus, Superioris missionis sententia praevalere debet.

5. Ius coercitivum utriusque Superioris,

In dissensu quid iuris.

Superior missionis, ubi subditum sibi missionarium muneri suo graviter defecisse comperuerit opportunas dispositiones atque meritas poenas statuere potest. Superior vero religiosus in eodem casu cumulativum cum Superiore missionis ius habet. Attamen si aliter ab uno et ab altero decerni contingat, ea quae ab Ordinario decreta fuerunt, praevalere debent (can. 631).

(i) b) gravissimas rationes ius coercitivum. in dissensu quid iuris.

(i) b) gravissimas porro rationes tam Superior ecclesiasticus quam Superior religiosus aequo nire, non requisito alterius consensu aliquem a proprio loco vel munere remove potest; nec alter alteri causam iudicii sui aperire, multoque minus probare tenetur, salvo tamen recursu in devolutivo ad Apostolicam Sedem (can. 454 § 5).

Haec sunt, quae Sacra Congregatio de Propaganda Fide ad animorum in missione concordiam et unionem, ad pacem et tranquillitatem eorum qui in vinea Domini laborant, ad desideratum quoque laborum apostolicorum felicem succès-

sum, Praepositis missionum et Superioribus religiosis communicanda utilissima indicabat.

Quam Sacrae Congregationis Instructionem, Ssmo Domino Nostro Pio XI per Efhum Praefectum eiusdem Sacrae Congregationis relatam, in audientia die 21 novembris 1929 habita, Sanctitas Sua in omnibus benigne adprobare dignata est atque ab omnibus ad quos spectat omnino servari mandavit.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die octava decembris, in Festo Immaculatae Conceptionis Beatae Mariae Virginis, anno 1929.

G. M. Card, van Rossum, *Praefectus*.

F. Marchetti Selvaggiani, Archiep. Seleucien., *Secretarius*.

149 LITTERAE APOSTOLICAE PII PP. XI

Erigitur Delegatio Apostolica Congi Belgici
(.4. A. S., XXII (1930) p. +47]

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Ad regimen totius Ecclesiae, meritis licet imparibus, Domino disponente, vocati, more institutoque Romanos Pontifices Decessores Nostros sequuti, christifidelium, qui in longinquis regionibus exstent, necessitatibus spiritualibus pro re ac tempore consulere satagimus; proindeque, data opportunitate, in regionibus huiusmodi ab hoc catholico centro dissitis, Delegatos Apostolicos Nostros congruis facultatibus exornatos constituimus. Quapropter cum in Congi Belgici latissimo territorio vicariatus plures ac praefecturae apostolicae exstent christifidelibus refertae clcroque erga religionem atque Sanctam Sedem observantissimis, atque ad magis magisque ibidem Fidei utilitatibus consulendum aptam efformari Delegationem Apostolicam opportunum videatur: Nos, conlatis consiliis cum vnerabili-

10 —1 . 1030
Erectio Deleg.
g.itionis Apost.
Congi Belgici.

bus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, haec decernenda in Domino existimavimus. Nimirum motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, pro missionibus coloniae Congi Belgici itemque pro missionibus, quae in coloniis positae sunt Gubernio Belgico commissis per *mandatum*, Delegationem Apostolicam efformamus atque erigimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac fore, suosque plenos, atque integros effectus sortiri et obtinere, iliisque ad quos spectat vel in posterum spectare poterit, in omnibus plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque atque inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die x mensis ianuarii, anno m d c c c c x x x, Pontificatus Nostri octavo.

P. Card. Gasparri, a Secretis Status.

150 - LITTERAE APOSTOLICAE PII PP. XI

Erigitur Delegatio Apostolica pro Missionibus Africae a S. C. de Prop. Fide dependentibus

(.4. A. S., XXII (1930) p. 44S]

PIUS PP. XI

h l vw Ad perpetuam rei memoriam. — Pastoralis officii cura in
Erectio Dele· universum Christi gregem Nobis divina largitate commissam
ΛΓη\ N°s impense admonet ut paterna sollicitudine ea tempestive
Africam meri decernamus, quae in christifidelium, atque in illorum praeser-
?um Brigicum tim qui territoria incolant longinqua, commodum et utilita-

tem atque incrementum spirituale vertere noscantur. Qua re cum ad missiones Africae magis magisque provehendas peropportunum videatur quendam Apostolicum Delegatum constituere, qui, congruis facultatibus instructus, earundem necessitatibus speciali modo prospiciat, Nos, audito consilio venerabilium fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, omnibusque rei momentis attente perpensis haec decernenda existimavimus. Nimirum, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum tenore, Delegationem Apostolicam Africae ex nunc erigimus et constituimus. Volumus autem ut haec Delegatio singulas attingat Africae Missiones, quae Sacrae Congregationis Propagandae Fidei potestati subiectae sunt; illis tamen exceptis quae in territoriis Delegationum Apostolicarum Africae Meridionalis, Congi Belgici, Aegypti, Erythrae atque Abissiniae exstant.

Aegyptum,
^VJsiniam **

Haec mandamus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque atque inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XI mensis ianuarii, anno *mdccccxxx*, Pontificatus Nostri octavo.

P. Card. *Gasparri*, a *Sciretis* Status.

151 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE
[Arch. Prop. n. 4480-29 prot., mb. 57-2]

All' Illmo e Rmo Mons. Bartolomeo Cattaneo, Delegato Aposto-
lico dell'Australasia

Roma, 11 gennaio 1930

11 Con Suo pregiato foglio in data 19 nov. u. s. num. 575-29,
a proposito del rito della festa di S. Teresa del Bambino
V. S. Illma e Rma mi chiedeva se l'Australia e la Nuova
Zelanda si dovessero considerare, in relazione al Decreto
della S. C. dei Riti in data 13 marzo 1929, 1 come luoghi di
Missione.

bus" omni^Ver-
ritoria depen-
gr. de Prop. Fi-
de consideran
tur ut terrae
Missionis, pro-
Mraia eTk'Îva
Zeandia.
A tai proposito mi attretto a signincarli.e che tutti i terri-
tor* dipendenti da questa S. Congregazione si debbono consi-
derare, per lo meno *in favorabilibus*, come luoghi di Missione,
e che tali la Australia e la Nuova Zelanda sono state consi-
derate anche in altre occasioni, come ad esempio quando si
trattô del numero delle santé Messe da applicarsi *pro populo*
(cfr. telegramma di questa Sacra Congregazione alla S. V.
in data 17 marzo 1922).

G. M. Card, van Rossum, *Prefetto*.

F. Marchetti Selvaggiani, Arciv. di Seleucia, *Segretario*.

1 Cf. supra, n. 143.

152 – S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Litterae circulares ad omnes Ordinarios a S. C. dependentes
[Arch. Prop. η. 2231-30 prot.]

12 maggio 1930

Illine ac Revme Domine,

Hisce adnexa litteris duo folia, albo et fulvo colore distincta, A. Tua inveniet, quae *Prospectus* exhibent ad Relationem annuam circa Missionem istam, cui digne praees, aptius conficiendam, et huic S. C. de Propaganda Fide prout de more mittendam.

12 · V -1900

Duo Proepcc
tus pro annua
relatione trans-
mittuntur.

Prospectus primus, 1 in folio albi coloris exaratus, novam formam annuae Relationis inducit, latioresque quam in *Prospectu* usque nunc adhibito, tabulas exhibet pro inscribendis datis statisticis aliisque informationibus. Has vero notitias uti « confidentiales » habendas esse A. T. animadvertat, quae post huius S. C. examen, in eiusdem S. C. Archivo adservabuntur. *Prospectus* vero alter, 2 charta fulvi coloris distinctus, cum ad « sectionem datis statisticis edendis » destinetur, eas tantum notitias exhibebit, quas A. T., pro Sua prudentia, in vulgus edi posse indicaverit.

Finis utriuv
que.

Animadvertat insuper A. T. data statistica aliasque informationes hisce in foliis exhibendas spatium unius tantum anni (a die prima mensis iulii ad diem usque trigesimum mensis iunii insequentis anni) complecti debere.

Spatium unius
anni.

Cum autem rerum statisticarum cultorum praesertim valde intersit, data statistica tempestive cognoscere, A. T. supradictam annuam Relationem ad hanc S. C. non ultra mensem Septembrem transmittere satagat.

Tempus utile.

Hanc interea occasionem...

G. M. Card, van Rossum, *Praefectus*.

F. Marchetti Selvaggiani, Archiep. Seleucien., *Secretarius*.

1 Prospectus mandantur ipsis Superioribus missionum; non recepti sunt in Appendice.

2 Id.

153 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Lettera circolare per i Superiori Generali delle Congregazioni e Istituti religiosi missionari dipendenti dalla S. C. de Propaganda Fide, e a quelli degli Ordini, Congregazioni e Istituti non dipendenti che hanno personale nelle missioni

[Arch. Prop. n. 2908-30 prot.]

14 luglio 1930

Reverendissime Pater,

11-vu 1930 Probatio, quae a multis huic Sacrae Congregationi signi-
Circa ratio- ficata est, libri nuper editi, cui titulus: « Missiones catholicae
s'conffregaSJ Pars statist'ca » clare demonstrat quam opportunum sit, ut
ni quotannis data statistica ad Missiones spectantia, crebriore recensione
transmittendas. renovata> acj tempus edantur.

Quo mota consilio, Sacra haec Congregatio ad omnes Missionum Ordinarios die 12 maii litteras dedit, ad hoc ut iidem Ulmi ac Revfhi Domini annuam Relationem non modo pro Archivo, sed et pro « Sectione datis statisticis edendis » confectam ad hanc S. Congregationem exinde transmittere curarent. Litterarum earumdem, necnon duplicis iisdem adnexi folii seu formularii, exemplar pro Tua notitia hisce habes adiunctum (alleg. nn. II,2 III, IV). Cum autem huic S. Congregationi innotescere etiam debeant data statistica, quae ad numerum, distributionem, etc. alumnorum cuiusvis Societatis vel Instituti missionalis pertinent, Paternitatem Tuam rogo ut eadem data, quoad tuos Sodales, sedulo descripta per modulum, cuius exemplar heic adiungitur (alleg. num. I), *quotannis*, non ultra vero diem 30 septembris, ad hanc Sacram Congregationem remittere velis.

Prae oculis autem habeat Paternitas Tua ipsa data statistica, eadem ratione ac ea, quae de statu Missionum ab Ordi-

¹ Cf. *supra* n. 152.

- Cf. n. 152.

nariis in posterum erunt transmittenda, ad diem 30 iunii referri debere.

Pro certo habens Paternitatem 'Tuam Rrham sueta cura et diligentia optata huius Sacrae Congregationis esse adimpleturam, Tibi ex corde benedico.¹

Guil el mus M. Card, van Rossum, *Praefectus*.

Carolus Salotti, Archiep. tit. Philippi, *Secretarius*.

154 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Ai Delegati Apostolici di Albania, Cina, Giappone, Indie orientali, Indocina, Australasia, Sud Africa, Africa, Congo Belga
[Arch. Prop. η. 3210-30 prot.]

Roma, i° agosto 1930

Illiiio c Revmo Signore,

Con lettera circolare n. 2231 prot., in data 12 maggio u. s.,² questa S. Congregazione inviava *a tutti gli Illini e Revmi Ordinarii delle Missioni*, comprese nel territorio di giurisdizione di V. S. Illma e Revina, due Prospetti da servire alia compilazione della Relazione annua che deve essere trasmessa a questo S. Dicastero.

I - Vill I 1930

Circa ratio-
nés statistical
S. Congregatio-
ni iransmitten

Della medesima lettera accludo alia presente una copia,³ affinche la S. V. possa prendere opportuna conoscenza delle norme aile quali i Revmi Ordinari dovranno attenersi in merito all'anzidetta Relazione.

Nel tempo stesso trasmetto a X' S., in plico separato, un certo numero di copie dei suaccennati Prospetti, pregandoLa di volerne curare con cortese premura, a partire dal prossimo anno, la distribuzione ai Revmi Ordinarii di quelle Missioni che sono aflidate al Clero indigeno, e che non hanno un Pro-

¹ Formularia, de quibus est scrmo, non reproducuntur in Appendice.
- Cf. supni, n. 152.

³ Cf. I. c.

curatore presso questo S. Dicastero; e di provvedere ad eventual! richieste da parte di altri Re\mi Ordinarii. Sard grato a V. S. se, al giungere dei plico speditoLe, mi favorirà un cortese cenno di ricevuta, e frattanto...

Per il Card. Prefetto

Carlo Salotti, Arciv. tit. di Filippopoli, *Segretario.*

155 – SECRETARIA STATUS

[A. A. S., XXIII (1931) p. 62]

NOTIFICATIO

De muneris Delegati Apostolici Constantinopolitani ambitu

11 - 1931
Delegatus
Ap. Constanti-
nopolitanus
suum munus
exercet in eccle-
siis cuiuscum
que ritus Tur-
dae.

Ad solvenda quaedam passim suborta dubia, declaratur Delegati Apostolici Constantinopolitani munus — prouti explite edicitur in Litteris Apostolicis quibus conlatum est — rite expleri et exerceri in ecclesiis cuiuscumque ritus in tota ditione Turcica.

156 – EX NUNCIO RADIOPHONICO PH PP. XI

Die XII februarii MDCCCCXXXI

[Æ A. S., XXIII (1931) p. 67-68]

Ad missionarios

V.» - 11 - I"31
Ad Missiona-
ries.

Iam os Nostrum patet ad vos, filii et filiae in Christo carissimi, qui in missionibus orantes laboratis ad propagandam sanctam Christi fidem et Eius Regnum dilatandum. Sicuti Apostoli ecclesiarum primi, ita et vos: in periculis, in multa patientia, in necessitatibus et tribulationibus spectaculum facti; sicut illi, ita et vos « gloria Christi »; vos qui in laboribus, saepe etiam in vinculis et in sanguine vestro, usque ad mortem certantes bonum et magnum certamen

fidei et passionis atque bonam confessionem confitentes, animas lucrificatis et futurorum Christianorum semina seminatis. Salvete strenui milites Christi! Sed et sacerdotes indigenas ac bonos catechistas, praecipuos fructus eosdemque participes laborum vestrorum, salvere iubemus.

Ad infideles et dissidentes

Ad infideles
et dissidentes.

Ad vos etiam cogitatio Nostra et oratio Nostra convertitur qui a fide et unitate Christi adhuc abestis. Pro vobis enim quotidie offerimus preces et hostias Deo et Domino omnium, enixe petentes ut luce sua vos illuminet et vos ad oves quae vocem eius audiunt adducat et adiungat, et fiat unum ovile et unus Pastor.

Restat ut Urbi et Orbi, atque omnibus in eis habitantibus benedictionem Apostolicam impertiamus, quod et facimus in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

157 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Exrho Dfto Praefecto Apostolico Districtus Centralis Promontorii
Bonae Spei

[Arch. Prop. η. 1769-31 prot.]

20 maggio 1931

Excellme Domine,

Excellentia Tua mense ianuario 1931 Pontificiae Commissioni pro interpretatione Codicis iuris canonici sequens transmisit dubium: «Utrum post Codicis promulgationem adhuc sustineatur principium a Congregatione S. Officii emissum in Instructione Archiepiscopo Quebecensi die 16 Septembris 1824¹ tradita; «Ecclesia dispensando cum parte catholica super disparitate cultus ut cum infideli contrahat, dispen-

lo - iv ei 20
V - 1981.

Dispensatio
super dispari-
tate cultus am-
plius non se-
cumfert dispen-
sationem ab
impedimentis a
quibus exempta
est pars avatho-
lica.

¹ Cf. *Collectanea*, 2^a edit., n. 784, p. 454, col. 1.

sare intelligitur ab iis etiam impedimentis a quibus exempta est pars infidelis ut inde huius exemptio propter contractus individualitatem communicata remaneat et alteri ».

Suprema S. Congregatio S. Officii ad quam pro competentia praedictum dubium deductum fuit, per litteras nuper datas sequens super eodem tulit responsum: «*Negative*, idest Sancta Sedes dispensando super impedimentis disparitatis cultus non intelligitur dispensare ab impedimentis a quibus exempta est pars acatholica ». Quam sententiam Summus Pontifex benigne adprobavit [in and. diei 16 mensis apr. 1931]. Haec Tibi communicans....

Guilielmus M. Card, van Rossum, *Praefectus*.

Carolus Salotti, Archiep. tit. Philipp., *Secretorius*.

158 **CONSTITUTIO APOSTOLICA**

De Universitatibus et Facultatibus studiorum ecclesiasticorum
(.4. A. S., XXIII (1931) P. 241-262]

24 - V - 1031

In Universitatibus et Facultatibus studiorum ecclesiasticorum.

Ecclesia mandata divina parens temper humanae scientiae et culturae patruncum init

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Deus scientiarum Dominus, cum Ecclesiae suae divinum commiserit mandatum docendi omnes gentes,¹ eam sine dubio magistram constituit divinae veritatis falli nesciam atque adeo praecipuam totius humanae doctrinae patronam atque altricem. Ecclesiae enim est sacra omnibus hominibus praecepta tradere, quae ipsamet a Dei Revelatione repetit atque deducit; quoniam autem fides et humana ratio non solum inter se dissidere nunquam possunt », sed, perspecta eorum omnimoda concordia, opem quoque sibi mutuam ferunt ..,

¹ *I Sam.*, II, 3.

▪ *Matth.*, XXVIII, 19; *Marc.*, XVI, 15

nullo non tempore Ecclesia Christi sui officii esse duxit humanarum artium et disciplinarum culturam iuvare atque promovere;¹ quod sane bene multa ac luculentissima testantur litterarum monumenta. Etenim, post primam Ecclesiae aetatem, in qua Spiritus Sanctus ipse per se, charismatum suorum abundantia, eam christifidelibus doctrinam suppeditabat, quae in iis forte desideraretur, secundo post Christum natum saeculo praeclarae iam Smyrnae, Romae, Alexandriae, Edessae Christianae sapientiae domicilia floruerunt. Quo saeculo exeunte atque vertente tertio, illustra illa Alexandriae, Caesareae, Antiochiae *didascaleia* exorta sunt, ex quibus suam hauserunt scientiam, ut praestantiores tantummodo nominemus, Clemens Alexandrinus, Origenes, S. Dionysius Magnus, Eusebius Caesariensis, S. Athanasius, Didymus Caecus, S. Basilus Magnus, S. Gregorius Nazianzenus, S. Gregorius Nyssenus, S. Cyrillus Alexandrinus, S. Ioannes Chrysostomus, Theodoretus. Qui Patres et Scriptores Ecclesiastici, una cum S. Ephraem, S. Hilario Pictaviensi, S. Ambrosio, S. Hieronymo, S. Augustino, aliisque illius aetatis fere innumeris Ecclesiae doctoribus et magistris, in civili hominum consortione, veluti scientiarum optimates ab omnibus habebantur. Exacta vero magnorum Patrum aetate, sollerti potissimum monachorum Episcoporumque opera, scholae non paucae conditae sunt, opitulantes quidem iis qui rem publicam tunc temporis moderabantur. Ac sine dubio civilis omnium cultus et ecclesiastica doctrina, hoc saeculorum intervallo, idem veluti unum efficiebant, quod e litterariis ludis, – prope cathédrales aedes atque coenobia constitutis — in commune bonum copiose profluebat.

Conspectu
1 0

in antiquitate,

Medio aevo,

In ea namque mediae aetatis parte, quae obscurissima dici solet, cum litteras ingenuasque artes novi barbarorum incursus permiscere ac submergere minitarentur, hae, ab omnibus derelictae ac misere pessumdatae, apud Catholicae Religionis templa atque monasteria, in unum scilicet, quod daretur, perfugium atque asylum, tuto se receperunt. Atque Concilia annis DCCCXXVI et d c c c l i i i Romae habita eam san-

¹ Cone. Vatie. Constit. *De fide catholica*, cap. 4.

ciebant legem, quasi lucem in tenebris, qua « in universis episcopiis, subiectisque plebibus, et aliis locis in quibus necessitas occurrisset, omnis cura et diligentia haberetur, ut magistri et doctores constituerentur, qui studia litterarum liberaliumque artium assidue docerent ».

Quod si Romana Ecclesia, hac procellosa aetate, prisca humani cultus documenta neutiquam tutata esset, haud dubie hominum genus eos in perpetuum litterarum thesauros amisisset, quos antiqua tradiderant tempora.

Studiorum autem Universitas, gloriosum illud mediae aetatis institutum, quod eo tempore « Studium » vel « Generale Studium » vocabatur, Ecclesiam habet iam inde ab initio liberalissimam matrem atque patronam. Etenim, si non omnes ab Ecclesia Catholica suum duxerunt exordium Universitates, nihilo setius exploratum omnino est fere omnia antiquitatis Athenaea Romanos Pontifices aut conditores, aut saltem habuisse fautores atque duces.

Qua de re, id certo omnibus admirationem movet quantum Apostolica haec Sedes ad sacrae profanaeque doctrinae profectum contulerit, etiamsi unum saeculum consideretur. In quinquaginta et duabus Universitatibus ante annum MCCC per litteras conditis, haud minus viginti novem per Romanos tantummodo Pontifices, ac decem praeterea per Imperatoris vel Principum documenta simulque per Apostolicas Constitutiones creatae fuere. Celeberrima autem Athenaea, quae, ut alia praetereamus, Bononiae, Parisiis, Oxoniae, Salmanticae, Tolosae, Romae, Patavii, Cantabrigae, Pisis, Perusii, Florentiae, Papias, Olisipone, Senis, Gratianopoli, Pragae, Vindobonae, Coloniae, Heidelbergae, Lipsiae, Monte Pessulano, Ferrariae, Lovanii, Basileae, Cracoviae, A'lnae, Graecii, Vallisoleti, Mexici, Compluti, Manilae, Sanctae Fidei, Quiti, Limae, Guatimalae, Calari, Leopoli atque Varsoviae constitutae sunt, ab hac Almae Urbis Ecclesia principium vel certe incrementum ceperunt.

Temper re
■ntiorc.

Haud raro quidem rei publicae moderatores Ecclesiae regimini atque tutelae Universitates scholasque non paucas pedetentim subdlexerunt, attamen Ecclesia, quamquam sua experts libertate omniumque rerum, quibus affluebat, copia,

nihilominus, pro sibi insita natura, eiusmodi sapientiae veluti coenacula docendique instituta condere atque fovere nunquam destitit. Ob huiusmodi nempe munus, quod Ecclesia divinitus obtinet, Catholicae Religionis praecones omni prorsus ope contendunt ut prope ea, quae in barbaris regionibus construunt sacella, scholae etiam aperiantur; atque inibi non modo sacras, sed profanas quoque disciplinas pro viribus tradunt, itemque peculiaria scientiae civilisque cultus adiumenta invehunt, ad rudes illas gentes primis litterarum elementis agrorumque colendorum arte imbuendas. Quod si aliquando commenticiae cuiusdam progressionis iactatores, ad regiones illas penetrantes, quas Iesu Christi legati cruce et aratro nobilitarunt, conditas ibi scholas christianis principiis praeceptisque exuere enitentur, iidem infitiri haud poterunt Ecclesiam violatas a se litterarum sedes primum constituisse.

inuiiuta ðo
cendi in missio-
nibus.

Neque solum in sacrarum Missionum regionibus hominum cultum promovet Ecclesia, sed etiam, immo impensius, in iis nationibus, in quibus plus semel ipsa beneficentiae suo patrimonio despoliata est. Aridere igitur est eius opera prosperas studiorum Universitates nostro quoque tempore exoriri, ut ea quae Mediolani Sacro Iesu Cordi dicata est, ut Parisiensis, Insulensis, Andegavensis, Lugdunensis, Tolosana in Gallia, ut Noviomagensis in Hollandia, Lublinensis in Polonia, Berytensis in Syria, Vashingtoniensis in Foederatis Americae Civitatibus, Quebecensis, Marianopolitana, Octaviensis in Canadensi regione, S. Iacobi in Chilensi Republica, Sciangaiensis et Pekinensis in Sinis, Tokiensis in Iaponia, aliaeque non paucae.

in nationibus
“puñi.Γi.1 iù7

Illud praeterea luculenter ostendit Ecclesiam hominum cultum atque doctrinam impense fovisse, quod magnam semper de bibliothecis condendis asservandisque curam habuit. A Caesariensi enim Bibliotheca ad Ambrosianam usque et Vaticanam quot manu scriptos codices, quot libros typis impressos haec sancta mater Ecclesia summa cum industria collegerit nemo sane enumerare poterit. Atque in comperto est prima iam Christiani nominis aetate sacros pastores, ingruente periculo, bonorum suorum iacturam aequo animo

Cuni de Bi
bllothecis.

passos esse, sed una cum sacrificialibus vasis scientiae volumina diligentissime servasse. Quapropter omni prorsus fundamento destituitur falsa ea quorundam criminatio, Ecclesiam hominum mentibus ignorantiae caliginem offundere; quandoquidem Catholica Religio non insectatores metuit, qui eam martyrii gloria redimire possint, non haereses, quae suum sacrae doctrinae depositum accuratius illustrari iubeant, sed id unum timet: veritatis ignorationem; cum pro certo habeat adversarios, dummodo eius praeceptis atque rationibus, alieno a praeiudicatis opinionibus animo, diligenter studeant, minime eam esse malevola simultate persecuturos, quemadmodum secundo iam saeculo de Christiani nominis osoribus Tertullianus asseverabat: « Desinunt odisse qui desinunt ignorare ».¹

Specialior cura de divina doctrina.

Cura Pii XI.

At si Decessores Nostri, vertentibus saeculis neque curis pepercerunt neque laboribus, ut disciplinarum studia liberalesque artes alerentur quam maxime, utque omne genus magisteria multis locis instituerentur, peculiarem tamen voluntatem studiumque praecipuum in divinae doctrinae incrementum contulerunt, quippe quae ad causam sibi divinitus creditam potissimum conducat.² Iamvero Nos, gravissimi a Deo Nobis demandati muneris probe conscii, actuosissime ad sacras praesertim disciplinas animum adiecimus Nostrum, pro viribus contententes, ut ecclesiasticae Universitates Facultatesque, sicut praecipua dignitate sua, ita etiam studiorum subtilitate scientiarumque splendore inter cetera omnia Athenaea in primis eniteant. Siquidem, vixdum ad supremi Pontificatus cathedram evecti, officii Nostri duximus eam apparare legem, qua altioris huiusmodi disciplinae Institutis, plus centum ubique gentium conditis, finis assequendus clarius proponeretur, docendi methodus accuratius praescriberetur, unius denique formae constitutio definiretur, minime tamen peculiaribus posthabitis rerum locorumque rationibus, ita quidem ut eadem praesentibus necessitatibus omnino respondere valeant.

¹ *Ad Nationes*, l. i.

² S. Thomas, *Summa Theol.*, P. 1, q. i, a. §

Omne genus errores, nostris potissimum temporibus, sapientiae specie fucari solent, quo magis ab omnibus credantur, cum doctrinae lumen plurimum possit multorum animos allicere. Pernecesse igitur est eos christifideles, qui scientiarum pervestigationi aptiores se praebeant, ac potissimum delectos sacrorum alumnos, fuis ad Patrem luminum precibus¹ memoresque illius sententiae « in malevolam animam non introibit sapientia », ² penitus in sacras disciplinas et in eas, quae quomodocumque cum iisdem cohaereant, animum intendere atque ita id omne adipisci, ut possint, occasione data, catholicam veritatem rite docere et contra adversariorum incursus ac fallacias strenuissime tutari.

Equidem, pro Nostra parte pro Nostraque facultate, nihil Nobis reliqui faciemus, ut sacrae disciplinae, sicut olim in publicis studiorum Universitatibus primas ferebant, ita nunc quoque, potio-rem locum teneant, cum id ditissimus postulet, quem impertiuntur, veritatis thesaurus, et salutaris ille impulsus, quem in catholica confirmanda fide, in errorum tenebris profligandis, in omnium moribus ad evangelica praecepta conformandis pro natura sua exercent. Ita enim auspicato continget, ut omnes homines, de tenebris in admirabile lumen fidei vocati, ³ ad agnitionem veritatis veniant, ⁴ et omnis intellectus, adiuvante Dei gratia, in captivitatem redigatur in obsequium Christi. ⁵

Quibus Nos propositis rationibusque permoti, prope Sacram Seminariorum Studiorumque Universitatum Congregationem peculiare constitutum voluimus Consilium ex viris rerum intellegentia et usu praestantibus, cui quidem incumbere rebus omnibus studere atque consulere, quae ad studiorum ecclesiasticorum Universitates et Facultates ordinandas perficiendasque pertinerent — missis interim quae postea cum de aliis institutionibus tum praesertim de Pontificia Romana a S. Thoma Aquinate Academia, quam peculiari

u s t i t u t u m
C o n s i l i u m p <

¹ I a c ., I, 17.

³ S a p ., I, 4.

³ 7 P e t r ., II, 9

* J T i m ., II, 4.

s 17 C u r ., X, 5.

prosequimur cura, magis magisque promovenda adiungere opportunum videbitur.

Normae.

Quod quidem Consilium, post diuturnam diligentemque operam, adiutum sane a lectissimis variarum nationum doctoribus, laudabili omnino sollertia concreditum sibi munus, sub auspicio ac ductu Nostro, feliciter explevit. Quapropter Nos, optata Nostra tandem ad effectum adducentes, omnibus mature perpensis, ac suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, certa scientia ac de Apostolicae potestatis plenitudine has, quae sequuntur, leges et normas decernimus atque statuimus, easdemque ab omnibus, ad quos pertinent, observari iubemus.

Titulus I

1. Normae generales.

Normae generales

Art. i

Dctiniŭo.

Universitates et Facultates studiorum ecclesiasticorum eae sunt, quae auctoritate Sanctae Sedis ad disciplinas sacras vel cum sacris conexas tradendas et excolendas instituuntur, cum iure conferendi gradus academicos.

Art. 2

Universitatum et Facultatum studiorum ecclesiasticorum finis est: auditores disciplinis, quae sacrae vel cum sacris conexas sunt, secundum doctrinam catholicam altius instituere; eos ad fontium cognitionem, ad investigationis laborisque scientifici usum atque ad magisterium exercendum astruere; denique iisdem disciplinis excolendis provehendi-
sque quam maxime consulere.

Art. 3

Facuiim.

§ i. Facultates studiorum ecclesiasticorum censentur: Theologicae, Iuridicae, Philosophicae, aliae denique omnes, quae ad finem, de quo in art. 2, a Sancta Sede instituantur.

§ 2. Nomine Universitatum vel Facultatum comprehenduntur etiam haec Instituta a Sancta Sede in Urbe erecta: Pontificium Institutum Biblicum, Pontificium Institutum Studiorum Orientalium, Pontificium Institutum Utriusque Iuris, Pontificium Institutum Archaeologiae Christianae, Pontificium Institutum Musicae Sacrae.

Art. 4

Canonica erectio et suprema moderatio cuiusvis Universitatis et Facultatis studiorum ecclesiasticorum, in locis quoque et Institutis quae Sacris Congregationibus pro Ecclesia Orientali et de Propaganda Fide subiecta sunt, atque etiam Facultatum quae sunt pro Religiosis Familiis quibuscumque, reservantur Sacrae Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus.

Canonica erectio et suprema moderatio.

Art. 5

Statuta una cum Ratione studiorum uniuscuiusque Universitatis vel Facultatis indigent approbatione Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus.

Statuta.

Art. 6

Solis Universitatibus vel Facultatibus canonice erectis et ad normam huius Constitutionis approbatis ius est conferendi gradus academicos qui effectus canonicos habeant, salvo praescripto art. 36 § 2.

Ius conferendi gradus.

Art. 7

§ i. Gradus academici tres sunt: Baccalaureatus, Licentia seu Prolytatus, Laurea seu Doctoratus.

Natura graduum.

§ 2. Quaecumque Facultas confert Licentiam, et Lauream; liberum est singulis Facultatibus conferre etiam Baccalaureatum.

§ 3. Gradus academici e disciplinis praecipuis Universitatum vel Facultatum, in quibus conferuntur, appellationem trahunt.

Art. §

aim Baccalaureatus est gradus academicus ex quo cognoscitur eum qui hoc gradu donatur tale suae doctrinae specimen dedisse, ut idoneus censeatur ad curriculum persequendum pro gradibus academicis superioribus.

Art. 9

Luentia Licentia est gradus academicus ex quo cognoscitur eum qui hoc gradu donatur praestitutum studiorum curriculum absolvisse et tale suae doctrinae specimen dedisse, ut idoneus haberi possit ad docendum in scholis quae gradus academicos non conferunt.

Art. 10

§ 1. Laurea est gradus academicus ex quo cognoscitur cum qui hoc gradu donatur tale suae doctrinae et peritiae specimen dedisse, ut idoneus haberi possit, salvo praescripto art. 2i, ad docendum etiam in Universitate vel Facultate.

§ 2. Laurea peculiaris iura confert, quae in can. 1378 C. I. C. recensentur.

§ 3. Laurea in Re biblica, apud Pontificiam Commissionem Biblicam vel Pontificium Institutum Biblicum acquisita, eadem clericis parit iura eodemque canonicos effectus ac Laurea in sacra Theologia.

Art. 11

Fatuitate m
civilibu Uni-
versitatibu Ad hanc Constitutionem accommodandae sunt etiam Facultates studiorum ecclesiasticorum in civilibus Universitatibus erectae, ratione habita Conventionum quae a Sancta Sede cum variis nationibus initae sunt et adhuc vigent.

Art. 12

Ad hanc Constitutionem rite exsequendam servantur Ordinationes Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus.

Titulus II

De personis et regimine

2. Penonae
et repimen.

i - Auctoritates Academicae - Officiates

Auctoritate
et officiales.

Art. 13

§ i. Universitatis vel Facultatis regimen exercent Auctoritates Academicae, quarum praecipuae sunt: Magnus Cancellarius, Rector Magnificus vel Praeses, Facultatum Decani.

§ 2. Auctoritates Academicas in Universitate vel Facultate regenda et administranda adiuvant Officiales.

Art. 14

§ i. Universitati vel Facultati praeest Magnus Cancellarius, qui nomine Sanctae Sedis rebus omnibus, quae ad regimen ac studia pertinent invigilat.

Magnum c«n-
v”ar””.

§ 2. Magnus Cancellarius est Praelatus Ordinarius a quo Universitas vel Facultas iure pendet, nisi Sancta Sedes expresse alium constituerit.

Art. 15

Universitas regitur a Rectore Magnifico, singulae eius Facultates a Decanis, Facultas vero quae una sit a Praeside. His autem Auctoritatibus, pro locorum consuetudine et singularum Universitatum vel Facultatum natura, ad res scientificas, disciplinares, oeconomicas administrandas unum vel plura adsunt Consilia.

Rector Ma
linificus, Deca
nus, Praeses,
Consilia.

Art. 16

Rector et Praeses a Sacra Congregatione de Seminariis et Studiorum Universitatibus nominantur aut saltem, sicubi ex iure peculiari ad alios eorum nominatio pertineat, eiusdem Sacrae Congregationis confirmatione indigent.

Nominati-
p^idi?.

ordinis officia et iura, ratione habita iustarum consuetudinum et traditionum;

r) a quibus, quomodo, quibus condicionibus Professores cuiusque ordinis nominentur ac promoveantur.

Art. 2i

Ut quis in Professorum Collegium legitime cooptetur, requiritur ut: Conditiones.

i° doctrinae copia et bonis moribus et prudentia prae-fulgeat;

2° Laurea congruenti praeditus sit;

3° certis documentis, praesertim libris vel dissertationibus scriptis, se ad docendum idoneum probaverit;

4° professionem Fidei emiseric secundum formulam a Sancta Sede approbatam, ad normam can. 1406 § 1, 8° C. I. C. et Decreti Supremae Sacrae Congregationis S. Officii d. d. 22 martii 1918;¹

5° missionem canonicam docendi, post impetratum *Nihil obstat* Sanctae Sedis, a Magno Cancellario acceperit.

Art. 22

Si quis Professor vel doctrinam catholicam laeserit vel a vitae integritate defecerit, pro gravitate culpa ad normam Statutorum puniatur et, si res ferat, missione canonica docendi a Magno Cancellario privetur. Cocrduo.

3 *Auditores*

\udilores.

Art. 23

Auditores dividuntur in cos qui ad gradus academicos contendunt et cos qui ad gradus academicos non contendunt. Diviwo.

¹ Cf. A. A. S., X (1918) p. 136.

Art. 24

Adscriptio.

Ut quis in Universitatem vel Facultatem ascribi possit, exhibeat oportet,

si sit clericus: litteras commendatitias Praelati sui Ordinarii, servatis ceteris praescriptionibus ecclesiasticis quae forte sint;

si sit laicus: competentis Auctoritatis ecclesiasticae litteras testimoniales de vita et moribus.

Art. 25

Adscriptio ad gradus.

Ut quis in Universitatem vel Facultatem ad gradus academicos adipiscendos ascribi possit, afferre debet, praeter ea quae in art. 24 praecipiuntur, authentica testimonia, ex quibus appareat eum:

i° curriculum medium studiorum classicorum rite absolvisse;

20 a) pro Facultate Theologica: studiis mediis classicis rite peractis, saltem per biennium universae Philosophiae scholasticae studuisse et praescripta examina superasse;

b) pro Pontificio Instituto Biblico: consecutum esse Licentiam in sacra Theologia;

c) *si sit clericus*, pro Facultate Iuris Canonici, Pontificio Instituto Studiorum Orientalium, Pontificio Instituto Utriusque Iuris, Pontificio Instituto Archaeologiae Christianae, Pontificio Instituto Musicae Sacrae: cursum philosophico-theologicum ad normam can. 1365 C. I. C. complevisse.

Art. 26

Adscriptio ad gradus.

Nemo simul ascribi potest in plures Facultates ad gradus academicos in illis assequendos.

Art. 27

Adscriptio ad «Jias Universitatet».

Ab una Universitate vel Facultate ad aliam transire licet, servatis Ordinationibus Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus.

Art. 28

Auditor qui aliqua ratione deliquerit, meritis poenis ad normam Statutorum puniatur et in casibus gravioribus ab Universitate vel Facultate excludatur.

Coercitio,

Titulus III

De ratione studiorum

3« Ratio Mu
dinrom.

i - *Methodus generalis docendi*

Methodus ge
neraliR decendi
correspondent
tini.

Art. 29

Methodus in singulis Universitatibus vel Facultatibus talis adhibeatur, sive in disciplinis seligendis et ordinandis sive in argumentis proponendis et explicandis, qualis requiritur ut auditorum mentes ad finem, iisdem Universitatibus vel Facultatibus propositum, cohaerenter excolantur.

Nominatim:

a) In *Facultate Theologica* principem locum teneat sacra Theologia. Haec autem disciplina methodo cum positiva tum scholastica tradenda est; ideo veritatibus fidei expositis et ex sacra Scriptura et Traditione demonstratis, earum veritatum natura et intima ratio ad principia et doctrinam S. Thomae Aquinatis investigentur et illustrentur.

7?) In *Facultate Iuris Canonici* tam historia et textus legum ecclesiasticarum quam earundem ratio et nexus modo scientifico exponantur.

c) In *Facultate Philosophica* Philosophia scolastica tradatur, eaque ita ut auditores plena cohaerentique synthesis doctrinae ad methodum et principia S. Thomae Aquinatis instituantur. Ex hac autem doctrina diversa philosophorum systemata examinentur et diiudicentur.

<7) In *Pontificio Instituto Biblico* disciplinae, quae ad sacram Scripturam utcumque illustrandam conducunt, ita tradantur, ut sacrarum Litterarum auctoritas cum humana

tum divina vindicetur, atque sensus verbi divinitus inspirati ad mentem Ecclesiae indagetur et explicetur.

e) In *Pontificio Instituto Studiorum Orientalium* disciplinae, quae ad intellegendas condiciones religiosas totius vicini Orientis conducunt, ita ex ipsis fontibus illustrentur, ut auditores etiam non catholici plenam veritatem de unius Catholicae Ecclesiae missione divina percipiant.

f) In *Pontificio Instituto Utriusque Iuris*, fontibus investigatis, iuridico apparatu adhibito atque legibus inter se collatis, sive in Iure canonico sive in Iure civili, cum Romano tum vigenti, solida tradatur institutio.

g) In *Pontificio Instituto Archaeologiae Christianae* ita in antiqua monumenta Christiana studio historico-critico inquiratur, ut auditores ad doctrinam, instituta, vitam pristinae Ecclesiae per tutam certioreque illorum monumentorum interpretationem illustranda idonei efficiantur.

h) In *Pontificio Instituto Musicae Sacrae* disciplinae methodo historico-critica et theoretico-practica ita tradantur, ut auditores, secundum normas Motu Proprio Pii PP. X *De Musica Sacra* d. d. 22 novembris 1903,¹ et Constitutione Pii PP. XI *Divini Cultus Sanctitatem* d. d. 20 decembris 1928² editas, historia, scientia, peritia sive cantus gregoriani sive compositionis sacrorum concentuum sive organi pulsandi, in usum maxime et decus sacrae Liturgiae, instituantur.

Art. 30

Exercitationes. § 1. In singulis Facultatibus, praeter lectiones, fiant exercitationes, quibus auditores scientificam investigandi methodum et artem proponendi etiam scriptis ea quae studio assecuti sint, sub Professorum ductu addiscant.

Disputationes. § 2. In Facultate Theologica et Philosophica habeantur disputationes scholasticae, quibus auditores doctrinam penitus cognoscere, dilucide exponere, efficaciter tueri assuescant.

¹ Cf. *Collectanea* 2 edit., n. 2182.

² Cf. *supra*, n. 141.

2 *Studiorum curriculum*

Art. 31

Studiorum curriculum absolvitur:

- d) in Facultate Theologica annis quinque;
- b) in Facultate Iuris Canonici annis tribus;
- c) in Facultate Philosophica annis quattuor;
- d) in Pontificio Instituto Biblico annis tribus;
- e) in Pontificio Instituto Studiorum Orientalium annis tribus;
- f) in Pontificio Instituto Utriusque Iuris annis quattuor;
- «) in Pontificio Instituto Archaeologiae Christianae annis tribus;
- A) in Pontificii Instituti Musicae Sacrae *sectione* Cantus gregoriani annis tribus, *sectione* Compositionis sacrorum concentuum annis quinque, *sectione* Organi annis quattuor.

Art. 32

Statuta Universitatis vel Facultatis decernant quae ratio habenda sit graduum academicorum qui in aliis disciplinis acquisiti sint, atque studiorum alibi, praesertim in clericorum Seminariis vel Collegiis, peractorum ad curriculum opportune contrahendum, spectatis Ordinationibus Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus.

3 - *Disciplinae tradendae et examina*

Art. 33

§ i. Disciplinae dividuntur in:

- principales*, quae essentialiter requiruntur ad finem Facultatis assequendum;
- auxiliares*, quae ad principales bene tractandas necessariae sunt;
- speciales*, quae disciplinas, sive principales sive auxiliares, complent quodammodo atque perficiunt.

§ 2. In singulis Facultatibus, pro suis cuiusque peculiaribus traditionibus et pro locorum rationibus, praeter disciplinas principales et auxiliares, etiam aliquot ex specialibus tradantur vel peculiare cursus de quaestionibus maioris momenti ex disciplinis sive principalibus sive auxiliaribus instituantur. Quae speciales disciplinae vel peculiare cursus apte in sectiones distribui possunt.

§ 3. Auditoribus ad gradus academicos contendentibus praescribuntur omnes disciplinae principales et auxiliares ac praeterea una alterave ex specialibus aut aliquot cursus peculiare, ad normam Statutorum Universitatis vel Facultatis.

Art.'34

Examina. Ad validitatem graduum academicorum examina subeunda sunt de omnibus et singulis disciplinis ad normam art. 33 § 3 praescriptis.

Titulus IV

4. Collatio
vrnduunb

De collatione graduum academicorum

Art. 35

Quo nomine Gradus academici in Universitatibus vel Facultatibus studiorum ecclesiasticorum nomine Summi Pontificis regnantis et, Sede vacante, nomine Sanctae Sedis conferuntur.

Art. 36

Gradus ubi
non adest scho-
la propria.

§ i. Gradus academici ab Academiis vel Collegiis vel Institutis cuiuscumque generis quae scholas proprias non habent, conferri nequeunt, salvo praescripto § 2.

§ 2. Pontificia Commissio de Re Biblica, ex Litteris Apostolicis Pii PP. X *Scripturae Sanctae* d. d. 23 februarii 1904, Licentiam et Lauream in Re biblica conferre potest, ad normam tamen, congrua congruis referendo, praescriptorum art. 24, 25 i°, 20 b), 26, 38, 39, 40, 43 </), 44, 45 ,/), 46, 52.

1 Cf. A. S. S., XXXV (1903-04) p 530-532.

Art. 37

Firmis praescriptis art. 24, 25, 26, 32,36 ut quis ad gradus academicos consequendos admitti possit, necesse est scholas de omnibus disciplinis, ad normam art. 33 § 3 praescriptis, rite frequentaverit in Facultate canonice erecta et approbata.

Art. 38

Qui gradibus academicis donandi sunt professionem fidei emittant secundum formulam a Sancta Sede approbatam, ad normam can. 1406 § 1, 8° C. 1. C. et Decreti Supremae Sacrae Congregationis S. Officii d. d. 22 martii 1918. 1

Art. 39

Nemo Laurea donetur, nisi Licentiam antea consecutus sit.

Art. 40

Universitates vel Facultates Lauream *ad honorem* conferre nequeunt, nisi ex peculiari concessione singulis in casibus a Sancta Sede impetranda.

i – *Baccalaureatus*

Art. 41

Baccalaureatus conferri non potest:

«) in sacra Theologia ante expletum annum secundum ab incepto studiorum curriculo;

Λ) in iure canonico ante expletum annum primum;

r) in Philosophia ante expletum annum secundum;

<7) in Re biblica ante expletum annum primum;

e) in Studiis orientalibus ante expletum annum primum;

/) in utroque iure ante expletum annum secundum;

1 Cf. A. A. S., X (1918) p. 136.

«) in Archaeologia Christiana ante expletum annum primum;

Λ) in Cantu gregoriano ante expletum annum primum, in Compositione sacrorum concentuum ante expletum annum tertium, in Organo ante expletum annum secundum.

Art. 42

Examen. Firmo praescripto art. 37, qui ad Baccalaureatum contendit, talibus examinibus de disciplinis superiore tempore traditis subiciatur, ut liqueat num ad curriculum persequendum ad normam art. 8 idoneus sit.

Licentia.

2 – *Licentia*

Art. 43

Tempus.

Licentia conferri non potest:

d) in sacra Theologia ante expletum annum quartum ab incepto studiorum curriculo;

6) in iure canonico ante expletum annum secundum;

c) in Philosophia ante expletum annum tertium;

d) in Re biblica ante expletum annum secundum;

r) in Studiis orientalibus ante expletum annum secundum;

/) in utroque iure ante expletum annum tertium;

g) in Archaeologia Christiana ante expletum annum secundum;

/z) in Cantu gregoriano ante expictum annum secundum, in Compositione sacrorum concentuum ante expletum annum quartum, in Organo ante expictum annum tertium.

Art. 44

Examen.

Firmo praescripto art. 37, qui ad Licentiam contendit, subiciatur examini peculiari, ex quo appareat eum sibi comparasse doctrinam ad normam art. 9.

3 — *Laurea*

Laurea,

Art. 45

Laurea conferri non potest:

Tempus.

«) in sacra Theologia ante expletum annum quintum ab incepto studiorum curriculo:

A) in iure canonico ante expletum annum tertium;

in Philosophia ante expletum annum quartum;

d) in Re biblica ante expletum biennium post Licentiam;

in Studiis orientalibus ante expletum annum tertium;

in utroque iure ante expletum annum quartum;

g) in Archaeologia Christiana ante expletum annum tertium;

//) in Cantu gregoriano ante expletum annum tertium; in Compositione sacrorum concentuum ante expletum annum quintum; in Organo ante expletum annum quartum.

Art. 46

§ i. Candidatus, omnibus praemittendis examinibus superatis et opera exercitationibus ad normam Statutorum Universitatis vel Facultatis data, ut Lauream assequi possit, debet praeterea:

Examina ei
dissertatio nec-
non ex
mentum.

i° exhibere dissertationem scriptam, quae eum investigationibus scientificis aptum esse demonstret et ad scientiae profectum conducat quaeque saltem ex parte, secundum Statuta Universitatis vel Facultatis, typis edatur;

20 hanc ipsam dissertationem coram Auctoritatibus Academicis et Professoribus Universitatis vel Facultatis palam defendere.

§ 2. Universitas vel Facultas, praeter dissertationem et dissertationis defensionem, aliquod aliud statuatur experimentum a candidato coram dandum.

Titulus V

De rebus didacticis et oeconomicis

5. Res didacii
cue ct ocono
micae.

Aedificium.

i – *Aedificium*

Art. 47

Quaevis Universitas vel Facultas auditoria habeat non solum scholis et exercitationibus unice destinata, sed etiam, tam amplitudine quam numero, disciplinis tradendis atque auditorum frequentiae respondentia.

Bibliotheca
et adiuventn
scientifica.

2 – *Bibliotheca et adiuventa scientifica*

Art. 48

In unaquaque Universitate vel Facultate bibliotheca adsit ad Professorum auditorumque usum accommodata, in ordinem redacta, opportunis catalogis instructa, quae Universitatis vel Facultatis disciplinis tam tradendis quam discendis atque exercitationibus servire possit.

Art. 49

Universitas vel Facultas, pro peculiari suo fine, institutis et laboratoriis scientificis ac rebus omnibus quae pro scholis requiruntur praedita sit.

Honoraria et
tributa.

3 *Professorum et Officialium honoraria
atque auditorum tributa*

Art. 50

§ i. Professoribus honoraria pendantur vitae honeste, pro amplissimi muneris dignitate, sustentandae et sui status necessitatibus consentanea.

§ 2. Officialibus digna renumeratio concedatur.

Art. 51

Omnibus qui Universitati vel Facultati stabiliter servierint, cum a munere, iusta de causa cessaverint, honoraria emerita ita statuuntur, ut vitam decenter agere possint.

Art. 52

Statuta Universitatis vel Facultatis decernant quid auditores pro admissione, ascriptione annua, examinibus, diplomate persolvere debeant.

Titulus VI

Normae transitoriae

6 Norm
transitoriae»

Art. 53

Universa haec Constitutio valere incipiet a primo die anni academici 1932-1933; articuli vero 4, 35, 36, 38, 39, 40 a primo die anni academici 1931-1932.

Art. 54

Studia et examina, quae in Universitatibus vel Facultatibus ad gradus academicos consequendos ante annum academicum 1932-1933 secundum leges usque adhuc vigentes facta sint, valida habentur. Reliqua vero studia et examina a primo die anni academici 1932-1933, etiam auditoribus qui curriculum iam antea inceperint, facienda sunt ad normam huius Constitutionis et Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus Ordinationum.

Art. 55

Facultates Theologicae canonice erectae pro iis qui, curriculo philosophico-theologico ad normam can. 1365 C. 1. C. expleto, aliquas disciplinas theologicas altius pleniusque excolere intendunt, manere permittuntur, donec Sanctae Sedi

aliud visum fuerit; interim tamen Statuta sua, quantum salvo peculiari eanim fine fieri potest, ad hanc Constitutionem et Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus Ordinationes accommodare debent.

Art. 56

Omnes Universitates vel Facultates studiorum ecclesiasticorum a Sancta Sede iam erectae et approbatae, comprehensis his de quibus in art. 55, Statuta sua, ad hanc Constitutionem et Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus Ordinationes accommodata, ante diem trigesimum mensis iunii anni 1932 eidem Sacrae Congregationi exhibere debent, simul cum relatione de vita academica et oeconomica superioris triennii.

Art. 57

Si qua Universitas vel Facultas praescripto art. 56 non obtemperaverit, ius vel privilegium gradus academicos conferendi ipso facto amittet.

Art. 58

ci. iusuine.

Vigentes in praesenti contra hanc Constitutionem leges vel consuetudines, sive universales sive particulares etiam specialissima et individua mentione dignae, abrogantur. Item privilegia a Sancta Sede ad haec usque tempora personis sive physicis sive moralibus concessa, quae eiusdem Constitutionis praescriptis contraria sint, omnino revocantur.

Volumus denique ut praesentium Litterarum exemplis etiam impressis, sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel in officio constituti munitis et nomine alicuius notarii publici subscripto, eadem prorsus adhibeatur fides, quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent.

Quae autem per hanc Nostram Constitutionem statuimus, decrevimus, ediximus, mandavimus, rata omnia et firma con-

sistere ac permanere auctoritate Nostra volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo primo, die vicesima quarta mensis maii, in Festo Pentecostes, Pontificatus Nostri anno decimo.

Fr. Andreas Card. Fruhwirth
Cancellarius S. R. E.

Caietanus Card. Bisleti
Sacrae Congreg. de Seminariis et Studiorum Universitatibus
Praefectus.

Joseph Wilpert, Decanus Collegii Prot. Apost.
Vincentius Bianchi-Cagliosi, Prot. Apostolicus.

Loco Φ Plumbi

Reg. in Cane. Ap., vol. XLIV, n. 22 - M. Kiggi.

159 S. CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

[Æ A. S., XXIII (1931) p. 263-284]

ORDINATIONES

Ad constitutionem Apostolicam « Deus scientiarum Dominus de Universitatibus et Facultatibus studiorum ecclesiasticorum rite exsequenda »

Sacra Congregatio Seminariis et Studiorum Universitatibus praeposita, ad normam art. 12 Constitutionis Apostolicae *Deus scientiarum Dominus* d. xxiv maii anno mdcccxxxi datae, Ordinationes quae sequuntur Universitatibus et Facultatibus studiorum ecclesiasticorum tradit easdemque religiose servandas praescribit.

J2 - vi 1031

Ordinationes
pro executione
Constitutionis
• Deus scientia
rum Dominus *

T i t u l u s I

1. Normae generales.

Normae generales

(*Const. Apost.*, art. 1-12)

Art. i

Petitio canonicae erectionis.

Cum a Sacra Congregatione de Seminariis et Studiorum Universitatibus petitur ut Universitas vel Facultas canonice erigatur cum iure conferendi gradus academicos,

1° ostendatur ob locorum et temporis rationes opportunum esse novam Universitatem vel Facultatem erigi et spem certam fore, ut erigenda Universitas vel Facultas veram afferat utilitatem;

2° demonstretur haberi posse omnia quae requiruntur, ut Universitas vel Facultas vitâ scientificâ floreat:

«) iustum Professorum numerum ad normam art. 19 Constitutionis Apostolicae,

h) auditoria, bibliothecam, supellectilem, sicut in art. 47-49 Constitutionis Apostolicae et in art. 44-46 harum Ordinationum praescribitur,

c) pecuniae summam quae necessitatibus Universitatis vel Facultatis sufficiat;

30 exhibeantur:

a) *Statuta* cum *Ratione Studiorum* Constitutioni Apostolicae et his Ordinationibus congruentia,

l;) aedium descriptio,

c) accepti et expensi annui accurata propositio.

Art. 2

Concessio et lunhnnalio.

Sacra Congregatio ius conferendi gradus academicos non ante concedet, quam ea quae requiruntur ad effectum perducta sint; neque ius illud in modum stabilem confirmabit, nisi nova Universitas vel Facultas vitae suae academicae Constitutioni Apostolicae et his Ordinationibus congruentis per aliquot annos experimentum dederit.

Art. 3

Ad Statuta conficienda ante oculos habeantur Normae quae *Appendice II*, his Ordinationibus adiuncta, continentur.

Art. 4

Singulae Universitates vel Facultates canonice erectae et approbatae tertio quoque anno ad Sacram Congregationem de Seminariis et Studiorum Universitatibus relationem de statu suo tam academico quam oeconomico, secundum Normas his Ordinationibus *Appendice III* adiunctas, mittere debent.

Titulus II

De personis et regimine
(*Const. Apost.*, art. 13-28)

2. Personae et
regimen.

1 - *Auctoritates Academicae - Officiales*
(*Const. Apost.*, art. 13-18)

Xuclontatc*
cl Officiales.

Art. 5

Magnus Cancellarius

1° doctrinae orthodoxiam tutatur;

Magni Can-
cellarii munia.

2° providet ut praescripta Sanctae Sedis fideliter observentur;

3° Sacrae Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus nomina proponit eorum qui ad Rectoris vel Praesidis officium exercendum apti habeantur, aut ab eadem confirmationem petit eius qui Rector vel Praeses ad normam art. 16 Constitutionis Apostolicae ab aliis nominatus sit;

4° professionem fidei Rectoris vel Praesidis, secundum formulam a Sancta Sede approbatam, ad normam art. 1406 §1, 8° C. I. C. et Decreti Supremae Sacrae Congregationis S. Officii d. d. 22 martii 1918,¹ accipit;

¹ Cf. A. A. S. (1918) p. 136.

5° Professoribus legitime nominatis missionem canonicam confert cosdemque hac missione ad normam art. 22 Constitutionis Apostolicae privare potest;

6° examinibus ad Lauream consequendam, de quibus in art. 46 § 1, 2° et § 2 Constitutionis Apostolicae, de iure praesidet;

70 documentis authenticis Licentiae et Laureae primo loco subscribit vel suo nomine ab alio subscribendum curat;

8° Sacram Congregationem de Seminariis et Studiorum Universitatibus de rebus gravioribus, quae ad Universitatem vel Facultatem pertinent, certiolem facit, eique tertio quoque anno accuratam relationem, de qua in art. 4 harum Ordinationum, exhibet.

Art. 6

Rectoris et
Praesidis mu-
nia.

Rector vel Praeses

i° exsequitur praescripta Sanctae Sedis et Statuta Universitatis vel Facultatis;

2° accipit professionem fidei secundum formulam a Sancta Sede approbatam omnium Professorum Universitatis vel Facultatis, ad normam can. 1406 § 1, n. 8° C. I. C. et Decreti Supremae Sacrae Congregationis S. Officii d. d. 22 martii 1918,¹ itemque eorum qui, examine superato, academicis gradibus donandi sunt;

30 curat ut Professores in docendo Rationem Studiorum rite approbatam accurate sequantur;

40 convocat Universitatis vel Facultatis Consilia, cisque praesidet;

50 auditores ad Universitatem vel Facultatem admittit, eorum studiis et moribus prospicit eosque, si quid culpa commiserint, meritis poenis ad normam art. 28 Constitutionis Apostolicae plectit;

6° examinibus, ad normam art. 42 et 44 Constitutionis Apostolicae subeundis, si intersit, praesidet;

70 documentis authenticis Baccalaureatus primo loco et ceterorum graduum academicorum secundo loco subscribit;

¹ Cf. A. A. S. (1918) p. 136.

8° ad Magnum Cancellarium de studiis, disciplina, rebus pecuniariis refert;

9° quotannis ad Sacram Congregationem de Seminariis et Studiorum Universitatibus summaria ad rem *statistician* pertinentia secundum schemata ab eadem Sacra Congregatione redigenda, mittit.

Art. 7

Facultatis Decanus

1° vigilanter custodit doctrinam in propria Facultate tradendam; Decani munia.

2° praeest conventibus Facultatis, nisi ipse Rector intersit;

3° refert ad Rectorem quae a Facultate proponuntur;

4° quae ab Auctoritatibus superioribus statuuntur, in Facultate exsequenda curat;

5° de iure praeest examinibus de quibus in art. 34 Constitutionis Apostolicae, salvis art. 5, 6° et art. 6, 6° harum Ordinationum.

Art. 8

Officiales pro muneris sui gravitate in maiores et minores dividuntur. Officiales.

Art. 9

Rector Magnificus, Praeses, Decani in rebus, quae maioris momenti sunt, sua cuiusque Consilia interrogare debent. Consilia.

2 – Professores

{*Const. Apost.*, art. 19-22)

Professores.

Art. 10

Qui praesunt Universitati vel Facultati caveant, ne cui Professori munus concedant tradendi disciplinas inter se dispare, neve quemquam numero scholarum ita onerent, ut a debita earum praeparatione et a labore scientifico prohibeatur.

Art. 11

Professoribus non licet onera vel officia obire, quibus a numere docendi rite implendo impedian- tur.

Auditores.

3 - Auditores
(Const. Apost., art. 23-28)

Art. 12

Universitatis vel Facultatis auditores, qui quacumque de causa ad gradus academicos non contendunt, admitti possunt sive ad omnes scholas frequentandas sive ad aliquas tantum, quas sibi eligerint, firmo tamen praescripto art. 24 Constitutionis Apostolicae.

Art. 13

Curriculum medium studiorum classicorum, de quo in Constitutionis Apostolicae, praeter convenientem institutionem religiosam et linguas litterasque latinas, graecas, patrias, quae disciplinae praecipuae sunt, complecti debet etiam Historiam naturalem, Mathesim, Physicam, Chimiam, Geographiam, Historiam civilem, et quidem tantum quantum in eo qui ad studia academica accedit requiri solet, secundum normas Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus.

Art. 14

Curriculum medium studiorum classicorum rite peractum esse documentis authenticis Auctoritatis ecclesiasticae vel civilis probari debet, firmo hinc Universitatis vel Facultatis imponendi examen, quandocumque documenta allata non sufficere censeantur.

Art. 15

Si quis alumnus e schola media sive civili sive ecclesiastica venerit, in qua una vel plures disciplinae, de quibus in art. 13,

omnino non sint aut saltem non satis sint traditae, earum studium supplere atque in examine satisfacere debet, secundum Statuta Universitatis vel Facultatis.

Art. 16

§ i. Biennium Philosophiae scholasticae, quod ex art. 25, 2° α) Constitutionis Apostolicae prorsus requiritur ut quis in Facultate Theologica gradus academicos appetere possit, complectitur studium Logicae, Cosmologiae, Psychologiae, Criticae seu Criteriologiae, Ontologiae, Theologiae naturalis. Ethicae et Iuris naturalis, Historiae philosophiae.

Philosophiae studia praesupposita pro eradicibus theologicis.

§ 2. Biennium, de quo in § 1, rite absolvi debet, curriculo medio studiorum classicorum confecto in Facultate Philosophica vel in aliqua schola superiore ad Philosophiam scholasticam docendam destinata et ab Auctoritate ecclesiastica ad hoc approbata.

§ 3. Qui legitimis documentis probaverit se cursum Philosophiae scholasticae aliter ac in § 2 praescribitur absolvisse, in Facultatem Theologicam ascribi non potest, nisi in illius disciplinae studium saltem per annum in Facultate Philosophica vel in schola, de qua in eadem § 2, incubuerit et in examine de omnibus Philosophiae scholasticae partibus satisfecerit.

Art. 17

§ i. Ab una Universitate vel Facultate ad aliam transire licet etiam ad eadem studia continuanda, ea tamen conditione ut nemo ad Licentiam admittatur, quin tempore curriculum peracti omnes disciplinas ad normam art. 33 § 3 Constitutionis Apostolicae praescriptas rite absolverit.

Transitus in alias Facultates vel Universitates.

§ 2. Transitus, de quo in § 1, fieri potest tantum initio anni academici aut, ubi annus academicus in semestria dividitur, initio singulorum semestrium; ne fiat tamen nisi iusta de causa.

§ 3. Firmis praescriptis § 1 et § 2, Universitatibus vel Facultatibus ius est iis qui ab aliis ad se transierint rationem et ordinem studiorum statuendi.

Titulus III

3. Ratio mu-
diorum.

De ratione studiorum
(Const. Apost., art. 29-34)

Methodus ge-
neratis docendi.

i *Methodus generalis docendi*
(Const. Apost., art. 29-30)

Alt. 18

Doctrina San-
cti Thomae.

§ i. Quae in art. 29 «) et r) Constitutionis Apostolicae de institutione ad Angelici Doctoris rationem, principia, doctrinam statuuntur sancte servantur, ad normam Litterarum Encyclicarum Leonis PP. XIIII *Aeterni Patris* d. d. 4 augusti 1879¹ et Pii PP XI *Studiorum Oncem* d. d. 29 iunii 1923.²

Pars positiva.

§ 2. In parte disciplinarum *positiva* auditores ita instituuntur, ut non solum ipsam doctrinam probe addiscant, sed etiam fontes singulis disciplinis proprios legesque eosdem interpretandi cognoscant atque laboris scientifici subsidia et adiumenta cum fructu adhibere assuescant.

Pars specula-
tiva.

§. 3 In quaestionibus *speculativis* sive Theologiae sive Philosophiae adhibeatur methodus quam scholasticam vocant, non neglecta, tam in proponendis argumentis quam in afferendis, disputandis, solvendis difficultatibus, forma *sylogistica*. Hac autem methodo auditorum mentes ita excolantur, ut apti paratique efficiantur non solum ad falsa systemata erroresque antehac exortos diiudicandos et refutandos, sed etiam ad discernendas et ex veritate aestimandas sententias novas quae forte in disciplinis theologicis vel philosophicis exoriantur.

Art. 19

Disciplinae
principales.

Disciplinarum principalium, quae Universitatis vel Facultatis veluti summam constituunt, gravitas et excellentia etiam ex numero lectionum et professorum eluceant.

¹ Cf. A. S. S., XII (1879) P. 97-115.

² Cf. A. A. S., XV (1923) P. 309-326.

Art. 20

In Facultate Theologica, Iuris Canonici, Philosophica disciplinae principales totae tradendae sunt in scholis.

Art. 21

Sacra Scriptura, Theologia dogmatica, Theologia moralis, Philosophia scholastica, Codex Iuris Canonici et Ius Romanum tradantur lingua Latina. Professores autem operam dent ut auditores vim locutionum *technicarum* plene et accurate intellegant.

Art. 22

In exercitationibus, de quibus in art. 30 § 1 Constitutionis Apostolicae, professoris est principia methodica propriae scientiae exponere, nisi id in cursu peculiari fiat, et eorundem rectae applicationi invigilare, ita ut singuli discipuli ad legendos et interpretandos fontes, ad tractandas et diiudicandas quaestiones peculiare et praesertim ad scribendum, etiam in lingua vernacula, de selectis scientiae argumentis instituantur.

Art. 23

Exercitationes initium sumere debent: in Facultate Theologica et Philosophica saltem a *tertio* curriculum anno, in Facultate Iuris Canonici saltem a *secundo*, in Pontificio Instituto Utriusque Iuris a *secundo*, in Pontificio Instituto Biblico. in Pontificio Instituto Studiorum Orientalium, in Pontificio Instituto Archaeologiae Christianae, in Pontificio Instituto Musicae Sacrae iam inde ab anno *primo*.

In disputationibus scholasticis, de quibus in art. 30 § 2 Constitutionis Apostolicae, aliquis ex auditoribus thesim a Professore indicatam, eodemque vel alio Professore mode-

rante, exponet, demonstrabit atque vindicabit a difficultatibus, quas condiscipuli antea designati, et post hos, pro opportunitate, etiam alii opposuerint.

Art. 25

Ultimo anno. Ultimo curriculi anno scholae paucae sint; exercitationes autem continentur quidem, ita tamen ut amplum temporis spatium dissertationi pro Laurea praeparanda relinquatur.

Stndioriu
curriculum.

2 – Studiorum curriculum (Const. Apost., art. 31-32)

Art. 26

Ut studiorum curriculum ad normam art. 32 Constitutionis Apostolicae contrahatur, haec quae sequuntur in primis servantur:

In Facultate
theologica.

1° In Facultate Theologica:

qui, studiis mediis classicis rite peractis, Philosophiae scholasticae per biennium operam dederint ad normam art. 16 harum Ordinationum et deinde quadriennium theologicum ad normam can. 1375 C. I. C. rite absolverint, ad quartum curriculi annum, praemisso examine, admitti possunt.

In Facultati
iuris can.

2° In Facultate Iuris Canonici:

) qui quadriennium theologicum in aliqua Facultate Theologica canonice erecta et approbata rite peregerint, admitti possunt, nullo facto examine, in primum curriculi annum;

) qui quadriennium theologicum extra Facultatem Theologicam rite absolverint, ut in Facultatem Iuris Canonici ascribi possint, superare debent examen de Institutionibus Iuris canonici;

c) qui quadriennium theologicum, de quo sub litt. a) et 6), non peregerint, in Facultatem Iuris Canonici ascribi non possunt, nisi in examine de principiis Philosophiae moralis, Iuris naturalis, Theologiae fundamentalis ac de Institutionibus Iuris canonici rite satisfecerint;

d) qui lauream in iure civili consecuti fuerint, curriculum Facultatis Iuris Canonici biennio conficere possunt, firma pro laicis obligatione examinis praescripti sub litt. c).

30 *In Facultate Philosophica*'.

in Facultate

«) qui, studiis mediis classicis rite peractis, biennium philosophicum absolverint in schola superiore Philosophiae scholasticae, ab Auctoritate ecclesiastica ad hoc approbata, cui tamen non sit ius conferendi gradus academicos, recipi possunt, facto examine, in tertium annum Facultatis Philosophicae;

r,h'10,°Ph'fM.

h) qui cursum Philosophiae scholasticae extra scholam, de qua sub litt. c), peregerint, curriculum Facultatis Philosophicae triennio conficere possunt.

3 – *Disciplinae tradendae et examina*

(*Const. Apost.*, art. 33-34)

Disciplinae tradendae et examina.

Disciplinae principales et auxiliares ab omnibus Universitatibus et Facultatibus tradendae hic subiciuntur, facta singulis Universitatibus et Facultatibus potestate aliquot alias disciplinas omnibus auditoribus praescribendi.

Pro Facultate Theologica, Iuris Canonici, Philosophica in *Appendice I*, his Ordinationibus adiuncta, recensentur, in modum exempli, complures disciplinae speciales et cursus peculiare atque indicantur aliquot eorum sectiones ad normam art. 33 § 2 Constitutionis Apostolicae.

I – *Facultas Theologica*

In Facultate theologica.

i. – *Disciplinae principales:*

- a) Theologia fundamentalis;
- b) Theologia dogmatica;
- c) Theologia moralis;
- d) Scriptura sacra (i. e. Introductio et Exegesis Veteris et Novi Testamenti);

e) Historia ecclesiastica, Patrologia, Archaeologia christiana;

)

/) Institutiones iuris canonici.

|

2. – *Disciplinae auxiliares*:

I

a) Lingua hebraica et graeco-biblica;

h) Institutiones systematico-historicae Liturgiae;

]

c) Ascetica;

V

d) Quaestiones theologicae ad Orientales maxime spectantes.

*

I

3. – *Disciplinarum specialium et cursuum peculiarium exempla* vid. in *App. Z, n. 1.*

I

In Facultate
iuris can.

II – FACULTAS IURIS CANONICI

|

I

1. – *Disciplinae principales*:

®

λ) Introductio in scientias juridicas (Ius naturale, Philosophia iuris);

λ) Normae Generales – *Liber I Codicis I. C.*;

c) De Personis – *Liber II Codicis I. C.*;

d) De Rebus – *Liber III Codicis I. C.*;

jK

e) De Processibus – *Liber IV Codicis I. C.*;

f) De Delictis et Poenis — *Liber V Codicis I. C.*;

g) Ius publicum ecclesiasticum.

2. – *Disciplinae auxiliares*:

λ) Institutiones iuris romani;

6) Ius concordatarium {ubi viget Concordatum}

c) Elementa iuris civilis vigentis;

fl|

d) Historia iuris canonici (fontes, instituta, scientia).

3. – *Disciplinarum specialium et cursuum peculiarium exempla* vid. in *App. I, n. 2.*

■

In Facultate
philosophica.

III – FACULTAS PHILOSOPHICA

i. – *Disciplinae principales*:

a) Philosophia scholastica, exponenda secundum omnes suas partes (Logica, Cosmologia, Psychologia, Critica seu Criteriologia, Ontologia, Theologia naturalis, Ethica et Ius naturale), praemissa Introductione generali;

7) Historia philosophiae.

2. - *Disciplinae auxiliares*:

) Psychologia experimentalis;

) Quaestiones scientificae cum Philosophia coniunctae ex Biologia, Anthropologia, Mathesi, Physica, Chimia;

c) Interpretatio textuum selectorum ex Aristotele et S. Thoma Aquinate.

3. - *Disciplinarum specialium et cursuum peculiarium exempla* vid. in *App. I, n. 3*.

IV - Pontificium Institutum Biblicum

In Instituto Biblico.

1. - *Disciplinae principales*:

a) Quaestiones graviores Introductionis generalis et specialis in sacram Scripturam;

A) Exegesis pericoparum selectarum ex sacris Litteris;

c) Theologia biblica;

d) Cursus altiores de linguis biblicis (hebraica, aramaica, graeco-hellenistica),

e) Lingua aliqua orientalis (praeter hebraicam et aramaicam). Linguae autem inter quas selectio fieri potest, in primis sunt hae: syriaca. accadica et sumerica, arabica, aegyptiaca antiqua.

2. - *Disciplinae auxiliares*:

a) Historia biblica;

b) Geographia biblica;

c) Archaeologia biblica.

3. - *Disciplinae speciales et cursus peculiare*s in propriis Statutis recensentur.

V - Pontificium Institutum Studiorum Orientalium

In Instituto Orientali.

i. - *Disciplinae principales*:

a) Theologia fundamentalis et dogmatica cum doctrinis Orientalium dissidentium comparata;

7) Patrologia orientalis;

Liturgiae orientales;

✓ Historia ecclesiastica orientalium;

Ius canonicum orientale.

2. – *Disciplinae auxiliares:*

- a) Introductio in studia orientalia Christiana;
- b) Archaeologia Orientis christiani;
- c) Una ex his linguis: aethiopica, arabica, armena, coptica, georgiana, graeca antiqua et recentior, palaeoslavica, rumena, russica, syriaca, turcica.

γ – *Disciplinae speciales et cursus peculiare*s in propriis Statutis recensentur.

In Instituto
utriusque iuris.

VI – PONTIFICIUM INSTITUTUM ÜTRIUSQUE IURIS

Praeter disciplinas Facultatis Iuris Canonici proprias

1. – *Disciplinae principales:*

- a) Ius romanum;
- A) Ius publicum internum comparatum ;
- c) Ius poenale comparatum;
- (Γ) Ius processuale comparatum;
- e) Ius privatum comparatum;
- /) Ius internationale.

2. – *Disciplinae auxiliares:*

- λ) Oeconomia socialis;
- b) Notiones statisticae;
- c) Medicina legalis;
- d) Historia iuris romani;
- e) Historia iuris civilis, praesertim iuris communis.

3. – *Disciplinae speciales et cursus peculiare*s in propriis Statutis recensentur.

In Instituto
Archaeologico.

VII – Pontificium Institutum Archaeologiae Christianae

i. – *Disciplinae principales:*

- d) Historia, Liturgia, Hagiographia Ecclesiae antiquae;
- 6) Architectura et Historia aedificiorum sacrorum Ecclesiae antiquae;
- c) Descriptio et Historia coemeteriorum Christianorum primae aetatis;
- </) Iconographia sacra Ecclesiae antiquae (pictura, sculptura, artes minores);
- e) Epigraphia Ecclesiae antiquae.

2. – *Disciplinae auxiliares:*

a) Introductio critica in fontes historiae Ecclesiae antiquae;

b) Methodologia studiorum de monumentis Christianis;

c) Institutiones romanae primorum Ecclesiae temporum;

d) Technologia de antiquis monumentis effodiendis servandisque.

3. – *Disciplinae speciales et cursus peculiare in propriis Statutis recensentur.*

VIII – Pontificium Institutum Musicae Sacrae

In Instituto
Musicae sacrae.

A) – *Cantus gregorianus*

1. – *Disciplinae principales:*

a) Theoria gregoriana generalis;

b) Aesthetica, altior Theoria, Palaeographia gregoriana;

c) Institutiones sacrae liturgiae;

d) Exercitationes cantus gregoriani.

2. – *Disciplinae auxiliares:*

λ) Historia musicae, cantus gregoriani, legislationis ecclesiasticae de musica sacra;

b) Solmisationis variae species;

c) Ars recte canendi;

d) Ars gregorianos concentus moderandi;

e) Harmonia et Contrapunctum;

/) Ars pulsandi organum et « pianoforte » quod *complementare* dicitur;

g~) Ars consociandi organum cum cantu gregoriano.

3. – *Disciplinae speciales et cursus peculiare in propriis Statutis recensentur.*

B) *Compositio sacrorum concentuum*

i. – *Disciplinae principales:*

Praeter disciplinas de quibus sub litt. A) i-a), c), p)

a) Harmonia, Contrapunctum, Fuga;

b) Ars componendi secundum varias musicas formas.

2. – *Disciplinae auxiliares:*

Praeter disciplinas de quibus sub litt. A) 2-a), b), c), f), g).

-) Musicologia;
-) Polyphonia sacra secundum normas veterum summorumque auctorum;
- c) Ars chorum moderandi;
- d) Ratio iudicandi de musicis compositionibus;
- e) Ars symphonica (*Strumentazione*).

3. – *Disciplinae speciales et cursus peculiare*s in propriis Statutis recensentur.

C) – *Organum*

1. – *Disciplinae principales:*

Praeter disciplinas de quibus sub litt. A) i-a), c), d) et B)

- a) Ars pulsandi organum quod *principale* dicitur;
- b) Ars consociandi ex improviso organum cum cantu gregoriano;
- c) Ars componendi in organo modos musicos secundum antiquum ac recentiore*m* stilum.

2. – *Disciplinae auxiliares:*

Praeter disciplinas de quibus sub litt. A) 2-a, b), c), g) et B) 2-b), d)

Historia, Structura, Aesthetica organi – Illustriores musicae cum organo auctores – Ratio docendi artem pulsandi organum.

3. – *Disciplinae speciales et cursus peculiare*s in propriis Statutis recensentur.

Art. 28

Selectio disciplinarum. Disciplinae speciales seligantur pro cuiusque Universitatis vel Facultatis traditionibus et regionis necessitatibus, ad principia doctrinae catholicae in varias vitae intellectualis provincias efficacius diffundendas.

Art. 29

Frequentatio. § i. Auditores scholas omnes disciplinarum, quae in art. 33 §3 Constitutionis Apostolicae praescribuntur, fre-

quentare debent. Si quis auditor ab iis ita afuerit (cum vel sine causa), ut omnes absentiae simul sumptae tertiam partem anni aut semestris academici adaequent, annus ille aut semestre numero praescripto non comprehendetur, salvo poenis quibus, si culpam commiserit, vi Statutorum Universitatis vel Facultatis obnoxius esse poterit.

§2. Exercitationibus, quae Statutis Universitatis vel Facultatis ad normam art. 30 § 1 Constitutionis Apostolicae praescribuntur, auditores ad gradus academicos contendentes non solum intéressé, sed communi cum sodalibus labore et propriis commentationibus operam dare debent.

Art. 30

Horae scholarum ne tot sint numero, ut auditores ultra modum onerentur et tempore, quod studio privato, exercitationibus, examinibus parandis impendendum est, priventur.

Art. 31

§ i. Examina, de quibus in art. 34 Constitutionis Apostolicae, possunt esse, pro singulis disciplinis, sive unica sive plura, modo universam materiam complectantur.

§2. Examina, de quibus in § 1, possunt fieri aut solum coram aut etiam scripto.

Art. 32

Statutis Universitatis vel Facultatis definiatur, qua ratione examinatores suum de candidato indicium significare debeant.

Art. 33

In iudicio ultimo de candidatis ad singulos gradus academicos ratio habeatur omnium suffragiorum quae ii in diversis experimentis, sive scripto sive coram factis, tulerunt.

Art. 34

Ad omnia examina coram subeunda Professoribus et auditoribus liber patet aditus.

Titulus IV

4. Collatio
graduum.

De collatione graduum academicorum

(*Const. Apost.*, art. 35-46)

(*Const. Apost.*, art. 35-42)

Art- 35

Laurea ad ho-
norem.

Firmo praescripto art. 40 Constitutionis Apostolicae, potestas conferendi Lauream *ad honorem* tum tantum a Sancta Sede postulari poterit, cum Magnus Cancellarius et duae saltem partes Professorum ordinariorum Universitatis vel Facultatis in id consenserint.

Art. 36

Documenta.

§ i. Documenta authentica de collatis gradibus academicis mentionem faciant iuris conferendi gradus academicos, quod Universitas vel Facultas a Sancta Sede impetravit.

§2. Documentis, de quibus in § 1, ab omnibus, ad quos secundum praescripta art. 5, 70 et 6, 70 harum Ordinationum et peculiaria Universitatis vel Facultatis Statuta pertinet, subscribatur; eademque sigillo Universitatis vel Facultatis signentur.

Licentia.

i - *Licentia*

(*Const. Apost.*, art. 43-44)

Art. 37

Expei imen
tum-

§ i. Ut quis ad examen Licentiae admittatur, requiritur ut omnibus scholis et exercitationibus a Statutis Universitatis vel Facultatis, ad normam art. 30 et 33 § 3 Constitutionis Apostolicae atque art. 22 et 29 § 1 harum Ordinationum praescriptis, interfuerit et praeterea ut, ad normam art. 29 § 2 earundem Ordinationum, aptitudinis ad laborem scientificum dederit experimentum etiam scriptum.

§ 2. Experimentum, de quo in § 1, in aliqua schola exercitationum dandum et a Professore ad quem pertinet diiudicandum est.

Art. 38

§ i. Qui ad Licentiam contendit in Facultate Theologica, iuris Canonici, Philosophica, etsi iam annua vel semestria examina superaverit, subiciendus est examini peculiari ex quo appareat eum praecipuam Facultatis disciplinam universe callere. Quare hoc examen in Theologia sit: *de universa sacra Theologia* (Theologia fundamentalis, dogmatica, morali speculativa); in iure canonico: *de universo Codice iuris canonici*, ratione simul habita legum ecclesiasticarum praecedentium; in Philosophia: *de universa Philosophia scholastica*. Examen culturale.

Quae sit in Pontificis Institutis, de quibus in art. 3 Constitutionis Apostolicae, materia examinis peculiaris, ad normam art. 44 Constitutionis eiusdem subeundi, eorum Statutis definiatur.

§ 2. Peculiare examen, de quo in § 1, coram dandum est et sit saltem per horam.

§ 3. Professores, qui in experimento, de quo in § 2, suffragium ferant, sint saltem quattuor.

Art. 39

Salvo praescripto art. 37, ad assequendam Licentiam, praeter examen coram subeundum, de aliqua saltem disciplina e principalibus examen etiam scripto faciendum est. Examen scriptum.

2 - *Laurea*

(*Const. Apost.*, art. 45-46)

Laurea.

Art. 40

Statutis Universitatis vel Facultatis de dissertatione definiatur: Dissertatio.

1° quomodo componenda sit,

2° quando et quot exemplaribus sit Universitati vel Facultati exhibenda.

Art. 41

§ i. Argumentum dissertationis approbandum est a Professore disciplinae ad quam dissertatio pertinet, de consensu Rectoris vel Praesidis Universitatis vel Facultatis.

§ 2. Dissertatio examinanda et diiudicanda est a duobus saltem Professoribus rerum, de quibus agitur, peritis. Prius autem quam a censoribus dissertatio approbata sit, Prolyta seu Licentiatus ad eam palam defendendam admitti nequit.

§3. Dissertationis defensio sollemniter fiat, invitatis, praeter Auctoritates ecclesiasticas, etiam aliis doctrina atque vitae condicione praestantibus.

§ 4. Dissertationem oppugnare possunt, praeter censores, de quibus in § 2, et nonnullos Professores ad id designatos, etiam alii qui adsunt.

§ 5. Professores qui in dissertationis defensione, de qua in § 3, et in experimento ad normam art. 46 § 2 Constitutionis Apostolicae subeundo suffragium ferant, sint saltem quinque.

Art. 42

Examen coram
r. imfaciendum.

Examen coram faciendum, de quo in art. 46 § 2 Constitutionis Apostolicae, vel versabitur in definito numero thesium, quae artius sive cum rebus in dissertatione tractatis sive cum disciplinis quibus candidatus peculiariter operam dederit conectuntur; vel erit lectio palam habenda de argumento delecto ex disciplinis quibus candidatus in primis studuerit.

Art. 43

Exemplaria
transmittenenda?

Universitas vel Facultas exemplar singularum dissertationum approbatarum ad Sacram Congregationem de Seminariis et Studiorum Universitatibus et ad omnes Universitates vel Facultates studiorum ecclesiasticorum canonice erectas et approbatas, saltem propriae nationis, mittere debet.

Titulus V

De rebus didacticis et oeconomicis

(Const. Apost., art. 47-52)

5. Res didacticae et oeconomicae.

i - Aedificium

(Const. Apost., art. 47)

Aedificium.

Art. 44

Auditoria sint satis ampla, aeri pervia, decora, ad leges hygienicas et ad consuetudines scholarum in singulis regionibus vigentes accommodata.

2 - Bibliotheca et adiumenta scientifica

(Const. Apost., art. 48-49)

Bibliotheca et adiumenta scientifica.

Art. 45

§ i. Quaevis Universitas vel Facultas bibliotheca *consultationis* instruatur, in qua inveniantur opera sacra et profana praecipua, ad laborem scientiarum tam Professorum quam auditorum necessaria. 9

§ 2. Diligenter providendum et certa pecuniae summâ deposita cavendum est, ut bibliotheca non solum primo constituatur, sed etiam singulis annis voluminibus tam antiquis quam recens scriptis atque praecipuis *periodicis* secundum naturam Universitatis vel Facultatis augeatur.

§ 3. Bibliothecae leges et normae tales statuantur, ut necessitatibus Professorum et auditorum quam maxime consulatur, simulque auditores a periculo vel temporis inutiliter terendi vel damni in fide vel moribus patiendi sedulo praeserventur.

§ 4. Si singula instituta et laboratoria scientifica suam quodque bibliothecam non habeant, saltem curandum est ut accessus ad bibliothecam omnibus communem facile pateat.

Art. 46

§ i. Instituta ac laboratoria scientifica secundum rerum usum et necessitates aetatis nostrae adiumentis omnibus instruantur.

§ 2. Nulli disciplinae ea desint quibus, pro sua quaeque natura, opus habet ad res suas accurate explanandas et illustrandas, ut sunt tabulae geographicae et historicae, summaria statistica, instrumenta scientifica.

Honoraria et
tributa.

3 – *Professorum et Officialium
honoraria atque auditorum tributa*

(*Const. Apost.*, art. 50-52)

Art. 47

Universitatis vel Facultatis Statutis definiatur quanta Professoribus et Officialibus pro diversis eorum gradibus pendenda sint honoraria. Qua in re ratio habeatur legitimarum consuetudinum in singulis regionibus vigentium et iustarum legum quas similia Athenaea sive publica sive privata sequuntur.

Art. 48

§ i. In statuendis quae ad normam art. 51 Constitutionis Apostolicae ratione muneris depositi addicenda sunt, generatim ea servantur quae in singulis regionibus pro casibus similibus statui solent.

§ 2. Statutis Universitatis vel Facultatis accurate definiatur secundum quas regulas et normas singulis emerita honoraria addicantur.

§ 3. In regulis et normis, de quibus in § 2, clare significetur qua cautione oeconomica Universitas vel Facultas fidem interponat fore, ut emerita honoraria certo solvantur.

Art. 49

§ i. In definiendo quantum auditores ad Universitatis vel Facultatis sumptus conferre debeant, servantur normae in aliis Athenaeis similibus vigentes, ratione tamen habita communis conditionis oeconomicae auditorum.

§ 2. Universitas vel Facultas opportunis modis provideat, ne tributorum lege via graduum academicorum illis

praeccludatur, qui claro ingenio praediti spem faciunt se Ecclesiae valde utiles esse futuros.

§ 3. Quibus condicionibus tributorum solutio auditoribus aut plene remitti aut in posterum differri possit, simili modo definiatur ac in aliis eiusdem regionis Athenaeis.

§4. Universitas vel Facultas enitatur ut, quantum fieri potest, eae pecuniae augeantur ex quibus auditorum, qui id merentur, indigentiae succurratur, atque peculiaria constituentur beneficia scholastica, quae vulgo *Bursae studiorum* appellantur, in auditores optimos alendos et sublevandos eroganda.

§4. Universitas vel Facultas singulis annis pervulget quae et quibus condicionibus beneficia scholastica auditoribus conferantur.

Quas Ordinationes omnes et singulas Ssmus D. N. Pius divina Providentia PP. XI ratas habuit, confirmavit, evulgari iussit, contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Callisti, die xn mensis iunii, in festo Sacratissimi Cordis Iesu, anno mdcccxxxi.

C. Card. Bisleti, *Praefectus*.

E. Ruffini, *Secretarius*.

APPENDIX I

App. I

Disciplinae speciales et cursus peculiare
secundum art. 27 Ordinationum

Disciplinae spe-
dales et cursus
peculiares.

(Quae hic exempli causa subiciuntur, neque numero neque nominibus definita sunt, eum et augeri et dividi et diverso modo appellari possint).

i - Facultas Theologica

Historia sacra Veteris et Novi Testamenti; - Theologia biblica Veteris et Novi Testamenti; - Quaestiones selectae de Inspiratione et Hermeneutica, ratione praesertim habita

relationis ad Theologiam fundamentalem et dogmaticam; – Exegesis praecipuorum textuum dogmaticorum Veteris et Novi Testamenti; – Doctrina theologica alicuius Patris vel Doctoris Ecclesiae; – Quaestiones selectae ex Patrologia; – Interpretatio textuum selectorum SS. Patrum et S. Thomae Aquinatis; – Quaestiones selectae ex Theologia dogmatica speculativa; – Quaestiones selectae ex Theologia morali speculativa; – Quaestiones recentiores Apologeticae; – Mariologia; – Theologia pastoralis; – Theologia mystica; – Theologia liturgica; – Quaestiones selectae ex Archaeologia Christiana; – Eloquentia sacra; – Catechetica; – Paedagogia; – Historiographia ecclesiastica; – Historia religionis; – Historia dogmatum; – Historia conciliorum; – Historia theologiae, in primis scholasticae eiusque methodi; – Historia et Fontes theologiae moralis; – Historia et Fontes iuris canonici; – Historia liturgiae; – Historia missionum; – Missiologia; – Ars sacra; – Linguae antiquae ad disciplinas Facultatis utiles.

Sectiones: Biblica, Dogmatica, Historica, Moralis, Iuridica.

2 – *Facultas Iuris Canonici*

Ius ecclesiasticum orientale; Ius liturgicum; – Ius missionum; Ius romanum; – Diplomata ecclesiastica; – Oeconomia socialis; – Notiones statisticae; – Medicina legalis; – Iurisprudentia ecclesiastica; – Praxis processualis canonica; – Methodologia historico-iuridica; – Epigraphia iuridica; – Diplomatics et Palaeographia iuridica; – Historia iuris romani; – Historia diplomatie ecclesiasticae.

Sectiones: Dogmatica, Practica, Historica.

3 – *Facultas Philosophica*

Quaestiones selectae ex singulis partibus philosophiae; – Aesthetica; – Moralis socialis et Sociologia; – Expositio doctrinae alicuius ex praecipuis philosophis cum interpretatione textuum selectorum; – Ius gentium; – Paedagogia; – Philosophia scientiarum; – Biologia generalis; – Anthropo-

logia; – Mathesis superior; Physica theórica; – Chimia generalis; – Methodologia historica; Historia unius alteriusve partis philosophiae.

Sectiones: *Metaphysica, Ethica, Sociologica, Scientifica, Historica.*

APPENDIX II

App. II

Normae ad quas, secundum art. 3 Ordinationum, Universitatis vel Facultatis “ Statuta ” conficienda sunt

Normae pro
conficiendis
Maiutis.

Statuta Universitatis vel Facultatis, praemissa brevi eiusdem historia, declarare debent:

1. - Quem finem Universitas vel Facultas prosequatur; ex quibus scholis constet; quos gradus academicos conferat.

2. - Quis sit Magnus Cancellarius; ex quibus et quomodo eligatur Rector Magnificus vel Praeses et quamdiu munere fungatur.

3. - Quomodo nominentur Decani ceteraeque, si quae sint. Auctoritates Academicae atque Officiales tam maiores quam minores; quamdiu officio fungantur; quae sint eorum munera; ob quas rationes munus suum deponere possint; quae sint eorum honoraria ordinaria et emerita.

4. - Quae consilia habeantur; quomodo consilarii nominentur; quamdiu in officio permaneant et quae eorum sint munera et iura.

5. - Quae inter Universitatem vel Facultatem ex una parte et clericorum Seminaria vel Collegia ex altera sint rationes; quomodo inter illam et ista distinctio servetur et mutuum auxilium foveatur.

6. - Qui sint Professorum ordines et quot saltem in ordinem Professorum ordinariorum cooptari debeant; quomodo singulorum ordinum Professores nominentur; quae sint normae petendae vel dandae missionis canonicae; qua ratione ab uno ad alium ordinem ascendere possint; quamdiu officio fungantur; quae singulorum ordinum sint munera et iura; quae in singulis sint annua honoraria et horum statis temporibus amplificationes; quae sint honoraria emerita; quibus poenis et quando professores plecti possint.

- Quaenam auditorum sint genera; quaenam documenta et quae condiciones ante ascriptionem requirantur; quae pecuniae sint solvendae; quibus condicionibus tributa remitti possint; quae sint condiciones ut quis ex alia Universitate vel Facultate recipi possit; quibus poenis et quando auditores plecti possint.

8. – Quae sit studiorum ratio cum elencho disciplinarum principalium et auxiliarium et specialium atque etiam curriculum peculiarium pro unaquaque Facultate et pro singulis gradibus academicis consequendis; quae disciplinae pro singulis curriculi annis praescriptae sint; quae disciplinae speciales seu cursus peculiares ab auditoribus seligi possint; quot horis in hebdomada singulae disciplinae et cursus tradantur; quae exercitationes, instituta et laboratoria scientifica singulis curriculi annis ab auditoribus frequentari debeant; quae praescribantur examina et quae sint condiciones necessariae ad singulos gradus academicos adipiscendos; quomodo Professores indicium suum de candidatis proferant; quae documenta graduum academicorum concedantur.

9. – Quae bibliothecae, instituta ac laboratoria scientifica habeantur et quibus normis generalibus haec omnia regantur.

10. – Quodnam patrimonium habeat Universitas vel Facultas, quomodo id administretur eiusdemque redditus impendantur; cuiusnam indicio annua ratio accepti et expensi tam praeventiva quam consumptiva, quae dicuntur, subsit; quaenam inspectiones sive ordinariae sive extraordinariae ad pecuniae in scrinio asservatae tutelam habeantur.

App. III

APPENDIX III

Normae pro
Relatione triennali.

Normae pro “ Relatione triennali ” ad Sacram Congregationem de Seminariis et Studiorum Universitatibus, secundum art. 4 Ordinationum, mittenda

Quattuor partes distinguantur: *scientifica*, *didactica*, *moralis*, *oeconomica*. De singulis haec referri debent:

1. – Incrementa quae scholis, bibliothecis, institutis et laboratoriis scientificis allata sint; quid Universitas vel Facul-

- tas ad scientiarum incrementum contulerit; quae opera vel dissertationes sive a Professoribus, sive ab aliis, auspice tamen Universitate vel Facultate, edita sint.
2. – Quae calendaria et scholarum programmata Universitas vel Facultas secuta sit.
3. – Quae sive ad Professorum sive ad auditorum statum spectent.
4. – Ratio accepti et expensi superioris triennii.

160 – S. CONGREGATIO DE SACRAMENTIS
[A. A. S., XXIII (1931) P. 413-415]

1 - Vid - 1931

INSTRUCTIO

I

Ad Excellentissimos Episcopos, quoad dispensationes super impedimento consanguinitatis in primo lineae collateralis gradu mixto cum secundo impetrandas

Instructio ad Epp. quoad petendas dispensationes super impedimento consanguinitatis in primo gradu lineae collateralis mixto cum secundo.

Sat frequentes ad hanc Sacram Congregationem de Sacramentis perveniunt pluribus ex dioecesibus supplices libelli, ad impetrandas matrimoniales dispensationes super impedimento consanguinitatis in primo gradu lineae collateralis, mixto cum secundo.

Haud semel eadem Sacra Congregatio, arrepta occasione, de hac tam lamentabili re Revmos Ordinarios singillatim commonefacere non praetermisit: at, spectata eiusdem rei frequentia, quae magis in dies de loco in locum, contagii instar, diffundi conspicitur, opportunum ducit nonnullas statuere normas, quibus Exemi Praesules innixi, pro sua pastoralis sollicitudine, idoneis utantur modis, ad cohibenda efficaciter atque refraenanda eiusmodi suorum subditorum postulata, quae leviter nimis saepe exhibentur.

.Abusus.

Ad eiusmodi coercendam frequentiam, optimam queunt eamque utilissimam conferre opem Rmi Parochi, rite ac tempestive christifideles sibi subditos edocendo, praesertim in explananda catechesi et in concionibus habendis, Ecclesiam nempe matrimonialia statuuisse impedimenta, ut familiarum rectae constitutioni et ordinationi, sobolisque procrea-

Nomiaae.

Edocentur populus per parochos.

tioni et institutioni aptius foret consultum. Quapropter eosdem fideles avertere conentur a dispensationibus matrimonialibus nimis facile postulandis, praecipue si impedimenta maioris gradus respiciant, nisi vere graves urgentesque causae id suadeant; hisque exstantibus valde prudens erit si ecclesiasticae auctoritati, per parentes praesertim aut per parochum, prius ipsae patefiant, quam matrimoniales intercedant promissiones, atque in vulgus diffundantur.

Praescripta
canonica, prae-
sertim Gregorii
XVI.

Hac eadem super re Sedes Apostolica non destitit, prouti temporum necessitas postulabat, canonicas praescriptiones iam editas, et in primis Concilii Tridentini statuta, ad observantiam revocare, uti contigit saeculo elapso per Chirographum f. r. Gregorii XVI Summi Pontificis, diei 22 novembris 1836, ¹ cuius praescripta, quoad impedimentum de quo agitur, adhuc in suo robore permanere procul dubio dicenda sunt, sive quia Codex iuris canonici eadem nullatenus immutavit, sive quia haec Sacra Congregatio integre atque assidue huiusmodi servavit praxim, sibi ab Apostolica Dataria transmissam.

Pericula et
incommoda ex
praxi contra-
,ia.

Quamobrem Excmos Praesules in Domino monemus, ne faciles se praebeant in excipiendis et commendandis precibus nupturientium, qui tales dispensationes impetrare intendunt. In primis enim animadvertenda et cavenda sunt pericula diversaque incommoda, quibus obnoxii reperiuntur oratores tam arcto necessitudinis vinculo detenti, atque saepe notabili inter se aetate dissimiles. Equidem hisce in casibus coniugalis conversatio perraro pacifica atque constanter stabilis perseverat: unde consequitur, familiae compaginem haud firmam permanere, graviaque damna etiam physica in filios ac nepotes redundare, in quos, praeter cetera, uti tradunt viri sapientes atque ipsi egregii physiologicae artis vere periti, hereditaria parentum vitia dimanant tum physica tum moralia, ac ut plurimum etiam in filiis ingravescentia.

Meminisse praeterea iuvabit, nimiam adhibere indulgentiam in talibus dispensationibus concedendis — uti iam probe cavit praefatus S. P. Gregorii XVI Chirographus —

¹ Cf. *Ius Pont.*, de Prop. Fide, Pars I, vol. V, p. 165-167; *La molteplicità*.

idem esse ac occasionem praebere, imo fovere, qua debita minuatur observantia et morum castimonia, quae intercedant oportet cum personis tam arcto sanguinis vinculo adstrictis, in familiari conversatione vitaeque intima consuetudine. Nullus igitur est qui non perspiciat quantum intersit ne impedimentorum matrimonialium disciplina, quae coniugii dignitatem ac sanctitatem tuetur, crebris eiusmodi dispensationibus labefactetur, cum potius tectam sarctamque servare plurimum oporteat ad probos tuendos mores, ad pacem familiarum fovendam, atque ad bonum rei publicae quoque civilis provehendum.

Eas proinde solummodo iustas et congruenter graves habeant causas Exemi Praesules in memoratis dispensationibus efflagitandis, quae ob canonicas praescriptiones, aut ob diuturnum usum iugiter a S. Sede servatum, uti legitimae aestimantur, prout sunt v. g. remotio notabilis scandali, compositio gravium quaestionum in successione bonorum, aut resolutio implexarum vel valde miserarum conditionum familiarum. Ideoque ad rem haud sufficere censeant suetas, quae pro ceteris impedimentis etiam maioris gradus adducuntur, causas: nempe angustiam loci, aetatem mulieris superadultam, carentiam dotis et similia, excepto casu quo eadem, non singillatim sed cumulative sumptae, tam grave pondus efforment ut dispensationem suadeant, iuxta regulam iuris « singula quae non prosunt, simul collecta iuvant ».

Iustae et congruenter graves causae.

Causae non sufficientes.

In posterum itaque Exemi ac Revmi dioecesium Pastores atque Rectores eos tantummodo excipiant et commendent supplices libellos pro dispensationibus super memorato impedimento impetrandis, qui causis vere canonicis, sensu iam explicato, roborentur, eosdemque ipsi Exemi Episcopi ne graventur *litteris ad rem suis manibus confectis commendare*, quoties id sine gravi incommodo fieri contingat; quibus pro suis quisque subditis referre debet, una cum ipsorum aetate; canonicas causas in unoquoque casu concurrentes, ceteraque adiuncta, quae spectatis gratiam dispensationis opportunam in casu fore censeat. Id autem probe animadvertant Exemi Episcopi, *huiusmodi preces semper esse saltem sua manu subscribendas et speciali modo commendandas*, quotiescumque

Supplex libellus canonicis causis sit munitus, ab Ep. vel exaratus vel saltem subscriptus.

nempe litteras commendatitias suis manibus exarare non valeant.

Romae, ex aedibus eiusdem Sacrae Congregationis de Disciplina Sacramentorum, die i augusti 1931.

M. Card. Lega, Episc. Tusculanus, *Praefectus*.

D. Iorio, *Secretariat*.

161 - LITTERAE APOSTOLICAE PII PP. XI

Erigitur Delegatio Apostolica in Bulgariae Regno

[A. A. S., XXIV (1932) P. 225]

PIUS PP. XI

26 - IX - 1931

Erectio Delegationis /Xp. in Bulgaria.

Ad futuram rei memoriam. — Cum exigit Apostolicum munus, quo in terris fungimur, ut populorum bono, quantum in Domino possumus consulamus, eosdem strictiore vinculo Nobis atque huic Sanctae Sedi coniungere, data opportunitate, nitimur. Qua propter cum iam anno mdccccxxv in territorium Regni Bulgariae Praelatum titulo ac munere Visitatoris Apostolici decoratum atque episcopali dignitate insignitum miserimus, et nunc ad res religiosas melius ibidem provehendas peropportunum videatur eodem in Regno Delegationem Apostolicam constituere atque erigere, auditis quoque Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus qui tum Sacrae pro Ecclesia Orientali Congregationi, tum Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositi sunt, haec quae sequuntur decernenda existimavimus. Nimirum, auctoritate apostolica Nostra, praesentium Litterarum tenore, pro toto Bulgariae Regno ex nunc Delegationem Apostolicam erigimus et constituimus, eique omnia et singula deferimus iura, privilegia, honores, praerogativas, indulta, quae huiusmodi Delegationum propria sunt.

Haec, quae in bonum nobilissimae Regni Bulgarici gentis fore confidimus, in Domino statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; ipsique Delegationi Apostolicae per Nos in Bulgaria constitutae nunc et in posterum suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate quolibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxvi mensis septembris anno m d c c c x x x i, Pontificatus Nostri decimo.

E. Card. Pacelli, a Secretis Status.

162 – S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

[A. A. S., XXIV (1932) p. 74-81]

INSTRUCTIO

Ad supremos religionum et societatum clericalium moderatores: de formatione clericali et religiosa alumnorum ad sacerdotium vocatorum, deque scrutinio ante ordinum susceptionem peragendo

1. Quantum Religiones omnes ac Societates ad salutem conferant populorum, sive hi iam Christi fide sint regenerati, sive adhuc in idololatriae tenebris et in mortis umbra sedeant, vix poterit verbis edici. Eorum quippe alumni ii sunt qui, evangelica secuti consilia, atque mundo despecto, totos se divino servitio mancipientes, professionis suae virtute, aliud non quaerunt quam Dei regnum in terris promovere, prout non ita pridem Ssmus Dominus Noster Pius XI testabatur: « Ex hac igitur tanta religiosorum Ordinum varietate, quasi

1 - XII - 1931

Formatio clericalis et religiosa alumnorum ad sacerdotium promovendorum et scrutinium peragendum ante ordinum susceptionem.

Laudes Religionum.

1 Ep. apost. *Unigenitus Dei Filius*¹ 19 martii 1924 (A. A. S. f. vol. XVI, pp. 133-134); cf. supra, n. 116.

ex dissimilibus arboribus in agro dominico consitis, magna oritur et in salutem gentium provenit fructuum varietas; atque nihil sane pulcrius atque adspectu delectabilius quam harum complexus atque universitas Sodalitatum, quae, etsi ad unum atque idem denique spectant, habent tamen suum quaeque industriae et laboris campum, a ceteris aliqua ex parte distinctum. Fieri enim divinae Providentiae consilio solet, ut, quotiescumque novis est necessitatibus occurrendum, nova item religiosa instituta excitentur ac floreant ».

2. Qui status, quam sublimis et nobilis sit, nuper eloquenter edisserebat idem Beatissimus Pater in nuntio radio-phonico ad totum terrarum orbem transmissio, 12 febr. 1931, dum religiosos omnes alloquens, quos « filios et filias praedilectionis Nostrae » nominabat, eos esse dicebat, « qui quaeve charismata meliora aemulantes, atque in fide sanctissimorum votorum et in religiosa disciplina totius vitae nedum praeceptis sed et desideriis consiliisque divini Regis et Sponsi obsecundantes, Ecclesiam Dei virgineo odore fragrantem facitis, contemplationibus illustratis, orationibus fulcitis, scientia et doctrina ditatis, ministerio verbi et apostolatus operibus in dies percolitis et augetis. Igitur vere caelestis et angelicae vocationis participes, quanto pretiosorem thesaurum gestatis, tanto diligentiores adhibeatis custodiam, non solum ut certam vestram vocationem et electionem faciatis, verum etiam ut in vobis, tanquam in servis apprime fidelibus et devotis, cor Regis et Sponsi consolationem et reparationem aliquam inveniat pro infinitis offensionibus et negligentis quibus homines ineffabilem Eius dilectionem rependunt ».¹

Defectiones.

3. Cum ergo religiosorum status adeo praecellens sit, nihil mirum si humanae salutis hostis nullum non moveat lapidem, ut eos, qua perversis suasionibus, qua mundanarum voluptatum adlectu, qua denique passionum concitatione, ab eiusdem status sublimitate deficiat. Re quidem vera, non desunt graves desertionum casus, nedum ab statu religioso, verum etiam ab ipsa sacra militia, in quam per ordinum suspensionem fuerant viri religiosi cooptati. Quod, quanto accidat

¹ A. A. S., vol. XXIII (1931) p. 67.

eorumdem religiosorum, immo ipsius religionis, detrimento atque christifidelium scandalo, nemo est qui non videat. Quapropter, arrepta occasione Instructionis non ita pridem a Sacra Congregatione de Sacramentis ad locorum Ordinarios missae super scrutinio candidatorum instituendo antequam ad ordines promoveantur,¹ Sacra haec Congregatio Religiosorum, ut muneri suo satisfaciat, facto verbo cum Sanctissimo ac de ipsius speciali mandato haec quae sequuntur, in Moderatorum Religionum ac Societatum clericalium memoriam, revocare, atque, ubi opus sit, praecipere decrevit.

Normae.

De formatione alumnorum ad ordines promovendorum

4. Ex ipsa rerum natura atque quotidiana experientia accipimus, Religionum prosperitatem ab alumnorum formatione, sicut a cultura pulcritudinem arborum potissimum pendere. Quod ita exponebat sanctae memoriae Pius IX: 2 « Cum ex diligenti tyronum admissione atque optima illorum institutione latius cuiusque sacrae familiae status decorque plane pendeat, vos summopere hortamur, ut eorum qui religiosae vestrae familiae nomen daturi sunt, indolem, ingenium, mores antea accurate exploretis, ac sedulo investigetis quo consilio, quo spiritu, qua ratione ad regularem vitam ineundam ipsi ducantur ».

1. Formatio alumnorum promovendorum ad ordines.

Prosperitas Religionis pendet a formatione alumnorum.

5. Enimvero, mature iam prudenterque delectis adolescentibus religiosae vitae candidatis, Superiores impense curabunt ut eis una cum pietatis doctrina, ad aetatem eorum accommodata inferiores quoque disciplinae tradantur, quae in gymnasiis tradi solent; ³ « ita scilicet, ut non ante ad novitiatum accedant, quam humanitatis, ut aiunt, curriculum confecerint, nisi sat gravis interdum causa aliter decernen-

Tempore studiorum humanitatis.

¹ Instructio 27 dec. 1930 (A. A. S., vol. XXIII (1931), p. 120).

² Litt. Apost. *Ubi primum*, 17 iunii 1847. Cf. *Ius Pont.*, Pars I, Torn. VI, Pars I, p. 34³⁷-

³ Cod. iur. can., c. 589.

dum suadeat », ¹ quo casu compleri debebit, antequam cursus philosophicus incipiatur.

Vocationis
indicia nullen-
jchda.

Ante Novitia-
tum inquisitio-
nes faciendae.

Circa fami-
liam.

Pro Novitiis
clericis specia-
lit signa.

In Domibus
studiorum ex-
pleto novitiatu.

Vita ascetica.

6. Atqui imprimis, maxima diligentia, iam inde a primo candidatorum in Religionem ingressu, Superioribus adhibenda erit ut adolescentes, non gregatim, neve festinanter adsciscantur, ² sed ii soli, in quibus divinae vocationis indicia deprehenduntur, et spes affulget eosdem cum fructu ecclesiasticis ministeriis perpetuo addictum iri. ³ Ampliores adhuc de candidatis notitias sibi procurent Superiores antequam alumnos ad novitiatum admittant, ⁴ et testimoniales litteras forsitan insufficienter acceptas, per alias accuratas investigationes a fide dignis personis habitas, suppleant. Neque negligant Superiores notitias sibi assumere de illorum familiarum moribus, utrum nempe parentes fuerint ab illis vitiis immunes, quae facile in prolem redundare possent. Nimirum, in candidatis ad sacerdotium designandis, communia vocationis religiosae indicia minime sufficiunt, sed requiruntur praeterea signa specialia clericorum statui propria. Hac ergo de causa praecipiunt sacri canones, ut novitiatus alius pro clericis, alius pro conversis habeatur, adeo ut qui pro una classe expletus fuerit, pro altera non valeat. ⁵

7. Expleto novitiatu, alumni in iis domibus collocentur, in quibus plena legum observatio floreat, praesertim quod ad perfectam vitam communem, ⁶ necnon ad paupertatem spectat, ubi, praeterea, cetera ita sint disposita, ut praescriptum philosophiae ac theologiae cursum fructuosius valeant peragere. Quo quidem tempore cavebunt Superiores ne iuvenes a virtutum certamine animos remittant, illos ab illorum librorum aut ephemeridum lectione, quibus a bonis studiis praepediri utcumque possent, arcuentes, necnon, quod ad animi recreationem pertinet, ab illis quoque exercitationibus corpo-

¹ Pius XI, Ep. ap. cit., p. 140.

² Pius X, Ep. *Cum primum*, 4 aug. 1913, ad Mag. Gen. O. P. (A. A. S., V (1913) P. 388; Cf. Pius XI, *ibid.*).

³ Can. 1363, § x.

⁴ Can. 544-545.

⁶ Can. 558.

⁴ Can. 587, § 2.

reis, quae clericos minime decent, iuxta gravissimum monitum Concilii Tridentini:¹ «Sic decet omnino clericos, in sortem Domini vocatos, vitam moresque suos omnes componere, ut habitu, gestu, incessu, sermone, aliisque omnibus rebus nil, nisi grave, moderatum ac religione plenum prae se ferant »\ Curabunt quoque Superiores ut Magistri spiritus, quorum speciali curae toto studiorum curriculo illi committuntur, eorum animos ad vitam religiosam et clericalem, qua opportunis monitis, qua instructionibus atque adhortationibus, informant: ² hac enim ratione, et non aliter, tandem aliquando solidam doctrinam praeferent cum sanctissima vita coniunctam.

8. Quod spectat ad sacrarum litterarum studia, gravissima verba semper prae oculis habeant eiusdem SSmi Domini Nostri Pii XI:³ « Quam quidem rerum sacrarum cognitionem cum necesse sit Ecclesiae administros et maximi facere et penitus percipere, id ipsum est hortationis Nostrae caput, ut sodales religiosos, sacerdotio vel iam potitos vel posthac initiandos, ad disciplinas sacras assidue excolendas excitemus, quas nisi calleant, vocationis suae munia perfecte absoluteque implere non poterunt. Cum enim iis, qui se Deo consecraverint, aut unum aut certe praecipuum propositum sit orare Deum et divina contemplari aut meditari, qui igitur gravissimo eiusmodi fungantur officio, nisi fidei doctrinam plane cognitam habeant atque perspectam? Quod velimus eos imprimis attendere, qui umbratilem in caelestium rerum contemplatione vitam degunt; errant enim, si putant, theologicis studiis aut ante neglectis aut postea depositis, posse se, copiosa illa destitutos, quae c doctrinis sacris hauritur, Dei mysteriorumque fidei cognitione, facile in excelsis versari atque ad interiorum cum Deo coniunctionem efferri atque evehi. Ad ceteros autem quod attinet, sive ii docent, sive contionantur, sive animis expiandis pro tribunali poenitentiae sedent, sive in sacras expeditiones dimittuntur, sive cum populo in coti-

studia sacra,

¹ Scss. XXII, c. I, *De reform.*

² Can. 588, § i.

³ Ep. ap. cit., pp. 136, 137.

diana vitae consuetudine sermocinantur, nonne multiplex ista ministerii sacri exercitatio eo plus habitura est roboris atque efficacitatis, quo maiore eruditionis summa niteant ac polleant? n

Permanentia
in domo studio-
rum.

9. Quoniam vero haec iuvenum studiosa formatio comple-
ri nequit ubi dissipationi locus detur, aut iuvenibus passim
per diversas domos vagari, vel apud parentes commorari
permittatur, ideo non absque iusta et gravi causa, de qua re
Superiorum conscientia graviter onerata manet, eosdem iti-
nera suscipere liceat, sed in domibus ad studia destinatis
constanter permaneant; ibique, in exercitia pietatis ac scien-
tiae, usque ad completum studiorum curriculum, incumbant
assidue. Quod valet etiam, si quando eos, de licentia huius
Sacrae Congregationis, ante completum quartum sacrae
theologiae annum, presbyteratu insigniri contingat.

Post sacerdo-
tium initio sub
speciali cura
habeantur neo-
sacerdotes.

Speciale tyro-
cinium.

Studia et exa-
mina.

In quinquennali
Relatione com-
memoranda.

Specialis cura
habenda in eli-
gendis profes-
soribus etc.

10. Cum autem maiores scopuli initio vitae sacerdotalis
occurrere soleant, caveant Superiores ne post ordinationem
et completo iam studiorum curriculo, iuvenes sibi ipsi relin-
quantur, sed per aliquod tempus sub speciali cura eosdem
habeant. Quod ut facilius fiat, illos in domibus ubi perfecta
viget regularis observantia assignent, speciale tyrocinium, pro
uniuscuiusque captu subituros. Interim studia prosequantur
et in eis iugem profectum edant ad normam sacri canonis,
praecipientis ut « religiosi sacerdotes, ... post absolutum stu-
diorum curriculum, quotannis, saltem per quinquennium,
a doctis gravibusque patribus examinentur in variis doctrinae
sacrae disciplinis antea opportune designantis »:¹ de qua re,
in quinquennali relatione Sacram hanc Congregationem edo-
ctam teneant, simul rationem reddentes de causa motiva
exemptionum, si quas ipsi dare consuerint.

11. Haec autem omnia officia Superiores faciliore negotio
adimplebunt, si in personis, quibus iuvenum institutio com-
mittitur deligendis, speciales impenderint curas, ut nonnisi
viri prudentes, caritate ac pietatis observantia praestantes
ad id muneris advocaverint. Ipsi vero spiritus Magistri nec-
non scientiarum Professores, alumni suis, iam ab unguiculis,

¹ Can. 590.

exemplo disciplinae religiosae et virtutum sacerdotalium esse satagant, scientes nonnihil verba, plurimum vero exempla ad animos iuvenum informandos conferre.¹

II

De scrutinio ante susceptionem ordinum peragendo

12. Quod, vi canonicae legislationis, ad ordinationem religiosorum attinet, Superiores maiores vel concedunt litteras dimissorias Episcopis ordinantibus,² vel saltem alumnos ordinationi praesentant cum litteris testimonialibus.³ Hisce testimonialibus litteris Superior religiosus non solum alumnos esse de familia testatur, sed etiam de studiis peractis, deque aliis in iure requisitis fidem facit.^{4*} Hinc liquet, gravissimam illam obligationem qua tenentur Episcopi efformandi, probandi ac seligendi proprios subditos saeculares qui sacros ordines recipere volunt, eandem prorsus Superioribus religiosis incumbere, quorum est suis subditis ad sacros ordines accessum permittere. Et licet Episcopi valeant ad normam iuris⁶⁷ testimonio Superiorum non acquiescere ac per sese religiosum ordinandum examinare, non tamen ad hoc tenentur; sed, coram Deo ac Ecclesia, Superiorum bono testimonio assentiri possunt, atque in ipsos plenam respondendi obligationem circa candidatorum formationem et dignitatem refundere.^o

13. Cum res ita sapienter ordinatae sint, tanquam sibi iniuncta Superiores existimare debent gravissima Apostoli verba, tam saepe inculcata, quibus Episcopi de strictissima obligatione admonentur, candidatos semel atque iterum probandi, antequam eos ad sacros ordines admittant: *Manus cito nemini imposueris, neque communicaveris peccatis alienis:*¹ et

2. Scrutinium ante susceptionem ordinum

Superiores maiores gravissima tenentur obligatione ut ipsi Epp. formandi, probandi, seligendi candidatos»

Auctonue

¹ Can. 559, § 1; 588, § 1, 2.

¹ Can. 965 et 966, § 1.

⁸ Can. 994, § 5.

⁴ Can. 995, § i.

⁶ Can. 997, § 2.

• Can. 970, 995. § 2.

⁷ 1 Tim., V, 22.

*hi autem (Diaconi) probentur primum, et sic ministrent, nullum crimen habentes.*¹ Priora verba commentans aiebat S. Ioannes Chrysostomus:² *Quid est cito? Non post primam probationem nec post secundam, vel tertiam; sed postquam saepius circumspexeris et accurate examinaveris.* Et Codex iuris canonici, Patrum Conciliorumque sententias perstringens, ait:³ *Episcopus sacros ordines nemini conferat, quin ex positivis argumentis certus sit de eius canonica idoneitate; secus non solum gravissime peccat, sed etiam periculo se committit alienis communicandi peccatis.*

Normae.	14. Quae cum ita sint, sequentia ab omnibus religionum et societatum clericalium moderatoribus deinceps erunt observanda. Novitii, ante professionem votorum temporalium, quae omnino praecedere debet promotionem ad tonsuram et ad ordines minores, Superiori petitionem scripto deferant, in qua expressis verbis testimonium ferant de sua ad statum religiosum et clericalem vocatione, simulque firmum propositum pandant perpetuo se militiae clericali, in statu regulari, mancipandi: ⁴ quae petitio et declaratio in archivo asserventur. Superiores vero quemquam ad ordines ascendere ne sinant, quamdiu de eiusdem moribus, pietate, modestia, castitate, ad statum clericalem propensione, in studiis ecclesiasticis profectu, necnon religiosa disciplina, sibi per accuratum scrutinium non constiterit. ⁵ Ad quod certius obtinendum,
Ante professionem temporariam petitio scripta deferenda est Superiori.	
Ante ordines scrutinium accuratum.	
Inquisitiones.	testimonium exquirant Magistri spiritus aliorumque, quibus ob specialem cum alumnis frequentiam, horum vitam moresque pernoscere contigerit. Quae testimonia leviter ne recipiantur, sed sedulo ponderentur, habita ratione prudentiae, sinceritatis, iudicii maturitatis illa ferentium. De factis inquisitionibus deque scrutinii exitu, iustum condatur documentum in archivo asservandum. Denique, Superior ipse, vel per se, vel per alium scientia ac prudentia praeditum, sibique adolescentum fiducia comparandae idoneum, hos interro-
Documentum de his condendum.	
Interrogatio.	

¹ *I Tim.*, III, 10.

■ Homil. XVI, n. i.

³ Can. 973, §3.

⁴ Can. 973, § i.

⁵ Can. 973, § i.

gare curet, ut tandem aliquando certior reddatur ipsos libere ac scienter ordines in statu religioso appetere.

15. Quod ad ordinum maiorum susceptionem attinet, meminisse Superiores religiosos oportet, cos alumnos suos minime posse ad eosdem promoveri sinere, antequam professionem sive perpetuam, sive solemnem emiserint.¹ In religionibus ubi perpetua vota non emittuntur, Superiores districte vetantur, alumnos ante triennium completum votorum temporariorum ad ordines sacros promovere: in Societatibus vero sine votis — peracta, si adsit, perpetua seu definitiva cooptatione — ante triennium item completum a prima post novitiatum cooptatione in ipsam Societatem.

Ante ordine» maiores professio perpetui praecedere debet.

vel triennium, ubi vota vel non, vel non perpetua habeantur.

16. Antequam alumni ad subdiaconatum admittantur, novam Superiores inquisitionem de supradictis² instituere debent. Ad quod praestandum documenta inquisitionis iam peractae in archivo servata iterum videant, et nova testimonia de moribus, deque spiritualibus qualitatibus cum antiquis comparent; ut probe noscant quomodo iuvenes a prima professione, tum in disciplina religiosa, tum in profectu in studiis clericalibus sese exhibuerint. Quibus demum peractis, si digni et idonei inventi fuerint, nullaue adsit ratio canonica cur ab ordine recipiendo arceantur, Superiores litteras diinisoriales seu testimoniales pro ordinatione ipsis concedere possunt; iis servatis quae in iure canonico propriisque constitutionibus statuuntur.

Ante Subdiaconatum nova Inquisitio, cum praecedentibus comparanda.

17. In omnibus vero Religionibus et Societatibus, Superiores antequam alumnos ad subdiaconatum praesentent, praeter inquisitionem supra praescriptam (n. 16), ab ipsis testificationem, intuitu subsecuturae, tempore suo, sacrae ordinationis, manu propria candidati subscriptam et iurandi fide, coram Superiore, firmatam, exigere debent sequentis tenoris:

iurata in scriptis.

« Ego subsignatus N. N., alumnus Ordinis vel Congregationis N. N., cum petitionem Superioribus exhibuerim pro recipiendo subdiaconatus ordine, diligenter re perpensa

Formula.

¹ Can. 964, §§3» 4.

a N. 14.

coram Deo, iuramento interposito, testificor: 1. Nulla me coactione, seu vi, aut nullo impelli timore in recipiendo eodem sacro ordine, sed ipsum sponte exoptare, ac plena liberaque voluntate eundem cum adnexis oneribus amplecti velle. - 2. Fateor mihi plene esse cognita cuncta onera ex eodem sacro ordine dimanantia, quae sponte amplector, ac Deo opitulante propono me toto vitae curriculo diligenter servare. - 3. Quae castitatis voto ac coelibatus lege praecipiuntur, clare me percipere testor, eaque integre servare usque ad extremum vitae, Deo adiuvante, firmiter statuo. - 4. Denique sincera fide spondeo iugiter me fore, ad normam sacrorum canonum, obsequentissime obtemperaturum iis omnibus quae mihi a Praepositis, iuxta Ecclesiae disciplinam, praecipientur, paratus virtutum exempla, tum opere, cum sermone, aliis praebere, adeo ut tanti officii susceptione retributionem a Deo promissam accipere merear. Sic testor ac iuro, super haec Sancta Dei Evangelia, quae manu mea tango.

.... die.... mensis... anni.... N. N. manu propria».

Testificatio
haec ante vota
sollemnia dan-
da.

18. Notandum, in Ordinibus votorum solemnium, praedictam testificationem, manu propria religiosi subscriptam et iurisiurandi fide firmatam, emissioni votorum solemnium praemitti debere.

In litteris di-
missoriis et te-
stimonialibus
de his omnibus
testentur Supe-
riores.

19. In dimissoriis litteris pro alumnorum ordinationibus, iuxta praescripta Codicis iuris canonici, concedendis, necnon in testimonialibus litteris, Superiores de his omnibus onerata eorum conscientia, Episcopo ordinanti testentur; cui tamen liberum sit pro lubitu interrogationes etiam privatim alumnis ordinandis facere.

Ep. licet in-
terrogationes
facere.

Ante Diaco-
natum et Pic-
sbvtratum vi-
gilantia.

20. Iacet pro diaconatus et presbyteratus ordine opus non sit informationes adeo amplas atque nova requirere testimonia, advigilent tamen Superiores et videant utrum, in intervallo ab unius et alterius ordinis sacri collatione, nova acciderint, quae vel patefaciant dubiam ad sacerdotium vocationem, vel nullam prorsus commonstrent. Hoc in casu, per-
scrutatione perquam diligenter peracta, adhibitoque virorum prudentum consilio, novi ordinis susceptionem penitus interdican-
t, remque ad hanc Sacram Congregationem referant, a

Exort i dubia
vei Mena r n

qua, pro singulis casibus, quod opportunius in Domino visum fuerit, decernetur.

21. Haec omnia Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia PP. XI in audientia diei 10 mensis decembris anni 1931, audita relatione ab infrascripto Card. Praefecto Sacrae Congregationis peracta, rata habere et confirmare dignatus est, mandans praeterea ut praesens instructio omnibus Supremis Religionum et Societatum clericalium Moderatoribus notificetur, ab ipsis adamussim observanda, praecipiens etiam ut sub initio cuiuslibet anni religiosi clericis perlegatur, deque hisce praescriptionibus fideliter adimpletis Superiores in quinquennialibus relationibus Sacram hanc Congregationem edoceant.

Haec instructio quotannis legenda.

In Relatione quinquenniali S. Sedes edocenda.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis de Religiosis, die, mense et anno, ut supra.

Fr. A. H. M. Card. Lépici er, O. S. M., *Praefectus*.

V. La Puma, *Secretarius*.

163 – SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

[A. A. S., XXIV (1932) p. 25]

DECRETUM

De cautionibus in mixtis nuptiis praestandis

Contingit aliquando mixta, quae vocant, matrimonia inter catholicum et acatholicum sive baptizatum sive non baptizatum contrahi, praestitis quidem requisitis cautionibus, eo tamen modo ac forma ut earum observantia, praesertim quod spectat ad catholicam proles utriusque sexus educationem, aliquibus in regionibus, adversantibus legibus civilibus, efficaciter urgeri non possit, imo tum a locali auctoritate laica tum a ministro haeretico invitis quoque parentibus, facile queat impediri.

14 - I - 1932

De elutionibus praestandis in matrimoniis mixtis ita ut earum fidelem executionem nemo praepedire valeat.

Ne lex tam gravis, naturalis ac divini iuris, magno cum innocentium animarum detrimento, frustrata maneat, Emi ac Revmi Dni Cardinales fidei ac morum integritati tutandae praepositi, in plenario conventu habito feria IV die 13 ianuarii 1932, prae oculis etiam habentes recentes SSini Domini Nostri Encyclicas Litteras, quarum initium *Casti connubii*,^x stricti sui muneris esse duxerunt, omnium Sacrorum Antistitum nec non parochorum aliorumque, de quibus in can. 1044, qui super mixtae religionis ac disparis cultus impedimentis dispensandi facultate aucti sunt, attentionem excitare et conscientiam convenire, ne dispensationes huiusmodi unquam impertiantur, nisi praestitis antea a nupturientibus cautionibus, quarum fidelem executionem, etiam vi legum civilium, quibus alteruter subiectus sit, vigentium in loco actualis vel (si forte alio discessuri praevideantur) futurae eorum commorationis, nemo praepedire valeat, secus ipsa dispensatio sit prorsus nulla et invalida.

Hanc vero Emorum Patrum resolutionem feria V die 14 eiusdem mensis et anni Ssfhus D. N. Pius divina Providentia PP. XI confirmavit et publici iuris fieri iussit, mandans ad quos spectat ut eam servant ac servare faciant.

A. Subrizi, *Supr. S. Congr. S. Off. Notarius.*

164 - SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

[n. 303-932 prot.]

A S. E. Rma Monsig. Carlo Salotti, Segretario della S. C. de Prop. Fide

6 febbraio 1932

Eccellenza Reverendissima,

t, -11 - 1932
1. S. Cong. de
Prop. Fide cn-
rct ut Ordina-
narii sui iuris-
dictionis omnia
necessaria in

In risposta al Suo pregiato foglio in data 26 gennaio p. p. mi reco a doverosa premura di comunicarLc, che questa Suprema S. Congregazione non soltanto autorizza, ma prega l'E- V. Revfha di voler disporre che prima di mandare al S. Ufficio esposti e documenti dcgli Eccmi Ordinari dipendenti

¹ Cf. A. A. S., XXII (1930) p. 539-592.

dalla S. Congregazione di Propaganda Fide, siano richiesti agli Ordinari stessi quegli clementi che risultassero mancanti nei singoli casi da esaminarsi.

quolibet caso
S. Officio pro-
ponendo exhi-
beant

Prego anche V. E. di richiamare nel modo che crederà migliore l'attenzione degli Eccmi Ordinari su la prassi del S. Offizio secondo la quale tutte le domande, esposti e relazioni debbono essere firmate personalmente dagli Ordinari medesimi e non dai loro rispettivi Procuratori residenti in Roma.

2. Item ut
omnia S. Officio
exhibenda sub-
scribantur ab
ipso Ordinario,
non a Romano
Procuratore.

Con sensi di particolare considerazione, etc.

Nicola Canali, *Assessore*.

[Arch. Prop. n. 483-32 Prot.]

165 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

A S. E. Rma Monsig. Delegato Apostolico di Cina

[Arch. Prop. η. 1672-32 prot.]

18 maggio 1932

Nel Suo rapporto N. 376-32, inviato a questa S. Congregazione il giorno 11 aprile corr., V. E. Revma esponeva alcuni dubbi relativi al calendario da usarsi nelle Missioni della Cina:

18 - V - 1<32

Dubia quoad
Kalendarium.

i. Il primo è il seguente: Se nelle Missioni confidate ad un Ordine o ad una Congregazione religiosa l'Ordinario (religioso) può adottare per il Clero secolare il calendario del proprio Istituto, oppure deve attenersi al Decreto della S. C. dei Riti del 28 ottobre 1913¹ e determinare un calendario proprio per es. quello della Chiesa Universale, aggiungendo le feste speciali del luogo, le feste del B. Odorico da Porde-
none e dei Beati Martiri Cinesi e quella dei Patroni principali: S. Francesco Saverio e Santa Teresa del Bambino Gesù.

¹ Cf. A. A. S. V (1913) p. 463 ubi dicitur: Privilegium quibus nonnullae Dioeceses vel Instituta gaudent, sese scilicet conformandi Kalendarium Cleri Romani aut alicuius Ordinis seu Congregationis, et alia huiusmodi, penitus aboletur.

R. *Negative* ad primam partem, *affirmative* ad secundam.

2. Se i Missionari religiosi che per l'ufficio privato seguono il proprio calendario, possono celebrare la Messa segnata dal calendario del loro Istituto anche nelle chiese del Vicariate o Prefettura le quali non appartengono *de iure* al loro Ordine o Congregazione: o se invece debbono anch'essi celebrare in queste Chiese la Messa segnata dal calendario proprio della Missione in cui si trovano.

R. *Negative* ad primam partem, *affirmative* ad secundam.

3. Se i Missionari religiosi, pur avendo un calendario proprio, sono tenuti a celebrare ovunque in Cina la Messa ed a recitare l'ufficio dei Beati Martiri Cinesi e dei Beato Odorico da Pordenone, secondo le prescrizioni dei Decreti della S. C. dei Riti; e se devono celebrare anch'essi le feste dei Patroni Principali S. Francesco Saverio e S. Teresa del Bambino Gesù col rito doppio di 1ª classe?

R. *Affirmative* in omnibus et *ad mentem*.

La mente è che essendo questi Religiosi dotati della qualifica di Missionarii presso gl'infedeli, debbono perciò stesso sentire la convenienza di celebrare sia le feste dei Protettori delle Missioni come quelle dei Santi Missionarii della Nazione in cui essi « pro Christi legatione funguntur ». Saranno quindi da interessare i vari Ordini, affinchè aggiungano come supplemento all'Ufficio dei proprii Missionarii le feste proprie fissate dalla Chiesa Cinese.

Circa il quarto dubbio, relativo alla data della festa dei Beati Odorico da Pordenone, si è scritto alla S. C. dei Riti ed appena perverrà la risposta sarà comunicata alla Eccellenza Vostra.

Guglielmo M. Card, van Rossum, *Prefetto*.

Carlo Salotti, Arciv. tit. di Filippopoli, *Segretario*.

166 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. η. 1967-32 prot.]

Ai Vicari Apostolici di Svezia, Danimarca, Finlandia, Islanda, Sofia e Filippopoli, Costantinopoli; agll Arcivescovi di Scutari, Durazzo, Atene, Corfù, Zante, Cefalonia, Naxos-Tine-Micone; ai Vescovi di Gibilterra, Alessio, Pulati, Sappa, Sira, Santorino, Chio, Nicopoli; e all'Abate di Sant'Alessandro di Oroshi

21 maggio 1932

Allo scopo di facilitare all'E. V. R. il governo spirituale di cotesta Missione e di rendere uniforme la disciplina delle circoscrizioni dipendenti dalla Propaganda, per quanto riguarda l'uso delle varie facoltà, questo S. Dicastero è venuto nella decisione di redigere e di inviare alia E. V. la qui acclusa *formula prima maior*.¹

21 · V - 1W2

Adhibenda
Formula prima
Maior.

Con la data in cui Ella riceverà la présente si intendono ritirate tutte le altre facoltà che questa S. C. ha concesse fino ad oggi, all'E. V. Qualora Elia creda necessario chiedere il rinnovo delle facoltà di cui Elia godeva e che nella *formula* qui acclusa non sono contenute, potrà rivolgersi a questa S. Congregazione.

Mi valgo.....

Guglielmo M. Card, van Rossum, *Prefetto*.

Carlo Salotti, Arciv. di Filippopoli, *Segretario*.

¹ Cf. App., n. 207.

167 – S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. n. 2009-32 prot.]

Ai Vicari Apostolici di Rabat, Marocco, Tripolitania, Cirenaica,
Delta del Nilo, Egitto, Canale di Suez

24 maggio 1932

Eccellenza Revina,

■M - V 193>

Àdhibenda
Konnuia prima
Mamr.

SC°P° di facilitare all'E. V. Revina il governo spirituale di cotesta Missione e di rendere uniforme la disciplina dēlle c̄ircosc̄nziōm̄ dipendenti dalla Propaganda, per quanto riguarda l'uso delle varie facoltà, questo S. Dicastero è ventito nella decisione di redigere e di inviare alia E. V. la qui acclusa *Formula prima maior*.¹

Con la data in cui Ella riceverà la présente si intendono ritirate tutte le altre facoltà che questa S. Congregazione ha concesse, fino ad oggi, all'Ecc. V. Revma.

Qualora Ella creda necessario chiedere il rinnovo di facoltà di cui Ella eventualmente godeva e che nella *formula* qui acclusa non sono contenute, potrà rivolgersi a questa S. Congregazione.

Con sensi di distinto ossequio...

Guglielmo M. Card, van Rossum, *Prefetto*.

Carlo Salotti, Arciv. di Filippopoli, *Segretario*.

¹ Cf. App., n. 207.

168 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. η. 2409-32 prot.]

Ai Superiori dei distretti ecclesiastici della Norvegia Settentrionale e Norvegia Centrale, ed all'Amministratore Apostolico di Candia

18 giugno 1932

Allo scopo di facilitare alla P. V. Revfha il governo spirituale di cotesta Missione e per rendere uniforme la disciplina delle varie circoscrizioni dipendenti dalla Propaganda, per ciò che riguarda l'uso delle varie facoltà, questo S. Dicastero è venuto nella decisione di redigere e di inviare alla P. V. la qui acciusa *formula prima minor*.¹

18- Vf I112

Formula prima Minor adhibenda.

Con la data in cui Ella riceverà la présente si intendono cessate tutte le altre facoltà che la Propaganda ha finora concesse alla P. V. Revfha. Qualora Ella creda necessario chiedere il rinnovo di concessioni di cui V. P. eventualmente godeva e che nella formula qui acchisa non sono comprese, potrà rivolgersi a questa S. Congregazione.

Guglielmo M. Card, van Rossum, *Prefetto*.

Carlo Salotti, Arciv. di Filippopoli, *Segretario*.

169 SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

[n. 162-1931 prot.]

All'Eiho Card. Guglielmo van Rossum, Prefetto della S. C. de Propaganda Fide

30 giugno 1932

Emo e Rmo

Cotesta S. Congregazione, con foglio in data 18 aprile 1932, riferendosi ad una disposizione presa dal primo Concilio Cinese celebrato nel 1924 e riportata nei rispettivi atti al can. 396, proponeva il seguente dubbio:

30 · VI · 1<«2

Di spun sal io
super dispart
tale cultus am
pius non sc-

¹ Cf. App., η. 210.

cum irt dispensationem ab impedimentis a quibus exempta est pars acatholica.

« Utrum in Sinis valere pergat dispositio primi Concilii anno 1924 celebrati, vi cuius secundum antiquam praxim in dispensatione super cultus disparitate Ecclesia dispensare intelligebatur etiam ab impedimentis, a quibus pars infidelis erat exempta; an potius standum sit Decreto S. Officii dicitur 16 aprilis 1931, iuxta quod Ecclesia in talibus casibus non intelligitur dispensare ab impedimentis a quibus exempta est pars acatholica ».

Proinde corrigendus can. 396 Concilii Sinensis Shanghai 1924.

Esaminato accuratamente il dubbio proposto, questa Suprema S. C. con decreto di feria IV, 25 maggio 1932, ha ordinato di rispondere: *Negative* ad primam partem; *Affirmative* ad secundam partem. Et ad mentem: Mens est ut corrigatur can. 396 Concilii Sinensis anno 1924 celebrati.

Nel comunicare a V. E. la decisione di questa Suprema,...

D. Card. Sbarretti, Vesc. di Sabina e Poggio Mirteto,
Segretario.

169 bis S. CONGR. DE PROPAGANDA FIDE

A S. E. Roma Mons. C. Costantini, Delegato Apost. della Cina
[Collectanea Comm. Synod. V (Peiping 1932) p. 705-706]

Roma, 15 luglio 1932

Eccellenza Reverendissima,

15 - VII - 1932

De arte Christiana indigena in Sinis favenda.

Mi è pervenuto il Suo rapporto 499-32 unitamente a tre copie di un volumetto edito dalla Commissio Synodalis sull'arte cristiana in Cina, di cui una destinata a Sua Santità.

La ringrazio per quella inviata a me, come anche Mons. Segretario La ringrazia per quella a lui spedita.

Mi sono recato a premura di presentare l'opuscolo a Sua Santità, il Quale lo ha gradito moltissimo ed ha appreso con viva soddisfazione il cammino compiuto in Cina nel campo dell'arte cristiana intesa con ispirito veramente cattolico e non come importazione occidentale.....

' Cf. supra n. 157

Le idee esposte dall'E. V. con la particolare competenza che Le deriva dagli studi e dalle pubblicazioni fatte in materia di arte sacra, sono pienamente conformi alle vedute ed ai desideri della Santa Sede: e quindi ha da augurarsi che, sia pure gradualmente, trovino pratica e generale attuazione in Cina.

Molto giustamente Ella osserva che la questione dell'arte è una questione accessoria: eppure ha una immensa importanza come elemento rappresentativo di un'idea non occidentale ma universale ».

È necessario infatti che « la Chiesa cattolica si presenti in modo simpatico non anticinese, e ciò specialmente riguardo ai pagani da convertire ». Del resto, come sarebbe strano e ridicolo che i cinesi pretendessero di imporre le forme della loro architettura o pittura tradizionale in Europa, altrettanto è strano e fuori luogo portare in Cina le forme, siano pure eccellenti, dell'arte occidentale gotica o classica.

Esse naturalmente darebbero sensibilmente alla Chiesa cattolica un'impronta straniera, che non può riuscire gradita a chi ha formato la sua mentalità e il suo gusto su terra d'Oriente.

« La Chiesa cattolica infatti, come Ella dice, non ha fini imperialisti!, ma è rispettosa di tutto ciò che è buono in tutte le civiltà ».

Camminando sulla strada da Lei additata, che è la buona, si gioverà insieme alla religione ed all'arte....

AugurandoLe frattanto ogni miglior bene godo raffermarmi con sensi di distinto ossequio

di Vostra Eccellenza Revfna ,
devotissimo servo

G. M. Card, van Rossum, Prefetto,

C. Salotti, Arc. lit. Fil., Segretario.

170 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE
[Arch. Prop. η. 2661-32 prot., rub. 74-12]

Il Rfho P. Procuratore Gen. della Soc. delle Missioni afrlcane
di Lione a S. E. il Card. Prefetto della Propaganda

5 maggio 1932

5 - V el 18 I
VII 1932
Dilbium dc
valorc Decreti
S. C. de Reli-
giosis « Inter re-
liquas » pro In-
Mitulis depen-
dentibus a S. C.
dc Propaganda
Fide.

Le premier janvier 1911 la Sacrée Congrégation des Reli-
gieux a publié le Décret «Inter reliquas»¹ qu'elle déclare
obligatoire même dans les Instituts où l'on ne fait que de sim-
ples promesses.

Comme la Société des Missions Africaines de Lyon dé-
pend, non de la Sacrée Congrégation des Religieux, mais
de la S. C. de la Propagande, et comme cette dernière n'a
pas étendu le dit Décret aux Instituts qui dépendent d'elle,
on s'est demandé si ce Décret oblige notre Société.

D'après nos Constitutions récemment approuvées, les
aspirants font, après leurs deux années d'épreuve, le Serment
de se consacrer pour toujours aux missions dans la Société.
Or à cc moment certains d'entre eux sont encore soumis au
service militaire. Comme nous n'avons pas de Serment tem-
poraire, les aspirants en question doivent-ils être retardés
pour le Serment jusqu'après leur service militaire?

Le Supérieur Général de la Société serait reconnaissant à
Votre Eminence si Elle voulait bien lui faire connaître à ce
sujet l'avis de la Sacrée Congrégation dc la Propagande.

18 luglio 1932

[Arch. Prop. η. 2661-32 prot.]

Responsum
,Uct

Rmo ?· Superiore Gen. délia Società delle Missioni Afri-
cane di Lione.

In risposta al dubbio presentato con recente foglio dalla
P V. Revma mi reco a premura comunicarLe che il Decreto

» Cf. A. A. S., III (1911) P. 37-39'

« Inter reliquas », pubblicato dalla S. C. dei Religiosi il i gen-
naio içu obbliga anche i Sodali della Società delle Missioni
Africane di Lione.

Guglielmo M. Card, van Rossum, Prefetto.

Carlo Salotti, Arciv. di Filippopoli, Segretario.

171 – S. CONGREGATIO DE SACRAMENTIS
[zl. A. S., XXIV (1932) p. 272-274]

LITTERAE

l - vu m.

Ad excellentissimos Archiepiscopos, Episcopos atque locorum
Ordinarios: De tractatione causarum matrimonialium

De tractatio-
ne causarum
matrimonia-
lium.

In plenariis Comitiiis die 27 februarii labentis anni habitis
in Civitate Vaticana, examini Emorum Patrum delata fuerunt
responsa, quae hucusque ad hanc Sacram Congregationem
pervenerant ab Excelsis Episcopis ceterisque locorum Ordi-
nariis aut directe aut per Nuntios vel Delegatos Apostolicos
data, quae tractationem causarum matrimonialium apud
Tribunalia ecclesiastica respiciunt. Prouti postulabat gravitas
omnino peculiaris huius negotii, res maturo examini amplae-
que discussioni subiecta est, atque omnibus rite perpensis,
iisdem Emis Patribus opportunum visum est, quae infra
recensentur, decernere:

Repensa ot
„nanorum

I. Exemi Episcopi et reliqui locorum Ordinarii quotannis,
inde ab anno 1933 initium sumentes, mense ianuario anni
insequentis ad hanc Sacram Congregationem aut directe, aut
per Nuntios vel Delegatos Apostolicos pro regionibus ubi hi
sunt constituti, renuntiare tenentur:

Nonnae,

L RCiatioan
nua

1) nomina Officialis, iudicum, sacri Vinculi defensoris,
actuarii atque advocatorum Tribunali suae cuique Curiae
addictorum, pro causarum matrimonialium tractatione et
definitione, relatis quoque academicis cuiusque, quibus
praefulgent, studiorum gradibus seu titulis, vel saltem reddito
testimonio de eorumdem prudentia atque canonica peritia;

Nomina,

Taxae.

2) quaenam pecuniae summa apud sacrum Tribunal deponenda a partibus postuletur, necnon taxarum notulam atque emolumentorum, quae pro unaquaque causa persolvi solent, haud exceptis advocatorum honorariis, et, quatenus casus ferat, peritorum; et insimul quomodo fuerit consultum pauperum gratuito patrocinio ad normam cc. 1908-1916;

Numerus cau-
sarum et huius-
modi.

3) numerum causarum matrimonialium, quae vel introductae vel adhuc pendent vel iam fuerunt definitae tum in prima quum in secunda instantia, pro unaquaque significando: *a*) diem, mensem et annum ipsius introductionis atque resolutionis pro utraque instantia; *b*) nullitatis caput; *c*) competentiae titulum; *d*) exitum nullitati vel favorabilem vel adversum, tum in prima cum in altera instantia, et, si eventus petitioni actoris adriserit faustus, etiam caput, e pluribus forte adductis, propter quod fuit sententia prolata; *e*) quomodo suum obierit munus sacri vinculi defensor et utrum partes vel earum alterutra advocati aut procuratoris patrocinio usae sint;

Numerus alio-
rum. '1" 11

4) numerum denique supplicum libellorum huiusce generis causarum, qui, utpote habiti solido fundamento destituti, inde a limine sunt reiecti.

Relatio eadem
in agitata
1930-1932.

II. Quo latius compleantur notitiae iam ab hac Sacra Congregatione receptae pro anteactis annis 1928 et 1929, quod ad easdem causas attinet, Exemi Praesules ne dedignentur ad eandem Sacram Congregationem transmittere, per Excmos Nuntios vel Delegatos Apostolicos, si in regione sint constituti, secus directe, *intra trimestre a die prima ianuarii anni 1933 supputandum*, relationes causarum matrimonialium, quae fuerunt agitatae in Tribunalibus suae cuiusque Curiae *intra triennium* 1930-1932, quaeque amplectantur oportet omnes notitias praecedenti capite, sub nn. 1), 2), 3), a-e 4), expetitas.

i. ibi Tribu-
nal constitui
nequit.

Hi. Quod si fieri contingat ut, spectata parvitate diocesis et praesertim inopia sacerdotum, aliquis Excms Episcopus loeive Ordinarius prohibeatur quominus ecclesiasticum Tribunal constituat quod suo munere congruenter, uti expostulat peculiaris causarum matrimonialium gravitas et tanti Sacramenti religio, perfungi valeat, ipse, prudenter secum

pensato harum rerum discrimine maximoque momento, minime vereatur, etiam in levamen conscientiae suae, huiusmodi loci vel personarum angustiam ad hanc Sacram Congregationem significare, ut ipsa huiusmodi necessitati, saltem ad tempus, prospicere possit, competentiam Tribunalis deferendo alii Curiae ecclesiasticae provinciae vel regionis, quae tali oneri sustinendo ob peritiores officiales ceterosque administros aptior evadat.

IV. Cuius incommodi enunciata provisio aequè valere censenda est pro iis Curiis suffraganeis et metropolitanis, quae ad normam quoque can. 1594 § 3, probante Apostolica Sede, appellationis sedes fuerunt constitutae, si in iis reperiuntur rerum adiunctis ut, praeter causarum primae instantiae, etiam secundae instantiae pondus ferre non valeant. Quo in casu peculiarem Curiam, eamque metropolitanam, si haberi possit, pro appellatione designent, caque, quatenus necessariis instructa conditionibus comperiatur, a S. Sede adprobabitur, incolumi tamen semper iure appellationis ad Sacram Romanam Rotam iuxta praescriptum can. 1599.

4. Ubi pondus secundae instantiae ferri nequit.

V. Praefatae relationes in examen assumuntur in hoc Sacro Dicasterio a quodam peculiari RR. PP. Consultorum coctu apud idipsum instituendo, qui praeterea idonea remedia, pro casuum necessitate, excogitabit et suggeret, haud praetermissa, quatenus opportunitas expostulet, inspectione per Visitatores Apostolicos ab Excmis Nuntiis vel Delegatis Apostolicis, probante Sede Apostolica, vel ab H. S. C. designatos peragenda ut de visu conspiciant utrum Tribunalia ecclesiastica recte, ut decet, officium suum expleant et moderentur.

5. Coctus peculiaris apud S. Congr. constituendus de actis et agendis.

VI. Ne supra relatae praescriptiones immodicae atque praeposterae videantur, Excmi Episcopi momentum gravitatemque causarum matrimonialium secum ipsi perpendant, quae proinde non solum quam maxima peritia, sollerti cura ac diligenti investigatione sunt pertractandae ne inviolabile matrimoniale vinculum in discrimine ponatur, verum etiam intra temporis intervallum canone 1630 praefinitum rite absolvendae, cum non semel succurrendum sit, de rigore iustitiae, abnormi familiarum statui et conditioni, etiam sub

6. Rei gravhns perpendatur.

respectu patrimonialium bonorum, quaeque semper detrimento esse possunt conscientiarum tranquillitati et animarum saluti.

Haec ideo remedia, ab EE. PP. in memorata plenaria Congregatione proposita circa tractationem causarum matrimonialium, cum infrascriptus Secretarius huius Sacrae Congregationis Beatissimo Patri Pio divina Providentia Papae XI in audientia diei 2 martii 1932 significasset, Eadem Sanctitas Sua, attente perspectis huius magni negotii materia atque consecrariis maximi momenti inde promanantibus, eadem rata habere atque comprobare quoad omnia, supremo auctoritatis Suae oraculo, dignata est, insimul praecipiendo ut cum Excmis Archiepiscopis, Episcopis ceterisque locorum Ordinariis communicentur, ab iisdem sedulo ac religiose executioni demandanda.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum, die 1 mensis iulii anni 1932.

M. Card. Lega, Episc. Tusculanus, *Praefectus*.

D. Jorio, *Secretarius*.

172 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. η. 2918 prot.]

A S. E. Revma Mons. Edoardo Mooney, Delegato Apostolico,
Tokyo

2 agosto 1932

2 - VII 1932

De validitate dispensationis super disparitate cultus, non requisitis vel denegatis cautelis.

Item de nullitate matrimonii in casu.

Dubia.

La Sacra Congregazione del Sant'Uffizio in data 26 luglio u.s. ha risposto circa i dubbi proposti dal Prefetto Apostolico di Peng Yang e sui quali l'Eccellenza Vostra riferì con sua lettera n. 231-32 dei 15 febbraio corr. anno.

La decisione è del seguente tenore:

«..... il Prefetto Apostolico di Peng Yang formulava i seguenti dubbi:

1) Utrum dispensatio super impedimento disparitatis cultus ab habente a S. Sede potestatem, ab una tantum parte

ac ea quidem catholica, non requisitis vel denegatis cautionibus impertita, valida sit?

2) Quatenus negative, utrum matrimonii ex hoc capite nullitatem per se ipse Ordinarius ad normam Can. 1990 I. C. declarare valeat? ».

Questa Suprema S. Congregazione, esaminati i suddetti dubbi nella feria IV, 8 giugno 1932, ha ordinato di rispondere:

Ad primum: *Negative*.

Ad secundum: *Affirmative*, dummodo, ad mentem Canonis 1990, ex certo et autentico documento quod nulli contradictioni vel exceptioni obnoxium sit, omnino constet *de non requisitis* aut *de denegatis praescriptis* cautionibus.

Et ad mentem. La mente è, che quanto al passato, si rimette al prudente arbitrio degli Ordinari della Corea o di sanare i matrimoni già celebrati, per non privare i coniugi della grazia sacramentale dei matrimonio, o di lasciare i coniugi in buona fede, o di dichiarare nulli, secondo la risposta al 20 dubbio, tali matrimoni.

I). Card. Sbarretti, Vescovo di Sabina e Poggio Mirteto,
Segretario.

Comunicandole questa risposta, La interesso a portarla a conoscenza non soltanto dei Prefetto Ap. di Peng Yang ma anche di tutti gli altri Ordinari della Corea, affinché si regolino conforme alle disposizioni date dalla Suprema Sacra Congregazione del Sant'Uffizio.....

Ordinariis
Coreae commu-
nicandum.

Carlo Salotti, arciv. di Filippopoli, *Segretario*.

Giulio Chiavoni, *Ufficiale Minutante*.

Responsum

173 – S. CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

[n. 541-32 prot.]

A S. Ecc. Revma il Segretario della S. C. de Prop. Fide

26 agosto 1932

Eccellenza Reverendissima,

26 - vili - 1032

De validitate
et licetate Con-
fessionis in ec-
clesiis vel ora-
toriis alterius
ritus.

Avendo Mgr. Filippucci, Arcivescovo di Atene, esposto alla S. Congregazione Orientale, a mezzo dell'Eccmo Delegato Apostolico in Grecia, il seguente dubbio: « Può un sacerdote di altro rito e di altra giurisdizione confessare e assolvere *valide et licite* in una Chiesa od Oratorio latino, benché l'Ordinario Orientale che lo ha approvato abbia giurisdizione sullo stesso territorio dell'Arcidiocesi Latina di Atene? ».

Questo S. Dicastero rispose a Mgr. Margotti nei seguenti termini: « Il sacerdote orientale, approvato per le confessioni dall'Ordinario del proprio rito, non può esercitare, *valide et licite*, tale facoltà nei territori e nei luoghi sottoposti all'esclusiva giurisdizione di altro Ordinario di rito diverso, se questi non gliela comunica espressamente. E, quindi, un sacerdote di rito bizantino greco, approvato per le confessioni dal suo Ordinario, non può *valide et licite*, assolvere, in una Chiesa od Oratorio che siano sottoposti alla esclusiva giurisdizione dell'Ordinario di rito latino, se questi non gli conferisce espressamente tale facoltà ».

Comunicata la surriferita risposta oltre che a Mgr. Filippucci anche all'Ordinario di rito bizantino in Grecia, Mgr. Calavassy ne prendeva atto, ma, mentre negava recisamente che i suoi sacerdoti avessero mai ardito assolvere in Chiesa od Oratori di altro rito, senza la giurisdizione delegata dall'Ordinario di tale rito, chiedeva che fosse anche dichiarata chiaramente la reciproca per i sacerdoti di rito Latino rispetto alle Chiese ed Oratori di rito Orientale.

In via di principio la richiesta dichiarazione non presenta alcuna difficoltà. Ma è parso a questo S. Dicastero che trattan-

dosi di precisare obblighi e diritti di sacerdoti di rito latino in Grecia, convenga che a tale dichiarazione sia interessata cotesta S. Congregazione di Propaganda Fide. Ed è perciò che si è creduto bene informare Vostra Eccellenza Revma con la preghiera di volere cortesemente significare il Suo parere in merito. ¹

Mentre resto in attesa di eventuali comunicazioni dell'Eccellenza Vostra, mi è caro ecc.

Per l'Emo Sig. Card. Segretario
G. Cesarini, *Sostituto*.

[Arch. Prop. η. 3200-32 prot.j]

T74 - EPISTOLA PH PP. XI

Ad R. P. D. Ioannem Evangelistam De Lima Vidal, Archiepiscopum Episcopum Villaregalensem, de Lusitana Societate Catholicis Missionibus provehendis

[-4. A. S., XXV (1933) p. 150-15»]

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.
— Suavi sane cum gaudio comperimus primos ex ista Lusitana Societate catholicis missionibus provehendis alumnos, germen novellum laete in spem Ecclesiae subcrescens, post peractum tirocinii cursum solemne iusiurandum mox esse daturos. In isto enim, quamvis exiguo, numero iuvenum, qui primi Societati ipsi a Nobis exoptatae promotaeque adscribuntur, primum placet manipulum agnoscere inter magnanima clericorum laicorumque agmina, qui, nihil aliud quae-
rentes nisi regnum Dei inter infideles amplificandum, Missionibus sacris apostolorum studio et alacritate sese in perpetuum dedicabunt. Quare nos plane confidimus, non modo regnum Christi dilatatum iri, sed novo etiam splendore auctam fore istius gloriam Lusitanae nationis, cui summae

24 - X

De Societate Lusitana ad Missiones externas ex voluntate S. Pontificis fundata.

¹ Responsum, cf. 2-XII-T932; infm, n. 175.

ac perenni laudi tribuitur viam fidei civilique cultui propagando per oceanum aperuisse, cuiusque exploratores illi in audacibus navigationibus ineundis hoc primum sibi proponebant sacrosanctam crucem illic erigere, ubi hoc humanae signum redemptionis nondum illuxerat. Nos autem pristinam gloriam renovandam censemus per novam istam Societatem, cuius opera ac sedulitate non dubitamus, quin in amplissimis quoque Lusitaniae coloniis Christianorum multiplicentur agmina, sicut in aliis regionibus similium societatum studio et labore iam dudum factum esse videmus. Tantam vero laetitiam, tantasque spes a Nobis conceptas tibi primum, venerabilis frater, significare volumus, qui, in Societate Lusitana, pro Missionibus instituenda, et es mentem Nostram recte interpretatus et voluntatem fideliter executus. Quum enim tibi maxime semper cordi fuissent collegia ad Missiones promovendas iam instituta, quae nunc Societatis novae exstare debent fundamentum, quasi vetus truncus, in quem nova sit stirps inserenda, quumque tu peramplae Angolensi dioecesi sacrorum Antistes praefuisses maximam de gravibus earum regionum necessitatibus cognitionem tibi experiendo comparasti. Illud tamen Nobis, tam difficile munus tibi committentibus, praecipuam attulit fiduciam optatis Nostris te egregie responsurum, quod eximiam pietatem, constantiam sollertiamque tuam in operando iam diu noveramus. Quae quidem laudes in obeundo munere, tibi duos ante annos demandato, maxime effulsere, clarioresque etiam factae sunt per illam observantiam ac devotionem, quas Sanctae Sedi semper exhibuisti, praesertim quum studia Nostra per Apostolicum Nuntium tibi cognita fuerunt. Neque vero pauca, neque leviora te perpeti opus fuit: plures quoque gravesque labores tibi in tribus domibus regendis apud oppida *Tomar*, *Sernache* et *Cucujães* ferendi sunt, lure autem optimo tecum laudis consortes esse volumus, quotquot sunt gloriosi tui laboris socii et participes, inter quos non modo exstant duo isti fortes peritique missionales, quos ad te Ipsi Nos misimus, verum etiam ceteri, quos tu quidem in praefatis domibus elegisti, vel, episcopis tam laudabiliter consentientibus, ex eorum dioecesibus abduxisti.

Quapropter Nobis pergratum contingit singulis istis sacerdotibus edicere, eos temetipsum secutos Nobis profecto paruisse, eosdemque, sicut te, venerabilis frater, de Ecclesia deque missionibus Lusitanis bene et egregie meritos esse. Complectentes praeterea cogitatione et animo pulcram istam iuventam, cui paterne moderaris, Nobis placet spem, in quam devenimus, declarare, singulos omnes a Deo vocatos in nobili proposito consilioque suscepto divina gratia fideliter permansuros. Denique ad eos alumnos, qui sacro iurisiurandi vinculo adstringi Societati contendunt, convertentes oculos, meritas Deo grates agimus et habemus, quod in animis eorum sensus tam generosos tamque nobiles infudit. Vota autem paterna facimus, ut huiusmodi ipsorum animi affectus altiores in dies ac vividiores fiant, idque exemplar feliciter consequantur, quod divinus Redemptor omnibus suis administris proposuit per illa verba: *sal terrae et lux mundi*. Hisce votis animique sensibus, in auspiciis caelestium munerum, inque Nostrae caritatis signum, tibi, venerabilis frater, operis tui sociis, trium collegiorum pro Missionibus sodalibus, cunctisque nascentis Societatis benefactoribus et adiutoribus, apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxiv mensis octobris in festo Sancti Raphaelis Archangeli, an. MDCCCXXXII Pontificatus Nostri undecimo.

PIUS PP. XI

175 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. η. 3200-32 prot.]

A Mons. Giuseppe Cesarini, Sostituto della S. C. per la Chiesa Orientale

2 dicembre 1932

2 - XII - 1932

De validitate
et licetate Con-
fessionis in ec-
clesiis et orato-
riis alterius ri-
tus.

Il sottoscritto Segretario della S. C. di Propaganda Fide si reca a premura significare alia S. λ'. Illustrissima e Reverendissima ricevimento dei pregiato foglio n. 541-32,¹ pervenuto, a suo tempo, a questo S. Dicastero a riguardante una dichiarazione di codesta S. C. circa la giurisdizione per le confessioni, da concedersi ai sacerdoti di rito orientale dall'Ordinario latino per le chiese di rito latino.

Poichè la S. V. riferiva alia Propaganda il desiderio di Mons. Calavassy che fosse stabilito analogo principio per i sacerdoti di rito latino, onde avere la perfetta *réciprocité*, questa S. C., esaminata la cosa, ha anch'essa dichiarato che un sacerdote di rito latino non può *valide et licite* confessare ed assolvere in una chiesa od oratorio sottoposto alia esclusiva giurisdizione dell'Ordinario di rito bizantino-greco, se questi non gli conferisce espressamente tale facoltà.

La *présenté* dichiarazione è stata opportunamente comunicata all'Eccmo Mons. G. Filippucci, Arcivescovo di Atene, il quale aveva mosso la questione.

Tanto partecipandoLe, lo scrivente, ecc.

• Carlo Salotti, Arciv. tit. di Filippopoli, *Segretario*,

¹ Cf. 26-VIII-1932; *supra*, n. 173.

176 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. n. 3867-32 prot.]

A S. E. Rtha Monsig. Delegato Apostolieo In Cina

6 dicembre 1932

Gli Statuti Generali dell'Azione Cattolica in Cina da Lei redatti dopo una quadriennale esperienza, e confortati ora dal largo suffragio dell'Episcopato, sono riusciti di vivo gradimento a questo Sacro Dicastero di Propaganda Fide, che, dopo un esame accurato, li ha riscontrati in tutto conformi alle direttive pontificie, più volte e con tanta chiarezza emanate dal Regnante Pontefice, cui è sommamente a cuore l'Azione Cattolica.

6 - XII - 1932

Statuta generalia Actionis catholicae in Sinis approbantur et laudantur.

Questi Statuti, che sono il risultato di un felice esperimento intensificato in Cina, dopo il messaggio pontificio dei 10 agosto 1928,¹ ci richiamano al pensiero le solenni parole di quel memorando documento: « Agli Ordinari Cinesi raccomanda Sua Santità come integrazione dell'opera evangelizzatrice, di organizzare e sviluppare l'Azione Cattolica, affinché i fedeli cattolici dell'uno e dell'altro sesso, e specialmente i cari giovani, con la preghiera, con la buona parola e con le opere portino essi pure il debito contributo alla pace, al benessere sociale ed alla grandezza della loro patria, facendo sempre meglio conoscere i santi e salutari principii del Vangelo e aiutando i Vescovi ed i Sacerdoti nella diffusione dell'idea cristiana e dei benefici individuali e sociali della cristiana carità. »

Il Santo Padre che tanto predilige la nobile Nazione Cinese si compiace ora che la sua augusta parola abbia trovato generosa e pronta corrispondenza nelle numerose e fiorenti Missioni di Cina; ed è sicuro che, sotto la guida dei solerti Pastori, l'Azione Cattolica diverrà sempre più un valido stru-

Actio catholica medium missionis.

¹ Cf. supra, n. 137.

mento per la conquista cristiana di quell'immenso popolo, e contribuirà efficacemente alla sua prospérité.

Se infatti è *necessaria* ed *insostituibile* nelle nazioni cristiane l'Azione Cattolica, per mezzo della quale i laici partecipano all'apostolato gerarchico della Chiesa e ne facilitano ed estendono il santo ministero, molto più essa è urgente e salutare là dove splendono ora i primi albori di più intensa vita cristiana.

Quell'Azione è in verità uno dei mezzi per cui i laici non solo si rafforzano nella fede, della quale riescono ad apprezzare il dono divino, e si sentono spinti al compimento più consapevole dei loro doveri specialmente sociali, ma si pongono in grado di attirare alla legge ed alla dottrina evangelica coloro, cui non da pertutto è dato di aver contatti coi Missionari.

Ora ognuno vede quanto tale opera sia indispensabile costi più che in altre regioni. Dove mai si trovano masse così grandi di popolo come nella Cina che conta quasi un quarto dell'umanità intera? Come potranno le scarse schiere dei banditori del Vangelo giungere a così stenninate moltitudini per recare ad esse la luce della verità e i carismi della grazia? Di qui la necessità vitale che i laici più ferventi si uniscano nelle associazioni di Azione Cattolica per divenire altrettanti apostoli dei loro concittadini, ed emulare così quegli strenui collaboratori! dell'Apostolo Paolo, « qui secum laboraverunt in Evangelio ».

Del resto è fuori dubbio che allora si riuscirà a creare un più largo movimento di conversioni, quando i Cattolici della Cina saranno animati da un sano spirito di apostolato e si saranno formati un'alta coscienza della loro vocazione. Ora tutto questo si raggiungerà più facilmente se si promuoverà con ardore e con zelo l'Azione Cattolica, che corrisponde assai bene all'indole di cotesto popolo, il quale, come dimostra la sua gloriosa storia millenaria, è portato più forse di ogni altro a vivere e ad agire organizzato in associazioni di vario genere.

Aelio catholica insuper instrumentum progressus populi.

Dando la propria opera fervorosa alle associazioni cattoliche, i fedeli della Cina potranno essere certi di giovare non solo all'anima propria, ma di contribuire al progresso ed alla

grandezza della loro Nazione; giacchè la vera civiltà deriva soprattutto dalla dottrina e dalla morale cristiana profondamente sentita e fortemente vissuta. E quanto più l'Azione Cattolica si svilupperà nelle vaste Missioni cinesi, tanto meglio verrà presidiata e difesa la santa religione di Cristo, verso la quale convergono le aspirazioni e le speranze di un grande popolo, cui è riserbato dalla Provvidenza un luminoso avvenire.

Come auspicio dei Celesti favori e come eccitamento al lavoro, il Santo Padre invia una paterna e larga benedizione a Lei, Eccellenza Reverendissima, che è l'animatore delle belle conquiste che si vanno operando in cotesto Paese; a tutti i Vicari e Prefetti Apostolici della Cina, cui raccomanda caldamente questa opera santa; ed infine a tutti coloro che, semplici fedeli, già militano nelle file dell'Azione cattolica, ed a quelli più numerosi che vi daranno il nome e col nome l'attività più proinettente.

AugurandoLe frattanto ogni bene, con sensi di distinto ossequio etc.

Carlo Salotti, Arciv. tit. di Filippopoli, *Segretario*.

Cesare Pecorari, *Sottosegretario*.

177 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. η. 491-33 prot., rub. 21-2]

Excellihō Domino Vicario Apostolico de Yungpingfu

12 aprile 1933

Per epistolam die 19 iulii anni praeteriti missam ad Sacram hanc Congregationem Excellentia Tua sequentis dubii solutionem petebat:

Utrum in facultate data Ordinariis Sinensibus die 51 augusti igo¹ dispensandi a forma substantiali matrimonii pro casibus tantum verae necessitatis, cum potestate hanc facultatem

12 - IV - 1933

Facultas dispensandi a forma substantiali matrimonii subdelegari potest etiam Vicariis-Cooperatoribus.

¹ Cf. supra, n. iz.

etiam habitualiter subdelegandi missionum rectoribus, sub verbis missionum rectoribus n in locis missionum ubi quasi-paroeciae canonice erectae existant, comprehendantur etiam vicarii cooperatorum. Sacrum hoc Dicasterium, re mature perpensa, respondendum censuit: Affirmative, nempe Ordinarii Sinarum, iuxta dispositum decreti 109 Primi Concilii Sinensis, possunt, servatis servandis, subdelegare facultatem de qua agitur etiam vicariis cooperatoribus quasi-Parochorum.

Petrus Card. Fumasoni Biondi, *Praefectus*.

Carolus Salotti, Archiep. tit. Philippop., *Secretarius*.

178 - S. CONGREGATIO DE SACRAMENTIS

[n. 2534-33 prot.]

Excmo Domino Arthuro Hinsley, Delegato Apostolico pro Missionibus in Africa

5 maii 1933

5 - v 1933
Constitutio
Tribunalis pro
monialibus.

In Congressu diei 9 aprilis 1933 examini subiectis precibus ab Amplitudine Tua huic Sacrae Congregationi porrectis ad effectum constituendi pro causis matrimonialibus tribunal in loco ubi partes degunt, eadem S. Congregatio, perspectis gravioribus circumstantiis in casu occurrentibus, eisdem precibus ad triennium annuere decrevit, et ad hoc dantur modo opportuna facultates ut qui munere fungitur Officialis et tribunali in causis matrimonialibus praesidere debet, missionarios deputet in *auditores tribunalis* et horum duo in praefatis causis iudicandis assidentes officiali, tribunal eflorment collegiale trium iudicum. Qui duo Auditores suum votum dabunt in scriptis in actis asservandum una cum voto Officialis seu Praesidis tribunalis. Ex Missionaries Auditoribus alter ad officium Defensoris vinculi, alter ad Actuarii munus deputetur ab Officiali. Quod si partes indigeant opera Advocati et non habeant quem tribunali praesentent ab eo-

dem approbatum, Officialis «ex officio» Missionario Auditori hoc committat mandatum. In reliquis autem ad iudicia spectantibus et a iure communi praescriptis, quoad *substantiam indicii* servantur ea quae praescripta sunt. Appellatio deinde, iuris ordine servato, facienda est, et demum ad tramitem litterarum eiusdem S. C. (3829-32) diei 1 iulii 1932 1 datarum, relatio fiat.

Interim **Tibi**....

[Arch. Prop. η. 3188-33 prot., rub. 71-3]

179 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. η. 1634-33 prot., rub. 3-1]

A S. E. Rma Monsig. Delegato Apostolico di Albania

16 maggio 1933.

Con Jettera in data 6 corr. l'Ecc. V. Revma scrive a questa S. C. circa le Messe « pro populo », da celebrarsi dai parroci dell'Albania e circa la concessione fatta nel 1921 alPEccmo Delegato Apostolico d'allora, che cioc tali Messe si potevano celebrare seconde il can. 306 C. I. C.

16 - v - 1933

Circa Missam
« pro populo ».

A tale riguardo, mi affretto a comunicarLe che, per attenersi a detto canone, i parroci albanesi non hanno più bisogno di un particolare induito della S. Sede. Infatti, in virtù del decreto emanato da questa S. C. il 9 dicembre 1920 (Cfr. A. A. *Sedis*, 1921, pag. 17) 2 per tutti i territori dipendenti dalla Propaganda, le Messe « pro populo » sono state ridotte secondo il canone su citato.

Piet ro Card. Fumasoni Biondi, *Prefetto*.

Carlo Salotti, Arciv. tit. di Filippopoli, *Segretario*.

1 Cf. supra, n. 171.

3 Cf. supra, n. 85.

180 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE
[Arch. Prop. η. 1721-33 prot.]

Al Rmo P, Procuratore Generale dei Padri Bianchi

27 giugno 1933

27 - VI - 1933
Iusiurandum ante Subdiaconatum emittendum in forma praescripta Religiosis etiam ab alumnis Missionariorum Africae (Padri Bianchi).

Con foglio dei 17 u. s. mese di maggio la P. V. Reverendissima, per incarico dei Suo Superiore Generale, chiedeva se i candidati al suddiaconato della medesima Société dei Padri Bianchi fossero tenuti a emettere il giuramento voluto dalla *Instructio* emanata dalla Sacra Congregazione dei Religiosi il 5 marzo 1932,¹ quantunque la Société dei Missionari d'Africa dipenda da questo S. Dicastero.
Al riguardo mi reco a premura comunicare a V. P. che questa S. C. di Propaganda, avendo attentamente esaminato quanto sopra, ha risposto: *Affirmative*.

Pietro Card. Fumasoni Biondi, *Prefetto*.
Carlo Salotti, *Segretario*.

181 - S. CONGREGATIO DE SEMINARIIS
ET DE STUDIORUM UNIVERSITATIBUS
[A. A. S., XXV (1933) P. 445]

DECRETUM

Canonice erigitur Romae penes Pont. Athenaeum Urbanianum
Institutum Missionale Scientificum cum iure gradus conferendi

1 - IX - 1933
Canonica erectio **Instituti**
Missionalis
Scientifici penes Pont. Athe

Ut sacrorum alumni, quos Dominus ad Evangelium inter Gentes praedicandum advocet, in omnibus disciplinis, tum sacris cum profanis, quae Missionariis opus sint, erudiantur, Emus D. Cardinalis Praefectus Sacrae Congregationis de

¹ Lege: 1-XU-1931» cf. supra, n. 162.

Propaganda Fide suppliciter postulavit ut Institutum Missionale Scientificum, penes Pontificium Athenaeum Urbanianum nuperrime conditum, canonica erectione rite donaretur, facta eidem in perpetuum potestate gradus academicos conferendi. Summus Pontifex Pius PP. XI feliciter regnans, referente infrascripto Cardinali Sacrae huius Congregationis Praefecto, petitionem benevolenti animo excepit eidemque satisfieri iussit.

nacum Propagandae, cum iure conferendi gradus.

Quapropter haec Sacra Congregatio praesenti decreto Institutum Missionale Scientificum apud Pontificium Athenaeum Urbanianum canonice erigit atque erectum declarat cum iure gradus academicos conferendi secundum Statuta ab hoc Sacro Dicasterio approbata. Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sancti Callisti, die 1 Septembris 1933.

C. Card. Bisleti, *Praefectus*.

E. Ruffini, *Secretorius*.

182 – S. CONGREGAZIONE DEI SEMINARI E DELLE UNIVERSITÀ DEGLI STUDI

[n. 1215-32 prot.]

A S. E. Revma il Card. Pietro Fumasoni Biondi, Gran Cancelliere dell'Ateneo Urbano di Propaganda Fide, Roma

Roma, 16 gennaio 1934

Emo e Rmo Signor Mio Ossmo,

Ringrazio l'Eminenza Vostra Revma della comunicazione fattami con ufficio in data 11 c. m. num. 5434, riguardante il Rettore dell'Istituto Missionario scientifico¹ eretto presso l'Ateneo Urbano.

16-1-1934

Dc Rector Magnifico Instituti Missionalis Scientifici.

A norma dell'art. 16 della Costituzione Apostolica « Deus scientiarum Dominus »¹ e dell'art. 5 degli Statuti dell'Isti-

¹ Cf. supra, n. 158.

tuto Missionario (eretto presso l'Ateneo Urbano), questo S. Dicastero dovrebbe ora procedere alla conferma della nomina fatta dall'Eminenza Vostra in qualità di Gran Cancelliere; ma, nel caso *présenté*, trattandosi di un Istituto che quantunque abbia una propria organizzazione, fa parte dell'Ateneo Urbano, questo stesso S. Dicastero ritiene, analogamente a quanto fu scritto all'Eccmo Segretario di cotesta S. Congregazione il 3 corr., che il Rettore Magnifico dell'Ateneo è *hoc ipso* di sua natura, Rettore anche dell'Istituto Missionario.

Gaetano Card. Bisleti.

Ernesto Ruffini, *Segretario*.

[Arch. Prop. n. 214-34 prot., rub. 71-7]

183 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

27 - IV - 1934

Normae pro
Seminariis Re-
gionalibus com-
missis Institu-
tis Religiosis
Missionalibus.

Normae pro Seminariis regionalibus commissis Institutis religiosis vel missionalibus a Sacra Congregatione de Propaganda Fide approbatae die 27 aprilis 1934

[Arch. Prop. Fide, η. 1989-34 prot., rub. 71-3]

I - De alta directione

1. Alta Direc-
tio S. C. de
Prop. Fide.

1. Seminarium Regionale pertinet ad Sanctam Sedem, quae eius gubernium alicui Instituto Religioso vel Missionali committit sub alta tamen directione Sacrae Congregationis de Propaganda Fide. Disciplina Seminarii eius scholae et ordinaria administratio relinquuntur curae Instituti.

2. Seminarium comprehendit cursum Philosophicum duorum saltem annorum et cursum Theologicum quattuor annorum.

3. Institutum cui committitur directio Seminarii Regionalis Sacrae Congregationi de Propaganda Fide submittet adprobandas:

a) Regulas disciplinares Seminarii.

b) Rationem studiorum, distributionem disciplinarum, horarium scholasticum et notam librorum textus.

4. «) Electio Rectoris Seminarii ad Sacram Congregationem de Propaganda spectat post praesentationem candidati ex parte Superioris Generalis Instituti.

6) Electio coeterorum moderatorum necnon professorum spectat ad Superiorem Generalem Instituti, qui postea eorum nomina Sacrae Congregationi de Propaganda communicabit.

c) Remotio vel mutatio Rectoris Seminarii fieri non potest absque praevio consensu Sacrae Congregationis de Propaganda; mutatio professorum aliorumque moderatorum communicabitur eidem Sacrae Congregationi.

5. Ad Seminarium Regionale ordinarie pergent omnes alumni Philosophiae et Theologiae Regionis. Ordinariis non licebit ex Seminario Regionali suos alumnos revocare eosque alio educandos mittere, sine expressa licentia Sacrae Congregationi de Propaganda Fide.

6. Alumni Seminarii qui in vocatione ecclesiastica perseverant, nequibunt vel in cursu studiorum vel ante triennium completum a suo sacerdotio in aliquod religiosum Institutum introire, absque peculiari licentia proprii Ordinarii et Sanctae Sedis, firmis manentibus quae statuuntur cann. 981, § 1 et 542 C. I. C.

II — De iuribus et officiis Superioris Generalis Instituti

7. Nominatio et munerum attributio omnium superiorum et magistrorum Seminarii (salvo praescripto art. 4), remittitur curae Superioris Generalis Instituti.

2. Iura et officia Superioris Generalis Ordinis.

8. Director Spiritus alumnorum nunquam seligetur ex moderatoribus Seminarii, idemque intra septa Instituti residendam continuam habebit.

9. Superior Generalis cum Ordinariis Regionis circa administrativam gestionem Seminarii conveniet.

III - De iuribus et officiis Ordinariorum Regionis

3. Iura et officia Ordinariorum.

10. Ordinariis regionis cum suis alumnis colloqui et commercium epistolare habere licebit. Iisdem facultas erit libere ad Seminarium accedendi, lectionibus scholasticis quandoque adsistendi, periculis, disputationibus et praemiorum distributioni adstandi.

11. Promotio ad Sacros Ordines exclusivae competentiae est Ordinariorum singulorum alumnorum, quibus proinde tempestive a Rectore necessariae circa pietatem, scientiam coeterasque promovendorum qualitates informationes mittentur.

12. Ordinarii Regionis quotannis convenient ut de rebus Seminarii, videlicet de pietate, de disciplina, de studio, et de oeconomica administratione, accurate agant et examini subiiciant relationem circa haec a Rectore Seminarii conscriptam. Conventui praeerit Episcopus primus iuxta canonicas praecedentiae normas: Secretarii munere fungetur Ordinarius consecratione recentior. In hoc conventu singuli Ordinarii adprobabunt atque subsignabunt relationem annuam moralem et oeconomicam, iuxta hic adnexum schema redigendam atque ad Sacram Congregationem de Propaganda transmittendam.

13. Si quae sint animadversiones faciendae, hac generatim per Ordinarium loci Rectori communicentur.

IV - De iuribus et officiis Rectoris Seminarii

4. Iura et officia Rectoris Seminarii.

14. Rector est Superior immediatus Seminarii eique ceteri moderatores et magistri parebunt.

15. Quotannis, quin personaliter ordinarie intersit, Episcoporum conventui exactam relationem de statu morali et oeconomico Seminarii submittet.

Exemptio a iurisdictione paroeciali

16. Seminarium cum suis adiacentiis a iurisdictione paroeciali loci eximitur; officia paroecialia naturae pii instituti consentanea Rectori tribuuntur, qui relate ad confessiones alumnorum se gerat ad mentem canonis 518, § 2 C. I. C.

Allegatum

SCHEMA RELATIONIS ANNUAE
SEMINARII REGIONALIS

Schema Relationis
annuae Seminarii
Regionalis.

DE

PRO ANNO LITERARIO -

(ad Sacram Congregationem de Propaganda mittendum
ante diem 31 decembris singulorum annorum)

1. Elenchus nominativus omnium Moderatorum et Magistrorum Seminarii.

2. Numerus alumnorum distinctus pro singulis Ordinariatibus et pro singulis classibus

Numerus alumnorum qui durante anno ingressi sunt

.....
Numerus alumnorum durante anno egressorum quia ad Ordines ascenderunt [dentur breves notae circa qualitates singulorum).

Numerus alumnorum qui durante anno egressi sunt ob alias causas Expulsi sunt (indicetur causa cur singuli expulsi sint).

3. Numerus alumnorum qui in periculis scholasticis promoti sunt

Numerus alumnorum qui in periculis scholasticis reiecti sunt (animadversiones eventuates).

4. Ratio oeconomica:

a) Summa accepta in singulis suis capitulis divisa.

b) Summa expensa in singulis suis capitulis divisa.

(Indicetur quaenam fuerit media summa expensa pro singulis
alumnis).

5. Animadversiones:

a) Circa statum spiritualem et disciplinam Seminarii.

b) Circa studia.

c) Circa statum hygienicum.

d) Circa statum oeconomicum.

e) Varia.

Datum

Subscriptiones singulorum Ordinariorum et Rectoris
Seminarii.

184 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE
[Arch. Prop. n. 2108-34 prot., rub. 57-1]

A S. E. Rma Mons. Filippo Bernardini, Delegato Ap. di Australasia

4 giugno 1934

Ecc. Reziha,

4 - vi 1934
Etiam Epi-
scopi sub iuris
dictione S. C. de
Prop. Fide obli-
gantur ad Rc
lationem an-
nuam. ut vica-
\npl Praefectl

Nella Sua lettera in data 7 aprile c. a. (n. 338-34) domandava l'Eccellenza Vostra se non sarebbe opportuno dare, in base ai can. noo R 2, delle nonne distinte per le diocesi e per i vicariati apostolici, dichiarando i vescovi non obbligati alla relazione annua.

La questione non e nuova: e anche di recente e stata presentata da altra parte. E si spiega facilmente, perché in realtà la disposizione del Codice è espressa in modo che sembra riferirsi, come fa ben notare V. E., soltanto alle prefetture e vicariati apostolici.

Tuttavia non v'è alcun dubbio per questa S. C. che le diocesi da essa dipendenti debbono ritenersi obbligate alla relazione annua; e questo perché le stesse ragioni che hanno indotto a stabilire tale norma per le prefetture e i vicariati valgono evidentemente anche per le diocesi. Questo Sacro Dicastero è infatti persuaso che a ben dirigere l'opera di evangelizzazione sia necessario aver sempre presenti, e con la maggiore esattezza possibile, le condizioni in cui il lavoro dei missionari si svolge. E perciò intende di poter disporre anno per anno di dati statistici accurati.

Tale norma si deve applicare a tutti i territori ecclesiastici con carattere missionario, cioè a tutti i territori dipendenti da Propaganda per quanto siano organizzati in vere e proprie diocesi.

Sono persuaso che i Vescovi di Australia, considerando le ragioni per le quali si domanda da loro la relazione annua, si sottoporranno volenterosamente a questo piccolo sacrificio.

Questa S. C. lo chiede loro al solo scopo di poterii meglio aiutare nel loro difficile ministero.

Card. Pietro Fumasoni Biondi, *Prefetto*.

Carlo Salotti, Arciv. tit. di Filippopoli, *Segretario*.

185 — LITTERAE APOSTOLICAE PII PP. XI

Beatus Carolus Lwanga Martyr, iuventutis Africanæ Actionis Catholicae patronus declaratur

[A. A. S., XXVI (1934) p. 582-583]

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Vicariatuum ac Missionum Ordinarii in finibus tum Apostolicae Delegationis Africae tum Delegationis Apostolicae Congi Belgici existentium nec non Ordinarii Missionum de Ruanda, de Urundi, de Bamako, de Brazzaville, de Douala, de Litore Eburneo, de Diego Suarez, de Guinea Gallica, de Bobo Dioulasso, de Ouagadougou in Sudan Gallico, de Loango enixas Nobis adhibuerunt preces, suffragiis amplissimis Delegationum earundem suffultas, ut Patronum iuventutis africanæ quæ in Actionem Catholicam peragendam intra ipsorum locorum fines incumbit, Beatum Carolum Lwanga Martyrem declarare dignemur. Non ignoramus quidem christifideles e regionibus eisdem iam Beatum Carolum Lwanga et Socios eius, qui Martyres de Uganda vulgo nuncupati, priscis Africae Christianæ heroibus, saeculo præterito, aemulati sunt, tanquam Patronos pie ac religiose colere. Qua re Nos ad magis magisque in dies populi earundem regionum venerationem ac pietatem erga Beatos Ugandenses Martyres, itemque res ipsas missionarias ibidem fovenda cum memoratis precibus concedendum censeamus, audito dilecto filio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque

22 - VI - 1934

Beatus Carolus Lwanga declaratur Patronus Africanæ Actionis Catholicae. Eius et sociorum Festum celebrandum in locis indicatis sub ritu dupl. II classis.

apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum Beatum Carolum Lwanga iuventutis africanae Actionis Catholicae in locis, quos supra memoravimus, peculiarem apud Deum Patronum declaramus et constituimus. Decernimus praeterea, eadem auctoritate Nostra, praesentium Litterarum vi itemque in perpetuum, ut festum eiusdem Beati Caroli Lwanga una cum festo Beatorum Martyrum Ugandensium quotannis recolatur in regionibus praedictis sub ritu duplici secundae classis, servatis tamen Rubricis aliisque de iure servandis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxii mensis iunii anno mdcccxxxiv, Pontificatus Nostri decimo tertio.

E. Card. Pacelli, a Secretis Status.

186 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. η. 4188-34 prot.]

RR. Ordinariis Vicariatuum Apostolicorum de Onitsha-Owerri, Nigeriae Occidentalis, Orae Benini, de Yaoundé, de Douala, de Foumban; et Praefectarum Apostolicarum de Bula, de los, de Benue, de Kalabar, de Kaduna

9 novembre 1934

9 - XI . 1931

Decretum S.
Officii 14-1 -1932
non respicit ter-

Revmi Ordinarii territoriorum Nigeriae et de Cameroun mense septembri a. c. a Suprema S. C. S. Officii directe expostulaverunt an Decretum S. Officii de cautionibus in

mixtis nuptiis praestandis», die 14 ianuarii 1932¹ datum, applicari debeat in eorum territoriis ubi lex anglica viget.

ritoria hie eno-
merata.

Eadem Suprema litteris nuper datis circa propositum dubium sequens responsum dedit: Praedictos Ordinarios, servatis de iure servandis, postquam a contrahentibus cautiones ad normam can. 1061 obtinuerint, posse, ut antea, concedere dispensationem in matrimoniis mixtis, cum memoratum decretum non respiciat territoria in quibus ipsi iurisdictionem exercent ».

Petrus Card. Fumasoni Biondi, *Praefectus*.

Carolus Salotti, Archiep. tit. Philipp., *Secretarius*.

187 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. η. 337-34 prot., rub. 12-6]

A S. E. Rma Monsig. Leone Pietro Kierkels, Delegato Apostolico delle Indie Orientali

31 agosto 1934

Nella Sua lettera in data 2 c. m. (n. 4008-34) ΓΕ. V. Reverendissima sottopone al giudizio di questa Sacra Congregazione il dubbio, proposto dal Superiore di Bellary, se il Superiore Ecclesiastico di una Missione «sui iuris» sia tenuto, *ex iustitia*, ad applicare la Messa « pro populo » secondo il can. 306.

31 - VIII - 1034

Superior Ec-
clesiasticus
Missionis « sui
iuris » ex iusti-
tia lenetur ad
applicandam
Missam pro po-
pulo.

La risposta di questa Sacra Congregazione è affermativa, per la ragione che il « Superior Ecclesiasticus » di una Missione «sui iuris» deve ritenersi come «Ordinario ». È vero che il Codice, come ben fa notare ΓΕ. V., non elenca tra gli Ordinari il « Superiore di Missione », ma è da osservarsi che, sebbene la « Missio sui iuris » non possa dirsi, come figura giuridica, una creazione posteriore al Codice, tuttavia poichè anche prima del Codice esisteva qualche Missione « sui iuris », sol-

¹ Cl. supra, n. 163.

tanto dopo la promulgazione del Codice si svolse e si è affermata presso la S. C. di Propaganda la prassi di erigere tali Missioni con territorio determinato e con proprio Superiore Ecclesiastico.

Carlo Salotti, Arciv. tit. di Filippopoli, *Segretario*.

Cesare Pecorari, *Sottosegretario*.

188 – S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. n. 3899-34 prot., rub. 8-2]

A S. E. Monsig. Leone Pietro Kierkels, Delegato Apostolico delle Indie Orientali

17 dicembre 1934

17-XII-1934 È stato attentamente esaminato il rapporto 4150-34 dei
 Quoad stylum 6 settembre corr. anno, nel quale l'Eccellenza Vostra domanda
 "In Jccisw" parere di questa S. C. nella questione dell'uso dello stile
 struendis. indù nella costruzione di chiese.

Adaptatio ut Questa S. C. non può essere che favorevole, in linea di
 principium. principio, ad ogni serio tentativo di adattare l'arte dei singoli
 popoli a scopi sacri. E questa la tradizione costante del Cat-
 tolicismo, che, essendo la vera religione, è perciò religione
 universale, non è legata ad alcuna forma particolare di cultura
 e apprezza, rispetta e cerca di santificare tutto ciò che di
 buono ogni civiltà sa produrre. E la S. C. di Propaganda fin
 dai suoi primi tempi dava istruzioni precise in questo senso
 (cf. Collect. 300);¹ e sulla specifica questione dell'arte nazio-
 nale si pronunziava recentemente in modo deciso nella lettera
 ricordata anche dall'E. V., del 15 luglio 1932, al Delegato
 Apostolico di Cina.²

in applicatione. Certo, quando dai principii generali si scende ai casi con-
 creti, possono nascere perplessità e dissensi: in quanto, pur

¹ Editione 1; in 2 edit., n. 135 [Instructio anni 1659].

² Cfr. supra n. 169 bis.

rimanendosi pienamente d'accordo sui principii, si può non convenire sull'opportunità e sul modo di applicarli in date circostanze. E così ben si comprende come nella questione dell'adattamento dello stile indù alla costruzione delle chiese, non esista tra i missionari e tra i cattolici indiani unanimità di pareri e siano nate discussioni vivaci.

Questa S. C. è di opinione che un giudizio sicuro e direttivo prudente in proposito possano darsi solo dalle persone che conoscono perfettamente il modo di pensare e sentire delle popolazioni, e sappiano perciò prevedere quali ripercussioni psicologiche certe innovazioni porterebbero. Crede perciò che la questione debba essere discussa e risolta dalle autorità ecclesiastiche dell'India d'accordo con Vostra Ecc.

In ogni modo, trattandosi di questioni che hanno un lato religioso e un lato artistico, sembra opportuno insistere presso gli Ordinari perché domandino sempre il parere anche di persone coite in arte.

Questa S. C. si augura che in tal modo si potrà, con prudente audacia, trovare la via a far sorgere uno stile indiano cristiano. Sarebbe, e l'E. V. lo fa giustamente rilevare, una sensibile e perciò assai efficace dimostrazione della universalità della Chiesa.

Pietro Card. Fumasoni Biondi, *Prefetto*.

Carlo Salotti, Arciv. tit. di Filippopoli, *Segretario*.

189 - S. CONGREGATIO CONCILII

[4. A. S., XXVII (1935) p. 145-154]

DECRETUM

De Catechetica Institutione impensius curanda et provehenda

12 - I - 1935

Provido sane consilio catholica Ecclesia, veritatis divinitus revelatae custos et magistra, officio et munere suo sanctissimo perfunctura, inde ab initio, illud, inter cetera, sibi faciendum censuit, ut initiandis Christo Domino et in eius disciplina instituendis hominibus, praesertim pueris et ru-

De catechetica institutione impensius curanda et provehenda.

Cura Ecclesiae de catechesi.

Utilitas.

dioribus, caelestis sapientia, ad salutem aeternam necessaria, doctoris legitimi opera ac ministerio, catechetice traderetur.

Et prudenter id quidem. Cum enim omnis christiani hominis scientia comprehendatur divini Redemptoris sententia: *haec est vita aeterna ut cognoscant te solum verum Deum et quem misisti Iesum Christum*, ea scientia, recte et apposite, catechetica institutione continetur, per quam de Deo ipso, de Iesu Christo eiusque doctrina ac disciplina, audientibus pro sua cuiusque aetate, ingenio, conditione, proponitur et explanatur summa; qua profecto tradita atque illustrata, nihil fere fidelibus aptius ad recte credendi recteque agendi certam firmamque normam assequendam desiderari potest.

Quare fit, ut catechetica institutio in catholica Ecclesia habita sit et habeatur veluti vox illa, qua divina Sapientia clamat in plateis: *si quis est parvulus veniat ad me*; sicut lucerna illa *lucens in caliginoso loco donec lucifer oriatur*; tamquam *semen et fermentum illud evangelicum*, unde tota germinat et confovetur Christiana vita: ex ea nempe fidelis quisque, lucem divinae veritatis, normam divinae legis, subsidia divinae gratiae feliciter mutuatus, potest quae agenda sunt videre, et ad implenda quae viderit, convalescere. Quae quidem religiosa institutio, cum omnibus magnam afferat utilitatem, tum certe puerilem atque adolescentem maxime iuvat aetatem, utpote quae spem posteritatis aevi contineat. Puerorum igitur atque adolescentium in primis curanda atque urgenda est catechetica institutio, praesertim si incidat aetas, in qua ob latius diffusum sciendi studium, ob multiplicatam discendi facultatem, ob aptiorem rerum addiscendarum rationem, puerorum atque adolescentium civilis anticipetur et provehatur educatio; absonum quippe est, in tanto apparatu doctrinarum et ardore discendi, negligere vel praetermittere scientiam Dei et maximarum rerum quae religione continentur.

Maiores pro
l'vñübJs?lll

Institutione vero ac doctrina puerorum atque adolescentium catholica salutem quoque contineri reipublicae, planum est. Plurimum enim interest civitatis aequae ac religionis, si cives cum mere humanae doctrinae et civilis educationis praeceptis simul Christianos hauriant spiritus. I

Ex quo plane intelligitur, quam amanter non minus quam sapienter, Ecclesia, catholicae veritatis et disciplinae magistra, personam Christi suscipiens, vehementer clamat: *Sinite parvulos venire ad me et ne prohibueritis eos; talium est enim regnum Dei.*

Quae omnia cum probe animadverterent ac sentirent Romani Pontifices, catholicae fidei summi magistri ac duces, nullo tempore siverunt, ut ipsorum vigilantia et diligentia in hac parte deesset.

Cura RR. Pontificum de catechesi iuventulis.

Ut antiquiora mittamus, huius rei testimonium luculentissimum, postremis hisce temporibus, exstat in litteris encyclicis f. r. Pii PP. X *Acerbo nimis* diei 15 aprilis 1905,¹ in quibus Pontifex vigilantissimus, catechesis descriptis utilitatibus, ipsi plane propriis, iure colligit non alia de causa elanguescere atque esse paene intermortuam nostrae aetatis fidem, nisi quia doctrinae christianae tradendae, vel persolvatur negligenter, vel praetermittatur officium. Quapropter leges fert, quibus doctrina ipsa cum pueris puellisque, tum adolescentibus, tum denique aetate provectorum tradatur.

Quas quidem leges in canones redactas fere exhibet Codex iuris canonici, in quo (lib. III, tit. XX, cap. 1) tota de institutione catechetica, in universa Ecclesia servanda, proposita et ordinata est disciplina.

Ibatis vero a Codice legibus advigilandis iisdemque pro opportunitate urgendis, Pius PP. XI Motu proprio *Orbem catholicum* diei 29 iunii 1923 ² *Officium catechisticum* penes hanc Sacram Congregationem Concilii instituit, cuius est universam in Ecclesia catholica actionem catechisticam moderari et provehere.

Summorum Pontificum iussis et adhortationibus concinuerunt Episcoporum sollicitudines, qui vel in plenariis aut provincialibus Conciliis, vel in Synodis dioecesanis, vel in Congressibus catechisticis, sive dioecesanis sive nationalibus, institutionem catechisticam pressius ordinare studuerunt.

Cura Epp.

At, his non obstantibus feliciter ubique coeptis, ex eorumdem Episcoporum relatis multa adhuc superesse constat,

Desideranda ob varias difficultates.

¹ Cf. A. S. S., XXXVII (1904-1905) p. 613-625.

* Cf. /1. A. S., XV (1923) p. 327-329.

quae doctrinae christianae tradendae vini et effectum impediunt. Et in primis lugenda sane est parentum incuria, quorum plures, res divinas ipsi ignorantes, religiosam liberorum institutionem parvi vel nihili faciunt. Quod grave profecto est, cum, parentibus negligentibus vel adversis, nulla fere spes sit fore ut filii religiose erudiantur.

Quae quidem res gravior evadit ubi, ut in nonnullis nationibus fit, ob partium certamina ius Ecclesiae in Christianam puerorum institutionem vel in discrimen adducitur, vel denegetur. Nam parentes, ignavia detenti, vel mobilitate animi, vel rebus ipsis pressi, neque iniquis legibus obsistunt, neque filiis catechizandis ullam curam sollicitudinemque impendunt.

In regionibus vero ubi catholici cum acatholicis simul vitam degunt, neque cum iis mixta inire matrimonia dubitant, ex communi coniugum consuetudine plerumque id fit ut in rerum divinarum contemptum ipsi liberique prolabantur, vel a fide recedant.

Accedit ipsa puerorum adolescentiumque desidia, qui aliis distenti curis, atque ludis et corporum exercitationibus allekti, vel ad profana spectacula, in quibus non raro mores relaxantur, diebus praesertim festis adducti, catechisticam institutionem paroecialem frequentare negligunt, adeo ut a prima iam aetate incipiat et in dies ingravescat illa, quam maxime conquerimur, rerum divinarum oblivio et neglectus.

Quae oblivio, qui neglectus, eo maius fidei detrimentum inferunt, quod exierunt in mundum lupi rapaces, non parcentes gregi, subintroierunt pseudo-doctores, qui vel atheismo vel neo-ethnismo addicti, humanisque commentis et deliramentis indulgentes, scriptis et opera, callide catholicam fidem in Deum, in lesum Christum, in ministerium Ecclesiae evertere conantur; quibus ii omnes accedunt, qui infausti protestantismi propagandi studio incensi, doctrinae pietatisque christianae speciem praeseferentes, incredibile est quam facile catholicae doctrinae nescios et indigos, ipsosque fideles simplices et incautos decipiant.

Quae quidem incommoda, quamvis iis obsistant curis iam plurimis Episcopi alique animarum curatores, non exinde tamen et hanc Sacram Congregationem levant onere eorum

diligentiam iterato excitandi, nec cos ipsos eximunt, quin semper maiores conferant sollicitudines in id unde ovium sibi commissarum sempiterna salus pendere dignoscitur.

Quam ob rem huic Sacrae Congregationi opportunum visum est omnes, ad quos spectat, novis urgere stimulis, eisdemque quaedam praescribere, quaedam vero indigitare, quibus servatis, spes est fore ut catechetica institutio in melius provehatur.

Nova prac
scnPUl.

Primo, igitur, Episcopi, pro iure et officio gravissimo sibi commissio, ad curam et diligentiam quam antehac in rem catechetica conferre consueverunt, maiorem, in eiusdem incrementum, addant operam industriamque suam: quare, ad normam canonis 1336 § 2, « curent... ut fidelibus, praecipue pueris ac rudibus, pabulum doctrinae christianae praebeatur, ut in scholis puerorum ac iuvenum institutio secundum catholicae religionis principia tradatur »; cumque ex praescripto canonis 1336, « Ordinarii loci sit omnia in sua dioecesi edicere quae ad populum in Christiana doctrina instituendum spectent », Ordinarius quisque perpendat in Domino quid providendum, quid praescribendum supersit pro opere hoc sanctissimo et maxime necessario, quove pacto id quod vult facilius consequi et efficere possit, animadversurus, si casus ferat, in negligentes vel renuentes paenis ecclesiasticis ad normam canonum 1333 § 2, 2182; delaturus vero diligentibus praemia, quatenus denunciaret, in paroeciis aliisque beneficiis conferendis, plurimum apud se ponderis et momenti habiturum studium et diligentiam in opus catechismi tradendi collatam.

Munia ErP.

Parochi deinde ceterique curam habentes animarum meminint semper institutionem catecheticae fundamentum esse totius vitae christianae, ad eamque rite tradendam omnia eorum consilia, studia, labores esse reterenda. Integre, igitur, servant et ad effectum deducant quae in canonibus 1330, 1331, 1332 praescripta sunt, et omnia, maxime hac in re, omnibus efficiantur, ut et omnes Christo lucrifaciant, et se ipsos fideles ministros et dispensatores mysteriorum Dei probare possint, probe considerantes quibus lacte, quibus solidiore cibo opus sit; ac singulis ea doctrinae alimenta praebeant,

Munia Paro
rorum” Chaben
ll um curam

quae spiritum augeant, ita ut Christianus homo, ea quae ad religionem pertinent, non ignoret modo, nec ea veluti hereditario more transmissa tantum teneat, sed ita habeat cognita atque perspecta, ut sibi et ceteris fructificare possint.

Coadiutorcs
cienci ct late».

Quo in ministerio sanctissimo, ad normam canonis 1333 § « parochi operam adhibeant clericorum, in paroeciae territorio degentium, aut etiam, si necesse sit, piorum laicorum potissimum illorum qui in pium *sodalitium doctrinae christianae* aliudve simile in paroecia erectum adscripti sunt ». Qui omnes, sive vocati, sive iussi, libenter, imo laetissimo animo, operam suam adiutricem in rem conferant, ut hilares datores quos diligit Dominus.

Religiosi.

Nec vero operi tam salutari, tam Deo grato, tam animarum bono necessario desit, ad normam canonis 1334, religiosorum auxilium, si ab Ordinario loci sit illud requisitum; iidemque religiosi, vocati, laetentur, imo vocari se cupiant, ut etiam in hac parte dominici agri, ubi messis multa, operarii autem pauci, de animarum salute bene mereantur.

Parentes eo
rumque locum
tenentes.

Postremo parentes et qui parentum loco sunt, a quibus in re de qua agitur efficax auxilium et praesidium est expectandum et expetendum, meminerint se ex canone 1113 « gravissima obligatione teneri prolis educationem tum religiosam et moralem, tum physicam et civilem pro viribus curandi », cui quidem obligationi ex canone 1335 satisfacere debent efficiendo ut liberi catechetica institutione erudiantur, et ex canone 1372 § 2 curando christianam eorundem educationem.

Haec omnia quae summatim complexi sumus, sunt ea quidem iam nota atque perspecta, at c mente ne excidat sententia: *repetita iuvant*, maxime cum de re agatur, de qua numquam satis.

Normae.

Quo vero eadem ipsa facilius in toto Orbe terrarum in effectum deducantur, haec Sacra Congregatio, probante Ssino D. N. Pio PP. XI, in omnibus dioecesibus exsequenda mandat quae sequuntur.

•trfrw'lAV'i
stianae.

I' 1° s'nSu^s Par°eciis, praeter confraternitatem sanctissimi Sacramenti, *sodalitium doctrinae christianae*, idque ceterorum princeps, ad normam canonis 711 § 2 institutur,

omnes quot sunt idonei catechismo edocendo et fovendo complectens, ludimagistros in primis, puerorum erudiendorum disciplinam callentes.

II. Item in singulis paroeciis, ad normam litterarum circularium huius S. Congregationis ad Ordinarios Italiae diei 23 aprilis 1924,¹ *scholae catechisticae paroeciales*, si nondum exstent, constituentur, in quibus, parochis ipsis praesidibus, statuta methodo, pueri adolescentesque divinae legis ac fidei rudimenta addiscant. Qua in re, ut gravis, quam antea memoravimus, excutiatur desidia parentum existimantium catechismo paroeciali frequentando liberos suos non teneri, eo quod domi vel in publicis scholis religiosa institutio tradatur, haec diligenter servanda erunt:

Scholae catechisticae parociales.

Media ad excutiendam desidiam parentum.

a) ad Sacramenta paenitentiae et confirmationis rite suscipienda parochi pueros ne admittant, ad praescriptum canonis 1330, qui congruam institutionem catechisticam non sint assequuti ad normam decreti S. Congregationis de Sacramentis diei 8 augusti 1910;² eosque, cum primam Communionem receperint, perfectius ac uberius catechismo excolere satagant;

b) iidem parochi, concinnatores, confessarii et ecclesiarum rectores, in hoc toti incumbant ut parentes praesertim moneant de gravi qua tenentur obligatione curandi « ut omnes sibi subiecti vel commendati catechetica institutione erudiantur » (can. 1335). In rem Benedictus XIV in litteris encyclicis *Etsi minime* diei 7 februarii 1742 § 7: « Constat etiam ipsum Episcopum posse ac debere sacris oratoribus quam diligentissime commendare, ut pro concione in parentum aures animosque ingerant, sua intéressé mysteriis nostrae religionis susceptam prolem imbuere; et si ad id minus idonei fuerint, filios in ecclesiam adduci oportere, in qua divinae legis praecepta explicantur »;

c) item totis viribus parochi curionesque contendant ut pueri ad catechismum paroecialem frequentandum alacri animo alliciantur iis mediis quae aptiora videantur, v. g.,

» Cf. A. A. S., XVI (1924) p. 287-289.

• Cf. A. A. S., II (1910) P. 577-583.

³ Cf. *Bullar. Bened. XIV*, Tom. I (Romae, 1746) p. 110-115.

pro pueris Missam singulis diebus festis de praecepto celebrando, certamina catechistica, propositis praemiis, indicando atque moderata honestaque oblectamenta et industrias adhibendo;

d) postremo, parochi sedulo curent ut, tempore visitationum pastoralium, pueri ad periculum subeundum scientiae suae coram Episcopo se praeparent, qui, hanc occasionem nactus, iis quae in institutione religiosa paroeciali corrigenda, vel emendanda, vel laudanda viderit, opportune consulat.

Catechesis
ΓΓο adultis.

III. Ne autem institutio religiosa, pueris tradita, aetate progrediente, oblivioni detur, et « quia compertum est non solum adolescentulos, illosque qui confirmata sunt iam aetate, in divinarum rerum ignorance versari, sed etiam viros ipsosque senes salutaris doctrinae esse omnino expertes, vel quia nunquam illam perceperunt, vel iamdiu perceptam paulatim delevit oblivio » (Boned. XIV, l. c., § 8), locorum Ordinarii sedulo vigilent ut praescriptum canonis 1332 a parochis sancte servetur, quo isti tenentur « diebus dominicis aliisque festis de praecepto., catechismum fidelibus adultis sermone ad eorum captum accommodato, explicare ». « Qua in re », ut Pius X mandavit in memoratis litteris encyclicis *Acerbo nimis*, « catechismo Tridentino utentur, eo utique ordine ut quadriennii vel quinquennii spatio totam materiam pertractent quae de symbolo est, de sacramentis, de decalogo, de oratione, et de praeceptis Ecclesiae » itemque de consiliis evangelicis, de gratia, de virtutibus, de peccatis et de novissimis.

Media indi-
cantur ipsis Or-
dinariis.

Praeter haec, ab omnibus servanda, eadem S. Congregatio nonnulla media locorum Ordinariis indigitare opportunum censet, quae, experientia teste, ad optatum fidem apta visa sunt, ut eadem vel saltem aliqua in sua quisque dioecesi iidem Ordinarii, pro rerum locorumque adiunctis, adhibenda curent. Quapropter:

Officium cate-
chisticum dice-
cesanum.

i. Quemadmodum iam in Italia provisum est per litteras huius S. Congregationis diei 12 decembris 1929, *Officium catechisticam dioecesatum*;¹ si fieri poterit, locorum

¹ Non publicatae sunt in /l. A, S.

Ordinarii instituant, quod, ipsis praesidibus, totam rem catechisticam in dioecesi moderetur. Huius Officii praecipua munia erunt curare:

Eiun munia

«) ut in paroeciis, in scholis et in collegiis doctrina Christiana iuxta formam ab Ecclesia traditam, et ab iis qui sunt idonei recte doceatur;

b) ut, statis temporibus, habeantur *coetus catechistici* aliique pro scholis de religione conventus, de quibus in decreto huius S. Congregationis diei 12 aprilis 1924,¹ ad perquirenda media institutioni catechisticae provehendae aptiora;

c) ut peculiare *series lectionum de religione* quotannis indicantur ad eos plenius perfectiusque excolendos, qui doctrinam christianam et in paroecialibus et in publicis scholis doceant.

2. Idoneos quoque singulis annis *Sacerdotes visitatores* eligere Ordinarii ne omittant, omnes in dioecesi scholas de religione inspecturos, qui de religiosae institutionis in iisdem traditae exitu, incrementis vel defectibus accurate referant. Ad rem Benedictus XIV (l. c., § 16): «Plurimum quoque ad christiani populi institutionem conferre poterit, si Visitatores eligantur, quorum alii civitatem, alii dioecesim lustrantes omnia sedulo inquirent, ut certior factus Episcopus, pro meritis cuiusque pastoris, aut praemia decernat aut poenas ».

visitatores

3. Ut autem in religiosam institutionem populus Christianus interdum animum praecipue convertat, *dies catechistica*, si nondum in usu sit, in singulis paroeciis instituenda curetur, in qua *festum doctrinae christianae*, maiore qua fieri potest solemnitate, celebretur. Hac occasione:

Festum doctrinae christianae.

a) fideles in ecclesiam paroecialem convocentur, ut S. Eucharistia refecti, preces effundant ad uberiores impetrandos divinae doctrinae fructus;

b) peculiaris sermo populo habeatur de catecheticae institutionis necessitate, quo parentes praesertim moneantur ut filios eandem edoceant, atque ad catechismum paroecialem mittant, divinum praeceptum memorantes: *eruntque verba*

¹ Cf. Decretum 16-IV-1924; cf. A. A. S., XVI (1924) p, 431.

haec quae ego praecipio tibi hodie in corde tuo, et narrabis ea filiis tuis (Deut. VI, 6);

c) in vulgus distribuantur libri, libelli, folia, aliaque id genus, ad rem apta;

d) collecta fiat ad opera catechistica provehenda.

Idonei catechistae.

4. In locis praesertim ubi ob penuriam cleri, muneri doctrinam christianam docendi clerus ipse facere satis non possit, *idoneis catechistis* utriusque sexus in parochorum auxilium providere Ordinarii satagant, in paroecialibus vel in publicis scholis ipsisque in dissitis paroeciae locis religiosam institutionem tradituris. In his principem locum teneant quotquot consociationibus *Actionis catholicae* sunt inscripti, quae multa iam hac in re et laude digna perfecerunt, et quarum nonnullae, optimo quidem consilio, in suis statutis lectiones de religione quotannis habendas iusserunt, quibus interesse omnes socii teneantur.

Aelio catholica.

Aliae sodalitates, praesertim religiosae deditae institutioni iuventutis.

Item huic muneri ne desint quotquot sunt socii aliarum consociationum et sodalitatum catholicarum, et potissimum sodalitates religiosae utriusque sexus quae iuventuti instituendae sunt deditae, quas ita alloquitur Ssfhus D. N. Pius PP. XI in memorato Motu proprio *Orbem catholicum*:¹ « Illud etiam magnopere cupimus in praecipuis quibusque sedibus religiosarum sodalitatum quae iuventuti instituendae sunt deditae, ibi, praesidibus ducibusque Episcopis, scholas aperiri, delectis ex utroque sexu adolescentibus, qui accommodato studiorum curriculo formentur, iidemque, facto periculo scientiae suae, rite renuntientur habiles ad magisterium doctrinae christianae historiaeque sacrae et ecclesasticae obtinendum ». Quod profecto fiet, si in scholis et collegiis catholicis, inter res pueris adolescentibusque addiscendas, principem locum habeat, ut ratio ipsa suadet et postulat, institutio religiosa, quae et a sacerdotibus docendo peritis, et apta instituendi ratione tradatur.

Si haec media et industriae adhibeantur, si huic muneri quo nihil est sanctius, nihil magis necessarium, omnes quibus onus est strenuo constantique animo incumbant, spe-

¹ Cf. /1- A. S., XV (1923) p. 327-329.

randum iure est pupulum christianum, ab errorum insectationibus sancta et incorrupta doctrina continenter munitum, populum acceptabilem sectatorem bonorum operum exstisturum esse, atque salutare effectus percepturum, quos Romani Pontifices in salutem animarum non semel auspicati sunt. Postremo, probante Ssmo D. N. Pio PP. XI, haec S. Congregatio Episcopis universis mandat ut singulis quinquenniis, hac in re derogando memorato Motu proprio *Orbem catholicum*, de catechetica in eorum dioecesibus institutione ad eandem S. Congregationem accurate referant, iuxta quaesita quae sequuntur, et eodem servato ordine qui est in canone 340 § 2 Codicis I. C. quoad relationem ab Episcopis faciendam super statu dioecesis sibi commissae.

Derogando -statutis per Motu proprio *Orbem catholicum*, nova Quaesita pro Relatione quinquennali proponuntur.

Datum Romae, in festo Sacrae Nazarethanae Familiae, dic 12 ianuarii anno 1935.

I. Card. Serafini, *Praefectus*.

I. Bruno, *Secretarius*.

Quaesita de doctrina Christiana tradenda

Nova quaesita.

I - Pro pueris

a) - *In paroeciis*:

EPropuens.
In paroeciis.

Q. i. Quinam sit in singulis paroeciis numerus puerorum, et quinam ex his catechisticam institutionem frequentent;

Q. 2. quam diligentia parochi munus pueros religiose erudiendi adimpleant, et quinam hoc munus negligant;

Q. 3. an in iisdem paroeciis institutae sint *scholae paroeciales*, quonam exitu, et quam methodo doctrina Christiana in his edoceatur;

Q. 4. an et quomodo presbyteri aliique clerici, in territorio paroeciae degentes, parochum in doctrina Christiana tradenda adiuvent; quinam sint forte recusantes vel negligentes;

Q. 5. an religiosi et religiosas parochum in pueris catechismo excolendis adiuvent; quinam sint forte negligentes vel recusantes;

Q. 6. an *sodalitium doctrinae christianae* singulis in paroe-
ciis constitutum sit, et quam ratione parochum coadiuvet
in doctrina Christiana pueris tradenda;

Q. 7. an aliae sodalitates laicorum, et praesertim *Actionis
catholicae*, in eodem munere parochum adiuvent;

Q. 8. an *Officium catechisticum* in dioecesi, vel aliud simile
institutum sit, vel institui possit;

Q. 9. an et quomodo *dies catechistica* celebretur;

Q. 10. an et quonam fructu *coetus catechistici*, aliive pro
scholis de religione conventus habeantur;

Q. n. an et quaenam media adhibeantur ad sollertiam
tum parentum tum filiorum excitandam ut catechismum
paroecialem hi frequentent;

Q. 12. an et quaenam impediunt uberiores doctrinae
christianae tradendae fructus; quinam in hac re abusus irre-
pserint, et quaenam ad eos amovendos media adhibeantur,
vel adhiberi possint.

In scholis et
collegiis catho-
licis.

b) – *In scholis et collegiis catholicis:*

Q. 13. Quotnam sint scholae et collegia catholica utrius-
que sexus, praesertim noviter instituta, sub moderatione
cleri saecularis vel religiosi aut sororum religiosarum;

Q. 14. quot sint in singulis his scholis vel collegiis catho-
licis alumni interni vel externi;

Q. 15. quoties in hebdomada, quam methodo et pro-
fectu, religiosa institutio in his edoceatur;

Q. 16. quomodo consulendum sit eidem institutioni
efficacius utiliusque provehendae.

In scholis pu-
blicis.

c) – *In scholis publicis:*

Q. 17. An, in quibusnam publicis scholis, et quonam
fructu doctrina Christiana tradatur;

Q. 18. an, qua ratione, et in quibusnam scholis publicis
institutio religiosa auctoritati et inspectioni Ecclesiae subii-
ciatur;

Q. 19. quibusnam in publicis scholis, et quam de
causa doctrina Christiana non tradatur; atque quomodo ho-
rum alumnorum religiosae institutioni consulatur;

Q. 20. an et quaenam inedia adhibeantur, vel adhiberi possint ut in publicis scholis doctrina Christiana tradatur.

II - Pro adultis

Q. 21. An, et quando, praeter consuetam homiliam, catechetica institutio adultis a parochis impertiatur,

Q. 22. qua diligentia, quanam methodo et quo tempore parochi hoc munus adimpleant;

Q. 23. an fideles in singulis paroeciis institutionem religiosam frequentent, et quonam exitu;

Q. 24. quaenam media, pro locorum temporumque adiunctis, magis idonea existimentur ad uberiores auctorum religiosam institutionem obtinendam.

19c - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. η. 1126-35 prot.]

Ai Delegati Apostolici del Giappone, Indocina, Indie Orientali, d'Africa Meridionale, d'Africa per le Missioni, del Congo Belga, di Australasia.

28 marzo 1935

Eccellenza Reverendissima,

Il can. 1963 § i prescrive che per iniziare un processo « super rato et non consummato » occorre chiedere volta per volta la facoltà alla S. C. dei Sacramenti a cui viene poi, a suo tempo, inviato l'intero processo per la decisione.

Siccome per la richiesta di talc autorizzazione si impiega generalmente tempo assai lungo, e i casi matrimoniali sono generalmente urgenti, Sua Santità nell'Udienza 21 corr. si è degnata benignamente concedere alla E. V. *ad decennium* la facoltà di autorizzare gli Ordinari da Lei dipendenti ad aprire tali processi.

Detti Ordinari pertanto da qui innanzi in luogo di chiedere a Roma l'autorizzazione in parola la chiederanno a

28 - III 1935

Facultas aperiendi processum super « rato et non consummato » peti potest a nominatis Delegatis App.

codesta Delegazione, la quale nel concederla rammenterà che il processo suddetto deve esser istruito in conformità delle norme date in proposito dalla S. C. dei Sacramenti in data 7 maggio 1923 e pubblicate sugli « Acta Ap. Sedis » il j° agosto di quell'anno.¹ Naturalmente il processo, una volta completato, deve venir inviato a Roma per la decisione come in passato. Ella avrà cura di informare al riguardo gli Ordinari dipendenti affinchè si regolino in conseguenza.

Augurandole ogni bene.....

Piet ro Card. Fumasoni Biondi, *Prefetto*.

Carlo Salotti, Arciv. tit. di Filippopoli, *Segretario*.

191 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. η. 1392-35 prot.]

A S. E. Rma Mons. Filippo Bernardini, Delegato Apostolico di Australasia.

22 maggio 1935

22 - V - 1935

Ordinarii Novae Zelandiae Concilio Plenario Australiano interessati? possono.

Questa S. Congregazione, approvando le ragioni addotte dall'Ecc. V. Revfha con Prot. 208-35 dei 20 marzo u. s. ed accogliendo la domanda fatta a nome dei Vescovi della Nuova Zelanda, di buon grado concede alla Gerarchia Neo-Zelandese di partecipare coi Presuli dell'Australia al prossimo e ai futuri Concilii Plenari Australiani!, così come partecipo al I Concilio Plenario di Sydney nel 1885. Pregando V. E. a voler comunicare la cosa agli Eccmi Vescovi interessati, facciamo voti che questa unione sia per portare i migliori frutti pel bene delle diocesi di ambo i paesi.

Card. Piet ro Fumasoni Biondi, *Prefetto*.

Carlo Salotti, Arciv. tit. di Filippopoli, *Segretario*.

* Cf. .I. rl. S., XV (1923) p. 389-436-

192 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. n. 1444-35 prot., ruh. 24-1]

Ad Excellentiam Suam Mons. Augustum Gaspais, Vicarium Apostolicum de Kirin.

Excellentia Vestra huic Sacrae Congregationi, die 25 mensis martii anni currentis, decisiones exposuit, quas Ordinarii de Manchoukuo, approbationi Sanctae Sedis sese subjicientes, fecerunt de participatione Catholicorum in signis obsequii, ab Auctoritatibus in honorem Confucii praescriptis, et in aliis publicis caeremoniis.

28 - v ms

Participatio Catholicorum in signis obsequii ab auctoritatibus praescriptis necnon in aliis publicis caeremoniis in Manchoukuo.

Propter particularem huius argumenti gravitatem, haec Sacra Congregatio, postquam in accuratum huius quaestionis studium et incubuit Ipsa et alios incumbere fecit, rem ad Sanctitatem Suam referre censuit opportunum.

Summus igitur Pontifex in audientia diei 16 mensis currentis, perspectis cum expositione Excellentiae Vestrae tum voto, quod Excellentia Sua Celsus Costantini scripserat, haec cogitata elocutus est:

Directivae S. Sedis

1) Oportet, ut Ordinarii de Manchoukuo ad evitandam omnem rationem scandali, quae quocumque modo occurrere poterit, notam faciant, necessaria servata prudentia, quam rerum adiuncta suggerunt, epistolam, in qua Directio Cultuum de Manchoukuo recenter asseveravit, caeremonias in honorem Confucii peractas « absolute non habere ullam religiosam indolem »

2) Oportet, ut iidem Ordinarii, cum Christifidelibus normas tradunt, declarationem officialem sequantur;

3) Oportet, ut Sacerdotes, dato iureiurando circa ritus Sinenses praescripto, instructionibus Ordinariorum adhaerescant, quaestiones et controversias vitantes.

Haec Sacra Congregatio ex parte Sua censet, Ordinarios, dum Christifidelibus normas tradant, sese accommodare posse decisionibus, quas unanimiter in Conventu suo, in

civitate Sinking (Changchung) habito, fecerunt. Videntur enim prudentes et bene ponderatae.

Faveat Excellentia Vestra alios Ordinarios de Manchoukuo de omnibus hisce rebus certiores facere eosque rogare, ut omni qua possint attentione evolutionem huius quaestionis semper prosequantur, et unanimi agant consensu.

Petrus Card. Fumasoni Biondi, *Praefectus*.

Carolus Salotti, Archiep. Philipp., *Secretarius*.

Normae Sin-
kingenses.

NORMAE STATUTAE AB ORDINARIIS IN CIVITATE SINKING CONGREGATIS

1. Imago Con-
fucii in scholis.

I – Imago Confucii in scholis exposita: HONORES QUI EI TRIBUUNTUR

Scholae Mis-
sionum.

A. Scholae Missionum.

1. Mandato ab Auctoritatibus legitimis regionis dato, potestne tolerari in scholis Missionum expositio imaginis Confucii?

R. *Affirmative*.

2. Licetne hanc imaginem collocare in quadam aedícula plus minusve ornata, quae eis similis est, in quibus pagani tabulas maiorum suorum honorant?

R. *Tolerari potest*, dato formali mandato, quod cludi non potest. In omni casu alumni clare certiores faciendi sunt, rem agi *de cultu mere civili*.

3. Licetne alumni permittere, si Auctoritas hoc imponit, ut inclinationem, plus minusve profundam, coram imagine Confucii, sic exposita faciant?

R. *Tolerari potest*.

4. Si cuidam scholae Christianae mandatum refertur, ut coram imagine Confucii quoddam altare cum candelis, incenso, aliisque rebus collocetur, liceretne hunc modum agendi tolerare?

R. *Non*, quia, quamvis a Dirigentibus responso dato de indole civili cultus Confucii tributi, haec tamen caeremonia nimiam similitudinem exhiberet cum ritibus religiosis et superstitiosis, atque etiam scandalum secum ferre posset.

B. Scholae paganae.

scholaepaga·

1. Quomodo se gerere debent alumni christiani, qui scholam paganam frequentant et adiguntur, ut suas partes tribuant honoribus, quibus Confucius afficitur?

R. Suggestendum est eis private, ut *assistencia passiva* contenti sint, et toleranda inclinatio..., ut in casibus supra indicatis.

2. Si in vico pagano magister scholae, qui imaginem Confucii sibi providere non potest, nomen Confucii in quadam tabula scriberet, liceretne huic tabulae eosdem honores atque imagini Confucii tribuere?

R. *Tolerari potest.*

II – Alumni, militares, officiales corpore conducti IN PAGODAM

2. Alumni, militares, officiales conducti in pagodam.

1. Quid de Christiano, qui munere fungitur penes Auctoritates, quae de sacrificiis curant, et in ipso momento sacrificii functiones subalternas administrat, quas recusare nequit, quin subeat magnum damnum, v. g. iacturam officii sui?

R. Cooperatio proxima, sed mere materialis, in casu gravis necessitatis, *tolerari potest.*

2. Quid de alumno christiano, qui invitatus est, ut sive solus sive una cum aliis tempore sacrificii cantet?

R. Si agitur de cantibus qui ad *ipsum sacrificium pertinent*, non licet. Si autem agitur de cantibus patrioticis sive de hymnis in honorem Confucii, qui *omni religiosa indole carent*, *tolerari potest.*

3. Si sacrificio completo, inclinatio mandatur, dum victimae adhuc expositae sunt, quomodo Christiani se gerere debent?

R. Haec ultima caeremoniarum pars tamquam cultus civilis considerari, ideoque *assistencia passiva tolerari potest.*

4. Quid de participatione victimae?

R. *Nullo modo tolerari potest.*

3. Cooperatio
pecuniaria pŕü
pagodis.

III – Cooperatio pecuniaria in constructione VEL REPARATIONE pagodarum

1. Licetne pecunia cooperari in constructione vel reparatione templorum aut cuiusvis alterius aedificii, in honorem Confucii erecti?

R. *Tolerari potest.*

2. Licetne se habere eodem modo, si agitur de templis, quae ad alium cultum destinata sunt?

R. Distinguendum est: Si agitur de contributione, quae « in globo » aliis vectigalibus continetur, *tolerari potest.*

Si vero agitur de contributione speciali, quae ad sumptus constructionis vel reparationis insumendos constituta est, *tolerari nequit.*

Contributiones impositae ad apparandas *comoedias* eidem destinationi submittuntur. Si ergo agitur de comoedia superstitiosa, v. g. ex voto edita, *Christianis ei cooperari non licet.* Si autem agitur de comoedia, quam edunt in *delectationem populi*, contributio *tolerari potest.*

4. Assistentia
funeribus paga-
nis.

IV – Assistentia ad funera pagana

Licet haec quaestio non pertineat ad eas, quae cultum Confucii spectant, maximi tamen tempestivi momenti est et digna sane, in quam studium conferatur.

1. Funera privata. — Inclinatione coram defunctis, olim Christianis rigore interdicta, religiosam suam indolem magis magisque amittere videtur. Evolutio morum, actualis mentalitas, quae eo tendit, ut in hac inclinatione obsequium civile conspiciat, defuncto tributum, uti in Occidente fieri solet, compluresque casus praecedentes videntur nobis auctoritate munire posse, tempore futuro hanc salutationem tolerandi.

2. Funera publica. Si agitur de *assistencia mere passiva*, *tolerari potest.* Haec tolerantia sese extendit ad inclinationem et ad alios externos actus venerationis, qui « in re mixta caeremoniarum partem mere civilem attingunt.

193 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. n. 1475-35 prot., rub. 35-1]

A S. E. Rma Monsig. Paolo Marella Delegato Apostolico del Giappone

i giugno 1935

Nell'Udienza del 16 c. m. ho presentato al S. Padre le immagini sacre in stile giapponese, delle quali V. E. Reverendissima parla nel Suo rapporto 140-35 dell'8 aprile.

1 - VI - 1935

Artis indigenae laus et emolumenta.

Sua Santità se ne è veramente compiaciuta: ne ha favorevolmente giudicato il valore artistico e ha lodato l'iniziativa squisitamente cattolica, di adattare le manifestazioni religiose all'indole e alle tradizioni del nobile popolo giapponese. E mi ha incaricato esplicitamente di esprimere le Sue congratulazioni alla E. V. per quanto fa a questo scopo e agli artisti per l'intelligente e volenterosa collaborazione che Le prestano.

Questa S. C. è sicura che l'augusta parola di plauso e di incoraggiamento da parte del Santo Padre sarà di conforto alla E. V. e a quanti con Lei lavorano per la creazione e lo sviluppo di un'arte cristiana giapponese. V. E. ha ben compreso che la felice riuscita di tale iniziativa ha un'importanza assai grande per l'avvenire della Chiesa in Giappone. Un'arte che sia nello stesso tempo profondamente cattolica e caratteristicamente nazionale dimostrerà in modo sensibile, e perciò più efficace, che la Chiesa non s'identifica e non è legata a nessuna particolare forma di cultura, ma accoglie, per santificarlo, tutto ciò che ogni popolo ha di buono e di bello. E nello stesso tempo contribuirà a una più rigogliosa fioritura cristiana tra i cattolici giapponesi, poichè li educerà a incanalare verso la vita spirituale le integre energie di tutta la loro anima, con le sue speciali doti di intelligenza e di sensibilità.

Pietro Card. Fumasoni Biondi, *Prefetto*.

Carlo Salotti, Arciv. tit. di Filippopoli, *Segretario*.

194 – LITTERAE APOSTOLICAE PII PP. XI

[J. A. S., XXVIII (1936) p. 64.65I]

Nova Nuntiatura Apostolica de Cuba constituitur, complectens
Cubana² Rempublicam, e territorio delegationis Apostolicae
Antillarum seiunctam

PIUS PP. XI

2 IX · 1935

Nuntiatura
Apostolica in
Cuba constitui-
tur, cuius terri-
torium a Dele-
gatione Ap.
Antillarum se-
paratur.

Ad perpetuam rei memoriam. — Reipublicae Cubanae Gubernatores Nobis nuper enarrarunt admodum sibi esse in votis ut in Republica etiam sua constituere dignemur Apostolicam Nuntiaturam, quae diplomaticis inter Sanctam Sedem et Rempublicam ipsam rationibus consulat. Nos autem cum Gubernii eiusdem votis concedere velimus, ac propterea cum quoque expediat ab hodierno Delegationis Apostolicae Antillarum territorio Rempublicam Cubanam seiungere, ut in eadem condi possit huiusmodi Nuntiatura, rebus omnibus attento seduloque studio perpensis, ea quae sequuntur statuenda censemus. Nimirum motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore novam *de Cuba Legationem* sive *Nuntiaturam* erigimus, illiusque territorium distrahimus sive separamus ab Apostolica Antillarum Delegatione, ita ut, excepto Reipublicae Cubanae territorio, ad Delegationis Antillarum iurisdictionem pertineant omnes aliae insulae, quae huc usque ad eandem pertinebant. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Haec, spe freti vinculis inter nationem Cubanam et Sanctam Sedem arctius obstringendis hoc voluntatis Nostrae consilium profuturum, in Domino statuimus; decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter extare ac permanere suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere ipsique Nuntiaturae per Nos erectae in Republica Cubana nunc et in posterum plenissime suffragari; sic rite indicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri

si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum ex Arce Castri Gandulphi, sub anulo Piscatoris, dic 11 mensis septembris, an. m c m x x x v, Pontificatus Nostri decimoquarto.

E. Card. P a c e l l i, a *Secretis Status*.

195 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. η. 3306-35 prot., rub. 8-2]

A S. E. Rma Mons. Delegato Apostolico delle Indie Orientali,
Bangalore

25 ottobre 1935

In risposta al pregiato rapporto num. 5702 dell'Eccellenza Vostra Revma, Le si comunica che il recente Decreto della S. C. dei Concilio l circa l'insegnamento catechistico, come appare dai termini stessi in cui esso è redatto, riguarda tutti gli Eccmi Ordinari, e perciò anche quelli delle Indie Orientali.

Codesti Eccmi Ordinari quindi, allorchè manderanno, come di consueto. la relazione quinquennale a questa S. C. di Propaganda, invieranno, nel contempo, alla S. C. dei Concilio le risposte all'apposito questionario sull'insegnamento della Dottrina Cristiana.

25 - X - 1935

Decretum S. C. Concilii de catechistica instructione omnes Ordinarios respicit; proinde Relatu quinquennalis de hac re ab omnibus facienda.

Carlo Salotti, Arciv. tit. di Filippopoli, *Secretario*.

Giulio Chiavoni, *Sottoseiirctario*.

196 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. η. 3205-35 prot., rub. 17-1]

20 novembre 1935

Beatissime Pater,

Delegatus Apostolicus Indosinensis, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus humiliter petit ut in omnibus ecclesiis et sacellis Missionum in Indosina existentium fieri possit,

20 · xi 1035

solem nit.is
externa Martyrum indosinensium.

1 Cf. supra, n. 189.

Dominica prima septembris singulis annis, sollemnitatis externa Omnium Beatorum qui in *tota regione* palmam martyrii consecuti sunt, celebrando in dictis ecclesiis et sacellis unam Missam cantatam et alteram lectam de communi plurimorum Martyrum, cum orationibus propriis iam approbatis.

Sacra Congregatio de Propaganda Fide, vigore facultatum sibi a SSmo D. N. Pio Div. Prov. Papa XI tributarum, attentis expositis, benigne adnuit pro gratia iuxta preces. Praesentibus *ad decennium* valituris.

Datum Romae, ex aedibus eiusdem S. Congregationis, die 20 mensis novembris anno Domini 1935.

Carolus Salotti, Archiep. tit. Philipp., *Secretarius*.

197 - LITTERAE ENCYCLICAE PII PP. XI

20 - XII - 1935

De Sacerdotio catholico.

Ad Venerabiles Fratres Patriarchas, Primate, Archiepiscopos, Episcopos aliosque locorum Ordinarios pacem et communionem cum Apostolica Sede habentibus de Sacerdotio catholico

[A. A. S., XXVIII (1936) p. 5-53]

PIUS PP. XI

VENERABILES FRATRES

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Quae S. Pontifex ab initio Pontificatus pro sacerdotibus et clericis egerit.

Ad catholici sacerdotii fastigium vixdum Nos arcano Providentis Dei consilio evecti, actuosam voluntatem Nostram ad eos convertere numquam destitimus, qui, in multis quos habemus in Christo filiis, sacerdotali dignitate aucti, id munus suscepere, ut sal terrae et lux mundi »¹ evaderent; ac peculiari modo ad eam iuventutem Nobis sane carissimam curas adiacere non praetermisimus, quae, intra sacrarum aedium saepa, ad pernobile eiusmodi officium obeundum animum praeparat atque componit.

¹ Matt »., V, 13, 14.

Quin immo, paucis exactis mensibus ab inito Pontificatu, antequam universum catholicum orbem, datis ex more litteris, alloqueremur, ¹ per Epistolam Apostolicam « Officiorum omnium », ² quam ad Dilectum Filium Nostrum misimus, qui sacro Consilio praeest Seminariis studiorumque Universitatibus praeposito, eas normas decernere curavimus, quibus sacrorum alumni instituendi conformandique essent. Quotiescumque autem eo pastoralis sollicitudo Nos admovet, ut Ecclesiae rationes necessitatesque intentiore animo reputemus, eadem sacerdotes et levitas prae primis complectitur, quos, uti nostis, in oculis ferimus.

Quam quidem de sacri ordinis viris pastorem sollicitudinem Nostram ea luculenter testantur Seminaria non pauca, quae, vel ubi deerant, inibi excitavimus, vel angustiora — ingentibus impensis sumptibus — novis amplioribusque sedibus ditavimus, itaque omni ope instruximus, ut dignius aptiusque id quod conantur, assequi possent.

Quodsi Nobis, quinquagesimo sacerdotii Nostri exeunte anno, istiusmodi faustitatem sollemniter celebrari libuit, caque filiorum studia placuit, quae ex universo terrarum orbe in Nos deferebantur, paterna prosequi voluntate; id eo consilio fecimus, quod potiusquam privatam personam Nostram, sacerdotalem ipsam dignitatem ipsumque munus iure meritoque dilaudari cernebamur. Atque itidem, per Apostolicam Constitutionem « Deus scientiarum Dominus » die xxiv mensis maii, anno m d c c c c x x x i datam, Ecclesiasticas studiorum Universitates in meliorem esse ordinem redigendas ea ratione decrevimus, ut cleri culturam sacramque disciplinam etiam atque etiam proveheremus. ³

Iamvero id, quod in praesens Nobis propositum est, tanti est ponderis tantaeque gravitatis, ut hac de re per has Litteras ex consulto agere opportunum Nobis videatur; ita quidem ut non modo qui pretiosissimum christianae fidei donum retinent, sed qui etiam recta sinceraque mente veritatem expe-

Momentum
huius Encycli-
cae.

¹ Litt. Encycl. *Ubi arcano* d. d. 23 dec. 1922; cf. A. A. S., XIV (1922) p. 673-700.

² A. A. S., vol. XIV (d. i aug. 1922), p. 449-458.

³ A. A. S., vol. XXIII (1930) p. 241-262; cf. supra, n. 158.

tunt, excelsam catholici sacerdotii maiestatem eiusque — ex Divinae Providentiae consilio — omnibus perutile munus agnoscant: quod sane ut ii potissimum intento animo reputent optamus, qui caelesti quodam instinctu ac nutu ducti ad sacra capessenda munia vocantur.

Id porro peculiari modo consentaneum sub huius anni exitu ducimus, qui Lapurdi — coram nivea eademque radianti Immaculatae imagine — per continenter in triduum actam Eucharisticam supplicationem, sacri ordinis homines ex omni lingua ex omni ritu vidit superna luce circumfusus cum extremos ederet caelestis gratiae fulgores ad occasum vergens humanae Redemptionis lubilaeum, ad universum catholicum orbem prorogatum; illius dicimus Redemptionis, cuius administri habentur venerandi carissimique Nobis sacerdotes, numquam sane operosiores satiusque de re Christiana merentes, quam per huius Anni Sancti decursum, quo quidem fuit, ut in Apostolicis Litteris « Quod nuper » animadvertimus, undevicesimum ab instituto divinitus catholico sacerdotio commemoratum saeculum.¹

Est quasi corona Encyclicarum praecedentium.

Ac profecto ut cum ceteris Encyclicis Litteris, a Nobis pro opportunitate superiore tempore datis — per quas utique graviores causas, quae huius aetatis homines exercent sollicitosque tenent, catholicae doctrinae luce collustravimus — apte haec Epistula concinneque congruit, ita eadem etiam videtur Nobis sollemnia edita praecepta perficere, iisdemque veluti coronam imponere.

Est enim vero sacerdos, ex divino afflatu mandatoque suscepto, praecipuus Christianae iuvenum educationis apostolus idemque indefatigabilis adsertor;² ipse maritalle vinculum Ecclesiae nomine auctoritateque ratum habens, bene eidem a Deo precatur, eiusque perpetuitatem sanctitatemque adversus libidinis cupidinisque nisus erroresque tutatur;³ ipse ut fraternam hominum necessitudinem praedicat, ut mutua

¹ A. A. S., vol. XXV [1933], p. 5-10.

² Litt. Encycl. *Divini illius Magistri* d. d. 31 dec. 1929; cf. A. A. S. XXII [1930] P. 49-86.

³ Litt. Encycl. *Casti connubii* d. d. 31 dec. 1930; cf. A. A. S., XXII [1930] P. 539-592.

omnibus iustitiae caritatisque evangelicae officia inculcat, ut denique — divitibus ac proletariae plebi affectanda omni ope veri nominis bona quasi digito demonstrans — animos, ob rei oeconomicae discrimen morumque demutationem exulceratos, pacare nititur, ita eo adiutricem operam confert, ut civilis Societatis ordinum conflictationes vel componantur feliciter, vel saltem mitigentur.¹ Est praeterea sacerdos illius paenitentiae sanctae expiationisque praeco atque excitator praestantissimus, ad quam quidem Nos bonos omnes adhortati sumus, ut impietates, turpitudines, flagitia, quae humanum genus in praesens tantopere temerant atque dedecorant, pro viribus resarciantur; quandoquidem hodie — si umquam alias — divini Redemptoris misericordia indigemus eiusque venia.²

Procul dubio Ecclesiae hostes efficientem sacerdotalis muneris vim non ignorant; atque adeo — quemadmodum ad dilectissimum Nobis Mexicanum populum scribentes conquesti sumus —³ adversus illud potissimum dimicant, ut hominum societate stirpitis evellatur, ac tandem aliquando ad catholicum nomen penitus delendum viam sibi sternant: quod utique discipiunt vehementer, at procul dubio numquam assecuturi sunt.

Nulla non tempore genus humanum sacerdotum necessitatem expertum est, virorum scilicet, qui, ex officio legitime concredito, Dei hominumque conciliatores essent, quorum totius vitae munus illas complecteretur rationes, quae ad aeternum Numen pertineant, quique preces, piacula, sacrificia, societatis nomine offerrent, quae ipsamet revera publice religionem colere iubetur, Deum ut supremum dominum ac primum principium agnoscere, ut finem ultimum sibi pro-

I. Munia et dignitas sacerdotis historice considerata.

¹ Litt. Encycl. *Quadragesimo anno* d. d. 15 maii 1931; cf. A. A. S., XXIII [1931] p. 177-228.

- Litt. Encycl. *Caritate Christi* d. d. 3 maii 1932; cf. A. A. S., XXIV [1932] p. 177-194.

³ Litt. Encycl. *Acerba animi* d. d. 29 sept. 1932; cf. A. A. S., XXIV 11932I p. 321-332.

πΙ Apud om-
nes populus.

ponere, immortales eidem grates agere, eundemque propitium reddere. Siquidem penes omnes populos, quorum mores in comperto sunt, modo contra sanctissimas humanae naturae leges facere ne cogantur, sacrorum administri habentur, quamvis saepenumero vanis superstitionibus serviant; itemque ubicumque aliquam profitentur homines religionem ubicumque aras erigunt, nedum ibi sacerdotibus careant, peculiari eos honore venerantur.

6) Sub Revel-
latione.

Attamen, cum divina affulsit Revelatio, multo equidem maiore dignitate insignitum est sacerdotale munus; quam profecto dignitatem arcano quodam modo praenuntiat Melchisedech ¹ sacerdos ac rex, cuius exemplum Paulus Apostolus ad Iesu Christi personam ac sacerdotium refert. ²

Quodsi est sacrorum administer, secundum praeclaram eiusdem Pauli sententiam, « ex hominibus assumptus », at « pro hominibus constituitur in iis quae sunt ad Deum »:³ illius nempe officium non res spectat humanas ac fluxas, quantumvis aestimatione laudeque dignae videantur, sed divinas easdemque aeternas; res porro, quae etsi ob hominum ignorationem despiciatui atque irrisui haberi possunt, quaeque — ut non semel vel in praesens experiendo summa cum aegritudine vidimus — quamquam callida malignitate impioque furore praepediri possunt, primum tamen locum sibi vindicant in privatis ac publicis hominum votis, qui ut acriter se sentiunt Deo natos, ita numquam se posse nisi in eo conquiescere revera fateri iubentur.

In Veteri Te-
stamento

In sacris Veteris Testamenti litteris sacerdotio per normas constituto, quas Moyses Dei instinctu ac nutu ductus promulgavit, peculiariora officia, munera, ritus attribuuntur. Videtur nempe ipsemet, pro suae providentiae consilio, hoc maximum in rudibus Hebraeorum animis, quasi insculpere voluisse praeceptum, cuius lumine eventa, leges, dignitates atque instituta collustrarentur: sacrificium scilicet unaque simul sacerdotium eo potissimum spectare ut — ad messianicam expectationem omnium excitatis animis — spei, gloriae,

* Cf. *Gen.*, XIV, 18.

* Cf. *Hebr.*, V, 10; VI, 20; VII, 1-2, 15.

³ *Hebr.*, V, 1.

virtutis liberationisque causae ac veluti fontes evaderent.¹ Salomonis templum, mirabile illud tam divitiarum splendore quam institutionibus ac ritibus monumentum, non idcirco dumtaxat excitatum est, ut divinae maiestatis in terris tabernaculum esset, sed etiam ut altissimum illius sacerdotii ac sacrificii haberetur praeconium, quae, etsi imagines erant atque indices, tantum nihilominus praeferabant arcani, ut Alexander Magnus ipse, coram sacra Summi Sacerdotis persona, victricem frontem reverenter inclinaret;² ac caeleste ipsum Numen, in impium Baltassar regem veluti iracundia incitatum est quod liturgicis abusus vasibus scelestis commissatus esset.³

Atqui Veteris Testamenti sacerdotium maiestatem gloriamque suam non aliunde sumebat, nisi quod illud praenuntiabat novi aeternique Testamenti a Tesu Christo datum, veri scilicet Dei verique hominis sanguine constitutum.

c) In Novo Testamento.

Gentium Apostolus, de christiani sacerdotii amplitudine, dignitate ac munere summam pressequens, hisce verbis sententiam suam veluti scalpro exprimit: « Sic nos existimet homo ut ministros Christi et dispensatores mysteriorum Dei »⁴

Minister Christi sacerdos: divini igitur Redemptoris quasi instrumentum est, ut mirabilem eius operam, quae superna efficacitate universum hominum convictum redintegrans, cum ad excellentiorem cultum traduxit, per tempora persequi valeat. Quin immo ipse, quod iure meritoque dicere sollemne habemus, « alter est Christus », cum eius gerat personam secundum illud: « Sicut misit me Pater, et ego mitto vos »;⁵ eodemque modo ac per angelorum vocem Magister eius, « gloriam in excelsis Deo » concinat pacemque hominibus bonae voluntatis »⁶ suadeat.

Minister Christi, alter Christus.

« Cf. *Hebr.*, c. XI.

* Cf. *Ios. Flav.*, *Antiq.*, lib. XI, c. 8, n. 5 (edit. Teubner, HI, 61 § 33«).

³ Cf. *Dan.*, V, 1-30.

⁴ *I Cor.*, IV, i.

⁵ *Io.*, XX, 21.

⁶ *Luc.*, II, 14.

Potestas in
corpus Christi
verum.

Iamvero quemadmodum sacra Tridentina Synodus¹ docet, Iesus Christus in novissima Coena sacerdotium ac sacrificium Novi foederis instituit: « Is igitur Deus et Dominus noster, etsi semel se ipsum in ara Crucis morte intercedente Deo Patri oblaturus erat, ut aeternam illic redemptionem operaretur, quia tamen, per mortem, sacerdotium eius extinguendum non erat, ² in Coena novissima, qua nocte tradebatur, ³ ut dilectae sponsae suae Ecclesiae visibile, sicut hominum natura exigit, relinqueret sacrificium, quo cruentum illud semel in cruce peragendum repraesentaretur, eiusque memoria in finem usque saeculi permaneret,⁴ atque illius virtus in remissionem eorum, quae a nobis quotidie committuntur, peccatorum applicaretur, sacerdotem secundum ordinem Melchisedech se in aeternum ⁵*constitutum declarans, corpus et sanguinem suum sub speciebus panis et vini Deo Patri obtulit ac sub earumdem rerum symbolis Apostolis, quos tunc Novi Testamenti sacerdotes constituerebat, ut sumerent, tradidit, et eisdem eorumque in sacerdotio successoribus, ut offerrent, praecipit per haec verba: « Hoc facite in meam commemorationem ».⁶

Hoc ex tempore Apostoli eorumque in sacerdotio successores illam, quam Malachia Propheta vaticinatus est, « oblationem mundam » caelesti Numini offerre instituerunt, qua quidem divinum nomen magnum est in gentibus:⁷ quaeque iam, in quavis terrarum orbis parte ac qualibet diei noctisque hora, caelo admota, ad interitum usque humani aevi perpetuo peragetur.

Vera divinae hostiae sacrificatio haec est, non meracum signum; quae proinde ad humanum genus cum peccatis laesa sempiterna Dei maiestate reconciliandum efficacem vim habet: « hac quippe oblatione placatus Dominus, gratiam et

¹ Scss. XXII, c. I.

² *Hebr.*, VII, 24.

³ *7 Cor.*, XI, 23.

⁴ *I Cor.*, XI, 24 sqq.

⁵ *Ps.* CIX, 4.

⁶ *Luc.*, XXII, 19; *I Cor.*, XI, 24.

⁷ Cf. *Malach.*, I, 11.

donum paenitentiae concedens, crimina et peccata etiam ingentia dimittit ».¹

Cuius rei causam enucleando explicat eadem sacra Tridentina Synodus hisce verbis: « Una enim eademque est hostia, idem nunc offerens sacerdotum ministerio, qui seipsum tunc in Cruce obtulit, sola offerendi ratione diversa ». ² Ex quo inenarrabilis perspicuo apparet catholici sacerdotis excelsitas, qui in idem Iesu Christi Corpus potestate praeditus, in aris illud prodigialiter praesens facit ac, Divini Redemptoris nomine, aeternae Dei Maiestati gratissimam hostiam offert. « Admiranda sunt haec — iure meritoque inquit Chrysostomus — admiranda et omni stupore plena! »³

At praeterea, hanc non modo in verum Iesu Christi corpus potestatem assecutus est sacerdos, sed in mysticum etiam eius corpus, hoc est Ecclesia, excelsam amplissimamque auctoritatem. Opus non est, Venerabiles Fratres, multis morari in hac pulcherrima mystici Iesu Christi corporis doctrina enucleanda quae tantopere Paulo Apostolo cordi erat; quaeque nos docet divinam Incarnati Verbi personam itemque omnes, quos veluti fratres complexus est et ad quos supernus afflatus pertinet ab eodem manans, unam efficere membrorum compagem, cuius Christus est caput. Iamvero sacerdos — ut ordinarius est fere omnium sacramentorum administer, quae quodammodo rivuli exstant, per quos Redemptoris gratia ad universam hominum communitatem defluit — idcirco dispensator mysteriorum Dei » ⁴ constituitur, ut eadem mystici Iesu Christi corporis membris impertiat. Itaque christifidelibus, in graviore qualibet mortalis suae vitae hora, sacerdos assidet, ut hanc eandem gratiam, quae supernum est caelestis vitae principium, ex divinitus accepta potestate vel iisdem praebeat, vel praebitam augeat. Ubi primum in lucem editur homo, sacrorum administer ad lustralis aquae fontem eum expiat ac renovat, eidem nobiliorem ac pretiosorem vitam impertiens, supernaturalem nempe, quae illum Dei Ecclesiae-

Potest in
«pensator my

Christianua
'am""lium c't
uhra

¹ S. Cone. Trid., sess. XXII, cap. 2.

- S. Cone. Trid., sess. XXII, cap. 2.

³ *De sacerdotia*, lib. III, 4 (Migne, P. G., XLVIII, 642).

• Cf. *I Cor.*, IV, i.

que filium efficit; ut ad certanda spiritualia certamina strenuum magis eum reddat, sacerdos itidem, peculiari dignitate auctus per Confirmationis Sacramentum in Iesu Christi militiam adsciscit; cum vero puer Angelorum Panem e caelo datum discernere magnique pendere potest, eum hoc viventi vitamque communicanti pabulo nutrit ac reficit. Quodsi misere labitur, eum sacrorum administer per paenitentiae sacramentum erigit ac Dei nomine auctoritateque corroborat; si autem, per coniugii munia ad Creatori suo quasi adiutricem operam praestandam deligitur, ut humanae vitae donum ad posteritatem propagetur atque adeo cum in terris christifidelium multitudo tum in sempiterna caelorum beatitate electorum numerus augeatur, tunc etiam, qua legitimus Ecclesiae testis, ei adest sacerdos, qui nuptiis eius castoque amor bene a Deo precatur. Cum denique, mortalis huius vitae exitu adventante, indigent homines virtute, indigent auxilio ut divini Indicis praesentiam sustineant, etiam atque etiam Iesu Christi minister in perdolentia emorientium membra reclinatus, eosdem illitos sacro chrismate expiat ac sublevat. Itaque, postquam christifidelibus sacerdos per omnem terrenae huius peregrinationis decursum ad aeternitatis usque ianuam comitatus est, sacrorum rituum precibus, quae immortalem spem redolent, eorum exuvias ad sepulcrum effert; sed necdum sempiterni aevi compotes relinquit; quin immo, si piamine indigeant ac levamento, precum eosdem solacio adiuvat. Quapropter recti itineris ductor, levaminis salutisque administer ac caelestium donorum largitor, christianis nullo non tempore adest, ab incunabulis nempe, ad humationem, ad caelorum gaudia.

Enucleatius Attamen in variis potestatis suae muneribus, quae sacri
 Mas'remittendi ordinis vir obtinet in mystici Iesu Christi corporis utilitatem,
 Pecc:“.' hoc praesertim, quod supra attigimus, volumus heic enucleatius persequi; auctoritatem dicimus, «quam — ut S. Ioannis Chrysostomi sententiam mutuemur — neque Angelis, neque Archangelis dedit Deus », ¹ scilicet remittendi peccata auctoritatem: « Quorum remiseritis peccata, remittuntur cis; et

¹ S. Io. Chrysost., *De sacerdotio*, lih. III, 5.

quorum retinueritis, retenta sunt ».¹ Reformidanda sane potestas haec est, ac tam Deo propria, ut elatus ipse hominum animus impertiri posse mortalibus infitari cogeretur: « Quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus? »²

Ac profecto, quoniam hominem sacerdotali dignitate auctum vidimus hac eadem uti facultate, temperare Nobis non possumus quin, non Pharisaeorum more, sed venerabunda, admiratione permoti, illa geminemus verba: « Quis est hic, qui etiam peccata dimittit? »³ Atqui homo Deusque Christus, qui quidem « potestatem in terra dimittendi peccata »⁴ obtinuerat et obtinet, eo consilio cum sacerdotibus eam communicare voluit, ut, divinae misericordiae largitate, expiationis necessitati succurreret, quae omnium animos sollicitat.

Maximum sane inde oritur solacium sonti cuique, qui, conscientiae stimulis anxius at paenitens, illam Dei nomine prolatam sibi sententiam audit: « Ego te absolvo a peccatis tuis ». Cum vero hoc ab eo audiat, qui ipsemet officio tenetur eandem sententiam ab alio sacerdote impetrandi, non idcirco miserentis Dei beneficium evilescit, sed excelsius effici videtur; quandoquidem Dei potius quam hominis manus inspicitur, quae rem prorsus mirandam operatur. Quapropter — ut scriptoris praeclarissimi verbis utamur, qui ea mentis acie, quam vix in laicorum ordine inveneris, de rebus etiam sacris agere sollemne habet — « ubi sacerdos, commotus vehementer animo ob indignitatem suam suorumque munerum granditatem, ad reclinatum caput nostrum sacratas manus extulerit; ubi, mente demissus quod sacri foederis sanguinis largitor effectus sit, itemque mirabundus quotiescumque vitae effectricia verba ediderit, peccator ipsemet admissis absolverit peccatorem, nos quidem ex eius pedibus erecti, rem haud indignam nos egisse reapse experimur.. Siquidem ad hominis pedes provoluti sumus, qui lesu Christi personam gerit... idque fecimus ut pretiosissimum liberorum filiorumque Dei munus adipisceremur ».⁵

¹ Io., XX, 23.

² Marc., II, 7.

³ Luc., VII, 49.

⁴ Luc., V, 24.

⁵ Manzoni, *Ostervazioni ulla morale cattolica*, c. XVIII.

Character et
gratia Sacra-
menti Ordinis
Hcerdotcm for-
mant.

Istiusmodi potestates, peculiari sacramento sacerdoti col-
latae, cum ex indelebili forma oriantur eius animo impressa,
qua, illius instar, cuius sacerdotium participat, « sacerdos in
aeternum »¹ factus est, non caducae sunt ac fluxae, sed sta-
biles atque perpetuae. Etiam si, ob humanam infirmitatem, in
errores sit et in dehonestamenta prolapsus, numquam tamen
sacerdotalem hanc formam suo ex animo delere poterit. Ac
praeterea, non hanc dumtaxat sacerdotalem formam, non
has tantummodo, de quibus diximus, excelsas potestates per
Ordinis sacramentum adipiscitur sacerdos, sed nova etiam
peculiarique gratia, peculiarique ope adaugetur, per quas
quidem—si modo divinitus efficienti caelestium donorum
virtuti adiutrici liberaque opera sua, fideliter obsecunda-
verit — digne profecto nec deiectus animo poterit arduis
suscepti ministerii officiis respondere, et gravissima ea
munera absolvere, quae vel ipsi christiani sacerdotii athle-
tae, ut Chrysostomus, Ambrosius, Gregorius Magnus, Ca-
rolus Borromaeus ceterique non pauci, tantopere reformi-
dabant.

Ministerium
verbi.

Huc accedit quod sacerdos minister est Christi ac dispen-
sator mysteriorum Dei, ² eo etiam « ministerio verbi », ³ iure
nempe, quod ab alienari non potest, itemque demandato sibi
ab Redemptore officio, quod praetermitti nequit: « Euntes
docete omnes gentes..., docentes eos servare quaecumque
mandavi vobis ». ¹ Iesu Christi Ecclesia, divinae Revelationis
custos ac magistra falli nescia, caelestium veritatum thesauros
quacumque per sacrorum administros propagat, illum prae-
dicans, qui, est lux vera, quae illuminat omnem hominem
venientem in hunc mundum »;⁵ ac semen illud divina largi-
tate profundit, parvulum equidem humanaeque sapientiae
despectum, quod tamen, sinapis grani instar, validas altissi-
masque radices in eorum animos agens qui sincero studio

¹ Cf. *Ps.* CIX. 4.

« Cf. *1 Cor.*, IV. I.

³ Cf. *Act.*, VI, 4.

⁴ *Matth.*, XXVIII, 19-20.

• *Io.*, L 9.

veritati inhient, ita firma ac robusta arbor erigitur, ut ne vehementium quidem procellarum vi evelli queat.¹

In variis erroribus, quos hominum mens peperit, exlege effrenataque licentia tumens, in profligatis moribus, quos miserrime humana nequitia invexit, tamquam turris nocturnis ignibus cursum navium regens erigitur Ecclesia Dei; quae porro omnem hinc illinc a veritate declinationem reprobatur, quaeque singulis universis sequendam recto itinere viam indicat. Ac vae nobis, si haec veluti Pharos, nedum restingeretur — quod procul dubio ex non deficientibus Iesu Christi pollicitationibus unquam fieri nequit — suam tamen radiantem lucem usque quaque ne diffunderet praepediretur! Omnium iam obversatur oculis quo sit hominum genus ea de causa prolapsus, quod divinam revelationem superbe abiecerit, quodque fallacia de re philosophica ac morali commenta, quamquam fucata veri specie, sit perperam secutum. Quodsi per praeruptam errorum vitiorumque declivitatem nondum ima petiit, id profecto christianae veritatis doctrina facit, quae ubique gentium diffunditur. Iamvero Ecclesia sibi concreditum « ministerium verbi » per sacrorum ministros perficit, quos quidem, in variis ecclesiasticae hierarchiae ordinibus constitutos, quocumque gentium mittit, ut indefatigabiles illius veritatis praecones exstent, quae una potest civilem humanitatis cultum invehere, atque expectatum incolumemque servare.

Sacerdotis alloquium in omnium animos demittitur, iisdemque lucem, solacium affert; sacerdotis alloquium, vel in medio illecebrarum vortice, serenum emergit, ad virtutem adhortatur, veritatemque impavide nuntiat: illam dicimus veritatem, quae dubias humanae vitae res omnes collustrat suoque ordine componit; illam inquam virtutem, quam nullus adversus casus auferre potest, ne mors quidem, quae eam potius tutam immortalemque reddit.

Si vero praecepta ex ordine reputamus, quae saepenumero sacerdos, ut sui muneris officio fideliter respondeat, inculcare debet, iisdemque vim insitam perpendimus, procul dubio

Salutaris efficacius ministerii verbi pro genere humano et singulis.

¹ cf. *ΜΑΤΤΗ.*, XIII, 31-32.

perspicimus quam magnus quamque sit beneficiorum plenus ad redintegrationem morum populorumque tranquillitatem assequendam cius afflatus atque appulsus. Idque tum praesertim, cum primores tenuioresque de fugaci huius vitae cursu admonet, cosdeinque docet quam fluxa sint terrena bona, quam pretiosa immortalis animo spiritualium munerum adeptio, quam denique severa aeterni ludicis sententia, qui incorrupto suo certissimoque oculorum obtutu omnium corda scrutatur « et reddet unicuique secundum opera eius ».¹ Nihil sane opportunius, quam haec aliaque id genus praecepta ad aestuantem voluptatum cupidinem mitigandam, itemque ad effrenatam coercendam externarum rerum aviditatem, quae profecto in praesens cum tot homines corrumpant atque dehonestent, varios civitatis ordines eo compellunt ut, nedum sibi adiutricem operam praestent, inter se hostili animo dimicent. Cum vero passim nimium sui ipsius studium invalescat, cum tantae fere ubique conflagrent simultates, tantaque teterrima emergant ulciscendi consilia, nihil sane aptius magisque consentaneum, quam Iesu Christi « mandatum novum »² praedicare atque efferre; praeceptum nempe caritatis, quae ad omnes pertineat, non nationum populorumque finibus contineatur, ne hostem quidem excipiat atque arceat.

Siquidem per viginti fere saecula illustri praeclaroque modo experti sumus quantopere sacerdotum praecepta valeant, quibus ut « sermo Dei vivus... et efficax, et penetrabilior omni gladio ancipiti » fideliter remittitur ac quodammodo reverberatur, ita « usque ad divisionem animi et spiritus »³ pertingitur, ad egregia facinora ubique animi excitantur, ac nobilissimi spiritus omnibus inficiuntur.

Quaelibet beneficia, quae civilis christiani nominis cultus in hominum societatem induxit, ex catholici sacerdotii institutione atque opera, tamquam ex remoto saltem eorum principio proficiscuntur. Id igitur bene in posterum sperare iubet,

¹ Matth., XVI, 27.

³ Cf. Io., XIII, 34.

³ Cf. Hcbr., IV, 12.

praeterquam quod « firmiorem sermonem »¹ habemus ex non deficientibus Iesu Christi promissionibus.

Atque etiam Missionalium opera, quae eam tam luculenter se dilatandi facultatem ostendit, qua ex divina virtute Ecclesia praedita est, provehitur maxime et ad felicem exitum deducitur a sacrorum ministris, qui, fidei praecones caritatisque sequestres, innumeris exanclatis laboribus, divini Regni fines usque quaque proferunt atque propagant.

ΜιΜione

Sacerdos denique, hac etiam in re Iesu Christi munus persequens, qui « erat pernoctans in oratione Dei »² et semper vivit ad interpellandum pro nobis »³, publicus ex officio exstat ad Deum pro omnibus deprecator: eidem in mandatis est non modo proprium verumque altaris sacrificium Ecclesiae nomine caelesti Numini offerre, sed etiam « sacrificium laudis »⁴ communesque preces; is nempe psalmis, supplicationibus et canticis, quae magna ex parte a sacris Litteris mutuatur, cotidie iterum atque iterum debitum Deo adorationis officium pro hominibus perficit, anxiiis sollicitisque hodie, si umquam alias, divinoque auxilio egentibus. Ecquis poenas enumerando dixerit, quas sacerdotales preces c praevaricantium hominum capite arceant; et quot quantaque beneficia iisdem impetrent atque impertiant?

Munus publici deprecaturi·».

Si vel privata supplicatio tam sollemnibus pollet magnisque a Iesu Christo datis pollicitationibus,⁵ at preces, quae Ecclesiae nomine, dilectae nempe Redemptoris sponsae, ex officio funduntur, maiore procul dubio vi virtuteque fruuntur. Quapropter christiani homines, quamvis in prosperis rebus nimio saepius sint Dei immemores, naturali tamen instinctu ducti, admotas Numini preces omnia posse fidenti animo sentiunt, atque adeo in omnibus huius vitae adiunctis ad eas confugiunt, easdemque a sacris ministris in publico privatoque discrimine adhibendas impetrant: a precanti sacerdote omne genus infortunati solacium flagitant; ad eundemque,

¹ Cf. *II Petr.*, I, 19.

² Cf. *Luc.*, VI, 12.

³ Cf. *Hehr.*, VII, 25.

* Cf. *P\$. XLIX*, 14.

¹ Cf. *Matth.*, VII, 7-n; *Matth.*, XI, 24; *Luc.*, XI, 9-13

in terrenae huius peregrinationis exsilio, caelestem opem imploraturi, adeunt. Reapse « medius stat sacerdos inter Deum et humanam naturam: illinc venientia beneficia ad nos deferens, nostras preces illuc perferens, Dominum iratum reconcilians ».¹

Ipsi adversarii a gumenta praebent pro dignitate sacerdotii.

Ceterum, quod supra attigimus, ipsi Ecclesiae adversarii magnam catholici sacerdotii dignitatem ac vim idcirco percipere atque perpendere videntur, quod illud primis vehementioribusque nisibus lacesunt, probe noscentes quam arctissimis vinculis Ecclesia sacrorumque administri contineantur. Ac praeterea qui acrius hodie in sacerdotium dimicant, caeleste iidem Numen infitiantes hostili animo impugnant: quod profecto honore maximo maximaque aestimatione dignos sacri ordinis homines efficit.

II

ii. Dignitati debet sanctitas sacerdotii' & Sa

Amplissima igitur est, Venerabiles Fratres, sacerdotalis dignitas; neque huius altissimae dignitatis splendori officiunt quorundam, etsi lamentabilia ac miseranda, ob humanam infirmitatem admissa; eodemque modo haec ipsa paucorum admissa praeclaras tot sacerdotum laudes — virtute, doctrina, religionis studio martyrioque facto insignium — in oblivionem adducere non possunt. Idque eo vel magis quod hominis indignitas ministerii sui operam non irritam reddit: siquidem exploratum omnino est administri indignitatem sacramentorum vim non attingere, quae ex sacratissimo lesu Christi sanguine, non ex sacerdotum sanctitate, suam repetunt efficacitatem; ea scilicet aeternae salutis instrumenta, ut theologicae disciplinae verbis utamur, « ex opere operati » actionem suam exserunt.

Perspiciuum tamen est eiusmodi dignitatem, in iis omnibus qui eadem insigniti sunt, illam excelsitatem mentis, animi munditiam morumque integritatem postulare, quae sacerdotalis muneris maiestati sanctitatisque respondeant. Hoc, ut diximus, sacerdotem constituit Deum inter hominesque con-

¹ S. Io. Chrysost. » *Hmnil.* 5 in *Isaiam*,

ciliatorem, ex illius nempe persona ac mandato, qui est « unus mediator Dei et hominis, homo Christus Iesus ».¹

Eum igitur oportet ad eius perfectionem propius pro facultate accedere, cuius partes gerit; seseque vitae operumque probitate gratiorem cotidie Deo reddere; quandoquidem plusquam suave turis effluvium, plusquam sacrarum aedium nitorem, virtutem Deus aestimat ac diligit. « Quia (ordinati) efficiuntur medii inter Deum et plebem — ut ait S. Thomas — ideo debent bona conscientia nitere quoad Deum et bona fama quoad homines ». ²

At contra, si quis res sacras agit atque administrat, vitamque improbandam gerit, is profanum facit, ac sacrilegus efficitur: « Qui sancti non sunt, sancta tractare non debent ». ³

Quamobrem iam in Veteris Testamenti litteris sacerdotibus ac levitis suis Deus praeceperat: « Sint ergo sancti, quia et ego sanctus sum, Dominus qui sanctifico eos », ⁴ Ac sapientissimus rex Salomon, in dedicandi templi cantico, hoc nominatim filiis Aaron a Deo impetrat: « Sacerdotes tui induant iustitiam, et sancti tui exsultent ». ⁵ Iamvero, Venerabiles Fratres — S. Roberti Bellarmini verbis utimur — si tanta iustitia et sanctitas et alacritas requirebatur in sacerdotibus illis, qui sacrificabant oves et boves et laudabant Deum pro temporalibus beneficiis; quid, quaeso, requiritur in sacerdotibus illis, qui sacrificant divinum Agnum, et gratias agunt pro beneficiis sempiternis? » ⁶ « Magna quippe Praelatorum dignitas — S. Laurentius Iustinianus inquit — sed maius est pondus: in alto gradu ante oculos hominum positi sunt, oportet quoque ut in sublimi virtutum culmine sint erecti coram oculis cuncta cernentis; alioquin non ad meritum, sed ad proprium praesunt indicium ». ⁷

Iam gub Veie-
r' Testamento.

a fortiori sub
Novo Testa-
mento,

¹ Cf. *1 Tim.*, II, 5.

² *Sunttn. TheoL, Suppi.*, q. 36, a. I, ad im.

³ *Decret.*, dist. 88, can. 6.

⁴ *Levit.*, XXI, 8.

⁵ *Ps. CXXXI*, 9.

⁶ *Explanat, in Psalmos*, Ps. CXXXI, 9.

⁷ *De instil, et regim. Praei.*, c. 11.

Rationes di-
gnitatis sunt
rationes sancti-
moniae.

At reapse, rationes omnes, quas, ut catholici sacerdotii excelsitatem demonstraremus, iam breviter attigimus, nunc iterum Nostro obversantur animo, ut ad absolutae sanctimoniae officium, quo sacrorum administri tenentur, vehementer eosdem adhortemur. Etenim, quemadmodum Angelicus Doctor edocet: « ad idoneam executionem ordinum non sufficit bonitas qualiscumque, sed requiritur bonitas excellens; ut sicut illi, qui ordinem suscipiunt, super plebem constituuntur gradu ordinis, ita et superiores sint merito sanctitatis ».¹ Siquidem Eucharisticum sacrificium, quo innocens victima immolatur, hominum peccata delens, peculiari quodam modo postulat, ut sacerdos, per vitae sanctitudinem morumque integritatem, digniorem pro viribus se Deo imperiat, cui cotidie adorandam illam colendamque hostiam offert, quae ipsum est Dei Verbum, caritate nostrum homo factum. « Agnoscite quid agitis, imitamini quod tractatis »² Ecclesia verbis Episcopi consecrantis diaconum admonet, qui mox sacerdotali honore augendus est.

Est praeterea sacri ordinis vir divinarum gratiarum largitor, quarum sacramenta sunt veluti fontes; at profecto istiusmodi largitorem vel pretiosa illa carere gratia, vel mancum illius esse aestimatorem segnemque custodem, summopere dedecet. Accedit quod fidei veritas est ab eodem docenda; atque numquam religionis disciplinae digne efficienterque traduntur, nisi cum virtus huius institutionis dux est atque magistra, secundum illud « verba movent, exempla trahunt ». Ab eo itidem est evangelica lex praedicanda; attamen, si optat ipsemet ut hanc eandem legem qui audiant amplectantur, nihil aptius, nihil validius, divina gratia aspirante, hoc obtinet, quam si Christiana plebs sacrae veritatis praeconem cernat, tradita ab se praecepta suae ipsius vitae probitate diligenter observare. Cuius causae ratio perspicue a S. Gregorio Magno hisce verbis explanatur: « Illa vox libentius auditorum cor penetrat, quam dicentis vita commendat, quia quod loquendo praecipit, ostendendo adiuvat ut fiat ».³ Ita profecto Sacrae

¹ *Summ. Theol., Supplent.*, q. 35, a. I, ad 3^{am}.

² *Pontif. Rom.*, de ordinat, presbyt.

³ *Epist.*, lib. I, cp. 25.

Litterae nos elocent divinum egisse Redemptorem, qui « coepit facere et docere »;¹ atque eidem multitudines laetis vocibus acclamavisse, non modo quod « numquam sic locutus fuisset homo, sicut hic homo »², sed idcirco potissimum quod « bene omnia fecisset ».³ Contra vero, « qui dicunt et non faciunt » cum scribis et pharisaeis comparari possunt, quos Christus redarguens — incolumi divini verbi, quod legitime nunciabant, auctoritate — eiusmodi sententia audientem populum admonuit: « Super cathedram Moysi sederunt scribae et pharisaei; omnia ergo quaecumque dixerint vobis servate et facite; secundum opera vero eorum nolite facere ». ⁴ Quisquis suo ipsius vitae exemplo veritatem, quam impertit, non commendat, is procul dubio quod hinc excitat, inde miserrime destruit. ⁵ Xñt Deus, contra, eorum Evangelii praeconum laboribus obsecundat benigneque aspirat, qui primum, data opera sollerter, ad suam ipsorum sanctimoniam assequendam toto pectore incumbant: ita enim affatim emergunt ac dehiscunt flores eorum irrigati sudore; turgent ac pubescunt fructus: atque adeo, maturatis messibus, « venientes venient cum exultatione portantes manipulos suos ». ⁵

Animadvertendum tamen est sacrorum administrum in gravissimum errons discrimen incidere, si haud recto studio illectus atque compulsus, propriam sui ipsius sanctimoniam praetermittens, externis, etsi probandis, sui muneris inceptis nimio ardore se dedat. Hac etenim si ratione agat, non modo aeternam sui salutem ancipitem incertamque reddat — quemadmodum, hisce verbis usus, gentium Apostolus sibi metuebat: « Castigo corpus meum et in servitutem redigo, ne forte, cum aliis praedicaverim, ipse reprobus efficiar »^c — sed etiam, ut divinae gratiae iacturam non faciat, procul dubio tamen illum bene suadentis Spiritus Sancti impulsu amiserit

Non praeter
Ctimoni.< ob
studium mune-

¹ *Act.*, I, i.

² Cf. *Io.*, VII, 46.

³ Cf. *Marc.*, VII, 37.

⁴ *Matth.*, XXIII, 2-3.

⁵ *Ps.* CXXV, 6.

* *I Cor.*, IX, 27.

qui mirabilem prorsus vim atque efficacitatem externis attribuit apostolatus operibus.

Ceterum, si christianis omnibus illud praeceptum est: « Estote perfecti, sicut et Pater vester caelestis perfectus est », ¹ eo magis sacrorum administri haec eadem divini Magistri verba ut sibi potissimum impertita reputent iubentur, qui peculiari Numinis instinctu ad arctiorem Iesu Christi imitationem vocati sunt: Quamobrem Ecclesia omnibus e cleri ordine gravissimum eiusmodi severe inculcat officium, quod suis legibus inseruit: « Cleri debent sanctiorem prae laicis vitam interiorem et exteriorem ducere eisque virtute et recte factis in exemplum excellere ». ² Et quoniam sacerdos « pro Christo legatione fungitur », ³ ita vivat necesse est, ut ea Apostoli verba ad se referat: « Imitatores mei estote, sicut et ego Christi »; ⁴ ita vivat ut alter Christus, qui virtutis suae fulgore hominum universitatem collustrabat atque collustrat.

Speciales virtutes sacerdotales.

1. Pictas.

At si omnium virtutum chorus in sacerdotali animo virescat oportet, sunt tamen quaedam, quae peculiari modo sacros ministros addeceant. Imprimisque pietas, secundum illud Apostoli gentium, carissimum sibi Timotheum adhortantis: « Exerce... te ipsum ad pietatem » ⁵ Etenim, cum rationes illae necessitudinesque, quae cum caelesti Numine sacerdoti intercedunt, tam arctae tamque intimae crebraeque sint, liquido patet easdem suavi pietatis effluvio coniungi ac veluti perfundi omnino oportere; ac quoniam pietas « ad omnia utilis est », ⁶ eadem est potissimum ad sacerdotale munus necessaria. Pietate posthabita vel neglecta, actiones, etsi sanctissimae, augustioresque ritus ex more assuetoque modo fient; quandoquidem iisdem procul dubio spiritus vitaeque afflatus deerit. Quamquam, Venerabiles Fratres, pietas, de qua loquimur, non levis illa est atque externa, quae, etsi collibet atque blanditur animo, non eum tamen nutrit neque ad sanctimoniam

¹ *Matth.*, V, 48.

² *Cod. iur. Can.*, can. 124.

³ Cf. *II Cor.*, V, 20.

⁴ « *I Cor.*, IV, 16; XI, i.

⁶ *I Tim.*, IV, 8.

⁸ *Ibid.*, IV, 8.

assequendam compellit; at solidam illam potius intellegi volumus, quae, sensuum aestibus non obnoxia, ita certissimae doctrinae principiis firmoque animi iudicio innititur, ut, qui ea polleat, ingruentibus illecebrarum motibus obsistere queat.

Quae profecto, tametsi ad caelestem Patrem potissimum erigenda est, nihilo secius in Deiparam etiam Virginem feratur; eam enim sacrorum administri incensiore quodam caritatis studio, quam laicorum ordinis homines, idcirco adamare debent, quod, ut rationum vincula, quibus sacerdos cum Iesu Christo coniungitur, arctiora sunt, ita necessitudines, quae Mariae cum Divino Redemptore intercedunt, impensiores quidem exstant.

Devotio erga
B. V. Mariam.

Praeclarissimum aliud, pietatique conjunctissimum, catholici sacerdotii ornamentum est ea morum castimonia, quam ut omnino diligenterque observent Latinae Ecclesiae clerici, maioribus Ordinibus initiati, tam gravi iubentur officio, ut, si deliquerint, sacrilegii rei eo ipso evadant. ¹ Quodsi eiusmodi lex Orientalis Ecclesiae administros non omnino tenet, iisdem tamen etiam ecclesiasticus caelibatus honori ducitur; atque interdum — cum praesertim de summis agitur hierarchiae gradibus — necessario requiritur atque praecipitur.

2. Morum castimonia

Cum sacerdotali ministerio hanc virtutem congruere vel humanae tantummodo rationis ope evincitur; quandoquidem enim « spiritus est Deus », ² consentaneum prorsus videtur qui divino famulatu addicatur, eum quodammodo « corpore se exuere ». Iam Romani veteres id decorum esse inspexerant; siquidem antiquissimam hanc legem: « Ad divos adeunto caste » maximus eorum orator proferens, hisce verbis interpretatur: « Caste iubet lex adire ad deos, animo videlicet, in quo sunt omnia; nec tollit castimoniam corporis, sed hoc oportet intellegi, cum multum animus corpori praestet observeturque, ut casta corpora adhibeantur, multo esse in animis id servandum magis ».³ Atque in Veteris Testamenti codicibus Aaron filiisque eius Dei nomine a Moyse praeceptum erat ut per hebdomadam, qua eorum consecratio perficeretur,

in Veteri Testamento.

¹ *Cod. hir. Can.*, can. 132, § 1.

³ Io., IV, 24.

» M. T. Cicero, *De leg.*, lib. II, c. 8 et 10.

e Tabernaculo ne exirent, ideoque continentiam per cos dies servarent.¹

In Novo Te-
stamento.

Caelibatus,

Atqui ab Novae Legis administro, qui Veteris Legis sacerdoti tantopere praestat, maior castitatis mundities procul dubio requiritur. Prima sacri caelibatus lineamenta in tricesimo tertio Eliberitani Concilii canone describuntur,² saeculo videlicet ineunte quarto habiti, cum adhuc saeviret Christiani nominis insectatio; quod profecto rem iamdudum in more fuisse testatur. Hoc autem legis praescriptum nihil aliud facit nisi ut cuidam, ut ita dicamus, postulato, quod ex Evangelio Apostolorumque praedicatione oritur, vim praebeat atque addat. Quod Divinus Magister, quem « florem Matris Virginis »³ canimus, castitatis donum tanta aestimatione prosecutus est, ut id supra communem hominum virtutem efferret;⁴ quod inde a teneris unguiculis in Nazarethana domo cum Maria et Iosepho, virginibus utrisque, educari voluit; quod integros castosque animos, Ioannis nempe Baptistae et Evangelistae, peculiari caritate dilexit; quod denique gentium Apostolus, fidelis ille evangelicae legis doctrinaeque Christi interpret, inaestimabiles virginitatis laudes praedicat — ad sollertiores praesertim Dei famulatum quod attinet — : « Qui sine uxore est, sollicitus est quae Domini sunt, quomodo placeat Deo »;⁵ haec omnia, Venerabiles Fratres, non efficere non poterant, ut Novi foederis administri et caeleste lectissimae virtutis huius invitamentum experirentur, et eorum numero eniterentur adscisci « quibus datum est capere verbum istud », ⁶ et observantem huic instituto obtemperationem sibi sponte imponerent, quod deinceps, in universa Latina Ecclesia, gravissimo ecclesiasticae auctoritatis praecepto sancitum est. Siquidem, quarto exeunte saeculo, Carthaginiense Concilium adhortatur: « ut quod Apostoli

¹ Cf. *Lev.*, *VIn*, 33-35.

• Cone. Eliberit., can. 33 (*Mansi*, t. II, coi. 11).

³ Cf. *lirev. Rant.*, Hymn, ad Laudce in festo SS. Nom. Iesu

• Cf. *Matth.*, XIX, xi.

» *I Cor.*, VII, 32.

• Cf. *Matth.*, XIX, II.

docuerunt, et ipsa servavit antiquitas, nos quoque custodiamus ».¹

Neque vel praeclarissimorum orientalium Patrum documenta desunt, quae ecclesiastici caelibatus praestantiam efferant, quaeque testentur, hac etiam de re inter Latinam Orientalemque Ecclesiam tunc temporis consensionem iis in locis viguisse, in quibus severiori disciplinae obtemperaretur. Itaque — ut illustriora exempla adhibeamus—S. Epiphanius, quarto item exeunte saeculo, asseverat caelibatum ad subdiaconos usque pertinere: « Eum qui adhuc in matrimonio degit ac liberis dat operam, tametsi unius sit uxoris vir, nequaquam tamen ad diaconi, presbyteri, episcopi aut hypodiaconi ordinem admittit (Ecclesia), sed eum dumtaxat qui ab unius uxoris consuetudine sese continuerit, aut ea sit orbatus; quod in illis locis praecipue fit, ubi ecclesiastici canones accurate servantur ». ² At disertus prae omnibus videtur hac super causa S. Ephraemus Syrus, Diaconus Edessenus universaeque Ecclesiae Doctor, qui « Spiritus Sancti cithara merito appellatur ».³ Is nimirum Abraham Episcopum, amicum suum, per haec numeris adstricta verba, alloquitur: « Respon-des nomini tuo, Abraham, quia tu quoque factus es pater inultorum; sed quia tibi non est uxor, sicut Sara Abraham, ecce grex tuus est uxor tua. Educa filios eius in veritate tua, fiant tibi liberi spiritus et filii promissionis ut fiant heredes in Eden. O fructus pulcher castitatis, in quo sacerdotium complacuit,... cornu efferbuit et unxit te, manus incubuit tibi et elegit te, Ecclesia optavit et dilexit te ».⁴ Atque iterum: » Non sufficit sacerdoti et nomini eius, offerenti vivum corpus, purgare animum et mundare linguam et expurgare manus et clarum reddere totum corpus, sed omnino purus esse debet omni tempore, quia positus est sicut mediator inter Deum et genus humanum. Laudetur ille, qui mundavit ministros

¹ Cone. Carthag, II, can. 2; cfr. Mansi, *Colled. Cone.*, tom. III, coi. 191.

- S. Epiphanius, *Adversus haeret. Panar.*, 59, 4 (MIGNE, *P. G.*, XLI, coi. 1024).

³ *Brev. Rom.*, d. 18 iun., lect. VI.

⁴ *Carmina Nisibaena*, carm. 19.

suos! »¹ Hoc pariter Chrysostomus asseverat: « sacerdotium obeuntem ita purum esse debere, ac si in caelis inter Potestates illas collocatus esset ». ²

Ceterum ipsa christiani sacerdotii excelsitas, itemque, ut S. Epiphanii sententia utamur, eius « incredibilis honor et dignitas », ³ quam supra breviter pressequae attigimus, summum evincit caelibatus decus illiusque legis opportunitatem, qua eiusmodi institutum sacris altaris ministris praecipitur: qui officio fungitur, quod muneri quodammodo praestat supernorum spirituum « qui astant ante Dominum », ⁴ nonne omnino consentaneum est eum caelestem pro viribus vitam agere? Qui « in iis, quae Domini sunt » ⁶ totus esse debet, nonne eum a terrenis rebus abhorrere, eiusque « conversationem in caelis esse » ^c addecet? Qui ad aeternam hominum salutem ita sedulo continenterque contendat oportet, ut divinam Redemptoris operam pro sua parte persequatur, nonne eum opportunum est a propriae familiae curis animum vacuum solutumque habere, quae non mediocrem navitatis suae partem abstraherent ac distinerent?

Grande sane spectaculum est incensaque admiratione dignum, quod tam crebro in catholica Ecclesia evenit, iuvenes nempe levitas cernere, qui, antequam Subdiaconatus ordini initientur, antequam scilicet divino famulatu ac cultui se omnino dedant, ultro libenterque polliceantur sese gaudiis atque solaciis esse abdicaturos, quae in alio vitae instituto honeste capessere possent. Ultro libenterque dicimus; namque, si, sacro ordine suscepto, iam non integrum iisdem neque liberum est terrenas nuptias inire, ad sacra tamen amplectenda munia nulla lege nullave persona coacti accedunt, sed propria cuiusque sua permoti voluntate. ⁷

Nihilo secius quae adhuc, ecclesiasticum caelibatum com-

¹ *Carmina Nisibaena*, carm. i8.

* *De sacerdotibus*, lib. III, c. 4 (Migne, P. G., XLVIII, 642).

³ *Advert. haeres. Panar.*, 59, 4 (Migne, P. G., XLI, col. 1024).

^c Cf. *Tob.*, XII, 15.

* Cf. *Luc.*, II, 49; *I Cor.*, VII, 32.

⁶ Cf. *Philipp.*, HI, 20.

⁷ Cf. *Cod. iur. Can.*, can. 971.

mendantes, verba fecimus non idcirco intellegi volumus, ac si Nobis in mente esset absimilem illam disciplinam quodammodo improbare ac redarguere, quae in Orientalem Ecclesiam legitime invecta est; sed revera animus Noster eo unice spectat, ut eam veritatem efferamus, quam et praeclarissimam ducimus catholici sacerdotii gloriam, et quae videtur Nobis Sacratissimi Iesu Cordis consiliis ac votis, ad sacerdotum animos quod attinet, dignius aptiusque respondere.

Ac praeterea terrenarum rerum continentia, haud minus quam castitatis amore, sacrorum administri excellant. Cum homines cernere est omnia pecunia vendere, omnia pretio mercari, per vitiorum illecebras gradientur illi nimio sui ipsius studio expertes; atque indignam quaestuum cupiditatem sancte respuentes, non rei nummariae sed animarum emolumenta quaerant, non suam ipsorum, sed Dei gloriam affectent atque expetant. Non mercenarii sunt, qui idcirco laborant, ut sui operis mercedem assequantur; non eorum instar, qui, quamquam ex officio vacant demandato sibi muneri, suae tamen privatae etiam utilitati inhiant et ad altiora contendunt. Sint « boni milites Christi », qui ¹ non implicant se negotiis saecularibus, ut ei placeant, cui se probarunt »;¹ sint Dei administri animarumque patres; ac mente reputent quam impendunt operam, quibus aestuant sollicitudinum studiis, non eadem posse hominum thesauris honoribusque compensari ac redimi. Quodsi iisdem haud vetitum est ea percipere, quae ad semet ipsos alendos ac sustentandos necessaria sunt, secundum illud Apostoli: « Qui altari deserviunt, cum altari participant,... et Dominus ordinavit iis qui evangelium annuntiant, de evangelio vivere »;² attamen, « in sortem Domini vocati », quemadmodum ipsum « clericorum » nomen sonat, nullam aliam appetant mercedem, nisi eam, quam Christus suis Apostolis spopondit: « Merces vestra copiosa est in caelis »³ Vae sacerdoti, si divinarum pollicitationum immemor, ⁴ turpis lucri cupidum »⁴ se proferat, et in profanum ho-

rum rerum continentia.

¹ Cf. *II Tint.*, II, 3-4.

² *I Cor.*, IX, 13. M.

³ *Matth.*, V, 12.

Tit., I, 7.

minum vulgus se trumat atque immisceat, de quibus Ecclesia Apostoli verbis conqueritur: « Omnes quae sua sunt quaerunt, non quae Iesu Christi!»¹ Ita enim non modo demandato sibi muneri deesset, sed etiam concreditae plebi despiciatui haberetur, quae procul dubio eius agendi rationem animadverteret evangelicis praeceptis repugnare, quae et divinus Magister luculenter edidit, et ipsemet populo suo nunciare debet: «Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, ubi aerugo et tinea demolitur et ubi fures effodiunt et furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in caelo». ² Si animo perpendimus ludam, unum ex Christi Apostolis, «unum ex duodecim», ut summa cum maestitia Evangelistae referunt, ob iniquam terrenarum rerum cupidinem ad interitum esse ruinamque prolapsus, facile intellegitur hoc idem aviditatis studium per saeculorum decursum tot tantaque peperisse Ecclesiae detrimenta. Cupiditas etenim, quae a Spiritu Sancto « radix omnium malorum »³ vocatur, ad quodlibet flagitium rapere hominem potest; quodsi eatenus non processerit, sacerdos tamen, eiusmodi vitii contagione infectus, consulto inconsulte, Dei Ecclesiaeque inimicis adsciscitur, eorumque improbis consiliis adiutricem dat operam.

At contra, germana illa atque sincera ab externis bonis continentia omnium animos sacerdoti conciliat; idque eo vel magis quod cum animo ab terrenis rebus alieno, qui intima christianae fidei virtute enutriatur, incensa illa nullo non tempore coniungitur erga omne genus calamitatum miseratio, quae Dei administrum miserorum patrem efficit; quos ille, Iesu Christi sententiae memor: « quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis »⁴, veluti Redemptorem ipsum singulari caritate colit atque complectitur.

». \nnnarutn
Amur et /cius.

Itaque sacri ordinis vir, ab eiusmodi vinculis expeditus, quae eum nimio arctius cum terrenis rebus devincirent — ab propriae nempe familiae vinculis suarumque utilitatum nexibus — satius profecto caelesti illo amoris igne inflammabitur,

¹ *Philipp.*, II, 21.

² *Matth.*, VI, 19-20.

³ *I Tim.*, VI, 10.

⁴ *Matth.*, XXV, 40.

animarum dicimus amorem, qui e penetralibus Iesu Christi Cordis erumpit, quique nihil aliud nititur, nisi ut apostolicos animos attingat hominumque universitatem incendat.¹ Hunc divinae gloriae hominumque salutis ardorem — ut de Redemptore evenisse Sacris Litteris edocemur —² Ecclesiae administrum urere ac veluti consumere oportet, ita quidem ut, se suisque commodis posthabitis, semet ipse excelso suo muneri omnino dedat, omniaque cotidie impensius experiatur, ut demandati officii partes satius in dies latiusque expleat.

Ecquid potest sacerdos evangelii praecepta meditari, bonique Pastoris questum percipere dicentis: « Et alias oves habeo, quae non sunt ex hoc ovili, et illas oportet me adducere »;³ itemque cernere « regiones quia albae sunt iam ad inensem »;⁴ quin « Domino messis » indefatigabilem se operarium impertiat, incensoque studio ita excitetur, ut errantes eiusmodi oves ad rectum iter adducat? Numquid potest tot tamque frequentes multitudines videre « iacentes sicut oves non habentes pastorem »⁵ — non modo in longinquis ab Missionalibus excolendis regionibus, sed, proh dolor, in urbibus et in pagis etiam in quibus iam diu viget Christianum nomen — quin ipse vehementem commiserationem illam participet, quae divinum Iesu Christi animum tantopere continenterque affecit? Sacerdotem dicimus, qui probe novit se « verba vitae aeternae habere » suisque e manibus regenerationis salutisque opes oriri posse? Utique caelesti Numini immortales grates agimus, quod eiusmodi apostolici ardoris lux, praeclarum veluti ornamentum, sacrorum administratorum frontem illuminat; quodque cernere Nobis licet, haud mediocri cum paterni animi solacio, Nostros Venerabiles Fratres ac dilectos filios — Episcopos nempe ac sacerdotes quasi in confertum lectissimumque agmen coeuntes, ita Summi Ecclesiae Moderatoris invitamento respondere,

Missiones.

¹ Cf. P§. LXVIII, 10; Io., II. 17.

³

Io., IV, 35-

Matth., IX, 36.

^e Cf. Matth., IX, 36; XIV. 14; XV. 32; Mai. VI. 3.1; VIII, 2, etc

ut citatiore cotidie gradu ad ultimos usque terrarum orbis fines eo consilio procedant, quo pacifera et aspera veritatis adversus errorem, lucis adversus tenebras, Divini Regni contra Satanae regnum, certamina certent.

¶. Oboedien
n.æ studium.

At vero ex hoc ipso quod catholicus sacerdos promptus est strenuusque miles» necessitate consequitur ut is disciplinæ spiritu, immo etiam — ut christiano more loquamur — oboedientiae studio imbuatur; illius dicimus oboedientiae, qua ut varii ecclesiasticae hierarchiae ordines concinne congruenterque continentur, ita « certe mira varietate Ecclesia sancta circumdatur, ornatur et regitur, cum alii in ea Pontifices, alii minoris ordinis sacerdotes... consecrantur, et ex multis et alternae dignitatis membris unum corpus Christi efficitur ».¹ Hanc eandem oboedientiam sacrorum administrari, adhuc a sacerdotio recentes, suo cuiusque Episcopo spoponderunt; atque itidem Episcopi, quo die ad sacerdotii culmen evecti sunt, eo die supremo adspectabilique rei catholicae rectori, beati Petri successori ac Iesu Christi Vicario, sanctissimis verbis adiuraverunt.

Istiusmodi igitur obtemperationis officium varios hierarchiae ordines eiusque membra cotidie arctius inter se et cum Pontifice Summo ita coniungat, ut reapse militantem Ecclesiam Dei osoribus terribilem reddat « ut castrorum aciem ordinatam »:² idemque eorum studio moderetur, qui nimio concitentur ardore; iis, qui languore vel inertia laborent, stimulos adiiciat; suas cuiusque partes, propria cuiusque munera unicuique tribuat; in eademque exsequenda ita quilibet se impendat, legitimæ ut numquam auctoritati obstat; quod profecto non alio pertineret, nisi ut amplissimam Ecclesiae operam praepediret. Accipiat quisque suorum moderatorum normas ut ipsius Iesu Christi praecepta; qui vere unus est, cui omnes obtemperemus, catholicae religionis dux et auctor, quique pro nobis « factus est oboediens usque ad mortem, mortem autem crucis ».³

* *Pont. Rom.*, de ordinat, presbyt.

' Cf. *Cant.*, VI, 3, 9.

' Cf. *Philipp.*, II, 8.

Divinus enim summusque sacerdos absolutissimam suam Aeterno Patri oboedientiam nobis singulari quodam modo patefieri voluit; cuius quidem oboedientiae frequentissima sunt in prophetarum evangelistarumque codicibus testimonia: « Ingressus mundum dicit: hostiam et oblationem noluisti, corpus autem aptasti mihi... tunc dixi: ecce venio; in capite libri scriptum est de me, ut faciam, Deus, voluntatem tuam ».¹ « Meus cibus est ut faciam voluntatem eius qui misit me ».² Itemque e cruce pendens, non antea caelestis Patris manibus animam suam tradidit, quam sollemniter asseveraret ea omnia quae Sacrae Litterae de semet ipso praenuntiavissent — hoc est munus sibi a Patre concreditum ad arcanum illum usque questum « sitio », quem « ut consummaretur scriptura »³ edidit — omnino expleta esse.

Qua procul dubio in agendi ratione id nominatim declaratum voluit, vel incensissimum nempe animarum studium oportere divino nutui nullo non tempore omnino subiiciatur; semper nimirum ad eorum voluntatem idem conformetur, hierarchicos dicimus legitimosque moderatores, qui caelestis Patris personam gerunt, eiusque iussa nobiscum communicant.

Verumtamen catholici sacerdotis lineamenta, quae Nos in totius orbis luce collocare cupimus, haud omnino illustrata verbisque definita pateant, si aliud sacerdotalis animi ornamentum, doctrinam scilicet, praetermittamus quam Ecclesia in eo postulat. Ille nimirum, cum a Christo Iesu officium munusque acceperit docendi veritatem: « Docete... omnes gentes »;⁴ « magister in Israel »⁵ constituitur. Salutis praecepta tradere iubetur; quae quidem praecepta debet, ut gentium Apostolus admonet, « sapientibus et insipientibus »⁶ impertire. Atqui, quomodo poterit doctrinam cum ceteris communicare, si eadem instructus ornatusque non sit? Per

^o- Doctrina,

^t *Hebr.*, :
Io., IV

< *Matth.*,
* *lu.*, *ni.*,
¶ *Rom*

Malachiam prophetam Spiritus Sanctus praemonet: «Labia sacerdotis custodient scientiam et legem requirent ex ore eius »;¹ ac nemo profecto, in sacerdotis sapientiae commendationem, graviora poterit, quam ea, admonita edere, quae caeleste ipsum Numen per Oseam edidit: « Quia tu scientiam repulisti, repellam te, ne sacerdotio fungaris mihi ». ² Necesse igitur est sacri ordinis virum omnes de catholica fide deque moribus disciplinas ita callere, ut easdem ceteris proponere queat, itemque dogmata, leges Ecclesiaeque cultum, cuius administer existit, christifidelibus explanare possit; atque adeo oportet religionis ignorantiam, quae — quamvis humanarum rerum scientia mirabiles prorsus processus fecerit — multorum tamen mentes obumbrat, eloquii sui luce virtuteque collustret atque dispellat. Quod dilucide Tertullianus admonet: « Hoc unum gestit interdum (veritas), ne ignorata damnetur », ³ hodie, si umquam alias, animo reputare peropportunum est. Debet praeterea sacerdos praeiudicatas falsasque opinationes, quas aggresserit adversariorum simultas, e mentibus arcere; aetatis huius hominibus, veritatis appetentissimis, eandem serena praebere sinceritate; incertos adhuc animos, vel dubitatione laborantes, erigere, confirmare, et ad securum illius catholicae fidei portum, quam edocti fortiter amplectantur, tuto fidenterque adducere; pertinacibus denique protervi erroris incursionibus strenuum opponere animosumque pectus ac non perturbatam solidamque virtutem.

Scientia
era

profana

Sacerdos igitur, Venerabiles Fratres, etsi sui muneris occupationibus curisque distentus, altiora pro viribus gravioraque Theologiae studia repetat, atque adeo illius adiumentis doctrinae, quam in Seminario hausit, uberiores cotidie addat sacrarum disciplinarum eruditionem, qua quidem magis magisque ad concionandum animosque regendos idoneus evadat. ' Idem praeterea, ut concrediti officii decus postulat, utque fidem aestimationemque populi, quemadmodum adde-
cet, sibi conciliet — quod procul dubio pastorem operam

¹ Malach., II, 7.

² Os., IV, 6.

³ Tertullian., *Apolog.*, c. i.

* Cf. *CoJ. hir. Can.*, e. 129.

suam efficientiorem reddet — illa vel profanarum scientiarum copia praeditus esto, quas hodie exculti homines commune veluti patrimonium habent; sancte videlicet esto suorum temporum progressionibus necessitatibusque non impar, eodem nimirum modo, quo catholica Ecclesia aetates omnes omnesque gentes complectitur, bona cuiusvis incepta fovet ac provehit, ac veri nominis scientiarum, etsi audaces, ad altiora processus, nedum metuat, adiuvat. Semper equidem cleri homines in quibuslibet humanae doctrinae itineribus praecessere alacres; immo etiam aliquando ita primum agmen assecuti sunt, ut nihil aliud nisi « litteris eruditum » clerici nomen sonaret. Non modo Ecclesia incolumes humanitatis veteris codices servare enisa est, qui absque sua ac monachorum ope pessumdati ac fere omnino deperditi essent, sed per suorum etiam illustrium Doctorum operam in perspicuo posuit humanas omnes cognitiones catholicae fidei explanationi tuitionique inservire posse. Cuius profecto rei Nosmet ipsi, vel recens exemplum praebuimus praeclarissimum, cum sanctorum caelitem Doctorumque infula insignem illum decoravimus summi Aquinatis magistrum, Albertum, dicimus Theutonicum, quem iam eiusdem aetatis homines Magnum univcrsaalemque Doctorem nuncupantes venerabantur.

Nunc, procul dubio, a sacri ordinis viris hoc contendere non possumus ut in omni scientiarum campo primas ipsi ferant; iam siquidem humanae doctrinae rationes atque opes tam magnae sunt, ut nemo unus possit, nedum ceteris in quibuslibet eius partibus praestare, eas omnino complecti, lis tamen c cleri ordine animum addere prudenti consilio opportunum est, qui peculiari voluntatis suae inclinatione virtutisque dotibus praediti, ad unam alteramve e disciplinis et artibus — quae tamen ecclesiastici muneris professionem non dedeceat — sese vocari quodammodo sentiant; quandoquidem hoc, si suis contineatur finibus moderateque Ecclesiae praeceptis regatur, in eiusdem Ecclesiae ornamentum ac decus eiusque Capitis Iesu Christi gloriam procul dubio redundat. Atque itidem ceteris sacrorum administris omnibus non satis esto ea disciplinarum cultura animum exornare suum, quae superioris aevi necessitatibus par fuisse videatur,

speciali»

sed reapse altiore pleniorque omne genus doctrinam potiri iidem enitantur, quae ad elatissimum illum amplissimumque gradum pertingat, ad quem nostra in praesens aetas, valde revolutis saeculis praestans — ut in universum de scientiarum pervestigationibus loquamur — data diligenter opera provecta est.

Exceptiones
confirmant re-
gulam.

Quodsi Deus interdum, «ludens in orbe terrarum»,¹ homines, nostris etiam temporibus, voluit, harum, de quibus loquimur, disciplinarum copia fere omnino expertes, ad sacerdotalem dignitatem provehere, per eosdemque rerum mirabilia operari; id eo consilio procul dubio evenit, ut pluris a nobis sanctimonia quam doctrina fiat, utque nos fidem nostram, potius quam in humana, in divina ope collocemus: imo etiam, hac de causa, nobis peropportunum est salutarem illam sententiam identidem repetere intentoque animo reputare: «Quae stulta sunt mundi elegit Deus, ut confundat sapientes, ut non gloriatur omnis caro in conspectu eius».² Attamen, quemadmodum in naturae ordine divina rerum miracula vim naturalium legum momento temporis intermittunt, sed easdem non abrogant; ita eiusmodi homines — in quibus vitae sanctitas cetera omnia quodammodo compensat atque explet — ut prorsus sunt superna virtute praediti, praeceptorum veritatem necessitatemque, quae Nos inculcando tradidimus, nedum demant, non minuunt.

Sanctimonia
et doctrina sa-
cerdotes actio-
nem catholicam
maxime promo-
vere poterunt.

Iamvero, quod sacrorum administri, ut diximus, virtutis sapientiaeque laudibus in exemplum eniteant oportet, ut ab iisdem «bonus odor Christi»³ usque quaque effundatur, hoc in praesens idcirco magis magisque opportunum ducimus, quod catholicorum hominum Actio illud nempe inceptum quod Nos tantopere solatur ac reficit, quodque animos ad excelsiora excitat perfectionis fastigia laicorum ordinis homines arctius cum sacerdotibus coniungit, ut et hos adiutrici opera adiuvent, et doctrinae duces, Christianae vitae studiique apostolici exempla omnino habeant. >jj

¹ *Prov.*, VIII, 31.

² *I Cor.* 1, 27, 29.

³ Cf. *II Cor.* II. 15

III

At si tain grandis est catholici sacerdotii dignitas, si tam eximias postulat animi dotes, consequitur indidem, Venerabiles Fratres, necessarium omnino esse ut sacrorum alumni recta consentaneaue ratione instituantur. Necessitatis huius sibi conscia ac memor Ecclesia nihil fortasse magis, per saeculorum decursum, actiosa maternaue sollicitudine provexit, quam idoneam suorum conformationem sacerdotum. Ea siquidem non ignorat, quemadmodum populorum mores eorumque christianae fidei professio e cleri opera pendent, ita eadem operam ex accepta a sacrorum administris institutione vim haurire suam, cum in eos etiam illa Spiritus Sancti sententia cadat: « adolescens iuxta viam suam etiam cum senuerit, non recedet ab ea ».¹ Quamobrem ipsamet, Numinis instinctu ducta, Seminaria esse ubicumque gentium instituenda decernit, in quibus singulari cura sacri ordinis alumni educuntur. Quotquot igitur, Venerabiles Fratres, gubernandae Ecclesiae munus Nobiscum participatis, Seminaria veluti in oculis feratis oportet; eademque praecipuae sunt vestrarum curarum partes. Diligens imprimis esto moderatorum magistrorumque delectus atque illius, peculiari modo, cui gravissimum concredatur officium sacerdotalis animorum conformationis. Sacris cuiusmodi conlegiis sacerdotes tribuite maxima virtute ornatos; neque gravemini eos e muneribus abstrahere, specie quidem maioris ponderis, quae tamen cum hac capitali re, cuius partes nulla alia suscepit, comparari nequeunt. Aliunde etiam cos exquirite, ubicumque ad pernobile hoc institutum aptis idoncosque inveniatis. Eiusmodi sunt, ut sacerdotales virtutes exemplo vel magis quam alloquio doceant; atque ita doctrinam impertiant, ut fortem, virilem et apostolicum animum in sacrorum alumniis effingant. Eorum opera, pictas, castimonia, morum studiorumque disciplina in Seminario efflorescant; atque instituendi iuvenes et in praesens adversus vitiorum illecebras et in posterum contra ea quae ingruant, gravioris momenti discrimina, — quibus qui-

111 < Correspondent praeparatio et institutio clericorum.

Cura Ecclesiae de hac re in Seminariis.

Cura Epr- de Seminariis et vocati on i bu s habenda.

Magistri et moderatores.

¹ *Prov.*, XXII, 6.

dem obsistant oportet, « ut omnes faciant salvos » — 1 sedulo praemuniantur.

Doctrina.

Utque qui futuri sunt sacerdotes, illam, ut diximus, quam tempora postulant, doctrinam assequi valeant, id gravissimum officium est, ut, posteaquam classicas, quas vocant, disciplinas calluerint, *scholasticam* philosophiam affatim imbibant, recteque in eadem se exercent « ad Angelici nempe Doctoris rationem doctrinam et principia ». 2 Haec 3 philosophia perennis », quemadmodum Decessor Noster immortalis memoriae Leo XIII eam vocabat, non dumtaxat iisdem necessaria est ut altius christianae veritatis capita speculentur, sed etiam ut, adversus quaslibet nostrae huius aetatis fallacias, communiuntur, et in quavis quam instituturi sint, studiorum per investigatione eorum mentis acies ita exacuatur, ut vera dispicere magis aptiusque possint quam ii, qui huius philosophicae sint institutionis expertes, quantumvis ampliore eruditione praediti.

Seminaria in
tcrdioecesana.

Quodsi, ut alicubi contingit, vel angustiores Dioecesis
fines> vel exiguam eademque lamentabilis alumnorum copia,
vel denique idoneorum hominum rerumque penuria non
concedant ut Episcopus quisque proprium optimeque instru-
ctum Seminarium habeat — ad normas nempe Codicis Iuris
Canonici, 3 ceterasque Ecclesiae praescriptiones — tum sum-
mopere opportunum est ut sacri eiusdem regionis Antistites
vires fraterno animo coniungant, casque in commune Semi-
narium conferant, quod nobilissimo mandato muneri om-
nino respondeat.

Haud mediocres, quae inde orientur, utilitates procul
dubio suscepta incommoda atque impensas resarcient; ac
vel id, quod Episcoporum animos nonnumquam maestitia
afficit — suos nimirum sacrorum alumnos cernere ab Pastore
per temporis spatium abstractos, qui apostolicum, quo fla-
grat, studium in suos laboris socios transfundere percupret,
itemque a locorum finibus abductos, ubi aliquando ipsimet
suam navabunt operam — id etiam dicimus, satis superque

1 Cf. 1 Cor., IX. 22.

2 Cod. Iur. Can., c. 1366, § 2.

3 Cod. Iur. Can., tit. XXI, cc. 1352-1371.

idcirco compensabitur quod cos stato tempore excipient illa spiritualium rerum copia institutos conformatosque, quam maiore cum Dioecesis suae profectu, ceteris impertient. Quapropter id genus incepta non modo Nos provehere atque fovere numquam intermisimus, sed eadem etiam, occasione data, suasimus ac vehementer commendavimus. Ac pro Nostra parte, ut omnes norunt, magnis impensis curis grandique pecunia haud pauca istiusmodi Seminaria, ubi necessitas hoc postulare videbatur, aut e solo excitavimus, aut amplificata voluimus, aut aptiora denique reddidimus; idque, quod in Ecclesiae utilitatem, si unquam aliud, cessurum esse reputamus, et in posterum, iuvante Deo, accuraturi sumus.

Hoc veruntamen, quod laudabiliter eo nititur, ut sacrorum alumni quam rectissime instituantur, parum sane profectus pepererit, si eorum delectus, quorum causa Seminaria exstant, haud consentanea diligentia fiat. Ad quem quidem delectum omnes, pro virili cuiusque parte, adiutricem operam conferant, quotquot cleri conformationi praeponuntur. Moderatores nempe, animorum disciplinae rector, ac confessarii — ad sui tamen cuiusque muneris fines ac terminos — quemadmodum hanc, divino instinctu inditam, ad ineundum sacerdotium inclinationem omni ope fovere ac roborare debent, ita eos eodem diligentiae studio opportunoque tempore a sacro Ordine arceant, quos non idoneos perspexerint atque adeo inutiles ad digne sacerdotalia officia sustinenda. Ac quamvis aptius sit haud nimio serius ad hanc ciectionem devenire, quod mora soleat hisce de rebus et errores inducere et detrimenta afferre, attamen, quaelibet remorandi causa fuerit, cum primum e recto itinere deerratum esse aperte patuerit, tum, nullo habito hominum respectu, vitio medendum est. Quibus vero hanc ineundi deliberationem officium est, cos non falsi nominis misericordia moveat, quae non modo in Ecclesiam, cui quidem iners vel indignus administer praeberetur, sed in iuvenem ipsum crimen evaderet, qui via deceptus, summo cum aeternae salutis discrimine, sibi ceterisque offensionem esset.

Neque is, qui prudenti vigilantique cura Seminario praeest quique concreditos sibi iuvenes, alium ex alio, studiosa solli-

Delectus or
dinandorum fa
ciendus per

1. Moderato-
res.

citudine prosequitur, eorumque mentis dotes impulsionesque diligenter rimatur, perdifficulter dispexerit atque conipererit quisnam ex iis ad suscipiendum sacerdotium superno nutu advocetur. Quae quidem ad sacra capessenda munia proclivis inclinatio, uti probe nostis, Venerabiles Fratres, potiusquam ex intimo conscientiae invitamento sensuumque motu, quae interdum deesse possunt, ex recta eorum propensione eruitur intentioneque mentis qui sacerdotio inhiant, cum iis corporis animique virtutum ornamentis coniuncta, quae eosdem ad hoc officium amplectendum idoneos reddant. Qui ad sacrum huiusmodi institutum ea una nobilique de causa contendat, ut divino famulatu animarumque saluti se dedat, simulque et solidam pietatem et probatam vitae castimoniam, et consentaneam, ut diximus, doctrinam assecutus sit vel assequi nitatur, is profecto, ut perspicuo patet, ad sacerdotale ministerium a Deo vocatur. At qui, contra, ab improvidis forsan parentibus compulsus, hoc idem eo consilio complecti velit, ut terrena, quae captanda prospexerit, emolumenta ac comoda potiatur — quod quidem elapso tempore crebrius contingere poterat; — qui ab disciplina obtemperatoneque plerumque abhorreat, parum sit ad pietatem proclivis, nec satis laboris animarumque salutis studiosus; qui, peculiari modo, ad libidinis illecebras sese pronum impertiat, neque iam diu experiendo ostenderit illius dehonestamenta effugere posse; qui denique ad disciplinarum studia ita haud idoneus evadat, ut portendi liceat praescriptum eorum curriculum non posse eum, satis moderatoribus facientem, perficere; hi omnes ad sacrum hoc munus ineundum non nati aptique sunt: atque adeo si ab Seminarii aedibus opportuno tempore non arceantur, difficilius in posterum inde se abducere poterunt, ac forsitan, quamquam non divino instinctu neque sacerdotalis animi studio ducti, gravissimi tamen huius officii vinculis se obstringent. Perpendant igitur Seminariorum rectores, animadvertant ii qui in id genus domiciliis vel iuvenum animis moderantur vel sacras confessiones excipiunt, quam magni periculi — ad Deum, ad Ecclesiam et ad ipsos iuvenes quod attinet — auctores fiant, si suas cuiusque partes omni ope non expleant, ne eiusmodi erratum perpetretur. Quod

vero diximus spiritualis etiam disciplinae moderatores itemque sacros confessarios hoc discrimen, pro concredito officio, in se recipere; hoc ita intellegendum est non quasi iidem possint extrinsecus quoque ac publice operam proferre suam — quod immo vel ex religiose suscepto munere, vel ex inviolabili sacramenti secreto iisdem vetitum est — sed ita potius, ut in cuiusque iuvenis animum efficacem vim exserant, eosque firma paternaque constantia regant, prout assequenda sempiternae salutis bona postulent. Quamobrem ipsi — tum praesertim, cum externae rei moderatores vel neutiquam, vel enervate ac languide suas partes peragant — non aptos aeque atque indignos, humano nullo habito respectu, pro officio iubeant c sacris Seminarii saeptis, dum tempus est, recedere; eaque in causa pertractanda tutiorem semper sententiam amplectantur, quae quidem, ad rem quod attinet, multo magis sacrorum alumni favet, cum eos ex itinere avertat, per quod ad aeternam ruinam adduci possent.

2. Animorum disciplinae Rectores et Confessores,

Quodsi interdum non luculenter satis huiusmodi officium pateat, eam saltem iidem auctoritatem adhibeant quae ex sibi credito munere paternaque in alumnos caritate oritur, ut eos ad sponte sua ab instituto recedendum inducant, quos non ita, ut oportet, animatos noverint. Habeant alte confessarii illa in animis insculpta, quae S. Alphonsus de Liguorio haud absimili de causa docet: « Ut plurimum, quo severius (hac in re) confessarius cum paenitentibus agit, eo tutius ipsorum saluti consulit; ac contra, eo se duriores paenitentibus praestat, quo ipsis se faciliorem impertit. S. Thomas a Villanova confessarios id genus, aequo nempe leniores, *impie pios* vocabat. Huiusmodi caritas contra caritatem repugnat ».¹

At rei, de qua dicimus, periculum in Episcopum, uti perspicuum est, potissimum recidit, cui ex destricto Ecclesiae iure imperatur ut « sacros ordines nemini conferat, quin ex positivis argumentis moraliter certus sit de eius canonica idoneitate; secus non solum gravissime peccat, sed etiam periculo sese committit alienis communicandi peccatis ».² Quod legis

3. Ipsos Episcopos

¹ S. Air. M. de' Liguorio, *Opere asc.*, vol. III (ed. Marietti, 1847), pag. 122.

* *Cod. lur. Can.*, c. 973, 3.

praescriptum hanc S. Pauli ad Timotheum sententiam quodammodo refert: « Manus cito nemini imposueris, neque communicaveris peccatis alienis ».¹ Quid est cito manus imponere — quemadmodum S. Leo Magnus, Decessor Noster, commentatur — nisi ante aetatem maturitatis, ante tempus examinis, ante meritum oboedientiae, ante experientiam disciplinae, sacerdotalem honorem tribuere non probatis? Et quid est communicare peccatis alienis nisi et talem effici ordinantem, qualis est ille qui non meruit ordinari? »² quandoquidem ut Chrysostomus, Episcopum alloquens, dicit: « Peccatorum eius tam praeteritorum quam futurorum tu quoque poenam dabis, qui illi dignitatem dedisti ».³

Gravissima hac sententia, Venerabiles Fratres, maximo-pere formidolosum significatur onus, quo perterritus insignis Mediolanensium Episcopus S. Carolus Borromaeus aiebat: « Qua in re modica etiam negligentia mea maximam irrogare mihi potest culpam ».⁴ Saluberrimum igitur S. Ioannis Chrysostomi monitum amplectamini: « Non post primam probationem, nec post secundam, vel tertiam, sed postquam circumspexeris et accurate examinaveris, tunc impone manus ».⁵ Quod quidem de candidatorum sanctimonia in primis intellegatur oportet. Auctore enim piissimo Episcopo et Doctore, Alphonso nempe Maria de Liguorio: « Non sufficit quod Episcopus nihil mali noverit de ordinando, sed debet fieri certus de eius positiva probitate ».⁶ Hac in causa, nimiae austeritatis invidiam, quae facile inde oritur, posthabentes, ita concredito vobis iure officioque utamini, ut hanc experimentis cognoscendam probitatem in antecessum expostuletis, ac, si quid dubii relictum fuerit, ad aliud tempus sacrorum ordinum collationem prolatetis. « Aptam namque — ut S. Gregorius Magnus egregie docet — aedificationibus

¹ *I Tim.*, N, 22.

³ S. Leo Magnus, *Epist.*, 12 (Mione, P. L., LIV, 647).

¹ S. Io. Chrysost., *Hom.* 16 in *Tim.* (Migne, P. G., LXII, 587L,

¹ S. Carol Borrom., *Hom.*, ad ordinandos, die 1 iunii 1577 (*Homiliae*, ed. bibl. zVmbros. Mediolani, 1747, t. IV, pag. 270).

¹ S. Io. Chrysost., *Hom.* 16 in *Tint.* (Migne, P. G., LXII, 587).

S. Alph. M. di Liguori, *Theol. mor. de Sacram., Ordin.*, n. 803.

de silvis succiduntur, nec tamen adhuc viridibus aedificii pondus imponitur, nisi eorum viriditatem multorum dierum mora siccaverit et apta ad necessarium usum effecerit; quae observantia si forte negligatur, citius superimposita mole franguntur »;¹ cui comparationi haec Angelici Doctoris dilucida verba apprime resonare videntur: « Ordines sacri prae-
exigunt sanctitatem...; unde pondus ordinum imponendum est parietibus iam per sanctitatem desiccatis... ab humore vitiorum ».²

Ceterum si, quoad suae cuiusque sunt partes, ecclesiasticis praescriptis plene perfecteque fuerit satisfactum itemque normis obtemperatum, quas hac super re per Sacrum Consilium Sacramentorum disciplinae praepositum paucos abhinc annos edidimus,³ causae profecto magnam partem demovebuntur, cur catholica Ecclesia lacrimas fundat simulque christianus populus in sacerdotum moribus offendat. Ac verba Nostra hoc loco ad supremos moderatores Religiosorum Ordinum convertentes, eos monitos vehementer volumus, ut in instituendis ad sacerdotium alumni, si quos forte habeant, non modo legibus obsequantur, non secus ad eos⁴ atque ad saecularem clerum a Nobis datis, sed ad se etiam ea omnia spectare arbitrentur, quae hactenus de sacra iuventute colenda in universum perdocuimus; ea vel etiam de causa, quod Episcopus religiosos iuvenes sacris ordinibus initiaturus, ad moderatorum suorum iudicium rem ut plurimum defert.

Nec quidquam de debita severitate vel Episcopi vel religiosarum sodalitatum rectores remittant, eo ducti metu, ne aut in Dioecesi aut in religioso Instituto sacerdotum copia imminuatur. Hanc opinionis captionem S. Thomas Aquinas, ut iam occupaverat, ita, quo erat ingenii acumine sententia-

«i Supremos
Rdtgîlrs'orumC

Metus ne copia sacerdotum
minuatur.

¹ S. Gregor. Magn. » *Epist.*, libr. IX, ep. 106 (Migne, *P. L.*, LXX, 1031).

- S. Thom. Aquin., *Summ. Theol.*, 2a 2*^a q. 189, a. 1, ad 3m.

³ Instructio super scrutinio candidatorum instituendo antequam ad Ordines promoveantur, d. d. 27 dec. 1930 (*A. A. S.*, vol. XXIII, p. 120).

⁴ Instructio ad supremos Religiosorum, etc. Moderatores de formatione cléricaü, etc., d. d. 1 dec. 1931 (*A. A. S.*, vol. XXIV, pp. 74-81); cf. supra n. 162.

rumque planitate, revicerat : « Deus numquam ita deserit Ecclesiam suam, quin inveniantur idonei sufficientes ad necessitatem plebis, si digni promoverentur et indigni expellerentur ». ¹ Ceteroqui praeclarissimus idem Doctor, verba Concilii Oecumenici Lateranensis IV ² ex verbis propemodum reddens, peropportune monet: « Si non possent tot Ministri inveniri, quot modo sunt, melius esset habere paucos Ministros bonos quam multos malos ». ³ Qua quidem cum magni ponderis sententia id plane concinit, quod frequens Episcoporum ex Italia multitudo tum a Nobis excepit, cum undique gentium sacrorum alumni Romam convenerunt, iubilarem sacerdotii Nostri memoriam celebrandi causa; monuimus videlicet pluris esse procul dubio unum tantummodo sacerdotem haberi, qui sit omni ex parte ad sacerrimum officium suum institutus, quam plures, qui aut nihil aut parum sint ad idem conformati. In his enimvero nihil spei Ecclesia reponere potest, ut ei non sit potius horum causa effuse lugendum. ⁴ Reformidandae equidem aliquando, Venerabiles Fratres, a nobis reddendae erunt rationes Pastorum Principi⁵ eidemque supremo animarum Episcopo, ⁶ si populos rectoribus inertibus imperitisque magistris permiserimus !

Cura habenda de augendis vocationibus.

I. Per assiduas preces.

At quamquam eorum qui probe sacrae iuventuti fingendae impendunt studia, nullo pacto oportet praecipuas curas de alumnorum copia esse, omnium tamen est conari ut, spiritualibus publicae rei augescentibus necessitatibus, strenuae simul peritaeque in vinea Domini operae augeantur. Cuius quidem optima rei assequendae rationem prae ceteris efficacem adituque omnibus facilem, precandi nimirum assiduitatem, ex Iesu Christi praecepto commendamus, qui dixit:

Messis quidem multa, operarii autem pauci; rogate ergo Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam». ⁷

¹ S. Thom. Aquin., *Summa Theol.*, *Sttpplcm.*, q. 36, a. 4, ad im.
² Cone. Later. IV, an. 1215, can. 22.

³ S. Thom. Aquin., loc. cit.

⁴ Cf. *Osservatore Romano*, anno LXIX, n. 21.022 (an. 1929, n. 176; 20-30 luglio 1929).

⁶ Cf. / *Petr.*, V, 4.

« Cf. / *Petr.*, II, 25.

⁷ Ματτ., IX, 37, 38.

Num qua vota sacratissimo Redemptoris Cordi his gratiora suscepimus? Quandonam citius copiosiusque nobis precantibus satis speremus fieri, quam cum haec rogamus, quae tantopere cum divinissimi illius Cordis studiis consentiunt? « Petite — igitur — et dabitur vobis »;¹ precando videlicet, bonos sanctissimosque sacerdotes Ecclesiae suae a Deo excitari efflagitate. Non deerit profecto supplicationibus ille vestris, qui si tales nullo non tempore per saecula impertiit sacerdotes, vel frequentiores tunc largitus est, cum temporum morumque cursus magis videbatur sacrorum alumni conscribendis inimicus; cuius rei, ut ceteros praetermittamus, testimonio sunt praestantissimi viri saeculo xix ex utroque clero exorti; in quibus, siderum praecipuae magnitudinis instar, tres illi sanctitatis heroes, ob egregia etsi absimilis generis facinora, eminent, quos Ipsimet, summo cum animi solacio, in Sanctorum album rettulimus: Sanctos dicimus Iohannem Mariam Vianney, Iosephum Benedictum Cottolengo et Iohannem Bosco.

Nihilominus nullae ex homini permissis industriis curisque neglegendae sunt, quae illuc in primis spectent, ut in generosis iuvenum animis divinitus acceptus afflatus quam diligentissime excitetur; quapropter et merita laude hoc loco extollimus, et, fausta cupientes, Nostra commendatione vehementer saluberrima illa praedicamus opera sedulaque incepta, Sancti quidem Spiritus instinctu exorta, quae, vel tuendis, vel provehendis iuvandisque ad sacerdotalia munia animorum propensionibus maxime conducant. Ita ut illud appareat a S. Vincentio a Paulo, insignis caritatis viro, verissime dictum: « Quantumcumque cogitatione effecerimus, semper utique experiemur ad maioris momenti institutum numquam nos conferre potuisse operam, quam si bonos sacerdotes excitaverimus ». ² Re enim ipsa nihil sive summo Dei numini acceptius, sive catholicae Ecclesiae honestius, sive denique hominum animis muneri dari salubrius potest, quam sancti sacerdotes. Si qui igitur calicem aquae ex Christi discipulis minimo

2. Per alias
industrias

¹ Matth. II, VII, 7.

² Cf. I. Renaudin, *St Vincent de Paul*, chap. V

praebuerit « non perdet mercedem suam », ¹ quam mercedem pretiumque eos esse laturos arbitramini, qui sacrum Calicem, Redemptoris sanguine rubescentem, integris adolescentis levitae manibus quasi porrexerint, eidemque iuveni, in extollendo ad caelum tanto pacis ac prosperitatis pro hominibus pignore, veluti adiutores accesserint?

luvant actione
e. d. h. o. i. i. , i

Atque heic iterum gratissimo animo Nostro Actio illa Catholica succurrit, tantopere a Nobis imperata, provecta atque propugnata, quae, ut laicos homines cum ecclesiastica hierarchia communione laborum coniungit, ita facere haudquaquam potest quin hoc tam magni ponderis negotium ad se potissimum pertinere putet. Enimvero pernobilem hanc militiam ut quovis christiane coeptorum genere, ita hoc maxime praecellere libentissime videmus; cui plane laudandae navitati id Deus praemii tribuere amplissime videtur, ut quam plurimos e iuvenum consociationibus ad utrumque clerum educat atque deligat. Quod praeterea argumento est quam recte Actio Catholica vel cum frugifero agro comparari possit, ubi virtutum omne genus semina contineantur, vel verius cum diligenter consaepta impigreque exculta areola, ubi fragrantiores suavioresque flosculi, a periculis remoti, dehiscant. Intellegant igitur sodales quanto hisce de causis honore Actio Catholica afficiatur; habeantque sibi omnes persuasum laicos homines nullo potius pacto quam augendis utriusque cleri ordinibus, illam « regalis sacerdotii » se dignitatem participaturos, quam Apostolorum Princeps universae redemptorum hominum multitudini asseruit. ²

praepreprimis
vero familia \ e-
re Christiana.

Verum enim vero, praecipuum nativumque viridarium, ubi propagandos in sacra ephebea flores germinare atque emergere oportet, est procul dubio habendus domesticus convictus, qui christiane quidem sapiat, christianeque agat. Re enim ipsa constat sacrorum Antistitum ac sacerdotum plerosque quorum laudem nuntiat Ecclesia » ³ tum dignitatis tum sanctimoniae suae germina vel a patre accepisse Christiana fide ac virtute spectato, vel a matre castimoniae ac

¹ Matth., X, 42.

« Cf. I Petr., II, 9.

³ Cf. Eccli., XI.IV, 15.

pietati apprime dedita, vel a tota denique familia, cuius membra caritatis in Deum atque in proximos integre perfecteque formam referrent.

Quod contra minus saepe fit, clarius convincit quid sit ex communi providentissimi Dei ordine statutum. Ubi namque familia tam sancte sit informata ut parentes, Tobiae et Sarac progenitorum instar, frequentem a Deo deposcant posteritatem « in qua benedicatur nomen Domini in saecula saeculorum »¹ grateque coeleste donum carissimumque pignus divinitus acceptum, subolem nempe, a primis aetatulis ad Dei timorem, ad incensum erga lesum eucharisticis velis delitescentem atque erga Deiparam Virginem amorem, ad sacrorum denique virorum locorumque observantiam effingant et alant; ubi liberis semetipsos parentes absolutum probitatis, laboris, ac pietatis exemplar proponant; ubi item liberi parentes suos videant inter sese amare, sacra saepe per annum participare, ac non modo statis ab Ecclesia diebus certo ciborum genere abstinere ac ieiunii legi obtemperare, sed voluntariae etiam corporis castigationis studio permoveri; ubi cunctam videant in unum congregatam familiam communes Deoque gratas fundere preces; ubi iidem praeterea videant parentes, misericordia ductos, proximorum egestati pro potestate opitulari; tunc non contingere non potest ut et omnes filii vitam cuiusque suam parentum exemplis conforment, et unus saltem huic Divini Magistri assentiat vocatui: « Veni sequere me »² « et faciam te fieri piscatorem hominum ». ³ O fortunati coniuges qui, si ea animi excelsitate non sunt, ut quod superioribus saeculis quam nunc crebrius fieri consueverat, divinos istiusmodi invitatus filiis suis precando a Deo concilient, cum tamen hi ad sacerdotalia munera vocantur, tantum abest ut iisdem obsistant, ut etiam insigni honore sese affectos, familiamque suam peculiari caritatis pignore donatam arbitrentur.

At vero, vel ex iis qui in catholica fide se iactant, parentes saepenumero non desunt — praesertim in sublimioribus

¹ Cf. Ton., VIII, 9.

² Ματθ., XIV, 2i.

³ Cf. Matth., IV, 19.

contra vocatio-
a'ûbîmlorïbtK
et eruditiori-

atque eruditioribus Civitatis ordinibus — qui non modo aegre [^]erant Deo mancipari filios suos, verum etiam huic delectui eiusmodi fallaciis obniti non vereantur, quibus carissimae subolis simul divinitus facta selectio, simul fides aeternaque salus periclitentur. Quae pessima exempla, e quibus necessario proficiscitur ut populi primores nonnisi perpauca sacerdotali cohorti suppeditent adulescentes, non minori nunc probro ipsis vertunt, quam, anteactis temporibus, ad ecclesiastica ministeria vel invitos vel ineptos adegisse filios.¹ Etenim, si hodiernae vitae oblectamenta, si innumera- biles corruptelarum illecebrae, quae in frequentioribus nominatim urbibus iuventuti struuntur, si discendi ludi multis locis praecipua in causa sunt, cur in nobilium atque opulentorum domibus Christo invitanti, ut plurimum, aures non dentur, diffitendum tamen non est id palam quoque facere quatenus in huiusmodi domibus catholicae fidei acies hebescere coeperit. Si namque christiani coniuges ad fidei praecepta res omnes referrent, quamnam iidem filiis suis ampliorem dignitatem, quodnam munus exoptarent excellen- tius illo, quod hominum angelorumque religione dignum esse declaravimus? Res ipsa antiquo ac peracerbo experimento confirmat multas lacrimas tum liberis suis, tum sibi nullius consilii parentes excussisse, qui proditione quadam — vocem hanc ne habeatis aequo duriores — subolem suam a divino delectu abduxissent. Atque utinam eorum lacrimae ne adeo effundantur serius, ut in aeternitatis aevum eliciantur.

IV

IV. Paternae
exhortationes
ad sacerdotes.

Nunc autem vos, dilecti filii, patris animo compellamus, quotquot ex utroque clero ubique gentium versamini. Atque vobis " gloriae nostrae et gaudio »² qui pondus diei et ae- stus »³ viriliter animoque magno sustinentes, Nobis et No- stris in Episcopatu Fratribus adiutores in Christi pascendo grege vos impertimini, grata equidem cum voluntate de im-

¹ Cf. *Cod. hir. Can.*, c. 971.

* *I Thesal.*, II, 20.

³ *Matth.*, XX, 12.

pensis actuose laboribus, stimulos, ut tempora postulant, admovemus. Quo enim inclinatio videtur aetatis cursus, eo a vobis, qui « estis sal terrae, estis lux mundi », ¹ acriores animi viresque ad hominum salutem paratiores optimo iure deposcuntur.

Sed, ut quam confertis operam, aspirante iuvanteque Deo, optatorum fructuum copiam pariat, vitae sanctitate excellatis oportet. Hoc praecipuum catholici sacerdotis ornamentum adeo valet, ut, eo remoto, ceterae animi laudes nihil fere possint; eo vero praesente, etsi ceterae dotes non eminent, res tamen mirabiles peragi possint; quod — ut duo instar plurium sint — S. Iosephus a Copertino ostendit, et recentiore aetate demississimi ille animi vir, Ioannes Maria Vianney, quem universis animarum curatoribus exemplum eundemque caelestem patronum statuimus. Quam ob rem ¶ videte — cohortatione ad vos utimur Doctoris gentium — videte vocationem vestram »; ² quia si haec animo cogitationeque contemplati fueritis, facere nequitiam poteritis, quin cotidie pluris gratiam aestimetis, vobis sacros suscipientibus ordines collatam, atque spiritus strenue sumatis ut digne ambuletis vocatione, qua vocati estis ». ³

Quod maxime salutare propositum ut ad effectum deductis, uberi vobis fructui illud fore non dubitamus institutum, quod f. r. Decessor Noster Pius X in piissima ac saepe vobis pervolvenda « Exhortatione ad clerum catholicum » ⁴ potioribus rationibus accenset quibus sacerdotalis gratia alatur atque augeatur; quodque Nosmet ipsi haud semel, opportunitate data, ac praesertim per Encyclicas Litteras « Mens Nostra » ⁵ et christifidelibus omnibus enixe, et sacerdotibus enixius praecepimus: Spiritualia dicimus Exercitia. Et quemadmodum quinquagesimum sacerdotii Nostri natalem exeuntem apud filios Nostros utilius atque salubrius commemorandum non putavimus, quam si per Encyclicas, tie quibus diximus,

¹ Cf. *Matth.*, V, 13-14.

³ *I Cor.*, I, 26.

³ *Ephes.*, IV, i.

⁴ *A. S. S.*, Vol. XLI [1908], pp. 555-577.

⁶ *A. A. S.*, Vol. XXI [1929], pp. 689-706.

Litteras, eis auctores vehementer essemus ut in vitam aeternam salientem aquam ¹ ex hoc iugi fonte derivarent, qui providentis Dei consilio in Ecclesia scatet; eodem sane modo nunc vos, dilecti filii, eo Nobis cariores quo Nobiscum elaboratis constantius ad Christi regnum inter homines stabiliendum, maximopere iterum vos hortandos putamus, viam hanc sanctimoniae adipiscendae ne praetermittatis. Immo vero meliore qua poteritis ratione, pro datis a Nobis normis, identidem secedite ad sacras animi meditationes instituendas, non per temporis dumtaxat spatia, ecclesiasticis legibus praescripta,² sed, quoad licuerit, saepius etiam atque diutius; ac praeterea singulis mensibus, ab cotidianis negotiis remoti, peculiari secessui diem destinate, ut semper fuit piorum sacerdotum in more. ³

E sacris huiusmodi secessibus id etiam profluere utilitatis quandoque potest, ut qui « in sortem Domini » non a Christo ipso adseitus, sed terrenis suis consiliis ductus venerit, « resuscitare gratiam Dei » ⁴ possit; nam cum et is iam sit Christo Ecclesiaeque perpetuo vinculo addictus, facere idcirco non potest quin illud S. Bernardi non amplectatur: « Bonas fac de cetero vias tuas et studia tua et ministerium sanctum: si vitae sanctitas non praecessit, sequatur saltem » ⁵ Quae communiter a Deo datur gratia, daturque peculiari ratione sacramentum Ordinis suscipienti, haud dubie eidem, si modo reapse velit, opitulabitur non minus ad emendandum quod initio a se fuerit vitiose forte positum, quam ad sui muneris accuranda et exsequenda officia.

Omnes vero, cum e sacris hisce secessibus ac commentationibus abscedetis, fieri non potest quin incensior comiteatur erga Deum caritas, de proximorum salute laboriosior sollicitudo, contra mundanas fallacias contentio vigilantior; quae omnia, si unquam alias, nostris potissimum temporibus, sacerdotes addecent, ubi si ex altera parte fides tam mise-

› Cf. Io., IV, 14.

² Cf. *Cad. lur. Cati.*, cc. 126, 595, 1001, 1367.

³ Cf. *A. A. S.*, vol. XXI [1929] p. 705.

♦ Cf. *II Tim.*, I, 6.

¹ Cf. *Epiri.* 27, *ad Ardui.*

re torpet vitaeque inores ad mollitiem labuntur: ex altera tamen, late in populis recalescente in Deum pietate, Spiritus Sanctus terrarum orbem ideo afflare cernitur, ut illum effetrice virtute sua renovet sancteque redintegret.¹ Quo si Spiritus Sancti afflatu vos eritis ipsi perfusi, tum divini amoris flammam, veluti ineluctabile incendium, in tantopere agitatam humanum genus inferentes, christiano sensu penitus illud imbuetis, atque adeo illud ad salutem adducetis, quippe cui, praeter Christum, qui est « vere Salvator mundi »² nulla iam salutis spes reliqua sit.

Sed ante quam scribendi finem facimus, ad vos iuvenes, qui ad sacerdotium adulescitis, mente cogitationeque Nos studiose convertimus, quamque maxime vos hortamur, ut ad praestantissimum, quod appetitis munus, diligenter digneque componatis animos. Vobis enim omnes innituntur Catholicae Ecclesia et populorum spes; cum a vobis omnes salutis aeternae opes rationesque expectentur, quarum caput est agens illa et efficax Dei ac Christi lesu cognitio, in qua sempiterna hominum vita vertitur.³ In eo igitur opera vestra nunc praecipue certet, ut vosmet ipsos pietate, castimonia, vestri despicientia, obtemperacione, disciplina doctrinarumque studiis ornantes, tales aliquando existatis sacerdotes, quales Christus vos esse iubet. Vobis nimirum omnino persuasum habeatis quantumvis constantiae ac diligentiae illuc intenderitis, ut ita vestros conformetis animos, numquam sane vos esse, praeter quod res postulat, allaboraturos, quippe cum exploratum probe sit ex huiusmodi institutione vestra frugiferam sacerdotalis muneris perfunctionem fore magnam partem manaturam. Quapropter, omni quo potestis studio et contentione, efficite, ut iam nunc iis animi ornamentis fulgeatis, quae Ecclesia sacris vos initiatura ministeriis per haec verba a vobis postulabit: « Caelestis sapientia, probi mores et diuturna iustitiae observatio vos commendet », ut videlicet « sit odor vitae vestrae oblectamentum Ecclesiae Christi, ut

¹ Cf. *Ps. CIII*, 30.

² *Io.*, *IV*, 42.

» Cf. *Io.*, *XVII*, 3.

praedicatione atque exemplo aedificetis domum, idest familiam Dei ».¹

Ita solummodo catholici sacerdotii laudes per vos etiam in populorum admirationem usque florebunt, ac plurimum operis conferetis et ipsi, ut quam primum dies ille auspiciatissimus civili hominum convictui illucescat, quo «Pacis Christi in Regno Christi » beneficiis cumulatissime perfruemur.

Missa votiva
† **stituitur**
Summi et aet-
erni I. Christi
sacerdotis.

Extremum, daturi publice vobis, Venerabiles in Episcopatu Fratres, universisque, per vos, ex utroque clero filiis grati ac benevolentis animi Nostri testimonium ob impigre idcirco collocatam operam, ut e celebrato divinae Redemptionis iubilari anno uberes perciperentur a fidelibus fructus; itemque facturi, ut perenni consignata monumento, diuturnior illius memoria et laus vigeat sacerdotii, cuius omnes Dei administri non intermissam communicant potestatem, opportunum duximus, adhibita in consilium Sacra Congregatione catholicis ritibus tuendis, propriam Summi et aeterni Iesu Christi sacerdotis votivam Missam apparari, unaque cum hisce Litteris in lucem edi; quae quidem Missa, quavis feria quinta ad liturgicas normas, celebrari poterit.

Iam nihil aliud restat, Venerabiles Fratres, quam ut Apostolicam ac paternam Benedictionem iis omnibus dilargiamur, qui eam a communi Patre expetunt ac praestolantur; quae sane, ut ex grato proficiscitur animo ob tot tantaque a superna largitate per iubilares divinae Redemptionis celebrationes impertita beneficia, ita mox exorienti anno sit felix faustumque omen.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XX mensis decembris, anno *mdccccxxxv*, ab inito a Nobis sacerdotio exeunte i.vi, Pontificatus Nostris decimo quarto,

PIUS PP. XI

¹ Cf. *Pont. Rom.t* de ordinat, presbyt.

198 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA

[Arch. Prop. 13-1936 prot.]

Ai Delegati Apostolici dependenti dalla S. C. de Prop:
Fide

4 gennaio

Eccellenza,

Mi rocco a premura di comunicarc aH'Eccellenza Vostra
l'enciclica « *Ad catholici sacerdotii* ^b della Santità di N. S.
Pio Papa XT. Pregherei la E. V. di voler disporre per la tra-
duzione della sullodata enciclica negli idiomi predominant!
ndle Missioni affidate a cotesta Delegazione Apostolica c per
la riproduzione della medesima nei principali periodici mis-
sionari. Sara anche assai utile richiamarc Fattenzione dei sin-
goli Vicari Apostolici sull'insegnamento di detta enciclica,
specialmente nei riguardi della formazione del Clero nei
Seminari Regionali.

Crederei anche opportuno che si suggerissse ai Direttori
Spirituali dei Seminari che spieghino c commentino in un
ciclo di conferenze la Lettera Apostolica agli alunni. Dalla
piena e sincera conosccnza che i nuovi sacerdoti avranno
delPalta loro Missione, dipende in gran parte lo sviluppo della
religione c la salvezza delle anime. Approfitto intanto...

Piet ro Card. Fumasoni Biondi, *Prefetto*.

Celso Costantini, *Scgretario*.

¹ Cf. supra, n. 197.

4.1-1036

Transmissio.

iraduct[^].expii-

cae: «Ad ca-
sacerdo'

||||1| I

199 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE
[A. A. S., XXVIII (1936) p. 208-209]

INSTRUCTIO

II	II	I ^o 36	Religiosis Mulierum Institutis ad tuendam puerorum matrumque vitam in locis missionum
		De luenda puerorum matrumque vitam per membra Institutorum mulierum religiosorum.	<p>Constans ac sedula huic S. Congregationi consuetudo fuit rationem apostolatus ad diversas temporum locorumque necessitates componendi. In praesentia autem complures missionum Ordinarii documenta S. Sedi ultro attulere de necessitate aptiora adhibendi praesidia in matrum et infantium salutem. In quibusdam enim Africae regionibus nonnullae tribus in dies decrescunt et ad extinctionem adducentur, nisi efficacioribus curis matrum et infantium vitae subveniatur. Alibi vero, neglectis elementaribus valetudinis servandae praeceptis, ingentissimo numero pueri vel primis vitae diebus decedunt. Earum regionum civilis potestas acatholicae quoque sectae studiose ad rem animos mentesque intendunt; atque nonnulli Gubernatores Sorores in nosocomia non admittunt nisi probationis testimonio seu diplomate curandi infirmos praeditas.</p> <p>Iam nunc privatis consiliis exorta sunt hic atque illic varia pro servandis matribus et pueris sodalicia, quae oportet in certam disciplinam et ordinem quamprimum instruere.</p> <p>Haec igitur Sacra Congregatio huic urgentiori missionum necessitati, qua par est consideratione prospiciens, obtenta a Summo Pontifice Pio Div. Prov. PP. XI debita facultate consiliisque conlatis cum S. Congregatione negotiis Religiosorum sodalium praeposita, has quae sequuntur normas ac instructiones edendas opportunum censuit.</p> <p>Optandum sane est ut nova instituantur Sororum Sodalia, quae iuvandis matribus et infantibus periclitantibus, servatis servandis, sese devoveant. Haec auspicata Instituta ad normam iuris communis efformanda sunt. Praeterea huic S. Congregationi gratum acceptumque erit si in Institutis</p>
		Rationes pro nova Institutione.	
		Normae.	
		Nova Instituta.	

Religiosis iam existentibus coetus Sororum formentur quae ad praedictum finem contendant. Si res postulaverit, constitutionibus Institutorum ab hoc S. Consilio dependentium opportuna nonnae adicientur.

Coetus in Institutis iam existentibus.

Ea tamen quae supra disposita sunt, hisce quae sequuntur, condicionibus subsunt:

Condiciones:

d) Necesse non est ut *omnes* Religiosae mulieres ipsae met operam omni curationum generi praestent. Eae poterunt laicas indigenas, infirmorum ministras, sibi subiectas habere, documentis probatae peritiae munitas, coniunctas vero cum Instituto Religioso societate vitae et animorum.

Non necessario omnes.

h) Nulla Soror obligari poterit a Superioribus ad ministerium obstetriciae artis; sed tantum illae Sorores quae libero studio hoc peculiare missionalis caritatis munus a Superioribus acceptare velint.

Nulla Soror obligari potest.

c) Nova ista munera tum adaequatam postulant medicae artis cognitionem, tum specialem animae disciplinam. Necesse est ergo ut Sorores vel de re medica vel de ministerio infirmis praestando publicas litteras probationis obtinuerint; sed in primis ut ipsae peculiaribus praesidiis custodiantur et roborentur; quae quidem praesidia spiritualia a Superioribus determinanda sunt. In ministerio curationum sentire debent sanctam inesse caritatis exercitationem et meritum, quum, dolores corporum lenientes, ad gratiam Redemptionis iter animis aperiant. Illud S. Francisci Salesii meminisse iuvat, caritatem scilicet esse vigilem castitatis custodem.

Medicae artis cognitio adaequata et animae disciplina specialis.

i/) Necesse sane est ut Sorores, ad litteras probationis obtinendas, valetudinaria et universitates catholicas adeant, et, si ea desint, nosocomia a magistris catholicis recta. Si tamen valetudinaria et universitates catholicas adire nequeant, Sorores, impetrata licentia ab hac S. Congregatione, etiam laicalia valetudinaria frequentare poterunt. Candidatae, binae saltem, nosocomia frequentent, et, quatenus opus sit, modestis laicalibus indutae vestibus; in religiosis vero domibus degant, ubi quotidie eis praesto sint solacia et spiritualia praesidia.

Eo, mu". in
valetudinariis
et Universitati
bas'

e) In novis vero Institutis, quae ex professo operam

Formatio in
ex'proiesso. U 'S

universitatis studia compleant ante perpetuorum votorum professionem. In Institutis iam existentibus huius normae consideratio habeatur et, quantum constitutiones permittant, norma servetur.

Exercitium
ut?i lç“cs”r

Quod attinet ad exercitium medicinae et chirurgiae a missionariis explendum, huiusmodi exercitium praescriptis can. 139 C. I. C. definitur, atque induitis quae Sacra Congregatio concedere solet.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. de Propaganda Fide, die ii februarii 1936.

Petrus Card. Fumasoni Biondi, *Praefectus*.

Celsus Costantini, Archiep. tit. Theodosien., *Secretarius*.

200 – S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE
[Arch. Prop. η. 1151-36 prot.]

Ai Vicari Apostolici di Oslo, Svezia, Danimarca, Finlandia, Islanda, e ai Superiori dei Distretti Ecclesiastici di Norvegia Settentrionale e Norvegia Centrale

31 marzo^içsfi

Excme Domine^

31 · HI - 1Π36

Optalur ut sc-
minaristac ex
Europa Septen-
trionali man-
dentur in Colle-
gium Urbania-
num Urbis.

Cleri indigenae, pro singulis Missionibus, institutio huic S. Congregationi valde cordi est, nam per illum Ecclesia catholica in variis regionibus vere fundari dici potest. Quapropter haec eadem S. C. valde gauderet si, in hoc Collegio Urbaniano iuvenes bonae spei, ex Europae Septentrionalis regionibus oriundi, ad sacerdotium et ad missionalia munera diligenter institui possent.

Si igitur animarum curatores in ista Missione, ubi seminarium nondum constitutum est, aliquem adolescentem inveni-
ant, qui signa supernae vocationis praebeat, magnopere hortatur haec S. C. eosdem Pastores ut illum non negligant aut ignorent, sed, quantum fieri possit, curent atque educent, ita ut, cum idoneus factus erit, loci Ordinarius, pro eo in Collegium Urbanianum admittendo, hanc S. Congregationem rogare possit.

Velit autem E. V. Revma necessitatem cleri indigenae saecularis pro ista Missione coram Deo mature perpendere atque optata huius S. Congregationis, prout rerum adiuncta sinunt, ad effectum deducere.

Hanc nactus occasionem...

P. Card. Fumasoni Biondi, *Praefectus*.

Celsus Costantini, *Secretarius*.

201 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[A. A. S., XXVIII (1936) p. 406-409]

INSTRUCTIO

Ad Excelfm D. Paulum Marella, Archiepiscopum tit. Docleensem,
Delegatum Apostolicum in laponia, circa catholicorum
officia erga patriam

Pluries instanterque ab hac S. Congregatione de Propaganda Fide aliquae normae expostulatae sunt de ratione qua catholici in laponia se gerere debeant, quotiescumque patriae leges vel mores illis quosdam certos actus perficere imperent vel suadeant, qui a ritibus religiosi non christianis originem duxisse videantur.

In huiusmodi quaestione dirimenda in mentem revocare iuvat quae Sacra Congregatio iam ab anno 1659 sapientissima posuit principia, instructiones Missionariis impertiens:¹

« Nullum studium ponite, nullaue ratione suadete illis populis ut ritus suos, consuetudines et mores mutant, modo non sint apertissime religioni et bonis moribus contraria... Fides nullius gentis ritus et consuetudines, modo prava non sint, aut respuit aut laedit, imo vero sarta tecta esse vult. Et quoniam ea paene est hominum natura, ut sua, et maxime ipsas suas nationes, caeteris et existimatione et amore praeferant, nulla odii et alienationis causa potentior existit, quam

26 - V - 1936

Circa catholicorum officia erga patriam in laponia praesertim in certis actibus ex ethnicis religionibus ortis.

Principia Sacrae Congregationis.

¹ Cf. *Collectanea*, 2^a edit., n. 135.

patriarum consuetudinum immutatio, earum maxime quibus homines ab omni patrum memoria assuevere... Quae vero prava exstiterint, nutibus magis et silentio quam verbis proscindenda, opportunitate nimirum captata, qua, dispositis animis ad veritatem capessendam, sensim sine sensu evellantur... w.

Missionariorum est ergo et agnoscere et honorare laponensium pietatem et amorem in patriam atque fideles docere ne ceteris civibus sint in amanda patria inferiores. Quod semper a missionariis praestitum est.

Certi actus ex ethnicis religionibus orii : qui nunc sunt mere civiles.

Quoad vero actus quibus laponenses suum manifestant amorem erga patriam, haec notanda sunt. Agitur de illis actibus, qui, quamvis ab ethnicis religionibus primitus orti, non sunt intrinsece mali, sed per se indifferentes, neque iubentur ut religionis signa, sed tantum veluti civiles actus ad pietatem manifestandam et fovendam erga patriam, omni intentione remota compellendi sive catholicos sive non catholicos ad significandam quamlibet adhaesionem religionibus a quibus ritus illi orti sunt.

Declarationes auctoritatis civilis.

Hoc ipsae Imperii laponici auctoritates explicite non semel declararunt, innixae principio libertatis religiosae et illa distinctione, iam a Gubernio Japonico statuta et promulgata, inter obsequium nempe shintoisticum nationale (ad nationalia Jinja) et cultum shintoisticum religiosum. Enimvero templa seu monumenta obsequio civili dicata a diversa pendent gubernii Administratione quam quae ritibus religiosis inserviunt. Archiepiscopo Tokiensi petenti, die 22 Septembris 1932, a Ministro Instructionis Publicae utrum: «pro certo retinendum esset rationes ob quas adsistentia alumnorum scholarum huiusmodi actibus requireretur esse rationes patrii amoris et non religionis», Vices Gerens Ministri respondit: | *Visitatio ad nationalia templa seu 'Jinja* *exigitur ab auditoribus scholarum superiorum et ab alumnis scholarum mediarum et primariarum ob rationes quae se referunt ad programma educationis. In facti specie, salutatio quae requiritur ab agmine auditorum scholarum superiorum et alumnorum scholarum mediarum et primariarum nullum alium finem habet quam manifestandi sensus amoris patrii et fidelitatis* ». Quem finem mere civilem

ipsae leges de Publica Instructione confirmant, ut patet ex lege data die 3 augusti 32 anno Meiji (1899) vetante educationem religiosam impertiri vel caeremonias religiosas celebrari in scholis publicis nec non in scholis quae submissae sint legibus et ordinationibus de disciplinis tradendis et de curriculo studiorum. Ex quo licet inferre caeremonias ad jinja, ab auctoritatibus publicis imperatas discipulis, non induere religiosam naturam.

Idem videtur esse tenendum de publicis caeremoniis, quae statutis diebus, auctoritatibus intervenientibus vel fiventibus, ad nationalia Jinja peraguntur, cum eadem auctoritates hanc esse suam mentem non semel, directe vel indirecte, affirmaverint, et haec profecto sit late diffusa persuasio cultorum hominum laponici Imperii et eorum qui laponensium mores et animos profundius scrutati sunt.

Persuasio col-
liorum.

Simili fere modo, actus qui iuxta patrios mores fieri solent quibusdam in eventibus, ut ex. gr. occasione funerum vel matrimoniorum, quamvis et ipsi originem forte habuerint religiosam, adhibentur nunc temporis a plurimis in tota laponia absque ulla religiosa significatione, sed tantum ut urbana ratio manifestandi benevolentiam erga propinquos et amicos; ita ut amisisse videantur intrinsecam connexionem cum ethnicis religionibus et in meros civiles mores mutati esse.

Cum primo hoc considerationum genere, alterum, quod sequitur, stricte coniunctum apparet. Etenim, cum persuasio late diffusa sit agi non de ritibus religiosis, sed de mere civilibus consuetudinibus, catholici, qui renuant huiusmodi caeremoniis interesse, facile incusantur, et facile ab hominibus vel non inimicis doctrinae catholicae creduntur esse frigidi erga patriam vel ingrati et inurbani erga familiares et amicos. Valde propterea optandum videtur ut removeantur causae huiusmodi publicae opinionis falsae et iniuriosae, quae non tantum fideles iaponicos multum affligat, sed etiam animos avertit a via salutis ingredienda.

Periculum in
non-p.icipa-
tione»

Haec Sacra Congregatio, omnibus ea attentione perpensis, quae rei gravitati convenit, viris peritis consultis, perspecta temporum ac morum evolutione, considerata mente Concilii Nagasakiensis anno 1890 celebrati, attentoque voto ab Excemis

Xornac.

Delegatis Apostolicis E. Mooney et P. Marella atque ab Ordinariis Iaponiae recentius manifestato, post maturam deliberationem in solemni consessu Eminentissimorum PP. Cardinalium Sacro Consilio christiano nomini propagando praepositorum, die 18 maii c. a. habitam, sequentes normas agendi tradendas esse censuit:

Caeremoniae
ad Monumenta
11nja.

1. Ordinarii in territoriis Iaponici Imperii doceant fideles, caeremoniis, quae fieri solent ad monumenta Jinja a Gubernio civiliter administrata, annecti ab auctoritatibus civilibus (ut ex explicitis declarationibus pluries datis constat) itemque communi cultiorum hominum sensu meram significationem patrii amoris, scilicet filialis reverentiae erga familiam imperialem et patriae benefactores; ideoque, cum huiusmodi caeremoniae valorem induerint mere civilem, catholicis licere interesse eis et more ceterorum civium agere, declarata sua intentione, si quando hoc necessarium apparuerit ad falsas interpretationes sui actus removendas.

Caeremoniae
in funeribus,
matrimon iis,
aliisque ritibus
vitae privatae.

2. Idem Ordinarii permittere possunt ut fideles, quando intersint funeribus, matrimoniis aliisque privatis ritibus in vita sociali Iaponensi usitatis, participes fiant sicut ceteri (declarata, si necessarium, sua intentione ut supra) omnium illarum caeremoniarum, quae, quamvis forte a superstitione originem duxerint, ex circumstantiis tamen locorum et personarum et ex communi aestimatione nunc temporis non retineant nisi sensum urbanitatis et mutuae benevolentiae.

Iuramentum
de ritibus et di-
sputatio.

3. Circa iuramentum de ritibus, ubicumque in Iaponia in usu est, sacerdotes praesentes instructiones hac in re a Sacra Congregatione de Propaganda Fide datas dociles exsequantur, omni disputatione remota.

Quae omnia cum Summo Pontifici in Audientia diei XXV maii a subsignato S. Congregationis Secretario relata fuissent, Sanctitas Sua dignata est rata habere, declarans Ordinarios Iaponiae normas supra datas sequi tuto posse et debere.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die xxvi mensis maii A. D. m d c c c x x x v i.

Petrus Card. Fumasoni Biondi, *Praefectus*

Celsus Costantini, Archiep. tit. Théodosien., *Secret.*

202 – S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. n. 3505-36 prot., rub. 35-10]

Rino Dom. Praefecto Apostolico de Shikoku

21 octobris 1936

Accepit et consideravit haec S. Congregatio litteras ex Shihoku missas (absque indicatione diei) ;a Rfho Superiore Regulari Aemiliano Dominguez, quibus petebatur, Te probante et commendante, ut in omnibus Praefecturae Apostolicae ecclesiis commissis fratribus Ordinis Praedicatorum permitteretur religiosis eiusdem Ordinis usus proprii kalendarii et proprii missalis.

21 - x I'Φ»
De ū Ka
lendarii et Mis
salis Ordinis
vel secus.

Similes petitiones non semel iam factae sunt ad hanc S. Congregationem a nonnullis religiosis Ordinibus. Quamvis vero haec eadem S. Congregatio agnosceret rationes, quibus moverentur oratores, esse laudabiles, quippe quae manifestarent desiderium utendi omnibus subsidiis ad alendum sensum amoris filialis erga Ordinem et fraterni erga consocios, tamen censuit huiusmodi bonum praeponendum non esse generaliori bono operis missionalis, quod, suo iudicio, periculo alicuius detrimenti obiiceretur ex exauditis petitionibus. Ut clarius innotescat quatenam sit mens S. Congregationis, adnecto exscriptum responsionis datae hac super re Excmo Vicario Apostolico de Funing, ex eodem vestro Ordine.

Precibus ergo Rmi Superioris Regularis Tuae Praefecturae non duco esse opportunum annuere. Nullum autem mihi dubium est de vestra volenti obedientia quae in vos et in vestram apostolicam operam copiosas a Deo gratias conciliabit.

Petrus Card. Fumasoni Biondi, *Praefectus*.Celsus Costantini, *Secretarius*.

203 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. n. 4076-36 prot.]

Revmo P. Procuratori Gen. Piae Societatis Missionum

Romae, 12 decembris 1936

12 I XII - 1936

Dubia circa
subiectione m
sororum Ordi-
nario in missio-
nibus.1. Num soro-
res veniant no-
mine missiona-
riorum.2. Decisio de-
finitiva quoad
actionem mis-
sionariam.3 Translatio
sororum.i. Litterae e-
leemosynarum> Dissensus
inter It^a super-
iorissam.

Responsa.

Mense iulio n. e. Paternitas Tua Reverendissima, de man-
dato Exemi Vicarii Ap. Kimberliensis in Australia, huic
S. Congregationi haec dubia solvenda proponebat:

i. An inter « Missionaries »; de quibus edicit Instructio
S. C. de Prop. Fide anno 1929 die 8 dec. edita,¹ eos su-
besse dispositioni Ordinarii loci, computandae quoque sint
sorores in opere missionali educationis, scholari vel alio,
occupatae.

2. An, quoad actionem missionalem sororum Superioris
Ecclesiastici sit dare decisionem definitivam, audito iudicio
et consilio Superiorissae competentis, e. gr. quoad destina-
tionem sororum ad scholas vel ad formandam quocumque
alio modo iuventutem.

3. An liceat Superiori Ecclesiastico, audita Superiorissa
competente, transferre sororem in aliam stationem, quae ad
opus ibi exercendum specialiter idonea vel necessaria est.

4. Num, non obstante can. 611 et Instructione S. C. de
Propaganda Fide supra citata, Superiorissa prohibere possit,
quominus epistolae sororum missionis sibi subditarum elee-
mosynam pro missione petentes benefactoribus transmittan-
tur per ipsum Superiorem Ecclesiasticum.

5. An in casu dissensus inter iudicium Ordinarii loci et
Superiorissae quoad res praedictas praevaleat auctoritas
Ordinarii necne.

Petitio Tua Rcvmorum Consultorum Coetus iudicio delata
est, qui ita responderunt:

Ad I: *Negative.*

¹ Cf. supra n. 148.

Ad cetera quattuor: Standum praescriptis SS. Canonum et Constitutionibus Sororum. — Eadem responsa haec S. C. propria auctoritate firmavit atque Tibi hisce litteris nota facit, ut ea, etc.

P. Card. Fumasoni Biondi, *Praefectus*.

C. Costantini, Archiep. tit. Thcodosien., *Secretarius*.

203 bis — S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. η. 846-36 prot.j]

A S. E. Rma Mons. G. B. Delie Piane, Delegato Apost. del Congo Belga

Roma, 14 dicembre 1936

Ecc. Revina,

Nel mio messaggio radiofonico del 16 giugno 1936, rivolgendo un affettuoso saluto ai Venerabili Vicari Apostolici adunati a Leopoldville, io formulavo auguri per il pieno successo della prima iniziativa di una esposizione d'arte sacra Congolese, « ut in omnibus honorificetur Deus » (I Petri II', u).

Ho poi ricevuto il n. 43 de *VArtisan liturgique*, tutto dedicato alla illustrazione di detta esposizione. Leggendo i dotti discorsi e osservando le numerose illustrazioni, devo dire che questo primo tentativo ha ottenuto veramente un grande successo. E é evidente che Parte Congolese va veduta con occhio diverso da quello con cui contempliamo la nostra vecchia arte cristiana. Vi è qualcosa di primitivo, di manchevole nella forma; ma vi è il candore e la sincerità dell'infanzia, quel fascino che nasce dalle espressioni ingenuie e popolari, come avviene della musica e dei canti dei popoli primitivi.

Del resto anche l'infanzia dell'arte europea ha caratteri manchevoli, tanto che certe sculture delle nostre cattedrali romaniche possono accostarsi alla scultura dei popoli primitivi dell'Africa e daltrove. Non bisogna poi dimenticare che Parte cristiana indigena, più che a noi, deve piacere agl'indigeni.

Ma per noi l'esposizione, più che una questione d'arte, involge un problema di metodologia missionaria.

14 XII -1936

De arte christiana indigena in Congo Belgico fondata.

V. Eccellenza dice bellamente: « La Chiesa cattolica non è nè belga, nè francese, nè inglese, nè italiana o americana: essa è cattolica. Percio essa è belga nel Belgio, francese in Francia, inglese in Inghilterra ecc. Nel Congo, essa deve essere Congolese: nella costruzione dei sacri edifici e nella confezione degli oggetti di culto, si deve accuratamente tener conto delle linee, dei colori e di tutti gli elementi dell'arte Congolese.

Cosicchè, quando i Negri adorano e pregano nella chiesa silenziosa o quando prendono parte alle cerimonie ufficiali del culto, è tutto l'edificio, espressione autentica della loro anima, che adora, prega e canta con essi le lodi del Signore.

Allora, e allora solamente, una chiesa in mezzo a un popolo ha il suo senso completo, divino e umano nello stesso tempo: essa è la Casa del Signore: essa è la Casa di Dio, piena della Sua presenza e la Casa dei fedeli, costruita dalle loro mani e decorata dalla propria arte.

Mi piace pure di riferire alcune parole del discorso veramente notevole pronunciato dal Sig. P. Ryckmans, Governatore generale del Congo: « Bisogna sradicare una buona volta presso i Negri il pregiudizio che il Missionario è un iconoclasta, che distrugge per il piacere di distruggere. Bisogna invece convincere il mondo pagano di questa verità, che la Chiesa è di tutte le razze e di tutti i tempi; che essa approva tutto ciò che è buono nella vita di tutti i popoli; che essa tollera tutto ciò che è indifferente, e che essa non vuole distruggere che ciò che è cattivo, semplicemente perché è cattivo... Io direi volentieri che la Parte religiosa indigena deve essere incoraggiata, perché è *indigena* più ancora che per il suo contenuto artistico ». I

Rallegrandomi con V. Eccellenza per questo nobile tentativo, che apre nuove e belle vie all'applicazione dell'arte cristiana, ricca e suscettibile di vari sviluppi, Le porgo i miei rispetti e gli auguri di ogni bene.

Di Vostra Eccellenza Rev.ma devotissimo nel Signore

P. Card. Fumasoni Biondi, *Prefetto*.

Celso Costantini, *Segretario*.

204 s. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. n. 80i-ig37prot.]

INSTRUCTIO

De Congregationibus religiosis indigenis condendis

In terris Missionum, huius S. Consilii Christiano Nomini Propagando ditioni subditarum hisce temporibus haud raro evenit ut novae Congregationes religiosae ex utroque sexu instituantur, quae locorum Ordinariis, bonis sodalium exemplis et opera, magno auxilio sane evadant. Quae res non tantum amplissima laude probanda videtur, sed, iuxta Summi Pontificis Pii Papae XI vota, studiose promovenda est, cum, Litteris Encyclicis *Rerum Ecclesiae*, die 28 februarii 1926 datis,¹ Summus Pontifex hisce verbis Missionum Ordinarios adhortetur: « Necesse est... ut religiosas ex utroque sexu sodalitates indigenas instituatis », in quibus asseclae consilia evangelica profiteantur ».

- III ■ 1937

instructio de
Congregatio-
nibus religiosis
indigenis con-
dendis.Votum S.
Pontificis.

Ad hoc vero ut tutum iter Ordinariis, hoc opus tam salutare aggredi cupientibus, praebeatur, prae oculis habitis normis a S. C. Religiosorum negotiis praeposita a. 1922 datis,² *Regulas*, quae sequuntur, hoc S. Consilium decrevit recolere, a locorum Ordinariis sibi subditis, in erigendis Congregationibus indigenis diligenter servandas.

Regulae pru-
erectione.

i. Antequam nova Congregatio condatur, videat Ordinarius an finibus sibi propositis Congregationes iam erectae satisfacere possint. Quo in casu, a nova Congregatione condenda absteineat atque illorum Institutorum sodales advocandos curet.

1. Finis no-
vus.

2. Quod si, rebus mature perpensis, novam indigenarum Congregationem, in bonum Missionis sibi commissae, erigendam putaverit, eam ad exemplum alicuius Instituti, in Ecclesia vita religiosa florentis, constituat.

2. Ad exem

¹ Cf. supra, n. 120.

- 30-XI-1922; cf. A. .I. S., XIV [1922] p. 644-646.

3. Titulum. 3. Titulus, seu nomen, novae Congregationis desumi potest vel a Dei attributis vel a Sanctae Religionis mysteriis vel a festis Domini aut B. V. Mariae vel a Sanctis vel a fine peculiari ipsius Congregationis. Ne titulum vel habitum cuiusquam Religionis iam constitutae usurpent novae Congregationes cautum est in can. 492, § 3.
- I. Cavenda in imponendo titulo. 4. Cavendum est praeterea ne titulus, seu nomen, Congregationis nimis artificiose compositus sit neve quampiam devotionis speciem, a Sede Apostolica non probatam, exprimat aut innuat.
5. Moderatrix 5. Si de religiosis virginibus agatur, curandum est ut saltem duae sorores ex aliquo Instituto iam rite approbato in promptu sint, quae munera Moderatricis Generalis et Magistrae Novitiarum in nova erigenda Congregatione, ad tempus assumere valeant, donec scilicet haec vita propria vivere possit.
6. Media sustentationis. 6. Circa media quoque ad novam Congregationem sustentandam necessaria prudenter consulendum erit.
7. Recursus par. 7. Hisce praemissis, Ordinarius, re adhuc integra, hoc S. Consilium adeat, iuxta can. 492 § 1, debitam petat ab eo licentiam illudque consulat de iis quae ad Congregationem instituendam necessaria sunt, atque opportune referat:
- d) quam causam ad eam instituendam Ordinarius ducatur;
 - b) quinam sit titulus, seu nomen novae Congregationis;
 - c) quae sit forma, color, materia habitus a novitiis et a professis gestandi;
 - d) quaenam opera Congregatio sibi assumptura sit;
 - e) quibus opibus eadem sustentetur.
3. Fundatio vultus mucce 8. Licentia vero obtenta, nihil obstat quominus Ordinarius novam Congregationem ineat, quae erit iuris dioecesani et, usque dum Pontificiae approbationis aut laudis testimonio caruerit, vi can. 492, § 2, remanebit dioecesana, Ordinarii iurisdictioni, ad normam SS. Canonum, plane subiecta.
9. Decretum 9. Erectio vero fiat ab Ordinario per decretum formale, in scriptis datum cuius exemplar et in tabulario novae Congregationis, et in archivio Ordinariatus servandum erit. — De peracta erectione Ordinarius hoc S. Consilium edoceat, ac

Decreti exemplar ei transmittat, in quo praecipue curet ut tam titulus quam scopus Instituti explicite et exacte praefiniantur.

10. Novae Congregationis Constitutiones, lingua latina et vulgari exaratae, huic S. Consilio (sex saltem exemplaribus) quam primum subiici debent ut rite examinentur, emendentur et cum opportunis animadversionibus Ordinario remittantur, ab ipsomet approbandae.

10. Consitutiones a S. C. probandae.

n. Constitutionum Codex continere debet ea omnia quae religiosae Congregationis naturam, membra, vota et sodalium vivendi rationem necnon Congregationis regimen respiciunt. Constitutionum textus dividatur in partes; partes in capita; capita in articulos, numeris ab initio ad finem progredientibus signatos.

11. Quae contineri debeant in Constitutionibus.

12. Excludenda sunt a textu Constitutionum:

12. Excludenda ab eis.

a) praefationes, notitiae historicae, litterae hortatoriae et alia huiusmodi;

b) recitationes textuum S. Scripturae et quorumvis librorum vel auctorum;

r) normae rituales, caeremoniales necnon usus et consuetudines in Congregationem forte inducendae;

d) horaria et calendaria adoptanda;

e) quaestiones theologicae, aut iuridicae;

f) instructiones asceticae, adhortationes spirituales et mysticae considerationes;

g) ea quae hinc communi statuuntur, utpote ad Constitutiones iam praesupposita.

13. Horaria, exercitia pietatis et alia huiusmodi in *Directoriiis* ponantur.

13. Directoria.

14. Post elapsam a Congregatione inita congruum tempus, si eadem, Deo favente, incrementum notabile consecuta fuerit atque ad alias Missiones sese extenderit et sodalium numero et operibus ac vita religiosa singulariter floreat, Ordinarius hoc S. Consilium adire poterit, petens ut Congregatio iuris pontificii fiat, et exhibens:

14. Passus ut fiat iuris pontificii.

a) supplicem libellum ad Summum Pontificem;

b) litteras testimoniales Ordinariorum in quorum territoriis Congregatio habeat domos;

r) relationem de statu personali, disciplinari, materiali et oeconomico novae Congregationis;

c/) Constitutiones ab ipso Ordinario recognitas et approbatas.

Quod si id propositum huic S. Consilio probatum fuerit, res per *Decretum Laudis* ad effectum deducetur, quod *Decretum approbationis* rite sequetur una cum *Decreto* quo Constitutiones saltem — experimenti gratia — ad septennium approbantur.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. de Propaganda Fide, in festo S. Joseph Sponsi B. M. Virginis, a. D. 1937.

Petrus Card. Fumasoni Biondi, *Praefectus*.

Celsus Costantini, Archiep. tit. 'Theodos., *Secretarius*.

De regimine
Congregationis
Sororum.

205 – DE REGIMINE CONGREGATIONIS (SORORUM)¹

1. Suprema
auctoritas.

i – De Suprema auctoritate in Congregatione

Art. i. – Sorores omnes subiiciuntur, tamquam Supremo Moderatori, Romano Pontifici, cui etiam vi voti obedientiae obedire tenentur. Subduntur quoque, ad normam sacrorum Canonum, Ordinariis locorum in quibus Institutum domos habet. Iisdem Ordinariis Sorores praestare debent reverentiam et obedientiam.

Art. 2. – Suprema auctoritas interna in tota Congregatione ordinarie exercetur a Moderatrice Generali cum suo Consilio; modo vero extraordinario a Capitulo Generali.

2. Capitulum
generale.

2 – De CAPITULO GENERALI

Art. 3. – Ad Capitulum Generale pertinet eligere Superiorissam Generalem, Consiliarias, Secretariam et Oeconomam Generales. In eo autem tractantur principaliora negotia quae vitam et progressum Congregationis respiciunt.

¹ Hae Normae ut «typus» proponuntur a S. C. de Propaganda Fide in condendis Congregationi Sororum indigenarum.

Art. 4. Capitulum Generale ordinarie celebrandum est quolibet decennio, cum electio Superiorissae Generalis facienda est. Extraordinarie vero celebratur, propter mortem Superiorissae Generalis vel propter eius resignationem aut amotionem.

Art. 5. – Convocandum est tribus mensibus ante eius celebrationem, a Superiorissa Generali et ipsa deficiente a Vicaria Generali. In litteris convocationis designetur tempus et locus Capituli celebrandi.

Art. 6. – Membra Capituli Generalis sunt:

- d) Superiorissa Generalis;
- f) Consiliae;
- c) Ex Superiorissae Generales;
- d) Secretaria et Oeconomia Generales;
- e) Omnes Superiorissae domorum in quibus degunt

12 Sorores quae voce activa fruuntur;

- f) Singulae Delegatae a supradictis domibus electae;

g) Delegatae domorum, quae 12 Sorores vocales non habent.

Art. 7. – Electio Delegatarum fit per vota secreta, et electa censetur illa quae maioritatem suffragiorum obtinuit.

Art. 8. – Sorores parvarum domorum distribuuntur a Superiorissa Generali, cum voto deliberativo sui Consilii, in diversa corpora electiva, saltem ex duodecim Sororibus professis constituta, et quodvis corpus electivum duas Delegatas e suo gremio ad Capitulum mittet, quarum una sit Superiorissa localis, altera vero non. Electio autem fiat in singulis domibus per schedulas secretas, quas Superiorissa localis coram vocalibus illico involucro claudit et ad Superiorissam Generalem transmittit.

Art. 9. – In electione Delegatarum ad Capitulum omnes professae, etiam a votis temporariis, gaudent voce activa; passivam vero tantum professae a votis perpetuis habent.

Art. 10. Omnes vocales tenentur Capitulo interesse. Ut autem libertati electionum consulatur, omnibus vocalibus interdicitur, sicut et aliis Sororibus, ut in sui aut aliarum Sororum favorem vota illicite procurent.

Art. 11. – Superiorissa Generalis munus suum retinet

usque ad electionem novae Superiorissae, et ipsa, vel ea deficiente Vicaria Generalis, sessioni electivae praesidet.

Art. 12. — Superiorissa Generalis relationem completam et accuratam de statu religioso, disciplinari et oeconomico totius Congregationis, Capitulo exhibeat, ab initio usque ad finem sui regiminis.

3. Electio Superiorissae Generalis

3 — De ELECTIONE SUPERIORISSAE GENERALIS

Art. 13. — Electionis die, in domo Capituli, celebretur Missa de Spiritu Sancto et Sorores Capitulares ad S. Communionem accedant.

Art. 14. — In sessione electiva eligantur in primis, per maioritatem relativam, e gremio ipsius Capituli duae Scrutatrices et una Secretaria Capituli, et in hac electione duae vocales seniores professione sint scrutatrices.

Art. 15. — Scrutatrices diligenter colligant vota vocalium — si autem sit aliqua vocalis infirma, scrutatrices votum eius exquirant et cum aliis in urna reponant — et coram Praeside inspiciant an vota numero vocalium correspondeant, vota postea scrutentur et palam faciant quot quaeque retulerit. Si numerus suffragiorum superet numerum eligentium nihil est actum. Suffragia post scrutinium statim comburantur.

Art. 16. — Suffragium debet esse liberum, secretum, certum, absolutum et determinatum. Nemo sibi suffragium valide dare potest.

Art. 17. Superiorissa Generalis eligitur ad decennium; ipsaque habere debet ad validitatem decem annos a prima professione, quadraginta annos aetatis completos, et esse ex legitimo matrimonio nata.

Vocales autem eligere tenentur illam quam secundum Deum digniorem ad tale munus reputant.

Art. 18. Si post tertium scrutinium non habetur electio, ad quartum procedendum erit in quo vocem passivam illae duae Sorores dumtaxat habebunt quae maiorem praeter ceteris suffragiorum numerum obtinuerint. Quod si in quarto scrutinio aequalem numerum suffragiorum obtinent, electa

habebitur Soror prima professione et, in paritate professionis, senior aetate.

Art. 19. – Secretaria Capituli redigat processum electionis qui a Praeside, Scrutatricibus et Secretaria electionis subscribatur, ac in Tabulario Congregationis asservetur.

Art. 20. – Si Superiorissa electa non fuerit praesens in domo electionis, statim advocetur et negotia Capituli differantur usque ad eius adventum.

4 De electione Sororum Consiliariarum, Secretarial et Oeconomae Generalium

1. Electio
Consiliaria-
rum, Secreta-
riae et Oecono-
mae generalis.

Art. 21. – Superiorissa Generali electa, eligantur primo quatuor Sorores a Consilio generali, et postea in alio scrutinio Secretaria Generalis; in tertio autem scrutinio Oeconomia Generalis. Hae electiones fiant per scrutinia et suffragia secreta. Ad validitatem requiritur maioritas absoluta; attamen si in tertio scrutinio nemo maiorem maiorem absolutam retulerit electae habeantur quae maiorem maiorem relativam retulerunt. In aequalitate suffragiorum electa habeatur senior prima professione, et, in paritate professionis, senior aetate.

Art. 22. – Sorores sic electae in suo officio perdurant usque ad proximum Capitulum generale, et deponi non possunt nisi ex gravi causa a Consilio Generali examinata et approbata. Pro validitate electionis requiritur ut electa sit a decem annis professa et saltem triginta quinque annos nata. Nulla earum sit consanguinea Superiorissae Generalis in primo vel secundo gradu.

Art. 23. – Prima electa ex Assistantibus erit Vicaria Superiorissae Generalis cuiusque vices geret quoties illa a domo generalitia sit absens vel quocumque modo impedita.

5 De negotiis in Capitulo Generali tractandis

5. Negotia
tractanda in
Capitulo.

Art. 24. – Praecipua negotia in Capitulo tractanda sunt:

«) media opportuna ad disciplinam et vitam religiosam instaurandam vel promovendam,

b) negotia pro quibus absolvendis licentia vel confirmatio S. Sedis vel Ordinarii loci requiritur,

c) determinatio contributionis quas singulae domus solve debent in bonum generale Congregationis in fine cuiuslibet anni,

i/) determinatio dotis adspirantium,

c) summa de qua Superiorissa Generalis per seipsam disponere potest, sine voto sui Consilii; summa de qua disponere possunt Superiorissae locales sive per se sive cum voto Consilii domus,

/) debita et alienationes pro quibus exquirendum est votum deliberativum Consilii Generalis,

g) propositiones a Communitatibus Capitulo per delegatas exhibitae.

Art. 25. – Ordinationes et decisiones Capituli Generalis vigorem habent usque ad proximum Capitulum Generale, in quo immutari, revocari aut confirmari possunt.

Art. 26. – Negotia Capituli approbantur per maiorem absolutam suffragiorum secretorum.

Art. 27. – Acta Capituli rediguntur a Secretaria; in fine Capituli subscribuntur a Superiorissa Generali, a prima Consiliaria Generali et a Secretaria et unum exemplar mittendum est ad omnes domos Congregationis.

6. Iura et officia Superiorissae Generalis.

6 – De iure et officiis Superiorissae Generalis

Art. 28. – Superiorissa Generalis rite electa gubernat et administrat universam Congregationem sibi concreditam iuxta Constitutiones. Primum locum tenet ubicumque in Congregatione, et proprium habet sigillum pro actibus officialibus suis. Ordinarie residere debet cum suo Consilio in Domo Generalitia, nec residentiam mutare potest sine assensu deliberativo sui Consilii.

Art. 29. Ipsius est disciplinae totius Congregationis advigilare, progressum spirituales promovere, bona temporalia per respectivas officiales administrare, secundum sacros canones et Congregationis Constitutiones.

Art. 30. Quolibet triennio, sive per se, sive per Visitatricem a se delegatam, totam visitet Congregationem et praecipue domos Novitatus. In visitatione peragenda, semper

secum assumat aliam Sororem gravem, prudentem et peritam. Finis autem visitationis est praesertim: conditionem et statum domorum ac Sororum cognoscere, abusus reprimere, regularem observantiam promovere, vitam communem et mutuam charitatem fovere, apostolatum in proximos curare, administrationem bonorum inspicere, an officiales et singulae Religiosae muneribus et obligationibus suis fideliter satisfaciant cognoscere. Superiorissa vel Visitatrix ne omittat singulas Sorores seorsim interrogare et audire de omnibus quae ad bonum visitationis conferre poterunt.

Art. 31. – Superiorissa Generalis interpretationem authenticam Constitutionum dare non potest, nec additiones, mutationes vel derogationes facere. A Constitutionibus generaliter dispensare non potest; attamen dispensare potest in casibus particularibus, insta et rationabili causa.

Art. 32. – Officium Superiorissae Generalis incompatible est cum munere Superiorissae localis etiam in Domo Generalitia, et cum cuiuslibet officialis munere sive generalis sive localis.

Art. 33. – Superiorissa Generalis sit Sororibus et Congregationi exemplar virtutum et regularis observantiae, et quamvis virgam directionis teneat, tamen ne obliviscatur se matrem omnium esse, munus suum fortiter et simul suaviter exercens.

Art. 34. – Si necessarium videatur Superiorissam Generalem officio privare, Consiliariae Generales rem ad Ordinarium deferant; et si ipsa a munere suo abdicare velit, voluntatem suam pariter Ordinario exprimat.

7 – De Consilio Generali

7. Consiliu» Genende

Art. 35. – Consilium Generale constat ex quatuor Consiliariis et Superiorissa vel Vicaria Generali, cuius est illud convocare eique praeesse. Convocetur autem ordinarie quolibet mense et quoties negotia Congregationis id exigant.

Art. 36. Munus Consilii est Superiorissam Generalem in gubernio et administratione Congregationis adiuvere, eique consilium praebere, nec non suffragium decisivum vel

consultivum ferre ad normam iuris et Constitutionum. Superiorissa autem Generalis Consilio uti debet pariter ad normam sacrorum Canonum et Constitutionum in omnibus gravibus negotiis Congregationis; contra votum deliberativum Consilii Superiorissa invalide agit.

Art. 37. – Negotia graviora per suffragia secreta decernantur et per maioritatem suffragiorum. Si suffragia sint aequalia, Superiorissa Generalis rem dirimat. Processus verbales et acta Consiliorum describantur a Secretaria Generali quae tamen votum in deliberationibus non habet nisi sit una cum Consiliariis. Omnes Sorores a Consilio ad secretum tenentur circa ea quae in sessionibus tractata fuerunt.

Art. 38. – Praecipua negotia pro quibus requiritur suffragium deliberativum Consilii generalis sunt sequentia:

- a) erectio vel suppressio Domorum Congregationis, consensu scripto praehabito Ordinarii loci (cfr. art. 50),
- b) erectio Novitatus et eius translatio in aliam domum, habita prius Ordinarii loci approbatione,
- c) electio, remotio Superiorissae localis et Magistrae Novitiarum,
- d) electio, et, si casus ferat, remotio Sororum a Consiliis et Secretariae atque Oeconomae Generalium,
- e) admissio postulantium ad Novitatum et Novitiarum ad Professionem et earum dimissio,
- f) divisio Congregationis in Provincias et translatio residentiae Superiorissae Generalis ad aliam domum,
- g) contractus nomine Congregationis ineundi, alienationes faciendae, debita contrahenda et hypothecae, quae excedunt summam in Capitulo Generali statutam,
- h) alia negotia in iure communi et in Constitutionibus determinata.

Art. 39. Pro alienationibus et debitis contrahendis, quae excedunt summam triginta millium libellarum italicarum requiritur licentia Ordinarii et Sanctae Sedis et in petitione pro debitis contrahendis declaranda sunt alia debita et obligationes Congregationis vel domus pro qua petitur.

Art. 40. Vacante quacumque ex causa officio Superiorissae Generalis prima Consiliaria, seu Vicaria Generalis,

Congregationem gubernat usque ad Capitulum Generale quod ipsa quamprimum, et non ultra sex menses, convocare tenetur.

8 – De Secretaria Generali

e. secretaria
Generali.

Art. 41. – Secretaria Generalis eligitur ordinarie in Capitulo Generali. Munus eius est omnia documenta et acta Congregationis administrationem concernentia, statum personalem Sororum, processus Consiliorum Generalium et similia redigere et in apposito tabulario servare; item iussu et nomine Superiorissae Generalis epistolas et acta scribere quae Congregationis negotia respiciunt. Ipsius est etiam archivum Congregationis ordinare et custodire. Sine Superiorissae Generalis licentia documenta vel scripta nemini tradat. Ad secretum naturale tenetur.

9 – De Oeconoma Generali ET DE ADMINISTRATIONE BONORUM

«». Oeconoma
Generalise ad-
ministratio b».”
norum.

Art. 42. – Eligitur in Capitulo Generali sicut et Secretaria. Munus eius est omnia bona tam mobilia quam immobilia Congregationis administrare sub directione Superiorissae Generalis et Consilii Generalis.

Ipsius est etiam libros de acceptis et expensis accurate conscribere; redditus, titulos, debita contracta et caetera adnotare in propriis registis. Statuto tempore, de sua administratione rationem reddat Superiorissae Generali et Consilio atque in fine sui officii Capitulo Generali.

Art. 43. – Non modo Congregatio sed etiam singulae Domus sunt capaces acquirendi, possidendi et administrandi bona temporalia cuiusvis generis. Bona autem Congregationis praesertim destinata sunt: ad novas Domos fundandas, ad sustendendos Novitiatus et Postulatus et generatim ad subveniendum generalibus necessitatibus Congregationis.

Bona vero localia pro indigentibus domus localis destinata sunt.

Art. 44. – Adsit etiam in Domibus maioribus Oeconoma localis, quae curam habeat bonorum ipsius domus et omnia

peragat ad exemplum Oeconomae Generalis, mutatis vero mutandis.

Art. 45. – In Domo Generalitia adsit arca tribus clavibus clausa, quarum unam habeat Superiorissa, secundam Oeconoma et tertiam aliqua Soror a Consilio electa. In illa asserventur tituli proprietatis, syngraphae quae aequivalent pecuniae et pecunia non necessaria pro expensis quotidianis, necnon alia obiecta pretiosa. Semper arca aperienda est coram tribus Sororibus Depositariis et Oeconoma accurate adnotet omnia quae in arca reponuntur vel inde extrahuntur.

Art. 46. – Eodem fere modo etiam in singulis Domibus bona communia asserventur et administrentur. In ipsis quolibet mense convocetur Consilium a Superiorissa locali et inter negotia tractanda habeatur etiam ratio de acceptis et expensis in mense.

Art. 47. – Dotes Sororum administrentur separatim a ceteris bonis, ab Oeconoma Generali sub directione Superiorissae Generalis.

Art. 48. – Quaelibet Domus quotannis solvat Superiorissae Generali summam a Capitulo Generali vel a Consilio Generali determinatam, pro expensis communibus Congregationis.

Art. 49. Oeconoma sive Generalis sive localis in sui muneris exercitio a respectiva Superiorissa et a Consilio dependeat, ad normam Constitutionum et SS. Canonum.

10. Domus earumque Superiorissae.

10 – De Domibus earumque Superiorissis

Art. 50. – Ad erigendam quamcumque Domum requiritur votum deliberativum Consilii Generalis et consensus Ordinarii loci in scriptis datus (et in locis S. Congregationi de Propaganda Fide subiectis beneplacitum huius Congregationis).

Art. 51. – Domus potest esse formata vel non. Domus formata est quae sex religiosas professas habet.

Art. 52. – Unicuique Domui, etiam Generalitiae, praest Superiorissa localis; quae eligitur a Superiorissa Generali cum voto deliberativo sui Consilii ad triennium; quo exacto

ipsamet potest ad idem munus iterum assumi, sed non tertio immediate in eadem domo. Nequit eligi ad hoc officium nisi Soror a votis perpetuis et triginta saltem annos nata, quae sit prudentia, charitate et aliis qualitatibus requisitis ornata.

Art. 53. — Superiorissa Domus formatae, in regenda Communitate, iuvatur a duabus Consiliariis, a Superiorissa Generali cum suo Consilio designatis, quarum prima, Vicariae nomine, vices Superiorissae geret quoties haec a domo aberit. Superiorissa localis ius et officium habet domum suam gubernandi ad normam Constitutionum et SS. Canonum; potest in casibus particularibus religiosas sibi subditas eximere ab aliqua disciplinari praescriptione regulae et Constitutionum, iusta de causa. Curet ut omnibus necessaria et convenientia quoad victum, vestitum et alia assignentur, bonumque spirituale sororum meliore quo potest modo procuret.

Art. 54. Ipsa quoque dirigat administrationem oeconomiam domus, quae in domibus maioribus gerenda est ab Oeconoma sub vigilantia Consilii. Administrationis ratio habenda est in Consilio quolibet mense et quolibet semestri praesentanda Superiorissae Generali.

Art. 55. Superiorissa localis in fine anni relationem super statu suae Communitatis mittat ad Moderatricem generalem, et ad hanc semper recurrat in negotiis maioris momenti.

11 -- De Magistra Novitiarum eiusque Socia

Art. 56. — Magistra Novitiarum nominatur et amovetur a Superiorissa Generali de consensu sui Consilii; debet esse a decem annis professa et triginta quinque annos nata, necnon praedita qualitatibus ad munus suum exercendum, videlicet, pia, prudens, charitatis plena, disciplinae religiosae amatrix et congrua doctrina ornata.

Art. 57. — Uni Magistrae ius est et officium consulendi Novitiarum institutioni ad ipsamque pertinet regimen novitiatum, ita ut nemini, Superiorissa Generali et Visitatrice tempore visitationis exceptis, liceat hisce sese immiscere quo-

vis colore; ad disciplinam vero et ordinem domesticum quod spectat, Magistra aequae ac Novitiae Superiorissae domus sunt subiectae.

Art. 58. — Magistra Novitias suas informet ad religiosas disciplinam secundum Constitutiones, illasque in virtutibus religiosis exerceat, et praesertim in votorum obligationibus, in sui abnegatione, in rerum mundanarum contemptu, in humilitate et fraterna charitate.

Per congruas conferentias illas instruat et informet de Constitutionibus Congregationis et de principiis vitae religiosae; semel in hebdomada pro ipsis capitulum culparum teneat; earum religiosas vocationem, indolem et propensiones examinet et de iis ad Superiorissam Generalem opportuno tempore referat. Omnes materna charitate prosequatur, ut ipsae eam cum filiali fiducia adire possint.

Art. 59. — Si ob numerum novitiarum vel alia de causa necessarium fuerit, Magistrae datur adiutrix — seu Socia — quae sit saltem triginta annos nata et a quinque annis professa, ac praedita qualitatibus ad tale officium requisitis. In omnibus quae ad Novitiatum spectant sit Magistrae immediate subiecta. Eius praecipue erit informare Novitias de exteriori disciplina religiosa, de regulis urbanitatis servandis et curam habere de eorum necessitatibus materialibus.

12. Soror Sa-
crfauu

12 — De SORORE Sa CRISTA

Art. 60. — In omnibus domibus adsit aliqua Soror Sacrista, curae Ecclesiae vel Oratorii destinata, quae instituitur a Superiorissa locali. Ipsa curare debet ut Ecclesia semper sit inunda et bene ordinata; ut vestes liturgicae, vasa sacra et omnis supellex diligenter servantur; ut altaria sint convenienter et liturgice praeparata et ornata; curam specialem habeat de S. Tabernaculo ac de lampade quae coram Sanctissimo semper collucere debet.

Art. 61. — Sacerdotes omnes magna cum reverentia prosequatur; sedulo tamen vitans, sive cum eis sive cum saecularibus, colloquia inutilia. Silentium tam in Sacrario quam in Ecclesia exemplariter custodiat.

Art. 62. — Soror Sacrista tangere potest vasa sacra, corporalia, purificatoria et alia lintheamina sacra; quae tamen ei abluere non licet, nisi prius a Clerico in maioribus constituto abluta iam fuerint, aut a S. Sede ad id licentiam impetaverit.

13 — De Ianitricē

13. Janitrix

Art. 63. — Si fieri possit adsit in omnibus domibus formatis aliqua Soror custodiae ianuae deputata; quae sit maturae aetatis, prudens et charitatis amatrix. Instituitur a Superiorissa locali; curam ianuae habere debet, hospites cum urbanitate, religiosa gravitate et modestia recipere. Silentium custodiat, nec plus necessario cum advenientibus loquatur; Superiorissam semper moneat de negotiis extraordinariis eique directe remittat litteras et alia quae ab extraneis ad sorores mittuntur. Ianuae elavem, quotidie vespere, ad Superiorissam remittat.

14 — De obligatione Constitutionum

11. Obligatio
Constitutio
num.

Art. 64. — Omnes et singulae sorores, Superiorissae sicut et subditae, debent non solum, quae nuncuparunt, vota fideliter observare, sed etiam secundum has Constitutiones vitam componere atque ad perfectionem sui status totis viribus contendere.

Art. 65. — Cum non ex timore sed ex amore Constitutiones sint servandae, hae per se sub peccato non obligant, nisi pro objecto habeant vota religiosa, praecepta divina aut leges ecclesiasticas, vel aliquid expresse ipsae Constitutiones statuunt. Attamen sorores non erunt a peccato immunes si Constitutiones ex contemptu vel alio inordinato affectu, aut cum scandalo violaverint.

Art. 66. — Superiorissae obligatione tenentur monendi, corrigendi et etiam puniendi sorores quae Constitutiones violant; et sorores correctiones vel poenitentias cum humilitate acceptare debent.

Art. 67. — Omnes et singulae sorores, tam professae quam novitiae, exemplar habeant Constitutionum; et integer textus Constitutionum bis saltem in anno publice legatur coram tota Communitate.

206 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop., n. 3815-37 prot.]

Beatissime Pater,

7 -11 . w Ordinarius Vicariatus Apostolici Bataviac, ad pedes San-
 inquisitio de ctitatis Vestrae provolutus, humiliter quae sequuntur exponit:
 nandorum0' 'n ^nter alumnos plus quam centum Seminarii minoris Bataviae
 lava. longe maior pars est e parentibus mahumetanis nata. lavenses
 enim omnes sunt mahumetani. lamvero plures sunt rationes,
 quae difficilem reddunt, imo nonnunquam impossibilem,
 inquisitionem de natalibus iuvenis lavensis. 1) Non habetur
 inter lavenses registratio civilis matrimoniorum, ita ut difficile
 sit scire (quum partes ipsae testimonium dare nonnunquam
 recusent, imo libenter res suas intimas atque familiares alto
 silentio premant) utrum pater quis mahumetanus sit forte
 secundis vel tertiis nuptiis iunctus. 2) Pater mahumetanus, si
 libello repudii dato, uxorem dimittit, aliamque uxorem ducit,
 de priore uxore longius omnino non curat, ita ut prorsus
 nesciatur, ubi habitat, utrum adhuc vivat an mortua sit; ac
 proin utrum novum matrimonium per mortem prioris uxoris
 convalidari, atque proles legitimari queat. 3) Nonnunquam
 iuvenes, qui baptizantur, ad ecclesias vel ad scholas nostras
 venerunt a pagis maxime dissitis. De validitate matrimonii
 parentum nihil sciunt, nec interrogari decenter possunt.
 4) Saepius accidit, ut iuvenis, sive occasione baptismi, sive
 praesertim quando Seminarium ingredi se velle declarat, a
 parentibus domo eiiciatur. — Quae rationes efficiunt, sive
 singulae id efficiant, sive coniunctim concurrant, ut inquisitio
 de natalibus fiat onerosa, incerta, imo impossibilis.

Qua de causa Orator petit ut filios mahumetanorum vel
 etiam gentilium in Seminario retinere vel ad illud admittere
 possit, etiam dubie legitimos, sine omni vel sine ulteriori inqui-
 sitione de natalibus, quoties talis inquisitio, de casu ad casum,
 sive instituenda sive ulterius proseguenda, Vicario pro pru-
 denti suo arbitrio inutilis vel nimis difficilis vel etiam impos-
 sibilis videatur.

Et Deus etc.

Ex Audientia Sanctissimi habita die 7 februarii A. D. 1938.

Responsum.

Ssinus D. N. Pius Div. Prov. Papa XI, referente infra-scripto S. C. de Propaganda Fide Secretario, benigne adnuere dignatus est pro gratia iuxta preces, dummodo nullum inde oriatur scandalum atque graviter onerata de cunctis Ordinarii conscientia.

Datum Romae, ex Aedibus eiusdem S. C. de Prop. Fide, die et anno quibus supra.

Celsus Costantini, *Secretarius*.

206 bis – SUPREMA S. CONGREGAZIONE
DEL S. OFFIZIO

[n. 2338-37 prot.]

A Sua Eminenza Rma il Sig. Card. Fumasoni Biondi, Preietto della S. C. de Propaganda Fide

Dal palazzo del S. Offizio, 21 aprile 1938

Emo e Revmo Signor Mio Ossmo,

Con lettera in data 28 ottobre 1937, N. 3112-37 cotesta S. Congregazione di Propaganda Fide trasmetteva al S. Offizio il rapporto dell'Eccmo Delegato Apostolico del Giappone relativo alle cauzioni solite ad essersi per i matrimoni da contrarsi tra una parte cattolica e una acattolica.

30 . III - 1938
ct 21 - IV -1938

De cautionibus aequipollentibus in concedendis dispensationibus matrimonialibus in la-
ponin.

Esaminata la grave questione tanto sotto Paspetto giuridico come di fronte alle circostanze di fatto che si verificano nel Giappone, questa Suprema S. Congregazione nella Feria IV, 30 marzo 1938, propostasi il dubbio:

« Utrum Ordinarii Iaponiae, attentis condicionibus particularibus illius regionis, in concedenda dispensatione super impedimentis mixtae religionis aut disparis cultus contenti esse possint cautionibus aequipollentibus, si cautiones formales haberi non possint, aut non expediat eas exigere »,

Quaestio.

ha dato la seguente decisione:

affirmative, graviter onerata conscientia Ordinariorum loca-

Respuns u ra
S. C. S. Officii.

lium, et dummodo pars catholica sincere parata sit praestare quod potest ut proles catholice baptizetur et educetur ».

Nella udienza dei i° aprile 1938 il S. Padre ha approvato la présente decisione.

Per venire in aiuto dei predetti Ordinari anche nei casi in cui, indipendentemente dalla buona volontà dei coniugi, speciali circostanze ostacolino il battesimo e l'educazione cattolica della prole, questa medesima S. Congregazione ha deciso d'inviare agli Ordinari del Giappone, per loro opportunità nonna, la soluzione recentemente data dal S. Offizio a dubbi analoghi proposti dal Vicario Apostolico della Piccola Sonda. Accludo quindi alla présente una copia della detta decisione e della nota esplicativa con cui fu accompagnata, pregando V. E. Revma di volere ordinare la trasmissione. e Le bacio umilissimamente le mani e con sensi di profonda venerazione mi confermo

dell'Eminenza Vostra Reverendissima

ϕ D. Card. Sbarretti, Vesc. di Sabina e Poggio Mirteto
Segretario.

Suprema S. Congregatio Sancti Officii

Dubia quoad cautiones (can. 1061)

Dubia quoad
cautiones»

1. Baptizandi.

1. Utrum missionarii baptizare possint parentes catechumenos, quorum proles maior natu non vult converti; aut qui super prolem minorem iuxta mores terrae omne ius amiserunt quia eam tradere tenentur parentibus suis paganis necnon mahumetanis, qui impediunt educationem catholicam, et hac de causa ipsi (coniuges) conversionem aut educationem catholicam universae prolis promittere non possunt;

2. In matrimonium coniungendi.

2. Utrum missionarii in matrimonium coniungere possint catholicos, qui iuxta mores terrae unam aut aliam prolem nascituram parentibus aut tutoribus paganis necnon mahumetanis tradere tenentur, qui educationem catholicam impedire praevidentur;

3. Super impedimento di
«pfintutni cui

3. Utrum valide dispensari possit super impedimento disparitatis cultus cum iis qui super maiores natu potestatem

amiserunt aut qui iuxta mores terrae unam aliamve prolem nascituram parentibus aut tutoribus paganis necnon mahumetanis tradere tenentur, qui educationem catholicam impedire praevidentur, et propter hoc contrahentes educationem catholicam universae prolis promittere non possunt.

Ai suesposti dubbi la medesima S. Congregazione ha dato le seguenti risposte: **Respond**

«Ad *primum* et *secundum*, *Affirmative*, dummodo partes paratae sint tacere quod in se est ad fovendam conversionem et obtinendam catholicam educationem universae prolis;

Ad *tertium*, *Affirmative* quoad primam partem (seu quoad casus in quibus proles acatholica iam est natu maior); quoad secundam partem (seu in aliis casibus) *Affirmative* dummodo partes paratae sint facere quod in se est ad obtinendam catholicam educationem universae prolis ».

Notae Explicativae

Xo uc expli
cati vae.

Huius S. Congregationis in datis ad proposita Dubia Responsis mens ea est, ut ex una parte gravis parentum obligatio catholice baptizandi et educandi prolem firma omnino et integra maneat, ex altera autem parte fidelibus et catechumenis ne gravius onus imponatur, quam quod Dei et naturae lege ipsis impositum est.

Et sane gravissima et indispensabilis est parentum obli-
gatio providendi pro scire et posse catholicae educationi uni-
versae prolis; et Ecclesia hanc legis divinae obligationem suis
legibus magis determinat eamque urget inter alia severissime
prohibendo, quominus inter personas mixtae religionis vel
disparis cultus matrimonia fiant, nisi antea cautiones praesti-
tae fuerint de universa prole catholice tantum baptizanda et
educanda, et moralis habeatur certitudo de cautionum im-
plemento (can. 1061, 1071, 1113). Eos autem qui deliberato
consilio contra prolis catholicam educationem agunt, Ecclesia
gravibus plectit poenis (can. 2319, paragr. I, n. 2-4).

Quae cum ita sint, fideles et catechumeni, qui propria culpa huic gravissimae obligationi implendae desunt, ab Ecclesia ad suscipienda sacramenta non admittuntur neque, **Modus proce**
gationi.

si ea indigent, dispensatione super impedimentis matrimonialibus ornantur, cum debita et necessaria dispositione interna carere dici debeant.

Quinam
p»r desint.

¶a. Desunt autem huic obligationi non solum ii, qui de industria faciunt propriam prolem omnino non baptizari et sine omni religione educari, aut baptizari et educari extra Ecclesiam catholicam; sed ii quoque, qui mera negligentia omittunt educationem catholicam positive procurare; imo qui, licet possint, non praecavent aut non remonent pericula quibus educatio catholica in discrimen vocatur vel graviter patitur nocumentum. Omnis enim obligatio, quae est ad necessarium finem obtinendum, est etiam obligatio ad media adhibenda, sine quibus finis obtineri non potest, et ad removenda obstacula, quae assecutioni sese opponunt. Quapropter Ecclesia eos, qui determinatum quoddam matrimonium inituri sunt, in quo catholicae educationi providere non poterunt, suis legibus ab hoc matrimonio ineundo arcet denegando requisitam dispensationem ab impedimento mixtae religionis vel disparitatis cultus, atque exigit, ut si nubere velint, aliud quaerant matrimonium, in quo gravi educationis catholicae obligationi satisfacere queant.

Inquisitio fa.
cienda.

In singulis igitur casibus, in quibus catholica educatio dicitur dubia vel impossibilis, Missionarii primo inquirant oportet, numquid coniuges vel sponsi, sive hoc sive illo modo, ipsi sint causa assertae incertitudinis vel impossibilitatis. Quod si ita est, coniuges vel sponsi, nisi antea mentem efficaciter mutaverint, neque sacramentis muniri neque requisita dispensatione ornari poterunt. Quod idem servari debet, etiamsi causae tantummodo negativae dici debeant, eo scilicet quod nupturientes, quamvis possint et debeant, aliorum malae voluntati, qui catholicam educationem impediunt, se non opponant, vel quod alia obstacula, quae ei adversa sunt, non removeant.

Si Missionariis constiterit, coniuges vel sponso nullo modo esse in culpa, adhuc iis inquirendum restat, utrum tale discrimen educationis catholicae, in solo determinato matrimonio quod sponsi inituri sunt habeatur, an etiam in aliis connubiis quae ipsi inire queant. Si enim fidelibus vel

catechumenis est facultas ineundi alia connubia, in quibus discrimen catholicae educationi timeri non debeat, a determinato matrimonio ineundo, in quo catholica educatio est incerta vel impossibilis, abstinere debent. Deest enim causa proportionate gravis, ob quam tantum prolis damnum permittere possint nupturientes.

Attamen in diudicanda et urgenda parentum obligatione negligi non debet, quod alius sit modus, quo parentes salutem et catholicam educationem prolis maioris vel eius qui iam ad plenum usum rationis pervenit procurare debent, et alius modus quem servare possunt et debent circa infantes, qui usum rationis nondum habent. Prolem maiorem parentes generatim ad religionem catholicam perducere non possunt nisi monitionibus, precibus proprioque vitae christianae exemplo; et ab ipsius prolis libera voluntate imprimis dependet, utrum religioni catholicae se dare velit, necne. Quapropter si proles maior catholica fieri recusat, ideo parentes a sacramentis recipiendis arcendi non sunt, quoties ipsi fecerint, quod facere potuerunt.

Discrimen quoad prolem maiorem et in-
(antes.

Et quod dictum est, sub forma generalis principii poni potest et debet, prout sequitur: si coniuges vel sponsi, sive fideles sive catechumeni sunt, ex sua parte serio faciunt quod possunt, ut universae prolis baptismus et catholica educatio in tuto ponantur; si ipsi nullo modo sunt causa (nec positiva nec negativa, neque mediata neque immediata), cur nihilo minus catholica educatio dubia vel impossibilis evadat; si insuper illis non est optio alterius connubii, in quo non sit eadem incertitudo vel impossibilitas, ita ut, si hoc damnum prolis evitare vellent, omnino innupti manere deberent (haud raro cum notabili salutis aeternae periculo): hisce in circumstantiis coniuges vel sponsi a dicto matrimonio arcendi non sunt, neque deneganda sunt iis sacramenta neque necessariae ab impedimentis matrimonialibus dispensationes. Dei enim lex, qua parentes ad catholicam omnis prolis educationem obligantur, non ad impossibilia illos ligare intendit. Neque, si faciunt sincere quod possunt facere, ipsi sunt causa, cur proles catholico baptismo et catholica educatione privetur. Quod enim, praevisa quidem impossibilitate catholicae educa-

Enuntiatur solutio sub forma generalis principii.

tionis, generent prolem, non reddit eos causam, cur proles generata non regeneretur fonte baptismatis. Si autem generando prolem aliquo modo cooperari dicuntur acatholicae eius educationi, *si* omnino est cooperatio, non est cooperatio nisi materialis, ad quam in casu praestandam gravissimam habent rationem cohonestantem, naturale scilicet hominis ius ad matrimonium et ad matrimonii naturalem usum. Quo iure et usu, nisi intercesserit grave delictum aut intervenerit hominis libera omnino renuntiatio, nemo, qui ceteroquin matrimonii est capax, privari debet. Est matrimonii celebratio et usus in tali casu actio cum duplici effectum, bono scilicet et malo, qui ita inter se uniuntur, ut bonus sine malo obtineri non valeat. Nam in circumstantiis de quibus agitur propter gentis mores et consuetudines defectus baptismatis et catholicae educationis separari non potest ab usu iuris ad statum matrimoniale — (et non solum: ad hoc determinatum matrimonium) — ineundum, qui est effectus bonus, unice intentus.

Quapropter quantumvis ex una parte fidelibus ac catechumenis gravissima parentum obligatio prolem catholicam educandi inculcari debeat, ex altera parte eis non gravius onus imponendum est, quam auctor naturae et gratiae, Deus Ipse, imposuit; neque ab iis exigendum est, ut si, postquam quae facere potuerunt fecerunt, ad catholicam educationem in tuto collocandam, eam obtinere non potuerunt, aut innupti maneant aut exstent sacramentis et gratiis Ecclesiae privati.

206 ter - LITTERAE APOSTOLICAE PII PP. XI
MOTU PROPRIO DATAE

De Iurisdictione Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali

[J. A. S. ~~XXX~~ (1938) p. 154-159]

PIUS PP.XI

Sancta Dei Ecclesia, quamvis inde a primo christiani nominis saeculo ex Orientis et Occidentis fidelibus coaluerit, una tamen omnino est; atque adeo Romani Pontifices, quippe Beati Petri Apostolorum Principis successores, cui Christus Dominus pascendi universi gregis auctoritatem concedidit, summam de orientalibus etiam christifidelibus curam nullo non tempore egerunt, ut iidem et integram fidem, et firmam disciplinam, et florentem etiam pietatem divinumque cultum retinerent; ideoque maiorem cotidie prosperitatem amplitudinemque adipiscerentur.

Quodsi per temporis decursum haereses, schismata ac frequentissimae diuturnaeque infidelium incursiones dominationesque ita Orientalis Ecclesiae populos divexarunt ac fere penitus prostravere, ut mirari liceat quod christianae vitae mores, etsi interdum ad extremum adducti, adhuc tamen superstites evadant; itemque si nonnulli, nimio unitatis concordiaeque amore compulsi, cum non satis Orientalium res atque indolem cognoscerent, vel sacros eorum ritus corrumpere vel eos ad latinos ritus redigere enisi sunt, at Romani Pontifices, decessores Nostri, hisce nisibus pro facultate, nullisque parcendo laboribus, obstiterunt. Iis siquidem cura fuit haereticorum et schismaticorum retundere audaciam, strenuos fidei unitatisque athletas omni ope iuvare, incertos confirmare, nutantesque animos, ac seiunctos fratres et filios cum Sua Ipsorum voce tum per legatos ac missionales suos ad unum Iesu Christi ovile assidue revocare. Parique modo nihil reliqui fecerunt, ut quae Principum incuria atque discordia quam latissime inundarent vastatrices colluviones, eas viribus omnibus compescerent atque repellerent.

25 - 111 -

Iurisdic-
tio
S. C. pro Eccl.
Orientali ampliatur.

Cura Rom.
Pontificum de
Ecclesia Orientali.

Cura Pontificum de Ritibus Orientalium.

Cum vero Summi Pontifices certiores facti sunt quosdam eo contendere, vel ut Orientales a suis ritibus averterent, vel ut peculiare quiddam in iisdem immutarent, non opportuna haec tentamina improbarunt, atque eorundem rituum integritatem sartam tectamque servare voluerunt. Romanis enim Pontificibus mens est liturgicam rerum varietatem, quae ex peculiari populorum ingenio atque indole invecta est, non modo sanctae fidei divinique cultus unitati non repugnare, sed eam potius commendatione ac laudibus exornare; quandoquidem ex hoc capite facile eruitur unam eandemque catholicam religionem et omnium vel diversarum gentium naturae ac moribus respondere optime, et uberrimos variaque pulchritudine distinctos edere fructus. Huc accedit quod singuli unius cuiusque liturgiae libri, pro sua ex antiquissimis temporibus integritate, avitam fidem invicte luculenterque testantur, qua veteres Christianitates mysteria et sacramenta peculiari modo a Novatoribus hodie hostiliter impugnata, amplectebantur, ac religiose venerabantur.

Congregationes institutae.

Eiusmodi Summis Pontificibus cura fuit, hoc in rerum ordine, ante Sanctam Tridentinam Synodum. Postea vero, ad res aptius faciliusque expediendas, appositae instituerunt Congregationes; itaque decessor Noster f. r. Gregorius XIII, altero Pontificatus sui anno, eo quidem consilio, ut orientales ritus vel servaret incolumes, vel pro rerum adiunctis in pristinum decus restitueret, itemque ut christifidelium numerum qui hos eosdem ritus profiterentur, data opera augeret, peculiarem condidit *Congregationem de rebus Graecorum*, quam Clemens VIII in *Congregationem super negotiis Fidei et Religionis Catholicae* immutando transtulit, eidem concedens non modo Ecclesiae Orientalis curam, sed munus etiam propagandae fidei cum in Occidentis populos, qui ad Novatorum errores declinaverant, tum in eas etiam regiones, quae novissime exploratae fuerant. Itaque, quamvis de speciali Congregatione ageretur, quae postea iure meritoque *Congregatio de Propaganda Fide* nuncupata fuit, idem tamen munus iam sibi demandatum habebat, quod Gregorius XV Generali Congregationi commisit ab se hoc eodem titulo constitutae, id est praesidendi missionibus omnibus ad praedicandum et

docendum Evangelium et catholicam doctrinam »; atque adeo in novam Congregationem confluit, ab eodem Gregorio XV conditam.

Quae Sacra Congregatio ex eo tempore unum fuit atque unicum Officium Pontificium Missionibus usque quaque provehendis. Attamen, peculiari condicione iuridica perspecta Orientalium Catholicorum, qui sub Turearum dominatione versabantur; itemque haud mediocri diversitate perpensa suae ipsorum liturgiae ac disciplinae, facile paulo post necessitas in comperto fuit, demandandi scilicet peculiaribus Congregationibus, quae in Generalis Congregationis gremio *de Propaganda Fide* coaluerant, graviorum negotiorum expeditionem, quae ad easdem gentes pertinerent. Quapropter Urbanus VIII Congregationem instituit *super dubiis Orientalium*, atque alteram *super correctione Euchologii Graecorum*; iisdem vero agendi rationibus Pontifices usi sunt usque ad decessorem Nostrum f. m. Pium IX, praeter tamen Clementem XI, qui, cum Euchologii emendationem perficere vellet, ac ceteros omnes Orientalium liturgicos libros recognoscere Congregationem excitavit « *super correctione librorum Ecclesiae Orientalis* », utpote stabilem Congregationem, a Sacro Consilio *de Propaganda fide* seiunctam.

Iamvero, decessor Noster, quem supra memoravimus, Pius IX eo consilio permotus, ut id genus causa, pro diuturno rerum usu atque experimento, firmiore aptioreque ratione ordinaretur, novam condidit Congregationem a *S. C. de Propaganda fide* distinctam. Novo huic Sacro Consilio cui titulus inditus fuit *S. C. de Propaganda fide pro Negotiis Ritus Orientalis*, pertractare curae erat « omnia Orientalium negotia, etiamsi mixta, quae scilicet sive rei, sive personarum ratione Latinos attingerent ». Quae quidem Congregatio, quamvis proprio frueretur Secretario proprioque Secretariac officio, eidem tamen, ac *S. Congregatio de Propaganda fide*, Praefecto subiciebatur, cuius idcirco erat utriusque Congregationis operam disponere atque digerere, cum res ad eandem regionem pertinerent. Quoniam vero *S. Congregatio de Propaganda fide* obnoxia erat, eiusque titulum retinebat, nonnullis, etsi non recte, videbatur veluti quoddam

eiusdem Congregationis supplementum; atque adeo Catholici Orientales Latinis subiecti videbantur et quasi infidelibus haereticisque Occidentis exaequati.

Quamobrem decessor Noster p. r. Benedictus XV, cum optaret ut vel species evanesceret contumeliosae huius suspicionis Apostolicis Litteris *Dei Providentis*¹ Motu Proprio datis die i mensis maii, anno m d c c c c x v i i, *Sacram Congregationem* instituit *Pro Ecclesia Orientali*, a S. C. de *Propaganda Jide* omnino seiunctam. Cui quidem novae Congregationi, ut peculiarem suam Orientalibus Christianitatibus benevolentiam ac curam testaretur, ipsum Romanum Pontificem praesidere voluit eidemque facultates omnes attribuit, « quas aliae Congregationes pro Ecclesiis ritus latini obtinent, salvo tamen iure Congregationis S. Officii ». Verumtamen attributas facultates conclusit atque contraxit ad negotia quae sive ad personas, sive ad disciplinam, sive ad ritus Ecclesiarum Orientalium referuntur, etiamsi mixta, quae scilicet sive rei, sive personarum ratione, Latinos quoque attingant »; ita ut Latini, qui in Christiani Orientis regionibus commorantur, Sacrae Congregationi *de Propaganda jide* subiecti adhuc essent.

Qua posita jurisdictionis duplicitate, perdifficile prorsus erat validam eam assequi regiminis unitatem expeditamque negotiorum administrationem, quae omnino requiruntur, ut et quantocius diversitates dissensionesque dilabantur, quae inter fideles dissimilium rituum absimilisque disciplinae facile oriuntur, et apostolatus caritatisque opera, quae praesertim ad Actionem Catholicam attinent, efficientius usque ordinentur ac promoveantur, et catholicorum denique vires omnes in unum coeant ac coalescant, quemadmodum praesentium rerum adiuncta procul dubio postulant, nedum consulant.

Xov» ordina-

Nos igitur, cum vehementer exoptemus, ut insignia illa beneficia, quae perfecta unitas ac peculiaris regiminis ratio suapte natura inducunt, dilectissimis Orientis Ecclesiis tuta pro facultate servemus, postquam rem diu multumque Nobiscum consideravimus, ac supplices Deo Nostras adhibuimus preces, Motu Proprio, certa scientia, ac de apostolicae

¹ *Acta Ap. Sedis*, vol. IX, p. 529 sq. cf. supra n. 56.

plenitudine potestatis, haec omnia, quae sequuntur, decernimus atque statuimus.

1. Sacra Congregatio pro Ecclesia Orientali, cui praeest ipse Romanus Pontifex, plenam et exclusivam iurisdictionem habet in regionibus quae sequuntur: in Aegypto et in peninsula Sinaitica, in Erythraea et in parte septentrionali Aethiopiae, in Albania australi, Bulgaria, Cipro, Graecia, Dodecaneso, Iran, Iraq, Libano, Palaestina, Syria, Transjordania, asiatica Turearum republica et in Thracia Turearum ditioni subiecta.

1. Plena et exefasiva iurisdictio in regiones enumcrata>.

II. Quare in praefatis regionibus non solum pro fidelibus ritus orientalis, sed etiam pro fidelibus latini ritus eorumque hierarchia, operibus, institutis, piis societatibus, eadem Sacra Congregatio omnibus facultatibus potitur, quas aliae Congregationes pro fidelibus ritus latini extra illa territoria obtinent, incolumi tamen iure Congregationis S. Officii, ac integris manentibus quae huc usque reservata sunt S. Congregationi de disciplina Sacramentorum, S. Congregationi Sacrorum Rituum, S. Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus ac Sacrae Paenitentiariae.

2, bdculiatcs.

III. Quoad fideles ritus orientalis, extra praefatas regiones commorantes, firma manet in omnibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali competentia. Quare ei reservantur omnia cuiusque generis negotia, quae sive ad personas, sive ad disciplinam, sive ad ritum orientalem referuntur, etiamsi sint mixta, quae scilicet sive rei sive personarum ratione Latinos quoque attingant; eique pro his fidelibus omnes facultates attributae sunt, quae ad alias Congregationes pro fidelibus ritus latini pertinent, salvo semper iure Congregationis S. Officii et integris manentibus quae huc usque reservata sunt S. Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus et Sacrae Paenitentiariae.

3. Orientale regione-? i U*

|1

iJ

|1

i |

r j|

M

|9

||

|

. I I

IV. Haec Sacra Congregatio controversias dirimit via disciplinari; quas vero ordine iudiciario dirimendas iudicaverit, ad tribunal remittet quod ipsa Congregatio designaverit.

4. Controva- sl,'e

I II)

J |j|

| ,

V. Christiani Orientis regiones, quas supra memoravimus, in exclusivam 5. Congregationis pro Ecclesia Orientali iurisdictionem gradatim devenient, temporibus nempe, quae infra singillatim designamus:

fempu*

mnsdi.

j' I

a) die prima mensis iunii, anno m d c c c c x x x v i h, in exclusivam Sacrae huius Congregationis iurisdictionem transibunt Palaestina, Transjordania, Aegyptus, Peninsula Sinaitica et Cyprus;

z) die prima mensis ianuarii, anno m d c c c c x x x i x, Graecia, Dodecanesus, australis Albania, Bulgaria, asiatica Turearum respublica et Thracia Turearum ditioni subiecta;

c) die prima mensis iunii, anno m d c c c c x x x i x, Syria, Libanus, Iraq et Iran.

6. Statuta pro
rentcPOrC CUr

VI. A die, quo praesentes Apostolicae Litterae Motu proprio datae promulgabuntur, ad diem usque, quo singulae regiones in exclusivam S. Congregationis pro Ecclesia Orientali iurisdictionem devenient, nullum opus nullumque institutum condi poterit, neque ulla rerum condicionibus immutatio fieri, quin antea consensus intercesserit S. Congregationis pro Ecclesia Orientali.

7. Documenta.

VII. Cum Christiani Orientis regiones in exclusivam S. Congregationis pro Ecclesia Orientali iurisdictionem devenierint, documenta, quae ad easdem regiones spectant, quaeque in Tabulario S. Congregationis de Propaganda fide asservantur, Tabulario S. Congregationis Orientali Ecclesiae praepositae demandanda ac tradenda sunt, prout res fieri poterit, atque ex mutuo utriusque Officii moderatorum consensu.

s. Ordinatio
pecuniaria.

VIII. Sacra Congregatio de Propaganda fide omnia pecunia; capita, quae operibus atque institutis earum regionum destinantur, quae exclusivae S. Congregationis pro Ecclesia Orientali iurisdictioni attributae sunt, eidem Sacrae Congregationi transmittet. Quodsi distincta eiusmodi pecuniae capita non exsistant, Sacra Congregatio de Propaganda fide tantum redditus constituat ex aere proprio, quantum universam subsidiorum summam exaequet, cum ordinariorum, tum extraordinariorum, quam eadem Sacra Congregatio quotannis ad eas regiones pro suis cuiusque operibus atque institutis mittere solebat. Extraordinaria autem subsidia ex media quantitate pecuniae designanda sunt quae superiore triennio hoc est annis m d c g c c x x x v - m d c c c c x x x v i - m d c c c c x x x v i i, ad has easdem regiones quotannis missa fuit.

IX. *Pontificium Opus a Propagatione Fidei* eam summam quotannis reddet *Sacrae Congregationi pro Ecclesia Orientali*, quae comparationem proportionemque immutatam servet inter universam subsidiorum summam, cum ordinariorum, tum extraordinariorum, quae postremo triennio, ut supra diximus, in Orientalium ac Latinorum causam pro iisdem regionibus erogata sunt, ac proventuum redituumque summam, quam memoratum Pontificium Opus eodem triennio coacervavit.

9. Pont. Opu%
a Propagatione
Fidei.

X. *Pontificium Opus a S. Petro Apostolo pro Clero Indigena* quotannis *Sacrae Congregationi pro Ecclesia Orientali* eam summam transmittet, quae duas centesimas partes exaequet omnium redituum ac proventuum eiusdem Pontificii Operis.

10 Pont.Opu*
a S. Petro Apo-
stolo.

XI. Substitutus *Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali* ex iure Consilium Generale Superius participat Pontificiorum Operum a Propagatione Fidei et a S. Petro Apostolo pro Clero Indigena.

11. Substitu-
tus est mem-
brum Consilii
Superioris di-
ctorum Ope-
rum.

Quae autem heic a Nobis statuta sunt, ea firma ac valida in perpetuum esse volumus ac iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus, etiam peculiarissima mentione dignis.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XXV mensis martii in festo Annuntiationis Beatae Mariae Virginis, anno m d c c c x x v i h, Pontificatus Nostri decimo septimo.

PIUS PP. XI

206 quater - SUPREMA S. CONGREGAZIONE
DEL S. OFFIZIO

[n. 52111-38]

A Sua Eminenza Revma Il Sig. Card. Pietro Fumasoni Biondi
Prefetto della S. C. de Prop. Fide^a

Dal Palazzo del S. Offizio, 28 giugno 1938

Emo e Revmo Sig. Mio Osservmo,

22 -VI - 1938
et 28 - VI - 1938

Dubia Vicarii
Ap. Bataviac
post legem cir-
ca matrimo-
nium civile in-
troducunt

1. Formati-
les civiles per-
tinent ad va-
liditatem.

2. Missionarii
fungentes mu-
nere officialis
civilis.

Responsa.

Ad 1. u^o

Con lettera in data 8 gennaio 1938, n. 4708-37 Vostra Eminenza Revma trasmetteva al S. Offizio alcuni dubbi del Vicario Apostolico di Batavia, nati dalla recente introduzione delle leggi relative al matrimonio civile, reso obbligatorio nelle Indie Olandesi.

I dubbi riguardano specialmente due punti: J) se gli infedeli siano tenuti, per la validité dei loro matrimoni, ad osservare le formalità imposte dalle leggi civili; 7?) se i missionari cattolici possano accettare di fungere da ufficiali civili nella cerimonia del matrimonio civile.

Fatto un accurato studio delle circostanze del caso, questa Suprema S. Congregazione nella Feria IV', 22 giugno 1938, ha esaminati e risolti i sovraccennati dubbi nella seguente forma:

J) Quanto al primo punto:

1. Utrum omnia matrimonia Sinensium infidelium, post praedictam legem promulgatam inita secundum morem Sinensium tantum, omitta formalitate civili, invalida haberi debeant:

Resp.: Non certo constare de nullitate matrimonii Sinensium infidelium in circumstantiis propositis;

2. Utrum Sinenses qui, post civilem illam legem promulgatam, in infidelitate non secundum formam a lege civili praescriptam, sed tantum secundum morem popularem Sinen-

sium matrimonium contraxerunt, in recipiendo sacramento baptismi debeant in forma Ecclesiae matrimonialem consensum renovare:

Resp.: In recipiendo sacramento baptismi debent renovare consensum in forma ecclesiastica, saltem ad cautelam; ad quam renovationem per se admitti non debent nisi velint actum quoque civilem perficere;

3. Quomodo agendum sit in casibus, in quibus Sinenses catholici revera volunt contrahere in foro Ecclesiae, nolunt autem se subiicere legi civili atque recusant consensum matrimonialem exhibere coram magistratu civili:

Resp.: Missionarii generatim loquendo Sinenses sponso Christianos, ad civile matrimonium aptos, ad nuptias ne admittant, nisi prius civili praescripto obtemperaverint vel eidem obtemperare certo parati sint; et interim accurate edoceantur de vero matrimonio christiano et de vi caeremoniae civilis prae oculis habendo Instructionem super hac re a S. Poenitentiarum datam die 15 ianuarii 1866.¹

B) Quanto al secondo punto:

Ad 2.um

i. Utrum in Indiis Neerlandicis permitti possit missionariis ut fungantur munere officialis civilis in matrimoniis contrahendis sive inter catholicos, sive inter haereticos sive inter infideles:

Resp. Data opportuna facultate, tolerari posse ut missionarii in praefatis locis praestent assistentiam civilem in matrimoniis catholicorum, haereticorum, infidelium, dummodo tamen:

a) nullum matrimonio obstet impedimentum dirimens iuris naturalis vel divini; b) nulla opponatur conditio matrimonii substantiae repugnans; c) nulla actui civili haeretica aut superstitiosa caeremonia adiungatur; d) nullum adsit scandalum vel periculum fovendi indifferentismum religiosum; a quo periculo maxime cavendum erit occasione assistentiae praestitae matrimoniis haereticorum, opportunis adhibitis cautelis ne catholici, hoc exemplo ducti, ex analogicis rationibus adeant ministros haereticos;

¹ Cf. *Collectanea* 2a edit. n. 1250.

2. Utrum praefata facultas se extendat etiam ad matrimonia mixta, et matrimonia catechumenorum:

Resp.: Affirmative;

3. Quo loco et quo ritu celebranda sint matrimonia de quibus supra:

Resp.: Matrimonia inter catholicos celebranda esse in ecclesia solito ritu; matrimonia inter catechumenos vel catholicorum cum catechumenis celebrari posse in ecclesia; cetera matrimonia esse celebranda extra ecclesiam ad normam can. 1109-3; quoad sacros ritus servandum esse praescriptum can. 1102-2; et habito prae oculis etiam canone 1149.

Il S. Padre nella solita udienza dei 23 giugno 1938 ha approvato le present! decisioni.

Vostra Eminenza Revfha vorrà disporre affinché le present! decisioni siano cornunicate al Vicario Apostolico di Batavia.

Colgo volentieri l'opportunità per esprimereLe i sensi della mia profonda venerazione, con cui, baciandoLe umilissimamente le mani, mi confermo

di Vostra Eminenza Reverendissima
umrho, devfho osservmo servo

ϕ D. Card. Sbarretti
Vescovo di Sabina e Poggio Mirteto, *Secretario*.

206 quinquies - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop., η. 2310-38 prot.]

A Sua Eccellenza Reviha Mons. Giovanni Delle Piane, Delegato
Apostolico del Congo Belga

Roma, 14 luglio 1938

Eccellenza Revma,

U VU - 1938
Expurganda
a superstitio-
sis caeremonia
tuncbri> «Ma ·

Il suo rapporto concernente la proposta di espurgare dalle superstizioni la cerimonia funebre, detta Matanga, è stato sottoposto all'esame degli Efhi Cardinali preposti agli affari di questa S. C.

Gli Emi Padri hanno dato una risposta di principio, approvando il proposito di sostituire con opportune cerimonie il funerale pagano detto Matanga, proscrivendo tutto ciò che in questo è superstizioso o immorale. Ma non hanno creduto di poter entrare in merito ai particolari del progetto, lasciando alla discrezione e alla prudenza del Delegato Apostolico e degli Ordinari di fare le applicazioni pratiche del principio suesposto.

Applicatio

Questo principio non è nuovo, ma si deduce, oltrechè dalla storia e dalla prassi delle Missioni, dalla chiara Istruzione data da questa S. C. fin dal 1659: « Nullum studium ponite, nullaue ratione suadete illis populis ut ritus suos, consuetudines et mores mutant, *modo non sint apertissime religioni et bonis moribus contraria...* Fides nullius gentis ritus et consuetudines, modo prava non sint, aut respuit aut laedit, imo vero sarta tecta esse vult. Et quoniam ea paene est hominum natura, ut sua, et maxime ipsas suas nationes, caeteris et existimatione et amore praeferant, nulla odii et alienationis causa potentior existit, quam patriarum consuetudinum immutatio, earum maxime quibus homines ab omni patrum memoria assuevere... Quae vero prava exstiterint, nutibus magis et silentio quam verbis proscindenda, opportunitate nimirum captata, qua, dispositis animis ad veritatem capessendam, sensim sine sensu evellantur » (Collectanea S. C. de Prop. Fide, vol. I, p. 42, n. 135).

Instructio S.C.
a. 1659.

Comunichi quanto sopra a S. E. Monsig. G. Six, Vicario Apostolico di Leopoldville, e nella prima Conferenza degli Ordinari del Congo Belga, tratti questo argomento. Si sa che da tribù a tribù variano spesso i riti funebri; quindi gli Ordinari delle varie Missioni porteranno il frutto della loro esperienza e dei loro zelo per risolvere con criteri opportuni una questione di notevole importanza.

Ordinarii
quaestionem
tractent.

Resta poi inteso che bisognerà istruire bene i cristiani, perchè svestano da vizi preconcetti superstiziosi atti per sé indifferenti, come quelli dei lavacri, quando in questi non sia nulla d'indecente o quelli di mortificazione. Quando i cristiani siano bene istruiti, non pare necessario di esigere dal moribondo precive dichiarazioni sui riti funebri.

Instruantur
Christiani.

Il S. Padre, nell'Udienza del 13 luglio accordata al sottoscritto Segretario, si è degnato di approvare le decisioni prese dagli Emi Padri Cardinali, e ha autorizzato la Propaganda a scrivere in tal senso a Vostra Eccellenza.

Con sensi....

Petrus Card. Fumasoni Biondi, *Praefectus*.

Celsus Costantini, *Secretarius*.

appendix

Formula prima (maior)

*ligore potestatis sibi a Ssino D.N.... div. Prov. PP....
tributae, haec Sacra Congregatio Christiano Nomini Propa-
gando Excmo P. D. Ordinario... sequentes facultates concedit
ad...*

.4) - Circa Sacramenta et Sacros Ritus

1. Permittendi suis missionariis ut *Missam* celebrare possint *in mari*, dummodo mare sit tranquillum, in loco tamen decenti; atque ut, in casu necessitatis, Missa celebrari queat *una hora post mediam noctem*.

2. Permittendi *thurificationem* in Missis cantatis a solo celebrante absque ministris, dummodo duo saltem clerici superpelliceo induti Missae inserviant.

3. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii *tres Missae* statim post mediam noctem *Nativitatis Domini* celebrari possint, cum potestate administrandi fidelibus s. Communionem, cauto tamen ut omnia cum debita reverentia fiant.

4. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii *Junctiones Maioris Hebdomadae* celebrari valeant iuxta peculiarem Ritus a s. m. Benedicto PP.XIII propositum pro ecclesiis minoribus paroecialibus, in quibus ministrorum numerus vel copia cantorum ad praedictas sacras functiones solemniter peragendas haberi nequeat: dummodo tamen constet ibidem satis esse considium reverentiae sacris mysteriis debitae, et quod nulla exinde abusui pateat occasio; et quatenus neque praedictus Ritus servari possit, permittendi ut in iisdem ecclesiis unica Missa lecta loco sollemnis, celebrari possit feria V in Coena Domini et Sabbato sancto.

5. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii ter in hebdomada, extra Quadragesimam, *Missa privata de Requie* celebrari possit, etiam diebus ritus duplicis maioris et minoris,

| £

|J|

I

! (I

|| I

B

I; 1

I

II

T

||

I d

exceptis Dominicis, nec non feriis, vigiliis atque octavis privilegiatis, diebus tamen, quibus eadem Missa a Rubricis permittitur, computatis.

Ablutio corporum, etc.

* 6. Permittendi *religiosis sororibus* sacrarii servitio addictis ut sacra vasa sacrasque supellectiles tangere, nec non *pallas, corporalia* et *purificatoria* abluere valeant.

S. Communio pro infirmis.

* 7. Concedendi *infirmis decumbentibus*, de quibus certa spes non adsit ut cito convalescant, etiam ante finem mensis, a quo decumbunt, ut j. *Communione* sumere possint bis vel ter in hebdomada; et si agatur de sacerdotibus vel religiosis, etiam quotidie, *non servato ieiunio*: hoc est etsi aliquam medicinam vel aliquid per modum potus antea sumpserint.

* * *

Dispensationes matrimoniales.

* 8. Dispensandi, canonicis existentibus causis, super *impedimentis matrimonialibus* minoris gradus (can. 1042), tam publicis quam occultis, etiam multiplicibus, necnon super impedimentis mixtae religionis et disparitatis cultus.

Concedendo tamen has dispensationes, Ordinarius prae oculis habeat regulas statutas in Codice, a can. 1035 ad can. 1080, circa impedimenta in genere et in specie; et, in impedimentis mixtae religionis et disparitatis cultus, servatis conditionibus ab Ecclesia praescriptis: videlicet de amovendo a catholico coniuge perversionis periculo, ac de universa prole utriusque sexus in catholicae religionis sanctitate baptizanda et educanda; monita parte catholica de obligatione, qua tenetur, conversionem coniugis acatholici prudenter curandi; eaque lege ut, neque ante neque post matrimonium coram Ecclesia initum, partes adeant minister falsi cultus ad matrimonialem consensum praestandum vel renovandum. Si agatur vero de matrimoniis cum hebraeis vel mahumetanis, peculiari ratione oportet ut: constet de status libertate partis infidelis, ad removendum periculum polygamiae; absit periculum circumcisionis prolis, et si civilis actus sit ineundus, sit tantum caeremonia civilis, nullaue Mahumetis invocatio aut aliud superstitionis genus interveniat.

Sanationes in radice.

* 9. *Sanandi in radice*, iuxta regulas in Codice a can. 1133 ad can. 1141 statutas, matrimonia ob aliquod impedimentum,

de quo supra N. 8, nulliter contracta. In matrimoniis vero mixtis attentatis coram magistratu civili vel ministro acatholico sanatio in radice ne concedatur, nisi moraliter certum sit partem acatholicam universae prolis tam natae quam nasciturae catholicam educationem non esse impedituram. Quod autem attinet ad prolis legitimationem, Ordinarius prae oculis habeat canonem 1051.

B) – Circa Absolutiones,
Benedictiones, Indulgentias, etc.

* io. Absolvendi ab omnibus *censuris*, sive simpliciter sive speciali modo Romano Pontifici reservatis. Censurae.

* ii. Dispensandi vel commutandi *vota privata* Sedi Ap. reservata, de quibus in can. 1309. Vota.

12. Conferendi uni alterive ex suis sacerdotibus facultatem *consecrandi*, iuxta formam in Pontificali Romano praescriptam, *calices* et *altarium lapides*, adhibitis tamen oleis ab Episcopo catholico benedictis. Consecratio calicis patenae, etc.

* 13. Benedicendi solo crucis signo cum omnibus Indulgentiis a Sancta Sede concedi solitis coronae precatorias, crucis parvas statuas et sacra numismata, et adnectendi coronis Indulgentias, quae a s. Birgitta et quae a Patribus Crucigeris nuncupantur. Coronae, crucis, numismata.

14. Impertiendi, praeter concessionem de qua in can. 914, ter in anno in solemnioribus festis *Benedictionem Papalem* iuxta praescriptam formulam cum Indulgentia plenaria ab iis lucranda, qui vere poenitentes, confessi et s. Communionem refecti, eidem Benedictioni interfuerint, Deumque pro s. Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis oraverint. Benedictio Papalis.

15. Concedendi, ut servatis consuetis conditionibus, *Indulgentiam plenariam* in *primae Communionis* solemni distributione et in s. *Confirmationis* administratione, christifideles ad s. Communionem vel Confirmationem rite accedentes lucrari possint. Indulgentia plenaria.

♦ 16. Concedendi *Indulgentiam plenariam* primo *conversis* ab haeresi, servatis consuetis conditionibus.

17. Impertiendi *Indulgentiam* plenariam singulis ex clero, qui per quinque saltem dies *sacris Exercitiis* interfuerint, ac, sacrosanctum Missae sacrificium celebrantes vel saltem ad s. Synaxim accedentes, pias ad Deum preces effuderint pro s. Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

* 18. Concedendi Benedictionem Apostolicam cum *Indulgentia plenaria* omnibus christifidelibus, qui spiritualibus Exercitiis seu *sacris Missionibus*, de quibus in can. 1349, § 1, ultra medietatem interfuerint, benedictioni cum Cruce in fine postremae concionis impertiendae vere poenitentes, confessi ac sacra Communione refecti adstiterint, atque ecclesiam, in qua conciones huiusmodi habebuntur devote visiterint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces effuderint pro sanctae Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

* 19. Concedendi in actu *visitationis* paroeciarum, quasi-paroeciarum et missionum, nec non communitatum tam saecularium quam religiosorum, ut *Indulgentiam plenariam* una vice tantum lucrari possint christifideles, dummodo contriti, confessi ac s. Communione refecti pias ad Deum preces fuderint pro s. Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

* 20. Concedendi christifidelibus ut *Indulgentias*, propter quas *confessio* saltem bis in mense requiritur, lucrari possint, etsi ob legitimum impedimentum inde a mense ad poenitentiae sacramentum non accesserint.

* 21. Concedendi ut omnes praedictae *Indulgentiae* applicari possint *per modum suffragii* animabus in purgatorio detentis.

* 22. Benedicendi crucifixos cum *Indulgentia plenaria* vulgo *toties quoties* nuncupata: idest a quocumque ex fidelibus in mortis articulo constitutis lucranda. Grassantibus autem epidemicis vel contagiosis morbis, concedendi ut fideles *in periculo mortis* constituti *Indulgentiam plenariam* lucrari possint, Christi crucifixi imaginem vel crucem deosculando; vel, ea deficiente, Ssmum Iesu nomen corde saltem, si ore non potuerint, invocando.

23. Concedendi ut, expleto Divino Officio diei, legitima concurrente causa, privatim recitari possit *matutinum cum laudibus* diei sequentis, *statini post meridiem*. Divinum Offi-
dum.

24. Permittendi suis missionariis ut *vestes laicales* induere possint, si aliter vel transire ad loca eorum curae commissa, vel in eis commodè permanere non potuerint. Vestes laka
les.

25. *Assignandi pensiones* quasi-parochis vel missionariis ex infirmitate resignantibus quasi-paroecias vel missiones, in quas per decem annos incubuerunt, solvendam annuatim a successore, non excedentem tertiam partem fructuum quomodolibet provenientium ex quasi-paroeciis vel missionibus, deductis expensis. Pensione*.

C) – Pro ipso Ordinario

26. *Asservandi* in sacello domus stabilis suae residentiae *Ssimum Eucharistiae Sacramentum*, ea lege, ut lampas indesinenter ante tabernaculum luceat, clavis diligenter custodiatur, aliaque iuxta liturgicas leges plene serventur.

27. *Lucrandi Indulgentias*, quas aliis vi facultatum sibi concessarum impertiendas censuerit, impletis tamen conditionibus. 1(.1

28. *Utendi* ipse *personaliter*, in iisdem tamen adiunctis, *facultatibus* seu permissionibus, quas, intra limites in praecedentibus articulis expressos, concedendas esse censuerit.

29. *Utendi throno* cum *baldachino* et *cappa magna* in Pontificalibus; nec non permittendi presbyteris in ecclesiis suae iurisdictionis celebrantibus ut *sui nominis* tamquam Antistitis sive in precibus ferialibus sive in *Canone Missae* mentio fiat: quatenus haec ipsi a iure concessa non fuerint.

ANIMADVERSIONES

1. Praedictae facultates ea lege conceduntur, ut non omnes indiscriminatim *subdelegari* possint, sed illae tantum quae asterisco ♦ notantur, seu quae habentur sub numeris 6, 7, 8, 9, 10, ii, 13, 16, 18, 19, 20, 21, 22.

II. Ordinarius insuper supradictis omnibus facultatibus sive per se sive per alios uti tantum valeat *intra fines suae jurisdictionis*; easque gratis et sine ulla mercede exerceat, et facta mentione apostolicae delegationis.

III. Quod si forte *ex oblivione vel inadvertentia* ultra tempus supra praefinitum, seu ultra ... hisce *facultatibus* Ordinarium *uti contingat*, absolutiones, dispensationes, concessionem omnes exinde impertitae uti ratae atque validae habentur. Insuper *datis* ab Ordinario *precibus pro renovatione* seu prorogatione earundem facultatum, ipsae in suo robore *perseverare* censeantur, usque dum responsum S. C. ad eundem Ordinarium pervenerit.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die.... mensis ... anno ...

208 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Formula secunda (maior)

Vigore potestatis sibi a Ssmo l). N. ... Div. Prov. PP. ... tributae, haec S. Congregatio Christiano Nomini Propagando Hcv. P. Domino Ordinario ... sequentes facultates concedit ad ...

A) - Circa Sacramenta et Sacros Ritus

Xqua 0
5mans.	i. Concedendi suis missionariis facultatem <i>benedicendi aquam baptismalem</i> ea breviori formula, qua <i>Missiōnariis Peruanis</i> apud Indos Summus Pontifex Paulus III uti concessit. ¹
Olea Sacra.	2. Conficiendi <i>olea sacra</i> cum sacerdotibus, quos potuerit habere; et, si necessitas urgeat, etiam extra diem Coenae Domini.
Sacramentum
Cot-J imauonis.	3. Concedendi facultatem <i>administrandi Confirmationis Sacramentum</i> uni vel alteri ex suis sacerdotibus, in quacumque

¹ Cf. Appendix Ritualis Romani: *De Baptismo*.

regione a sua residentia longe dissita, absente tamen quocumque Episcopo, servato Decreto Sacrae huius Congreg. diei 4 in aii anni 1774,¹ atque Instructione "De Sacramento Confirmationis » in appendice Ritualis Romani inserta.

4. Permittendi suis missionariis ut *Missam* celebrare possint *in mari*, dummodo mare sit tranquillum, in loco tamen decenti; atque ut, in casu necessitatis, Missa celebrari queat *una hora post mediam noctem*.

Missa.

5. Permittendi *thurificationem* in Missis cantatis a solo celebrante absque ministris, dummodo duo saltem clerici superpelliceo induti Missae inserviant.

6. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii *tres Missae* statim post mediam noctem *Nativitatis Domini* celebrari possint, cum potestate administrandi fidelibus s. Communionem, cauto tamen ut omnia cum debita reverentia fiant.

Missae in Na
civitate Domi
ni.

7. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii *functiones Maioris Hebdomadae* celebrari valeant iuxta peculiarem Ritum a s. m. Benedicto PP. XIII propositum pro ecclesiis minoribus paroecialibus, in quibus ministrorum numerus vel copia cantorum ad praedictas sacras functiones solemniter peragendas haberi nequeat: dummodo tamen constet ibidem satis esse consultum reverentiae sacris mysteriis debitae, et quod nulla exinde abusu pateat occasio; et quatenus neque praedictus Ritus servari possit, permittendi ut in iisdem ecclesiis unica Missa lecta, loco sollemnis, celebrari possit feria V in Coena Domini et Sabbato sancto.

Hebdomada
maior.

8. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii *ter* in hebdomada, extra Quadragesimam, *Missa privata de Requie* celebrari possit, etiam diebus ritus duplicis maioris et minoris, exceptis Dominicis, nec non feriis, vigiliis atque octavis privilegiatis, diebus tamen, quibus eadem Missa a Rubricis permittitur, computatis.

Missae de Re-
quie.

¹ Cf. *Collectanea*. edit., n. 503.

Mie»ae voti-
“C.

9- Permittendi etiam in omnibus diebus festis et dominicis *Missam votivam de. B. M. I'*. iis qui, ob defectum oculorum aliamve infirmitatem, legere nequeant Missas singulis diebus occurrentes iuxta Missalis Romani rubricas.

Ssma Eucha-
ristia.

io. Permittendi ut, iusta de causa, *Ssinum Sacramentum cum duobus luminaribus* ex quacumque substantia confectis *exponi* possit.

Ablutio cor-
poralium, etc.

* n. Permittendi *religiosis sororibus* sacrarii servitio additis ut sacra vasa sacrasque supellectiles tangere, nec non *pallas, corporalia et purificatoria abluere* valeant.

S. Communio
pro infirmis.

* 12. Concedendi *infirmis decumbentibus*, de quibus certa spes non adsit ut cito convalescant, etiam ante finem mensis, a quo decumbunt, ut *s. Communionem* sumere possint bis vel ter in hebdomada; et si agatur de sacerdotibus vel religiosis etiam quotidie, *non servato ieiunio*: hoc est etsi aliquam medicinam vel aliquid per modum potus antea sumpserint.

S. Ordinatio.

13. Conferendi, rationabili de causa, *Ordines minores* omnes simul, etiam cum prima tonsura.

14. Dispensandi, gravi tamen de causa, cum utriusque cleri *diaconis* super *defectu aetatis* unius anni, ut, eo non obstante, ad *s. Presbyteratus* ordinem promoveri possint, dummodo idonei sint, et dimidiam partem quarti anni cursus theologici rite, secundum Codicis praescriptiones can. 976, absolverint.

Dispensatio-
nes matrimo-
niales.

* 15. Dispensandi, canonicis existentibus causis, super *impedimentis matrimonialibus* sive minoris sive maioris gradus (can. 1042), tam publicis quam occultis, etiam multiplicibus, iuris tamen ecclesiastici: exceptis impedimentis provenien-

tibus ex sacro Presbyteratus ordine, ex defectu praescriptae aetatis et ex affinitate in linea recta, consummato matrimonio.

Concedendo tamen has dispensationes, Ordinarius prae oculis habeat regulas statutas in Codice, a can. 1035 ad can. 1080> circa impedimenta in genere et in specie; et, in impedimentis mixtae religionis et disparitatis cultus, servatis conditionibus ab Ecclesia praescriptis; videlicet de amovendo a catholico coniuge perversionis periculo, ac de universa prole utriusque sexus in catholicae religionis sanctitate baptizanda et educanda; monita parte catholica de obligatione, qua tenetur, conversionem coniugis acatholici prudenter curandi, eaque lege ut, neque ante neque post matrimonium coram Ecclesia initum, partes adeant minister falsi cultus ad matrimonialem consensum praestandum vel renovandum. Si agatur vero de matrimoniis cum hebraeis vel mahumetanis, peculiari ratione oportet ut: constet de status libertate partis infidelis, ad removendum periculum polygamiae; absit periculum circumcisionis prolis; et si civilis actus sit ineundus, sit tantum caeremonia civilis nullaue Mahumetis invocatio aut aliud superstitionis genus interveniat.

* 16. *Sanandi in radice*, iuxta regulas in Codice a can. 1133 ad can. 1141 statutas, matrimonia ob aliquod impedimentum, de quo supra N. 15 nulliter contracta. Quod vero attinet ad prolis legitimationem, Ordinarius prae oculis habeat can. 1051.

Sanationes in radice.

* 17. *Sanandi pariter in radice matrimonia mixta* attentata coram magistratu civili vel ministro acatholico, dummodo moraliter certum sit partem acatholicam universae prolis tam natae quam nasciturae catholicam educationem non esse impedituram.

B) – Circa Absolutiones, Benedictiones, Indulgentias, etc.

* 18. Absolvendi ab omnibus *censuris*, sive simpliciter sive speciali modo Romano Pontifici reservatis.

Censurae

* 19. Dispensandi vel commutandi *vota privata* Sedi Ap. reservata, de quibus in can. 1309.

Vota.

Coronae, cruce
numismata.

* 20. Benedicendi solo cnicis signo cum omnibus Indulgentiis a S. Sede concedi solitis *coronas* precatorias, *cruces*, parvas statuas et sacra *numismata*, et adnectendi coronis Indulgentias, quae a s. Birgitta et quae a Patribus Crucigeris nuncupantur.

Consecratio
calicis, patenae,
etc

2i. Conferendi uni alterive ex suis sacerdotibus facultatem *consecrandi*, iuxta formam in Pontificali Romano praescriptam, *calices*, *patenas* et *altarium lapides*, adhibitis tamen oleis ab Episcopo catholico benedictos.

Benedictio
p.tpulU.

22. Impertiendi, praeter concessionem de qua in can. 914 ter in anno in solemnioribus festis *Benedictionem Papalem* iuxta praescriptam formulam cum Indulgentia plenaria ab iis lucranda, qui vere poenitentes, confessi et s. Communione refecti eidem Benedictioni interfuerint, Deumque pro s. Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis oraverint.

Indulgentiae.

23. Concedendi ut, servatis consuetis conditionibus, *Indulgentiam plenariam* in *primae Communionis* solemnis distributione et in 5. *Confirmationis* administratione, christifideles ad s. Communionem vel Confirmationem rite accedentes lucrari possint.

* 24. Concedendi *Indulgentiam plenariam* primo *conversis* ab haeresi, servatis consuetis conditionibus.

25. Impertiendi *Indulgentiam plenariam* singulis ex clero, qui per quinque saltem dies *sacris Exercitiis* interfuerint, ac, sacrosanctum Missae sacrificium celebrantes, vel saltem ad s. Synaxim accedentes, pias ad Deum preces effuderint pro s. Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

• 26. Concedendi Benedictionem Apostolicam cum *Indulgentia plenaria* omnibus christifidelibus, qui spitualibus Exercitiis seu *sacris Missionibus*, de quibus in can. 1349, § 1, ultra medietatem interfuerint, benedictioni cum Cruce in fine postremae concionis impertiendae vere poenitentes, con-

fcssi ac sacra Communionem refecti adstiterint, atque ecclesiam, in qua conciones huiusmodi habebuntur devote visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces effuderint pro sanctae Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

* 27. Concedendi in actu *visitationis* paroeciarum, quasi-paroeciarum et missionum, nec non communitatum tam saecularium quam religiosorum, ut *Indulgentiam plenariam* una vice tantum lucrari possint christifideles, dummodo contriti, confessi ac s. Communionem refecti pias ad Deum preces fuderint pro s. Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

* 28. Concedendi christifidelibus ut *Indulgentias*, propter quas *confessio* saltem bis in mense requiritur, lucrari possint, etsi ob legitimum impedimentum inde a mense ad poenitentiae sacramentum non accesserint.

* 29. Concedendi ut omnes praedictae *Indulgentiae* applicari possint *per modum suffragii* animabus in purgatorio detentis.

* 30. Benedicendi crucifixos cum *Indulgentia plenaria* vulgo *toties quoties* nuncupata: idest a quocumque ex fidelibus in mortis articulo constitutis lucranda. Crassantibus autem epidemicis vel contagiosis morbis, concedendi ut fideles *in periculo mortis* constituti *Indulgentiam plenariam* lucrari possint, Christi crucifixi imaginem vel crucem deosculando; vel, ea deficiente, Ssinum Iesu nomen corde saltem, si ore non potuerint, invocando.

31. Concedendi ut, expleto Divino Officio diei, legitima concurrente causa, privatim recitari possit *matutinum cum laudibus* dici sequentis, *statim post meridiem*.

Divinum Officium.

32. Concedendi ut ob legitimam gravemque rationem, de qua eius conscientia oneratur, *loco Divini Officii, rosarium* vel aliae preces recitari possint.

33. Permittendi suis missionariis ut *vestes laicales* induere possint, si aliter vel transire ad loca eorum curae commissa, vel in eis commode permanere non potuerint.

Vestis laicalis.

Pensiones.

34. *Assignandi pensiones* quasi-parochis vel missionariis ex infirmitate resignantibus quasi-paroecias vel missiones, in quas per decem annos incubuerunt, solvendam annuatim a successore, non excedentem tertiam partem fructuum quomodolibet provenientium ex quasi-paroeciis vel missionibus, deductis expensis.

C) — Pro ipso Ordinario

35. *Asservandi* in sacello domus stabilis suae residentiae *Ssmutn Eucharistiae Saeramentum*, ea lege, ut lampas indesinenter ante tabernaculum luceat, clavis diligenter custodiat, aliaque iuxta liturgicas leges plene serventur.

36. *Lucrandi Indulgentias*, quas aliis vi facultatum sibi concessarum impertiendas censuerit, impletis tamen conditionibus.

37. *Utendi* ipse *personaliter*, in iisdem tamen adiunctis, *facultatibus* seu permissionibus, quas, intra limites in praecedentibus articulis expressos, concedendas esse censuerit.

38. *Utendi throno* cum *baldachino* et *cappa magna* in Pontificalibus; nec non permittendi presbyteris in ecclesiis suae iurisdictionis celebrantibus ut sui *nominis* tamquam Antistitis sive in precibus ferialibus sive in *Canone Missae* mentio fiat: quatenus haec ipsi a iure concessa non fuerint.

Animadversiones

I. Praedictae facultates ex lege conceduntur, ut non omnes indiscriminatim *subdelegari* possint, sed illae tantum quae asterisco · notantur, seu quae habentur sub numeris: it, 12, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 24, 26, 27, 28, 29, 30.

II. Ordinarius insuper supradictis omnibus facultatibus sive per se sive per alios uti tantum valeat *intra fines suae iurisdictionis*; easque gratis et sine ulla mercede exerceat, et facta mentione apostolicae delegationis.

III. Quod si forte ex *oblivione vel animadvertentia* ultra tempus supra praefinitum, seu **ultra**.....hisce *facultatibus* Ordinarium *uti* contingant, absolutiones, dispen-

sationes, concessiones omnes exinde impertitae uti ratae atque validae habeantur. Insuper *dati* ab Ordinario *precibus pro renovatione* seu prorogatione earumdem facultatum, ipsae in suo robore *perseverare* censeantur, usque dum responsum S. C. ad eundem Ordinarium pervenerit.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die ... mensis ... anno ...

209 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Formula tertia (maior)

Vigore potestatis sibi a Ssmo D. N. Div. Prov. PP. ... tributae, haec S. Congregatio Christiano Nomini Propagando Rev. P. Domino Ordinario sequentes facultates concedit ad...

A) - Circa Sacramenta et Sacros Ritus

1. Concedendi suis missionariis facultatem *benedicendi aquam baptismalem* ea breviori formula, qua Missionariis Peruanis apud Indos Summus Pontifex Paulus III uti concessit. ¹ Aqua bap*i*

2. Conficiendi *olea sacra* cum sacerdotibus, quos potuerit habere; et, si necessitas urgeat, etiam extra diem Coenae Domini. oiea Sacra,

3. Concedendi facultatem *administrandi Confirmationis Sacramentum* uni vel alteri ex suis sacerdotibus, in quacumque regione a sua residentia longe dissita, absente tamen quocumque Episcopo, servato Decreto Sacrae huius Congreg. diei 4 maii anni 1774,² atque Instructione « De Sacramento Confirmationis » in appendice Ritualis Romani inserta. <sup>sacramen-
min Confirm.i
tiohls</sup>

¹ Cf. Rituale Romanum, Appendix: *De Baptismo*,

² Cf. *Collectanea*, 2^a edit., n. 503.

Missa.

4. Permittendi suis missionariis ut *Missam* celebrare possint, in casu necessitatis, etiam *sine ministro, sub dio et sub terra*, atque etiam *in mari*, dummodo mare sit tranquillum, in loco tamen decenti; etiam si altare sit fractum vel sine Reliquiis Sanctorum; et praesentibus haereticis, schismaticis, infidelibus et excommunicatis, si aliter celebrari non possit; atque ut Missa celebrari queat *una hora post mediam noctem*.

5. Permittendi ut *Missa celebrari* possit *cum uno luminari*, adhibendo in casu quodeumque lumen, dummodo cera ex apum industria confecta deficiat; nec non permittendi ut *Missa absque, luminaribus* celebrari possit, in locis ubi non inveniuntur olivae et nulla alia substantia ad lampades nutriendas inveniri potest, in casu tamen verae necessitatis, et graviter onerata conscientia ipsius Ordinarii.

6. Permittendi ut in utraque *purificatione calicis aqua tantum* adhiberi possit, dummodo tamen extrema adsit vini deficiencia.

7. Permittendi *thurificationem* in Missis cantatis a solo celebrante absque ministris, dummodo duo saltem clerici superpelliceo induti Missae inserviant.

Missile in Nativitate Domini.

8. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii *tres Missae* statim post mediam noctem *Nativitatis Domini* celebrari possint, cum potestate administrandi fidelibus s. Communionem, cauto tamen ut omnia cum debita reverentia fiant.

Hebdomada maior.

9. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii *functiones Maioris Hebdomadae* celebrari valeant iuxta peculiarem Ritus a s. m. Benedicto PP. XIII propositum pro ecclesiis minoribus paroecialibus, in quibus ministrorum numerus vel copia cantorum ad praedictas sacras functiones solemniter peragendas haberi nequeat: dummodo tamen constet ibidem satis esse consultum reverentiae sacris mysteriis debita, et quod nulla exinde abusui pateat occasio; et quatenus neque praedictus Ritus servari possit, permittendi ut in iisdem ecclesiis unica Missa lecta, loco sollemnis, celebrari possit Feria V in Coena Domini et Sabbato sancto.

* io. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii ter in hebdomada, extra Quadragesimam, *Missa privata de Requie* celebrari possit, etiam diebus ritus duplicis maioris et minoris, exceptis dominicis, nec non feriis, vigiliis atque octavis privilegiatis, diebus tamen, quibus eadem Missa a Rubricis permittitur, computatis.

Missae de Requie.

ii. Permittendi etiam in omnibus diebus festis et dominicis *Missam votivam de I. M. I.* iis qui, ob defectum oculorum aliamve infirmitatem, legere nequeant Missas singulis diebus occurrentes iuxta Missalis Romani rubricas.

Missae votivae.

12. Permittendi ut, iusta de causa, *Ssimum Sacramentum eum duobus luminaribus* ex quacumque substantia confectis *exponi* possit.

Ssima Eucharistia.

13. Permittendi ut, in locis ubi olivae non inveniuntur, et nulla alia substantia ad lampades nutriendas haberi potest, *Ssimum Sacramentum* etiam *sine lumine asservari* possit, in casu tamen verae necessitatis et graviter onerata conscientia ipsius Ordinarii.

14. Permittendi, si ab haereticis aut infidelibus sit periculum sacrilegii, ut *Ssimum Sacramentum* pro infirmis *sine lumine* in loco tamen decenti *retineri* possit.

* 15. Permittendi *religiosis sororibus* sacrarii servitio additis ut sacra vasa sacrasque supellectiles tangere, nec non *palas, corporalia* et *purificatoria abluere* valeant.

Ablutio corporalium, etc.

16. Permittendi suis missionary's ut *administrare* valeant christianis graviter aegrotantibus *Ssimum Eucharistiam sine lumine* et sine superpelliceo et stola, dummodo constet de periculo cui exponerentur si induerent superpelliceum et stolam, lumenve accenderetur.

S Communio pro infirmis*.

* 17. Concedendi *infirmis decumbentibus*, de quibus certa spes non adsit ut cito convalescant, etiam ante finem mensis, a quo decumbunt, ut *s. Communionem* sumere possint bis vel ter in hebdomada; et si agatur de sacerdotibus vel religiosis, etiam quotidie, *non servato ieiunio*: hoc est etsi aliquam medicinam vel aliquid per modum potus antea sumpserint.

~ ~

s. Ordinatio, i8. Conferendi, rationabili de causa, *Ordines minores* omnes simul, etiam cum prima tonsura. i

19. Conferendi iusta de causa, omnes *sacros Ordines*, etiam Presbyteratum, diebus ferialibus etsi continuis.

20. Dispensandi, gravi tamen de causa, cum utriusque cleri *diaconis* super *defectu aetatis* decem et octo mensium, ut, eo non obstante, ad s. Presbyteratus ordinem promoveri possint, dummodo idonei sint, et dimidiam partem quarti anni cursus theologici rite, secundum Codicis praescriptiones can. 976, absolverint.

Dispensatio- * 2i. Dispensandi, canonicis existentibus causis, super
nūdesmalrim0 *matrimonialibus* sive minoris sive maioris gradus (can. 1042), tam publicis quam occultis, etiam multiplicibus, iuris tamen ecclesiastici; exceptis impedimentis provenientes ex sacro Presbyteratus ordine, ex defectu praescriptae aetatis et ex affinitate in linea recta, consummato matrimonio.

Concedendo tamen has dispensationes, Ordinarius prae oculis habeat regulas statutas in Codice, a can. 1035 ad can. 1080, circa impedimenta in genere et in specie et, in impedimentis mixtae religionis et disparitatis cultus, servatis conditionibus ab Ecclesia praescriptis: videlicet de amovendo a catholico coniuge perversionis periculo, ac de universa prole utriusque sexus in catholicae religionis sanctitate baptizanda et educanda; monita parte catholica de obligatione, qua tenetur, conversionem coniugis acatholici prudenter curandi; eaque lege ut neque ante neque post matrimonium coram Ecclesia initum, partes adeant ministrum falsi cultus ad matrimonialem consensum praestandum vel renovandum. Si agatur vero de matrimoniis cum hebraeis vel mahumetanis, peculiari ratione oportet ut: constet de status libertate partis infidelis, ad removendum periculum polygamiae: absit periculum circumcisionis prolis; et si civilis actus sit ineundus, sit tantum caeremonia civilis nullaue Mahumetis invocatio aut aliud superstitionis genus interveniat.

saiwtioncK «n * 22. Sanandi in radice, iuxta regulas in Codice a can. 1133
,“kc ad can. 1141 statutas, matrimonia ob aliquod impedimen-

turn, de quo supra N. 21, nulliter contracta. Quod vero attinet ad proles legitimationem, Ordinarius prae oculis habeat can. 1051.

* 23. *Sanandi* pariter in radice matrimonia mixta attentata coram magistratu civili vel ministro acatholico, dummodo moraliter certum sit partem acatholicam universae proles tam natae quam nasciturae catholicam educationem non esse impedituram.

*24. Dispensandi cum gentibus et infidelibus *plures uxores* habentibus, ut post conversionem et baptismum, quam ex illis maluerint, si etiam ipsa fidelis fiat, retinere possint, nisi prima voluerit converti. Prim. paut. n"m'

* 25. Dispensandi super *interpellatione* coniugum in infidelitate relictorum pro omnibus *casibus* ordinariis, dummodo scilicet adhibitis antea omnibus diligentis, etiam per publicas ephemerides ad reperendum locum ubi coniux infidelis habitat, iisque in irritum cessis, constet saltem summarie et extraiudicialiter coniugem absentem moneri legitime non posse, aut monitum infra tempus in monitione praefixum suam voluntatem non significasse. interpeiutio-

* 26. Itemque dispensandi super *interpellatione* coniugis in infidelitate relictis, siquidem certo constiterit, saltem summarie et extraiudicialiter, interpellationem fieri non posse sine evidenti *gravis damni* aut coniugi iam ad fidem converso, aut christianis inferendi periculo.

* 27. Permittendi ut, accedente gravi causa, *interpellatio* coniugis infidelis *ante baptismum* partis quae ad fidem convertitur fieri possit; nec non, gravi pariter de causa, ab eadem interpellatione, ante baptismum partis quae convertitur, dispensandi, dummodo hoc in casu ex processu saltem summario et extraiudiciali constet interpellationem fieri non posse, vel fore inutilem.

Λ) Circa Absolutiones, Benedictiones,
Indulgentias, etc.

censurae. * 2\$. Absolvendi ab omnibus *censuris*, sive simpliciter
sive speciali modo Romano Pontifici reservatis.

vota. * 29. Dispensandi vel commutandi *vota privata* Sedi Ap.
reservata, de quibus in can. 1309.

Coronae, cru- * 30. Benedicendi solo crucis signo, cum omnibus Indul-
ces, numismata. gentiis a S. Sede concedi solitis, *coronas* precatorias, *cruces*,
parvas statuas et sacra *numismata*, et adnectendi coronis
Indulgentias, quae a s. Birgitta et quae a Patribus Crucigeris
nuncupantur.

Consecratio * 31. Conferendi uni alterive ex suis sacerdotibus faculta-
calicis, patenae, tem *consecrandi* iuxta formam in Pontificali Romano praescri-
etc. ptam *calices*, *patenas* et *altarium lapides*, adhibitis tamen oleis
ab Episcopo catholico benedictis.

Benedictio * 32. Impertiendi, praeter concessionem de qua in can. 914,
Papahs. ter jn anno jn solemnioribus festis *Benedictionem Papalem*
iuxta praescriptam formulam cum Indulgentia plenaria ab iis
lucranda, qui vere poenitentes, confessi et s. Communione
refecti eidem Benedictioni interfuerint, Deumque pro san-
ctae Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis
oraverint.

indulgentiae. * 33. Concedendi ut, servatis consuetis conditionibus, *In-*
dulgentiam plenariam in *primae Communionis* solemni distribu-
tione et in 5. *Confirmationis* administratione, christifideles ad
s. Communionem vel Confirmationem rite accedentes lucrari
possint.

* 34. Concedendi *Indulgentiam plenariam* primo *conversis*
ab haeresi, servatis consuetis conditionibus.

35. Impertiendi *Indulgentiam plenariam* singulis ex clero,

qui per quinque saltem dies *sacris Exercitiis* interfuerint, ac, sacrosanctum Missae sacrificium celebrantes, vel saltem ad s. Synaxim accedentes, pias ad Deum preces effuderint pro sanctae Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

* 36. Concedendi Benedictionem Apostolicam cum *Indulgentia plenaria* omnibus christifidelibus, qui spiritualibus Exercitiis seu *sacris Missionibus*, de quibus in can. 1349, § 1, ultra medietatem interfuerint, benedictioni cum Cruce in fine postremae concionis impertiendae vere poenitentes, confessi ac sacra Communione refecti adstiterint, atque ecclesiam, in qua conciones huiusmodi habebuntur devote visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces effuderint pro sanctae Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

* 37. Concedendi in actu *visitationis* paroeciarum, quasi-paroeciarum et missionum, nec non communitatum tam saecularium quam religiosorum, ut *Indulgentiam plenariam* una vice tantum lucrari possint christifideles dummodo contriti, confessi ac s. Communione refecti pias ad Deum preces effuderint pro sanctae Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

* 38. Concedendi christifidelibus ut *Indulgentias*, propter quas *confessio* saltem bis in mense requiritur, lucrari possint, etsi ob legitimum impedimentum inde a mense ad poenitentiae sacramentum non accesserint.

* 39. Concedendi ut omnes praedictae *Indulgentiae* applicari possint *per modum suffragii* animabus in purgatorio detentis.

* 40. Benedicendi crucifixos cum Indulgentia plenaria vulgo *toties quoties* nuncupata: idest a quocumque ex fidelibus in mortis periculo constitutis lucranda. Crassantibus autem epidemicis vel contagiosis morbis, concedendi ut fideles *in periculo mortis* constituti *Indulgentiam plenariam* lucrari possint, Christi crucifixi imaginem vel crucem deosculando; vel, ea deficiente, Ssinuni Iesu nomen corde saltem, si ore non potuerint, invocando.

Divinum Offi-
cium.

41. Concedendi ut, expleto Divino Officio diei, legitima concurrente causa, privatim recitari possit *matutinum cum laudibus* diei sequentis, *statim post meridiem*.

42. Concedendi ut ob legitimam gravemque rationem, de qua eius conscientia oneratur, *loco Divini Officii, rosarium* vel aliae preces recitari possint.

Vestes laica-
les.

43. Permittendi suis missionariis ut *vestes laicales* induere possint, si aliter vel transire ad loca eorum curae commissa, vel in eis commode permanere non potuerint.

Ars medica.

44. Permittendi suis missionariis ut *artes medicinae et chirurgiae* exercere valeant, dummodo in illis periti sint, operentur absque incisione, praeterquam ad sanguinem emittendum, et nihil exigant pro huiusmodi exercitio; et in curandis mulieribus ea vitent, quae sanctitatem characteris, quo insigniti sunt, dedecent.

Pensiones

45. *Assignandi pensiones* quasi-parochis vel missionariis ex infirmitate resignantibus quasi-paroecias vel missiones, in quas per decem annos incubuerunt, solvendas annuatim a successore, non excedentes tertiam partem fructuum quomodolibet provenientium ex quasi-paroeciis vel missionibus, deductis expensis.

Praeceptu in
festivum.

* 46. Dispensandi cum catholicis pauperibus, qui opera sua valde indigent, ut *serviliter laborare* valeant *diebus Dominicis*, exceptis Paschate et Pentecoste, post tamen sanctae Missae auditionem si possit audiri, si vero non possit, recitatis precibus suppletivis.

C) – Pro ipso Ordinario

47. *Asservandi* in sacello domus stabilis suae residentiae *Ssimum Eucharistiae Sacramentum*, ea lege, ut lampas indelenter ante tabernaculum luceat, clavis diligenter custodiat, aliaque iuxta liturgicas leges plene serventur.

48. *Lucrandi indulgentias*, quas aliis vi facultatum sibi concessarum impertiendas censuerit, impletis tamen conditionibus.

49. *Utendi ipse personaliter*, in iisdem tamen adiunctis, *facultatibus* seu permissionibus, quas, intra limites in praecedentibus articulis expressos, concedendas esse censuerit.

50. *Utendi throno cum baldachino et cappa magna* in Pontificalibus; nec non permittendi presbyteris in ecclesiis suae jurisdictionis celebrantibus ut sui *nominis* tamquam Antistitis sive in precibus ferialibus sive in *Canone Missae* mentio fiat: quatenus haec ipsi a iure concessa non fuerint.

Animadversiones

I. Praedictae facultates ea lege conceduntur, ut non omnes indiscriminatim *subdelegari* possint, sed illae tantum quae asterisco * notantur, seu quae habentur sub numeris: ic, 15, 17, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 34, 36, 37, 38, 39, 40, 46.

II. Ordinarius insuper supradictis omnibus facultatibus sive per se sive per alios uti tantum valeat *intra fines suae jurisdictionis*; casque gratis et sine ulla mercede exerceat, et facta mentione apostolicae delegationis.

III. Quod si forte *ex oblivione vel inadvertentia* ultra tempus supra praefinitum, seu ultra... hisce *facultatibus* Ordinarius *uti contingat*, absolutiones, dispensationes, concessionem omnes exinde impertitae uti ratae atque validae habeantur. Insuper *dati* ab Ordinario *precibus pro renovatione* seu prorogatione earundem facultatum, ipsae in suo robore *perseverare* censeantur, usque dum responsum S. C. ad eundem Ordinarium pervenerit.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die... mensis... anno...

Supplementum ad formulam maiorem

(idem pro tribus Formulis maioribus)

Vigore potestatis sibi a Ssmo D. N.... div. Prov. Papa ... tributae, haec S. Congregatio Christiano Nomini Propagando R. P. D. Ordinario... sequentes facultates concedit ad ... a die tamen computandum, quo aliae facultates (For-

inula... maior) datae sunt, et ad nonnas in eodem folio facultatum expressas sub capite *Animadversiones*; nempe:

1. *Erigendi* illas etiam *confraternitates* a S. Sede approbatas quarum instituendarum ius apostolico ex privilegio aliis reservatum est (can. 686, § 2), una excepta confraternitate Ssmi Rosarii, iisque adseribendi christifideles; ac *benedicendi coronas et scapularia earumdem confraternitatum propria*, cum applicatione omnium indulgentiarum et privilegiorum, quae Summi Pontifices iisdem confraternitatibus impertiti sunt.

2. *Subdelegandi* suis Missionariis facultatem christifideles *adseribendi confraternitatibus*, de quibus supra n. 1; ac *benedicendi coronas et scapularia earumdem confraternitatum propria*, cum applicatione omnium indulgentiarum et privilegiorum, quae Summi Pontifices iisdem confraternitatibus impertiti sunt.

3. *Subdelegandi* pariter suis Missionariis sequentem duplicem *facultatem* quae eidem Ordinario, qua Episcopo, in canone 349, § 1, n. 1, conceditur, nempe:

«) *benedicendi*, ritibus tamen ab Ecclesia praescriptis, *caetera omnia scapularia* a Sede Apostolica probata, eaque imponendi sine onere inscriptionis;

6) *erigendi*, ritibus pariter ab Ecclesia praescriptis, *stationes Viae Crucis*, cum omnibus indulgentiis, quae huiusmodi pium exercitium peragentibus a Summis Pontificibus impertitae sunt; et *applicandi easdem indulgentias crucibus et crucifixis* pro infirmis aliisque legitime impeditis, prae oculis habito decreto Sacrae Poenitentiariae diei 14 decembris anno 1917.¹

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die ... mensis... anno...

¹ Decretum. – - *Solvuntur dubia circa pium Viae Crucis exercitium et indulgentias eidem adnexas rite lucrandas* [zl. zl. S.t X (1918) p. 30-31].

Postquam, die 24 iulii 1912, a Suprema Sacra Congregatione S. Officii promulgatum fuit Decretum de Indulgentiis pio Viae Crucis exercitio adnexis, nonnulla dubia oborta sunt, quae Sacrae Poenitentiariae Apostolicae Tribunali solvenda sunt proposita; videlicet:

1) Utrum praedictum Decretum abrogaverit etiam pias Uniones

et pia Exercitia Viae Cnicis Perpetuae et Viae Crucis Viventis, cum indulgentiis quae eisdem respective sunt adnexae?

II. Utrum abrogatio coronarum, quas vocant Viae Crucis, et cuiusvis concessionis, quae eas respiciat, se extendat etiam ad illas Viae Crucis coronas, quae ante abrogationis Decretum fuerant legitime benedictae, indulgentiis ditatae et fidelibus iam distributae?

III. An per idem Decretum censendus sit abolitus usus crucium vel crucifixorum, quibus per facultates speciales, cuicumque tributas, adnexae fuerant indulgentiae Viae Crucis, lucrandae ab iis etiam qui nullo detinentur impedimento ab exercitio rite obeundo; et an huiusmodi cruces et crucifixi, qui fuerint iam benedicti et distributi, in posterum pro lucrandis indulgentiis valeant tantum in casu legitimi impedimenti?

IV. Utrum in usu crucifixorum cum adnexis indulgentiis Viae Crucis rite benedictorum, ad indulgentias lucrandas, requiratur Passionis Dominicae meditatio, vel saltem pia eiusdem recordatio; an sola sufficiat statutarum precum recitatio, viginti nempe *Pater* cum totidem *Ave, Maria, et Gloria*?

V. An laudato Decreto abrogata fuerint etiam Induits, quibus confessariis aliisve concessa est facultas impeditis commutandi preci iniunctas in alia pia opera?

VI. An eodem Decreto abolitae sint etiam illae concessionis, quibus permittitur, in stationibus singulis rite visitandis, ut multitudo populi fidelis in suo loco consistat, ibique pro qualibet statione assurgat tantum et genuflectat?

Et Sacra Pcnitentiaria respondendum censuit:

Ad *Negative*.

Ad II *Affirmative*.

Ad *Affirmative* ad utramque partem.

Ad IV *Affirmative* ad primam partem; *Negative* ad secundam.

Ad *Negative*, dummodo usus crucifixi benedicti non omittatur, et aliqua saltem addatur pia Passionis Dominicae memoria.

Ad VI. *Negative*, si agatur de publico exercitio in ecclesia, quod a multitudine fidelium in communi peragatur.

Quae responsa, in audientia diei 7 decembris vertentis anni ab infrascripto Cardinali Pcnitentiario Maiori relata, Ssmus D. N. Benedictus div. Prov. PP. XV adprobare rataque habere, contrariis quibuscumque non obstantibus, dignatus est, ac publici iuris fieri mandavit.

Datum Romae in S. Pcnitentiaria, die 14 decembris 1919

Gulielmus M. Card, van Rossum, *Poeni. maior*.

F. Borgongini Duca, 5. P. *Secretariat*.

210 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Formula prima (minor)

Vigore potestatis sibi a Ssmo D. N.... div. Prov. PP..., tributae, haec Sacra Congregatio Christiano Nomini Propagando Revmo P. D. Ordinario... sequentes facultates concedit ad...

A) - Circa Sacramenta et Sacros Ritus

Confirmatio. 1. Administrandi *Confirmationis Sacramentum*, servata instructione « De Confirmatione » in Appendice Ritualis Romani inserta.

Missa. 2. Permittendi suis missionariis ut *Missam* celebrare possint *in mari*, dummodo mare sit tranquillum, in loco tamen decenti; atque ut, in casu necessitatis, Missa celebrari queat *una hora post mediam noctem*.

3. Permittendi *thurificationem* in Missis cantatis a solo celebrante absque ministris, dummodo duo saltem clerici superpelliceo induti Missae inserviant.

Missae in Nativitate Domini. 4. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii *Ires Missae* statim post mediam noctem *Nativitatis Domini* celebrari possint, cum potestate administrandi fidelibus s. Communionem, cauto tamen ut omnia cum debita reverentia fiant.

Hebdomada maior. 5. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii *functiones Maioris Hebdomadae* celebrari valeant iuxta peculiarem Ritus a s. m. Benedicto PP. XIII propositum pro ecclesiis minoribus paroecialibus, in quibus ministrorum numerus vel copia cantorum ad praedictas sacras functiones solemniter peragendas haberi nequeat: dummodo tamen constet ibidem satis esse consultum reverentiae sacris mysteriis debitae, et quod nulla exinde abusui pateat occasio; et quatenus neque praedictus Ritus servari possit, permittendi ut in iisdem ecclesiis unica Missa lecta loco sollemnis, celebrari possit feria V in Coena Domini et Sabbato sancto.

Missae de Requie. 6. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii ter in hebdomada, extra Quadragesimam, *Missa privata de Requie* cele-

brari possit, etiam diebus ritus duplicis maioris et minoris, exceptis Dominicis, nec non feriis, vigiliis atque octavis privilegiatis, diebus tamen, quibus eadem Missa a Rubricis permittitur, computatis.

* 7. Permittendi *religiosis sororibus* sacrarii servitio additis ut sacra vasa sacrasque suppellectiles tangere, nec non *pallas, corporalia* et *purificatoria abluere* valeant.

Ablutio corporahum, etc.

* 8. Concedendi *infirmis decumbentibus*, de quibus certa spes non adsit ut cito convalescant, etiam ante finem mensis, a quo decumbunt, ut *v. Communionem* sumere possint bis vel ter in hebdomada; et si agatur de sacerdotibus vel religiosis, etiam quotidie, *non servato ieiunio*: hoc est etsi aliquam medicinam vel aliquid per modum potus antea sumpserint.

S. Communio pro infirmis.

* 9. Dispensandi, canonicis existentibus causis, super *impedimentis matrimonialibus* minoris gradus (can. 1042), tam publicis quam occultis, etiam multiplicibus, necnon super impedimentis mixtae religionis et disparitatis cultus.

Dispensationes matrimo-

Concedendo tamen has dispensationes, Ordinarius prae oculis habeat regulas statutas in Codice, a can. 1035 ad can. 1080 circa impedimenta in genere et in specie; et, in impedimentis mixtae religionis et disparitatis cultus, servatis conditionibus ab Ecclesia praescriptis: videlicet de amovendo a catholico coniuge perversionis periculo, ac de universa prole utriusque sexus in catholicae religionis sanctitate baptizanda et educanda; monita parte catholica de obligatione, qua tenetur, conversionem coniugis acatholici prudenter curandi; eaque lege ut, neque ante neque post matrimonium coram Ecclesia initum, partes adeant ministrum falsi cultus ad matrimonialem consensum praestandum vel renovandum. Si agatur vero de matrimoniis cum hebraeis vel mahumetanis, peculiari ratione oportet ut: constet de status libertate partis infidelis, ad removendum periculum polygamiae; absit periculum circumcisionis prolis; et si civilis actus sit ineundus, sit tantum caeremonia civilis, nullaue Mahumetis invocatio aut aliud superstitionis genus interveniat.

- Sanationes in
diw. * 10. *Sanandi in radice*, iuxta regulas in Codice a can. 1133 ad can. 1141 statutas, matrimonia ob aliquod impedimentum, de quo supra N. 9, nulliter contracta. In matrimoniis vero mixtis attentatis coram magistratu civili vel ministro acatholico sanatio in radice ne concedatur, nisi moraliter certum sit partem acatholicam universae prolis tam natae quam nasciturae catholicam educationem non esse impedituram. Quod autem attinet ad prolis legitimationem, Ordinarius prae oculis habeat canonem 1051.
- 7?) - Circa Absolutiones, Benedictiones,
Indulgentias, etc.
- Censura. * 11. Absolvendi ab omnibus *censuris*, sive simpliciter sive speciali modo Romano Pontifici reservatis.
- Vol., * 12. Dispensandi vel commutandi *vota privata* Sedi Ap. reservata, de quibus in can. 1309.
- Consecratio
calicis patenae, * 13. Consecrandi, iuxta formam in Pontificali Romano praescriptam, *calices, patenas* et *altarium lapides*, adhibitis tamen oleis ab Episcopo catholico benedictis.
- Coronae, cru
ccs, numisma * 14. Benedicendi solo crucis signo cum omnibus Indulgentijs a Sancta Sede concedi solitis *coronas* precatorias, *cruces*, parvas statuas et sacra *numismata*, et adnectendi coronis Indulgentias, quae a s. Birgitta et quae a Patribus Crucigeris nuncupantur.
- Benedicti.. 15. Impertiendi, praeter concessionem de qua in can. 914, ter in anno in solemnioribus festis *Benedictionem Papalem* iuxta praescriptam formulam cum Indulgentia plenaria ab iis lucranda, qui vere poenitentes, confessi et s. Communione refecti, eidem Benedictioni interfuerint. Deumque pro s. Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis oraverint.
- Indulgentiae. 16. Concedendi ut, servatis consuetis conditionibus, *Indulgentiam plenariam* in *primae Communionis* solemn.! distri-

butione et in s. *Confirmationis* administratione, christifideles ad s. Communionem vel Confirmationem rite accedentes lucrari possint.

* 17. Concedendi *Indulgentiam plenariam* primo *conversis* ab haeresi, servatis consuetis conditionibus.

18. Impertiendi *Indulgentiam plenariam* singulis ex clero, qui per quinque saltem dies *sacris Exercitiis* interfuerint, ac, sacrosanctum Missae sacrificium celebrantes vel saltem ad s. Synaxim accedentes, pias ad Deum preces effuderint pro s. Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

* 19. Concedendi Benedictionem Apostolicam cum *Indulgentia plenaria* omnibus christifidelibus, qui spiritualibus *Exercitiis* seu *sacris Missionibus*, de quibus in can. 1349, § 1, ultra medietatem interfuerint, benedictioni cum Cruce in fine postremae concionis impertiendae vere poenitentes, confessi ac sacra Communione refecti adstiterint, atque ecclesiam, in qua conciones huiusmodi habebuntur devote visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces effuderint pro sanctae Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

* 20. Concedendi in actu *visitationis* paroeciarum quasi-paroeciarum et missionum, nec non communitatum tam saecularium quam religiosorum, ut *Indulgentiam plenariam* una vice tantum lucrari possint christifideles, dummodo contriti, confessi ac s. Communione refecti pias ad Deum preces fuderint pro s. Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

* 21. Concedendi christifidelibus ut *Indulgentias*, propter quas *confessio* saltem bis in mense requiritur, lucrari possint, etsi ob legitimum impedimentum inde a mense ad poenitentiae sacramentum non accesserint.

* 22. Concedendi ut omnes praedictae *Indulgentiae* applicari possint *per modum suffragii* animabus in purgatorio detentis.

* 23. Benedicendi crucifixos cum *Indulgentia plenaria* vulgo *toties quoties* nuncupata: idest a quocumque ex fidelibus in mortis articulo constitutis lucranda. (Crassantibus autem epidemicis vel contagiosis morbis, concedendi ut fideles

in periculo mortis constituti Indulgentiam plenariam lucrari possint, Christi crucifixi imaginem vel crucem deosculando; vel, ca deficiente, Ssmum Iesu nomen corde saltem, si ore non potuerint, invocando.

Divinum Ofi-
ciu.

24. Concedendi ut, expleto Divino Oficio diei, legitima concurrente causa, privatim recitari possit *matutinum cum laudibus* diei sequentis, *statim post meridiem*.

Vestes laica
1rs.

25. Permittendi suis missionariis ut *vestes laicales* induere possint, si aliter vel transire ad loca eorum cura commissa, vel in eis commode permanere non potuerint.

Pensiones.

26. *Assignandi pensiones* quasi-parochis vel missionariis ex infirmitate resignantibus quasi-paroecias vel missiones, in quas per decem annos incubuerunt, solvendam annuatim a successore, non excedentem tertiam partem fructuum quomodolibet provenientium ex quasi-paroeciis vel missionibus, deductis expensis.

C) – Pro ipso Ordinario

27. Fruendi induito personali *altaris privilegiat* quotidiani, dummodo intuitu huius privilegii, nihil omnino praeter consuetam eleemosynam percipiat. ■

28. *Lucrandi Indulgentias*, quas aliis vi facultatum sibi concessarum impertiendas censuerit, impletis tamen conditionibus.

29. *Utendi ipse personaliter*, in iisdem tamen adiunctis, *facultatibus* seu permissionibus, quas, intra limites in praecedentibus articulis expressos, concedendas esse censuerit.

ANIMADVERSIONES

1 Praedictae facultates ca lege conceduntur, ut non omnes indiscriminatim *subdelegari* possint, sed illae tantum quae asterisco * notantur, seu quae habentur sub numeris: 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 17, 19, 20, 21, 22, 23

II. Ordinarius insuper supradictis omnibus facultatibus sive per se sive per alios uti tantum valeat *intra fines suae iurisdictionis*; easque gratis et sine ulla mercede exerceat, et facta mentione apostolicae delegationis.

III. Quod si forte *ex oblivione vel inadvertentia* ultra tempus supra praefinitum, seu ultra ... hisce *facultatibus* Ordinarium *uti contingat*, absolutiones, dispensationes, concessionnes omnes exinde impertitae uti ratae atque validae habentur. Insuper *datis* ab Ordinario *precibus pro renovatione* seu prorogatione carumdem facultatum, ipsae in suo robore *perserere* censeantur, usque dum responsum S. C. ad eundem Ordinarium pervenerit.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de
Propaganda Fide, die ... mensis ... anno Domini ...

211 – S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Formula secunda (minor)

*Vigore potestatis sibi a Ssmo D. N. ... Div. Prov. PP. ...
tributae, haec S. Congregatio Christiano Nomini Propagando
Rev. P. Domino Ordinario sequentes facultates concedit ad ...*

A) - Circa Sacramenta et Sacros Ritus

1. Concedendi suis missionariis facultatem *benedicendi* Aqua bap-
aquam baptismalem ca breviori formula, qua Missionariis Pe- sniahs.
 ruanis apud Indos Summus Pontifex Paulus III uti con-
 cessit. 1

2. Concedendi facultatem *administrandi Confirmationis Sacramentum* uni vel alteri ex suis sacerdotibus, in quacumque regione a sua residentia longe dissita, absente tamen quocumque Episcopo, servato Decreto Sacrae huius Congreg. dici 4 maii anni 1774, 2 atque Instructione « De Sacramento Confirmationis » in appendice Ritualis Romani inserta.

¹ Cf. *Rituale Romanum*, Appendix: *De Baptismo*.

2 Cf. *Collectanea*, 2a edit., n. 503.

Missae.

3. Permittendi ut *Missae* celebrari possit *in mari* dummodo mare sit tranquillum, in loco tamen decenti; atque ut, in casu necessitatis, *Missae* celebrari queat *una hora post mediam noctem*.

4. Permittendi *thurificationem* in *Missis* cantatis a solo celebrante absque ministris, dummodo duo saltem clerici superpelliceo induti *Missae* inserviant.

Missae in Na-
tivity Domi-
ni.

5. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii *tres Missae* statim post mediam noctem *Nativitatis Domini* celebrari possint, cum potestate administrandi fidelibus s. Communionem, cauto tamen ut omnia cum debita reverentia fiant.

Hebdomada
maior.

6. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii *functiones Maioris Hebdomadae* celebrari valeant iuxta peculiarem Ritus a s. m. Benedicto PP. XIII propositum pro ecclesiis minoribus paroecialibus, in quibus ministrorum numerus vel copia cantorum ad praedictas sacras functiones solemniter peragendas haberi nequeat: dummodo tamen constet ibidem satis esse consultum reverentiae sacris mysteriis debitae, et quod nulla exinde abusu pateat occasio; et quatenus neque praedictus Ritus servari possit, permittendi ut in iisdem ecclesiis unica *Missae* lecta, loco sollemnis, celebrari possit feria V in Coena Domini et Sabbato sancto.

Missae de Re-
quie.

7. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii ter in hebdomada, extra Quadragesimam, *Missae privatae de Requie* celebrari possit, etiam diebus ritus duplicis maioris et minoris, exceptis Dominicis, nec non feriis, vigiliis atque octavis privilegiatis, diebus tamen, quibus eadem *Missae* a Rubricis permittitur, computatis.

Missae voti-
vae.

8. Permittendi etiam in omnibus diebus festis et dominicis *Missam votivam de B. M. I.* iis qui, ob defectum oculorum aliamve infirmitatem, legere nequeant *Missas* singulis diebus occurrentes iuxta *Missalis Romani* rubricas.

9. Permittendi ut, insta de causa, *Ssimum Sacramentum cum duobus luminaribus* ex quacumque substantia confectis *exponi* possit.

Ssrmn Eucharistia.

* 10. Permittendi *religiosis sororibus* sacrarii servitio additis ut sacra vasa sacrasque supellectiles tangere, nec non *pallas, corporalia* et *purificatoria* *abluere* valeant.

Ablutio corporalium. etc.

* 11. Concedendi *infirmis decumbentibus*, de quibus certa spes non adsit ut cito convalescant, etiam ante finem mensis, a quo decumbunt, ut 5. *Communione* sumere possint bis vel ter in hebdomada; et si agatur de sacerdotibus vel religiosis, etiam quotidie, *noti servato ieiunio*: hoc est etsi aliquam medicinam vel aliquid per modum potus antea sumpserint.

S. Communio pro infirmis.

12. Conferendi, rationabili de causa, *Ordines minores* omnes simul, etiam cum prima tonsura.

S. Ordinatio.

13. Dispensandi, gravi tamen de causa, cum utriusque cleri *diaconis* super *defectus aetatis* unius anni, ut, eo non obstante, ad sacrum Presbyteratus ordinem promoveri possint, dummodo idonei sint, et dimidiam partem quarti anni cursus theologici rite, secundum Codicis praescriptiones can. 976, absolverint.

*
« *

* 14. Dispensandi, canonicis existentibus causis, super *impedimentis matrimonialibus* sive minoris sive maioris gradus (can. 1042), tam publicis quam occultis, etiam multiplicibus, iuris tamen ecclesiastici: exceptis impedimentis provenientibus ex sacro Presbyteratus ordine, ex defectu praescriptae aetatis et ex affinitate in linea recta, consummato matrimonio.

Dispensationes matrimoniales.

Concedendo tamen has dispensationes, Ordinarius prae oculis habeat regulas statutas in Codice, a can. 1035 ad can. 1080, circa impedimenta in genere et in specie; et, in impedimentis mixtae religionis et disparitatis cultus, servatis conditionibus ab

Ecclesia praescriptis: videlicet de amovendo a catholico coniuge perversionis periculo, ac de universa prole utriusque sexus in catholicae religionis sanctitate baptizanda et educanda; monita parte catholica de obligatione, qua tenetur, conversionem coniugis acatholici prudenter curandi; eaque lege ut, neque ante neque post matrimonium coram Ecclesia initum, partes adeant ministrum falsi cultus ad matrimonialem consensum praestandum vel renovandum. Si agatur vero de matrimoniis cum hebraeis vel mahumetanis, peculiari ratione oportet ut: constet de status libertate partis infidelis ad removendum periculum polygamiae; absit periculum circumcisionis prolis; et si civilis actus sit ineundus, sit tantum coeremonia civilis nullaue Mahumetis invocatio aut aliud superstitionis genus interveniat.

Sanationes in
IIIIC'

†5. *Sanandi in radice*, iuxta regulas in Codice a can. 1133 ad can. 1141 statutas, matrimonia ob aliquod impedimentum, de quo supra N. 14 nulliter contracta. Quod vero attinet ad prolis legitimationem, Ordinarius prae oculis habeat can. 1051.

* 16. *Sanandi pariter in radice matrimonia mixta* attentata coram magistratu civili vel ministro acatholico, dummodo moraliter certum sit partem acatholicam universae prolis tam natae quam nasciturae catholicam educationem non esse impedituram.

B) — Circa Absolutiones, Benedictiones,
Indulgentias, etc.

Censurae.

* 17. Absolvendi ab omnibus *censuris*, sive simpliciter sive speciali modo Romano Pontifici reservatis.

Vota.

* 18. Dispensandi vel commutandi *vota privata* Sedi Ap. reservata, de quibus in can. 1309.

Cor. nae. ru-
numisma

* 19. Benedicendi solo crucis signo cum omnibus Indulgentiis a Sede concedi solitis *coronas* preccatorias, *cruces*, parvas statuas et sacra *numismata*; et adnectendi coronis Indulgentias, quae a s. Birgitta et quae a Patribus Crucigeris nuncupantur.

20. Conferendi uni alterive ex suis sacerdotibus facultatem *consecrandi*, iuxta formam in Pontificali Romano praescriptam, *calices, patenas et altarium lapides*, adhibitis tamen oleis ab Episcopo catholico benedictis.

Consecratio
calicis, patenae,
etc.

* 21. *Erigendi* pium exercitium *Viae Crucis* ritu ab Ecclesia praescripto, cum applicatione omnium Indulgentiarum, quae huiusmodi exercitium peragentibus a Summis Pontificibus impertitae sunt; et applicandi easdem Indulgentias crucibus et crucifixis, pro infirmis aliisque legitime impeditis, prae oculis habito Decreto s. Poenitentiariae diei 14 decembris anno 1917. ¹

Viae cruci*.

22. Impertiendi, praeter concessionem de qua in can. 914, ter in anno in solemnioribus festis *Benedictionem Papalem* iuxta praescriptam formulam cum Indulgentia plenaria ab iis lucranda, qui vere poenitentes, confessi et s. Communione refecti eidem Benedictioni interfuerint, Deumque pro s. Fidei Propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis oraverint.

Benedictio
Papalis.

23. Concedendi ut, servatis consuetis conditionibus, *Indulgentiam plenariam* in *primae Communionis* solemni distributione et in s. *Confirmationis* administratione, christifideles ad s. Communionem vel Confirmationem rite accedentes lucrari possint.

Indulgentiae*

* 24. Concedendi *Indulgentiam plenariam* primo *conversis* ab haeresi, servatis consuetis conditionibus.

25. Impertiendi *Indulgentiam plenariam* singulis ex clero, qui per quinque saltem dies *sacris Exercitiis* interfuerint, ac, sacrosanctum Missae sacrificium celebrantes, vel saltem ad s. Synaxim accedentes, pias ad Deum preces effuderint pro s. Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

* 26. Concedendi Benedictionem Apostolicam cum *Indulgentia plenaria* omnibus christifidelibus, qui spiritualibus Exercitiis seu *sacris Missionibus*, de quibus in can. 1349, § 1, ultra medietatem interfuerint, benedictioni cum Cruce in fine postremae concionis impertiendae vere poenitentes, con-

¹ Cf. Notant ad Supplementum ad Formulam maiorem.

fessi ac sacra Communionem refecti adstiterint, atque ecclesiam, in qua conciones huiusmodi habebuntur devote visiterint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces effuderint pro sanctae Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

* 27. Concedendi in actu *visitationis* paroeciarum, quasi-paroeciarum et missionum, nec non communitatum tam saecularium quam religiosorum, ut *Indulgentiam plenariam* una vice tantum lucrari possint christifideles, dummodo contriti, confessi ac s. Communionem refecti pias ad Deum preces fuderint pro s. Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

* 28. Concedendi christifidelibus ut *Indulgentias*, propter quas *confessio* saltem bis in mense requiritur, lucrari possint, etsi ob legitimum impedimentum inde a mense ad poenitentiae sacramentum non accesserint.

* 29. Concedendi ut omnes praedictae *Indulgentiae* applicari possint *per modum suffragii* animabus in purgatorio detentis.

* 30. Benedicendi crucifixos cum Indulgentia plenaria, vulgo *toties quoties* nuncupata: id est a quocumque ex fidelibus in mortis articulo constitutis lucranda. Grassantibus autem epidemicis vel contagiosis morbis, concedendi ut fideles *in periculo mortis* constituti *Indulgentiam plenariam* lucrari possint, Christi crucifixi imaginem vel crucem deosculando; vel, ea deficiente, Ssmum Iesu nomen corde saltem, si ore non potuerint, invocando.

Divinum OM
c,u,n

31. Concedendi ut, expleto Divino Officio diei, legitima concurrente causa, privatim recitari possit *matutinum cum laudibus* diei sequentis, *statim post meridiem*.

32. Concedendi ut ob legitimam gravemque rationem, de qua eius conscientia oneratur, *loco Divini Officii, rosarium* vel aliae preces recitari possint.

i Vestem Lii i
CS

33. Permittendi suis missionariis ut *vestes laicales* induere possint, si aliter vel transire ad loca eorum curae commissae, vel in eis commode permanere non potuerint.

34. *Assignandi pensiones* quasi-parochis vel missionariis ex infirmitate resignantibus quasi-paroecias vel missiones, in quas per decem annos incubuerunt, solvendam annuatim a successore, non excedentem tertiam partem fructuum quomodolibet provenientium ex quasi-paroeciis vel missionibus, deductis expensis. Pensions,

C) – Pro ipso Ordinario

35. Fruendi *induito* personali altaris privilegiât! quotidiani, dummodo intuitu huius privilegii nihil omnino, praeter consuetam eleemosynam percipiat.

36. *Lucrandi Indulgentias*, quas aliis vi facultatum sibi concessarum impertiendas censuerit, impletis tamen conditionibus.

37. *Utendi* ipse *personaliter*, in iisdem tamen adiunctis, *facultatibus* seu permissionibus, quas, intra limites in praecedentibus articulis expressos, concedendas esse censuerit.

Animadversiones

I. Praedictae facultates ea lege conceduntur, ut non omnes indiscriminatim *subdelegari* possint, sed illae tantum quae asterisco * notantur, seu quae habentur sub numeris: 10, ii, 14, 15, 16, 17, 18, 19. 21, 24, 26, 27, 28, 29, 30.

II. Ordinarius insuper supradictis omnibus facultatibus sive per se sive per alios uti tantum valeat *intra fines suae iurisdictionis*; easque gratis et sine ulla mercede exerceat, et facta mentione apostolicae delegationis.

III. Quod si forte *ex oblivione vel inadvertentia* ultra tempus supra praefinitum, seu ultra... hisce*facultatibus* Ordinarium *uti* contingat, absolutiones, dispensationes, concessionem omnes exinde impertitae uti ratae atque validae habeantur. Insuper *dati* ab Ordinario *precibus pro renovatione* seu prorogatione earumdem facultatum, ipsae in suo robore *perseverare* censeantur, usque dum responsum S. C. ad eundem Ordinarium pervenerit.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die ... mensis ... anno ...

- S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Formula tertia (minor)

*Vigore potestatis sibi a Ssrno D. N. ... div. Prov. PP....
tributae, haec S. Congregatio Christiano Nomini Propagando
Rev. P. Domino Ordinario... sequentes facultates concedit ad...*

A) - Circa Sacramenta et Sacros Rit us

Aqua bap-
tismalis.

1. Concedendi suis missionariis facultatem *benedicendi aquam baptismalem* ea breviori formula, qua Missionariis Peruanis apud Indos Summus Pontifex Paulus III uti concessit. ¹

Sacramentum
Confirmationis»

2. Concedendi facultatem *administrandi Confirmationis Sacramentum* uni vel alteri ex suis sacerdotibus, in quacumque regione a sua residentia longe dissita, absente tamen quocumque Episcopo, servato Decreto Sacrae huius Congregationis d.4 mail an. 1774,2 atque Instructione «De Sacramento Confirmationis » in appendice Ritualis Romani inserta.

Missa.

3. Permittendi ut *Missa* celebrari possit, in casu necessitatis, etiam *sine ministro, sub dio el sub terra*, atque etiam *in mari*, dummodo mare sit tranquillum, in loco tamen decenti; etiam si altare sit fractum vel sine Reliquiis Sanctorum; et praesentibus haereticis, schismaticis, infidelibus et excommunicatis, si aliter celebrari non possit; atque ut *Missa* celebrari queat *una hora post mediam noctem*.

4. Permittendi ut *Missa* celebrari possit *cum uno luminari*, adhibendo in casu quodeumque lumen, dummodo cera ex apum industria confecta deficiat;nec non permittendi ut *Missa*

¹ Cf. Rituale Romanum, Appendix: *De Baptismo*.

• Cf. *Collectanea*, ζΑ edit., n. 503.

absque luminaribus celebrari possit, in locis ubi non inveniuntur olivae et nulla alia substantia ad lampades nutriendas inveniri potest: in casu tamen verae necessitatis, et graviter onerata conscientia ipsius Ordinarii.

5. Permittendi ut in utraque *purificatione calicis aqua tantum* adhiberi possit, dummodo tamen extrema adsit vini deficientia.

6. Permittendi *thurificationem* in Missis cantatis a solo celebrante absque ministris, dummodo duo saltem clerici superpelliceo induti Missae inserviant.

7. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii *tres Missae* statim post mediam noctem *Nativitatis Domini* celebrari possint, cum potestate administrandi fidelibus s. Communionem, cauto tamen ut omnia cum debita reverentia fiant.

Missae in Nativitate Domini.

8. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii *functiones Maioris Hebdomadae* celebrari valeant iuxta peculiarem Ritus a s. m. Benedicto PP. XIII propositum pro ecclesiis minoribus paroecialibus in quibus ministrorum numerus vel copia cantorum ad praedictas sacras functiones solemniter peragendas haberi nequeat: dummodo tamen constet ibidem satis esse consultum reverentiae sacris mysteriis debitae, et quod nulla exinde abusui pateat occasio; et quatenus neque praedictus Ritus servari possit, permittendi ut in iisdem ecclesiis unica Missa lecta loco sollemnis, celebrari possit feria V in Coena Domini et Sabbato sancto.

Hebdomada maior.

9. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii ter in hebdomada, extra Quadragesimam, *Missa privata de Requie* celebrari possit, etiam diebus ritus duplicis maioris et minoris, exceptis Dominicis, nec non feriis, vigiliis atque octavis privilegiâtes, diebus tamen, quibus eadem Missa a Rubricis permittitur, computatis.

Missae de Requie»

10. Permittendi etiam in omnibus diebus festis et Dominicis *Missam votivam de B. M. V.*, iis qui, ob defectum oculorum aliamve infirmitatem, legere nequeant Missas singulis diebus occurrentes iuxta Missalis Romani rubricas.

Missae votivae.

Ssiru Eucharistia.

n. Permittendi ut, iusta de causa, *Ssimum Sacramentum cum duobus luminaribus* ex quacumque substantia confectis *exponi* possit.

12. Permittendi ut, in locis ubi olivae non inveniuntur, et nulla alia substantia ad lampades nutriendas haberi potest, *Ssimum Sacramentum* etiam *sine lumine asservari* possit, in casu tamen verae necessitatis et graviter onerata conscientia ipsius Ordinarii.

13. Permittendi, si ab haereticis aut infidelibus sit periculum sacrilegii, ut *Ssimum Sacramentum* pro infirmis *sine lumine* in loco tamen decenti *retineri* possit.

Ablutio corporalium, etc.

* 14. Permittendi *religiosis sororibus* sacrarii servitio addictis ut sacra vasa sacrasque supellectiles tangere, nec non *pallas, corporalia* et *purificatoria abluere* valeant.

S. Communio pro infirmis.

15. Permittendi suis missionariis ut *administrare* valeant christianis graviter aegrotantibus *Ssimum Eucharistiam sine lumine* et sine superpelliceo et stola, dummodo constet de periculo cui exponerentur si induerent superpelliceum et stolam, lumenve accenderetur.

* 16. Concedendi *infirmis decumbentibus*, de quibus certa spes non adsit ut cito convalescant, etiam ante finem mensis, a quo decumbunt, ut s. *Communione* sumere possint bis vel ter in hebdomada; et si agatur de sacerdotibus vel religiosis, etiam quotidie, *non servato ieiunio*: hoc est etsi aliquam medicinam vel aliquid per modum potus antea sumpserint.

s. Ordinatio.

iy. Conferendi, rationabili de causa, *Ordines minores* omnes simul, etiam cum prima tonsura.

18. Permittendi, iusta de causa, ut suis subditis omnes *sacri Ordines*, etiam Presbyteratus, diebus ferialibus etsi continuis conferri possint.

19. Dispensandi, gravi tamen de causa, cum utriusque cleri *diaconis* super defectu aetatis decem et octo mensium,

ut, eo non obstante, ad s. Presbyteratus ordinem promoveri possint, dummodo idonei sint, et dimidiam partem quarti anni cursus theologici rite secundum Codicis praescriptiones can. 976, absolverint.

* 20, *Dispensandi, canonicis existentibus causis, super impedimentis matrimonialibus sive minoris sive maioris gradus* (can. 1042), tam publicis quam occultis, etiam multiplicibus, iuris tamen ecclesiastici: exceptis impedimentis provenientibus ex sacro Presbyteratus ordine, ex defectu praescriptae aetatis et ex affinitate in linea recta, consummato matrimonio. *Concedendo tamen has dispensationes, Ordinarius prae oculis habeat regulas statutas in Codice, a can. 1035 ad can. 1080, circa impedimenta in genere et in specie; et in impedimentis mixtae religionis et disparitatis cultus, servatis conditionibus ab Ecclesia praescriptis: videlicet de amovendo a catholico coniuge perversionis periculo, ac de universa prole utriusque sexus in catholicae religionis sanctitate baptizanda et educanda; monita parte catholica de obligatione, qua tenetur, conversionem coniugis acatholici prudenter curandi; eaque lege ut, neque ante neque post matrimonium coram Ecclesia initum, partes adeant ministrum falsi cultus ad matrimonialem consensum praestandum vel renovandum. Si agatur vero de matrimoniis cum hebraeis vel mahumetanis, peculiari ratione oportet ut: constet de status libertate partis infidelis, ad removendum periculum polygamiae; absit periculum circumcisionis prolis; et si civilis actus sit ineundus, sit tantum caeremonia civilis nullaue Mahumetis invocatio aliud superstitionis genus interveniat.*

Dispensationes matrimoniales.

*21. *Sanandi in radice, iuxta regulas in Codice a can. 1133 ad can. 1141 statutas, matrimonia ob aliquod impedimentum, de quo supra num. 20, nulliter contracta. Quod vero attinet ad prolis legitimationem, Ordinarius prae oculis habeat canonem 1051.*

Sanationes in
v'dK<

* 22. *Sanandi pariter in radice matrimonia mixta attentata coram magistratu civili vel ministro acatholico, dummodo moraliter certum sit partem acatholicam universae prolis*

tam natae quam nasciturae catholicam educationem non esse impedituram.

Privilegium
Paulinum.

* 23. Dispensandi cum gentilibus et infidelibus *plures uxores* habentibus, ut post conversionem et baptismum, quam ex illis maluerint, si etiam ipsa fidelis fiat, retinere possint, nisi prima voluerit converti.

Interpellationes.

* 24. Dispensandi super *interpellatione* coniugum in infidelitate relictorum pro omnibus *casibus ordinariis*, dummodo scilicet adhibitis antea omnibus diligentibus, etiam per publicas ephemerides ad reperiendum locum ubi coniux infidelis habitat, iisque in irritum cessis, constet saltem summarie et extraiudicialiter coniugem absentem moneri legitime non posse, aut monitum infra tempus in monitione praefixum suam voluntatem non significasse.

* 25. Itemque dispensandi super *interpellatione* coniugis in infidelitate relictis, siquidem certo constiterit, saltem summarie et extraiudicialiter, interpellationem fieri non posse sine evidenti *gravis damni* aut coniugi iam ad fidem converso aut christianis inferendi periculo.

* 26. Permittendi ut, accedente gravi causa, *interpellatio* coniugis infidelis *ante baptismum* partis quae ad fidem convertitur fieri possit; nec non, gravi pariter de causa, ab eadem interpellatione, ante baptismum partis quae convertitur, dispensandi, dummodo hoc in casu ex processu saltem summario et extraiudiciali constet interpellationem fieri non posse, vel fore inutilem.

J?) – Circa Absolutiones, Benedictiones, Indulgentias, etc.

Censurae.

¶ 27. Absolvendi ab omnibus *censuris*, sive simpliciter sive speciali modo Romano Pontifici reservatis.

Vota.

* 28. Dispensandi vel commutandi *vota privata* Sedi Ap. reservata, de quibus in can. 1309. I

* 29. Benedicendi solo crucis signo cum omnibus Indulgentiis a S. Sede concedi solitis *coronas* precatorias, *cruces*, parvas statuas et sacra *numismata*, et adnectendi coronis Indulgentias, quae a s. Birgitta et quae a Patribus Crucigeris nun-

Coranae. cru
crs, numisma
ta.

30. Conferendi uni altcrive ex suis sacerdotibus facultatem *consecrandi*, iuxta formam in Pontificali Romano praescriptam, *calices* et *altarium lapides*, adhibitis tamen oleis ab Episcopo catholico benedictis.

Consecratiu
calicis patenae,
etc.

* 31. *Erigendi* pium exercitium *Viae Crucis* ritu ab Ecclesia praescripto, cum applicatione omnium Indulgentiarum, quae huiusmodi exercitium peragentibus a Summis Pontificibus impertitae sunt; et applicandi easdem Indulgentias crucibus et crucifixis, pro infirmis aliisque legitime impeditis, prae oculis habito Decreto Sacrae Poenitentiariae diei 14 decembris an. 1917. ¹

Vint Crucis.

32. Impertiendi, praeter concessionem de qua in can. 914, ter in anno in solemnioribus festis *Benedictionem Papalem* iuxta praescriptam formulam cum Indulgentia plenaria ab iis lucranda, qui vere poenitentes, confessi et s. Communionem refecti, eidem Benedictioni interfuerint, Deumque pro s. Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis oraverint.

Benedictio
Papulis.

33. Concedendi ut, servatis consuetis conditionibus, *Indulgentiam plenariam* in *primae Communionis* solemni distributione et in s. *Confirmationis* administratione, christifideles ad s. Communionem vel Confirmationem rite accedentes lucrari possint.

Indulgentiae.

' 34. Concedendi *Indulgentiam plenariam* primo *conversis* ab haeresi consuetis conditionibus.

¹ Cf. Notam ad Supplementum ad ΕοπηυΙιυη maiorem

35. Impertiendi *Indulgentiam plenariam* singulis ex clero, qui per quinque saltem die *sacris Exercitiis* interfuerint, ac, sacrosanctum Missae sacrificium celebrantes, vel saltem ad s. Synaxim accedentes, pias ad Deum preces effuderint pro s. Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

* 36. Concedendi Benedictionem Apostolicam cum *Indulgentia plenaria* omnibus christifidelibus, qui Exercitiis spiritualibus seu *sacris Missionibus*, de quibus in can. 1349 § 1, ultra medietatem interfuerint, benedictioni cum Cruce in fine postremae concionis impertiendae vere poenitentes, confessi ac sacra Communione refecti adstiterint, atque ecclesiam, in qua conciones huiusmodi habebuntur devote visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces effuderint pro sanctae Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

* 37. Concedendi in actu *visitationis* paroeciarum, quasi-paroeciarum et missionum, nec non communitatum tam secularium quam religiosorum, ut *Indulgentiam plenariam* una vice tantum lucrari possint christifideles, dummodo contriti, confessi ac s. Communione refecti pias ad Deum preces effuderint pro s. Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

* 38. Concedendi christifidelibus ut *Indulgentias*, propter quas *confessio* saltem bis in mense requiritur, lucrari possint, etsi ob legitimum impedimentum inde a mense ad poenitentiae sacramentum non accesserint.

* 39. Concedendi ut omnes praedictae *Indulgentiae* applicari possint *per modum suffragii* animabus in purgatorio detentis. |.Jjj|

* 40. Benedicendi crucifixos cum *Indulgentia plenaria* vulgo *toties quoties* nuncupata: idest a quocumque ex fidelibus in mortis articulo constitutis lucranda. Crassantibus autem epidemicis vel contagiosis morbis, concedendi ut fideles *in periculo mortis* constituti *Indulgentiam plenariam* lucrari possint, Christi crucifixi imaginem vel crucem deosculando; vel, ea deficiente, Ssmum Iesu nomen corde saltem, si ore non potuerint, invocando.

41. Concedendi ut, expleto Divino Officio diei, legitima concurrente causa, privatim recitari possit *matutinum cum laudibus* diei sequentis, *statim post meridiem*.

Divinum Offi-
cium.

42. Concedendi ut ob legitimam gravemque rationem, de qua eius conscientia oneratur, *loco Divini Officii, Rosarium* vel aliae preces recitari possint.

43. Permittendi suis missionariis ut *vestes laicales* induere possint, si aliter vel transire ad loca eorum curae commissa, vel in eis commode permanere non potuerint.

Vestes laicales

44. Permittendi suis missionariis ut *artes medicinae et chirurgiae* exercere valeant, dummodo in illis periti sint, operentur absque incisione, praeterquam ad sanguinem emittendum, et nihil exigant pro huiusmodi exercitio; et in curandis mulieribus ea vitent, quae sanctitatem characteris, quo insigniti sunt, dedecent.

Ars medica.

45. *Assignandi pensiones* quasi-parochis vel missionariis ex infirmitate resignantibus quasi-paroecias vel missiones, in quas per decem annos incubuerunt, solvendam annuatim a successore, non excedentem tertiam partem fructuum quomodolibet provenientium ex quasi-paroeciis vel missionibus, deductis expensis.

Pensiones.

* 46. Dispensandi cum catholicis pauperibus, qui opera sua valde indigent, ut *serviliter laborare* valeant *diebus Dominicis*, exceptis Paschate et Pentecoste, post tamen s. Missae auditionem si possit audiri, si vero non possit, recitatis precibus supplctivis.

Praeceptum
festivum.

C) - Pro ipso Ordinario

47. Fruendi *induito* personali *altaris privilegio* quotidiani, dummodo intuitu huius privilegii, nihil omnino praeter consuetam eleemosynam percipiat.

48. *Lucrandi Indulgentias*, quas aliis vi facultatum sibi concessarum impertiendas censuerit, impletis tamen conditionibus.

49. *Utendi* ipse *personaliter*, in iisdem tamen adiunctis, *facultatibus* seu permissionibus, quas, intra limites in praecedentibus articulis expressos, concedendas esse censuerit.

Animadversiones

I. Praedictae facultates ea lege conceduntur, ut non omnes indiscriminatim *subdelegari* possint, sed illae tantum quae asterisco * notantur, seu quae habentur sub numeris: 14, 16, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 34, 36, 37, 38, 39, 4°, 46;

II. Ordinarius insuper supradictis omnibus facultatibus sive per se sive per alios uti tantum valeat *intra fines suae iurisdictionis*; easque gratis et sine ulla mercede exerceat, et facta mentione apostolicae delegationis.

III. Quod si forte *ex oblivione vel inadvertentia* ultra tempus supra praefinitum, seu ultra ... hisce *facultatibus* Ordinarum *uti* contingat, absolutiones, dispensationes, concessionem omnes exinde impertitae ut ratae atque validae habentur. Insuper *dati* ab Ordinario *precibus pro renovatione* seu prorogatione earumdem facultatum, ipsae in suo robore *perseverare* censeantur, usque dum responsum S. C. ad eundem Ordinarium pervenerit. I

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die... mensis... anno...

Supplementum ad formulam minorem (idem pro tribus Formulis minoribus)

Vigore potestatis sibi a Ssmo D. N.... Prov. div. Papa ... tributae, haec S. Congregatio Christiano Nomini Propagando R. P. D. Ordinario... sequentes facultates concedit ad... a die tamen computandum, quo aliae facultates (Formula... minor) datae sunt, et ad normas in eodem folio facultatum expressas sub capite *Animadversiones*, nempe:

1. *Erigendi* illas etiam *Confraternitates* a S. Sede approbatas quarum instituendarum ius apostolico ex privilegio aliis reservatum est (can. 686, § 2), una excepta Confraterni-

tate Ssmi Rosarii, iisque adseribendi Christifideles; ac *benedicendi Coronas et Scapularia earumdem Confraternitatum propria*, cum applicatione omnium Indulgentiarum et Privilegiorum, quae Summi Pontifices iisdem Confraternitatibus impertiti sunt.

2. *Subdelegandi* suis Missionariis facultatem *adseribendi Confraternitatibus*, de quibus supra *η. i*, Christifideles; ac *benedicendi Coronas et Scapularia earumdem Confraternitatum propria*, cum applicatione omnium Indulgentiarum et Privilegiorum, quae Summi Pontifices iisdem Confraternitatibus impertiti sunt.

3. *Benedicendi*, ritibus tamen ab Ecclesia praescriptis, *omnia Scapularia* a Sede Apostolica probata, eaque imponendi sine onere inscriptionis.

Hanc pariter facultatem Ordinarius suis Missionariis subdelegare potest.

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die... mensis... anno...

213 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[n. 2267-31 prot.]

Formula extra ordinem ¹

Vigore potestatis sibi a Ssmo D. N.... Div. Prov. PP. ... tributae, haec S. Congregatio Christiano Nomini Propagando Excmo Domino Ordinario sequentes facultates concedit ad...

A) – Circa Sacramenta et Sacros Ritus

i. Permittendi celebrationem *trium Missarum* de ritu in *nocte Nativitatis D. N. 1. C.* in ecclesiis Religiosorum non comprehensis in can. <821, § 3, cum facultate pro adstantibus ad S. Synaxim accedendi, ita tamen ut dictae tres Missae ab uno eodemque Sacerdote celebrentur.

Missae in Nativitate Domini.

¹ Pro Dioecibus: Samjewo, Banjaluca, Mostar, Antivari, Scopia.

Hebdomada
maior.

2. Permittendi *celebrationem Ss. Missae Sacrificii Ferialia V* in Coena Domini, facta licentia personis habitualiter in Communitate commorantibus sese reficiendi S. Synaxi, etiam ad adimplendum praeceptum paschale.

3. Quando in Missa Hebdomadae Maioris dicitur *Passio*, pro sacerdotibus qui, praehabita facultate, *binas Missas* rite celebrant, legendi in una Missa tantum ex *Passione* postremam partem {*Altera autem die*, etc. praemissis: *Munda cor meum*, etc. — *Sequentia sancti Evangelii secundum .{Matthaeuni}*).

Missa de re-
quit.

4. Celebrandi *Missam de requie* lectam *semel in Hebdomada* ab Ordinario in proprio Oratorio; dummodo non occurrat Festum ritus duplicis, primae aut secundae classis, Dominica aut Festum de praecepto etiam suppresso, necnon Octava privilegiata, Feria Quadragesimae, Quatuor Temporum, II Rogationum, Vigilia aut Feria in qua anticipanda vel primo reponenda est Missa Dominicae: servatis de cetero Rubricis.

Onera Missarum
t uin.

5. *Reducendi* per quinquennium, ob diminutionem reddituum, perpetua *Missarum onera* ad rationem eleemosynae in dioecesi legitime vigentis, quoties nemo sit qui de iure teneatur et utiliter cogi queat ad eleemosynae augmentum, et sub lege ut de Missarum ita reductarum satisfactione a singulis celebrantibus Curia dioecesana quovis anno legitime doceatur.

6. *Transferendi* per quinquennium intra fines dioecesis *onera Missarum in dies*, ecclesias vel altaria alia a fundatione statuta, dummodo adsit vera necessitas nec divinus cultus idcirco minuatur aut populi commoditati praeiudicium inferatur, exceptis tamen legatis quae in certis locis adimpleri facile possunt per eleemosynae augmentum, et cauto ut de translatarum Missarum satisfactione quovis anno Curia dioecesana a singulis celebrantibus legitime doceatur.

7. *Transferendi* per quinquennium *exuberantia Missarum onera* etiam *extra dioecesim*, cauto tamen ut quam maximus Missarum numerus intra fines dioecesis celebretur atque admissim servantur praescripta Codicis iuris canonici circa cautelas adhibendas in Missis committendis.

8. Permittendi Monialibus *descensum in ecclesiam*, ut ipsae eam maiori sollertia mundare et decorare possint, exeuntibus prius ab ecclesia extraneis omnibus, non exceptis ipsis Confessario et Monasterio inservientibus et extra Claustra degentibus; portae illius claudantur et claves Superiorissae tradantur. Moniales vero semper binae sint et porta per quam aditus interior ad ecclesiam patet, duplici clavi claudatur, quarum una a Superiorissa, altera a Sanctimoniali ab Ordinario deputanda custodiatur et non aperiatur nisi in casibus enunciatis et cum praescriptis cautelis.

Mundatio ecclesiae.

9. *Deputandi* Vicarium Generalem vel alium sacerdotem, in aliqua ecclesiastica dignitate constitutum, ad *altaria fixa et portatilia* consecranda, servato ritu et forma Pontificalis Romani.

Murium et sacrorum vasorum consecratio.

10. Deputandi sacerdotes, si fieri potest, in aliqua ecclesiastica dignitate constitutos, ad *altaria fixa et portatilia* exsecrata consecranda, adhibita breviori *formula B* pro casibus can. 1200, § 2 C. I. C.; dum in casu can. 1200, § 1, iam indulta fuit per ipsum canonem facultas et adhibenda est *formula A*.

11. *Deputandi* Vicarium Generalem vel alium sacerdotem, in aliqua ecclesiastica dignitate constitutum, *ad consecrandos calices et patenas* servato ritu et forma Pontificalis Romani.

12. Dispensandi, etiam pro Religiosis exemptis, *super defectu aetatis canonicae* ad Sacrum Ordinem presbyteratus, scilicet:

S. Ordinatio.

a) super eiusdem defectu usque ad duodecim menses, dummodo ordinandi a suis Superioribus litteras dimissoriales acceperint et ceteras habeant qualitates a sacris canonibus requisitas ac praesertim curriculum theologicum expleverint ad normam canonis 976, § 2, C. 1. C.;

A) super eodem defectu etiam ultra duodecim menses at non ultra sexdecim, dummodo alumni ne gaudeant vel indigeant alia apostolica dispensatione, servatisque ceteris conditionibus, ut sub lit. a).

13. Dispensandi *iusta et rationabili ex causa* super monialibus *impedimentis minoris gradus*, quae in can. 1042

Dispensatio nrs matrimo-

male et sana- recensentur, nec non super impedimentis *impedientibus*, de
 ""u'inrelise, lfl can 1058, ad effectum tantum matrimonium con-
 trahendi.

14. *Dispensandi ex gravi urgentique causa*, quoties periculum sit in mora et matrimonium nequeat differri usque dum dispensatio a Sancta Sede obtineatur, super impedimentis infra recensitis:

a) *consanguinitatis in secundo gradu aut in tertio cum primo mixtis*, dummodo nullum exinde scandalum aut admiratio exoriatur;

b) *consanguinitatis in secundo lineae collateralis gradu*;

c) *affinitatis in primo lineae collateralis gradu aequali vel mixto cum secundo*;

d) *publicae honestatis in primo gradu*, dummodo nullum subsit dubium quod coniux esse possit proles ab altero contrahentium genita.

15. *Dispensandi tempore et in actu Sacrae Pastoralis Visitationis Sacrarum Missionum*, et non ultra, *super omnibus matrimonialibus impedimentis supra memoratis cum iis qui in concubinato vivere reperiuntur*.

16. *Sanandi in radice* matrimonia nulliter contracta ob aliquod ex impedimentis *iuris ecclesiastici maioris vel minoris gradus*, exceptis iis provenientibus ex sacro presbyteratus Ordine et affinitate in linea recta, matrimonio consummato, si magnum adsit incommodum requirendi a parte, ignara nullitatis matrimonii, renovationem consensus, dummodo tamen prior maritalis consensus perseveret et absit periculum divortii; monita tamen parte conscia impedimenti de effectu huius sanationis et debita facta adnotatione in libro baptizatorum et matrimoniorum.

Adnotanda, - i° *Ordinarius recensitis facultatibus, sive per se sive per alias idoneas ecclesiasticas personas ad hoc specialiter deputandas, uti poterit in matrimoniis contrahendis et nulliter contractis cum suis subditis ubique commorantibus et aliis omnibus in proprio territorio actu degentibus, facta in unoquoque casu expressa mentione huius Apostolicae delegationis ad normam canonis 1057.*

2° *In tisu earumdum facultatum prae oculis habeantur quae in can. 1048 ad 1054 statuta reperiuntur.*

30 *Ordinarius, in fine cuiuslibet anni, referat ad Sacram Congregationem de Propaganda Fide, de numero et specie dispensationum quas vigore praesentis Indulti ipse fuerit elargitus.*

17. *Dispensandi, iustis gravibusque accedentibus causis, cum subditis etiam extra territorium aut non subditis intra limites proprii territorii, super impedimento mixtae religionis, et, si casus ferat, etiam super disparitate cultus, ad cautelam; quoties prudens dubium oriatur de collatione baptismi partis acatholicae; quatenus ante nuptias pars acatholica ad veram religionem adduci aut catholica ab ipsis nuptiis absterreri nequiverit, dummodo prius regulariter ad praescriptum Cod. I. C. can. 1061, §2, cautum omnino sit conditionibus ab Ecclesia requisitis, et ipse Ordinarius moraliter certus sit easdem impletum iri, scilicet: ex parte nupturientis acatholici de amovendo a parte catholica perversionis periculo, et ab utroque contrahente de universa prole utriusque sexus in catholicae religionis sanctitate omnino baptizanda et educanda; declarata insuper parti catholicae obligatione, qua tenetur, prudenter curandi conversionem coniugis ad fidem catholicam.*

Nupturientes autem moneantur se, ante vel post matrimonium coram Ecclesia initum, ministrum quoque acatholicum ad matrimonialem consensum praestandum vel renovandum adire non posse, ad mentem Cod. I. C. can. 1063, § i, sub poena excommunicationis latae sententiae Ordinario reservatae a parte catholicae incurrendae, iuxta can. 2319, § i, n. i°, stricte caeteroquin servatis quae de parochi in casu agendi ratione statuta sunt in can. 1063, § 2.

Quod si partes actu in concubinato vivant, provideatur opportunis modis ut scandalum, si adsit, removeatur et pars catholica ad gratiam Dei recipiendam rite disponatur, praevia eius absolutione ab excommunicatione contracta, si forte matrimonium attentatum fuerit coram ministro acatholico, eique impositis congruis poenitentiis salutaribus.

18. *Sanandi in radice matrimonia attentata coram officiali civili vel ministro acatholico a suis subditis etiam extra territorium aut non subditis, intra limites proprii territorii, cum*

impedimento mixtae religionis aut disparitatis cultus, dummodo consensus in utroque coniuge perseveret, isque legitime renovari non possit, sive quia pars acatholica de invaliditate matrimonii moneri nequeat sine periculo gravis damni aut incommodi a catholico coniuge subeundi; sive quia pars acatholica ad renovandum coram Ecclesia matrimonialem consensum, aut ad cautiones praestandas, ad praescriptum Cod. I. C. can. 1601, § 2, ullo modo induci nequeat; *exceptis* casibus: 1° in quo *pars acatholica adversatur baptismo vel catholicae educationi prolis* utriusque sexus natae vel nasciturae; 2° in quo *ante attentatum matrimonium*, sive privatim sive per publicum actum, *partes se obstrinxerunt educationi non catholicae prolis*, uti supra: dummodo aliud non obstet canonicum impedimentum dirimens, super quo ipse Ordinarius dispensandi aut sanandi facultate non polleat.

Ipse autem Ordinarius serio moneat partem catholicam de gravissimo patrato scelere, salutare ei poenitentias imponat et, si casus ferat, eam ab excommunicatione absolvat iuxta Cod. I. C. can. 2319, § 1, n. i°, simulque declaret ob sanationis gratiam a se acceptatam, matrimonium effectum esse validum, legitimum et indissolubile iure divino et prolem forte susceptam vel suscipiendam legitimam esse; eique insuper gravibus verbis in mentem revocet obligationem, qua semper tenetur, pro viribus tutandi baptismum et educationem universae prolis utriusque sexus, tam forte natae quam forsitan nasciturae, in catholicae religionis sanctitate et prudenter curandi conversionem coniugis ad fidem catholicam.

Cum autem de matrimonii validitate et prolis legitimatione in foro externo constare debeat, Ordinarius mandet ut singulis vicibus documentum sanationis cum attestazione peractae executionis diligenter custodiatur in Curia locali, nec non curet, nisi pro sua prudentia aliter iudicaverit, ut in libro baptizatorum paroeciae, ubi pars catholica baptismum recepit transcribatur notitia sanationis matrimonii, de quo actum est, cum adnotatione diei et anni.

Mens autem est huius S. C. ut Episcopus hanc facultatem per se ipse personaliter exercent, scilicet nemini subdeleget.

Adnotanda. – i° In singulis praefatis sive sanationibus sive dispensationibus concedendis, Ordinarius expressam faciat mentionem Apostolicae delegationis (Cod. I. C., can. 1057).

20 Ordinarius in fine cuiuslibet anni referat ad S. Congregationem de Propaganda Fide de numero et specie dispensationum vigore praesentis Indulti elargitarum.

19. Dispensandi super occulto criminis impedimento, dummodo sit absque ulla machinatione, et agatur de matrimonio iam contracto; monitis putatis coniugibus de necessaria consensus secreta renovatione, ac iniuncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

Item dispensandi super eodem occulto impedimento, dummodo pariter sit absque ulla machinatione, etiam in matrimoniis contrahendis, iniuncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

20. Dispensandi ad petendum debitum conjugale cum transgressore voti castitatis perfectae et perpetuae, privatim post completum xvm aetatis annum emissi, qui matrimonium cum dicto voto contraxerit, huiusmodi poenitentem monendo, ipsum ad idem votum servandum teneri tam extra licitum matrimonii usum quam si coniugi supervixerit.

Debitum con-
'uu-'

B) – Circa absolutiones

21. Absolvendi quoscumque poenitentes (exceptis haereticis haeresim inter fideles e proposito disseminantibus) a quibusvis censuris et poenis ecclesiasticis ob haereses tam nemine audiente quam coram aliis externatas incursis, postquam tamen poenitens magistros ex professo haereticalis doctrinae, si quos noverit, ac personas ecclesiasticas et religiosas, si quas hac in re complices habuerit, prout de iure, denunciaverit; et quatenus ob iustas causas huiusmodi denuntiatio ante absolutionem peragi nequeat, facta ab eo seria promissione denunciationem ipsam peragendi cum primum et quo meliori modo fieri poterit, et postquam in singulis casibus haereses coram absolvente secreto abiuraverit; iniuncta pro modo excessuum gravi poenitentia salutari cum frequentia sacramentorum, et obligatione se retractandi apud

personas coram quibus haereses manifestavit, atque illata scandala reparandi.

22. *Absolvendi* a censuris eos qui *impediverint* directe vel indirecte *exercitium iurisdictionis* ecclesiasticae sive interni sive externi fori, ad hoc recurrentes ad quamlibet laicalem potestatem.

23. *Absolvendi* a censuris et a poenis ecclesiasticis *circa duellum* statutis, in casibus dumtaxat ad forum externum non deductis; iniuncta gravi poenitentia salutari et aliis iniunctis, quae fuerint de iure iniungenda.

24. *Absolvendi* a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui nomen dederint *sectae massonicae* aliisque eiusdem generis associationibus, quae contra Ecclesiam vel legitimas civiles potestates machinantur; ita tamen ut a respectiva secta vel associatione omnino se separent camque abiurent; denuncient, iuxta can. 2336, § 2, personas ecclesiasticas et religiosas, si quas eidem adscriptas noverint; libros, manuscripta ac signa eandem respicientia, si qua retineant, in manus absolventis tradant, ad S. Officium quamprimum caute transmittenda aut saltem, si iustae gravesque causae id postulent, destruenda; iniuncta pro modo culparum gravi poenitentia salutari cum frequentatione sacramentalis confessionis et obligatione illata scandala reparandi.

C) – Circa Religiosos

25. *Absolvendi* a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui *clausuram* Regularium utriusque sexus sine legitima licentia ingressi fuerint, necnon qui eos introduxerint vel admiserint; dummodo tamen id factum non fuerit ad finem utcumque graviter criminis, etiam effectu non secuto, nec ad externum forum deductum; congrua pro modo culpae poenitentia salutari iniuncta.

26. Dispensandi, ad petitionem Superiorum, *super illegitimitate* natalium ad *ingrediendum in Religionem*, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, dummodo ne agatur de prole sacrilego commercio orta, et dispensati ad munia maiora ne eligantur iuxta praescriptum can. 504.

27. *Dispensandi super aetatis excessu* pro admittendis ad habitum religiosum, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, praevio, in singulis casibus, consensu Superiorissae Generalis, vel Provincialis et respective Consilii dummodo postulantes aetatem 40 annorum ne excesserint et polleant caeteris qualitatibus requisitis.

28. *Dispensandi super dotis defectu* cum Monialibus et Sororibus in toto vel in parte, dummodo status oeconomicus Instituti detrimentum ne patiatur et postulantes talibus sint praeditae qualitatibus, ut eas magnae utilitati Instituto fore certa spes habeatur.

29. *Confirmandi Confessorium* ad quartum et quintum triennium, dummodo maioris partis Religiosarum, convocatis etiam iis, quae in iis negotiis ius non habent ferendi suffragium consensus capitulariter ac per secreta suffragia praestandus prius accedat, proviso pro dissentientibus, si quae sint ac velint.

30. *Permittendi Monialibus egressum e claustris urgente casu operationis chirurgicae* subeundae, quamvis non secumferat periculum mortis imminentis aut gravissimi mali, per tempus stricte necessarium, praescriptis debitis cautelis.

4

D) – Circa Benedictiones et Indulgentias

31. *Benedicendi obiecta pietatis signo crucis*, servatis ritibus ab Ecclesia praescriptis. Occasione tamen visitationis pastoralis, quando multi petunt et plura ac varia exhibent eiusmodi obiecta benedicenda, saepe etiam cum diversis formulis, hisce in casibus permittitur unica formula brevior, dum fit signum crucis super obiecta, nempe: « Benedicat haec omnia Deus, Pater et Filius et Spiritus Sanctus. Amen ».

32. *Concedendi*, suetis sub conditionibus:

.4) *Plenariam* Indulgentiam, lucranda a christifidelibus, qui:

«) *Missae in Pontificalibus ab Ordinario celebratae*, die ab ipsomet Ordinario semel in anno in singulis dioecesis locis designanda, adstiterint;

b) *ecclesiam vel publicum aut semipublicum oratorium, in actu quo ibi Ordinarius pastorem Visitationem peregerit, devote visitaverint;*

r) *tempore dioecesis Synodi, visitaverint ecclesiam, in qua ipsa Synodus habetur;*

d) *die generalis communionis, semel in anno, in ecclesia ab Ordinario indictae, sacris Epulis ibidem reficiantur;*

e) *tempore Missionum, quae de Ordinarii licentia in dioecesi habentur, saltem dimidium sacrarum concionum audierint;*

B) *Partialem Indulgentiam* cc dierum, acquirendam ab iis, qui cuilibet ex concionibus, de quibus supra sub lit. e), devote interfuerint.

Animadversiones

Adnotanda. i° *Ordinarius recensitis facultatibus, tum absolvendi a censuris tum dispensandi, pro foro conscientiae, etiam extra sacramentalem confessionem cum suis subditis, et extra dioecesim quoque, quatenus vel ipse vel subditus vel uterque extra dioecesim fuerint, necnon cum non subditis intra limites proprii territorii, ex speciali Sedis Apostolicae auctoritate ipsi concessa, uti valebit; easque intra fines dioecesis tantum Canonico Poenitentiario necnon Vicariis Foraneis, pro foro pariter conscientiae et in actu sacramentalis confessionis dumtaxat, etiam habitualiter, si ipsi placuerit, aliis vero confessariis cum ad ipsum Ordinarium in casibus particularibus poenitentium recursum habuerint, pro exposito casu impertiri poterit, nisi ob peculiares causas aliquibus confessariis specialiter deputandis per tempus, arbitrio suo statuendum, illas communicare indicabit.*

2° *Ordinarius facultatem praefatas Indulgentias concedendi nemini delegare potest, sed per se ipse tantum exercere debet.*

214 – IUSIURANDUM FIDELITATIS

Ab iis praestandum qui electi sunt ad ecclesiam residentialem

Ego ... electus... semper fidelis et obediens ero beato Petro Apostolo sanctaeque apostolicae romanae Ecclesiae, ac Domino nostro, Domino ... eiusque legitimis successoribus. Nec solum eos debito honore prosequar, verum etiam pro viribus filiali devotione curabo ut debitus ipsis honor ab omnibus praestetur eosque nemo afficiat iniuria. Eos quoque, qui ab ipsis missi eorum repraesentant personam, honorifice excipiam et in omnibus necessitatibus et indigentis, quantum in me erit, adiuvabo. Iura, honores, privilegia et auctoritatem S. R. Ecclesiae, Domini nostri Papae eiusque successorum conservare, defendere, augere et promovere curabo. Eidem Srho Domino aperiam fideliter, vel mediate vel immediate, si casus ferat, quidquid contra auctoritatem et iurisdictionem Ecclesiae romanae a quopiam contigerit attentari. Possessiones ad mensam meam pertinentes, ne de consensu quidem mei Capituli, alienare contra sacros canones unquam praesumam, sed omni qua par est diligentia conservare studebo. Ad concilium vocatus, nisi iusta et canonica excuser causa, quovis seposito praetextu, veniam. Regulas SS. Patrum, decreta, ordinationes seu dispositiones, reservationes, provisiones et mandata apostolica totis viribus observabo et faciam ut ab aliis observentur. Puritatem fidei firmiter conservare studebo; errantibus in fide nullum favorem praestabo. Temporibus praescriptis per decretum sacrae Congregationis Consistorialis: A *remotissima* diei trigesimae primae decembris anni millesimi nongentesimi noni,¹ Apostolorum limina visitabo vel personaliter per me ipsum, vel per coadiutorem aut auxiliarem Episcopum, si quem habeam, vel, iustis de causis a S. Sede probandis, per idoneum sacerdotem qui in mea dioecesi stabilem habeat commorationem. Tunc autem Domino nostro eiusque successoribus rationem reddam de

¹ Cf. J. J. 6', U (1910), p. 13-34.

toto meo pastorali officio deque rebus omnibus ad meae ecclesiae statum, ad cleri et populi disciplinam quovis modo pertinentibus; et vicissim mandata apostolica humiliter recipiam, et quam diligentissime exsequar.

Sic me Deus adiuvet, et haec sancta Dei Evangelia.

Subscriptio Antistitis electi....

Ego infrascriptus testor praefatum Antistitem iuramentum ut supra in manibus meis praestitisse, hac die ...

Subscriptio Antistitis iusiurandum recipientis....

Exemplar hoc rite subscriptum ad Sacram Congregationem in Bulla designatam quam citius remittatur.

215 – IUSIURANDUM FIDELITATIS

Ab iis praestandum qui electi sunt ad Vicarii Apostolici munus et simul ad Ecclesiam titularem

Ego... electus Vicarius Apostolicos... et Episcopus titularis... semper fidelis et obediens ero beato Petro Apostolo sanctaeque apostolicae romanae Ecclesiae, ac Domino nostro Domino... eiusque legitimis successoribus. Nec solum eos debito honore prosequar, verum etiam pro viribus filiali devotione curabo, ut debitus ipsis honor ab omnibus praestetur eosque nemo afficiat iniuria. Eos quoque, qui ab ipsis missi eorum repraesentant personam, honorifice excipiam et in omnibus necessitatibus et indigentis, quantum in me erit, adiuvabo. Iura, honores, privilegia et auctoritatem S. R. Ecclesiae, Domini nostri Papae eiusque successorum conservare, defendere, augere et promovere curabo. Eidem Ssmo Domino aperiam fideliter, vel mediate vel immediate, si casus ferat, quidquid contra auctoritatem et iurisdictionem Ecclesiae romanae a quopiam contigerit attentari. Possessiones et bona ad Vicariatum meum pertinentia, ne de consensu quidem mei Consilii alienare contra sacros canones unquam praesumam, sed, omni qua par est diligentia, con-

servare studebo. Ad Concilium vocatus, nisi iusta et canonica excuser causa, quovis seposito praetextu, veniam. Regulas SS. Patrum, decreta, ordinationes seu dispositiones, reservationes, provisiones et mandata apostolica totis viribus observabo et ut ab aliis observentur curabo. Puritatem fidei firmiter conservare studebo. Temporibus praescriptis, ad iuris nonnam (can. 299 et 300), Apostolorum limina visitabo vel personaliter per me ipsum, vel per Coadiutorem aut Auxiliarem, si quem habeam, vel per procuratorem in Urbe degentem. Tunc autem Domino nostro eiusque successoribus rationem reddam de toto meo pastoralis officio deque rebus omnibus ad mei Vicariatus statum, ad cleri et populi disciplinam quovis modo pertinentibus; et vicissim mandata apostolica humiliter recipiam et quam diligentissime exsequar.

Sic me Deus adiuvet et haec sancta Dei Evangelia.

Subscriptio Antistitis....

p

Ego infrascriptus testor praefatum Antistitem iusiurandum ut supra in manibus meis praestitisse, hac die ...

Subscriptio Antistitis iusiurandum recipientis....

I

Exemplar hoc rite subscriptum ad Sacram Congregationem in Bulla designatam quam citius remittatur.

216 – FORMULA PROFESSIONIS FIDEI

Ego... electus... firma fide credo et profiteor omnia et singula quae continentur in symbolo fidei, quo sancta romana Ecclesia utitur, videlicet: Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem caeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium; et in unum Dominum Iesum Christum, Filium Dei unigenitum: et ex Patre natum ante omnia saecula: Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero: genitum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt: qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit de caelis: et incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria virgine, et homo factus est: crucifixus

etiam pro nobis: sub Pontio Pilato passus, et sepultus est: et resurrexit tertia die secundum Scripturas: et ascendit in caelum: sedet ad dexteram Patris: et iterum venturus est cum gloria iudicare vivos et mortuos: cuius regni non erit finis; et in Spiritum Sanctum, Dominum et vivificantem: qui ex Patre Filioque procedit: qui cum Patre et Filio simul adoratur et conglorificatur: qui locutus est per prophetas; et unam sanctam, catholicam et apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum, Et exspecto resurrectionem mortuorum, et vitam venturi saeculi. Amen. .->t

Apostolicas et ecclesiasticas traditiones reliquasque eiusdem Ecclesiae observationes et constitutiones firmissime admitto et amplector: item sacram Scripturam, iuxta cum sensum quem tenuit et tenet sancta mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu et interpretatione sacrarum Scripturarum, admitto, nec eam unquam, nisi iuxta unanimem consensum Patrum, accipiam et interpretabor. Profiteor quoque septem esse vere et proprie Sacramenta novae legis a Iesu Christo Domino nostro instituta ad salutem humani generis, licet non omnia singulis necessaria, scilicet: baptismum, confirmationem, eucharistiam, poenitentiam, extremam unctionem, ordinem et matrimonium, illaque gratiam conferre; et ex his baptismum, confirmationem et ordinem sine sacrilegio reiterari non posse. Receptos quoque et approbatos Ecclesiae catholicae ritus in supradictorum omnium Sacramentorum solemni administratione recipio et admitto. Omnia et singula, quae de peccato originali et de justificatione in sacrosancta Tridentina Synodo definita et declarata fuerunt, amplector et recipio. Profiteor pariter in Missa offerri Deo verum, proprium et propitiatorium sacrificium pro vivis et defunctis; atque in sanctissimo Eucharistiae sacramento esse vere, realiter et substantialiter Corpus et Sanguinem una cum anima et divinitate Domini nostri Iesu Christi, fierique conversionem totius substantiae panis in Corpus, et totius substantiae vini in Sanguinem; quam conversionem catholica Ecclesia transubstantiationem appellat. Fateor etiam sub altera tantum specie totum atque integrum Christum, verum-

que sacramentum sumi. Constanter teneo Purgatorium esse, animasque ibi detentas fidelium suffragiis iuari. Similiter et Sanctos, una cum Christo regnantes, venerandos atque invocandos esse, eosque orationes Deo pro nobis offerre, atque eorum reliquias esse venerandas. Firmissime assero imagines Christi ac Deiparae semper virginis nec non aliorum Sanctorum habendas et retinendas esse atque eis debitum honorem ac venerationem impertiendam. Indulgentiarum etiam potestatem a Christo in Ecclesia relictam fuisse, illarumque usum christiano populo maxime salutarem esse affirmo; sanctam catholicam et apostolicam romanam Ecclesiam omnium ecclesiarum matrem et magistram agnosco, Romanoque Pontifici, beati Petri Apostolorum principis successori ac Iesu Christi Vicario, veram obedientiam spondeo ac iuro. Caetera item omnia a sacris canonibus et oecumenicis Conciliis ac praecipue a sacrosancta Tridentina Synodo et ab oecumenico Concilio Vaticano tradita, definita ac declarata, praesertim de Romani Pontificis primatu et infallibili magisterio, indubitanter recipio atque profiteor: simulque contraria omnia atque haereses quascumque ab Ecclesia damnatas et reiectas et anathematizatas, ego pariter damno, reiicio et anathematizo. Hanc veram catholicam fidem, extra quam nemo salvus esse potest, quam in praesenti sponte profiteor et veraciter teneo, eandem integram et inviolatam usque ad extremum vitae spiritum constantissime, Deo adiuvante, retinere et confiteri, atque a meis subditis, vel illis quorum cura ad me in munere meo spectabit, teneri et doceri et praedicari, quantum in me erit, curaturum, ego idem... spondeo, voveo ac iuro. Sic me Deus adiuvet, et haec sancta Dei Evangelia.

Ego infrascriptus testor praefatum Antistitem professionem fidei ut supra in manibus meis emisisse hac die ...

Exemplar hoc rite subscriptum ad Sacram Congregationem in Bulla designatam quam citius remittatur.

217 - IURAMENTUM OFFICII ¹

In Nomine Domini

Ego... spondeo, vovero ac iuro, fidelem et oboedientem me semper futurum beato Petro et Domino nostro Papae eiusque legitimis Successoribus; ministeria mihi commissa in hac Sacra Congregatione sedulo ac diligenter impleturum; munera mihi in renumerationem, etiam sub specie doni oblata, non recepturum; et secretum officii religiose servaturum in iis omnibus, quae sacri Canones aut Superiores secreta servari iusserint, itemque, quoties ab Ordinariis id postulatum fuerit, et quando ex revelatione alicuius actus praeiudicium partibus aut Ecclesiae obvenire potest. Sic me Deus adiuvet, et haec sancta Dei Evangelia, quae meis manibus tango.

218 - PRO IUREIURANDO CONTRA MODERNISMUM

A) - Professio orthodoxae fidei iuxta formam a Summis Pontificibus Pio IV et Pio IX praescriptam

Ego *N.* firma fide credo et profiteor omnia et singula, quae continentur in symbolo Eidei, quo sancta Romana Ecclesia utitur, videlicet: Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem caeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium. Et in unum Dominum Iesum Christum, Filium Dei Unigenitum. Et ex Patre natum, ante omnia saecula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum non factum, consubstantialem Patri: per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines, et propter nostram salutem descendit de caelis. Et incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine, et Homo factus est.

¹ Praemittitur Professio Catholicae Fidei ut supra n. 216 [omisso inciso *electus...*].

Crucifixus etiam pro nobis, sub Pontio Pilato: passus, et sepultus est. Et resurrexit tertia die, secundum Scripturas. Et ascendit in caelum: sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria iudicare vivos, et mortuos: cuius regni non erit finis. Et in Spiritum Sanctum Dominum, et vivificantem: qui ex Patre Filioque procedit. Qui cum Patre et Filio simul adoratur, et conglorificatur: qui loquutus est per prophetas. Et unam, sanctam, catholicam et apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi saeculi. Amen.

Apostolicas et Ecclesiasticas traditiones, reliquasque eiusdem Ecclesiae observationes et constitutiones firmissime admitto et amplector. Item sacram Scripturam iuxta eum sensum, quem tenuit et tenet sancta mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu et interpretatione sacrarum Scripturarum, admitto; nec eam unquam, nisi iuxta unanimem consensum Patrum accipiam, et interpretabor.

Profiteor quoque septem esse vere et proprie Sacramenta novae legis a Iesu Christo Domino nostro instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnia singulis, necessaria, scilicet, Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Poenitentiam, Extremam Unctionem, Ordinem et Matrimonium; illaque gratiam conferre, et ex his Baptismum, Confirmationem, et Ordinem sine sacrilegio reiterari non posse. — Receptos quoque et approbatos Ecclesia Catholicae ritus in supradictorum omnium Sacramentorum solemni administratione recipio et admitto. — Omnia et singula, quae de peccato originali et de justificatione in Sacrosancta Tridentina Synodo definita et declarata fuerunt, amplector et recipio. — Profiteor pariter in Missa offerri Deo verum, proprium, et propitiatorium Sacrificium pro vivis et defunctis; atque in sanctissimo Eucharistiae Sacramento esse vere, realiter et substantialiter Corpus et Sanguinem una cum anima et divinitate Domini nostri Iesu Christi, fierique conversionem totius substantiae panis in Corpus, et totius substantiae vini in Sanguinem, quam conversionem catholica Ecclesia Transubstantiationem appellat. Fateor etiam sub altera tantum

specie totum atque integrum Christum, verumque Sacramentumsumi. Constanter teneo Purgatorium esse, animasque ibi detentas fidelium suffragiis iuvari. Similiter et Sanctos una cum Christo regnantes venerandos atque invocandos esse, eosque orationes Deo pro nobis ofierre, atque eorum Reliquias esse venerandas. Firmiter assero imagines Christi ac Deiparae semper Virginis, nec non aliorum Sanctorum habendas et retinendas esse, atque eis debitum honorem ac venerationem impertiendam. — Indulgentiarum etiam potestatem a Christo in Ecclesia relictam fuisse, illarumque usum Christiano populo maxime salutarem esse affirmo. — Sanctam, Catholicam et Apostolicam Romanam Ecclesiam, omnium Ecclesiarum matrem et magistram agnosco, Romanoque Pontifici beati Petri Apostolorum Principis successori ac Iesu Christi Vicario veram obedientiam spondeo ac iuro.

Caetera item omnia a sacris Canonibus et Oecumenicis Conciliis, ac praecipue a Sacrosancta Tridentina Synodo et ab oecumenico Concilio Vaticano tradita, definita ac declarata, praesertim de Romani Pontificis Primatu et infallibili magisterio, indubitanter recipio atque profiteor; simulque contraria omnia, atque haereses quascumque ab Ecclesia damnatas et reiectas et anathematizatas, ego pariter damno, reiicio et anathematizo. Hanc veram Catholicam fidem, extra quam nemo salvus esse potest, quam in praesenti sponte profiteor et veraciter teneo, eandem integram et inviolatam usque ad extremum vitae spiritum, constantissime, Deo adiuvante, retinere et confiteri, atque a meis subditis, seu illis, quorum cura ad me in munere meo spectabit, teneri et doceri et praedicari, quantum in me erit curaturum, ego idem A\ spondeo, voveo ac iuro. Sic me Deus adiuvet, et haec sancta Dei Evangelia.

/?) – Formula iurisiurandi in motu Proprio « Sacrorum Antistitum »¹ a Summo Pontifice Pio X praescripta

Ego... firmiter amplector ac recipio omnia et singula, quae ab inerranti Ecclesiae magisterio definita, adserta ac declarata sunt, praesertim ea doctrinae capita, quae huius temporis erroribus directo adversantur. Ac primum quidem Deum, rerum omnium principium et finem, naturali rationis lumine per ea quae facta sunt, hoc est per *visibilia* creationis opera, tamquam causam per effectus, certo cognosci, adeoque demonstrari etiam posse, profiteor. Secundo: Externa revelationis argumenta, hoc est facta divina, in primisque miracula et prophetias admitto et agnosco tamquam signa certissima divinitus ortae christianae Religionis, eadeinque teneo aetatum omnium atque hominum, etiam huius temporis, intelligentiae esse maxime accommodata. Tertio: Firma pariter fide credo, Ecclesiam, verbi revelati custodem et magistram, per ipsum verum atque historicum Christum, quum apud nos degeret, proxime ac directo institutam, eandemque super Petrum Apostolicam hierarchicam principem eiusque in aevum Successores aedificatam. Quarto: Fidei doctrinam ab Apostolis per orthodoxos Patres eodem sensu eademque semper sententia ad nos usque transmissam, sincere recipio; ideoque prorsus reficio haereticum commentum evolutionis dogmatum, ab uno in alium sensum transeuntium, diversum ab eo, quem prius habuit Ecclesia; pariterque damno errorem omnem, quo, divino deposito, Christi Sponsae tradito ab Eaque fideliter custodiendo, sufficitur philosophicum iuventum, vel creatio humanae conscientiae, hominum conatu sensim efformatae et in posterum indefinito progressu perficiendae. Quinto: Certissime teneo ac sincere profiteor, Fidem non esse coccum sensum religionis c latebris *subconscientiae* erumpentem, sub pressione cordis

¹ i septembr. MCMX ; cf. A. A. S., II (1910) p. 655-680.

et inflexionis voluntatis moraliter informatae, sed verum assensum intellectus veritati extrinsecus acceptae ex auditu, quo nempe, quae a Deo personali, creatore ac domino nostro dicta, testata et revelata sunt, vera esse credimus, propter Dei auctoritatem summe veracis.

Me etiam, qua par est reverentia, subiicio totoque animo adhaereo damnationibus, declarationibus, praescriptis omnibus, quae in Encyclicis litteris *Pascendi* et in Decreto *Lamentabili* - continentur, praesertim circa eam quam historiam dogmatum vocant. — Idem reprobō errorem affirmantium, propositam ab Ecclesia fidem posse historiae repugnare, et catholica dogmata, quo sensu nunc intelliguntur, cum verioribus christianae religionis originibus componi non posse. — Damno quoque ac reiicio eorum sententiam, qui dicunt Christianum hominem eruditorem induere personam duplicem, aliam credentis, aliam historici, quasi liceret historico ea retinere quae credentis fidei contradicant, aut praemissas adstruere, ex quibus consequatur dogmata esse aut falsa aut dubia, modo haec directo non denegentur. — Reprobō pariter eam Scripturae Sanctae diiudicandae atque interpretandae rationem, quae, Ecclesiae traditione, analogiâ Fidei, et Apostolicae Sedis normis posthabitis, *rationalistarum* commentis inhaeret, et critice textus vehit unicam supremamque regulam, haud minus licenter quam temere amplectitur. — Sententiam praeterea illorum reiicio qui tenent, doctori disciplinae historicae theologicae tradendae, aut iis de rebus scribenti, seponendam prius esse opinionem ante conceptam sive de supernaturali origine catholicae traditionis, sive de promissa divinitus ope ad perennem conservationem uniuscuiusque revelati veri; deinde scripta Patrum singulorum interpretanda solis scientiae principiis, sacra qualibet auctoritate seclusa, eaque iudicii libertate, qua profana quaevis monumenta solent investigari. — In universum denique me alienissimum ab errore profiteor, quo *modernistae* tenent in sacra traditione nihil inesse divini; aut, quod longe deterius, pan-

’ VIII septembr. mcmvii; cf. A. S. S., XL (1907) p. 593-650
5 in iulii mcmvii; cf. A. S. S., XL (1907) p. 470-478. ‘

theistico sensu illud admittunt; ita ut nihil iam restet nisi nudum factum et simplex, communibus historiae factis aequandum; hominum nempe sua industria, solertia, ingenio scholam a Christo eiusque Apostolis inchoatam per subséquentes aetates continuantium. Proinde fidem Patrum firmissime retineo et ad extremum vitae spiritum retinebo, de charismate *veritatis certo*, quod est, fuit eritque semper in *episcopatus ab Apostolis successione*; ¹ non ut id teneatur quod melius et aptius videri possit secundum suam cuiusque aetatis culturam, sed ut *nunquam aliter credatur, nunquam aliter intelligatur* absoluta et immutabilis veritas ab initio per Apostolos praedicata. ²

Haec omnia spondeo me fideliter, integre sincereque servaturum et inviolabiliter custoditurum, nusquam ab iis sive in docendo sive quomodolibet verbis scriptis deflectendo. Sic spondeo, sic iuro, sic me Deus adiuvet, et haec sancta Dei Evangelia.

219 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Facultates pro Missionariis Apostolicis

[Mod. n. 2366 prot., 11-VII-1935]

Vigore potestatis sibi a Ssmo Dno Nostro ... Divina Providentia Papa ... tributae, Sacra Congregatio Christiano Nomini Propagando sequentes facultates benigne concessit R...

i. Vescendi per iter, tam in accessu quam in reditu ex missione, et in locis ubi necessitas ac salutis incommoda exegerint, carnibus, ovis et lacticiniis in diebus ieiunii ab Ecclesia

¹ Ir en., 4, c. 26.

- Praacr., c. 28.

et ab eius Ordinis regula praescripti, ita ut ob salutis incommoda etiam ab observantia ieiunii exemptus remaneat, omni tamen scandalo remoto et onerata eius conscientia super veritate et gravitate causae.

2. Recitandi quindecim decades Rosarii B. M. V. si quandoque, itineris vel alia de causa, absque gravi incommodo divinum Officium recitare nequeat, onerata eius conscientia super veritate et gravitate incommodi.

3. Celebrandi per mare Missam super altare portatili, cum adsistentia tamen, quatenus opus sit, alterius Sacerdotis; dummodo sit mare tranquillum et nullum adsit irreverentiae periculum.

4. Celebrandi pariter Missam etiam in terra super altare portatili, in locis tamen ubi non erunt Ecclesiae vel Oratoria privata; et ubi erunt Oratoria privata, absque praeiudicio indultariorum.

5. Faciendi Sacrum vel una hora ante auroram, vel alia post meridiem, legitima concurrente causa.

6. Indultum personale perpetuum Altaris privilegiati ter in hebdomada, dummodo intuitu huius privilegii nihil praeter consuetam eleemosynam percipiat.

7. Benedicendi extra Urbem, solo crucis signo, cum omnibus Indulgentiis a Sancta Sede concedi solitis, *coronas* precatorias, *cruces*, parvas statuas et sacra *numismata*, et adnectendi coronis Indulgentias, quae a sancta Birgitta et quae a Patribus Crucigeris nuncupantur.

Datum Romae, ex Aedibus dictae Sacrae Congregationis die ... mensis ... anno...

220 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Facultates pro Missionariis Apostolicis strictioris observantiae

Vigore potestatis sibi a Ssmo Dno Nostro ... Divina Providentia Papa ... tributae, Sacra Congregatio Christiano Nomini Propagando sequentes facultates benigne concessit R. ...

1. Vescendi per iter tam in accessu quam reditu ex missione, et in locis ubi necessitas ac salutis incommoda exegerint, carnibus, ovis et lacticiniis in diebus ieiunii ab Ecclesia et ab eius Ordinis regula praescripti, ita ut ob salutis incommoda etiam ab observantia ieiunii exemptus remaneat, omni tamen scandalo remoto, et onerata eius conscientia super veritate et gravitate causae.

2. Recitandi quindecim decades Rosarii B. M. V. si quandoque itineris vel alia de causa absque gravi incommodo divinum officium recitare nequeat, onerata eius conscientia super veritate et gravitate incommodi.

3. Celebrandi per mare Missam super altari portatili. cum assistentia tamen, quatenus opus sit, alterius Sacerdotis; dummodo sit mare tranquillum et nullum adsit irreverentiae periculum.

4. Celebrandi pariter Missam etiam in terra super altari portatili, in locis tamen ubi non erunt Ecclesiae vel Oratoria privata; et ubi erunt Oratoria privata, absque praeiudicio indultariorum.

5. Faciendi Sacrum vel una hora ante auroram, vel alia post meridiem, legitima concurrente causa.

6. Indultum personale perpetuum Altaris privilégiât! ter in hebdomada, dummodo intuitu huius privilegii nihil praeter consuetam eleemosynam percipiat.

7. Benedicendi extra Urbem, solo crucis signo, cum omnibus Indulgentiis a Sancta Sede concedi solitis, *coronas* precatorias, *cruces*, parvas statuas et sacra *numismata*, et adnectendi coronis Indulgentias, quae a sancta Birgitta et quae a Patribus Crucigeris nuncupantur.

8. Induendi se linea interiori tunica, femoralibus et calceamentis ad se tuendum ab aeris intemperie, si aliter transire vel permanere non poterit.

9. Equitandi vel alio modo progrediendi, donec ad missionis loca pervenerit, et in aliis ubi necessitas urget.

10. Deferendi, recipiendi ac expendendi pro suis urgentibus ac aliorum necessitatibus pecunias, quae a piis benefactoribus ipsi fuerint oblatae, vel alio legitimo modo ad eum pervenerint, quatenus gravis adsit necessitas et praevia Superioris licentia.

Datum Romae ex Aedibus dictae S. Congr., die... mensis ... anno ...

221 – S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Facultates pro Alumnis proficiscentibus ex Collegio Urbano destinatis ad territoria subiecta iurisdictioni S. C. de Propaganda Fide

Vigore potestatis sibi a Ssmo Dno Nostro ... Prov. div. Papa ... tributae, Sacra Congregatio Christiano Nomini Propagando sequentes facultates benigne concessit ad quinquennium tamen valituras

R. D....

1. Recitandi quindecim decades Rosarii B. M. V. si quandoque, itineris vel alia de causa, Divinum Officium absque gravi incommodo recitare nequeat, onerata eius conscientia super veritate et gravitate incommodi.

2. Celebrandi, durante itinere maritimo, Missam super Altari portatili, cum assistentia tamen, quatenus opus sit, alterius Sacerdotis; dummodo mare sit tranquillum, et nullum adsit irreverentiae periculum.

3. Celebrandi pariter Missam etiam in terra super Altari portatili, in iis locis tamen ubi Ecclesiae vel Oratoria desint.

4. Fruendi induito personali Altaris privilégiât! ter in hebdomada, dummodo intuitu huius privilegii nihil praeter consuetam eleemosynam percipiat.

5. Benedicendi extra Urbem solo crucis signo, cum omnibus Indulgentiis quas Sancta Sedes concedere solet, coronas precatorias, quae a Sancta Birgitta et quae a Patribus Crucigeris nuncupantur.

6. Adscribendi Christifideles Confraternitatibus ab Ecclesia probatis, una excepta Confraternitate Ssfhi Rosarii.

Datum Romae ex Aedibus dictae Sacrae Congregationis die ... mensis ... anno Domini ...

222 – S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Facultates pro Alumnis proficiscentibus ex Collegio Urbano, destinatis ad territoria non dependentia a S. C. de Propaganda Fide

[Mod. n. 1179-35 prot., 30-III-1935]

Vigore potestatis sibi a Ssmo Dno Nostro ... Prov. div. Papa ... tributae, Sacra Congregatio Christiano Nomini Propagando sequentes facultates benigne concessit, ad quinquennium valituras et *de consensu Ordinarii loci exercendas* ¹

R. D. ...

1. Recitandi quindecim decades Rosarii B. M. V. si quandoque, itineris vel alia de causa, Divinum Officium absque gravi incommodo recitare nequeat, onerata eius conscientia super veritate et gravitate incommodi.

2. Celebrandi, durante itinere maritimo, Missam super Altari portatili, cum assistentia tamen, quatenus opus sit, alterius Sacerdotis; dummodo mare sit tranquillum, et nullum adsit irreverentiae periculum.

3. Celebrandi pariter Missam etiam in terra super Altari portatili, in iis locis tamen ubi Ecclesiae vel Oratoria desint.

4. Fruendi induito personali Altaris privilégiât! ter in hebdomada, dummodo intuitu huius privilegii nihil praeter consuetam eleemosynam percipiat.

¹ Haec clausula addita est ex decisione Emi Card. Praefecti 30-111-1935.

5. Benedicendi extra Urbem solo crucis signo, cum omnibus Indulgentiis quas Sancta Sedes concedere solet, coronas precatorias, quae a Sancta Birgitta et quae a Patribus Crucigeris nuncupantur.

6. Adscribendi Christifideles Confraternitatibus ab Ecclesia probatis, una excepta Confraternitate Ssmi Rosarii.

Datum Romae, ex Aedibus supradictae Sacrae Congregationis, die ... mensis ... anno Domini ...

223 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

QUAESTIONES

De promovendis ad officium Episcopale aut ad munus Vicarii Apostolici aut Apostolici Praefecti

NB. - Huius S. Congregationis mens est ut non tantum « affirmative » aut « negative » quaestionibus propositis respondeatur, nec tantum contractae quaedam notitiae mittantur, sed ut abunde explicentur rationes quibus data iudicia innitantur, ita ut appareat completa descriptio moralis uniuscuiusque candidati, indicatis non solum virtutibus sed etiam defectibus a quibus nemo immunis existit. Praeterea Ordinarii locorum ac Superiores Religiosi ne omittant aperte significare quem ex candidatis ipsi pro sua scientia et conscientia maxime idoneum putent ad missionem, de qua agitur, regendam.

I - De notis exterioribus Candidati

1. Nomen et cognomen candidati eiusque parentum.
2. Dies et locus nativitatis et dioecesis.
3. An a parentibus catholicis natus sit; an ex legitimo matrimonio.
4. Quaenam sit religiosa, civilis et oeconomica conditio familiae candidati; utrum haec bona fama fruatur.
5. Cuinam dioecesi sit in praesens addictus.

6. An sit corpore sanus, ullaque haereditaria mentis aut corporis infirmitate labefactetur.

7. An habitu, gestu, sermone aliisque omnibus gravitatem et religionem ostendat.

II – Vitae curriculum

8. Ubinam studiis philosophicis et theologicis et iuris canonici vacaverit.

9. Utrum ea doctrina polleat, quae ad munus suscipiendum necessario requiritur.

10. An gradus academicos et quosnam assecutus sit.

11. Ubi et quando sacros Ordines susceperit.

12. An et quatenus munera, quoque profectum, post initum Sacerdotium obiverit.

13. Quando in Ordinem vel Institutum religiosum forte ingressus sit, et quatenus fuerit in eodem Ordine vel Instituto eius vivendi ratio; quaque ratione munera sibi forte concredita expleverit.

14. Quo anno in Sacras Missiones forte profectus sit; quatenus ibi officia susceperit et qua ratione expleverit. An de convertendis acatholicis sollicitus fuerit; quoque zelo paganorum, si qui fuerint, conversionem, eorumque in catholica fide confirmationem curaverit.

An erga indigenas et silvestres missionum incolas animi propensionem, humanitatem et charitatem ostenderit.

15. Utrum, et qua ratione, curae iuventutis ac socialibus charitatis operibus vacaverit.

16. Quasnam linguas calleat, praeter latinam et maternam; et an in lingua vernacula Missionis ita versatus sit, ut cum in praedicatione verbi Dei et in audiendis confessionibus recte adhibere valeat.

III – De qualitatibus moralibus

17. An semper sanam doctrinam professus sit et debitam reverentiam erga S. Sedem eiusque decreta et instructiones ostenderit.

18. An in administrandis rebus temporalibus sit versatus; unde id coniici possit.

19. An in exercendis sacerdotalibus inuniis sit attentus, compositus, rubricarum studiosus observator.

20. An spiritu pietatis, zelo animarum et liberalitate erga pauperes eniteat.

21. Quam prudentiam exhibuerit in sua agendi ratione.

22. An rerum politicarum studio et negotiis saecularibus abstinere consueverit.

23. An miti indole sit; utrum sit propositi tenax, sed sine pertinacia; an ingenio mutabilis.

24. An frugalis sit. Utrum gaudeat fama honestatis; an fuerit unquam in eo aliquid contra mores.

25. Quinam et quales testes interrogati fuerint ad habendas notitias supra relatas.

26. An et quaenam sit, aut esse possit, saltem generatim, cleri et populi vox circa promotionem candidati.

27. Aliae animadversiones forte proponendae.

224 – S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

INSTRUCTIO

Circa modum servandum in informatione quae occasione novorum Episcopatum, Vicariatuum, vel Praefecturarum erigendarum eidem S. Consilio exhibenda est!

Quemadmodum Sacra haec Congregatio Christiano Nomini Propagando a suis primordiis summo studio curavit, ut quo latius catholica fides inter ethnicos, haereticos, et schismaticos feliciter diffundebatur, eo efficacius novorum fidelium utilitati et commodiori regimini consuleretur; ita nihil ipsi potius fuit, quam diligenter inquirere, ut novi Episcopatus, Vicariatus vel Praefecturae Apostolicae, quas in iis regionibus erigi contingeret, idoneo loco constitutae, necessariis opportunisque subsidiis ad dominicum gregem pascendum instrue-

rentur. Quae quidem Sacri Consilii sollicitudines licet suo effectu saepissime non caruerint, tamen quia nulla ad habendas notitias ad id scitu necessarias edita Instructio fuerat, factum est, ut illae nonnumquam in superfluis abundantes, generatim vero in pluribus necessariis deficientes exhibitae sint. Ut itaque ea incommoda avertantur, ac notitiis ipsis diligentius colligendis facilius via paretur, haec quae sequuntur circa statum cum materiale tum formalem Missionum, quae in novos Episcopatus, Vicariatus, vel Praefecturas erigendae proponuntur, prae oculis habenda sunt.

1. Breviter distincteque exponantur quae ad Missionis catholicae initia ac progressum in regione, de qua sermo est, referuntur.

2. Confinia territorii, quibus nova Dioecesis, Vicariatus, vel Praefectura contineri debet, dilucide describantur: et, ut clarius terminorum delineatio praebeatur, chartae chorographicae etiam coloribus distinctae, ac, siquidem haberi valeant, typis editae adiungantur. Qua in re quantum fieri potest cavendum, ne montium series vel fluminum cursus, vel gradus longitudinis aut latitudinis tamquam limites assignentur; at potius curandum erit, ut integri districtus, ubi homines eadem lingua eodemque civili gubernio utuntur, intra terminos praedictos claudantur. Quamvis enim compertum sit, aliam divinarum, aliam humanarum rerum rationem esse; adeoque Ecclesia in Dioecesium aut Vicariatuum limitibus constituendis vel immutandis civilium regnorum divisiones sequi non consueverit, nihilominus ad eas nonnumquam accedere non renuit, quoties opportunius et commodius sacri ministerii exercitium id requireret.

3. Exprimatur numerus civitatum, oppidorum et locorum, qui in tractu regionis, de quo agitur, extant; nec non numerus incolarum eorumque origo; insuper qua indole sint comparati, quaeque spes affulgeat progressus Evangelicae praedicationis inter ipsos.

4. An in territorio adsint haeretici vel schismatici, et an eorum errores sint valde diffusi.

5. An et quo numero existant inibi scholae aliave instituta ab acatholicis vel infidelibus erecta.

6. An libere possit per ea loca praedicari et exerceri catholica fides, et an et quae impedimenta obstant progressui religionis, sive ex parte civilis gubernii, sive ex parte haereticorum vel schismaticorum aut paganorum.

7. Exprimatur numerus catholicorum, et quinam eorum mores, et num fidem et observantiam Sanctae Religionis practice servant.

8. An iidem catholici habeant media providendi expensis divino cultui necessariis.

9. An reperiantur consociati in aliquibus territorii tractibus, vel contra ita per totam regionem dispersi inter acatholicos aut infideles, ut difficile admodum evadat operariis Evangelicis exercere ministerium Ecclesiasticum inter ipsos.

10. Qua in urbe vel loco constituenda proponatur residentia Episcopi, Vicarii vel Praefecti Apostolici; atque utrum et in quo statu adsint inibi Ecclesia et domus, in qua novus praesul commorari debeat.

n. Indicetur numerus et status Ecclesiarum et Sacellorum, quae in territorio erecta sunt; num sint sacris suppellectilibus necessariis instructa, et utrum saltem in praecipuis ecclesiis vel sacellis decenter asservari possit Ssmum Eucharistiae Sacramentum: an illae, in quibus residere debeant Missionarii, habeant coniunctum presbyterium, aut saltem in iisdem locis conveniens mansio pro sacerdote procurari possit: denique an praedictae Ecclesiae aliquos redditus vel oblationes habeant, et quas; et qua ratione administrentur.

12. Qui redditus vel praestationes assignari possint Episcopatui, Vicariatui, vel Praefecturae, et quo modo per eadem provideri valeat sustentationi Praesulis et Missionariorum.

13. Utrum obtineri possint subsidia a civili Gubernio ad fabricam Ecclesiarum, victum sacerdotum et dotationem piorum quorumcumque operum, salva libertate et independentiae Ecclesiae.

14. Quot Missionarii in promptu sint ut deputentur ad pascendos fideles, qui in territorio praedicto commorantur; ad quam gentem pertineant, quot linguas calleant, et a quanto tempore morentur in missionibus.

15. An adsint Sacerdotes indigenae, et quae utilitas ex

cooperatione ipsorum ad fidem conservandam vel diffundendam sperari possit.

16. An adsint catechistae et quidem eo numero, qui sufficiat ad subsidium ferendum sacerdotibus in cura populi christiani, et an necessaria instructione praediti sint.

17. An aliquod regulare Institutum sive virorum sive mulierum introductum fuerit in regionem, de qua sermo est; num habeat convenientem domum: quod ministerium exerceant religiosi viri, qui ad ipsum pertinent, et an edocendae iuventuti dent operam.

18. An sine gravi difficultate seminarium clericorum erigi, et necessaria praesidia ad iuvenes alendos, religiose educandos, et disciplinis ecclesiasticis instituendos comparari possint; vel saltem constitui valeat locus aliquis, in quo iuvenes idoneam institutionem habeant ut sacerdotio initientur; aut demum, caeteris deficientibus, an spes sit idoneos iuvenes mittendi ad seminarium praesertim vicinioris alicuius missionis, ut ecclesiasticam educationem in eo recipiant.

19. An adsint scholae catholicae vel convictus sive masculorum sive foeminarum praesertim indigenarum, et utrum in eis admittantur personae diversae communionis vel cultus: demum an in casu, quo adhuc omnino desint, facile aperiri possint.

20. Innuatur an in territorio erectae sint aliquae Confraternitates, Hospitalia, Orphanotrophia, Catechumenatus, alia-ve pia loca, an uti par est regantur et quibus subsidiis, et an ab Ecclesiastica auctoritate exclusive dependeant.

Haec quidem capita praecipua sunt, ad quae clare et distincte respondere tenentur ii, ad quos de iure pertinet, si quando nova aliqua Dioecesis vel Vicariatus aut Praefectura erigenda S. Congregationi proponatur; atque etiam ii, qui super huiusmodi negotio peculiariter sententiam rogabuntur. Erit autem Sacri huius Consilii expendere, an licet aliqua ex iis, quae supra expressa sunt, deficient, ea tamen sit circumstantiarum ratio, quae memoratam erectionem suadeat, ut bono fidelis populi et conversioni acatholicorum, servata prudentiae ratione, consulatur.

225 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. η. 1425-1937 prot.]

QUAESTIONES

Ad quas respondendum est a Moderatoribus (seu Moderatricibus) generalibus Institutorum religiosorum et, congrua congruis referendo, a Moderatoribus Societatum sine votis a S. C. de Prop. Fide proxime dependentium in relatione ad hanc S. Congregationem singulis quinquenniis transmittenda

Generalia.

Generalia

1. Doceatur quaenam decreta approbationis seu commendationis, et quando, Institutum a S. Sede obtinuerit.
2. Quinam sit finis peculiaris Instituti.
3. Num titulus Instituti, ab initio assumptus, aut scopus vel habitus sodalium postmodum immutati fuerint et quam auctoritate.
4. An et quando ultima relatio ad S. Sedem missa fuerit.

I. De perso.
nls,

I “ De PERSONIS

5. Edicatur nomen Moderatoris Generalis et nomen Procuratoris Generalis Instituti.
6. An et quot sint sodalium classes. An et quaenam vota emittantur.

De admissis.

A) — l)(i (liltllSSLS

7. Quot postulantes ab ultima relatione admissi fuerint.
8. Num pro singulis habita sint documenta a iure requisita; spcciatim vero litterae testimoniales:
 -) pro viris in genere,
 -) pro clericis,
 - c) pro illis (viris aut mulieribus) qui in Seminario, collegio vel alterius religionis postulatu aut novitiatu fuerunt.

In hisce casibus, utrum testimoniales fuerint iureiurando firmatae.

9. Num exquisita fuerit sufficiens notitia circa eorum indolem et mores.

10. Quoties et a quibus impedimentis, seu defectibus, dispensatio necessaria fuerit et a quonam Superiore ecclesiastico concessa.

n. Num postulatum omnes ii quibus praescriptus est peregerint, per tempus statutum, in domo in qua regularis disciplina servetur.

B) – *De novitiis*

12. Quot et quatenus sint domus novitiatus et num unaquaeque domus auctoritate S. Sedis instituta sit.

13. Quot novitii post ultimam relationem habitum Instituti susceperint.

14. Quot nunc in novitiatu degant.

15. Num novitii a professis rite separati existant.

16. Num omnes habeant integrum exemplar Constitutionum.

17. Num omnes ante professionem per annum integrum et continuum in domo novitiatus sub cura magistri degerint.

18. Num magister novitiorum ab omnibus officiis oneribusque vacet, quae novitiorum curam et regimen impedire possint.

19. Num, quantum et qua auctoritate, tempus novitiatus, ultra terminum in Constitutionibus praefinitum, prorogatum, vel forte imminutum, fuerit.

20. Utrum novitii primo novitiatus anno vacaverint tantummodo exercitiis pietatis, an aliis etiam, et quibus, operibus addicti fuerint.

21. Num durante secundo anno novitiatus (ubi peragitur) novitii in alias domos missi fuerint.

22. An, secundo novitiatus anno perdurante, ante omnia disciplina spiritualis vitae diligenter curetur.

23. An Instituti operibus novitii vacent sub directione et vigilantia gravis religiosi (vel religiosae), qui eos verbis doceat exemploque praecurrat.

24. An novitii, secundo novitiatus anno, ad opera Instituti extra domum non mittantur nisi per modum exceptionis et dummodo gravis adsit causa.

25. An duobus ante professione mensibus ab omni opere externo abstineant et si extra novitiatum fuerint, ad hunc revocentur ut per integrum bimestre ad professionem emitendam, in sua vocatione firmati, se praparent.

26. (*In Institutis Sororum*) Num ante admissionem ad habitum, ad primam professionem temporariam et ad professionem perpetuam, Episcopus, vel eius delegatus, voluntatem adspirantis rite exploraverit.

27. Num professioni praemissa fuerit cessio administrationis propriorum bonorum ac dispositio de eorumdem usu et usufructu.

28. Num a novitiis ante professionem votorum temporariorum testamentum de bonis praesentibus, vel forte obventuris, libere conditum fuerit.

De professis.

29. Quot nunc sint in Instituto sodales:

- a) votorum temporariorum (vel iuramenti temporarii),
- b) votorum perpetuorum (vel iuramenti perpetui).

30. Num vota temporaria semper tempore debito fuerint renovata.

31. Num sodales tempore debito ad vota perpetua admissi fuerint.

32. Utrum sodales ad vitam missionalem convenienter praeparentur, praesertim an rite addiscant linguas indigenas locorum ad quae mittuntur.

33. Quot sodales, post ultimam relationem, in Missiones profecti sint. Edicantur eorum nomina et loca ad quae missi fuerunt.

34. Quot sodales post ultimam relationem obierint.

D) – *De egressis et dimissis*DeegreMhet
dimissis.

35. Quot post ultimam relationem ab Instituto reces-
serint:

- a) ex novitiis,
- h) ex professis: i° perdurantibus votis temporariis;
20 expicto tempore votorum temporariorum; 30 post emissa
vota perpetua.

36. Num in dimittendis sodalibus observatae fuerint, pro
casum diversitate, normae in sacris canonibus et in Consti-
tutionibus praescriptae.

37. Num (excepto casu urgenti de quo in can. 653)
aliquis dimissus aut egressus fuerit:

- a) ante acceptam sententiae vel decreti confirmationem
ab Apostolica Sede, si agatur de viris professis a votis perpe-
tuis; vel ante acceptum ab eadem S. Sede decretum si de
sororibus a votis perpetuis professis agatur;
- z) pendente recursu ad S. Sedem, si de professis a
votis temporariis;
- c) absque praevia dispensatione, ab ipso religioso postu-
lata, super votis emissis.

38. Num et quot fuerint fugitivi aut apostatae.

39. (*In Institutis sororum*) Num egressis quacumque de
causa dos (sine fructibus) integre reddita fuerit, una cum su-
pellectili quam ad Institutum attulerant, in eo statu in quo
tempore egressus reperiebatur.

40. Num iis, quae sine dote aut cum dote insufficienti
receptae, ex propriis bonis sibimet providere non valebant,
in egressu ex Instituto, necessaria ex caritate suppeditata
fuerint, quibus tuto ac convenienter domum redire et per
aliquod tempus honeste vivere possent.

II. De rebus.

II – De REBUS

De domibus.

A) – *De domibus*

41. Quot domos formatas, aut non formatas aut filiales, Institutum habeat, et in quibusnam dioecesibus vel Missionibus. An et quot habeat provincias.

42. An et quot novae domus post ultimam relationem apertae fuerint: et an pro omnibus, praeter conditiones in Constitutionibus praescriptas, intercesserit legitima auctoritas (cfr. can. 497). |

43. Quot sodales diversarum classium in singulis domibus commorentur.

44. Num, post ultimam relationem, domus aliqua suppressa fuerit et cuiusnam auctoritate.

45. Utrum singuli sodales proprias cellas habeant, an in communi dormitorio suum quisque cubile convenienter ab omnibus aliis separatum.

46. Num infirmis curandis separatus locus addictus sit.

47. Num recipiendis hospitibus adsint in domo cubacula a communitate religiosa separata.

48. {*In Institutis sororum*) Utrum habitatio cappellani sive confessarii ingressum separatum et nullam cum sororum habitatione communicationem habeat. 1

De bonis.

B) – *De bonis*

49. Quinam fuerint ab ultima relatione *annui* redditus et expensae: I

a) Instituti in communi;

b) uniuscuiusque domus.

50. Num ab ultima relatione sive Institutum in communi, sive certae domus, bona mobilia vel immobilia et cuius pretii obtinuerint.

51. An bona Instituti et bona Missionum, ab Instituto administrata, distinctis inventariis descripta sint.

52. Num pecuniam utili foenori et honesto ac tuto semper collocaverint.

53. Utrum et quam iacturam bonorum suorum, post ultimam relationem, fecerint, et qua de causa.

54. Num et quae bona, sive immobilia sive mobilia, abalienaverint, et qua facultate.

55. Num bonorum capitalium partem aliquam consumpserint.

56. Distincte exponatur num arca communis vel domus particularis acre alieno hic et nunc gravetur, et quanto.

57. Num ab ultima relatione nova debita contraxerint et quaenam *a)* extra Institutum, apud mensas argentarias aut apud privatos; *b)* intra Institutum, seu inter domos. Quanam auctoritate fuerint contracta. An regulariter extinguantur et quomodo.

58. Num bona temporalia, tum Instituti, tum singularum provinciarum et domorum, per oeconomos rite deputatos administrantur ad normam sacrorum Canonum et Constitutionum. ¶

59. Num oeconomi, sive generalis sive locales, rationem suarum administrationum praescriptis temporibus reddiderint; et num huiusmodi rationes modo praescripto examinatae et approbatae fuerint.

60. Num lites de bonis habeantur.

61. Num pecuniae aliaeque res pretiosae caute custodiantur iuxta Constitutiones.

62. Num et quo pacto pecuniam sive res pretiosas a saecularibus custodiendas acceptaverint.

63. *{In Institutis sororum'}* Utrum dotes sororum iuxta leges canonicas tuto et cum fructu, de consensu Ordinarii loci, collocatae fuerint; an et quae earum pars, quo modo et cuius permissu in expensis faciendis insumpta fuerit.

64. Num et quaenam legata pia, seu Foundationes, in Instituto sive pro Missis celebrandis, sive pro operibus caritatis exercendis, extent.

65. Num huiusmodi onera fideliter adimpleta fuerint.

66. Num pecunia, qua huiusmodi Foundationes constitutae fuerunt, rite collocata et seorsim administrata fuerit.

67. Num loci Ordinario, iuxta sacrorum Canonum praescriptum, de huiusmodi Foundationibus ratio reddita fuerit.

68. Quantum superfluae pecuniae, in fine cuiuslibet anni, a singulis domibus in arcam communem collatum fuerit.

69. (*In Institutis sororum*) Num superiorissa vel oeconomia habeat pecunias, de quibus libere, etsi pro bono Instituti, disponat, quin ullam rationem reddat.

70. Utrum et quantum pecuniae in Missionum bonum Institutum, aut singulae Provinciae vel domus, contulerint.

De vita religiosa.

C) *De vita religiosa*

71. Num in unaquaque domo exercitia spiritualia temporibus statutis diligenter peragantur.

72. Num omnes sodales quotidie Missae sacrificio assistant, et, quatenus negative, quam de causa non intersint.

73. Utrum omnes sodales exercitiis communibus interesse possint, et an illis qui instat de causa ab aliquo exercitio communi eximuntur, concedatur tempus privatim illud peragendi.

74. Num servantur canonica statuta:

- a) quoad conscientiae manifestationem non exigendam;
- b) quoad sacramentalem confessionem;
- c) circa Eucharisticae Communionis frequentationem.

75. Num sint confessarii ad iuris normam designati; num et qui abusus irrepserint in hac re, sive ex parte Superiorum libertatem a lege concessam coarctantium, sive ex parte subditorum permissa libertate abutentium.

76. Utrum sufficienter provisum sit quoad confessarios pro singulis stationibus in Missionibus procurandos.

77. Num in sororum domibus quovis triennio confessarius ordinarius, quantum fieri possit, mutetur vel debita auctoritate confirmetur.

78. Num praescriptiones de clausura in parte domus religiosae reservata fideliter observentur.

79. Num sororibus permittatur locutorium adire et an Constitutiones in hac re servantur.

80. Num, qua ratione et quibus temporibus habeantur institutiones catecheticae et piaae exhortationes ad conversos aliosque alumnos nec non ad famulos aut convictores.

81. Num et quaenam scripta periodica sodales edant aut illis conscribendis operam conferant; num in iis, sicut etiam in libris edendis, statutae leges servatae fuerint.

82. An Institutum sua commentaria vel libros edat et quaenam.

D) – *De observantia quarundam legum particularium*

Dc observantia quarundam legum particularium.

83. Num praescripta circa Capitulum generale diligenter observata fuerint quoad convocationem, celebrationem, electiones.

84. Num omnino liberum sit sodalibus litteras, quae ab inspectione Superiorum exemptae sunt, sive scribere sive recipere.

85. Num lex de mutandis Superioribus statutis temporibus observetur. Quot dispensationes et a quo super hac lege impetratae fuerint.

86. Num Moderator generalis et Superiores provinciales praescriptam domorum visitationem rite peregerint.

87. Num Moderator generalis et Superiores, sive provinciales sive locales, praefinitis temporibus consiliarios suos convocent, ut cum eis agant de negotiis sive Instituti sive provinciae sive domus.

Num in deliberationibus debita libertas consiliariis concessa fuerit.

88. Num in Consilio generali electiones libere et iuxta normas praescriptas factae fuerint.

89. Utrum omnes sodales, etiam indigenae in Missionibus, aequali modo in Instituto, secundum praescripta Constitutionum, tractentur.

90. Utrum ubique vigeat vita communis; num omnibus sodalibus necessaria a Superioribus, ea qua decet paterna caritate, suppeditentur.

91. Num alicubi sodales sint numero insufficientes ita ut nimis onerentur laboribus cum gravi valetudinis discrimine.

92. Num provideatur ne quid desit infirmis ex iis, quibus indigent, atque ut in corporalibus et spiritualibus necessitatibus, qua par est, caritate, sublevantur.

93. (*In Institutis clericorum*) Quot annos clerici vacent studiis:

- a) litterarum humaniorum;
- b) philosophiae;
- c) theologiae.

Quatenus autem studia domi peragantur, quinam professores singulis disciplinis tradendis sint addicti.

(*In Institutis sororum*) An et quaenam studia peragantur.

94. Num alumnis aut etiam magistris alia officia committantur quae a studiis eos avocent.

95. Num omnes studentes:

‘| f |

a) integrum cursum studiorum perfecerint antequam e domo studiis destinata exierint;

b) ante promotionem ad sacros Ordines studia per leges canonicas praescripta rite perfecerint.

An cetera omnia a sacris canonibus pro admissione ad Ordines requisita (circa titulum ordinationis, litteras dimissorias, etc.) religiose observata fuerint.

96. An sodales, qui ad munus magistri (vel magistrae) deputantur, titulis publicis ornari curetur.

97. An Alumni antequam Subdiaconatum recipiant, testificationem scriptam, ad normam decreti S. C. de Religiosis, die i dec. a. 1931 editi, rite praemittant.¹

98. Num servata fuerit lex de examine a sacerdotibus quotannis, saltem per quinquennium, peragendo.

99. Num a sodalibus forte exerceatur commercium per sacros canones interdictum.

100. An Superiores curent inter suos subditos promovere notitiam et executionem decretorum S. Sedis, quae religiosos aut Societates sine votis respiciunt. An publice legantur, praeter proprias Constitutiones, decreta quae Apostolica Sedes legenda praescripserit.

¹ Cf. supra n. 162.

E) – *De operibus Instituti*

De operibus.

101. Quibusnam operibus caritatis aut alterius generis sodales operam dent.

102. Quaenam Missiones Instituto in praesenti commissae sint.

103. Utrum in Missionum regionibus Institutum cum loci Ordinariis scripto convenerit de operibus a sodalibus exercendis.

104. Quibus hominibus sodales suis operibus beneficia contulerint.

Si numerus istorum hominum post ultimam relationem alicubi imminutus fuerit, indicentur causae.

105. Quatenus sodales forte stipem colligunt, utrum Sacrorum Canonum praescripta et S. Sedis decreta hac de re edita omnino observentur.

106. Num in sororum domibus habeantur diversoria vel valetudinaria pro mulieribus aut etiam pro viris; quatenus affirmative, cuius licentia et quibus cautelis.

107. Num et quomodo sorores in seminariis vel collegiis vel quibuscumque ecclesiasticorum virorum domibus rem domesticam gerendam assumpserint. An de hac re conventiones fecerint.

108. Num sorores opera caritatis exerceant quae virgines Deo dicatas minus decere videantur.

109. Num sorores sese devoveant iuvandis parturientibus et infantibus periclitantibus et num in hac re sedulo observetur Instructio S. C. de Propaganda Fide 11 februarii 1936 edita,¹ nempe:

«) utrum religiosae mulieres ipsaemet operam praestent omni curationum generi, an ad hoc laicas indigenas adhibeant;

℥) utrum ad ministerium obstetriciae artis nonnisi illae sorores obligentur quae libero studio hoc peculiare missionalis caritatis munus acceptare voluerint;

¹ Cf. supra n. 199.

c) utrum istae sorores peculiaribus praesidiis custodiantur et roborentur;

d) utrum sorores quae ad litteras probationis obtinendas valetudinaria et universitates laicales frequentare debent, licentiam habuerint ab hac S. Congregatione;

e) utrum candidatae universitatis studia impleant ante professionem perpetuam.

no. Num sorores, quae infirmis in privatorum domiciliis inserviunt, praescriptas a Constitutionibus cautelas semper adhibeant.

in. Num post ultimam relationem aliqua nova species operum, aliis iam existentibus adiuncta fuerit, et quam auctoritate.

112. Num in Instituto vel in aliquibus domibus irrepserint abusus et quinam.

113. An relationes inter Superiorem religiosum (vel Instituti) et Superiorem ecclesiasticum habeantur ad normam Instructionis S. C. de Propaganda Fide die 8 dec. a. 1929 datae.¹

114. Num querelae vel difficultates existant:

a) cum confessariis;

b) cum cappellanis.

115. An domos habeant in quibus excipiantur ad commodandum adolescentes respective sexus qui scholas laicas frequentant; quibus in locis, quasve scholas illi adeant; quomodo et per quos, eorum religiosae institutioni consultum sit.

Responsa ad suprascriptas quaestiones et a Moderatore (seu Moderatrice) generali, et a singulis Consiliariis seu Assistantibus generalibus signanda erunt. Si vero agatur de Congregatione mulierum, signanda quoque erunt ab Ordinario loci in quo suprema Antistita cum suo Consilio residet.

Quod si quis ex iisdem Consiliariis seu Assistantibus aliquid magni momenti praeterea S. Sedi significandum esse putaverit, id etiam per privatas atque secretas litteras praestare poterit. Verumtamen memor ipse sit conditionis suae et sciat conscientiam suam graviter oneratum iri, si quid a

¹ Cf. supra n. 148.

veritate alienum secretis eiusmodi litteris exponere praesumpserit.

Prima autem relatio quinquennalis, ad normam huius Indicis redacta, huic S. Congregationi a singulis Institutis, anno 1940 exhibenda erit.

Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die festo Ss. Apostolorum Petri et Pauli a. D. 1937.

Petrus Card. Fumasoni Biondi, *Praefectus*.

Celsus Costantini, *Secretorius*.

226 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. η. 2191-24 prot., rub. 72-2]

INSTRUCTIO

De alumnis admittendis in Pontificium Collegium Urbanum

Consuevit haec Sacra Congregatio de Propaganda Fide loca vacantia in Pontificio Collegio Urbano quotannis mense fere aprili novis alumnis assignare, ratione habita petitionum sibi ab iis qui missionibus praesunt oblatarum.

1 - V - 1024

Ratio Instructionis.

Cum autem in hac re, proximis praesertim annis, frequentes occurrerint errores, qui et aliquibus Revmis Ordinariis inexpectatam causerint deceptionem, et ipsi Sacrae Congregationi non leve incommodum, opportunum et perutile visum est perspicuas et certas normas cum Revmis Ordinariis communicare, quibus imposterum alumnorum in Pontificium Collegium Urbanum admissio regatur.

1) Petitiones pro alumnis admittendis singulis annis ita tempestive mittendae erunt ut ante finem mensis martii ad hanc S. Congregationem perveniant. De iis quae posteriore tempore pervenerint nulla ratio habebitur.

t. Tempus u

ulc[†]

2) A Revmis Ordinariis eligendi sunt, prae caeteris. iuvenes bonae indolis, ipsis optime cogniti, qui signa supernae

2 Qualitates,

vocationis praebeant ita, ut Ordinarii confidere omnino possint illos missionarios zelo animarum ferventes futuros esse,

3, Actas.

3) Alumni admittendi ne sint maioris aetatis quam ut vitam communiter agere seseque absque difficultate Collegii disciplinae submittere possint; optima fruantur valetudine nec ullo, vel latenti, haereditario morbo laborent.

4. Scientia
linguae latinac.

4) Linguam latinam probe sciant. Quum enim disciplinae omnes tam philosophicae quam theologicae in scholis Collegii Urbani latine tradantur, tempus frustra tereretur si alumnus magistros intelligere non posset.

5. Responsio
ad quaesita.

5) Una cum petitione admissionis necesse est ut Ordinarii accuratae atque fideliter respondeant omnibus et singulis interrogationibus, quae in quaestionario huic Instructioni adnexo continentur, quibus addant caeteras notitias, quae utiles esse possint.¹

6. Rescribit
S. Cong.

6) Postquam haec Sacra Congregatio omnes petitiones et documenta examinaverit et loca Collegii distribuerit, Ordinariis rescribet quinam nominatim admissi fuerint.

7. Praeferuntur
qui cursum
philosophicum
incipiunt.

7) In seligendis alumnis oblatis, caeteris paribus, Sacra Congregatio eos praefert qui cursum philosophicum incipere parati sunt, quum ad pleniorum perfectionemque institutionem et praesertim ad animi formationem plurimum conferat, ut per sex annos in Collegio permaneant.

8. Tempus
mittendi alu-
nos.

8) Alumni neque intempestive neque serius Romam mittantur; sed Ordinarii curent ut ad finem mensis octobris, vel ineunte mense novembri, alumni Romae sint, quum die 5 mensis novembris scholae principium habeant.

u. Non desi-
gnati non reci-
piuntur.

9) Alumni qui non accepta designatione Romam nihilo minus venerint, in Pontificium Collegium Urbanum non admittentur.

10. Nova peti-
tio facienda an-
no subsequent!,
occurrente ca-
su.

10) Petitiones quae acceptae non fuerint, nullam vim aut effectum habebunt pro anno subsequent!, etsi hoc fortasse in precibus adiunctum sit. Etenim pro anno litterario sequenti nova postulatio, tempore statuto, facienda erit.

11. Summa
deponenda pro
expensis redi-
tus.

n) Pro unoquoque alumno in Collegium Urbanum admit- tendo Revfhi Ordinarii, vel ii ad quos spectat, tantum pecuniae

¹ Quaestionarium u Delegatis Apostolicis vel a Saem Congregatione de Propaganda obtineri potest.

apud hanc Sacram Congregationem deponere debent ut expensae pro reditu inde facile solvi possint. Quod nisi praestiterint, alumni non admittentur. Ea pars pecuniae quae forte superfuerit reddetur.

Datum Romae, ex aedibus S. C. die i maii A. D. 1924.

QUAESITA

Quaesita.

Ad normam instructionis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide de alumni admittendis in « Pontificium Collegium Urbanum »

[Arch. Prop. η. 2191-24 prot., rub. 72-2]

1. Nomen et Cognomen Candidati...
2. Quo die, mense et anno ortus sit.
3. Nomen loci in quo natus est; et Dioeceseos vel Missionis in qua locus ipse reperitur.
4. An ex legitimo matrimonio natus sit.
5. Nomina parentum et an parentes adhuc vivant.
6. Quatenus parentes mortui sint, edicatur quo ex morbo vita decesserint.
7. Quaenam sit parentum religio.
8. An candidatus sit ritus latini; et, quatenus negative, dicatur cuius ritus orientalis sit; et an uxorem umquam duxerit vel sponsalia contraxerit.
9. Cui Dioecesi vel Missioni inserviendae admittendus sit.
10. An ad statum ecclesiasticum, et ad apostolicum ministerium signa supernae vocationis praebeat; qualis eius vitae ratio antea fuerit.
11. An corpore sanus sit ac bona fruatur valetudine.
12. An morbo aegrotaverit qui vulgo dicitur *vaiuolo*, *vérole*, *smallpox*, *Pocken*, et, quatenus negative, an, quo anno et quonam effectum usus fuerit inoculatione, qua ab eodem praeservetur.
13. An aliquo alio gravi morbo antehac laboraverit, cuius naturae hic morbus exstiterit, quaque aetate ipsum contraxerit.
14. An nuperrime medicam inspectionem subierit, per

peritum virum ab Ordinario peculiari ratione designatum, circa idoneitatem ad vitae regimen in Collegio servandum.

15. Quibusnam studiis operam dederit; quibus in scholis et quali exitu.

16. An linguam latinam bene sciat et alia iuxta praescriptum can. 1364 C. I. C.

17. An et quos Ordines forte suscepit, et quonam tempore.

18. An alumnus alicuius religiosi Instituti sit vel forte antea fuerit, aut alicuius Collegii, aut Seminarii: an fuerit dimissus et quibus de causis (can. 1363).

19. An habeat animum servandi Regulas Collegii, atque iuramentum ab eiusdem Collegii Regulis praescriptum statuto tempore emittendi.

Datum ... die ...

Sigillum ...

Ordinarii subscriptio ...

Documenta una cum hoc quaestionario Sacrae Congregationi exhibenda:

1. Testimonium recepti baptismi et confirmationis et de legitimo matrimonio parentum (num. 2, 4 huius quaestion.).

2. Testimonium medici, qui inspectionem peregit (num. 14).

3. Testimonium Praesidis (vel Praesidum) cum notis promeritis (num. 15).

4. Testimonium receptae S. Ordinationis (num. 17).

5. Declaratio Ordinarii de pecunia in antecessum deponenda apud S. Congregationem pro reditu alumni (Cf. Instr. S. C.).

226 bis – S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Formula iuramenti pro Alumnis Collegii Urbani ad regiones iurisdictioni S. Congr. de Propaganda Fide adhuc subiectas pertinentibus

[*Collectanea*, 2^{ft} edit., n. 143; cum mutationibus; cf. supra, n. 28]

1. Ego N. filius N. dioecesis N. plenam habens Instituti huius Collegii notitiam, legibus et constitutionibus ipsius, quas iuxta Superiorum explicationem amplector, me sponte subiicio, casque pro posse observari promitto.

2. Insuper spondeo, et iuro, quod dum in hoc Collegio ; < in ♦ r < l o, 11 stqvi m ; b < o qvr ci.n que ni< do, sive com-

pletis, sive non completis studiis exiero, nullam Religionem, Societatem, aut Congregationem Regularem sine speciali Sedis Apostolicae licentia, vel Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, ingrediar, neque in earum aliqua professionem emittam.

3. Spondeo pariter et iuro, quod, volente Sacra Congregatione de Propaganda Fide, statum ecclesiasticum amplectar, et ad omnes sacros, etiam Presbyteratus, Ordines, cum Superioribus visum fuerit, promovebor.

4. Item propono quod sive Religionem ingressus fuero, sive in statu saeculari permansero, si intra fines Europae fuero, quolibet biennio, si vero extra, quolibet triennio, mei ipsius, meique status, exercitii, et loci, ubi moram traxero, Sacram Congregationem de Propaganda Fide certiorabo.

5. Voveo praeterea, et iuro, quod iussu praedictae Congregationis de Propaganda Fide sine mora in Provinciam meam revertar, ut ibi perpetuo, in divinis administrandis, laborem meum ac operam pro salute animarum impendam.

6. Denique voveo, et iuro, me praedictum iuramentum, eiusque obligationem intelligere et observaturum iuxta declarationes factas a Sacra Congregatione de Propaganda Fide, et Brevi Apostolico roboratas sub die 20 iulii 1660.¹ Sic me Deus adiuvet et haec Sancta Dei Evangelia.

227 - S. CONGREGAZIONE DE PROPAGANDA FIDE

SCHEMA

Per la Relazione annua dei Collegi missionari dipendenti dalla
S. C. de Prop. Fide

1. Data di erezione dei Collegio e dei riconoscimento di esso in Ente morale in Italia.

2. Immobili appartenenti al Collegio.

3. Numero e nazionalità degli alunni (alunni) *a! Ji dicembre.*

¹ Cf. *Collectanea*, 2a edit. n. 142, i-||

4. Variazioni nel numero degli alunni durante l'anno — Movimento missionario.
5. Corsi scolastici.
6. Materie d'insegnamento e libri di testo.
7. Orario e Calendario scolastico.
8. Nomi degli (delle) insegnanti e dei Superiori del Collegio.
9. Stato igienico sanitario.
10. Relazione spirituale e morale.
11. Amministrazione e bilancio finanziario.
12. Osservazioni.

228 — MOTU PROPRIO

de Pio Opere a Propagatione Fidei amplificando

[A. A. S., XIV (1922) p. 321-33°]

PIUS PP. XI

3 - V . 1922
Opus a Propagatione Fidei amplificatur.

Romanorum Pontificum in hoc maxime versari curas planum est oportere, ut sempiternam animarum salutem, Iesu Christi regno per orbem terrarum dilatando, quaerant, quandoquidem divinus Ecclesiae Conditor apostolis suis sic mandavit: *Euntes docete omnes gentes;*¹ *Praedicate Evangelium omni creaturae.*² Id Petrus, id successores eius nunquam praetermiserunt: eamque ipsam ob causam, quo tempore experientium virorum industria et labor, maria pervestigando, ignotas regiones invenerat, atque ad novos populos aditum hominibus apostolicis patefecerat, decessor Noster illustris Gregorius XV, sapienter existimans, ut eius Acta loquuntur, « praecipuum pastoralis officii caput esse propagationem Fidei Christianae, sacram Congregationem Propagandae Fidei instituit, quo quidem immensum plane opus apostolatus apud infideles melius promoveretur. Huius enim Congregationis est cum missionaries in omnes partes dimittere eosque pro locorum rationibus disponere, tum personis institutisque et

¹ Matth., XXVIII, 19.

² Marc., XVI, 15.

consilio et re praesto esse, omnia denique praestare, quaecumque, ad subveniendum Missionum necessitatibus, studium apostolatus ac multiplex Christi caritas suaserit. Quod vero proprie attinet ad rerum externarum subsidia, quae ad Missionum catholicarum bonum quamquam potissima non sunt, magnum tamen momentum habent, ea olim decessores Nostri largiter ipsi praebuerunt. Accedebat, ut principes christiani, opinione quoque adducti scilicet non exiguarum omnis generis utilitatum, quas suis regnis nationibusque obventuras sperabant, magnis easdem Missiones liberalitatibus adiuvarent. Nunc autem alia prorsus condicione ac fortuna haec Apostolica Sedes utitur, ut constat; neque ei iam ad Ecclesiae sanctae fines proferendos multum licet rerum publicarum largitate confidere.

Subsidia temporibus antea
ctis.

Sabianorum
temporis-

Ceteroqui numquam fortasse alias tantus exstitit in populo christiano animorum motus ad provehendas Missiones, quantus nuper excitatus est, ex quo decessor Noster desideratissimus Benedictus XV, Litteras Encyclicas *Maximum illud* ad orbem catholicum ea de causa dedit. Nimirum optimo diligentissimoque Pontifici tam acerba laborum ac dolorum perpesso, dum diuturnum bellum mansit, ac deinde pace Europae suadenda propemodum defatigato, Dei benignitate hoc est oblatum solacii, ut in Africa, in Asia, in America certis argumentis prospiceret Evangelicae praedicationis successus multo feliciores, quam antea, mox futuros.

Nos vero quos eadem tenet atque alit expectatio, Nostrum intelligimus esse rei nulla deesse ope, ob eamque causam curare per diligentem, ut et quae ille sapientissime praescripsit, religiose serventur, et quibus Missionarii nostri subsidiis indigent ad melius elaborandum, ea illis abunde suppetant. Subsidia quidem, quae externis in bonis consistunt, solent religiosorum familiae, pro suis quaeque Missionibus, ex populo christiano conquirere: populus autem, vel fidei amore caritatisque studio motus vel alio etiam honestissimo sensu, dat non invitatus, atque in nonnullis nationibus affluenter. Verum neque haec stipes corrogandi ratio

Subsidia a religiosis familiis
conquisita suis
missionibus.

1 Cf. *supra*, n. 74.

accommodata est singularum Missionum necessitatibus, neque per eam licet aequabiliter atque ordine universas administrare Missiones maiore cum earum emolumento ac stabilitate.

Insuper sub
S. Sede conqui-
renda subsidia
universitati
missionum.

Quaecumque igitur inventa sunt genera particularibus Missionibus opitulandi, Nos, aequae ac decessores Nostri, comprobantes, habemus in animo catholicarum Missionum universitati, certa ratione et via, ex catholici orbis collatione, consulere, ita quidem ut et corrogatae apud omnes nationes ab omnibus, quotquot sunt, Ecclesiae filiis vel minutae stipes in unum acervum, universe Missionibus tuendis destinatum, colligantur, et haec pecunia omnis, potestati quidem arbitrio-que commissa Nostro dumtaxat et Sacrae Congregationis Christiano nomini propagando, per delectos a Nobismetipsis viros, in omnes distribuatur Missiones, pro uniuscuiusque necessitate.

Opus a Propa-
gatione Fidei.

Iam vero cogitantibus Nobis quo pacto id propositum efficiamus, feliciter occurrit praeclarum illud Lugdunense Opus *a Propagatione Fidei* nuncupatum, quod abhinc ipsis centum annis homines aliquot pietatis caritatisque laude spectatissimi condiderunt. Nemo est qui singularia promerita instituti huius ignoret; quod quidem inter Galliae catholicae recentiora ornamenta et decora numerari debet; hoc enim societatis vinculo colligati, mirabile est quam multi ex omni ora ac parte terrarum Missiones catholicas adhuc suo et stipis auxilio et piaee precationis suffragio iuvare consueverint. Quapropter magnis pontificalis indulgentiae muneribus ac privilegiis Opus, de quo loquimur, cumularunt decessores Nostri, praecipueque Gregorius XVI Apostolicis Litteris *Probe nostis* die xv augusti MDCCCXLI et Leo XIII Epistola Encyclica *Sancta Dei civitas* die m decembris mdccclxxx, omnibus Episcopis universoque fidelium gregi honorificentissimis verbis commendarunt. Nobis autem hoc loco dilaudare libet utriusque Consilii, Lugdunensis et Parisiensis a quibus gubernatur, prudentiam maxime et aequitatem in adiuvandis non iis tantum Missionibus, quas nobilissima Gal-

¹ Cf. *Collectanea*, 2 edit., n. 2267; *Ius Pontif. de Prop. Fide*, Pars I, Tom. VI, p. 250-253.

^s Cf. *Collectanea*, 2 edit., n. 1543.

lorum gens, pro tradito a maioribus Fidei sanctae custodiendae ac promovendae studio, usquequaque constitutas habeat, verum etiam, quas ceterae gentes, Iesu Christi spiritu in certamen honestissimum instinctae, condiderunt.

Ob eam igitur, quam memoravimus, causam, potius quam aliquid novi inveniamus, faciendum videtur, ut ipsum Opus *Propagationis Fidei*, sede eius in hanc almam Urbem, totius Ecclesiae caput, translata, aptius a Nobis reddatur ad mutata tempora, Nostraque ornatum auctoritate, Pontificale fiat instrumentum stipibus fidelium ad usum Missionum universalium colligendis. Idque Nos effecturi sumus eo libentius quia qui tum Lugduni tum Lutetiae Parisiorum huic Operi praesunt, datis ad Nos pientissimis litteris professi sunt se, ut filios Ecclesiae observantissimos, magna amplexuros voluntate, quidquid posthac de re sibi suisque civibus carissima haec Sedes Apostolica decreverit. In quo quidem lectissimi viri se et catholica professione et Gallico nomine dignos prae-buerunt, cum aperte ostenderint tanti apud se esse dare operam regno Iesu Christi in terris amplificando, ut ceteras res, vel quas recte meritoque diligunt, posthabere non dubitent. *

Hoc opus in
f. r. m. r. e. i. f. i. T. i
frumen tam
Pontificale,

11

Nos vero huiusmodi animi habitum cumque non modo eorum proprium sed communem catholicorum hominum ex Gallia, sic probamus ut *in faciem Ecclesiarum* vehementer commendemus.

Itaque de Apostolicae potestatis plenitudine, Motu proprio et certa scientia, haec statuimus et sancimus:

. < \ \ L \ n < r
mac.

I. Pium Opus *a Propagatione Fidei*, in novam formam redactum, iam nunc Romae esto apud Sacram Congregationem de Propaganda Fide, ut ipsius Apostolicae Sedis instrumentum ad fidelium stipes undique cogendas easque erogandas in usum omnium Missionum catholicarum.

Opus pontin
f. r. m. r. e. i. f. i. T. i
fertur,

II. Operi universo Consilium praesidebit, a Nobis per eandem Sacram Congregationem electum ex clero earum nationum quae sollemne habeant certam pecuniae vim in Opus conferre.

conMiiumsu

III. Natio Gallica, utpote quae ipsum Opus, de quo agitur, pepererit, atque in traducendis ad fidem barbaris utilis-

sime semper laboraverit, Generalis Consilii praecipuo quodam iure particeps esto.

Novum Statutum pro Opere et hoc Consilio.

IV. Pium Opus itemque Generale Operis Consilium quem ad modum dirigi oporteat, gemina lege, his adiuncta Litteris, statutum est.

Consilia nationalia.

V. Consilia uniuscuiusque Nationis centralia, quae dicuntur, ad has Nostras leges, de sententia Generalis Consilii, sua ipsorum statuta exigant. Quod sicubi huiusmodi Consilia desiderentur, ea quam primum Episcopi instituenda curabunt. Ubi autem res iam simili instituto adsit, quamquam alio nomine, eorumdem erit efficere ut, omni sublato discrimine, ad hoc Opus redigatur; vehementer enim in hoc genere ad fructum interest, ubique, quantum locorum varietas patitur, teneri aequabilitatem.

Caetera opera pontificia incrementum.

Epp. ad hoc conferant praesertim per Unionem missionariam Cleri.

Nos equidem, patrocinio freti Mariae Virginis Immaculatae, atque Apostolorum Principum Petri et Pauli, illius quoque magni Fidei Catholicae propagatoris, Francisci Xaverii, huius sodalitatis patroni caelestis, ex divina benignitate iam fore confidimus, ut quod decessori Nostro optatissimum fuit hoc ipsum Opus *a Propagatione Fide*, itemque alia duo *a Sancta Infantia*, et *a Sancto Petro Apostolo* ad Cleri indigenae institutionem, quae Opera haec Apostolica Sedes agnoscit sua, laetabile iam capiant incrementum. Pro certo autem habemus Episcopos ceterosque sacrorum Antistites in hac causa omnem operam studiumque, apud suam quemque Ecclesiam, Nobis navaturos, adhibita in primis *Consociatione Cleri Missionaria*, quae dicitur: quam Consociationem, mirifice sane opportunam, Nobisque non minus ac decessori Nostro probatam, si quidem apud se desit, condere maturabunt.

Quaecumque vero his litteris statuta a Nobis sunt, ea omnia firma et rata esse iubemus, contrariis quibusvis non obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die m mensis maii, in festo inventionis S. Crucis, m c m x x ii, Pontificatus Nostri anno primo.

PIUS PP. XI

PII OPERIS A PROPAGATIONE FIDEI
STATUTA GENERALIA

Statuta generalia Pontificii Operis a Propagatione Fidei.

Scopus.

I. Pium Opus a Fidei Propagatione, quod inter alia in commodum Missionum instituta primum locum obtinet, unum ac vere catholicum est: consociatio scilicet omnium ex omni gente fidelium non solum ad orbis terrae evangelizationem coniunctis ad Deum precibus adiuvandam, sed etiam ad labores missionariorum stipe collata sustinendos, atque ad pecuniam a fidelibus oblatam Missionibus distribuendam.

II. Idem Pium Opus Lugduni in Gallia anno Domini 1822 constitutum est: deinceps saepius a Romanis Pontificibus privilegiis ac donis spiritualibus cumulatum, denique a Summo Pontifice Pio divina Providentia PP. XI Motu-proprio die 3 maii 1922 edito ad dignitatem instrumenti Apostolicae Sedis evectum.

Origo et confirmatio Pontificia.

III. Quare Pium Opus proxime nititur auctoritate Sanctae Sedis unde suam vim roburque mutuatur; domicilium autem praecipuum Romae habet in aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, a qua, licet seiunctum, tamen pendet.

Sedes.

IV. Sodales Operis adseribuntur christifideles ubique terrarum degentes, qui duodecim saltem sint annorum atque in singulas hebdomadas vel vicesimam libellae partem (vulgo unum solidum), vel libellae quartam in singulos menses, vel libellas duas et sexaginta centesimas partes quotannis conferant: iidem praeterea quotidie semel *Pater* et *Ave* recitare debent, addita invocatione: *Sancte Francisce Xaveri, ora pro nobis*. Ii vero qui semel ducentas libellas solvunt, sodales in perpetuum adseribuntur.

Stips et praesentia.

V. Pii Operis sodales in decurias vel centurias vel chiliarchias vel aliter pro locorum rerumque adiunctis distribuuntur.

Organizatio.

VI. Pium Opus non tantum pecuniam a sodalibus oblatam sed etiam ab aliis quibuslibet sponte allatam: stipendia quoque pro Missis celebrandis: atque etiam bona immobilia, resque pretiosas cuiusvis generis in commodum Missionum libentissime recipiet.

Ahii dona.

Administra-
tio suprema.

VII. Pii Operis administratio suprema est penes Consilium Superius Generale Romae consistens apud Sacrae Congregationem de Propaganda Fide. Eidem praeest Secretarius pro tempore Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, qui ad id munus a Summo Pontifice expresse nominatur. Consilium vero iuxta statutas leges agit ac regitur.

Consilia na-
tionalia.

VIII. In singulis nationibus, in quibus Pium Opus viget, constituentur Nationalia Consilia quae Consilio Superiori Generali consistenti in Urbe subiecta erunt. Eorum Praesides a Sacra Congregatione de Propaganda Fide, consideratis Episcoporum votis, eligentur.

Munia Con-
sili superioris.

IX. Consilium Superius Generale curabit:

1) ut apud omnes nationes, Episcopis adiuvantibus, Pium Opus rite instituatur, atque incrementum capiat, praesertim Consiliis Nationalibus institutis;

2) ut una eademque ratio servetur in subsidiis inter Missiones distribuendis;

3) ut congruenter naturae Pii Operis nova incepta pro regionibus diversa in unum componantur;

4) ut examini subjiciantur atque rata habeantur statuta, item rationum libri qui a Consiliis singularum nationum sibi oblatis erunt;

5) ut pecunia a fidelibus oblata Missionibus aequabiliter distribuatur iuxta regulas a Sacra Congregatione de Propaganda Fide ad id statutas.

Distributiones

X. Pecunia collecta quotannis mense martio a Consilio Superiore Generali Missionibus distribuitur. Eidem Consilio Superiori Generali licet ad arbitrium Praesidis alias largitiones extra id tempus erogare.

XI. Omnes Missiones, nulla excepta, hac pecunia iuvantur, quae quidem, necessitatum ratione habita, omnibus aequabiliter distribuitur. De acceptis atque distributis stipibus quotannis in commentario Pii Operis referatur.

XII. Missionum necessitates Consilio Superiori Generali patefiunt cum ex certa notitia Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, tum ex responsionibus ad peculiare quæstionarium a Missionariis datis.

XIII. Consilia vero in singulis constituta nationibus curam habent: Munia Consiliorum nationalium.

1) ut Pium Opus in omnibus regionis dioecesibus rite condatur conditumque promoveatur;

2) ut Pii Operis natura atque proposita opportune evulgentur, praesertim libris vel foliis editis, singulorum populorum indoli congruentibus, inter quae Annales de Propagatione Fidei vernacula lingua confecti praecipui habendi sunt;

3) ut pecunia collecta in singulis dioecesibus recte administretur atque ad Consilium superius Generale tuto mittatur.

XIV. In singulis autem dioecesibus Pii Operis Moderatores ab Episcopis eliguntur ob eam causam ut apud omnes paroecias, parochis instantibus, eiusdem Pii Operis incrementum curent, pecuniam a fidelibus oblatam colligant, eamque ad Consilium Nationale mittant. Directores dioeccsani.

XV. Pio Operi in singulis nationibus promovendo valde confert Consociatio Cleri Missionaria, quae eo spectat ut animos sacerdotum ad Pium Opus atque ad cetera huiusmodi opera promovenda excitet. Unio missionalis Cleri.

XVI. Congruenter fini ad quem Pium Opus est institutum, tum Consilium Superius Generale, tum Consilia Nationalia, tum etiam Moderatores dioeccsani sedulo curabunt, ut in adscriptorum animis per conciones supplicationesque sollemnes fides viva, pietas sincera, zelus animarum vigeant, unde Pio Operi divina munera ad uberes eius fructus concilientur. Media supernaturalia.

STATUTA PRO CONSILIO SUPERIORE GENERALI
PII OPERIS A PROPAGATIONE EIDEI Statuta pro Consilio Superiore.

I. Consilium Superius Generale Pii Operis a Propagatione Fidei Romae sedem habet apud Sacram Congregationem de Propaganda Fide cui proxime subiicitur. Sedes.

II. Idem constat Praeside, Vicepraeside, Secretario Generali aliisque membris tum ecclesiasticis tum laicis. Ii sunt Membra.

1) Praesides Consiliorum quae in singulis nationibus constituta sunt;

2) nonnulli viri ecclesiastici Romae commorantes qui nationum ad Pium Opus plurimum conferentium singularum singuli personam gerent;

3) aliquot alii vel sacerdotes vel laici qui ob peculiarem rerum peritiam Pio Operi valde profuturi videantur.

Praeses.

III. Praeses Consilii Superioris Generalis est Secretarius pro tempore Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, qui tamen ad hoc munus Praesidis Pontificis auctoritate nominatur.

Gallia duas
sedes habet.

IV. Gallorum genti, apud quos Pium Opus ortum habuit quorumque praeclara merita in operibus missionalibus promovendis eminent, honos tribuitur duas sedes tenendi in Consilio Superiore Generali.

Vjccpracs.

V. Ob easdem causas unus ex Gallicis Consilii membris fungetur munere Vicepraesidis Consilii Superioris Generalis.

Mcmbra ad
quinquennium.

VI. Sacra Congregatio de Propaganda Fide, Praeside excepto, Consilii membra, non neglectis Episcoporum optatis, ad quinquennium instituit.

VII. Si quem ex Consiliariis inter Purpuratos Patres cooptari aut episcopali dignitate honestari contingat, is hoc ipso a Consilarii munere cessat.

Munia.

VIII. Consilii Superioris Generalis duo praecipue sunt: Pium Opus administrare atque pecuniam a fidelibus oblatam Missionibus rite distribuere.

Administratio.

IX. Ad prius quod attinet, Consilio Superiori Generali cum Consiliis singularum nationum concordissima ratio intercedit:

1) ut apud omnes nationes, Episcopis opem conferentibus, Pium Opus instituatur atque incrementum capiat;

2) ut una administrandi ratio servetur in Missionibus subsidiis adiuvandis;

3) ut congruenter naturae Pii Operis nova incepta pro regionibus diversa in unum componantur.

4) Praeterea Consilii Superioris Generalis est examini subiicere atque rata habere Consiliorum singularum nationum statuta: itidem rationum libros una cum pecunia quotannis sibi oblatos approbare.

Distributio.

X. Ad subsidia Missionibus rite distribuenda Consilio Superiori Generali curae est:

1) pecuniam in unum collectam in fundis tutis ac frugiferis collocare;

2) eandem pecuniam resvc alias forte oblatas Missionibus aequabiliter distribuere secundum regulas a Sacra Congregatione de Propaganda Fide ad id statutas, in eum finem dumtaxat ut Christi regnum ubique gentium dilatetur.

XI. Praeses Pium Opus regit de pleno consensu Emi Cardinalis Praefecti Sacrae Congregationis de Propaganda Fide; praeest sessionibus Consilii Superioris Generalis eiusque deliberationes et decisiones gubernat.

Munus Praesidis.

XII. Vicepraeses, Praeside absente, eiusdem partes implet; praeterea Praesidi in communicationem laboris suas vires confert quasi proximus ac studiosissimus administer.

Munus Vicepraesidis.

XIII. Consilium Superius Generale quod maiori parti placuerit, decernit. Decreta vero quae de rebus maioribus fieri contingat, subiiciantur Sacrae Congregationi de Propaganda Fide ut eidem probentur.

Decreta.

XIV. Secretarius Generalis nominatur a Sacra Congregatione de Propaganda Fide, proponente Consilio Superiore Generali. Ei maxime incumbit Pii Operis procuratio; idem in coetibus Consilii Superioris Generalis suffragium *consultivum* habet; munere fungitur ad nutum Sacrae Congregationis de Propaganda Fide; honorarium accipit.

Secretarius generalis.

XV. Secretarius officialibus inferioribus proxime praeest; praeparat negotia in coetibus Consilii Superioris Generalis agenda; Consilii Superioris Generalis mandata exsequitur; litteras mittit accipitque, aliaque huiusmodi munera explet.

XVI. Secretario autem subsunt Vicesecretarius, Arcarius alique officiales stipendio conducti, quos Consilium Superius Generale, prout res postulat, nominat.

Officiales inferiores.

XVII. Vicesecretarius Secretario in omnibus adsistit, eiusque absentis vices gerit, itemque sessionibus Consilii Superioris Generalis, ubi opus sit, interest. Is a Consilio Superiore Generali nominatur, proponente Secretario.

XVIII. Thesauri Custos arcam Pii Operis diligentissime custodit: praeterea quotannis accepti et expensi rationem a duobus Censoribus ad id a Consilio Superiore Generali deputatis excussam atque probatam, Consilio subiicit.

XIX. Arcarius pecuniam ab adscriptis datam vel ab aliis oblatam recipit; sub nutu autem thesauri Custodis diligenter administrat.

Convenitis.

XX. Consilium Superius Generale semel in mense fere convenit; extra ordinem vero, prout res postulet. Penes Praesidem ius est et officium idem convocandi.

XXI. Conveniunt omnia Consilii membra Romae com-morantia; eaque suffragii deliberativi ius habent.

XXII. Pecunia a christifidelibus oblata quotannis mense martio distribuitur a Consilio Superiore Generali.

XXIII. Omnes vero Consiliarii extra Romam degentes, mature advocantur ad coetum a Consilio Superiore Generali mense martio habendum.

XXIV. Tribus vel quatuor ex Consilii membris commit-titur ut, antequam Consilium Superius Generale ad pecu-niam distribuendam conveniat, distribuendi rationem prae-parent eamque Consilio proponant.

229 S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[A. A. S., IX (1917) p- 22]

Lettera a Mons. Guido Maria Conforti, Vescovo di Parma, intorno alla proposta di una Unione Missionaria del Clero

Illino e Revmo Signare,

31 X · 1<H6

Circa insit
luendam Vnio-
nem mts^ionn
riam Cleri.

Non ho mancato di prendere in attenta considerazione lo schema presentato dalla S. V. Revma per una *Unione missionaria del clero*. I crescenti bisogni delle Missioni, le circostanze speciali dei tempi e i gravi danni, che all'opera evangelizza-trice della Chiesa derivano dalla guerra, che travaglia l'Eu-ropa, fanno vivamente desiderare un più ampio sviluppo dei mezzi atti a propagare la fede nel mondo. A tale scopo nulla pud meglio conferire che lo zelo operoso dei clero per colti-vare le vocazioni all'apostolato, illuminare i fedeli sulla néces-sita di soccorrere le missioni c meglio organizzare le opere a tal tine già approvate e raccomandate dai Sommi Pontefici.

Veggio quindi con piacere la iniziativa da Lei presa, con questo santo intento, di una Unione missionaria del clero, e mi son dato premura di presentarne il progetto al Santo Padre.

Sua Santità?» nella udienza dei 23 corr. ottobre, si è degnato mostrare il suo alto compiacimento per tale opportuna proposta diretta a favorire l'opéra dell'apostolato, che a Lui è sì a cuore, e nutre speranza che possa, con l'aiuto di Dio e il favore dei Vescovi, trovare largo consenso nel clero e nei fedeli Italia.

Nel portai ciò a conoscenza della S. V., Le partecipo pure che Sua Santità benedice paternamente Lei e tutti i promotori e aderenti alla sua pia proposta.

Io poi prego il Signore che La conservi prosperamente.
Roma, li 31 ottobre 1916.

Di V. S. Revma

Devmo Servo

D. Card. Serafini, *Prefetto*.

C. Laurenti, *Segretario*.

230 - MOTU PROPRIO

Pontificium Opus a S. Petro Apostolo pro Cleri Indigenae institutione propriis et definitis statutis donatur

[4. A. S., XXI (1929) p. 345-349]

PIUS PP. XI

Vix ad summi Pontificatus cathedram evecti, peculiari quodam favore ac studio Pontificia illa instituta prosecuti sumus, quorum est catholicas Missiones omni ope provehere, scilicet *Pium Opus a Propagatione Fidei*, quod quidem primum hoc in genere locum obtinet, itemque *Opus a S. Infantia* atque *Opus a S. Petro Apostolo*, quae omnia opportunam Nobis sollertemque navant operam, ut Iesu Christi Regnum usquequaque feliciter proteramus.

24 - vi · æ'
statuta Pont,

Origo operis
ei historia.

Opus a S. Petro Apostolo, de quo hic agitur, suum duxit initium, ut norunt omnes, a piissimis quibusdam gallicis feminis, Stephania Cottin-Bigard eiusque lilia Ioanna, quae cum percuperent, pro summo, quo flagrabant, religionis studio sacris missionalium expeditionibus auxilio esse, in eam mentem venerunt ut ad clerum indigenam fovendum riteque informandum et suas ipsarum preces opesque pro viribus conferrent, et a quam plurimis potuissent, constituta in hanc rem sodalitate, quaerere contenderent.

At cum anno m d c c c c i i i pia, quam memoravimus, femina Stephania Cottin-Bigard e vita cessisset, eius filia Ioanna, quae infirma laborabat valetudine, inceptum Opus religiosae feminae Mariae a Passione — ad sacrum baptismatis fontem Helenae de Chappotin — et Sororum Congregationi ab ea conditae, *Franciscalium* scilicet *Missionalium* a Maria Virgine concredidit ac commendavit. Quae religiosae feminae, cum rem sibi concreditam omni contentione provexissent, tum anno m d c c c c x x a Sacra Congregatione Fidei propagandae enixis precibus petierunt ut pium hoc Opus ac propriae quibus regetur leges ab Apostolica Sede legitime probaretur.

Iamvero fieri non potuit quin eiusmodi petitiones benigne admitterentur; etenim, cum Emi Patres eius Sacrae Congregationis rem propositam, sibi a proximo decessore Nostro f. r. Benedicto XV delatam, rite perpendissent suffragioque muniissent suo, Pontifex iussit decretum ferri, quo Opus eiusmodi ea lege probaretur ut, ab eodem Sacro Consilio fidei propagandae penderet.¹

Verum, antequam perutili huic Operi definitae ac perpetuae tribuerentur leges, opportunum visum est quasdam normas constituere, quibus idem ad tempus regeretur, hoc quidem consilio ac spe certa, fore ut rerum usus coeptique incrementa quid in posterum aptius decernendum esset edocerent.

Itaque factum est ut ab Apostolica Sede recognitum ac legitime probatum itemque a proximo Decessore Nostro et a Nobis paternae semper benevolentiae significationibus cumu-

¹ 26-IV-1920. Cf. A. A. S. (1920) p. 247.

latum, Opus a S. Petro Apostolo inde ab anno *mdcccxx* laetiores in dies fructus caperet, cum christifideles opportune excitando ut, impensis Deo precibus admotis, clerum indigenam numero et virtute praestantem a pastorum Principe impetrarent, tum corrogata stipe id efficiendo, ut iis omnibus qui ex ethnicis nationibus in sortem Domini vocati essent, ad sanctissimum eiusmodi propositum assequendum nihil omnino deesset. Qua in succrescente feliciter bonorum fructuum segete, manifestum omnino cernimus ac miramur providentissimi Dei auxilium, quod videtur, deprecando, uberius conciliasse sanctissima illa virgo Theresia ab Infante Iesu quam Nosmet ipsi caelestem eidem Operi a S. Petro Apostolo patronam delegimus atque attribuimus.

Placet vero hoc loco merita eos honestare laude, qui Institutum usque adhuc actiosa cuiusque sua alacritate fovere non desierunt; ac nominatim debitas ex animo grates agere tum sororibus a Congregatione Franciscalium Missionalium a Maria Virgine, tum viro desideratissimo Iulio Tiberghien, Archiepiscopo Tit. Nicaeno, qui generoso ut erat animo, nec laboribus parsit, nec privatis sumptibus, ut rem modis omnibus proveheret, tum denique religioso viro e C. SS. R. Iosepho Drehmans, qui, cum prima Instituti huius aetate Secretarii generalis munere fungeretur, in huiusmodi coepto operose elaboravit.

Laudes totorum qui hucusque operam impenderunt ope-

Quod est reliquum, quemadmodum die ili mensis maii, anno MDCCCXXii,¹ pio Operi a Propagatione Fidei regundo peculiaria tribuimus instituta ac leges, ita in praesens Operi a S. Petro Apostolo, Nobis quidem carissimo, quod iam firmiorem veluti aetatem attigisse laetamur, ut in posterum et paternae voluntati Nostrae et catholicarum Missionum expectationi magis magisque respondere queat, propria item instituta ac leges decernimus ac definimus, quibus quidem, ut fore omnino confidimus maiora profecto in dies capiet incrementa. Itaque re mature perpensa, de apostolicae potestatis plenitudine, motu proprio et certa scientia, haec statuimus ac sancimus:

Nova Sututa.

¹ Cf. supra, n. 22S.

Finis.

I. Pontificium Opus a S. Petro Apostolo, ex ipsa natura sua eo spectare oportet, ut Sacrae Congregationi Fidei propagandae adiumento sit, in clero indigena rite sancteque instituendo ac praesertim in Seminariis maioribus vel minoribus excitandis, ubicumque rerum adiuncta id postulare videntur.

Media.

II. A christifidelibus preces piaque opera eo consilio postulet, ut caelestis pastorum Princeps quam plurimos velit ex ethnicis nationibus iuvenes bene animatos superno quodam instinctu ad sacerdotium vocare, itemque velit quos sua aspirante gratia ad huiusmodi inceptum sanctissimum allexerit, iidem scientia ac virtute praestantes omnino evadant.

III. Postulet praeterea a fidelibus ut suam quisque opem pro viribus conferant, sive certam quotannis donando pecuniae vim, sive stipem in populo corrogando, sive aliquem e Seminarii alumni, ut aiunt, adoptando, sive denique annum redditum, vulgo *borsa di studio*, constituendo, quo unus saltem c sacris hisce levitis sustentari atque educari perpetuo possit.

Sedes.

IV. Sedem principem Romae habeat in aedibus Sacrae Congregationis Fidei propagandae, a cuius quidem auctoritate ut diximus, omnino pendeat.

Praeses.

V. Operi praesideat universo Secretarius generalis Sacrae Congregationis Fidei propagandae, qui, sicuti ad munus moderandi Operis a Propagatione Fidei, ita ad hoc pariter munus expresse a Summo Pontifice eligitur, quique Opus de consensu. Emi Praefecti eiusdem Sacrae Congregationis regat, sessionibus Consilii generalis praesit, eiusque deliberationes ad opportunum exitum dirigat.

Consilium Generale, eiusque innumera.

VI. Opus praeterea moderetur Consilium generale Romae constitutum, quod praeterquam ex Praeside generali, constet ex viris consiliariis, qui a Sacra Congregatione Fidei propagandae ad quinquennium eligantur inter sacerdotes e variis nationibus Romae degentes, in quibus pium hoc opus iam vigeat.

VII. Si quis ex Consiliariis ad episcopalem ordinem vel ad romanac purpurae dignitatem evehatur, hoc ipso a Consiliarii munere cesset.

VIII. In hoc praecipue, uti peculiare munus suum, Consilium generale studiose incumbat: scilicet ut opes ac subsidia,

quaecumque ad Pontificium Opus pertinent, exempli gratia stips corrogata, alumnorum missionalium adoptiones ac redditus (vulgo *horse di studio*) ad ecclesiasticam eorum institutionem perficiendam aequabiliter distribuantur. Curet praeterea ut Opus in singulis nationibus maiora quotidie incrementa capiat.

IX. Consilii generalis pariter esto peculiaria instituta ac leges Consiliorum Nationalium, ut aiunt, excutere ac probare, rationes ab iisdem quotannis redditas perpendere et regesta recognoscere.

Consilia nationalis.

X. Consilium generale singulis mensibus in unum conveniat, ut pecunia resque aliae a fidelibus oblatae aequabiliter distribuantur, eaque — probante quidem Sacra Congregatione Fidei propagandae — ad quos spectant accurate mittantur. Penes Praesidem ius esto Consilium generale convocandi.

Conventui.

XI. Consilium generale id decernat ac statuatur, quod maiori parti consiliariorum placuerit. Decreta vero, quae de rebus maioris momenti ferri contingat, Sacrae Congregationi Fidei propagandae et per eandem Summo Pontifici probanda subiciantur.

Decreta.

XII. Quotannis, cum moderatores nationales Pont. Operum Missionalium Romae simul adsunt, in communem coetum conveniant, ut una cum Praeside ac Consiliariis Operis a Sancto Petro Apostolo in hac alma Urbe degentibus, ea, quae ad idem Opus pertinent, opportune pertractent.

Conventus annuus.

XIII. Omnes Missiones Sacrae Congregationi Fidei propagandae subiectae, prout eorum necessitates postulant, a Pontificio Opere a Sancto Petro Apostolo pro viribus iuvandae sunt.

Omnes Missiones sub S. C. de Prop. Fidei illarum.

XIV. Pontificium Opus a S. Petro Apostolo Secretarium habeat generalem, qui, proponente quidem Consilio generali, a Sacra Congregatione Fidei propagandae eligatur, eiusque ad nutum suo munere fungatur. Secretario generali certum quoddam statuatur ac tribuatur honorarium.

Secretarius generalis eiusque munera.

XV. Secretarii generalis officium esto, Praeside generali probante, ea omnia curare, quae ad ordinariam Operis administrationem pertinent.

XVI. Idem, Consilii mandata diligenter exsequendo, res ordinet atque disponat in generalibus coetibus agendas; in coetibus tamen Consilii Generalis suffragii tantum *consultw* ius habeat.

Officiales jn.
feriores.

XVII. Omnibus officialibus inferioribus a Consilio generali, prout res postulat, delectis, Secretarius generalis praesit, curetque ut iidem proprium cuiusque munus fideliter naviterque obeant, atque attente invigilet ut Arcarius rem sibi concreditam accurate regat.

XVIII. Thesauri custos arcam pii Operis diligentissime custodiat, curetque ut, probante Consilio generali, pecunia tuto frugiferoque modo collocetur.

XIX. Quotannis Arcarius accepti et expensi accuratam rationem reddat quae ratio a duobus censoribus in hanc rem a Consilio generali deputatis excussa atque probata, Consilio generali iterum probanda subiiciatur.

Annua de-
scriptio recepti
et expensi.

XX. De collata a fidelibus cuiusvis generis stipe et de aequabili eiusdem partitione facta, quotannis accurata et publica descriptio fiat.

Consilia na-
tionalia eorum-
que munera.

XXI. Pontificium Opus a S. Petro Apostolo in singulis nationibus ubi viget, proprium constituat Consilium nationale quod quidem suum habeat secretarium suosque officiales, circa quos, congrua congruis referendo, ea quae de Consilio generali statuta sunt, diligenter servantur; de Directoribus vero nationalibus in Litteris *Decessor Noster* a Nobis hoc eodem die *Motu proprio* datis, iam provisum est. ¹

XXII. Consilia nationalia opes a fidelibus oblatas, quantaecumque sunt, sive pecuniam, sive missionalium alumnorum adoptiones, sive denique redditus (*borse di studio*) ad eorum ecclesiasticam institutionem conficiendam — secundum normas a Consilio generali statutas administrent, vel ad idem Consilium Generale transmittant.

XXIII. Consiliis nationalibus vetitum est proprio arbitrio distributiones facere, vel subsidia concedere, atque etiam sacrificarum adoptiones redditusque (*borse di studio*) ad eorum ecclesiasticam institutionem conficiendam, alicui adiudicare.

¹ Cf. n. 231.

Quae omnia, pro recta totius Operis administratione, Consilio generali reservantur.

Cum autem Consilium generale Operis a Sancto Petro iuxta normas supra datas nondum constitutum sit, pro hac vice nominationem Secretarii generalis eiusdem Operis Nobis reservamus, idque munus dilecto filio Petro Coffano, Antistiti Urbano, hactenus Directori pro Italia Pontificii Operis a Propagatione Fidei committimus.

Quaecumque vero a Nobis hisce Litteris statuta sunt, ea omnia firma ac rata esse iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die xxiv mensis iunii, in festo Sancti Ioannis Baptistae, anno m d c c c c x x i x, Pontificatus Nostri octavo.

PIUS PP. XI

231 - MOTU PROPRIO

De Pontificiorum Operum Missionalium coordinatione

[I. A. S., XXI (1929) p. 342-345]

PIUS PP. XI

Decessor Noster p. r. Benedictus XV in Encyclicis Litteris *Maximum illud*, 1 die xxx mensis nov. anno m d c c c c x i x datis, ubi fusius de variis rebus agebat quae ad exteras Missiones pertinent, ob magnas ipsarum necessitates, bonos omnes enixe hortatus est ut, pro facultate, eisdem opem ferrent, ac praeterea aiebat: « Quare illa praesertim quae in sacrarum Missionum commodum sunt instituta adiuvari catholicorum liberalitate cupimus. Primum est *Opus* quod appellatur *a Propagatione Fidei* pluries iam a decessoribus Nostris dilaudatum: ex quo ut vel maior fructuum optimorum ubertas exsistat in posterum, volumus sacrum Consilium christiano

21 - VI - 1929

Coordinatio
Pont. Operum
Missionalium.

nomini propagando diligentissime curet. Maxime enim ex eo copiae suppetant oportet unde Missiones tum quae iam sunt conditae tum quae posthac condendae erunt, sustententur: confidimus autem non permissurum catholicum orbem ut, cum alii ad errores diffundendos abundant affluantque opibus, nostri, verum disseminantes, cum inopia luctentur. Alterum quod etiam vehementer omnibus commendamus est *Sanctae Infantiae Opus*, cuius est vigilare ut infidelium parvulis decedentibus baptismus ministretur, idque eo est commendabilius, quia pueri quoque nostri ipsum participare possunt... Nec vero praetermittendum est *Opus Sancti Petri* ut aiunt, quo educationi atque institutioni cleri indigenae Missionum consulitur ».

Nos vero in Encyclicis litteris *Rerum Ecclesiae*, 1 die XXVIII mensis februarii anno *mdcccxcxvi* datis, ipsum quidem praeclarum Missionum argumentum tractavimus, utpote quae, pro Apostolico munere, tantopere Nobis curae essent ibique, de Pontificiis Operibus, quae diximus, disserentes, haec scribebamus: « ... *Operi a Fidei Propagatione*, aliorum quidem omnium, quae ad Sacras Missiones pertinent, sane principi... ea christianus populus liberalitate subveniat oportet, quae multiplicibus missionibus quae nunc sunt, quaeque iis deinceps accedent, necessitatibus omnino respondeat... Operi autem a Fidei Propagatione principi duo alia adiuncta sunt... quae cum Apostolica Sedes fecerit sua, christifideles prae ceteris Operibus, quae peculiare aliquid sibi propositum habent, corrogata collatave stipe adiuvent ac sospitent alterum scilicet *a Sancta Infantia*, alterum *a Petro Apostolo* nuncupatum. Illius est... pueros nostros asciscere, qui peculium suum reponere assuescant praesertim infidelium infantibus, ubicumque eos proiici vel necari contingit, redimendis catholiceque educandis; huius vero et precibus et collecta pecunia efficere, ut delectos indigenas in Seminariis rite excoli et ad sacros Ordines evehi liceat, quo ipsorum tribules facilius, successu temporis, ad Christum traducantur vel in fide confirmantur... Utrumque sane opus, quod recte subsidarium

¹ Cf. supra, n. 120.

operis principis appellari solet, ut Episcoporum sollertiae fel. rcc. decessor Noster Benedictus XV... commendavit, ita Nos commendare non desinimus... ».

Saepenumero equidem verbis scriptisque, occasione data, de Pontificiis his Operibus Missionalibus egimus, bonos omnes vehementer hortando ut eisdem subvenirent. Ac libet hic Nobis publice profiteri plurimos sane fuisse Episcopos hominesque ex utroque clero ac populo qui, ad missionaria haec studia excitanda, actuosissimam Nobis navarunt operam; de quo apostolatus ardore cum magnas Deo grates solvamus, tum eos omnes debita ornamus laude qui tam largiter sollerterque hortamentis Communis Patris responderunt. Haec Nos considerantes, missionumque necessitates prae oculis habentes, opportunum esse ducimus, ad earundem incrementum, quasdam ferre normas ut Pontificia Opera Missionalia inter se coordinentur, quin vero in unum idemque coalescant; volumus enim ut unumquodque horum Operum sua iura suasque leges habeat, et iuxta proprium finem incrementa capiat. Ac fore confidimus ut eadem, hac ratione atque ordine constituta, eo caritatis spiritu fraternaue necessitudine succrescant, quibus inter se iungi oportet consociationes quae et *Pontificio* nomine gloriantur et propositum tam sanctum ac nobile communiter assequi contendunt.

Itaque Motu proprio ac de certa scientia et matura deliberatione Nostra haec exsequenda mandamus:

Normae.

T. Secretarius generalis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, quemadmodum est Praeses generalis *Pontificii Operis a Propagatione Fidei*, ita Praeses Generalis esto *Pontificii Operis a Sancto Petro Apostolo* pro institutione cleri indigenae, sicut iam ab initio a Sacra Congregatione de Propaganda Fide statutum fuerat.

1. Praeses
ni ralis.

II. Secretarius generalis *Pontificii Operis a Propagatione Fidei* Consiliarius semper sit in Consilio generali *Pontificii Operis a Sancto Petro Apostolo*; itemque Secretarius generalis *Pontificii Operis a Sancto Petro Apostolo* iure Consiliarius esto in Consilio generali *Pontificii Operis a Propagatione Fidei*.

2. Secretarii
generales.

III. *Summum Consilium* (seu *Comitatus supremus*) constituatur Pontificiis Missionum Operibus regundis; quod qui-

3. Summum
Consilium.

dem constabit Praeside Operum Pontificalium pro Missionibus, Secretariis generalibus ipsorum Operum unoque Consiliario singulorum Operum a Consilio eorundem electo.

IV. Comitatus huiusmodi Praeses Pontificalium Operum pro Missionibus praesideat; qui, prout res postulaverint, ipsum convocabit.

V. Comitatus huius erit omnia providere ut unumquodque Opus ordinatim fructuoseque propriam actionem explicare valeat, atque difficultates, si quae inter diversa Opera obortae fuerint, componere.

4. Directores
nationales.

VI. In diversis nationibus Director Nationalis Operis *a Propagatione Fidei* esto pariter Director Nationalis Operis *a Sancto Petro Apostolo* (ubicumque idem existit).

5. Secretarii
nationales.

VII. Item in diversis nationibus Secretarius Nationalis Operis *a Propagatione Fidei* iure Consiliarius esto in Consilio Operis *a Sancto Petro Apostolo*; et Secretarius Operis *a Sancto Petro Apostolo* iure Consiliarius esto Operis *a Propagatione Fidei*.

6. Comitatus
nationales.

VIII. In diversis nationibus *Comitatus* sit *nationalis* pro Pontificiis Missionum Operibus, qui quidem constabit Directore Nationali Pontificalium Operum pro Missionibus, quae sint in natione, Secretariis nationalibus eorundem Operum, unoque Consiliario singulorum Operum a Consilio nationali ipsorum Operum electo.

IX. Comitatus huius, cui praeerit Director Nationalis Pontificalium Operum, munus erit in unaquaque natione ea curare quae ad commune bonum pertinent ipsorum Operum, intra Nationis limites existentium; itemque difficultates, quae inter diversa Opera in natione existentia fortasse occurrerint, dirimere.

7. Communia
c' "iti^η'it' '

X. Diversorum Pontificalium Operum pro Missionibus unum sit *Commentarium generale*, atque unum in Nationibus singulis *Commentarium nationale*. Ut autem a lectoribus nihil desideretur de operibus quae utcumque ad Missiones pertinent, opportuna ac certa spatia reservabuntur pro Operibus *a Propagatione Fidei*, *a Sancto Petro Apostolo* et *a Sancta Infantia*. Aliae publicationes (praeter Commentaria quae diximus) fiant ob peculiare atque non communes rationes, a

e publi.

Comitatu seu Generali seu Nationali probandas. *Commentarium generale* praeviae Sacrae Congregationis de Propaganda Fide censurae submittatur.

Volumus ut in posterum — quod ceteroqui vel olim fuit Pontificia Opera Missionalia Sacrae Congregationi de Propaganda Fide subsint, cuius quidem tam magna ea sunt adiumenta. Munus igitur sit Sacrae huius Congregationis praecipuam quandam curam de Pontificiis his Operibus habere diligenterque eorundem progressui invigilare; de quo Nobis statis temporibus, vel quoties peculiaris aliqua ratio id postulaverit, referatur.

Subsint
erae Congrega
tioni de Propa
ganda Fide.

In tanto hoc studio atque sollicitudine, quibus Nos Pontificia Missionum Opera provehere contendimus, agnoscat optimus quisque quantopere Nobis intersit ut ea cotidie magis, ad tot animarum salutem, vigeant ac floreant, quamque grato animo eos omnes prosequamur qui quoquo modo eadem iuvant; imprimisque sollertes Episcopos eosque ex utroque clero homines, qui vel in Operum Consiliis vel con-
donando alacriterque allaborando, Nobis dant operam in regno Christi per terrarum orbem universum feliciter amplificando.

Quaecumque vero a Nobis hisce Litteris statuta sunt, ea omnia firma ac rata esse iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxiv mensis iunii, in festo Sancti Ioannis Baptistae, anno MDCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

PIUS PP. XI

232 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

[Arch. Prop. prot. n. 1248]

Romae, in solemnitate S. Joseph
14 aprilis a, D. 1937

*Venerabilis Frater,*¹

14 · IV - 1937

De U n i o n e
Miss. Cleri ubi-
que introducen-
da post nova
statuta novam-
que coordina-
tionem enm
Operibus Ponti-
ficiis.

Unionis Cleri pro Missionibus Secundus Conventus Internationalis, nuper Romae habitus ac tam feliciter absolutus, tum catholici apostolatus labores nobilesque triumphos omnium oculis manifestavit, tum etiam omnium sacerdotum animos potenter excitavit ad opus missionale fervidius et efficacius promovendum,

Equidem Pia U. C. pro M. de cooperatione missionali iam optime merita, sive quia clericos et Christifideles tot nationum problemata missionalia studiosissime docuit, sive quia necessitatem Opera Pontificalia quoquo modo adjuvandi et promovendi declaravit, documenta praebet luculenta novorum progressuum quos Ecclesia ab hac Sacerdotum Consociatione iure exspectat.

Quo vero Pia Unio C. pro M. hos efficacius consequatur atque eius cum Operibus PP. a Propagatione Fidei, a S. Petro Apostolo et a S. Infantia conspiratio et vincula clarius definiantur, Statuta recognita aptiusque accommodata sunt.

Quae nova Statuta cum adnexa Instructione, quum Pia Unio Hierarchia catholica absolute innitatur, ad Excellentiam Tuam mittimus, ut omnium Sacerdotum tuorum zelus et opera in missionum utilitatem ordinatim dirigantur, et Pontificalia Opera alacrius promoveantur, illud in memoriam revocantes quod S. P. Pius XI, a. 1922, Motu Proprio *Romanorum Pontificum*, 2 de Opere a Propagatione fidei provehendo expressit: « Pro certo autem habemus Episcopos in hac causa omnem operam studiumque apud suam quemque Ecclesiam, nobis navaturos, adhibita imprimis *Consociatione cleri Missionali* ».

¹ Haec Epistola ad omnes Ordinarios mutatis mutandis missa est.
• Cf. supra, n. 228.

Itaque Pia U. M. C., quam uti fundamentum pro rei missionalis incremento ex felici usu habemus, in omnibus orbis catholici Dioecesis est novo vigore instruenda aut, ubi forte desit, sine mora instituenda ita ut percrebrescenti in dies Ecclesiae expansioni nec hominum nec mediorum nec inulto minus precum subsidia unquam deficient.

Alacri Excellendae Tuae caritate plene fidentes, grates Tibi referimus, felicissima quaeque a Deo O. M. adprecantes. Maximo cum obsequio.

Excellendae Tuae addimus

Petrus Card. Fumasoni Biondi, *Praefectus*.

C. Costantini, Archiep. tit. Theodosien., *Secretarius*.

233 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Piae Unionis Cleri pro Missionibus Statuta generalia

[Arch. Prop. n. 1247 prot.] 1§

I - De natura et fine

i. Pia Unio Cleri pro Missionibus est Consociatio sacerdotum ad sacras Ecclesiae missiones adiuvandas instituta, prout num. 4 declaratur.

Statuta generalia Unioni Cleri pro Missionibus.

I. Natura et finis.

Natura.

1 Statuta cum Decreto approbationis d. d. 14-IV-1937 habentur in A. A. S., XXIX (1937) p. 435-441. — En textus Decreti: Piae Unionis Cleri pro Missionibus Statuta Generalia, huius S. C. de Propaganda Fide auctoritate a. D. 1926 promulgata, attentis Unionis incrementis, ab Emis Patribus huius S. C., in Plenariis Comitibus die 8 martii p. c. habitis, opportune revisa ac recognita fuerunt, prout in textu huic Decreto adnexo facile patet.

Emorui vero Patrum sententiam Ssmus D. N. Pius Div. Prov. PP. XI, in Audientia diei 9 martii, Sibi ab infrascripto huius S. C. Secretario relatam, omnino probavit et textum Statutorum hic adnexum ratum habuit, praesens Decretum ad rem edi iubens.

Datum Romae, ex Aedibus eiusdem S. C. de Propaganda Fide, die 14 aprilis, in Solemnitate S. Ioseph, a. D. 1937.

P. Card. Fumasoni Biondi, *Praefectus*.

C. Costantini, Archiep. tit. Theodos., *Secretarius*.

	Eadem, a S. Sede probata et favoribus aucta, a S. Congregatione de Propaganda Fide omnino dependet.
Patrona.	2. Beatissimam Virginem Mariam, Apostolorum missionumque Reginam, patronam veneratur ac sub eius singulari patrocinio finem sibi propositum prosequitur.
Erigenda.	3. Pia Unio ad normam canonis 708 Cod. iur. can. in singulis dioecesibus erigenda est.
Finis.	4. Haec Pia Unio sibi proponit animos sacerdotum gentium conversionis amore accendere, ut per ipsos universus populus christianus studio erga missiones catholicas inflammetur et ita Ecclesia universa concurrat ad regnum Christi per orbem dilatandum. Insuper studet ut acatholicorum omnium ad unitatem Ecclesiae reditus foveatur, cum unio omnium Christianorum conditio sit magni momenti ad ethnicorum conversionem obtinendam.
	5. Unio Cleri pro Missionibus non est novum quoddam Opus missionale ad fidelium oblationes colligendas institutum neque pro fine habet aliorum Operum missionum gubernationem sibi assumere, licet operam impendat ad fidelium animos disponendos ita ut omnibus Operibus missionibus pro viribus succurrant.
Medi	6. Piae Unionis Sodales finem sibi propositum hisce praecipue mediis assequi student: <ul style="list-style-type: none">) fervidis ad Deum O. M. precibus pro felici sacrarum missionum exitu propriaeque in favorem missionum operae successu;) cognitione missionum earumque indigentiarum, laborum apostolicorum, qui in variis mundi plagis a Missionariis exercentur, felicitatis vel minus lactis eorum exitus, itemque omnium earum rerum quae ad regnum Dei imprimis inter paganos dilatandum referuntur; c) collationibus congressibusque sodalium, quibus hi mutuo se illuminent circa missionum indigentias atque ad eis subveniendum inter se exhortentur; d) fovendo in familiis christianis vocationes missionales, sive ad sacerdotium sive ad munus adiutoris aut adiutricis Missionariorum;

r) monendo christifideles qua sacris concionibus, qua publicis conferentiis, ut vocant, qua privatis colloquiis et adhortationibus, qua scriptis in vulgus editis, aliisque opportunis inediis, de magno opere evangelicae praedicationis inter infideles, et de variis modis, quibus catholicarum missionum necessitatibus succurri possit;

/) offerendo libenter adiutricem operam iis qui Operibus missionalibus praepositi sunt;

g) naviter operam dando ut omnibus innotescant et ubique promoveantur Opera missionalia, imprimis ea quae a Sede Apostolica tamquam sua agnita sunt et Motu Proprio *Romanorum Pontificum*, die 3 maii 1922¹ dato, prae caeteris commendata fuerunt. Ea sunt, ante omnia, Opus a Propagatione Fidei, Opera auxiliaria a Sancta Infantia, a Sancto Petro Apostolo pro institutione Cleri indigenae, et Collecta annua in festo Epiphaniae pro redemptione captivorum, seu pro missionibus Africanis; neque omittendae sunt peculiares collectae pro certis regionibus vel missionibus aut pro peculiaribus necessitatibus in locis missionum forte occurrentibus;

//) curando ut celebrentur festa, ut dicunt, missionalia conventus seu congressus, aliaque id genus, quibus christifidelium studium erga missiones magnopere accendatur et increseat;

t) promovendo, actione sive privata sive communi, attentis locorum adiunctis, et prout zelus illuminatus suggerit, ea omnia quae dissidentes fratres ad unitatem fidei facilius allicere queant.

II – De Sodalibus

II. Sodales.

7. Piae Unioni Cleri pro Missionibus adseribi possunt omnes sacerdotes cum saeculares tum regulares, necnon clerici qui sacrae theologiae studiis incumbunt.

Adscriptio.

8. Adscriptio fit sive a Consilio dioecesano, sive a Consilio nationali, sive, his deficientibus, a Secretariats International! Romae constituto.

¹ Cf. supra, n. 228.

Sodites ordinarii.

9. Ipsa adscriptione suscipiuntur onera Piae Unionis propria, et acquiritur ius ad indulgentias lucrandas et ad favoribus privilegiisque fruendum, quae a Sancta Sede Piae Unioni concessa sunt. Sciant tamen sodales non sufficere nomen dare Piae Unioni, sed naviter et fideliter exsequenda esse ea officia, quae nomen dantes susceperunt, si gratiis Piae Unioni ab Ecclesia concessis vere frui desiderent.

Onera et iurn.

10. Sodales ordinarii vocantur, qui, praeter caetera Piae Unionis officia praestita, statutam a Consilio nationali stipem quotannis solvunt.

Sodales perpetui.

n. Sodales perpetui, qui, praeter fidelem officiorum observantiam contributum maius ad hoc a Consilio nationali statutum semel exsolvunt.

Sodales honoris causa.

12. Sodales honoris causa sunt Exemi Episcopi, nec non S. R. E. Cardinales, qui Piae Unioni adhaeserunt.

Missionarii.

13. Omnes sacerdotes qui actu in missionibus degunt vel valetudinis, senectutis aut obedientiae causa eas relinquere coacti sunt, omnibus privilegiis et gratiis Piae Unioni concessis gaudent.

III. Regimen.

III – De Regimine

4) Secretariat^{us} internationalis eiusque Consilium.

A) – De Secretariatu Internationale eiusque Consilio

Sedes.

14. Quo Unio Cleri pro Missionibus in omnibus nationibus facilius instituatur eiusque actio efficacius ordinetur et regatur, Romae constitutus est Unionis Secretariatus Internationalis a S. Congregatione de Propaganda Fide immediate dependens.¹ Hic Internationalis Secretariatus a Consilio International! dirigitur.

Membra.

15. Consilii Internationalis membra sunt:

d) Secretarius pro tempore S. Congregationis de Propaganda Fide, qui est Consilii Praeses;

6) Directores Nationales Unionis Cleri pro Missionibus et Secretarii Generales Unionis Cleri et Pontificalium Operum Missionalium, durante suo munere, necnon viri illi ex variis nationibus Romae domicilium habentes, quos propter

¹ Sedes: Via di Propaganda, i-a Roma (Italia).

peculiarem rerum missionarium peritiam Sacra Congregatio de Propaganda Fide adlegcrit. Isti ad quinquennium nominantur et iterum eligi possunt.

16. Secretarius Generalis, a S. Congregatione de Propaganda Fide ad eius beneplacitum nominatur et, durante munere, membrum est etiam Supremi Comitatus Cooperationis Missionalis, necnon Consiliorum Superiorum Pontificalium Operum Missionarium.

17. Singulis quinquenniis, Consilium Internationale Unionis convocabitur. At ubi res ferat, membra Consilii, Romae residentia, a Praeside convocari, cum voto deliberativo, poterunt.

Convocatio,

18. Secretariatus Internationalis Consilii ductu erit:

Mania.

Unionem Cleri in nationibus ac dioecesibus per Excmos Episcopos instituendam curare, atque institutae actionem excitare ac promovere;

b) normas edere iuxta quas Unionis propagatio proficue, concorditer et actuose ubique explicetur; Unionis finem et naturam evulgare ita ut eius statuta ubique uniformiter intelligantur et observentur;

c) aptis mediis inter varias Uniones Nationales mutua vincula statuere, quibus singulae opportune fulciantur;

d) apud omnes Uniones Nationales spiritum supernaturalem alere et Ecclesiae mentem de christifidelium cooperatione missionali omnibus studiosissime referre;

e) relationes atque rationes annuas a Consiliorum Nationalium moderatoribus exigere et statisticas conficere;

f) Unionis Conventus Internationales convocare;

g) examinare et approbare leges (*règlements*) uniuscuiusque nationis proprias a singulis Consiliis Nationalibus latas ad normam horum Statutorum Generalem.

||||

|

fI,

! I

| '

|

B) – De Consilio Nationali

/?) Consilium nationale.

19. In unaquaque natione Piae Unioni proxime praeest Consilium Nationale, constans Praeside, Directore Nationali Unionis, Directoribus nationalibus Operum Pontificalium, et nonnullis Consiliariis, quorum alii c Directori-

bus dioecesanis, alii ex viris de re missiotali beneineritis assumuntur.

Pracse	20. Praeses Consilii Nationalis, a S. Congregatione de Propaganda Fide nominatur inter Episcopos Nationis qui Unioni magis favent.
Consiliarii.	21. Consiliarii eliguntur a Praeside, collatis consiliis cum Ordinariis locorum, si de sacerdotibus saecularibus, et cum Moderatoribus Regularium, si de Religiosis agitur.
Tempus.	22. Consiliarii per tres annos in officio manent et iterum eligi possunt.
Secrclarius Arcarius.	23. E Consiliariis unus officium Secretarii alius Arcarii munus obibit; munera vero ab utroque praestanda, praeterquam ab officii natura, a Praeside statuuntur.
Munia.	24. Consilii Nationalis est omni studio Piam Unionem in natione promovere, stipem statuere a sodalibus ordinariis aut perpetuis solvendum, examinare atque recognoscere rationes accepti et expensi a Consiliis dioecesanis, haec adiu-vare ubi opus est, congressus Piae Unionis totius nationis indicere et alia huiusmodi.
Convocatio.	25. Quotannis Consilium Nationale semel saltem convenit, convocante Praeside.
Sedes.	26. Sedes Consilii Nationalis a Praeside statuitur.
Director na tionalis.	27. Huius Consilii est nominare Directorem, cui omnia demandantur promovenda et regenda, quae Unionis actionem et progressus in natione respiciunt, iuxta normas a Consilio probatas. 28. Director Nationalis praesertim curabit Unionem, tum verbo tum scriptis, apud sacerdotes et clericos in Semi-nariis propagandam; Commentarium Officiale Unionis Cleri pro sua ditione edendum.

Q Consilium
dioecesanum.

Membra

C) - De Consilio dioecetano

29. Piae Unioni Cleri pro Missionibus in singulis dioe-esibus praeponitur Consilium dioecetanum, constans Dire-ctore seu Moderatore et Consiliariis, quorum unus Secretarii, alius Arcarii munere fungitur.

30. Turn Director tum Consilarii ab Ordinario loci nominantur et ad illius nutum in munere permanent. Nominatio,
31. Consilii Dioecesei est Piam Unionem in dioecesi promovere, curare ut omnes sacerdotes illi nomen dent, et praecipue ut omnes adscripti, studio erga missiones incensi, sanctum Consociationis finem actuose prosequantur. Finis,
32. Consilium dioeceseum bis in anno congregatur, et praeterea quoties Director illud convocare opportunum duxerit. Convocatio,
33. Moderatoris dioecesei est, ineunte quoque anno, facta prius dioeceseo Consilio relatione, transmittere ad Consilium Nationale accepti et expensi nec non rerum actarum rationem adprobendam una cum indice novorum adscriptorum. Directordioe-riSanUli
34. Secretarius omnium actorum instrumenta conficiet tum conventus Consilii tum congressuum dioeceseorum, tum etiam rerum notabilium ad Piam Unionem in dioecesi pertinentium. Secretarius.
35. Arcarii, qui a Directore in omnibus dependet, est colligere contributa a singulis membris solvenda, et pecunias fideliter administrare et de iis quotannis Consilio dioeceseo rationem reddere. Arcanus,
36. Sedes Consilii dioecesei a Moderatore seu Directore, de consensu Ordinarii, statuitur. Sedes

IV – De Congressibus

iv. Conare
«US.

37. Congressus Unionis Cleri ex omnibus Nationibus convocabuntur tempore et loco a Consilio International! lcs' International
38. Congressus Nationalis omnium adscriptorum Piae Unioni Cleri pro Missionibus semel saltem singulis quinquenniis locum habebit, nunc hic nunc illic in locis nationis praecipuis, ad arbitrium Praesidis. Nationale
39. Si forte, ob rationes peculiares extra ordinem censeatur convocandus congressus, Praeses, adprobante Consilio Nationali, Directores dioeceseos convocabit, eommque deliberationi rem proponet.

40. In Congressibus ordinariis Director de iis refert quae ab ultimo Congressu memoratu digna acciderint.

41. Pariter Director rationem reddit de statu oeconomico Piae Unionis in natione.

42. Congressus Nationalis deliberabit de Piae Unionis statu, de mediis idoneis quibus adscriptorum amor et studium erga missiones foveatur et de aliis negotiis ab ipso tractandis admissis; de postulationibus a Moderatoribus Operum missionalium oblatis et de ceteris huiusmodi. Absque explicito Consilii Nationalis consensu non licebit disserere in conventionibus de rebus indice praestituto non comprehensis.

Dioeccsani.

43. Congressus dioecesanus semel saltem singulis bienniis celebrabitur; extra ordinem a Directore, audito Consilio et adprobante Ordinario, convocari poterit.

44. Congressus dioecesanus similibus regitur praescriptionibus ac Congressus nationalis.

DE COORDINATIONE UNIONIS CLERI CUM OPERIBUS MISSIONALIBUS INSTRUCTIO

[Arch. Prop. l. c. et A. A. S., XXIX (1937) p. 476-477]

Instructio de
coordinatione
Unionis Cleri
cum operibus
missionalibus.

Ut universa cooperationis missionalis actio magis magisque perficiatur ac roboretur, Comitatus seu Consiliis, de quibus in Motu proprio *Decessor Noster*,¹ Pia Unio Cleri pro Missionibus, debita a Summo Pontifice Pio XI obtenta potestate, accedit (*Ex Audientia SSmi Excmo Secretario S. C. de Propaganda Fide concessa die 9 martii 1937*).

Comitatus Nationales Pontificalium Operum Missionalium, necnon Summum Consilium (seu Comitatus supremus), Motu Proprio *Decessor Noster* instituta, ita perficiuntur:

.4) Comitatus
nationales coo-
pccraionis inis-
siunahs.
Membra.

A) – *De Comitatus Nationalibus cooperationis missionalis*

1. In diversis nationibus Comitatus Nationalis constabit Directoribus et Secretariis Nationalibus Piae Unionis Cleri et Pontificalium Operum pro Missionibus, quae sunt in

¹ 24-VI-1929; cf supra, n. 231.

natione, singulisque Consiliariis singulorum Operum et Unionis Cleri, a Consilio Nationali respectivo electis.

2. Comitatus Praeses, qui ab ipso Comitatu eligitur inter Directores Nationales Piae Unionis Cleri et Pontificalium Operum, tres annos in munere manebit iterumque eligi poterit.

3. Comitatus, Praeside convocante, semel saltem in anno conveniet et quoties Praeses opportunum indicaverit. Idem suffragiorum maiori parte absoluta decernet.

Convening.

4. Comitatus erit in unaquaque natione ea curare quae ad commune bonum pertinent Unionis Cleri et Operum Missionalium, infra nationis limites existentium; itemque difficultates, quae fortasse occurrerint, dirimere.

Munia.

B) – De Comitatu Supremo cooperationis missionalis

5. Summum Consilium (seu Comitatus supremus) Pontificiis Missionalibus Operibus et Unioni Cleri regundis constabit Praeside Operum Pontificalium pro Missionibus et Consilii internationalis Unionis Cleri, Secretariis generalibus ipsorum Operum et Piae Unionis Cleri, unoque consiliario singulorum Operum et Piae Unionis Cleri a Consiliis electis.

/?) Cornuatus
supremus coo-
perationis mu-
sionalis.
Membra.

6. Comitatus huiusmodi Praeses Pontificalium Operum Missionalium et Unionis Cleri praeest.

Praeses

7. Comitatus huius erit omnia providere ut Unio Cleri et Opera Missionalia ordinatim fructuosque propriam actionem explicare valeant, atque difficultates, si quae obortae fuerint, componere.

Munia.

8. Quae in hoc Comitatu decernuntur, ad Enium Cardinalem S. C. de Propaganda Fide Praefectum recognoscenda atque confirmanda deferentur.

Confirmatio
decretorum.

9. Comitatus Supremus secundo quoque mense ordinarie convocabitur et extra ordinem quoties Praeses opportunum indicaverit.

Convocatio.

C) – De Commentario generali

C) Cummenta*
rium genende.

10. Commentarium generale, quod, ad mentem Motu Proprio supra citati, commune est Pont. Operibus a Propa-

gatione Fidei et a S. Petro Apostolo, erit et pro Secretariat!! International! P. U. C. pro Missionibus.

FAVORES SPIRITUALES
OMNIBUS SODALIBUS CONCESSI

[Arch. Prop. 1. c.]

Favores spiri-
rituales omni-
bus concessi.

I. Indulgentia plenaria, suetis sub conditionibus lucranda, in festis: 1. Epiphaniae, 2. Ss. Apostolorum, 3. S. Michaelis Archangeli, 4. S. Francisci Xaverii, 5. semel in mense, die ad proprium cuiusque arbitrium eligenda, 6. in articulo mortis servatis servandis.

II. Indulgentia centum dierum pro quolibet pietatis opere in favorem Missionum expleto.

III. Facultas (dummodo adscriptus ad sacramentales confessiones audiendas sit approbatus) benedicendi ac imponendi, servatis ritibus ab Ecclesia praescriptis, scapularia Passionis D. N. Iesu Christi, Immaculae Conceptionis B. M. V., SS. Trinitatis, B. M. V. perdolentis, B. M. V. a Monte Carmelo, ab Apostolica Sede approbata (cfr. infra η. V).

IV. Facultas, ut supra benedicendi ac imponendi, sub unica formula, scapularia quae ut Sodales Piae Unionis imponendi facultate gaudent (Ex Audientia Ssmi Emo Praefecto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide concessa die 20 martii 1919. Cfr. *Acta Ap. Sedis*, 1919, p. 179).

V. Facultas imponendi scapularia de quibus supra, absque inscriptionis onere in album Confraternitatis (Ex Audientia Ssmi, Emo Praefecto S. C. de Prop. Fide concessa die 4 martii 1920).

Facultas pro omnibus adscriptis anticipandi a meridie recitationem Matutini cum Laudibus subsequentis dici, dummodo tamen officium diei iam persolverint (Ex Audientia Ssmi, Emo Praefecto S. C. de Prop. Fide concessa die 1 decembris 1921 Cfr. *Acta Ap. Sedis*, 1921, p. 565).

FAVORES SPIRITUALES TANTUM SODALIBUS
CONCESSI ANTE DIEM 1 APRILIS 1933 ADSCRIPTIS

[Arch. Prop. 1. c.]

I. Facultas (dummodo adscriptus ad sacramentales confessiones audiendas sit approbatus) benedicendi, extra Urbem, unico Crucis signo, coronas, rosaria, cruces, crucifixos, numismata et parvas statuas cum applicatione Indulgentiarum Apostolicarum (*Cfr. Acta Ap. Sedis*, 1922, p. 143).

Favores spirituales concessi adscriptis ante 1 - IV - 1933.

II. Facultas, ut supra, benedicendi, unico Crucis signo, coronas iuxta typum rosariorum B. M. V. confectas, cum applicatione indulgentiarum, quae a PP. Crucigeris nomen habent.

III. Facultas, ut supra, benedicendi coronas Septem Dolorum B. M. V. cum applicatione omnium et singularum Indulgentiarum, quas Summi Pontifices eiusmodi coronis impertiti sunt.

IV. Facultas, ut supra, benedicendi, unico Crucis signo crucifixos cum applicatione indulgentiarum pii exercitii a *Via Crucis* nuncupati in favorem fidelium, qui quominus sacras visitent « Stationes » legitime impediuntur.

V. Facultas, ut supra, benedicendi, unico Crucis signo, crucifixos, iisdemque applicandi plenariam indulgentiam in articulo mortis ab iis acquirendam, qui praescriptis expletis conditionibus, illos osculati fuerint aut saltem aliquo modo tetigerint (*Cfr. Acta Ap. Sedis*, 1914, p. 348).

VI. Indultum personale Altaris privilegiati, quater in qualibet hebdomada, dummodo simile indultum pro alia die obtentum non fuerit.

(Haec omnia per S. Poenitent. 15 nov. 1918, *Cfr. Acta Ap. Sedis*, 1919, p. 20).

9 - III - 1872

234 - RÈGLEMENT

Statuta Op-
eris sanctae In-
fantiae.

de l'Œuvre de la Sainte-Enfance

[Annales de l'Œuvre de la Sainte-Enfance, XXIII (1871-74) p. 434-443]

Finis.

But de l'Œuvre

La Sainte-Enfance a pour but le Baptême, le rachat et l'éducation chrétienne des enfants nés de parents infidèles, en Chine ou dans les autres pays infidèles.

Chapitre I

1. Organizatio.

Organisation de l'Œuvre

1° L'Œuvre de la Sainte-Enfance est placée sous l'invocation de Jésus Enfant.

2° La très-Sainte Vierge en est la première patronne. Les saints Anges gardiens, saint Joseph, saint François-Xavier, saint Vincent de Paul, en sont les patrons secondaires.

3° Tout enfant baptisé peut être membre de cette Association.

4° Les enfants sont admis depuis l'âge le plus tendre jusqu'à leur première communion.¹

5° Les membres de l'Œuvre peuvent y demeurer agréés jusqu'à l'âge de vingt et un ans; jusqu'à cet âge aussi, les enfants qui ont fait leur première communion peuvent être agréés; mais, à vingt et un ans, aucun d'eux ne continue d'en faire partie que s'il appartient en même temps à la grande Association de la Propagation de la Foi.

6° L'Association se partage en séries de douze membres, pour honorer les douze années de l'Enfance du Sauveur. Douze séries forment une sous-division, douze sous-divisions forment une division.

¹ Cf. infra immutationem 7-XII-i9to.

Les séries se distinguent entre elles par un numéro d'ordre correspondant à l'une des années de l'Enfance de Jésus, sous le nom de *première année, deuxième année* de la sainte-Enfance, etc.

7° La cotisation pour chaque membre est de *cinq centimes* par mois.

8° Chaque série a un collecteur, chaque sous-division un trésorier, chaque division un grand trésorier.

9° Le directeur spirituel de l'Association est, de droit, M. le curé de la paroisse dans laquelle elle s'établit, ou un prêtre désigné par lui pour le remplacer.

Il choisit dans la paroisse un certain nombre de personnes zélées qui s'intéressent spécialement au progrès de l'Œuvre.

Chapitre II

Ressources de l'Œuvre

2. Fontes.

Les ressources de l'Œuvre sont fixes ou éventuelles.

Les ressources fixes sont: 1° les cotisations de 5 centimes par mois; 2° les souscriptions et les abonnements.

Les ressources éventuelles résultent des quêtes et dons volontaires.

Chapitre III

Pratiques pieuses et graces spirituelles de l'Association

3. Preces et favores *spirituales*.

1° Chaque membre de l'Association récite tous les jours, ou, s'il est trop jeune encore, on récite pour lui: 1° un *Ave Maria* (il suffit d'appliquer à cette intention celui de la prière du matin ou du soir); 2° l'invocation suivante: *Vierge Marie, priez pour nous et pour les pauvres petits enfants infidèles*.

2° Comme lien spirituel entre les enfants bienfaiteurs et les enfants objets de l'Œuvre, les noms de baptême à donner aux enfants infidèles sont autant que possible choisis parmi ceux de leurs jeunes protecteurs.

3° Chaque année, à l'époque où l'Eglise honore plus particulièrement la sainte Enfance, c'est-à-dire dans l'intervalle qui s'écoule entre la fête de Noël et celle de la Purification, une messe est célébrée pour les membres *vivants* de

l'Association dans tous les lieux où est établie soit une division, soit, au moins, une sous-division de l'Œuvre.

La messe est suivie de la bénédiction solennelle des enfants présents. Une quête au profit de l'Œuvre est faite par l'un d'eux.

La cérémonie se termine par le tirage des noms de baptême qui doivent être donnés aux enfats rachetés.

Pareillement, vers l'époque des premières communions, c'est-à-dire dans l'intervalle qui s'écoule entre le deuxième dimanche après Pâques, ou dimanche du Bon-Pasteur, et la fin du mois de mai, une seconde messe est célébrée pour les associés *défunts*, et spécialement pour Mgr Charles de Forbin-Janson (Réglé par le Conseil Central, le 8 Juillet 1845).

40 Indépendamment de ces messes, dont le jour et l'heure sont fixés par le directeur spirituel, deux messes par mois sont célébrées dans l'un des principaux sanctuaires consacrés à la sainte Enfance de Jésus et à la très-sainte Vierge à désigner tous les ans par le Conseil Central, particulièrement à Bethléem, Nazareth, Notre-Dame-de-Lorette, Saint-Jean-en-Judée, le Mont-Carmel, Sainte-Marie Majeure, Notre-Dame-des-Victoires, Notre-Dame-de-Fourvières, Notre-Dame-de-Chartres, Notre-Dame-de-Liesse, Notre-Dame de-la-Garde, Notre-Dame-de-Bons-Secours, à Nancy, Notre-Dame-d'Espérance, à Saint-Brieuc, Notre-Dame-de-la-Délivrande, à la Délivrande, etc., l'une pour les membres et bienfaiteurs, l'autre pour les enfants dont le salut est l'objet de l'Œuvre.¹

En outre, le Conseil Central fait encore dire chaque mois, dans les mêmes sanctuaires, deux autres messes, l'une pour les bienfaiteurs *vivants*, qui ont fait à l'Œuvre quelque don

¹ Une indulgence plénière est attachée à chacune de ces messes et peut être gagnée même par les enfants qui n'ont pas encore fait leur première communion.

Ces messes, avec leurs indulgences, peuvent être remises à telles autres époques que NN. SS. les Evêques jugeront plus avantageuses (*Rescrit* du 6 avril 1856).

volontaire en se recommandant d'une manière spéciale à ses prières, l'autre pour les bienfaiteurs *défunts*.¹

50 Parmi les intentions des prières et des messes de l'Œuvre, est comprise, en faveur des mères chrétiennes, une intention spéciale pour obtenir que tous leurs enfants arrivent à la grâce du saint baptême.

Ces prières et ces messes ont également pour objet d'attirer les grâces de l'Association, pour qu'ils se disposent plus saintement au grand jour de leur première communion, et persévèrent dans leurs bonnes résolutions.

6° Chacun de NN. SS. les évêques est prié d'accorder aux membres de l'Œuvre un certain nombre de jours d'indulgence.

Chapitre IV

Conseils de l'Œuvre

i - *Conseil Central*

4. Consilia.

Centrale.

Art. i. - L'Œuvre de la Sainte-Enfance a un Cardinal Protecteur désigné par le Souverain Pontife.

Art. 2. - Le Conseil Central a seul la direction générale de l'Œuvre et fait la répartition des fonds.

Cc Conseil se compose de vingt-quatre membres² (non compris le Directeur): douze ecclésiastiques et douze laïques. Le Directeur de l'Œuvre en est le président.

Ce Directeur doit être un ecclésiastique et peut être choisi en dehors du Conseil.

Parmi les membres ecclésiastiques trois au moins appartiennent aux Ordres religieux ou aux Congrégations qui reçoivent des secours de l'Œuvre.

Art. 3. - Le Conseil Central choisit dans son sein un vice-président, un trésorier, un vice-trésorier, un secrétaire, un vice-secrétaire et six autres membres qui avec le Directeur forment le comité d'administration.

* Décision du Conseil Central du 21 janvier 1860.

² Cf. infra immutationem 22-I-1893.

Ce comité se réunit au moins une fois par mois sous la présidence du Directeur pour vaquer à l'expédition des affaires courantes, surveiller la publication des Annales, préparer le travail pour les réunions du Conseil Central et pourvoir à l'exécution des décisions prises par ce Conseil.

Art. 4 — Le Conseil Central se réunit annuellement dans les trois mois qui suivent la clôture de chaque exercice pour statuer:

i° Sur le règlement des comptes et sur tout ce qui concerne la gestion financière;

2° Sur la répartition des fonds disponibles entre les diverses Missions ou établissements subventionnés, sans pouvoir s'écarter du but spécial de l'Œuvre de la Sainte-Enfance, à savoir: le *baptême*, le *rachat* et l'*Éducation* des enfants nés de parents infidèles.

Les décisions relatives à cette répartition ne peuvent être prises qu'autant que neuf membres au moins sont présents.

Le Conseil Central se réunit également au mois de décembre de chaque année.

Il est convoqué extraordinairement par le Directeur, lorsqu'il se présente une question importante à résoudre. Il peut en outre être convoqué d'urgence sur la demande de trois membres du Conseil.

Art. 5. — Les membres du Conseil sont soumis à une nouvelle élection tous les six ans suivant un ordre déterminé par le sort de manière qu'il y ait quatre membres sortants chaque année: deux ecclésiastiques et deux laïques.

Les membres sortants peuvent être réélus.

Art. 6. — Le Directeur et les autres membres du Comité d'administration ne sont constitués en charge que pour trois ans, mais ils peuvent être réélus. Le Directeur est élu par le Conseil, et cette élection est soumise à l'agrément du Cardinal Protecteur.

Art. 7. — Les élections et réélections, tant pour la composition du Conseil Central que pour la collation ou la continuation des charges triennales, se font chacune à part au scrutin secret et à la majorité absolue des suffrages exprimés dans une assemblée du Conseil.

La lettre de convocation pour cette assemblée fait mention expresse de l'élection. Quinze membres du Conseil au moins doivent y être présents.

Art. 8. – Lorsque, par suite de démission ou de décès, il y a lieu de procéder à l'élection d'un ou de plusieurs membres du Conseil, le candidat ou les candidats proposés sont présentes par le comité d'administration à la séance qui précède cette élection.

Art. 9. – Le Directeur de l'Œuvre est chargé de tout le service intérieur et de la gestion financière, en se conformant aux décisions du Conseil Central; il a la proposition de toute mesure relative au personnel des bureaux; les lettres et envois de fonds lui sont adressés; il signe la correspondance, après avoir pris, s'il y a lieu, l'avis du comité d'administration ou du Conseil Central.

Le trésorier surveille la tenue des écritures, vise les pièces comptables et vérifie périodiquement les comptes, la caisse et le portefeuille.

Le secrétaire rédige les procès-verbaux des séances tant du Conseil que du comité d'administration.

Art. 10. – Si le nombre des membres présents exigé par l'article 7 n'est pas atteint, le Conseil Central est convoqué de nouveau, et les décisions sont prises dans cette nouvelle réunion à la majorité des membres présents, quel qu'en soit le nombre; elles sont définitives.

Art. ii. – Chaque année, après la clôture de l'exercice, le Directeur de l'Œuvre de la Sainte-Enfance transmet au Cardinal Protecteur l'état des recettes et des allocations faites aux différentes Missions pendant l'année courante.

2 – *Conseils Diocésains*

Diocesana.

Chacun de NN. SS. les évêques est prié de former un conseil diocésain chargé de la direction de l'Œuvre.

Ce conseil correspond avec le Conseil Central, pour l'envoi des fonds et pour tout ce qui peut intéresser le développement et la prospérité de l'Œuvre.

1 Cf. infra immutationem 22-I-1893.

Approbatio. *j?x audientia SSmi habita die 9 martii 1872*

Cum supremi Moderatores pii Operis a S. Infantia nuncupati regulas pro congruo eius regimine ac ordine primitus constitutas aliqua ex parte immutandas, experientia rerum hortante, censuerint, ut rectae Operis administration! accomodatius et opportunius eae responderent, ac humillimas exinde preces SSfho Domino Nostro Pio Papae IX obtulerint ut praedictas regulas iuxta novae emendationis rationem approbare et confirmare benigne vellet; Sanctitas Sua, referente infrascripto Cardinali eiusdem Operis Protectore, perspicuum testimonium paternae suae benevolentiae erga praedictos Moderatores piumque cui praesunt Institutum, praebere cupiens, memoratas regulas, accurate diligenterque per eundem infrascriptum Cardinalem examinatas, approbare et confirmare dignata est iuxta formam et tenorem qui in hoc exemplari continentur.

Datum Romae, die et anno praenotatis.

Hannibal Card. Capalti, Protector.

immutationes. Sanctissimus Dominus Noster Leo divina Providentia PP. XIII referente infrascripto Cardinali operis a Sacralesu Infantia Protectore, quo Operis ipsius, adeo iam de Ecclesia meriti, regimini et administration! opportunius consulatur, leves in articulis Regularum 20 et 9° cap. IV immutationes, iuxta praesens exemplar a Parisiens! Consilio principe exoptatas ac propositas, ratas habere et confirmare dignatus est.¹

Hac die 22 ianuarii anni 1893.

VINCENTius Card. Vannutelli, Protector.

¹ In articolo 2° nunc dicitur: di vnuquattro membri ai minimo, c, di trenta al massimo, non compreso il Direttore >. — In articolo 90: «è sua la responsabilità della nomina e del licenziamento del personale degli uffici ».

Modification très importante apportée, avec l'agrément du Saint-Siège, à l'article 4 du Règlement¹ relatif à la limite d'âge pour les Associés de la Sainte Enfance. immnutio.

Cet article était ainsi rédigé (*Manuel*, page 2): « Les enfants sont admis depuis l'âge le plus tendre jusqu'à la première Communion ».

Cet article, depuis la publication du décret pontifical *Quam singulari*,² aurait pu prêter à une interprétation erronée et préjudiciable à l'Œuvre. Nous avons donc demandé au Saint-Père, par l'entremise de notre Eminentissime Cardinal Protecteur, de le modifier de la manière suivante, qui répond du reste à l'intention du fondateur de la Sainte-Enfance et à l'esprit du règlement:

« Les enfants sont admis depuis l'âge le plus tendre jusqu'à douze ans. »

Notre pétition vient de nous être retournée avec l'approbation demandée et que S. E. le Cardinal Vincent A'annutelli nous annonce en ces termes:

Ex Audientia diei 7 dec. 1910, SSmus D. N. Pius PP. X, audita infrascripti Cardinalis Relatione, immutationem articuli 4, iuxta formam in precibus propositam, probare dignatus est.

ViNCENTius Card. Va n n u t e l l i.

235 - EPISTOLA BENEDICTI PP. XV

Ad Paulinum Petrum S. R. E. Card. Andrieu, Archiepiseopum Burdigalensem, de stipe pro nigris corroganda in Epiphania Domini

[A. A. S., VIII (1916) p. 57-58]

Dilecte Fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Quoniam africanarum Galliae possessionum urbs ista florentissima, quae tui honoris sedes est, praecipuum et . n .)<η6
stips coin
senda pro ni
gritis in Epi-
phania.

¹ *Annales de l'Œuvre Sainte-Enfance*. LXII [1911] p. 79-80.

² 8-VIII-1910; cf. A. A. S., H (1910) P. 577-583.

Servorum
commercium.

celeberrimum tamquam emporium habetur, ideo, quum misera et abiecta nigritarum condicio Nobis pro apostolico officio magnae sit curae, ad te, dilecte Fili Noster, has litteras mittimus ut iis relevandis, quantum Nobis licet, operam demus. Vix est cur de probroso servorum commercio removendo plura perscribamus. Constat enim quantum in hac causa inde ab initio Ecclesia Dei gesserit, tum in omnibus hominibus eandem inesse personae dignitatem eosque pari omnes iure esse affirmando, tum ad mancipiorum manumissionem in spem caelestium bonorum cohortando, tum etiam proprias religiosorum familias vindicandis in libertatem servis instituendo. Attamen dolendum est tam foedam turpitudinis labem et maculam, quamquam magna ex parte iam sublatam, residere etiam nunc in humanae societatis corpore: quamobrem omnino decet praeclara huius Apostolicae Sedis erga homines promerita in hoc etiam genere studiose Nos persequi. Itaque peropportunum Leonis XIII¹ decretum, Nos, ad exemplum Pii X f. r., confirmantes,² quotannis, in festo Epiphaniae Domini, ubicumque sacra publice celebrentur, stipem redimendis nigris corrogari volumus. Id autem eo magis urgendum arbitramur, quia satis uberes iam percepti fructus spem bonam afferunt fore ut aliquando id quod tantopere ad causam humanitatis interest, assequamur. Optatam diem maturet, precamur, Liberator humani generis Iesus Christus, et omnes quicumque huc consilium, operam, rem contulerint, potioribus suis praemiis remuneretur. Quorum auspicem et benevolentiae Nostrae testem, iis universis et singulis, primumque tibi, dilecte Fili noster, apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die II februarii anno MCMXVI, Pontificatus Nostri secundo.

BENEDICTUS PP. XV

¹ Cf. Constitutionem *Catholicae Ecclesiae*, 20 nov. 1890, *Collectanea*,
² edit., n. 1743.

² Cf. infra n. 237.

236 – S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Epistola ad universos Sacrorum Antistites de stipe colligenda
pro nigris in Africa

[Æ A. S., XII (1920) p. 74-75]

Ulme ac Recine Domine,

Summus Pontifex Leo XIII, gloriosae recordationis, nigrarum in Africa miseratus aerumnas, qui, in servitutem abducti, supremam animi atque corporis patiebantur iacturam, per encyclicas Litteras, ad universos sacrorum Antistites catholici orbis die 20 novembris 1890¹ datas, eorum caritati summopere commendavit opus a Se susceptum pro nigrarum in Africa tuenda libertate, iisque ab ethnica superstitione eruendis. Qua super re provide constituit ut, *quotannis, qua die in quibusque locis Epiphaniae Domini celebrantur mysteria, in subsidium memorati operis pecunia stipis instar corrogetur.*

Non defuit Summi Pontificis desiderio pia fidelium voluntas, eleemosynisque ad id collectis non mediocriter sacrae Missiones in Africa recreatae sunt. Verum, labente annorum decursu, evenit ut apud nonnullas dioeceses excidisse videatur pontificii mandati memoria aut languidiori studio iussa servantur, dum, e contra, aliis multis in locis, adnitente Episcoporum zelo, inducta praxis, etiam flagrante bello, stetit hactenus ac vigit.

Quapropter haec S. Congregatio, cui dicti operis demandata est cura, opportunum censuit per praesentes litteras apud universos Praesules enixe instare ut velint, in propria quisque dioecesi, sacro Epiphaniae die, iuxta pontificia praescripta, pecuniam pro Africae nigris in singulis ecclesiis et sacellis colligendam curare, iis additis hortamentis, quibus fidelium studia ad tam nobile opus excitentur.

¹ Cf. *Collectanea*, 2^a edit., n. 1743.

29 ix - 191
supr coiii-
'Eniph
nia

Pecunia mu-
tenda ad S. C.
de Propaganda,

Qua quidem occasione commemorandum etiam venit, eiusdem rōntīncis lussu constitutum esse \it pecunia, praedicta die collecta in ecclesiis et sacellis.... Romam mittatur ad Sacrum Consilium christiano nomini propagando, cuius munus est eam pecuniam inter singulas Missiones aequa proportionem partiendi.

Itaque, sine speciali Apostolicae Sedis dispensatione, non ad particulares quaslibet pro redimendis captivis constitutas Societates, sed ad hanc ipsam Sacram Congregationem Fidei Propagandae corrogata, festo die Epiphaniae, ad id operis pecunia mittenda est.

Porro, cum tot ac tantis, praesertim post immane bellum, sacrarum Missionum necessitatibus consulere oporteat, non dubito quin Amplitudo Tua, quod ad dioecesim sibi commissam spectat, suas partes libenti animo expleat.

Interim Deum ex corde precor ut Te diu sospitem reddat. Romae, ex aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 29 septembris 1919.

G. M. Card, van Rossum, Praefectus.

C. Laurenti, Secretarius.

Consimiles Litterae pariter missae sunt ad variarum regionum, etiam Missionum, Ordinarios.

237 – EPISTOLA PII PP. X

Ad R. P. D. Renatum Graffln, Antistitem domus Pontificalis de Gallorum societate servituti abolendae
[A. A. S., I (1909) p. 401-402]

2 - IV · 190

De societate
servituti abo-
lendae in Gal-
lia.

Servitus est
contra naturam
humanam; coiv

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. – Gallorum societatem servituti abolendae magni a Nobis fieri, vix opus est dicere: quippe versatur, et quidem praeclaro cum studio ac fructu, in re eiusmodi, quae cordi esse, quum omnibus bonis, tum maxime Vicario Iesu Christi debeat. Etenim nihil tam est contra humanae naturae dignitatem, quam horni-

nem servire homini, ut pecudem, iure mancipii; sed idem eo magis repugnat religiosis christianae principiis, quibus hominum inter se fraterna necessitudo sancitur: quum omnes, eodem redempti sanguine, ad eandem caelestis Patris hereditatem vocentur. Ecclesiam propterea sollicitam semper fuisse de conditione servorum; in primisque Pontifices Romanos nullo non tempore eorum libertati studuisse, historia eloquitur: nec vero quemquam latent acta Leonis fel. rec. decessoris Nostri, qui binas de hac re dedit encyclicas litteras, alteras ad Episcopos Brasiliae,¹ gratulatus manu missione plurimorum publice facta, alteras ² ad universos Sacrorum Antistites, ut redimendis Africae mancipiis pecunias quotannis corrogarent. Nos pariter esse animatos, valdeque velle, quantum in Nobis est, tot miserrimis opitulari, facile intelligis. Itaque, quum cognoverimus te nuper isti societati praefectum esse, et gratulamur quod ab optimis viris, sociis tuis, dignus habitus es tali munere, et confidimus, ipsorum te iudicio egregie responsurum. Id ut eveniat atque ut communia vestra consilia coeptaque calamitosis nigris ex Africa salutaria sint, tibi, dilecte fili, et societati universae, auspicem divini auxilii, apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die II aprilis anno mcmix, Pontificatus Nostri anno sexto.

PIUS PP. X

238 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Litterae Circulares ad Ordinarios dependentes a S. C. de Prop. Fide

[Arch. Prop. η. 1745-27 prot.]

5 giugno 1927

Il Consiglio Superiore della Pontificia Opera della Propagazione della Fede, nella recente adunanza plenaria, studiando in qual modo potrebbero ottenersi maggiori mezzi per

5 . VI - 1927

De Agentia
Fides constituenda.

¹ 5-V-1888; Cf. *Collectanea* 2^a edit., n. 1688.

² 20-XI-1890; cf. l. c., n. 1743.

venire in aiuto alle missioni, con unanime parere di tutti i rappresentanti nazionali dell'Opera stessa, è venuto nella determinazione di fondare un'Agenzia chiamata *Fides*, la quale possa fornire ampie notizie sulle missioni ai vari Consigli Nazionali, che se ne serviranno per tutto il lavoro di propaganda nei loro paesi e in modo speciale per la compilazione degli annali e per articoli da stamparsi sui giornali o fogli cattolici.

Questa Sacra Congregazione, a cui la cosa è stata riferita, approva quanto il Consiglio Superiore dell'Opera ha ideato, e sebbene essa si dichiari non responsabile di ciò che l'Agenzia *Fides* potrà eventualmente pubblicare, tuttavia, nell'interesse delle missioni, crede opportuno di far conoscere alla S. V. Illustrissima e Reverendissima che tale intrapresa si fa coll'approvazione della Sacra Congregazione di Propaganda, la quale ha ritenuto opportuno di trasmettere essa stessa a V. S. gli acclusi documenti in cui è chiaramente descritto il fine che l'Agenzia si propone, e la parte che per il buon funzionamento della medesima dovrebbero prendere i Superiori delle missioni.

Al quale riguardo mi sembra opportuno di richiamare l'attenzione di V. S. sulla richiesta che nell'acclusa circolare è fatta, di nominare cioè un Sacerdote di cotesta missione, che, dotato delle volute qualità, possa coprire l'ufficio di Corrispondente dell'Agenzia in questione.

V. S. renderà un vero servizio facendo conoscere al più presto possibile, a mezzo del formulario qui accluso, il nome del Sacerdote che Ella ha deputato all'ufficio di cui sopra.

Nella speranza che i Superiori Ecclesiastici delle differenti missioni, Vescovi, Vicari Apostolici, Prefetti Apostolici, cercheranno di corrispondere e cooperare a questa impresa da cui si spera grande giovamento per le Missioni, con sensi...

G. Card. VAN ROSSUM, *Prefetto*.

Francesco Marchetti Selvaggiani, Arciv. di Seleucia,
Segretario

239 - SACRA CONGREGATIO RITUUM

Rescriptum de paenultima octobris Dominica precibus et actioni
pro missionibus peculiariter addicenda

[A. A. S., XIX (1927) p. 23-24]

U - IV - 1926

Dominica penultima Octobris Dominica missionalis.

Beatissimo Padre,

Il Consiglio Superiore Generale della Pontificia Opera della Propagazione della Fede, riunito per l'annuale Assemblea plenaria, dopo che a Dio, ha rivolto mente e cuore a Vostra Santità, che con apostolica sollecitudine promuove le Missioni cattoliche. Voi, Padre Santo, camminando sulle orme del Pastore Divino, volete che tutte le pecorelle entrino nell'unico ovile per saziarsi negli ubertosi pascoli della verità. Le Vostre cure danno ogni giorno maggior impulso alle Opere missionarie che mirano ad interessare tutti i fedeli per la conversione degli infedeli.

Sollicitudo Pontificis pro Missionibus.

La venerata Lettera Enciclica « Rerum Ecclesiae », ¹ che avete indirizzato ultimamente al mondo cattolico, ha recato a tutti i figli Vostri, Beatissimo Padre, grande giubilo ed ha ridestato propositi efficaci. Essa contribuirà largamente alla dilatazione del Regno di Dio e procurerà nuovi successi per aprire la via a più segnalati trionfi della Chiesa e della civiltà cristiana.

E poichè la Santità Vostra, mentre inculca innanzi tutto la preghiera privata e pubblica in favore delle Sante Missioni e raccomanda che, per lo zelo dei pastori « il popolo cristiano venga in soccorso con una liberalità pari alle molteplici necessità delle Missioni presenti! e di quelle che si aggiungeranno in futuro », ricorda anche questa Pontificia Opera della Propagazione della Fede che chiama « principale tra tutte le Opere missionarie », così il Consiglio Superiore Generale della medesima Opera è particolarmente sensibile per le sollecitudini manifestate verso di essa e si propone di darle uno sviluppo

¹ Cf. supra, n. 140.

sempre più. rispondente alle sue finalità ed ai Vostri Augusti desideri.

Finis dici
missionarii.

Ora il Consiglio Superiore ritiene che non piccolo vantaggio deriverebbe alle Missioni, se venisse stabilita « una giornata di preghiere e di propaganda per le Missioni » da celebrarsi in uno stesso giorno in tutte le diocesi, le parrocchie e gli Istituti del mondo cattolico. Essa farebbe comprendere la grandiosità del problema missionario; ecciterebbe lo zelo del clero e del popolo; darebbe occasione propizia a far sempre meglio conoscere l'Opera della Propagazione della Fede, a promuoverne le iscrizioni e a sollecitare l'obolo per le Missioni; ma soprattutto, a guisa di santa crociata, farebbe dolce violenza sul Cuore Sacratissimo di Gesù per ottenerne che si affretti il riconoscimento universale della sua divina regalità.

Tale sentimento, Padre Santo, è condiviso anche dai vari Consigli Nazionali dell'Opera e da numerose ed insigni personalità del clero e del laicato cattolico.

Perciò il Consiglio Superiore Generale fa umile istanza a Vostra Santità, perché si degni prescrivere tale *Giornata Missionaria*. Questa giornata missionaria non dovrà in alcun modo pregiudicare le feste missionarie già solite a celebrarsi, né impedire le collette prescritte.

In concreto il Consiglio Superiore Generale umilmente supplica:

Exequenda in
die missionis,

1) che venga fissata una Domenica, segnatamente la penultima di ottobre, come *Giornata di preghiere e di propaganda missionaria* in tutto il mondo cattolico;

2) che in detta Domenica in tutte le Messe si aggiunga come Colletta imperata *pro re gravi* l'orazione *Pro Propagatione Fidei*;

3) che la predicazione in tale Domenica sia di carattere missionario con particolare riflesso all'Opera della Propagazione della Fede, eccitando i fedeli ad iscriversi all'Operamodesima: non intendendosi per altro limitare necessariamente la predicazione alle sole Missioni;

4) che si conceda l'Indulgenza Plenaria, applicabile ai Defunti, a quanti in tale Domenica si comunicheranno e pregheranno per la conversione degli infedeli.

5) il Consiglio Superiore Generale inoltre umilmente domanda che in occasione di Feste e Congressi Missionari si possa celebrare la Messa votiva solenne *Pro Propagatione Fidei*, anche nei giorni di rito doppio maggiore e nelle Domeniche minori.

Che, ecc.

ROMANA

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI his votis et precibus sibi porrectis clementer indulgens, eadem postulata probare et exaudire dignatus est; simulque prudenti iudicio Ordinariorum per praesens rescriptum huius Sacrae Congregationis Rituum exsequenda mandavit: servatis tamen Rubricis aliisque de iure servandis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Rescriptum.

Die xiv aprilis mdcccxxvi.

A. Card. Vico, Ep. Portuensis et S. Rufinae, *Praefectus*.

Angelus Mariani, *Secretarius*.

240 – PONTIFICIUM OPUS A PROPAGATIONE FIDEI

CONSILIUM SUPERIUS GENERALE

Romae, die 3 maii 1937

Illrîe ac Rcvme Domine,

Consilium Superius Generale Pont. Operis a Propagatione Fidei, maxima prosequens sollicitudine Missionariorum labores, in comitiis nuper Romae celebratis, haec quae sequuntur considerationi Venerabilium Missionum Superiorum subiicere decrevit:

3 - V 1937

Consideranda
pro Superiori-
bus Missionum.

I. *In erogandis subsidiis ratio habita est:*

L In erogandis subsidiis.

d) status patrimonialis cuiusque Missionis;

l) oblationum aliunde perceptarum;

c) numeri Missionariorum;

d) progressus rei Christianae;

e) operum existentium vel instituendorum.

Si in aliquo casu subsidium immutandum desideretur, posi-

tiva adducantur argumenta. Consilium nil aliud desiderat quam alacriores Missionarios adiuvere et iustitiae distributive[^] pro viribus consulere.

2. Monita II. Quum vero stips collecta, crescentibus numero in dies
cunViri[^]m[^]i [^]s[^]on[^]us semper inadaequata exstet, haec monita pluries a
bona missionis. 3°. C. de Propaganda Fide inculcata, in memoriam opportunum
revocare censet:

a) curandum est ut patrimonia Missionum paulatim constituentur, seclusa tamen, ad normam SS. Canonum, quavis mercaturae specie;

b) fideles prudenter sed active hortandi sunt ut necessitatibus subveniant Missionum;

c) caveatur ne nimia in aedificiis materialibus profundatur pecunia; imprimis efformandi sunt fideles;

d) ne nova incipiantur opera nisi prius prudenter cautum sit quibus mediis in posterum sustinenda sint, ne obiurgatio evangelii repetatur: « coepit aedificare, et non potuit consummare ».

3. Quoad opus
a Propagatione
Fidei consti-
tuendum.

III. Iam in pluribus Missionibus Pont. Opus a Propagatione Fideiflorescit. Desideratur ut, ubi nondum exsistit, constituatur, quippe quod non tantum ad propagandam fidem mirifice inservit, sed etiam ad servandam eam inter fideles.

•I. Quoad sub-
sidia extraordi-
naria petenda.

IV. Ne petantur, pro communibus necessitatibus, subsidia extraordinaria, quae unice servantur quum Missiones calamitatibus impraevisis plectantur {fames, bella, inundationes, terraemotus, incendia etc.).

5. Quoad com-
municanda A-
genliae Fides.

V. Enixe commendamus ut ad Agentiam Fides diligenter referantur facta quae et aedificationi sunt fidelium et caritatem in Missionum[^]auxilium magis magisque movent.

Interim Consilium Generale Deum O. M. adprecatur ut strenuis Christi Militibus et de rore caeli benedicat et de pinguedine terrae.

Celsos Costxntini, Archiep. tit. Thcodosien.,
Secretarius S. C. de Propaganda Fide. Praeses Consilii.

F. Carminati,
Secretarius Generalis Pont. Operis Prop. Fidei.

SUPPLEMENTUM

241 - S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

IUSIURANDUM FIDELITATIS

ab iis praestandum qui ad Praefecti Apostolici vel Superioris Ecclesiastici Missionis munus electi sunt

[Approbat. 12. XI. 1938. - Arch. Prop. 4402-38]

Ego... electus... semper fidelis et obediens ero beato Petro Apostolo Sanctaeque Apostolicae Romanae Ecclesiae, ac Domino Nostro Papae... eiusque legitimis successoribus. Nec solum eos debito honore prosequar, verum etiam pro viribus filiali devotione curabo, ut debitus ipsis honor ab omnibus praestetur eosque nemo afficiat iniuria. Quos Sancta Sedes cum peculiari munere miserit honorifice excipiam et in omnibus necessitatibus et indigentis, quantum in me erit, adiuvabo. Iura, honores, privilegia et auctoritatem S. R. Ecclesiae, D. N. Papae eiusque successorum conservare, defendere, augere et promovere curabo. Eidem Ssmo Domino aperiā fideliter quidquid contra auctoritatem et jurisdictionem S. R. Ecclesiae a quopiam contigerit attentari. Possessiones et bona ad Missionem meam pertinentia alienare contra sacros canones nunquam praesumam, sed omni qua par est diligentia conservare studebo. Decreta, ordinationes, reservationes, provisiones et mandata apostolica et S. C. de Propaganda Fide totis viribus observabo et ut ab aliis observentur curabo. Puritatem fidei firmiter conservare studebo. Temporibus praescriptis ad normam iuris (canone 300) Domino Nostro eiusque successoribus, per S. C. de Propaganda Fide, rationem reddam de toto meo pastoralis officio deque rebus omnibus ad meae Missionis statum, ad cleri et populi disciplinam quovis

7*+

modo pertinentibus; et vicissim mandata Sedis Apostolicae humiliter recipiam et quam diligentissime exsequar.

Sic me Deus adiuvet et haec sancta Dei Evangelia.

Subscriptio Ordinarii.....

Ego infrascriptus testor praefatum Ordinarium iusiurandum ut supra in manibus meis praestitisse, hac die.....

Subscriptio Antistitis iusiurandum recipientis.....

Exemplar hoc rite subscriptum ad S. C. de Prop. Tide quam citius remittatur.

INDEX ANALYTICUS RERUM

Prior numerus (crassior) Documenti numerum, alii Documenti partem vel articulum, vel (parenthesibus clausi et addita littera p.) paginam indicant.

Ablutio: Linteaminum sacrorum per Sorores in Missionibus 205 62; 207 6; 208 11; 209 15; 210 7; 211 10; 212 14.

Absolutio a Censuris: R. Pontifici reservatis in Missione 207 10; 208 18; 209 28; 210 11; 211 17; 212 27. – Formula extra ordinem 213 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25.

Abstinencia: Ab operibus servilibus 54; 107; 209 46; 212 46.

Abstinencia et ieiuniutn: Pro Religiosis 43. – In India 78. – In Missione 100 (p. 186). – Missionariorum App. 219 1; 220 1.

Acatholici: In unionem Ecclesiae revocandi ut finis Unionis Miss. Cleri 233 4, 6.

Actio Catholica: Ab Ordinariis Sinarum provehenda 137. – Eius principia et fundamenta: origo tempore apostolico; maior necessitas tempore moderno; participatio laicorum apostolatus hierarchici; cooperatio sub hierarchie religiosa, socialis, non politica; cooperatio omnium, aliorum aliter, adhibendo opera et sodalitia cuiusvis generis: ea homines ad munia publica aptiores reddit et finem proximum societatis civilis provehit; ea utitur Ecclesia ut nationibus procuret beneficia omnimoda; est digna ut iuvetur a gubernantibus 139. – Statuta in Sinis; medium missionis; instrumentum

progressus populi 176. – Patronus in Africa Carolus Lwanga 185. – Adiuvet in catechistica institutione 189 (p. 474). – Promovetur sanctimonia et scientia sacerdotum 197 (p. 516). – Adiuvat in augendis vocationibus sacerdotalibus 197 (p. 526).

Adaptatio: Ut principium methodi missionariae 100 (p. 177). – In Sinis 169l,le. – In India 188. – In Manchukuo 192. – In laponia 193; 201. – In Congo Belgico 203ble; 206ftu'nauee. Cf. Are indigena; Clerus indigena; Lingua indigena; Caeremoniae.

Administratio bonorum: Congregationum Sororum indigenarum 205 12, 24, 29, 30, 42-49, 54. – Congregationum et Institutorum immediate a C. Propaganda dependentium; Quaestionarium 225 49-70. – Collegiorum missionarium eiusmodi 227.

Administratio Sacramentorum: In missione 100 (p. 184-185, 194); 148 (p. 355). – Ut munus sacerdotale 197 I. Cf. Baptismus, Confirmatio, Communio, Confessio, Confessarii, Poenitentia, Extrema Unctio, Ordinatio, Matrimonium.

Adnotatio (Adscriptio): Matrimonii initi in libro matrimoniorum et baptizatorum 5 IX; 91,213 iS. – Matrimonii initi in speciali libro, ubi confirmatum est solummodo per iuramentum 37. – Missa-

- [Adnotatio (Adscriptio)]:
 rum 100 (p. 188). – Fidelium in elenchis Confraternitatum 209 (Supplementum); 212 (Supplementum); 233 (Favores). – Sanationis in radice matrimonii documento speciali in curia locali custodiendo et in libro baptismi 213 16, 18. – Sodalium Unionis Miss. Cleri 233 II.
- Adulti: Quoad institutionem catechisticam 189.
- Aedificia Sacra (Ecclesiae, Sacella, Presbyteria): In Missione 100 (p. 186, 195). – **Ne** sint nimis sumptuosa 120 (p. 256); 240 II. – Distribuantur per totum territorium ib. – Erectio spectat ad Superiorem ecclesiasticum in Missione 148 (p. 353). – In stylo hinduistico 188. – In territoriis erigendis in Episcopatus, Vicariatus App., Praefecturas App. 224 10, **u.** – **Ne** nimia in iis profundatur pecunia 240 II.
- Aestimatio valoris pecuniae: 80.
- Agentia Fides: Fundatur et commendatur 238; 240 V
- Alienatio: Bonorum Religiosorum 66; 205. – Bonorum ecclesiasticorum 80. – Bonorum Institutorum immediate dependentium a C. Prop. 225 54.
- Altare: Lapides consecrandi per sacerdotes in missionibus 207 12; 208 21; 209 31; 210 13; 211 20; 212 30. – Fixa et portatilia consecranda per Vicarium Generalem vel alium sacerdotem 213 9; execrata consecranda 213 10. – Portatilia in America Latina 145 8.
- Altare privilegiatum: 210 27; 211 35; 212 47; 219 6; 220 6; 221 4; 222 4; 233 (Favores).
- Approbatio: Congregationum religiosarum indigenarum 204.
- Appellatio: Contra sententiam expulsionis Religiosi 38 15. – Ordinarius Appellationis et tribunal Appellationis 100 12. – Tertiae instantiae in America Latina 145 12. – In causis matrimonialibus 171. – In causis matrimonialibus in Africa 178.
- Aqua baptismatis: Benedicenda breviori formula 145 1; 208 1; 209 1; 211 1; 212 1.
- Archivum Ordinariatus: In missionibus 97; 100 (p. 172, 174); 204 9.
- Archivum C. Propagandae: Documenta Archivo Orientali tradit 206 «r.
- Archivum Religiosorum: Servanda scrutinia peracta ante susceptionem ordinum 162 14, 16, 17, 18. – Indigenarum 204 9; 205 19, 27, 41.
- Ars indigena: In missione 100 (p. 177). “ In Sinis fovenda 169b1R. – **In** India 188. – In lapponia 193. – **In** Congo Belgico 203b,e.
- Ars medica: Necessaria Sororibus sese devoventibus vitae puerorum et matrum tuendae 199; exercenda secundum c. 139 C. I. C. et Induite C. Prop. ib. – Licentia Ordinarii pro arte medica et chirurgica in missione 209 44; 212 44.
- Ars obstetricia: Nulla soror ad eam obligari potest, sed liberae optioni relinquitur 199; 225 109.
- Asservatio (et renovatio) SS. Sacramenti: 97; 100 (p. 185). – Sine lumine 209 13; 212 12. – Pro infirmis sine lumine in loco decenti 209 14; 212 13. – In sacello Ordinarii Missionum 207 26; 208 35; 209 47.
- Assessor in Tribunali: In causis non criminalibus in Africa Missionarius 69.

- Assistentia: Matrimoniis haereticorum et infidelium per Missionarios tamquam officiales civiles 60; 102. – Matrimoniis in America Latina 145 4. – Passiva in scholis paganis ac Pagodis Manchukuo 192. – Matrimoniis catholicorum, haereticorum, infidelium in India Neerlandica 206(iuatcr.
- Associatio: Ex-alumnorum Collegii Urbani 117.
- Athenaeum Urbanianum: Alumni frequentantes 130. – Institutum Missionale Scientificum penes illud 181. – Eius Rector Magnificus 182.
- Auctoritates civiles: Declaratio circa quosdam ritus in Manchukuo 192; in Iaponia 201. – Relatio inter Ordinarium in Missione et auctoritatem civilem 100 (P. I75). ~ In territoriis erigendis ad Episcopatus, Vicariatus App., Praefecturas App. 224 6. – Fideles monendi de obedientia erga auct. civ. in Missionibus 77; 121; 137.
- Baptismus: Quaestionarium 100 62. – Aqua baptismalis 145 1; 208 1; 209 τ; 211 1; 212 1. – Caeremoniae 100 62; 145 2. – Parentum, qui educationem prolis universae promittere nequeunt, vel quorum proles maior natu non vult converti 206l,le. – In India Neerlandica quoad matrimonio iunctos 206(iua*er. – Dubium de collatione 213 17. Cf. Cautiones; Adnotatio; Libri paroeciales.
- Baptismi testimonium: 91 1; 225.
- Baptizantes: in Missione 100 (p. i79> 191).
- Benedictio: Vexillorum 109. – Nuptiarum in America Latina 145 6. – Papalis (Apostolica) 207 14, 18; 208 22, 26; 209 32, 36; 210 15, 19; 211 22, 26; 212 32, 36.
- Benedictiones: Coronarum, 'cru-cium, statuarum, numismatum 207 13, 22,28; 208 20, 30, 37; 209 30, 40, 49; 210 14, 23, 29; 211 19, 21, 30, 37; 212 29, 40, 49Î 213 31; 219 7; 220 7; 221 5; 222 5; 233 (Favores).
- Benedictio scapulariorum: 209 (Supplementum); 212 '(Supplementum); 233 (Favores).
- Bibliothecae: Instituti Orientalis 57 VIL – Cura S. Sedis et Ecclesiae de Bibliothecis 158 (p. 369-370). – Normae pro Bibliothecis Universitatum et Facultatum studiorum ecclesiasticorum 158 48; 159 45 (p. 415, 416).
- Bigamia: Notificanda 36.
- Binatio: 97; 114; 213 3.
- Bona Ecclesiastica: In missione 100 (p. 187-188, 195-196).
- Bona Institutorum: Immediate a C. Prop, dependentium 225 49-70; 147; 227.
- Bona Religiosorum: 66; 205; 225 49-70. Cf. Administratio; Alienatio.
- Borse di studio: Pro Seminaristis Cleri indigenae 230 III, VIII, XXII, XXIII. Cf. Universitates.
- Bulla: Unica expedienda pro Epp. sive residentialibus sive titularibus nominatis per Decretum S. C. Prop. 59.
- Caecutiens Sacerdos: Circa Missae celebrationem; conditiones et rubricae 86. – Cf. 208 9; 209 11; 211 8; 212 10.
- Caelibatus: In occidentali et orientali Ecclesia 297 (p. 506-509).
- Caeremoniae: Baptismi 100 62; 145 2. – In scholis et Pagodis,

[Caeremoniae]:

Funeribus etc. in Manchukuo
192. – In scholis etc. in Iaponia
201. – Funebres Matanga in Con-
go Belgico 206^{*1}, ln<iulcB.

Camera spoliolum: Unita Congre-
gationi Prop. 9.

Canon Missae: Nomen Vicarii Ap.
et Praefecti Ap. non inserendum
68. – Licentia inserendi nomen
Ordinarii 207 29; 208 38; 209 50.

Canones Codicis Iuris Canonici:
citati: 60 c. 139 §2.-61 c. 256
§i.-63 c. 130. 590. 129. – 66
c. 1125. 1532. 1521. – 67 c. 1149.
-68 c. 294. 2. 308. -72 c. 451
§2. 1125.-75 c. 1099 §2.
1070 § i. 1099 § i. 1133. 1135
§i.-76 c. 198. 309. 368 § i,
§ 2. 366 sqq. – 77 c. 1347. 1386.
– 78 c. 1250. 1254. – 79 c. 1829.
1830 § i. 1023 §2.-80 c. 1532.
– 82 c. 216 § 2. 1415 § 3. 302.
451 §2. 454 §4. 456. 459. 461.
1356. 306. 462 sqq. 1096. 1095.
464. 217, 445 sqq. – 83 c. 788. –
85 c. 216. – 87 c. 1247 § i. – 91
c. 1020. 1097 § i n. 1. 1021.
1103 §2. 1032. 1031 §1 n. 3.
1023 §2.-97 c. 379. 380. – 100
c. 300. 340 §1. 451 §2. 466.
1356 § i. 451-470. 415. 277.
445-450. 470. 375-384. 304 § 1.
1594 §2. 285. 292. 1594 §3.
309. 429-443. 366 § 3. 423. 386.
301. 824-844. 303. 304 §2. 296
§ 2-298. 295. 296. 297. 630. 631.
296 §1. 454 §5. 307. 124-144.
126. 595 § i n. 1. 136. 138, 131,
448. 1337 sqq. 1347. 139 §3
§ 4. 1386. 142. 296 § i. 512, 513.
520-527. 533-535- 547- 549- 550.
552. 600-605. 1358. 1361. 1356.
*354 §2. 1354 §3. 363. 37i.
*357- 1364-1366. 1367. 1369.
305. 1381 sqq. 1379. 1373. 374-

m3. 1372. 740-744. 765-769.
755-761. 785. 787 sqq. 895. 897.
898. 899. 863. 859. 1094. 1019
sqq. 1056. 1057. 1060. 1064.
1065.1071. 733.1261.1264.1181
711 §2. 690. 691.1274. 1250 sqq.
1266. 1267-1271. 1205 sqq. 1520.
1525. 523. 526. 1527. 1544.
1516. 1530-1533. 1538-1542.
1182. 533 § * n. 4. 630 § 4. 631
§3. 535. 926. 1300-1302. 1522.
831. 835. 841. 843. 844.-IO7
c. 349 § i n. i. 1245. 1248. –
111 c. 806 §2.-116 c. 487.
488. 589. 587. 1364 i°. 1364 2®.
1366 §3.-122 c. 1365 §3.
*333 §2.-127 c. 1573.-130
c. 1364. – 145 c. 1919 sqq.
1075 2° 3°. – 146 cc. sese refe-
rentes ad Praefecturas App. et
Praefectos App. – 148 c. 1350.
302. 296. 631. 454 §5.-158-
159 c. 1378. 1406 § i 8°. 1365.
375. – 162 c. 589. 1363
§ i- 544-545. 558. 587 § 2.
588 § i. 590. 559 § i. 588 § i
§ 2. 965. 966 § i. 994 § 5. 995
§ i. 997 § 2. 970. 995 § 2. 973
§ 3. 973 § * 964 §3 § 4. – IO®
c. 396. -171 c. 1908-1916. 1594
§ 3. 599. 630. – 172 c. 1990. –
179 c. 306. – 183 c. 981 § i.
542. 518 § 2. 184 c. 300 § 2. –
186 c. T061. – 187 c. 306. – 189
c. 336 § 2. 1336. 1333 § 2. 2182
*330- 1331. 1332. 1333. 1334.
***3. 335. 1372 §2. 711 §2.
1330. 1335. 340 §2.-190 c.1963
– 197 c. 132 § i. 129. 1366 § 2.
*352-1371. 973 §3. 97 26.
595. 1001. 1367. – 199 c. 139. –
203 c. 611. – 204 492 § 3. 492
§ i. 492 § 2. – 206“§ c. 1061.
*°7 1113. 2319 § ! n. 2-4. –
206^r c. nor) §3. „,02 §2.
**49- -207 c. 1042. 1035. 1080.

- [Canones Codicis Iuris Canonici]: 1133-1141. 1051. 1309. 914. 1349 §i.-208 c. 976. 1042. 1035. 1080. 1133-1141. 1051. 1309. 914. 1349 § i. - 209 c. 976. 1042. 1035. 1080. 1133-1141. 1051. 1309. 941. 1349 § i. -209 Supplementum c. 686 § 2. 349. § 1 i°. - 210 c. 1042. 1035. 1080. 1133-1141. 1051. 1309. 914. 1349 §i.-211 c. 976. 1042. 1035. 1080. 1133-1141. 1051. 1309. 941. 1349 § i. - 212 c. 976. 1042. 1035. 1080. 1133-1141. 1051. 1309. 914. 1349 § 1.-212 Supplementum c. 686 § 2. - 213 c. 821 § 3. 1200 § 2. 1200 §1. 976 §2. 1058. 1057. 1048-1054. 1061 § 2. 1063 § i. 2319 § 1 i°. 1061 § 2. 2319 § i i° 1057. 2336 §2. 504.-215 c. 299. 300. - 225 c. 653. 497. - 226 c. 1364. 1363-241 c. 300.
- Cantus: Mulierum in ecclesia 8. - In Missione 100 (p. 185). - In quibusdam ritibus in Manchukuo 192.
- Cantus Gregorianus: In dies provehendus cum musica sacra; cura Pontificum, praesertim Pii X; defectus in observatione; novae praescriptiones sc. 1. Educatio a teneris annis pro utroque clero; 2. cura in domibus studiorum habenda; 3. instauratio choralis officii; 4. coctus et periti; 5. capellae musicorum; 6. scholae puerorum; 7. usus instrumentorum; 8. organum; vitandae profanae formae; 9. participatio populi concinendo cantum gregorianum; 10. institutio populi liturgica et musica; 11. scholae musicae sacrae, praesertim Romana 141. - Normae et organizatio studiorum 158. 159.
- Capitulum vel Communia Cleri: In Missione 100 (p. 174).
- Capitulum Generale: Congregationum Sororum indigenarum 205.
- Cappa magna: Usus Ordinarii Missionum 207 29; 208 38; 209 50.
- Capellanus: Sororum immediate a C. Prop, dependentium 225 48,
- Cardinalis: Cessat a munere membri Consilii Superioris Generalis Operis a Prop. Fidei 228 (Statuta pro Consilio Sup. Gen. VII); Operis a S. Petro 230 VII.-Anulum osculantes 17.
- Cardinalis Protector: Operis a S. Infantia 234 IV.
- Casus reservati: 100 65. - Cf. Censurae.
- Catechetica Certamina: 189 (p. 472).
- Catechetica disciplina: In Seminariis impense excolenda: rationes 122.
- Catechetica institutio: impensius curanda et provehenda sc. cura Ecclesiae et R. P. Pontificum ac Epp.; desiderata; novae normae 189. - In domibus religionis et institutorum sine votis 225 80.
- Catechismus: In Missionibus 100 (p. 172).
- Catechistae: In Missionibus 100 (p. 179, 191): Collegia pro ipsis ib. (p. 183).-Eorum numerus augendus 120 (p. 253-254). - Fratres laici ut catechistae 112 IV. - Iudicium de scientia et idoneitate spectat ad Superiorem ecclesiasticum in Missione 148 (p. 353). -Ubique terrarum 189. - In territoriis erigendis in Episcopatus, Vicariatus App., Praefecturas App. 224 16, 20.

- Catechumeni: Quoad benedictiones et sacramentalia 67. – Quaestionarium quoad catechumenos et catechumenatum 100 (p. 180-181, 191). – Iudicium de modo, tempore, curriculo catechumenatus spectat ad Superiorem ecclesiasticum in Missione 148 (P- 353).
- Causae Matrimoniales: Coetus pro tractandis causis matr. in C. de Sacram. 171. – **In** Africa 178. Cf. Matrimonium.
- Cautiones: praestandae in mixtis matrimoniis, ita ut executio praepediri nequeat 163; 186. – Non requisitae vel denegatae in dispensatione super disparitate cultus 172. – Aequipollentes in Iaponia et Sunda Minore 206b,s. – Postulandae ab Ordinariis in Missionibus 207 8, 9; 208 15, 17; 209 21, 23; 210 9, 10; 211 14, 16; 212 20, 22; 213 17, 18.
- Censurae: Facultas absolvendi 207 10; 208 18; 209 28; 210 11; 211 17; 212 27; 213 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25.
- Circumcisio prolis: Periculum vitandum 207 8; 208 15; 209 21; 210 9; 211 14; 212 20.
- Circumscriptio iurisdictionis: C. Orientalis 56; 57; 206ter. – Relate ad Universitates et Facultates scientiarum ecclesiasticarum 158 4; 206ter 11, III.
- Circumscriptio iurisdictionis: C. Prop, quoad territoria, fidem, matrimonium, Sacros Ritus, Religiosos, Congr Orientalem, Res oeconomicas, Coetum pro unione Ecclesiarum dissidentium 9. – Quoad Vicarios Ap. Sufraganeos, formulas facultatum, Missionaries Ap. ad honorem, ritus sacros, religiosos, dispensationes matrimoniales, acta Conciliorum, iuramentum officialium, Collegia, iuramentum alumnorum, dimissoriales et titulum Ordinationis 13. – Quoad nonnullas Societates missionarias 26; 29; – Per institutionem Congregationis pro Ecclesia Orientali 56. – Relate ad Universitates et Facultates scientiarum ecclesiasticarum 158 4. – Per novam ordinationem iurisdictionis C. Orient. 206ter.
- Clausura: 213 8, 25, 30; 225 78, 79.
- Clerici: Profecturi in Americam et Philippinas: normae 1890 et novae normae 23; 24; 48. – Prohibentur a temporali administratione 35. – Clerici expulsi vel dimissi a Religione quoad ascensum ad Ordines sacros 38 20. – Frequentantes laicas Universitates 63. – Quoad catechetica institutionem 189 (p. 470, 475). – Quoad formationem 197 III, IV. – Membra Unionis Cleri 233 7.
- Clerus indigena: Curandus et bene formandus 74 (p. 118-119); 112 III; 120. – **Cura** S. Sedis de eo 74 (p. 119). – **In** India 92. – Quaestionarium pro Relatione quinquennali 100 (p. 177-180, 187, 190). – Obligationes Vicariorum et Praefectorum App. circa formationem cleri indigenae; motiva 74; 112; 120 (p. 249-253). ~ **Cura** S. Teresiae a Iesu Infante de eo 120 (p. 248). – **Cura** de eo, praesertim his temporibus, confutat opinionem fallacem de fine politico Missionum 121 (p. 261-262). – Praecepta circa clerum indigenam pro Sinis iterum inculcantur

(Clerus indigena):

128. – *Formatio spectat ad Superiorem ecclesiasticum in Missionem* 148 (p. 355). – *Dioeceses concreditaе clero indigenae* 154 (p. 363). – *Formatio in seminariis regionalibus* 183; 197; 198. – *In territoriis erigendis in Episcopatus, Vicariatus App., Praefecturae App.* 224 15. – *Formatio iuvanda per Opus a S. Petro Apostolo* 230; 231; 233. Cf. *Opus S. Petri. Hierarchia indigena; Sacerdotium.*

Coadiutores: Clerici et laici pro institutione catechetica 189.

Codex Iuris Canonici: In scholis proponendus 61. Cf. *Canones.*

Coementum armatum: Ut materia ecclesiarum consecrandarum 25.

Coemeteria: In Missionem 100 (P. 187, 195).

Coena Domini: Missa lecta in terris Missionum 207 4; 208 7; 209 9; 210 5; 211 6; 212 8; 213 2. – *Sacra Olea etiam extra diem Coenae Domini conficere licet in Missionibus* 208 2; 209 2.

Coetus: Pro unione ecclesiarum dissidentium unitur cum C. Prop. 9. – *Ad procurandam christianitatis unitatem participari nequit a catholicis* 71. – *Coetus apud C. de Sacramentis, circa causas matrimoniales tractandas* 171. – *Catechistici* 189. – *Sorum in institutis religiosis mulierum iam existentibus ad tuendam puerorum et matrum vitam* 199.

Cognitio Missionum: Fovenda per Unionem Missionalem Cleri 232. 233 6.

Collecta Epiphaniae: Pro servis redimendis in Africa commendatur 74 (p. 127); 233 6; 235; 237. – *Mandanda C. de Propaganda* 236.

Collecta: Pro opera catechistica 189 (p. 474).

Collegia: Olim sub C. Prop. 13 IX, X, XI. – *Urbanum* 13 XII; 28. – *Hibemicum St. Columbans erigitur* 58. – *In Urbano erigitur Magisterium rerum missionarium* 74 (p. 121-122). – *Ibidem erigitur Pia Unio pro Suffragiis* 89. – *Huius Unionis Indulgentiae et Privilegia* 104. – *Associatio Ex-alumnorum* 117. – *Normae pro admissionem in scholas Collegii Urbani* 130. – *Alumni Europae Septentrionalis mittantur in Collegium Urbanum* 200. – *Instructio de Alumnis admittendis in Collegium Urbanum cum Quaestionario* 226. – *Iusiurandum Alumnorum Collegii Urbani* 226b1B. – *Dimissio ex Collegiis impedit receptionem in religiosas familias* 22; etiam mulierum 27. – *In Missionem* 100 (p. 183, 193-194). – *Fundanda a Religiosis* 116 (p. 226-228). – *Orientalis Universitatis Parisiensis* 138 (p. 311). – *Orientalia in Urbe* 138 (p. 313). – *Dependentia a C. Prop, annuam relationem mittant S. C.* 147. – *Schema huius annuae relationis* 227. – *Cum Universitatibus et Facultatibus coniuncta ab iis rite distinguenda* 158 18. – *Lusitana pro Missionibus exteris sc. Tomar, Sernache, Cucujaes* 174. – *Institutio catechetica in Collegiis* 189. – *Sorores in Collegiis rem domesticam gerentes* 225 107. Cf. *Athenaeum.*

Color aureus: Paramentorum 97.

Comitatus Supremus seu Consilium Summum Operum missionarium: Pontificiorum constituitur 231 III, IV; eius munia ib. V, X;

- Comitatus Supremus seu Consilium Summum Operum missionarium]: 233 16; ib. (De Coordinatione 5-9 sc. accedit Unio Miss. Cleri). – Cooperationis Missionalis 233 (De Coordinatione 5-9).
- Comitatus Nationalis Operum Missionarium: Pontificiorum 231 VIII, IX, X; 233 (De Coordinatione 1-4 sc. accedit Unio Miss. Cleri). – Cooperationis missionalis 233 (De Coordinatione 1-4).
- Commentaria (Periodica), De rebus missionariis nimis politica 74 (p. 120). – Edita a Reliciosis vel Institutis sine votis 225 81, 82. – Edita a Pont. Opere a Prop. Fidei 228 (Statuta Generalia XI, XIII). – Operum Pontificiorum 231 X; et Unionis Miss. Cleri 233 (De coordinatione 10). – Operis a S. Infantia 234 IV. Cf. Diaria.
- Commercium (Mercatura): 77; 225 99; 240 II. – Servorum. Cf. Servitus.
- Commissio Synodalis: In Sinis 169»'e.
- Communio: Infirmorum non ieiunorum 2. – Prima communio 100 66. – Communio frequens ib. – Communio infirmorum sine lumine, stola et supcrpelliceo 209 16; 212 15. – Communio infirmorum non ieiunorum in terris Missionum 207 7; 208 12; 209 17; 210 8; 211 11; 212 16. – Communio in nocte Nativitatis Domini 207 3; 208 6; 209 8; 210 4; 211 5; 212 7. – Communio in nocte Nativitatis Domini in ecclesiis Religiosorum, cum communione adstantium 213 1. – Communionis Primae dies Indulgentia locupletata 207 15; 208 23; 209 33; 210 16; 211 23; 212 33. – In Institutis immediate a C. Prop, dependentibus 225 74. – Prima communio pro membris Operis a S. Infantia 234 I 4, 5; III 4 (Nota), 5; Mutatio Statutorum 7. XII. 1910 ib. (p. 713). Cf. Praeceptum paschale.
- Commutatio: Votorum 207 n; 208 19; 209 29; 210 12; 211 18; 212 28.
- Competentia C. Orientalis: 9; 13. – Ampliatur 206ler.
- Competentia S. Poenitentiariae: In Oriente 206ter. II.
- Competentia C. Prop.: Quoad nonnullas Societates missionarias 26; 29. – Quoad Congregationes indigenas 204. – Quoad regimen Sororum indigenarum 205. – Restrigitur quoad territoria in Oriente 206ter. – Quoad Opera Pontificia Missionalia et Unionem Miss. Cleri 228; 230; 231; 232; 233; 240. – Quoad Collectam Epiphaniae 236. – Quoad Agentiam Fides 236; 240. Cf. Circumscriptio.
- Competentia C. S. Officii: Relate ad C. Propagandae 9; 13. – Relate ad Privilegium Paulinum 13; circa idem et matrimonia mixta 30. – In Oriente 206ler II, III.
- Competentia C. S. Rituum: Relate ad C. Propagandae 9; 13. – In Oriente 206ter II.
- Competentia C. de Religiosis: Relate ad C. Propagandae 9; 23.
- Competentia C. de Sacram., Relate ad C. Propagandae 9; 13. – In Oriente 206ter II.
- Competentia C. de Semin, et Stud. Univers.: Relate ad omnes Universitates et Facultates studiorum ecclesiasticorum 158 4; 206ter II, III.

- Concilia in Missionibus: Acta probanda a C. Prop. 13 VII. – Habenda 100 (p. 174). – Sinense Shanghai habitum 1924 169; 177.
- Concilia: provincialia vel plenaria tractantia de Institutione catechetica 189 (p. 467). – Plenarium Australiae 191.
- Concubinatus: 213 15, 17.
- Confessarii: Sororum 44; 213 29; 224 48, 74-77, 114. – Religiosorum 47. – In Seminariis 197 III.
- Confessio: Facultas excipiendi confessiones in itinere ante iusiurandum circa ritus sinenses 1. – Confessio Sororum 44. – Facultas suscipiendi confessiones non praestito iuramento antimodernistico 46. – Confessio Religiosorum 47. – In insulis excipienda sicut in navigatione maritima 51. – Validitas et liceitas in ecclesia vel oratorio alterius ritus 173; 175. – In Seminariis regionalibus in Missionibus 183 16. – Pro lucrandis Indulgentiis 207 20; 208 28; 209 38; 210 21; 211 28; 212 38. – In Institutis immediate a C. Prop. dependentibus 225 74. Cf. Paenitentia, Confessarii.
- Confirmatio: Conferenda a Sacerdote 83. – Quaestionarium 100 64. – Conferenda a Sacerdote in America latina 145 3. – Recipienda post congruam institutionem catechisticam 189 (p. 471). – Conferenda a Sacerdote in terris Missionum 208 3; 209 3; 210 1; 211 2; 212 3. – Dies Indulgentia locupletata 207 15; 208 23; 209 33; 210 16; 211 23; 212 33. – Testimonium Confirmationis 226.
- Confraternitates (Tertii Ordines, Piae Uniones): In Missione 100 (p. 185, T94); 224 20. – SS. Sacramenti 100 (p. 185). – Doctrinae christianae 100 (p. 185); 189 (p. 470-471). – Ius erigendi, benedicendi Coronas et Scapularia propria Confraternitatum 209 (Supplementum); 212 (Supplementum); 233 (Favores).
- Confraternitas S. Rosarii: 207 (Supplementum); 212 (Supplementum).
- Confucius: Signa obsequii in eius honorem 192.
- Congregatio pro Ecclesia Orientali: sui iuris constituitur 56; eius iurisdictio ib. III, IV, V. – Licentia pro transitu ad alium Ritus 140. – Eius iurisdictio ampliatur 206u'r. – Variae Congregationes decursu temporum institutae 206ler.
- Congressus: Catechistici sive dioecesani sive nationales 189 (p. 467). – Media Unionis Missionalis Cleri 233 6. – Varii Unionis Miss. Cleri 233 IV. – Missa pro Propagatione Fidei occasione Congressuum Missionalium 239. Cf. Conventus.
- Conscientiae manifestatio: In Institutis immediate a C. Prop. dependentibus 225 74.
- Consecratio Epp.: Dies quibus institui potest 45. – Indigenarum Sincensium per Pium XI 123. – Indigenae laponensis 131 – Cum assistentia 2 sacerdotum 59.
- Consilia Academica: 158; 159.
- Consilia Dioecesana: Operis a Prop. Fidei 228 (Statuta generalia XIV, XVI). – Operis a S. Petro Apostolo 231 VII. – Unionis Cleri Miss. 233 8, III, IV. – Operis a S. Infantia 234 IV.
- Consilia Nationalia: Operis a Prop. Fidei statuta sibi faciant, et ubi non existunt introducantur 228

[Consilia Nationalia]:

V; ib. (Statuta Generalia VIII, IX); 231 VII. – Munia eius 228 (Statuta Generalia IX, XIII, XIV, XVI); ib. (Statuta Consilii Superioris IX); 231 VIII, IX. – Operis a S. Petro Apostolo 230 IX, XXI, XXII, XXIII; 231 VII, VIII, IX. – Unionis Miss. Cleri 238 8, III. – Operis a Prop. Fidei recipiant notitias ab Agentia Fides 238. – Eadem optant Dominicam missionalem 239.

Consilia Religiosorum: Pro debitis contrahendis 19. – Pro expulsiōe vel dimissione c Religione 38. – Pro alienatione vel locatiōe bonorum 6G. – In Congregationibus Sororum indigenarum 205. – Quoad excessum aetatis 213 27. – In Institutis immediate sub Prop. 225 87, 88.

Consilium: Praeparativum organizationis novae Universitatum et Facultatum scientiarum ecclesiasticarum 158 (p. 371-372).

Consilium Administrationis: Bonorum ecclesiasticorum in Missione 100 (p. 187, 190). – Musei Missionario-Ethnologici Lateranensis 124. – Operis a S. Infantia 234 IV.

Consilium Centrale: Operis a S. Infantia 234 IV.

Consilium Internationale: Unionis Cleri Miss. 233 III.

Consilium Missionis: 100 (p. 174, 190).

Consilium Ordinariorum: Variarum Missionum 74 (p. 118); 100 (p. 174). – Circa Seminaria regionalia in Missionibus 183.

Consilium Superius Generale Operis a Prop. Fidei: Substitutus C. Orientalis membrum 206tr XI. –

Instituatur 228 II, III, IV, V. – Eius munia ib. (Statuta Generalia et Statuta Consilii Superioris); 230; 231; 233. – Quoad Diem Missionalem, Festa et Congressus Missionales 239. – Consilia dat Ordinariis in Missione 240.

Consilium Superius Generale Operis a S. Petro Apostolo: Substitutus C. Orientalis membrum 206tr XI. – Constituatur 230 sc. Praeses ib. V; Organizatio et membra VI; Munia VIII-XII, XXI, XXII, XXIII; 231; 233.

Constitutio: Missionis 100 (p. 171-172, 189).

Constitutiones Congregationum Missionarium: approbatae a C. Prop. 13 V.

Constitutiones Religiosorum indigenarum: Normae pro iis condendis 204; 205.

Constitutiones Sororum: Quoad vitam puerorum et matrum tuendam 199. – Quoad relationes cum Ordinario in Missione 203. – In condendis Congregationibus indigenis quae inserenda sint, quae non 204. – In Congregationibus indigenis quoad regimen, interpretationem, dispensationes, obligationem 205.

Consultores dioecesani: In Missione 100 (p. 174).

Conventio: Inter S. Sedem et Galliam quoad honores liturgicos, ubi exercetur protectoratus religiosus 125; ubi capitulationes sunt abrogatae vel non applicatae 125b,B. – Inter S. Sedem et Lusitaniam circa Indiam et Macao quoad circumscriptionem Dioecesium, nominationem Epp. et duplicem iurisdictionem 135; inde consequens suppressio Dioe-

[Conventio];

cesis Damanensis 136. – Inter S. Sedem et Lusitaniam de Dioecesi Meliaporensi 144. – Inter Institutum missionale et Auctoritatem ecclesiasticam 148 p. 354.

Conventus: Ad procurandam omnium Christianorum unitatem 71; 129; 133. – Pro conficiendo examine casuum moralium 100 21. – Consiliorum Pontificiorum Operum et Unionis Miss. Cleri 228; 230; 231; 233; 234; 240.

Conventus Sacerdotum: In Missione 100 (p. 174).

Conventus Ordinariorum: Ad Consilium de utilitate totius regionis 74 (p. 118); 100 (p. 174). – Circa seminaria regionalia in Missionibus 185.

Conversi ab haeresi: Indulgentia concessa 207 16; 208 24; 209 34; 210 17; 211 24; 212 34.

Conversio paganorum: In Missione 74 (n. 116-117); 100 (p. 180-181).

Cooperatio: Passiva in certis ritibus in Manchukuo 192.

Coordinatio: Pontificiorum Operum Missionalium 231. – Eorundem cum Unione Missionali Cleri 233 (De Coordinatione).

Cultus divinus: In Missione 100 (p. 185); 207 A; 208 A; 209 A; 210 A; 211 A; 212 A; 213 A.

Cura rerum saecularium: Vitanda a Missionariis sc. studium nimium erga propriam patriam; studium patrii sermonis propagandi; conatus introducendi patrias consuetudines; studium promovendi suae nationis potestatis pervasionem; monendi evangelizandi de submissione erga auctoritatem civilem; servanda neutralitas in politicis; abstinendum a fovendo commercio;

serventur praescripta de publicationibus praesertim politicis; in commentariis missionalibus vitandum studium augendi propriam patriam; officia superiorum de hac re 74; 77; 116. – Quaestionarium pro Relatione quinquennali 100 (p. 176-177). – Vitanda in Sinis praesertim 121; 137. – Vitanda ab omnibus sacerdotibus 197 (p. 509-510).

Curriculum vitae: Promovendi ad munus Ep., Vicarii Ap., Praefecti Ap. 223 II. – Admittendorum in Collegium Urbanum 226.

Debita: A Religiosis suscipienda: abusus; normae sc.: praevius consensus Consiliorum, licentia Ordinarii, definitio quantitatis notabilis, licentia S. Sedis, coactio debitorum, reticentia aliorum debitorum, Consilia constituenda, suffragia Consiliorum et Acta, omnia oeconomica subicienda Consiliis, foundationes, investimenta, praescripta Constitutionum, bona quibus missae adnexae sunt, stipendia manualia, dotes sororum, donationes, extensio ad sorores, sanctiones 19; cf. 66. – In Congregationibus Sororum indigenarum 205 24. – In Institutis immediate sub C. Prop. 225 49-70.

Debitum coniugale: 213 20.

Declaratio: Auctoritatum circa ritus in Manchukuo 192; in Iaponia 201. – Circa ritus funebres in Congo Belgico 206 14. – Ordinarii de pecunia deponenda pro reditu admittendi in Collegium Urbanum 226.

Defectus aetatis: Dispensatio cum Diaconis utriusque cleri 208 14; 209 20; 211 13; 212 19; 213 12.

- Delegatio: Ad assistendum matrimonio 5. Cf. Matrimonium.
- Delegatio Apostolica: Australiensis erigitur 49. – Constantinopolis, Aegypti, Mesopotamiae, Persiae et Syriae quoad Missiones ibi existentes instructionem recipiunt 64. – Australiensis extenditur ad Oceaniam et Malcsiam 70. – Pro Iaponia erigitur et extenditur ad Coream et Formosam 73. – Indiae Orientalis extenditur ad Birmaniam 81. – Erigitur in Albania 84. – Iaponiae extenditur ad Insulas Carolinenses, Marianas et Marshall 88. – Ab Australiens! seiungitur Vicariatus Ap. Sandwich qui iungitur Del. Ap. Statuum Foederatorum Americae Sept. 93. – Ab Australiens! seiungitur Vicariatus Ap. Guam qui iungitur Del. Ap. Philippinarum 94. – Sinarum erigitur 103. – Africae meridionalis erigitur 108. – Indiarum Orientalium ad Goam extenditur 110. – Sinensis ad Dioeccsim Macaonensem extenditur 113. – Indosinensis erigitur 118. – Aegypti et Arabiae extenditur ad Vicariatus App. Erythraeae et Abyssinae 133ble. – Aegypti extenditur ad Palaestynam, Transiordaniam, Cyprum 142. – Congi Belgici erigitur 149. – Pro Missionibus Africae extra Africam meridionalem, Congum Belgicum, Aegyptum, Erythraeam et Abyssiniam erigitur 150. – Notificatio de ambitu Delegationis Ap. Constantinopolitanae 155. – Erigitur in Bulgaria 161. – Antillarum, a qua Cuba seiungitur 194.
- Delegatus Apostolicus: In Oriente quoad distributiones Missarum 6. – In Delegationibus Constantinopolis, Aegypti, Mesopotamiae, Persiae et Syriae quoad officia et opera in suo territorio 64. – Indiarum Orientalium recipit monita pro catholicis 92. – Delegati App. permittere possunt transitum ad alium ritum 140. – Relationes annuae statisticae duplices ad C. Prop. mittendae 154. – In Africa quoad constituendum tribunal pro causis matrimonialibus 178. – Facultas aperiendi processum super rato et non consummato 190. – Encyclica de Sacerdotio Delegatis App. transmittitur traducenda, propaganda, explicanda 198. – Quaestionaria pro Alumnis admittendis in Collegium Urbanum obtineri a Delegatis App. possunt 226.
- Denuntiatio: Initi matrimonii 5; 91. – Quid continere debet 36; 91. – Sanationis in radice matrimonii 213 i8.
- Deputatio: Ad erigendae Vias crucis 107. Cf. 209 (Supplementum) 211 2i; 212 31.
- Descriptio: Geographica et ethnographica Missionis in Relatione ad C. Prop. 100 (p. 170-171, 189); 224 2, 3, 4.
- Diaria catholica: In Missione 77; 100 (p. 176). – Encyclica de sacerdotio publicanda in Diariis Missionum 198. – Edita a Religiosis et Institutis sine votis 225 81, 82. – Notitias per Agentium Fides recipiant 238. Cf. Commentaria.
- Dies (Dominica) Missionaria: Introducenda: eius finis 239. Cf. Festa missionaria.
- Dimissio: Ex Collegiis, Seminariis, Religione impedit receptionem

[Dimissio,:

ut postulans Religionis 22. – Etiam quando agitur de mulieribus 27. – Methodus servanda in ferenda sententia dimissionis e Religione 38. – E Seminariis regionalibus in Missione 183. – Dimissi et egressi ex Religionibus et Institutis immediate a C. Prop. dependentibus in Relatione quinquennali ad C. Prop. 225 35-40. – Admittendorum in Collegium Urbanum 226 Quaesita 18.

Director Dioecesanus: Operis a Prop. Fide 228 (Statuta Generalia XIV, XVI). – Operum Pontif. et Unionis Miss. Cleri 233 19, 29-36.

Director Generalis: Operis a S. Infantia 234 IV.

Director Nationalis: Operum Pontificiorum missionalium 231 VI, VIII; est simul Praeses Comitatus Nationalis Operum 231 IX. – In cooperatione cum Unione Miss. Cler. 233 (De coordinatione 1). – Operis a Prop. Fidei 228 (Statuta Generalia VIII); ib. (Statuta Consilii Superioris II, XXIII); 231 VI; 233 (De coordinatione 1). – Operis a S. Petro 230 XXI; 231 VI (idem esto ac Director nationalis Operis a Prop. Fide); 233 (De coordinatione 1). – Unionis Miss. Cleri 233 III, IV; ib. (De coordinatione 1).

Directorium: Pro Missione 100 (p. 172). Pro Congregationibus religiosis indigenis 204 13.

Dispensatio: Circa abstinentiam ab operibus servilibus 54; 107; 109 46; 212 46. – Circa abstinentiam et ieiunium in India Orientali 78. – Circa ieiunium eucharisticum ante Missam 111; 114. –

A votis privatis 207 n; 208 ig; 209 29; 210 12; 211 i8; 212 28. – A votis religiosi cf. Religiosi. – Super defectu aetatis pro Presbyteratu 208 14; 209 20; 211 13; 212 19; 213 12. – Super excessu aetatis pro ingressu in Religionem 213 27. – Super illegitimitate natalium ad ingrediendum in Religionem 213 26. – Super defectu dotis cum Monialibus 213 28. – Super praecepto dominicali 54; 107; 209 46; 212 46. – Ad petendum debitum coniugale 213 20.

Dispensationes matrimoniales: Ius concedendi C. Prop. pro Oriente 13 VI. – Pro infidelibus conversis ad normam can. 1125 66; 72. – Super disparitate cultus cum aliis impedimentis 107. – In America latina 145 5. – Super impedimento disparitatis cuius non amplius secumfert dispensationem ab impedimentis a quibus exempta erat pars a catholica 157; 169. – Super impedimento consanguinitatis in primo gradu lineae collateralis mixto cum secundo 160. – Super impedimentis mixtae religionis vel disparitatis cultus cum cautionibus, quae praepedi nequeant 163; 186. – Super disparitate cultus non requisitis vel denegatis cautionibus 172. – A forma substantiali matrimonii 177. – Super impedimentis mixtae religionis vel disparitatis cultus cum cautionibus aequipollentibus in laponia et Sunda Minore 206h,e. – Super impedimentis minoris gradus (can. 1042) 207 <§; 210 9. – Super impedimentis minoris et maioris gradus 208 15; 209 21; 211 14; 212 20. –

[Dispensationes matrimoniales]:

Super impedimentis enumeratis in formula extra ordinem 213 13, 14, T5, 16, 17, 18, 19. Cf. Privilegium Paulinum, Interpellatio coniugis.

Distributio Missarum: In Oriente etiam per Delegatos App. et Superiores religiosos pro subditis 6.

Distributio subsidiorum: Missionibus 228; 230; 234; 236; 240. Cf. Consilium Superius Generale, Statuta, Coordinatio Operum missionarium Pontificiorum.

Districtus: Divisio territorii missionis in districtus 82; 85.

Domus: In Quaestionario pro Relatione quinquennali Institutorum immediate a C. Prop, dependentium 225 41-48.

Donationes: faciendae a Religiosis 19 XIII. – Fidelium in favorem Missionum 74 (p. 126-127); 96; 101; 120 (p. 246-248, 258); '48 (p. 353-354); 228; 230; 231; 232; 233; 234; 235; 236; 237; 239; 240.

Dotes: Sororum non alienandae 19. – In Congregationibus Sororum indigenarum 205 24, 47. – Defectus dotis 215 28. – Collocatio dotis 225 63.

Ecclesia: Natura declaratur, falsae opiniones refelluntur 133.

Educatio catholica prolis: In laponia et Sunda Minore 206b,e. Cf. Cautiones; Parentes; Catechetica institutio.

Eleemosyna: Pro secunda Missa in binatione 97. – Quoad Orientales 39; 134. – Eleemosyna Missae in Missione 100 (p. 188). – Quoad Sorores in Missione 203. – Missae ratione Altaris privi-

légiât! 210 27; 211 35; 212 47; 219 6; 220 6; 221 4; 222 4. –

Reductio et translatio onerum Missarum, cum immutata remaneat eleemosyna 213 5, 6. – Eleemosyna collecta per Instituta immediate sub C. Prop. 225 105. – Eleemosyna colligenda a fidelibus pro Missionibus 74 (p. 124-127); 96; 101; 120 (p. 242-248, 258); 148 (p. 353-354); 228; 229; 230; 231; 232; 233; 234; 235; 236; 237; 239; 240.

Episcopi: Facultates recipiendae a C. Prop. 13 II. – Anulum osculantes Ep. 17. – Sub iurisdictione C. Prop. Relatio quinquennalis 100. – Hortantur ad cooperationem missionariam 74; 120. – Hortantur ad mittendos alumnos in Institutum Orientale Urbis 138 (p. 320). ~ Quoad conventus in Missione 148 (p. 354). – Obligationes antequam religiosos ordinent 162. – Sub C. Prop, obligantur ad Relationem annuam 184. – Quoad catechetica institutionem puerorum et adultorum 189; in India quoque 195. – Novae Zelandiae quoad Concilium Plenarium Australiae 191. – Cura de formatione et delectu candidatorum sacerdotii 197; 198. – Quaestionario de promovendo ad officium Ep. 223. – Exploratio voluntatis candidatarum vitae religiosae 225 26. – Introducant Consilia Nationalia Operis a Prop. Fidei 228; ib. (Statuta Generalia IX); ib. (Statuta Consilii IX). – Eligant Directores Dioecesanos Operis a Prop. Fidei 228 (Statuta Generalia XIV). – Membrum Consilii Sup. Generalis Operis a Prop. Fidei

[Episcopi]:

cessat a munere si fit Ep. 228 (Statuta Consilii Sup. VII); idem de membro Consilii Sup. Generalis Operis S. Petri valet 230 VII. – Eis Opera Pontificia Missionalia commendantur 231. – Eis Unio Miss. Cleri commendatur 232. – Introducenda per eos Unio Miss. Cleri 233 i8. – Praeses Unionis Miss. Cleri 233 19. – Quoad Consiliarios Unionis Miss. Cleri 233 21, 29. – Quoad Directores Dioecesanos Unionis Miss. Cleri 233 29. – Quoad Opus a S. Infantia 234 III, IV. – Quoad Agentiam Fides 238; 240 V. – Quoad Diem, Festa, Congressus Missionales 231. – Consilia Consilii Superioris Generalis a Prop. Fidei 240. – In ipsa Missione introducat Opus a Prop. Fidei 240 III. Cf. Vicarius Ap.; Praefectus Ap.; Superior missionis; Ordinarius loci; Licentia Ordinarii.

Episcopus auxiliariis vel Coadiutor: in Missione 100 (p. 173, 180); 214; 215.

Examina: Praescripta pro sacerdotibus novensilibus 63. – Subeunda pro gradibus academicis in Universitatibus et Facultatibus scientiarum ecclesiasticarum 158; 159. – Subeunda a sacerdotibus religiosi per quinquennium 162 10; in Institutis immediate sub C. Prop. 225 98.

Excessus aetatis: Pro ingressu in Religionem 213 27.

Exercitia spiritualia: Sacerdotibus commendantur 197 IV. – Indulgentiae concessae in Missionibus 207 17, 18; 208 25, 26; 209 35, 36; 210 18, 19; 211 25, 26; 212

Exhibitio: Concessionum Indulgentiarum C. S. Officii 32.

Expositio Missionaria Vaticana: 120 (p. 242, 250); 124.

Expositio SS. Sacramenti: Cum duobus luminaribus quibuscumque 208 10; 209 12; 211 9; 212 11

Expulsio (Egressio); Ex Collegiis, Seminariis, Religione impedit exceptionem ut postulans Religionis 22. – Etiam quando agitur de mulieribus 27. – Methodus servanda in ferenda sententia expulsionis e Religione 38. – E Seminariis regionalibus in Missionibus 183. – Ex institutis immediate sub C. Prop. 225 35-40. – Quoad Alumnos admittendos in Collegium Urbanum 226 Quaesita 18.

Extrema Unctio: 100 67.

Facultates: Excipiendi confessiones in itinere ante iuramentum circa ritus sinenses 1. – Formulae Facultatum ulterius concedendae a C. Prop, post Constitutionem « Sapienti Consilio » 13 II, III. – Facultates relate ad Missam, Officium Divinum ulterius concedendae 13 IV. – Circa actus et obiecta quibus nexae sunt Indulgentiae 32. – Facultas audiendi confessiones non praestito iuramento antimodernistico 46. – Facultas admittendi iuramentum supplementarium ad comprobandum statum liberum 52. – Facultas dispensandi ab abstinentia ab operibus servilibus 54. – Facultas cumulandi in dispensationibus super impedimentis matrimonialibus 62. – Facultas dispensandi cum infidelibus conversis quoad uxorem ad normam can.

[Facultates]:

1125 66; 72. – Facultas confir-
mandi concessa sacerdotibus 83.
– Concessae Ordinariis et Sa-
cerdotibus Americae Latinae cir-
ca: i. Aquam baptismalem; 2. Caeremonias baptismi; 3. Con-
firmationem; 4. Assistentiam nu-
ptiis; 5. Dispensationem super
impedimentis matrimonialibus et
legitimationem prolis; 6. Bene-
dictionem nuptiarum; 7. Sacra
Olea; 8. Altare portatile; 9. Mis-
sam in navi; 10. Tempus pro
praecepto paschali; 11. Indul-
gentias; 12. Appellationem in
tertia instantia 146. – Dispen-
sandi a forma substantiali ma-
trimonii subdelegari possunt Vi-
cariis-Cooperatoribus 177. – A-
periendi processum super rato
et non consummato 190. – Con-
gregationis Orientalis novo mo-
do circumscriptae 206[^]Γ. – For-
mulae primae maioris 207. –
Formulae secundae maioris 208.
– Formulae tertiae maioris 209. –
Supplementi ad Formulas maio-
res 209. – Formulae primae mi-
noris 210. – Formulae secun-
dae minoris 211. – Formulae ter-
tiae minoris 212. – Supplementi
ad Formulas minores 212. –
Formulae extra ordinem 213. –
Pro Missionariis App. 219. –
Pro Missionariis App. strictio-
ris observantiae 220. – Pro Alu-
mnis ex Collegio Urbano desti-
natis ad territoria sub C. Prop.
221. – Pro Alumnis ex Collegio
Urbano destinatis ad territoria
non sub C. Prop. 222. – Pro
adscriptis Unioni Missionali Cle-
ri recentiores et veteres 233.
Facultates studiorum: ecclesiasti-
corum 158; 159.

Familia: Candidatorum ad sacer-
dotium religiosorum inquirenda
162. – Vere Christiana quoad
multiplicandas sacerdotales vo-
cationes 197 (p. 526-527). – Op-
positiones vocationi sacerdotali
non funditus christianae 197
(p. 527-528). – Promovendi ad
munus Ep., Vicarii Ap., Prae-
fecti Ap. 223 I. – Inquisitio cir-
ca familiam admittendi ad Col-
legium Urbanum 226 (Quaesita).
– In ipsis favendae vocatio-
nes missionales per Unionem
Missionalem Cleri 233 6.

Favores spirituales: Operae a Prop.
Fidei 228 (p. 674). – Unionis
Miss. Cleri 233 9 (et Favores). –
Operis a S. Infantia 234 III.
Festa de praecepto: In India Bri-
tannica celebranda 87. – In Mis-
sione 100 (p. 186). – Observantia
Festorum spectat ad Superio-
rem ecclesiasticum in Missione
148 (p. 355). – Missa dicenda
pro pueris frequentantibus ca-
techisticam institutionem 189
(P. 472).

Festa: S. Francisci Xaverii et
S. Theresiae a Iesu Infante in
locis Missionum 143; 165. – In
omnibus territoriis sub S. C.
Prop. 151; 165. – Martyrum U-
gandensium in Africa 185. –
Doctrinae Christianae 189 (p.
473-474). – Martyrum Indosi-
nensium in Indosinis 196. –
Missionalia 233 6; 239.

Fides propaganda per orbem ter-
rarum: Conspectus historicus;
innumera adhuc multitudo con-
vertendorum; media sc. a) obli-
gationes Epp. Vicariorum App.
et Praefectorum App.: anima
missionis, pater suorum, dila-
tatio missionis, advocandi coi-

[Fides propaganda per orbem terrarum] :

laboratores, collaboratio superiorum missionum, cura de clero indigena eiusque formatione. *b)* Obligationes Sacerdotum Missionariorum, vitandus nimius amor inserviendi propriae patriae et quaestus terrarum rerum, *c)* Formatio Missionariorum quoad scientiam praesertim linguae evangelizandorum necnon sanctimoniam vitae. *d)* Sorores missionariae. *e)* Obligatio eorum qui sunt in ovili ex caritate fraterna et gratitudine pro dono fidei; media: oratio, praesertim apostolatus precationis, fovendae vocationes, praesertim officia Epp. et Superiorum Religiosorum hac in re, opes, praesertim iuvando Opera missionaria, praepriis Opus a Prop. Fidei, S. Infantiae, S. Petri, Collectam Epiphaniae, Unionem Cleri pro missionibus 74. – Quaestionarium 100 (p. 180-181, 191). – Omnes ad hoc opus convocantur 101; motiva cooperationis: meritum, responsabilitas omnium, sensus gratitudinis lb. – Cura Rom. Pontificum; maior requiritur numerus Missionariorum et cooperatio fidelium; Expositio missionaria Vaticana et Muscum missionario-ethnologicum lateranense hanc stimulare intendunt; cooperatio Epp.; Motiva cooperationis omnium: caritas erga Deum et erga proximum, gratus animus pro dono fidei; motiva specialia pro clero: participatio sacerdotii Christi; Epp. postulent a subditis preces assiduas, praesertim Rosarium et

preces puerorum ac sacrarum Virginum, curent augmentum numeri Missionariorum, foveant Unionem Missionariam Cleri, Opera Pontificia a Fidei propagatione, a S. Infantia, S. Petri Apostoli; exemplum S. Teresiae a Iesu Infante; Activitas Vicariorum App. et Praefectorum App.: fovendo clerum indigenam, cuius indicatur necessitas, curando Seminaria indigena, instituendo Congregationes indigenas utriusque sexus, multiplicando catechistarum numerum, fundando coenobia vitae contemplativae, organizando missionem per strategicam distributionem locorum, operariorum, residentiarum, per curam operum caritatis et instructionis, scholarum, collegiorum, opificiorum, per advocationem aliorum cooperatorum, non considerando Missionem ut proprietatem Instituti 120; cf. 112. – Animarum amore et zelo sacerdotum 197 (p. 511-512). – Per preces et collecta stipe mediantibus Operibus Missionariis, praesertim Pontificiis et Unione Missionali Cleri 228; 229; 230; 231; 232; 233; 234; 235; 236; 237; 239; 240.

Fines jurisdictionis: Intra eos Facultates exercendae 207 (Animadversiones II); 208 (id. II); 209 (id. II); 210 (id. II); 211 (id. II); 212 (id. II). – Extra eos Facultates exercendae 213 16, 17.

Finis Missionis: False putatur politicus (in Sinis), quod refutatur: ex catholicitate ecclesiae, ex vocatione divinitus data missionariis, ex historia Missionis, ex improbatione aliter agentium,

[Finis Missionis] :

ex curis pro clero indigena, praesertim nostro tempore. Haec fidelibus, clero, illis qui foris sunt inculcanda; edocendi de accommodatione ecclesiae ad leges et observantiam auctoritatibus, de unico eius postulato sc. libertatis et tutamenti 121.

Fontes baptismales: 97.

Formatio: Missionariorum 74 (p. 121-122). – Religiosorum 116. – Religiosorum ad sacerdotium vocatorum 162. – Cleri 197; 198. – Sororum ad tuendam vitam puerorum et matrum 199; 225 109-110. – Religiosorum et Sodalium Institutorum sine votis in Relatione quinquennali, si dependent immediate a Propaganda 225 32. Cf. Clerus indigena.

Formula Orationis (Textus): Pro conversione Sinarum et Mongoliae 18. – Pro fidei propagatione 95. – Unionis Piae de Suffragiis Collegii Urbani 104. – Consecrationis Ss.mo Cordi Iesu latine, italice, gallice 119. – Indulgentiae annexae 126.

Formula iuramenti: Alumnorum Collegiorum mutatur 13; 18. – Textus 226'»'». Cf. Formularum Textus.

Formula extra ordinem: Textus 213.

Formula prima maior: Enumerantur Vicariatus App. et Dioeceses ubi adhibenda 166; 167. – Textus eiusdem 207.

Formula prima minor: Enumerantur districtus ecclesiastici ubi adhibenda 168. – Textus eiusdem 210.

Formula secunda maior: Textus 208.

Formula secunda minor: Textus 211.

Formula tertia maior: Textus 209.

Formula tertia minor: Textus 212.

Formulae Facultatum: Danda a C. Prop. Epp., Vicariis App., Praefectis App. et Superioribus ecclesiasticis Missionum 13 II. – Formula danda pro Missionariis App. ib. III. Cf. Formularum Textus.

Formularum Textus: Facultas admittendi iuramentum supplementum ad comprobandum statum liberum 52. – Testificatio scripta iurata exigenda ab alumnis ante subdiaconatum 162 17. – Maiores et Minores 207; 208; 209; 210; 211; 212. – Extra Ordinem 213. – Iuramenti fidelitatis electorum ad Ecclesiam residentialem 214; ad Vicarii Ap. munus et Ecclesiam titulari 215; ad Praefecti vel Superioris ecclesiastici Missionis munus 241. – Professionis fidei 216; 218. – Iuramenti Officii 217. – Iuramenti antimodernistici cum Professione fidei 218. – Facultatum Missionariorum App. 219; strictioris observantiae 220. – Facultatum Ex-Alumnorum Collegii Urbani destinatum ad territoria sub C. Prop. 221; ad territoria non sub C. Prop. 222. – Iuramenti Alumnorum Collegii Urbani pertinentium ad territoria sub C. Prop. 226b,a. Cf. Formula Orationis.

Formulae statistices annuae: ad C. Prop. mittendae 152; 153; 154.

Fratres laici: Vocaciones fovendae 112 IV. – Superiores curent de eorum formatione religiosa 116 (P. 233-234). – Dispositio de ipsis pertinet ad Superiorem ecclesiasticum in Missione 148 (P. 354).

Fundatio: C. Propagandae, causa, finis, fructus 101.

Funera: A catholicorum 102. – Privata et publica in Manchukuo 192. – In laponia 201. – Matanga in Congo Belgico 206iu'nfiuleB.

Gradus academic!: Universitatum et Facultatum scientiarum ecclesiasticarum, habentes canonicos effectus 158; 159. – Ius conferendi Instituti Missionalis Scientific! penes Athenaeum Urbanianum 181.

Habitus clericalis vel religiosus: In Missione 100 (p. 175). Cf. Vestes laicales.

Hebraei: Nupturientes cum catholicis 207 8; 208 15; 209 21; 210 9; 211 14; 212 20.

Hierarchia indigena: In India 92. – In Sinis 123. – In laponia 131.

Hierarchia: in Suo apostolatu participatur ab Actione Catholica, quae cum ea cooperatur 139.

Historia Missionis: In Relatione ad C. Prop. 100 (p. 170-171); 224 i.

Honores liturgici: Reddendi repraesentantibus Galliam 125. 125'''».

•

laponia: Officia catholicorum erga patriam et participatio in aliquibus caeremoniis 201. – Quoad cautiones aequipollentes in concedendis dispensationibus matrimonialibus 206b,e. Cf. Adaptatio; Ars indigena; Loci.

leiunium cf. Abstinencia.

leiunium eucharisticum: Pro infirmis 2. – Ante Missam 111; 114. – Pro infirmis in terris Missionum 207 7; 208 12; 209 17; 210 8; 211 11; 212 16.

Jlnja: Caeremoniae ad ea 201.

Impedimenta matrimonialia: Disparitatis cultus et mixtae religionis in Oriente 13 VI. – Facultas cumulandi in dispensationibus super impedimentis matr. 62. – Disparitatis cultus cum aliis impedimentis 107. – In America latina 145 5. – Dispensatio super disparitate cultus non amplius secumfert dispensationem ab impedimentis a quibus exempta erat pars acatholica 157; 169. – Consanguinitatis in primo gradu lineae collateralis mixto cum secundo 160. – Disparitatis cultus et mixtae religionis quoad cautiones, quarum exeeutio praepediri nequeat 163; 186. – Disparitatis cultus non requisitis vel deneatis cautionibus 172. – Defectus formae substantialis 177. – Mixtae religionis et disparitatis cultus cum cautionibus aequipollentibus 206'''». – Dispensandi facultas super impedimentis minor, gradus (can. 1042) 207 8; 210 9. – Facultas dispensandi super impedimentis minoris et maioris gradus, publicis et occultis, etiam multiplicibus, iuris ecclesiastici, exceptis provenientibus ex Ordine Presbyteratus, ex defectu aetatis et ex affinitate in linea recta, consummato matrimonio 208 15; 209 21; 211 14; 212 20. – Facultas dispensandi super impedimentis enumeratis in Formula extra ordinem 213 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19. – Facultas sanandi in radice matrimonialia nulla ob impedimenta 207 9; 208 16, 17; 209 22, 23; 210 10; 211 15, 16; 212 21, 22; 213 16, iS.

Indi Americae latinae: misera eorum conditio sublevanda; media indicantur 41; 237.

India Nccrlandica: Lex de matrimonio civili cum suis sequelis pro infidelibus, baptizandis, nupturientibus, ipso Missionario fungente munere officialis civilis 206 uater.

Indulgentiae: Participatio Indulgentiarum pro Sororibus Tertiariis Ordinum Regularium 3. - Pro deosculantibus anulum Cardinalium et Epp. 17. - Pro oratione pro conversione Sinarum et Mongoliae 18.-Exhibitio concessionum Indulgentiarum C. S. Officii 32. - Piae Unionis pro Suffragiis in Collegio Urbano 89. - Pro prece jaculatoria (Immaculate Heart of Mary pray for India 90. - Pro oratione pro propagatione fidei 95. - Pro Pia Unione de Suffragiis Collegii Urbani 104. - Pro actu dedicationis humani generis SS. Cordi Iesu 126. - Lucrandae in America Latina 145 u. -Concedendae in Missionibus 207 13-22, 27; 208 20, 22-30, 36, 209 30, 32-40, 4<S^(et Supplementum); 210 14-23, 28; 211 19, 21-30, 36;^212 29, 31-40, 48 (et Supplementum); 213 31, 32 (et Adnotatio 20); 219 7; 220 7; 221 5; 222 5; 233 (Favores); 23! 111 4, 6; 239 4.-Unionis Cleri Miss.t233 9 (et Favores spirituales). - Operis S. Infantiae 234 III 4, 6. - Pro Dominica missionali 239 4.

Informationes: Circa promovendos ad episcopatum 55. - Circa candidatos^ad sacerdotium religiosos 162?- Circa omnes candidatos ad sacerdotium 197 111.

Circa promovendos ad munus Ep., Vicarii Ap., Praefecti Ap. 223. - Circa territoria erigenda in Episcopatus, Vicariatus App., Praefecturas App. 224. - Circa Alumnos recipiendos in Collegium Urbanum 226.

Inquisitio: Circa candidatos religiosos ad sacerdotium eorumque familiam 162.-Circa omnes candidatos ad sacerdotium 197 III.-Circa natalia candidatorum ad sacerdotium in lava 206. - Ubi educatio catholica dicitur dubia vel impossibilis 205'»e (p. 564).

Instituta pia et caritativa: In Missione 74 (p. 124). 100 (p. 181, 191-192); 112 III; 224 20. - Erectio spectat ad Superiorem ecclesiasticum in Missione 148 (P. 353). ~ Nova instituenda mulierum religiosa ad tuendam puerorum et matrum vitam 199.-Nec condenda nec mutanda lapsu temporis antequam in Oriente ad C. Orientalem transeunt 206ter VI. - In Institutis immediate sub C. Prop. 225 101-115.

Institutum: Biblicum provehens studium linguarum orientalium 138 (p. 313). - Archacologiae Christianae, Biblicum, Musicae Sacrae, Orientale, Utriusque Iuris quoad studia novo modo organizata 158; 159.-Missionale Scintificum penes Athenaeum Urbanianum erigitur 181. - Eius Rector Magnus 182. - In Oriente 206tor VI.

Institutum Orientale: Erigitur in Urbe 57; finis et constitutio ib. - Studium linguarum fovet pro Missionibus 74 (p. 122). - Ulterior cura et progressus a

[Institutum Orientale]:

Pio XI intentus 138. – Quoad studia novo modo organizata 158; 159.

Insulae: Quoad jurisdictionem ecclesiasticam 51.

Interpellatio coniugis: 209 25, 26, 27; 212 24, 25, 26.

Iuramentum: Circa ritus sinenses 1; 192; 201. – Officialium C. Prop. 13 VIII. – Alumnorum Collegiorum prius dependentium a C. Prop. 13 IX, X. – Alumnorum Collegii Urbani 13 X, XII. – Alumnorum Collegii Urbani pertinentium ad regiones subiectas C. Prop. 28; 226^l18. – De Matrimonio inito, ubi suetae probationes vel documenta haberi nequeunt 37. – Antimodernisticum quoad audiendas confessiones 46. – Suppletorium pro comprobando statu libero cum Formula Facultatis 52. – Ius Ordinarii deferendi iuramentum suppletorium 79.

stificationis ante subdiaconatum 162; 197 III. – Praestandum ab alumnis Societatis Afric. Lugdunensis 170. – Testificationis ante subdiaconatum pro Missionariis Africae, Padri Bianchi 180. – Circa ritus Sinenses in Manchukuo 192; in Iaponia 201. — Fidelitatis ab iis praestandum, qui electi sunt ad Ecclesiam residentialem 214. – Fidelitatis ab electis ad munus Vicarii Ap. et ad Ecclesiam titularem 215. Officii in Congregationibus Romanis 217. – Antimodernisticum 218. – Pro Alumnis Collegii Urbani pertinentibus ad regiones sub C. Prop. (Textus) 226^l1e. – Fidelitatis ab electis ad Praefecti Ap. vel Superioris ec-

clesiastici Missionis munus 241. – Societatum sine votis 225 29.

Jurisdictio duplex: In India et Dioecesi Macaoncensi tollitur 135.

Kalendarium; Usus Kalendarii quoad Sorores Tertiarias Ordinum Regularium 3. – Dioecesanum adhibendum in ecclesiis saecularium in paroeciis Regularium exstantibus 4. – Usus Kalendarii pro Regularibus qui paroeciam in Dioecesi administrant 31. – Kalendarium sequendum a Religiosis in ecclesia cathedrali 53. – In Sinis 107. – Adaptandum in Missionibus commissis Religiosis et sequendum a non-religiosis et in ecclesiis non commissis religiosis 165. – Non ponendum in textum Constitutionum Congregationum religiosarum 204 12. – Scholasticum in Collegiis dependentibus a C. Prop. 227 7.

Legata ad pias causas (Foundationes); Notificanda Ordinario 20. – In favorem Missionum spectant ad Superiorem ecclesiasticum 148 (p. 355-356). – Societatum immediate a C. Prop. dependentium 225 64, 66.

Legati Apostolici: Permittere possunt transitum ad alium Ritus 140; de numero transeuntium quotannis ad S. Sedem referant ib. (p. 347). Cf. Delegatio Ap.; Delegatus Ap.

Legenda quotannis: instructio de formatione alumnorum religiosorum et de scrutinio ante ordines peragendo 162 21.

- Legitimatio prolis: In America latina 145 5. – In Java 216. – Sanando in radice matrimonium 207 9; 208 16; 209 22; 210 10; 211 15; 212 21; 213 18.
- Lex anglica: Ubi viget cautiones praestandae in matrimoniis mixtis 186.
- Libri: Quoad regimen et administrationem bonorum in Congregationibus Sororum indigenarum 205. – In Institutis immediate sub C. Prop. 225 51, 58, 59. – Scholastici textus in Collegiis dependentibus a C. Prop. 227 6.
- Libri paroeciales: In Missionibus 97; 100 (p. 172); 213 16, 18. – Libri missarum 100 (p. 188).
- Licentia Legatorum App.: Pro transitu ad alium Ritum 140. – Pro aperiendo processum super rato et non consummato 190.
- Licentia Ordinarii: Pro debitis contrahendis a Religiosis 19 I. – Pro clericis migrantibus in Americam vel Philippinas 23; 24; 48. – Pro Missionaribus fungentibus munere adsectoris in tribunali in Africa 69. – Pro assistentia matrimoniis emigrantium 91. – Pro Missa votiva de Fidei propagatione 99; 106. – Quoad ieiuniuin eucharisticum ante Missam 111. – Quoad Seminaria regionalia eorumque alumnos 183. – In condendis Congregationibus religiosis indigenis 204. – In Regimine Congregationum Sororum indigenarum 205 1, 24, 39» 5°. – Pro dimissione vel egressu Sodalium Institutorum dependentium immediate a C. Prop. 225 37.
- Lingua indigena: A Missionariis addiscenda et adhibenda 74 (p. 122); 77; 100 (p. 177); 112 I; 223 16; 224 14; 225 32.
- Lingua latina: Pro sacerdotibus et clericis religiosis 116 (p. 227-228); 223 15. – Pro admittendis in Collegium Urbanum 226 4 et Quaestionarium 16.
- Linguae orientales: Studium provehitur per Institutum Orientale 57; 74 (p. 122): 138. – Quid temporibus antenctis hac in re actum sit 138 (p. 310-314). – Per Institutum biblicum conditum ib. (p. 313",
- Pro ascensu ad ordines vel readmissione ad Religionem expulso- rum et dimissorum 38 20. – Pro emendatione eleemosynarum per Orientales in regionibus latinis 39. – Pro admittendis Orientalibus in Instituta religiosa latini ritus 42. – Pro mittendis missionariis in Delegationes App. Constantinopolis, Aegypti, Mesopotamiae, Persiae et Syriae 64. – Pro sacerdote caecutiente circa Missam 86. – Pro transitu ad alium Ritum 140. – Quoad Missam pro populo 179. – Quoad Seminaria regionalia in Missionibus 183. – Pro aperiendo processum super rato et non consummato 190. – Pro frequentandis Universitatibus laicis per Sorores destinatas ad tuendam puerorum et matrum vitam 199; 225 109. – Pro condendis Congregationibus religiosis indigenis 204. – In Regimine Sororum indigenarum 205 1, 24, 39» 5°. – Pro dimissione vel egressu Sodalium Institutorum dependentium immediate a C. Prop. 225 37.
- Licentia S. Sedis: Pro debitis contrahendis a Religiosis 19 II. – Pro admittendis quibusdam postulantibus 22. – Pro administratione temporali 35. –

- Litaniae Sanctorum: Additur invocatio pro fidei propagatione 98.
- Litterae dimissoriales: Alumnorum aliquorum Collegiorum qui antea fuerunt sub C. Prop. 13 XL—Ad tonsuram et ordines minores in Societate Miss. Africae 105. — Religiosorum 162; 213 12. — In Institutis immediate sub C. Prop. 225 95.
- Litterae discessoriales: Pro clericis migrantibus in Americam vel Philippinas 23; 24; 48. — Religiosorum 162.
- Liturgia: In dies magis provehenda una cum cantu gregoriano et musica sacra: momentum; cura Pontificum; praesertim Pii X; defectus in observatione; novae praescriptiones: 1. Educatio a teneris annis pro utroque clero; 2. cura in domibus studiorum habenda; 3. instauratio choralis officii; 4. coetus et periti; 5. capellae musicorum; 6. scholae puerorum; 7. usus instrumentorum; 8. organum, vitandae profanae formae; 9. participatio populi concinendo cantum gregorianum; 10. institutio populi liturgica et musica curanda; 11. scholae musicae sacrae, praesertim Romana 141.
- Loci et Terrae: Quorum mentio fit: Abyssinia 133bls; 150. — Aegyptus 64; 133ble; 142; 150; 167; 206tcr. — Aethiopia 74.— Acthiopia septentrionalis 206tcr. —Africa 74; 150; 154; 178; 185; 190; 199; 235; 236; 237. — Africa Centralis 69.—Africa Meridionalis 15; 16; 108; 150; 154; 190.—Aguas Calientes 4. — Alangudi 144. — Albania 84; 154; 179. — Alessio 166. — America 9; 10; 13; 23; 24; 39; 48; 74; 93. — America Latina 41; 145. — Angelopolis (Puebla) 8 Antillae 194. — Antivari 213. — Arabia 133blB; 138. — Armenia 74; 138. — Atcne 166; 173. — Australia (Australasia) 10; 13; 49; 70; 74; 88; 93; 94; 102; 151; 154; 184; 190; 191; 203. —Awoor 144. — Bamako 185. — Bandel 144. — Bangalore 195. — Banjaluca 213. — Basutoland 108. — Batavia 206; 206fiuater — Bechuanaland 108. — Bellary 187.—Benue 186. — Berytus 138; 158. — Bethlehem 234. — Birmania 81. — Bobo Dioulasso 185. — Boitakana 144.— Bombay 135; 136.— Brasilia 237.— Brazzaville 185. — Bula 186. — Bulgaria 161; 206ter. — Calcutta 135; 144. — Cambodia 66. — Canada 13; 45; 158. — Canale di Suez 167. — Candia 168. — Cape 108. — Carolinac 88. — Cefalonia 166. — Ceylon 92. — Chaldaei 138. — Chidambaram 144. — Chile 158. — Chingleput 144. Chio 166. — Chittagong 144. Cimbcbasia inferior 108. — Cinsurah 144. — Cirenaica 167. Cochim 135. — Cocurnim 144. Colonia Sud-West-Afr. Germanica 108. — Congo Belgicum 51 149; 150; 154; 185; 190; 203b!* 206(iu>uquia8 _ Congo Superius 51. —Constantinopolis 64; 155; 166. — Cooum 144. — Copti 138. — Corfu 34; 166. — Corea 73; 172. — Costa da Pcscaria 135. — Cranganor 136. — Cuba 194,—Cyprus 142; 206tcr. — Dacca 135; 144. — Damfio 135; 136. — Danimarca 166; 200. — Delta dei Nilo 167.—Diego Suarez 185. — Dindigul 144.— Diu 135; 136. — Dodecannesum

[Loci et Terrae]:

- 206ter. – Douala 185; 186. – Durazzo 166.
- Erukoor 144. – Erythrea 133b,e; 150; 206ter.
- Filippopoli 166. – Finlandia 166; 200. – Formosa 73; 103. – Foumban 186. – Funing 202.
- Gabon 67; 69. – Galle 32. – Gibilterra 166. – Goa 110; 1355 136. – Graecia 34; 138; 173» 206ter. – Guam 94. – Guatemala 158. – Guinea Gallica 185. – Gurdallc 144.
- Hankow 72. – Hashnabad 144. – Hupeh Orientalis 72.
- Iaponia 13; 73; 74; 88; 131; 154; 158; 190; 193; 201; 206b'«. – Iava 206. – Indi Occidentales 41; 237. – India Neerlandica 206(iua,er. – India Orientalis 13; 32; 74; 78; 81; 85; 87; 90; 92; 110; 135; 136; 144; 154; 187; 188; 190; 195. – Indosina 118; 154; 190; 196. – Ios 186. – Iran 206',r. – Iraq 125'»b; 206^r. – Islanda 166; 200.
- Kaduna 186. – Kalabar 186. – Kandy 92. – Karaiyur 144. – Kathiavar 135; 136. – Kilacherry 144. – Kimberley (Afr.) 108. – Kimberley (Austral.) 203. – Kirin 192; – Kottaikadu 144. – Kumbakonam 144.
- Leopoldville 203 206<iutnquoBe – Libanus 206« – Lima 158. – Litus Eburneum (Côte d'Ivoire) 185. – Loango 185.
- Macao 113; 135. – Madras 85; 90; 135; 144. – Madura 144. – Magnum Namaqualand 108. – Malabar 46. – Malesia 70. – Malleiadipaty 144. – Manapad 144. – Munday 144. – Mangalor 135. – Manchoukuo 192. – Manila 158. – Marianae 88. – Marianhill 108. – Marianopolis (Montréal) 158. – Marocco 167. – Maroniti 138. – Marshall Insulae 88. – Mayavaram 144. – Mesopotamia 64. – Mexico 4; 8; 158. – Micone 166. – Molancoody 144. – Mongolia 18; 74. – Mongolia Orientalis 80; 107. – Mons Carmelus 234. – Mostar 213. – Mut-tupettah 144.
- Nagasaki 131. – Nagory 144. – Nannilam 144. – Natal 75; 108. – Naxos 166. – Nazareth 234. – Nicopoli 166. – Nigeria Occidentalis 186. – Norvegia Centrale 168; 200. – Norvegia Settentrionale 168; 200. – Nova Zealandia 49; 70; 151; 191.
- Oceania 10; 13; 70; 74; 93. – Onitsha-Owerri 186. – Ora Benini 186. – Orange 108. – Orange Flumen 108. – Oriens 6; 11; 39; 42; 56; 57; 125; 125'»«; 133; 134; 138; 140; 173; 175; 197; 206« – Oriur 144. – Oslo 200. – Ottawa 158. – Ouagadougou 185.
- Palaestina 125»e; 142; 206lcr. – Palar 144. – Palayankottai 144. – Pamur 144. – Pekinum 54; 158. – Peng Yang 172. – Peninsula Sinaïtica 206« – Persia 64. – Perumpannayur 144. – Philippinae 23; 24; 48; 94. – Pillavadanday 144. – Pnom-Penh 66. – Poona-mallee 144. – Portus Principis 25. – Promontorii Bonae Spei Districtus Centralis 108; 157. – Promontorii Bonae Spei Districtus Occidentalis 15; 108. – Promontorii Bonae Spei Districtus Orientalis 108. – Pudukkotah 144. – Pudukkottai 144. – Pulati 166.
- Québec 157; 158. – Quilon 135. – Quito 158.

[Loci et Terrae]:

- Rabat 167. – Rayapuram 144. – Ruanda 185. – Russia 138. – Rutheni 138.
- Saint-Jean-en-Judée 234. – Salomones Septentrionales 102. – Samanasur 144. – Sancta Fides (Santa Fe) 158. – Sancti Iacobi Civitas (Santiago) 158. – Sandwich 93. – Sant'Alcессio di Oroshi 166. – Santorino 166. – São Tomé de Meliapôr 135; 144. – Sappa 166. – Scodra 84. – Scopia 213. – Scutari 166. – Sellampattida 144. – Serajevo 213. – Shanghai 158; 169. – Shibpur 144. – Shikoku 202. – Shivaly 144. – Shiyali 144. – Sinac (Cina) 1; 12; 13; 15; 18; 74; 103; 113; 121; 123; 128; 135; 137; 154; 158; 165; 169; 169 176; 177; 206*i*uater; 234. – Sinking 192. – Sira 166. – Slavi 138. – Slavonia 74. – Sofia 166. – South-Arcot 144. – Sudan Gallicum 185. – Sunda Minor 206*ble*. – Surinam 14. – Svezia 166; 200. – Swatzi-land 108. – Sydney 191. – Svria 64; 125*»s*; 158; 206*°r*.
- Tananarive 83. – Tanganika 52; 79. – Tanjore 135; 144. – Tartari 138. – Tasmania 49. – Terranova 9; 45. – Tesgong 144. – Thracia 206*lor*. – Tine 166. – Tirumayam 144. – Tokio 73; 158; 172; 201. – Tonkinum 13. – Tranquibar 144. – Transjordan-ia 142; 206*l,r*. – Transvaal 108. – Transvaal Septentrionalis 108. – Trichinopoly 62; 97; 135; 144. – Tripolitania 167. – Truxillo 8. – Turchia 125*°l*; 138; 155; 206*ter*. – Turchia Asiatica 206*or*. – Turchia Europaea 206*ter*. – Tuticorin 135; 144.
- Uganda 185. – Urundi 185.
- Vaippar 144. – Vallar 144. – Vallaspuram 144. – Venkatakulam 144. – Verapoly 46; 53. – Vettar 144.
- Yaounde 186. – Yungpingfu 177.
- Zambesia 108. – Zante 166. – Zululand 108.
- Locus matrimonii: Quando Missionarius fungitur munere officialis civilis 206*i*uater (p. 576).
- Lumen: Missa cum uno luminari quocumque, vel sine lumine 209 5; 212 4. – Expositio SS. Sacramenti cum duobus luminaribus quibuscumque 208 10; 209 12; 211 9; 212 *n*. – Asservatio SS. Sacramenti sine lumine 209 13; 212 12. – Assenatio SS. Sacramenti pro infirmis sine lumine in loco decenti 209 14; 212 13. – Communio infirmorum sine lumine et sine superpelliceo ac stola 209 16; 212 15.
- Lux electrica: In ecclesia 7; 8. – Super altari non adhibenda 50; Summa Decretorum de luce electrica in ecclesia *ib*.
- Magistri (Magistrae); In Missione 100 (p. 179, 191). – In domibus formationis religiosorum 116; – In Collegiis missionalibus dependentibus a C. Prop. 147; 227. – In Universitatibus et Facultatibus studiorum ecclesiasticorum 158; 159. – In Seminariis 197 *III*. – In Institutis immediate sub C. Prop. 225 93, 94, 96.
- Magistri spiritus: Quoad delectum et praeparationem Religiosorum ad sacerdotium 162; omnium clericorum ad sacerdotium 197 *III*.
- Maliutnetani: Parentes Seminari-starum in Java 206. – Ut educa-

- Mahunietani :
 tores prolis in laponia et Sunda
 Minore 206hlB. Nupturientes
 cum catholicis 207 8; 208 15;
 209 21; 210 9; 211 14; 212 20.
 Maioris Hebdomadae functiones:
 In locis Missionum 207 4; 208 7;
 209 9; 210 5; 211 6; 212 8. –
 Passio dici potest semel, ubi sa-
 cerdos bis celebret 213 3.
 Manchukuo: Participatio catholico-
 rum in quibusdam signis obse-
 quii et caeremoniis 192.
 Matanga: 206iu>nn“l«e.
 Matres: Vita tuenda per Sorores
 in locis Missionum 199; 225 109.
 Matrimonium: Coram parcho vel
 loci Ordinario vel sacerdote de-
 legato ab alterutro, contrahen-
 dum, ut validum sit 5; conditio-
 nes pro validitate et liceitate
 assistentiae lb. IV, V; delegatio
 alteri sacerdoti lb. VI; exceptio-
 nes lb. VII, VIII; adnotatio et
 denuntiatio matrimonii contra-
 cti lb. IX; sanctiones ib. X; pro
 quibus vigeat haec legislatio lb.
 XI. – Iura C. Prop. 9; 60. –
 Quoad Sinas 12.-Quoad for-
 mulas facultatum 13 II. – Com-
 petentia S. Officii pro mixtis
 matrimoniis 30. – Mixta in Grae-
 cia 34. – Denuntiatio matrimo-
 nii mixti, quid continere debet
 36 II; poenae pro transgredien-
 tibus ib. IV. – Probatio matri-
 monii initi ubi suetae probatio-
 nes vel documenta haberi ne-
 queant 37. – Matrimonium i-
 ncundum cum iuramento sup-
 pletorio de statu libero 52. –
 Assistentia matrimoniis haere-
 ticorum et infidelium per Mis-
 sionaries ut officiales civiles 60;
 102; 206'tu““>C _ Facultas cu-
 mulandi in impedimentis dispen-
 sandis 62. Facultas dispensandi
 cum infidelibus conversis ad
 nonnam can. 1125 66; 72,-
 Forma matrimonii quoad Ethni-
 cos et Protestantes ad nonnam
 can. 1099 § 2 75; validitas ho-
 rum matrimoniorum ib. – Iura
 quasi-parochorum 82. Instru-
 ctio super probatione status li-
 beri et denuntiatione initi ma-
 trimonii 91. – Quaestionarium
 100 68-71. – Facultas dispen-
 sandi super disparitate cultus
 cum aliis impedimentis 107. –
 Assistentia in America latina
 145 4. – Benedictio nuptiarum
 quolibet anni tempore in Ame-
 rica latina 145 6. – Dispensatio
 super impedimento disparitatis
 cultus non amplius secumfert
 dispensationem ab impedimen-
 tis a quibus exempta est pars
 acatholica 157; 169. Instru-
 ctio quoad dispensationes super
 impedimento consanguinitatis
 in primo gradu lineae colla-
 teralis mixto cum secundo 160. –
 Instructio de cautionibus in mix-
 tis matrimoniis, ita ut exeeutio
 impediri nequeat 163; 186. –
 Tractatio causarum matrimonia-
 lium 171. – Cum disparitate cul-
 tus, non requisitis vel denegatis
 cautionibus 172. – Nullitas ma-
 trimonii in hoc casu ib. – Forma
 substantialis, dispensatio 177. –
 Tribunal pro causis in Africa
 178. – Mixtum cuiusque conse-
 quentiae pro institutione catc-
 chetica 189 (p. 468). – Proces-
 sus super rato et non consum-
 mato 190. – Caeremoniae occa-
 sione matrimonii in Manchukuo
 192; in laponia 201. – Ineun-
 dum cum cautionibus aequipol-
 lentibus in laponia et Sunda

[Matrimonium]:

- Minore 206°»,H. – Ineundum a catholicis, ubi una vel alia proles praevideatur non catholice educaturum ibi 206ble. – Civile in India Ncerlandica 206ⁱuater. – Facultates dispensandi super impedimentis in Missionibus 207 8; 208 15; 209 21; 210 9; 211 14; 212 20; 213 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19. – Facultas sanandi in radice 207 9; 208 16, 17; 209 22, 23; 210 10; 211 15, 16; 212 21, 22; 213 16, 18. – Coram ministro acatholico 206ⁱater; 207 8, 9; 208 15, 17; 209 21, 23; 210 9, 10; 211 14, 16; 212 20, 22; 213 17, 18. – Matrimonium legitimum parentum admittendorum in Collegium Urbanum 226.
- Media: Providendi expensis Missionis 224 8, 12, 13. Cf. Donationes; Eleemosynae; Opera missionalia; Subsidia.
- Media ad propagandam fidem: Adhibenda in ipsa missione 74 (p. 115-X24); 120 (p. 248-258); adhibenda ab iis qui sunt in ovili 74 (p. 124-127); 120 (p. 244-248). Cf. Fides propaganda; Opera Missionalia.
- Methodus: Servanda in ferenda sententia expulsionis vel dimissionis e Religione 38: Tribunal ib. 1; Promotor iustitiae ib. 2; Conditiones pro processu quoad vota ib. 3; trina monitio et inflicta correctio ib. 4; modus faciendi ac repetendi monitiones ib. 5, 6; reitas conventi, gravitas delicti, numerus delictorum, factum triplicis monitionis, defectus resipiscentiae ib. 7-12; documenta transmittenda Superiori Generali ib. 13; accusatio et resultantia processus notificanda accusato, tempus pro defensione, constitutio defensoris ib. 14; sententia et appellatio ib. 15; remissio ad saeculum ib. 16, 17; expulsio vel dimissio lata a iure sine processu ib. 18; sententia communicanda Ordinario originis et loci commorationis ib. 19; suspensio a divinis ib. 16, 17, 20: quoad sorores Ib. 21.
- Methodus scholastica: secundum principia S. Thomae 116; 158 (P. 379). (Cf. 159 p. 401).
- Militia: Missionarii a militia redeuntes 65. – Religiosi et Societates sub C. Prop, quoad vota ante militiam 170.
- Minister falsi cultus: Pro matrimonio 206^oual,r; 207 8, 9; 208 15, 17; 209 21, 23; 210 9, 10; 211 14, 16; 212 20, 22; 213 17,18.
- Missae: In Orientem mittendae et distribuendae 6; 11. – Ius litandi in navi Epp. Ameniae, Oceaniae, Australiae 10. – Facultates relate ad Missas concedendae a C. Propagandae 13 IV. – Gravatio bonorum quibus Missae adnexae sunt 19 XI. – Pecunia pro Missis manualibus servanda usque ad celebrationem ib. – Missae celebrandae in Delegationibus App. Constantinopolis, Aegypti, Mesopotamiae, Persiae et Syriae 64. – Conditiones et Rubricae pro Missis sacerdotis caecutientis 86. Binatio 97. – Votiva pro fidei propagatione semel in anno dicenda 99; 106. – Missarum stipendia et adnotatio in Missione 100 (p. 188). – leiumum eucharisticum ante Missam 111; 114. – Stipendia non danda hominibus se dicentibus Orientales 134. –

[Missae]:

In navi pro Americae latinae sacerdotibus 145 g. – Pro populo in territoriis dependentibus a C. Prop. 179. – Pro populo, obligatio Superioris Missionis «sui iuris» 187. – Pro pueris catechisticam institutionem frequentantibus 189 (p.472). – In festo Martyrum Indosinensium in Indosina 196. – Potestas celebrandi sacerdotis 197 I. – Summi et aeterni Sacerdotis Iesu Christi introducit 197 (p. 532). – In mari 207 x; 208 4; 209 4; 210 2; 211 3; 212 3; 219 3; 220 3; 221 2; 222 2. – Una hora post mediam noctem 207 1; 208 4; 209 4; 210 2; 211 3; 212 3. – Una hora ante auroram vel alia post meridiem 219 5; 220 5. – Sine ministro, sub dio, sub terra, etiam si altare sit fractum vel sine reliquiis, praesentibus haereticis, schismaticis, infidelibus, excommunicatis 209 4; 212 3. – In terra sub altari portatili ubi non sunt Ecclesiae vel Oratoria privata, et ubi sunt Oratoria privata sine praeiudicio indultariorum 219 4; 220 4. – In terra sub altari portatili, ubi Ecclesiae vel Oratoria desint 221 3; 222 3. – Celebratio cum uno luminari quocumque et absque luminaribus 209 5; 212 4. – Purificando calicem cum sola aqua 209 6; 212 5. – Thurificatio in Missa cantata sine ministris 207 2; 208 5; 209 7; 210 3; 211 4; 212 6. – Tres Missae post mediam noctem Nativitatis Domini cum Communione fidelium 207 3; 208 6; 209 8; 210 4; 211 5; 212 7. – Tres Missae in nocte Nativitatis Do-

mini in ecclesiis Religiosorum cum communione adstantium 213 i. – Missa in Cocna Domini in domibus religiosis cum communione habitualiter in Communitate viventium 213 2. – Missa lecta in Cocna Domini et Sabbato Sancto in terris Missionum, ubi functiones Maioris Hebdomadae fieri nequeant 207 4; 208 7; 209 9; 210 5; 211 6; 212 8. – Missa privata de Requie in terris Missionum 207 5; 208 8; 209 10; 210 6; 211 7; 212 9; 213 4. – Missa votiva de B. M. Virgine in terris Missionum 208 9; 209 11; 211 8; 212 10. – Eleemosynae Missarum non augendae ratione Altaris privilegiât! 210 27; 211 35; 212 47; 219 6; 220 6; 221 4; 222 4. – Missam audiant, si possint, dispensati ad opera servilia, si non possint, preces suppletives dicant 209 46; 212 46. – Reductio et translatio onerum Missarum 213 5, 6. – Translatio exuberantiorum Missarum in aliam Diocesim 213 7. – Fundationes pro Missis 225 64. – Assistentia Missae 225 72. – Pro Membris Operis a S. Infantia 234 III 3, 4, 5. – Pro Propagatione Fidei occasione Festorum et Congressuum Missionalium 239.

Missale: Speciale Religiosorum (O. P.) in concredita cis Missione 202.

Missio canonica: Ad docendum 158.

Missio sui iuris: Quae Codex I. C. dicit de Vicariatibus et Praefecturis App. valent etiam mutatis mutandis de Missione sui iuris 146. – Evolutio praxis tales erigendi 187. – Iuramentum fidei-

- [Missio sui iuris]:
 tatis Superioris ecclesiastici 241.
 Cf. Ordinarius loci, Superior
 Missionis ecclesiasticus.
- Missionarii Airlcae (Pères Blancs):
 Subiecti manent post Constitut.
 « Sapienti Consilio C. Prop. 29
 (sicut Miss. Afr. Lugdunenses,
 Miss. Seminarii Parisiensis ad
 Miss. Ext., Seminarii Mediola-
 nensis M. E., Collegium S. Pe-
 tri et Pauli 26). – Quoad dimis-
 sionalcs 105. – Quoad iuramen-
 tum ante Subdiaconatum 180.
- Missionarii (Sacerdotes): Vitent ni-
 mium ardorem propriae patriae
 et politicam 74 (p. 120); 77; 100
 (p. 176). – Vitent tendentiam
 faciendi quaestus terrenos 74
 (p. 120-121); 77. – Formatio
 missionariorum quoad scientiam
 praesertim etiam linguae evange-
 lizandorum 74 (p. 121-122);
 quoad sanctimoniam vitae ib.
 (p. 122-123). – Vitent rerum sae-
 cularium curam 77. – Quaestio-
 narium circa eos 100 (p. 175-178,
 189-190). – Praeparatio specia-
 lis 112 I. – In America latina
 145. – Praedicatores fidei cari-
 tatisque sequestres 197 (p. 499).
 – Amore et zelo animarum prae-
 diti sunt 197 (p. 511-512). –
 In laponia quoad certas caere-
 monias et ritus 201. – Infirmi
 recipientes communionem non
 ieiuni 207 7; 208 12; 209 17;
 210 8; 211 11; 212 16. – Quoad
 consecrationem .Altarium in Mis-
 sionibus 207 12; 208 21; 209 31;
 210 13; 211 20; 212 30; 213 9,
 10. – Quoad consecrationem Va-
 sorum sacrorum in Missionibus
 207 12; 208 21; 209 31; 210 13;
 211 20; 212 30; 213 11. – Quoad
 Facultatem administrandi Con-
 fumationem 145; 208 3; 209 3;
 210 1; 211 2; 212 3. – Usus ve-
 stium laicaliurn 207 24; 208 33;
 209 43.2IO 25; 211 33.21243. –
 Quoad pensiones recipiendas ex
 Missionibus 207 25; 208 34;
 209 45; 210 16; 211 34,21245. –
 Exercitium artis medicinae et
 chirurgicae 209 44; 212 44. –
 In territoriis erigendis in Episco-
 patus, Vicariatus App., Praefe-
 cturas App. 224 14. – Membra
 Unionis Cleri Miss. 233 13.
- Missionarius Ap.: Titulus cum
 formula dandus a C. Prop. 13
 III. – Quaestionarium pro Re-
 latione quinquennali 100 (p. 176).
 – Privilegium praecedentiae re-
 vocatur 115. – Facultates enu-
 merantur 219; si sint strictioris
 observantiae 220.
- Missiones provehendae cf. Fides
 propaganda.
- Missiones sacrae ad fideles (c. 1349):
 Indulgentiae concessae 207 18;
 208 26; 209 36; 210 19; 211 26;
 212 36; 213 15, 32.
- Modernismus: Dubia circa iura-
 mentum antimodernisticum 46.
 – Iuramentum antimodernisti-
 cum cum Professione fidei 218.
- Moniales cf. Sorores.
- Monitio canonica: Religiosorum 38.
- Monitiones: Pro catholicis India-
 rum Orientalium 92.
- Motiva: Cooperationis omnium in
 provehendis missionibus 74; 101;
 120.
- Mulieres: Quoad cantum in ecclesia 8.
- Museum Missionale Ethnologicum:
 Lateranense 120 (p. 242). –
 Scopus et constitutio 124.
- Musica Sacra: In dies magis pro-
 vehenda 141. – Normae et or-
 gamzatio studiorum 158, 159.
 Cf. Cantus gregorianus.

- Natalia: Candidatorum ad Sacerdotium in lava 206; - Promovendorum ad munus Vicarii Ap. 223; Admittendorum in Collegium Urbanum 226. - Dispensatio super illegitimitate natalium ad ingrediendum in Religionem 213 26.
- Nativitas Domini: Tres Missae in nocte cum Communione 207 3; 208 6; 209 8; 210 4; 211 5; 212 7; 213 t.
- Nomen Antistitis: In Canone Missae 68. - In Precibus ferialibus 40. - In utrisque: 207 29; 208 38; 209 50.
- Normae: Pro debitis et obligationibus oeconomicis a Religiosis suscipiendis 19.-Circa quosdam postulantes non suscipiendos in religiosas familias 22. - Pro clericis in Americain et Philippinas profecturis 23; 24; 48. - Pro aliqua opera danda studiis in novitiatu 33. - Servandae in ferenda sententia expulsionis vel dimissionis e Religione 38. - Servandae quoad Orientales elemosynas emendicantes 39. - Pro confessionibus et confessariis Sororum 44. - Pro frequentia clericorum in laicis Universitatibus 63. - Pro erectione quasi-paroeciarum in Vicariatibus et Praefecturis App. 82; paroeciarum in Dioecesibus sub C. Prop. 85. - Piae Unionis pro Suffragiis in Collegio Urbano 89. - Pro admissione alumnorum ad scholas Collegii Urbani 130.-Pro Universitatibus et Facultatibus studiorum ecclesiasticorum 158. - Ordinationes ad has normas 159.-Ad conficienda Statuta pro Universitatibus et Facultatibus studiorum ecclesiasticorum 159 (p. 414-415). - Pro Relatione triennali Universitatum et Facultatum studiorum ecclesiasticorum ad C. de Seminar, et Stud. Universit. 159 (p. 416). - Pro impetrandis dispensationibus super impedimento consanguinitatis in primo gradu lineae collateralis mixto cum secundo 160. - Pro faciendo scrutinio ante admissionem ad ordines alumnorum religiosorum 162 14-21. - Pro tractatione causarum matrimonialium 171.-Pro Seminariis regionalibus commissis Institutis religiosis vel missionariis; alta directio; iura et officia Superioris Generalis, Ordinariorum, Rectoris Seminarii; Schema pro Relatione annua 183. - Pro catechetica instructione colenda 189. - Sinkingenses 192. - Pro formatione cleri 197; praesertim in Missionibus 198. - Pro Institutis religiosis mulierum quoad tuendam puerorum et matrum vitam 199. - Pro Catholicis laponicis circa caeremonias quasdam 201. - Pro Congregationibus religiosis indigenis condendis 204. - Pro regimine Congregationum Sororum indigenarum 205. - Pro baptizandis, nupturientibus catholicis vel dispensatis super mixta religione vel dispari cultu» ubi proles universae praevidetur non catholice educaturum iri 206bls. - Pro admittendis Alumnis in Collegium Urbanum 226. - Pro Relatione annua Collegiorum dependentium a C. Prop. 227. - Novae pro Pont. Opera a Prop. Fidei 228. - Novae pro Pont. Opera a S. Petro Apostolo 230. - Pro coordinatione Operum Mis-

[Normae):

sionalium Pontificiorum 231. – Novae pro Unione Miss. Cleri 233. – Pro Coordinatione Union. Miss. Cleri cum Operibus Missionalibus Pontificiis 233. – Pro Opere S. Infantiae 234. – Pro propagatione Unionis Miss. Cleri 233 18. – Pro erogandis et adhibendis subsidiis 240 I; extraordinariis 240 IV.

Notae explicativae: Circa obligationem educationis prolis in religione catholica pro baptizandis et nupturientibus in laponia et Sunda Minore 206b,B.

Notae exteriores: Candidati ad munus Ep., Vicarii Ap. aut Praefecti Ap. 223.

Novitiatus: Opera aliqua danda studiis tempore Novitiatus 33. – Principia et virtutes vitae religiosae in novitiatu perdiscantur 116 (p. 228-229). – Inquisitiones faciendae ante novitiatum circa alumnos destinatos ad sacerdotium 162 6. – In Congregationibus indigenis 204; 205. – Quaestionarium pro Relatione quinquennali Societatum et Religiosorum immediate a C. Prop, dependentium 225 7-28.

Nunciuni: Pii XI ad clerum et populum Sinensem 137. – Radiophonicum Pii XI 156.

Nuntiatura Ap.: In Cuba erigitur 194.

Obligatio propagandae fidei: S. Sedis 74; 101; 120; 228. – Epp. 74 (p. 125); 120 (p. 242-248, 258). – Superiorum Religiosorum 74 (p. 125-126); 112. – Vicariorum App. 74 (p. 115-119); 120 (p. 248-258). – Praefectorum App. 74 (p. 115-119); 120

(p. 248-258). – Missionariorum sacerdotum 74 (p. 119-124); 120. – Eorum qui sunt in ovili, Epp. Sacerdotum et Fidelium 74 (p. 124-127); 96; 101; 120 (p. 242-248, 258); 233 4, 5, 6, 18; 239.

Oblivio (inadvertentiaj: In usu Facultatum ultra tempus 207 (Animadversiones III); 208 (id. III); 209 (id. III); 210 (id. III); 211 (id. III); 212 (id. III).

Observantia: Quarumdam legum particularium, in Quaestionario Institutorum immediate sub C. Prop. 225 83-100.

Officia: Erga patriam in laponia 201.

Officialis civilis Matrimoniorum: Missionarius 60; 102; 206ltuater.

Officiales: Universitatum et Facultatum studiorum ecclesiasticorum 158; 159. – Operum Pontificalium missionalium 228; 230; 231; 233; 234.

Officiales Congregationum Romanarum: Iusiurandum fidelitatis et Professio fidei 13 VIII; 217.

Officialis curiae: Cum potestate ordinaria iudicandi nominari potest a Vicario Ap. 127.

Officium: Catechisticum Dioecesanum 189. – In Congregationibus Romanis 217.

Officium Divinum: Iura C. Prop, circa illud 13 IV'. – Matutinum et Laudes anticipari possunt statim post meridiem 207 23; 208 31; 209 41; 210 24; 211 31; 212 41; 233 (Favores). – Loco Divini Officii Rosarium vel alias preces suffiendi facultas 208 32; 209 42; 211 32; 212 42. – Quindecim decades Rosarii suffiendi facultas 219 2; 220 2; 221 1; 222 i.

- Olea Sacra: In America latina 145 7. – In terris Missionum conficienda 208 2; 209 2. – In consecratione vasorum sacrorum et altarium in Missionibus 207 12; 208 21; 209 31; 210 13; 211 20; 212 30.
- Opera servilia: 54; 107; 209 46; 212 46.
- Opera Institutorum: Religiosorum et sine votis immediate sub C. Prop. 225 101-115. Cf. Instituta caritativa.
- Opificia: In Missione 100 (p. 181, 192); 112; 120 (p. 257).
- Opera missionalia: (Praesertim Pontificia) iuvanda 74 (p. 126-127); 92 (in India); 120 (p. 246-248). – Subsidia sunt in manu Superioris ecclesiastici Missionum 148 (p. 353). – Quoad iuvanda territoria C. Orientalis 206ter VIII, IX, X. – Decursu temporum et novae ordinationes 228; 229; 230; 231; 232; 233; 234; 237; 238; 239; 240.
- Opus a Propagatione Fidei: iuvandum 74 (p. 126-127); 120 (p. 247). – Subsidia sunt in manu Superioris ecclesiastici Missionum 148 (p. 353). – Subsidia pro C. Orientali 206ler. – Amplificatur, Romam transfertur, fit Instrumentum Pontificium, novis Statutis pro Opera et variis Consiliis datur; textus Statutorum generalium et Statutorum pro Consilio Superiore Generali 228. – Cooperatio et Coordinatio cum ceteris Operibus Pontificiis 230; 231; 232; et Unioni Cleri 233. – Commendatur 239. – Directivae datae Ordinariis 240. – Introducendum in Missionibus 240 III.
- Opus a S. Petro: iuvandum 74 (p. 127); 120 (p. 247-248). – Subsidia sunt in manu Superioris ecclesiastici Missionum 148 (p. 353). – Subsidia pro C. Orientali 206ter. – Capiat incrementum 228. – Statutis definitivis donatur; textus Statutorum 230. – Historia Operis 230. – Coordinatio cum Operibus Pontificiis 231; et Unioni Missionali Cleri 232; 233 (De Coordinatione).
- Opus S. Infantiae: iuvandum 74 (p. 127); 120 (p. 247-248); 231. – Subsidia sunt in manu Superioris ecclesiastici Missionum 148 (p. 353). – Capiat incrementum 228. – In Commentariis Pont. Operum Missionalium 231 X. – Cooperatio cum aliis Operibus 231; 232; 233. – Statutum (Règlement) cum aliquibus mutationibus 234.
- Ordinarius loci: Pro sponsalibus ei matrimoniis 5. – Quoad facultates recipiendas a C. Prop. 13 II. – Licentia Ordinarii pro debitis Religiosorum 19 I. – Certiorandus de legatis ad causas pias 20; 225 67. – Quoad clericos profecturos in Americam et Philippinas 23; 24; 48. – Vigilantia circa probationem status liberi et denuntiationem initi matrimonii rite confectam 36. – Quoad dimissos vel expulsos, etiam sorores, ex Religione 38. – Quoad Orientales elemosinas emendicantes 39. – Ordinarii Americae Latinae quoad miseram conditionem Indorum sublevandam 41. – Quoad confessarios Sororum 44. – Quoad missionarios mittendos in Delegationes App. Constantinopolis, Aegypti, Mesopotamiae, Persiae et Syriae 64. – Quoad

Ordinarius locij:

missionarius fungentes munere
 adsectoris in tribunali in Afri-
 ca 69.- Quoad obligationem pro-
 pagandae fidei 74. - Ius defe-
 rendi iuramentum suppletorium
 de statu libero 79. - Obligationes
 quoad probationem status
 liberi et denuntiationem initi
 matrimonii 91.-Quoad sole-
 mnitates pro Tercentenario a C.
 Prop, instituta 96. - Quoad mis-
 sam de fidei propagatione 99;
 106. - In Missione 100 (p. 173-
 175). - Quoad ieiunium eucha-
 risticum ante Missam III. -
 Transmittitur ei formula Con-
 secrationis SS. Cordi Iesu 116. -
 Obligatus est exolere catecheti-
 cam disciplinam in Seminariis
 122. - Caveat ne dentur elee-
 mosynae vel Missarum stipendia
 hominibus qui se dicunt Orien-
 tales 134. - Provehat Actionem
 Catholicam in Sinis 137. - In
 America Latina: Privilegia et
 Facultates 145. - Quoad con-
 ventus in Missione 148 (p. 354).
 - Relationes statisticae annuae
 mittendae ab Ordinariis sub
 C. Prop. 152; 153; 154; 184. -
 Quoad dispensationes super im-
 pedimento consanguinitatis in
 primo gradu lineae collateralis
 mixto cum secundo 160. - Circa
 cautiones in matrimoniis mixtis,
 ita ut executio praepediri ne-
 queat 163; 186. - Quoad trac-
 tanda cum S. Officio: omnia
 sint completa, ab ipso Ordinario
 subsignata 164. - Quoad tracta-
 tionem causarum matrimonia-
 lium 171. - Quoad declaratio-
 nem nullitatis matrimonii dispa-
 ris cultus, non requisitis vel de-
 negatis cautionibus 172. - Quo-

ad confessiones in ecclesiis vel
 oratoriis alterius ritus 173; 175. -
 Quoad subdelegationem facul-
 tatis dispensandi a forma sub-
 stantiali matrimonii in Sinis
 177. - Iura et officia circa Se-
 minaria regionalia in Missio-
 nibus 183.-Quoad obligatio-
 nem applicandi Missam pro
 populo 187.-Quoad artem in-
 digenam christianam in India
 188.—Quoad catecheticam in-
 stitutionem puerorum et adulto-
 rum 189; 195. - Quoad proces-
 sum super rato et non consum-
 mato 190.-Novae Zelandiae
 191. - Manchukuo quoad quae-
 dam signa obsequii et caeremo-
 nias 192.—Quoad formationem
 et delectum candidatorum sa-
 cerdotii 197; 198.-Europae Sep-
 trionalis mittant alumnos in
 Collegium Urbanum 200. - In
 laponia quoad caeremonias et
 ritus quosdam 201. - In Mis-
 sione in relationibus cum Soro-
 ribus 203. - Quoad condendas
 Congregationes indigenas 204. -
 Quoad Regimen Congregatio-
 num Sororum indigenarum 205.
 - Quoad inquisitionem de nata-
 libus in lava 206. - Quoad ex-
 purgandam caeremoniam fune-
 brem Matanga in Congo Belgico
 206fin(iulee. - Facultates in Mis-
 sione 207; 208; 209; 210; 211;
 212; 213. - Iusiurandum fide-
 litatis 214; 215; 241. - Explora-
 tio voluntatis candidatarum vi-
 tae religiosae 225 26. - Colloca-
 tio Dotum Sororum 225 63. -
 Quoad opera Institutorum in
 Missione 225 103. - Quoad alu-
 mnos admittendos in Collegium
 Urbanum 226. - Introducat Con-
 silia Nationalia Operis a Prop.

[Ordinarius loci]:

Fidei 228; ib. (Statuta generalia IX). – Eligat Directorem Dioeccsanum Operis a Prop. Fidei 228 (Statuta Generalia XIV): ib. (Statuta Consilii Superioris IX). – Ei commendantur Opera Pontificia Missionalia 231; ac Unio Miss. Cleri 232.- Introducat Unionem Miss. Cleri 233 i8.-Praeses Unionis Miss. Cleri 233 19. – Quoad Consiliarios Unionis Miss. Cleri 233 21, 29. – Quoad Directores Dioecesanos Unionis Miss. Cleri 233 29. – Quoad Opus a S. Infantia 234 III, IV. -Quoad Agentiam Fides 238; 240 V. – Quoad Diem, Festa, Congressus Missionales 239. – Consilia Consilii Superioris Generalis Operis a Prop. Fidei 240. – Introducat Opus a Prop. Fidei 240 III.

Ordinatio: Titulus Ordinationis Alumnorum aliquorum Collegiorum mutandus 13 XI, XII. – Extra tempus et non servatis interstitiis conferenda alienis subditis 21. – Alumnorum Seminariorum regionalium in Missionibus 183. – Delectus et praeparatio Ordinandorum Religiosorum 162; omnium Ordinandorum 197 III. -Sine inquisitione de natalibus in lava 206. – Facultates Ordinariorum in Missionem quoad Ordinationem 208 13, iv. 209 18, 19, 20; 211 12, 13; 212 17, 18, 19; 213 12. – In Institutis immediate sub C. Prop. 225 95, 96. 97. – Admittendorum in Collegium Urbanum 226 (Quaestionarium 17).

Organizatio Missionis: Per e) strategicam distributionem locorum, operariorum, residentiarum in

toto territorio; 6) curam infirmorum, aegrotorum, puerorum; erectionem scholarum etiam superiorum et ad operosas artes; advocationem aliorum cooperatorum 120 (p. 255-258). – Operum Pontificiorum a Prop. Fidei, a S. Petro Apostolo, a S. Infantia et Unionis Miss. Cleri 228; 230; 231; 233; 234.

Orientales: Quoad dispensationes matrimoniales 13 VI. – Quoad emendicationes eleemosynarum in regionibus ritus latini 39. – Admissio Orientalium in Instituta religiosa latini ritus 42. – Cavendum ne dentur eleemosynae vel Missarum stipendia hominibus qui se dicunt Orientales 134. – Orientalium rerum studia provehenda: conspectus historicus; Institutum Orientale; eius progressus ulterior curatur; duplex eius labor sc. cursus studiorum et labor litterarius; Epp. invitantur ad cooperationem 138. – Quoad confessiones in ecclesiis vel oratoriis alterius ritus 173; 175. – Quoad caelibatum 197 (p. 506-509). – In territoriis et extra territorium Orientale 206,er.

Pagodac: In Manchukuo, caeremoniae et contributio ad constructionem 192.

Panchristlani: Refelluntur 133 (p. 286-287).

Parentes: Quoad educationem religiosam 100 (p. 184). – Quoad catechetica institutionem puerorum 189 (p. 468, 470, 471-472, 476). – Quoad fovendam vel impediendam vocationem sacerdotalem 197 (n. 526-528). – Promovendorum ad munus Ep.,

[Parentes]:

Vicarii Ap., Praefecti Ap. 223 I.-
Admittendorum in Collegium
Urbanum 226 Quaestionarium
4-7. Cf. Cautiones.

Parochus: Quoad sponsalia et ma-
trimonia, praesertim in Missio-
nibus 5; 82; 45. - Obligatio circa
postulandas cautiones in matri-
moniis mixtis, ita ut executio
impediri nequeat 163.-Officia
et iurisdictio relate ad Semina-
ria regionalia in Missionibus
183 16. - Quoad catechetica
institutionem puerorum et adul-
torum 189.-Quoad Matrimo-
nia mixta 213 17. - Adiuvet ad
incrementum Operis a Prop.
Fidei 228 (Statuta Generalia
XIV). - Quoad Opus S. Infan-
tiae 234 I 9, III 4.

Paroeciae: In Dioecesibus sub C.
Prop. 85. - Quidnam fit quoad
institutionem catechisticam 189;
195.

Participatio: In quibusdam caere-
moniis et ritibus in Manchukuo
192; In Iaponia 201.

Passio: In Missa in casu binationis
semel dici potest 213 3.

Patria: Caveant Missionarii ne
nimis indulgeant amoris propriae
patriae 74 (p. 120); 77 1, 2, 3;
100 (p. 176-177); in Sinis 121;
137. -Officia catholicorum Iapo-
niae erga Patriam 201. Cf.
Adaptatio, Ars indigena, Lingua
indigena.

Patrimonia Missionalia: constituen-
da 240.

Patrona: Indiae B. Maria Virgo
92 (p. 159). - Operis a S. Petro
Apostolo, S. Teresia a Iesu In-
fante 120 (p. 248); 230. - Unio-
nis Miss. Cleri, B. Maria Virgo,
Apostolorum Missionumque Re-

gina 233 2. - Operis a S. Infan-
tia B. Maria Virgo 234 I; huius
operis Patroni secundarii: Ss. An-
geli Custodes, S. Franc. Xav.,
S. Viocentius a Paulo ib.

Patroni Missionis: S. Teresia a
Iesu Infante constituitur aequae
principalis cum S. Francisco Xa-
verio 132; 165. Cf. Festa.

Patronus: Actionis Catholicae in
Africa B. Carolus Lwanga 185.

Paupertatis votum: Permissiones
concessae Missionariis App. stri-
ctioris observantiae 220 8, 9 10.

Pensiones: Missionariorum 207 ^{ts};
208 34; 209 45; 210 26; 211 ³⁴¹
212 45.

Personae: In Quaestionario pro
Relatione quinquennali Institu-
torum immediate a C. Prop.
dependentium 225 5-40.

Petitio scripta: Deferenda ante vota
temporaria a candidatis ad sacer-
dotium 162 14. - Facienda et mit-
tenda pro admissione Alumno-
rum in Collegium Urbanum 226.

Poenitentia: 100 65. - Sacramen-
tum suscipiendum cum con-
grua institutione catechistica 189
(p. 471). - Sacerdos ut minister
197 (p. 493-495). - Imponenda
concubinariis, in sanationibus in
radice et dispensatis super im-
pedimento criminis 213 17, 18,
19. Cf. Confessio, Confessarii,
Praeceptum paschale.

Politica: In Missione a Missiona-
riis vitanda: 74; 77; 100 (p. 176-
177) 116; in Sinis 121; 137.-
Actio Catholica ab ea aliena 139
(p. 322). - Candidatorum ad mu-
nus Ep., Vicarii Ap., Praefecti
Ap. 223 III.

Polygamia: Periculum vitandum
207 8; 208 15; 209 21; 210 9;
211 14; 212 20.

- Populus fidelis: In Missione 100 (p. 183-184, 194): 224 7, 8, 9. - Participet concinendo cantum gregorianum 141 IX; instruatur in cantu et liturgia ib. X.
- Postulantes: Quidam in religiosas familias non suscipiendi; quinam 22. - Idem valet de Sororibus 27.
- Praecedentia: In conventibus Vicariorum App. 15; 16. - Missionariorum App. privilegium praecedentiae tollitur 115.
- Praeceptum dominicale: Dispensatio 54; 10f; 209 46: 212 46.
- Praeceptum paschale: Quaestionarium 100 66. - In America latina 145 10. - In ecclesiis Religiosorum in Coena Domini 213 2.
- Praefectus Ap.: Formulas facultatum ulterius recipit a C. Prop. 13 II. - Versiculus cum eius nomine in Precibus fetalibus non dicendus, sicut nec nomen eius in Canone Missae 40. - Nomen Praef. Ap. non exprimendum in Canone Missae 68. - Obligationes Praef. Ap. pro fide propaganda 74 (p. 115-119). - Ius nominandi Vicarium Delegatum (Praefectum Delegatum) 76; 146. - Vigilantia circa abiciendas a Missionariis rerum saecularium curas 77. - Ius deferendi iurnmentum suppletorium de statu libero 79. - Divisio Praefecturae in quasi-paroecias et districtus 82. - Relatio quinquennalis mittenda C. Prop. 100. - Obligationes in provehendis missionibus 120 (p. 248-258). - Relationes cum Superiore religioso et conventus in Missione 148. - Relatio annua statistics duplex ad C. Prop. 152; 153; 154; 184.-Quoad catechisticam institutionem et relationem quinquennalem de ea 189; 195.-Cura de formatione et delectu candidatorum sacerdotii 197; 198. - Relationes ad Sorores in Missione 203. - Quoad condendas Congregationes religiosas indigenas 204. - Quoad Regimen Congregationum Sororum indigenarum 205. - Quoad inquisitionem de natalibus Seminaristarum in lava 206. - Quoad Matanga in Congo Belgico 206f. - Quae-stionarium de promovendo ad munus Praefecti Ap. 223. - Quoad alumnos admittendos in Collegium Urbanum 226. - Quoad Agentiam Fides 238; 240 V. - Quoad Dies, Festa, Congressus Missionales 239. - Consilia Consilii Sup. Generalis Operis a Prop. Fide 240. - Introducat Opus a Prop. Fidei 240 III. - Ius-iurandum fidelitatis emittendum, Formula 241. Cf. Ordinarius loci.
- Praelatus: Versiculus Precum fetalium non dicendus pro Praelato non Episcopo residentiali 40.
- Praeparatio: Specialis Missionariorum in Institutis ad hoc 112 1. - In Instituto Missionali Scientifico penes Athenaeum Urbanianum 181. Cf. Studium.
- Praeses Comitatus Nationalis: Cooperationis Missionalis 233 (De Coordinatione).
- Praeses Consiliorum Generalium: Operum Pontif. Missionalium, Unionis Miss. Cleri et Comitatus Supremi Operum Pontif. et Cooperationis Missionalis, necnon Consilii Musei Lateranensis cf. Secretarius S. C. Prop.
- Praeses Nationalis: Unionis Miss. Cleri 233 111, IV.

Preces feriales: Versiculus Precum ferialium non dicendus pro Ordinario non Episcopo 40. – Licentia nomen inserendi 207 29; 208 38; 209 50.

Principia iuris: Circa Relationem Superiorum Missionum ecclesiasticorum ad Superiores religiosos in Missionibus 148; cf. 112 (p. 215) et 120 (p. 257). – Quoad Sorores in relatione cum Ordinariis in Missione 203. – Quoad obligationem educationis prolis pro baptizandis et nupturientibus in Iaponia et Sunda Minore 206bB.

Privilegia: Piae Unionis de Suffragiis Collegii Urbani 104. – Praecedentiae pro Missionariis Apostolicis 115. – Concessa Ordinariis, Sacerdotibus, Fidelibus Americae Latinae: circa 1. Aquam baptismalem; 2. Caeremonias baptismi; 3. Confirmationem; 4. Assistendam nuptiis; 5. Dispensationem super impedimentis matrimonialibus et legitimationem prolis; 6. Benedictionem nuptiarum; 7. Sacra Olea; 8. Altare portabile; 9. Missam in navi; 10. Tempus quoad praecceptum paschale; 11. Indulgentias; 12. Appellationem in tertia instantia 145. – Missionis sui iuris 146. – Privilegium Vestis praelatitiae non concessum Superioribus Missionis sui iuris ib. – Concessa Operi a Fidei Prop. 228 (p. 674). Cf. Facultates; Indulgentiae.

Privilegium Paulinum: Pertinet ad 5. Officium 13; 30. – Facultates Ordinariorum in Missione 209 24, 25, 26, 27; 212 23, 24, 25, 26. Cf. Interpellatio.

Probatio: Matrimonii initi, ubi

suetae probationes vel documenta haberi nequeunt 37.

Processus: Pro ferenda sententia expulsionis vel dimissionis e Religione 38. – Super matrimonio rato et non consummato 190.

Procurator: Ordinarii in Urbe 164; 215.

Professio fidei: A Professoribus Universitatum et Facultatum scientiarum ecclesiasticarum committenda 158 21. – Textus Professionis fidei 216; 218. – Emitenda cum iuramento Officii 217: cum iuramento antimodernistico 218.

Pro-Praefectus: In Missione 100 (p. 175, 190).

Prospectus: Pro duplici relatione annua ad C. Prop. 152; 153; 154.

Pro-Vicarius: In Missione 100 (p. 173, 190).

Pueri: Quoad institutionem catechisticam 189. – Quoad vitam tuendam in locis Missionum 199.

Purificatio: Pyxidis in hospitibus leprosorum 14. – Calicis cum sola aqua in Missa 209 6; 212 5.

Quaestionarium: Pro relationibus quinquennialibus mittendis C. Prop. 100. – Pro conficiendis Statutis pro Universitatibus et Facultatibus studiorum ecclesiasticorum 159. – Pro relationibus triennialibus Universitatum et Facultatum studiorum ecclesiasticorum 159. – Pro relationibus annuis Seminariorum regionalium in Missione 183. – Pro relatione quinquennali circa institutionem catechisticam 189 (p. 475-477V. 195. – De promovendis ad officium Episcopale aut ad munus Vicarii Ap.

[Quaestionarium]:

aut Praefecti Ap., sc. circa notas exteriores, vitae curriculum, qualitates morales 223. – Circa territoria erigenda in Episcopatus, Vicariatus App., Praefecturas App. 224. – Pro Relatione quinquennali ad C. Prop. Religiosorum et Institutorum sine votis immediate a C. Prop, dependentium 225. – Pro alumnis admittendis in Collegium Urbanum 226. – Pro relatione annua Collegiorum missionalium dependentium a C. Prop. 227.

Qualitates morales: Promovendi ad munus Ep., Vicarii Ap., Praefecti Ap. 223 III.

Quasi-Parochus: Quoad facultatem assistendi matrimoniis 5 II. – Quoad facultatem dispensandi secundum Constitutionem « Populis » Gregorii XIII 72. – Iura quasi-parochi 82. – Dispensandi a forma substantiali matrimonii facultas 177.-Quoad pensiones ex Missione 207 25; 208 34; 209 45; 210 26; 211 34; 212 45.

Quasi-Paroeciae: Normae circa erectionem in Vicariatibus et Praefecturis App. 82. – Quae valent etiam pro erigendis paroecias in Dioecesibus sub C. Prop. 85. – Quoad pensiones solvendas ex-quasi-parochis 207 25; 208 34; 209 45; 210 26; 211 34; 212 45-

Rector Seminarii: Obligationes pro delectu et formatione clericorum 197 III; 198.

Rector Seminariorum regionalium: In Missione; iura; officia, relatio annua 183. -- Obligationes pro delectu et formatione clericorum 197 III; 198.

Rector Magnus: Universitatum et Facultatum studiorum ecclesiasticorum 158; 159. – Instituti Missionalis Scientific! penes Athenaeum Urbanianum 182. – Athenaei Urbaniani 182.

Reductio: Onerum Missarum 213 5.

Regimen: Congregationum Sororum indigenarum; normae quoad: i. Supremam auctoritatem, 2. Capitulum Generale, 3. Electionem Superiorissae Generalis, 4. Electionem Consiliarium, Secretariae et Oeconomae Generalis, 5. Negotia in Capitulo Generali tractanda, 6. Iura et Officia Superiorissae Generalis, 7. Consilium Generale, 8. Secretariam Generalem. 9. Oeconomam Generalem et administrationem bonorum, 10. Domus et Superiorissas locales, 11. Magistram Novitiarum eiusque Sociam. 12. Sororem Sacristam, 13. Iantricem, 14. Obligationem Constitutionum 205.

Règlement: Unionis Miss. Cleri nationale 233. – De l'Œuvre de la Sainte-Enfance 234.

Regulares: Sorores Tertiariae Ordinum Regularium 3. -Ecclesiae saeculares exstantes in paroeciis Regularium 4. – Regulares administrantes paroecias in Dioecesi 31. – Quoad temporalem administrationem 35. – Parochi in Missionibus 85. – Facultates Regularium strictioris observantiae si sint Missionarii Apostolici 220. Cf. Religiosi, Superiores religiosi.

Relationes: Inter Ordinarium in Missione et auctoritatem civilem 100 (p. 175); et Superiores Religiosos 100 (p. 174-175). – Principia iuris hac in re et utrius-

[Relationes]:

que munia 148; 225 113. – Inter Ordinarium in Missione et Sorores 203. – Inter Missionem et Gubernium civile in territoriis provehendis ad Episcopatus, Vicariatus App., Praefecturas App. 224 6.

Relationes annuae: De administratione bonorum ecclesiae 100 (p. 187). – De transitu ad alium Ritum ad S. Sedem mittendae 140. – Mittendae S. C. Prop, a Superioribus Collegiorum dependentium a S. C. 147; 227. – Mittendae ab Ordinariis dependentibus a C. Prop, relate ad statisticam 152; 153; 154. – Circa tractationem causarum matrimonialium ad C. de Sacramentis 171. – Seminariorum regionalium ad C. Prop. 183. – Epp. dependentium a C. Prop. 184. – Vicariorum App. et Praefectorum App. 183. – In Congregationibus Sororum indigenarum 205 55. – De numero et specie dispensationum matrimonialium ad C. Prop. 213 16 (adnotanda), 18 (adnotanda). – Operum Missionarium Pontificiorum 228; 230; 231. – Unionis Miss. Cleri 233.

Relationes decennales: In Congregationibus Sororum Indigenarum 205 12.

Relationes quinquennales: De Missionibus ab Epp. Vicariis et Praefectis App. necnon Superioribus Missionum mittendae C. Prop. Obligatio, Quaestionarium et Compendium notionum circa statum missionis 100. – Religiosorum ad C. de Religios. 162 21. – De catechetica institutione ad C. Concilii; Quaestionarium 189; 195. – Religioso-

rum et Institutorum sine votis immediate a C. Prop, dependentium ad C. Prop. Quaestionarium 225.

Relationes triennales: Mittendae ab Universitatibus et Facultatibus scientiarum ecclesiasticarum ad S. C. de Semin, et Stud. Universit. 159 4. – Normae pro his relationibus ib. (p. 416). – Quoad catechetica institutionem abrogantur, sufficiuntur quinquennales; Quaestionarium 189 (p. 475-477).

Religiosi: Quorum Constitutiones approbatae sunt a C. Prop. 13 V. – Debita et obligationes oeconomicae suscipienda 19. – Quoad quosdam postulantes non recipiendos 22; etiam quoad mulieres 27. – Expulsio et dimissio 38. – Quoad admissionem Orientalium in Institutum latinae 42. – Quoad indulta abstinentiae et ieiunii 43. – Quoad Kalendarium sequendum in ecclesia cathedrali 53. – Quoad frequentiam in laicalibus Universitatibus 63. – Mittendi ut missionarii in Delegationes App. Constantinopolis, Aegypti, Mesopotamiae, Persiae et Syriae 64. – Alienatio et locatio bonorum 66. – Instituta laborantia in Missione; Quaestionarium pro Relatione quinquennali facienda ab Ordinario 100 (p. 178-179, 190-191). – Religiosi indigenae ib. – Religiosi curent de studiis religiosae disciplinae 116. – Iuramentum et Testificatio ante Subdiaconatum 162; 180. – Quoad Seminaria regionalia in Missionibus 183. – Quoad catechetica institutionem puerorum et adultorum advocandi 189. – Quoad

Religiosi] :

Kalendarium 3; 4; 31; 53; 107; 165;

202.- Quoad communionem infirmorum non ieiunorum interris

Missionum 207 7; 208 12; 209 17; 210 8; 211 π; 212 16. -

Quoad communionem in nocte Nativitatis Domini 213 1. -

Quoad communionem in Coena Domini 213 2. - Quoad clausuram

213 8, 25, 30; 225 78, 79. - Dispensatio super illegitimitate

natalium 213 26. - Promovendi ad munus Ep., Vicarii Ap.,

Praefecti Ap. 223 II. - In territoriis erigendis in Episcopatus,

Vicariatus App., Praefecturas App. 224 17. - Relatio quinquen-

nalis Religiosorum immediate a C. Prop, dependentium ad

C. Prop.; Quaestionarium 225. - Quoad relationem annuam de

Collegiis sub C. Prop. 227. - Quoad Consilium Centrale Ope-

ris a S. Infantia 234 IV. - Membra Unionis Cleri Miss. 233 7. |

Cf. Regulares; Superiores Religiosi.

Religiosi et Religiosae indigenae:

In Quaestionario pro Relatione quinquennali 100 (p. 178-179,

190-191). - Formandi 112 III, - Congregationes speciales pro eis

fundando 120 (p. 253). - Indigenae etiam in Congregationes

europaeas suscipiendi ib. - Normae pro condendis Congrega-

tionibus 204. - Nonnae pro regimine Sororum 205. - In Insti-

tutis immediate sub C. Prop. 225 89.

Renovatio (Prorogatio) Facultatum

petita: efficit ut eadem perseverent usque ad responsum

acceptum 207 (Animadversiones III); 208 (id. III); 209 (id. III);

210 (id. III); 211 (id. III);

212 (id. III).

Ritus funebres: In Congo Belgico 206 (ialnquic8-

Ritus matrimoniales: In Manchukuo 192. - In laponia 201. -

Ubi Missionarius fungitur munere officialis civilis 206 (fiuater,

Ritus orientales: Religiosi latini quid servare debeant antequam

orientales recipiant 42. - Cura de iis penes C. Orientalem 56. -

Studium de iis in Instituto Orientali 57; 138. - Transitus

ad eos vel vicissim 140. - Confessiones in ecclesiis vel oratoriis

alterius ritus 173; 176. - Cura Pontificum de ritibus orientalibus

206 (tor. - Alumni admitendi in Collegium Urbanum

226 (Quaestionarium 8).

Ritus sinenses: Iuramentum 1. - In Manchukuo 192. - In laponia

201.

Sabbatum Sanctum 11 Missa lecta in terris Missionum 207 4; 208 7; 209 9; 210 5; 211 6; 212 8.

Sacerdotium: Encyclica et quidem:

I. Munia et dignitas historice considerata: apud omnes populos;

sub Revelatione, speciatim sub Novo Testamento sc. Minister

Christi, Potestas in Corpus Christi verum et mysticum, Sacra-

mentorum, praesertim poenitentiae administratio, ministerium

verbi eiusque salutes effectus etiam in Missionibus, munus

publici deprecatoris. II. Dignitati correspondere debet sancti-

monia vitae sub Veteri et a fortiori sub Novo Testamento, ra-

tiones pro ea, speciales virtutes sc. Pietas, Devotio erga B. V.

Mariam, Morum Castimonia,

[Sacerdotium]:

Caelibatus, terrenarum rerum Continentia, Animarum amor et zelus, praesertim in Missionibus, obedientiae studium, doctrina et scientia sacra, profana, specialis; sanctimonia et scientia Actionem Catholicam promovent. III. Correspondens praeparatio et institutio candidatorum in Seminariis, delectus per moderatores, magistros spiritus, Epp., Supremos Moderatores Religiosorum, cura de augendo numero vocationum per preces et alias industrias iuvante Actione Catholica et familia vere Christiana, vincendo oppositiones. IV. Paternae exhortationes Summi Pontificis ad Sacerdotes et clericos 197. – Encyclica transmittitur a C. Prop. Delegatis App. ab ea dependentibus, traducenda, in ephemeridibus, in Seminariis docenda 198. – Missa de Summo et Aeterno Sacerdotio Christi introducitur 197 (p. 532).

Sanatio in radice: matrimoniorum 207 9; 208 16, 17; 209 22, 23; 210 10; 211 15, 16; 212 21, 22; 213 16, 18.

Scapularia: 209 (Supplementum); 212 (Supplementum); 233 (Favores).

Schema: Relationis annuae Seminariorum regionalium in Missionibus 183. – Relationis annuae Collegiorum missionariorum dependentium a C. Prop. 227.

Scholae: In Missionibus 77 (p. 133 Nota); 100 (p. 182, 192-193); 158 (p. 369). – Cura de iis habenda 120 (p. 256-257). – Puerorum pro cantu gregoriano 141 VI. – Musicae sacrae praesertim Romae 141 XI. – Directio schola-

rum pertinet ad Superiorem ecclesiasticum in Missionibus 148 (p. 355). – Cura Ecclesiae de scholis 158. – Catechisticae paroeciales 189. – Quidnam fit in scholis catholicis et publicis circa institutionem catechisticam 189. – In Manchukuo tum missionis tum paganae 192. – In Lapponia relate ad Jinja 201. – In Missionibus concreditae Sororibus 203. – In Iava 206. – In territoriis erigendis in Episcopatus, Vicariatus App., Praefecturas App. 224 5, 20. – Frequentatae ab admitendis in Collegium Urbanum 226.

Scientia: Necessaria sacerdotibus religiosiis 116 (p. 223-227); 162. – Omnibus sacerdotibus 197. Cf. Formatio; Studium; Universitates.

Scrutinium: Peragendum a Superioribus Religiosis ante susceptionem ordinum alumnorum 162; 197 III. – Peragendum ante ordinationem omnium clericorum 197 III. – In eligendis Superiorissimis Generalibus Sororum indigenarum 205.

Secretarius Generalis: Consilii Superioris Generalis Operis a Prop. Fidei 228 (Statuta Generalia II, XIV, XV, XVI, XVII); 231 II; 233 III; ib. (De coordinatione 5-9). – Consilii Superioris Generalis Operis a S. Petro Apostolo 230 XIV-XVII, XXIII; 231 II; 233 III; ib. (De coordinatione 5-9). – Operis a S. Infantia 234 IV.

Secretarius (Secretariatus) Internationalis (Generalis): Unionis Miss. Cleri 233 8, III; ib. (De coordinatione 5-9).

Secretarius Nationalis Operis a Prop. Fidei 231 VII, VIII; 233

[Secretarius Nationalist

(De coordinatione i). – Operis a S. Petro; 230 XXI; 231 VII, VIII; 233 (De coordinatione i). – Unionis Miss. Cleri 233 III; ib. (De coordinatione t).

Secretarius S. C. Prop.: Est Praeses Consilii Musei Lateranensis missionario-ethnologici 124. – Praeses Consilii Superioris Generalis Operis a Prop. Fidei 228 (Statuta Generalia VII, X) (Statuta Consilii Superioris II, III, VI, XI, XII, XX); 231 I. – Praeses Operis a S. Petro Apostolo 230 V, X, XII; 231 I. – Praeses Summi Consilii (Comitatus Supremi) regundis Pontificiis Operibus Missionalibus 231 III, IV. – Praeses Consilii Internationalis Unionis Cleri Miss. 233 III. – Praeses Comitatus Supremi Cooperationis Missionalis 233 (De coordinatione 5-9). – Rector Magnificus Athenaei Urbaniani et Instituti Missionalis Scientific! eidem adnexi 182.

Secretum : S. Officii servandum ab iis a quibus informationes requiruntur circa promovendos ad episcopatum 55.

Seminaria: In Missione 74 (p. 119); 100 (p.179-180,191); 120(p.251-253). – Catechetica disciplina in Seminariis fovenda 122.-Parva Seminariis a Religiosis condenda 116 (p. 226-228). – Seminariorum institutio pertinet ad Superiorem ecclesiasticum in Missione 148 (p. 355). – Seminaria ab Universitatibus et Facultatibus rite per statuta distinguenda 158 18. – Regionalia in Missionibus, normae et schema pro Relatione annuali 183; (100). – Interdioecesana 197

(p. 518). – Encyclica de Sacerdotio in regionalibus explicanda 198. – Cura Ecclesiae, RR. Pontificum, Epp. de Seminariis 197 (p. 487) et III. – In lava 206. – In territoriis Missionum erigendis in Episcopatus Vicariatus App., Praefecturae App. 224 18. – Sorores rem domesticam gerentes 225 107. – In Missionibus iuvanda per Opus a S. Petro 230. – Alumni admitendi in Collegium Urbanum antea in Seminariis degentes vel dimissi 226 (Quaesita 18).

Sententia: ferenda expulsionis vel dimissionis e Religione 38.

Servitium militare cf. Militia.

Servitus (Commercium Servorum): Indi 41; Nigriti 74 (p. 127); 233 6; 235; 236; 237. Cf. Collecta Epiphaniae.

Societas ad procurandam christianitatis unitatem ∴: Ei nomen dare catholicis non licet 71; 133. – Non licet conventibus eiusdem intéressé 129; 133.

Societas Lusitana: Ad Missiones externas 174.

Societas Missionariorum Africae: Subiecta remanet C. Prop. 29. – Quoad dimissoriales pro tonsura et ordinibus minoribus 105. – Quoad iuramentum ante subdiaconatum 180.

Societates missionariae: Quoad dependentiam aliquarum a C. Prop. 13 V; 26; 29. – Quoad Seminaria regionalia in Missionibus 183. – Quaestionarium pro Relatione quinquennali Societatum immediate a C. Prop. dependentium ad C. Prop. 225.

Sodalitates: Catholicae adiuvent in institutione catechistica 189 (P. 474).

Sodalitium Doctrinae Christianae 100 (p. 185); 189 (p. 471-472). Cf. Confraternitates.

Sorores: Tertiariae Ordinum Regularium quoad usum Kalendarii et participationem Indulgentiarum Ordinis 3. - Dotes Sororum non alienandae 19 XII. - Debita Sororum 19 XIV. - Postulantes quaedam non recipiendae 27. - Dimissio vel expulsio e Religione 38 21. - In Delegationibus App. Constantinopolis, Aegypti, Mesopotamiae, Persiae et Syriae 64. - Missionariae, activitas medium propagandae fidei 74 (p. 124). - Quaestionarium pro Relatione quinquennali Ordinarii in Missionem 100 (p. 178-179, 190). - In existentibus et condendis Institutis quoad vitam matrum et puerorum tuendam in locis Missionum 199; 225 109. - Relationes ad Ordinarium in Missionem 203. - Congregationes indigenae condendae, nonnae 204. - Normae pro regimine Congregationum indigenarum 205. - Descensus Monialium in Ecclesiam 213 8. - Dispensationes ob clausuram violatam, super illegitimitate natalium ad ingrediendum in Religionem, super excessu aetatis, super defectu dotis 213 25, 26, 27, 28. - Confirmatio Confessarii ad quartum vel quintum triennium 213 29. - Permissio egrediendi e claustris propter operationem chirurgicam 213 30. - Quaestionarium pro Sororibus immediate a C. Prop, dependentibus ad quod in Relatione quinquennali ad C. Prop, responderi debet 225. Cf. Confessarii; Superior Religiosus.

Sponsalia: Conditiones pro validitate 5. - Quis venit nomine parochi quoad sponsalia, praesertim in Missionibus 5 II. - In Sinis 12.

Statistica missionaria: 100; 152; 153; 154. - Seminariorum regionalium 183. - Dioecesium dependentium a C. Prop. 184.

Status liber: Comprobatio status liberi 36. - Modus procedendi in comprobando 52. - Ordinarii ius deferendi iuramentum suppletorium 79. - Instructio super probatione status liberi pro Ordinariis locorum 91. - Inquisitio ante baptismum 100 63. - In matrimoniis cum Muhametanis et Hebraeis 207 8; 208 15; 209 21; 210 9; 211 14; 212 20.

Statuta: Circa relationes inter Superiores ecclesiasticos et Superiores religiosos in Missionem 148 (p. 354). - Universitatum et Facultatum scientiarum ecclesiasticarum a C. de Sem. et Stud. Univrsit. approbanda 158 5; 159 3. - Normae horum statutorum conficiendorum ib. (p. 414-415). - Actionis Catholicae in Sinis approbantur et laudantur 176. - Instituti Missionalis Scientifici! penes Athenaeum Urbanianum approbata 181; 182. - Nova dantur Operi Pont, a Prop. Fidei; Statutorum generalium textus; Statutorum pro Consilio Superiore Generali textus 228. - Definitiva Operis a S. Petro Apostolo dantur; textus 230. - Unioni Missionali pro Clero dantur; textus 233. - Operis S. Infantiae textus eunt mutationibus 234.

Studium: Tempore novitiatus 33. - Rerum missionarium 74; 112 1;

[Studium]:

181. – Religiosorum 116 (p. 226-232). – Rerum orientalium provehendum 138. – Media ad hoc lb. – In Collegiis dependentibus immediate a C. Prop. 147; 227. – Universitatum et Facultatum scientiarum ecclesiasticarum novo modo organizatur 158; 159. – Relatio studiorum in iis 158 29-34; 159 18-34 (P. 412-414). – Religiosorum 162. – Requisitum in dispensatione super defectu aetatis 208 14; 209 20; 211 13; 212 19; 213 12. – In Institutis immediate sub C. Prop. 225 93-96. – Sororum sese devotum tuendae vitae matrum et puerorum 199; 225 109. – Admittendorum in Collegium Urbanum 226. – In Collegiis dependentibus a C. Prop.; Schema relationis annuae 227. Cf. Clerus indigena; Scientia.

Stylus hinduisticus: in ecclesiis construendis 188.

Subdelegatio: Facultatis dispensandi a forma substantiali matrimonii in Sinis 177. – Facultatum Ordinariorum in Missionibus 207 (Animadversiones I); 208 (id. I); 209 (Id. I); 209 (Supplementum); 210 (Animadversiones I); 211 (id. I); 212 (id. I); 212 (Supplementum); 213 32 (Animadversiones).

Subsidia: Quaecumque Missioni data spectant ad Superiorem ecclesiasticum in Missionem 148 (P. 353). – Pro Ecclesiis sub C. Orientali 206bB VIII, IX, X. – Temporibus anteactis; nostris temporibus; a religiosis familiis conquisita suis Missionibus; nunc insuper sub S. Sede conquirenda universitati Missio-

num; ad hoc Opus a Prop. Fidei erit, ad Romam translatum, instrumentum S. Sedis; proinde novae ordinationes et novae normae 228. – Modus novus distribuendi subsidia ib. (Statuta Generalia et Statuta Consilii Superioris Generalis). – Operis a S. Petro Apostolo distribuenda 230 VIII, XIII, XX, XXII, XXIII. – Unio Miss. Cleri non colligit oblationes fidelium pro subsidiis 233 5. – Operis a S. Infantia 234 IV. – Ex Collecta Epiphaniae a C. Prop, distribuenda 236. – Normae pro erogandis subsidiis 240 I; extraordinariis 240 IV. Cf. Opera missionalia, Opus a Prop. Fidei, Opus a S. Infantia, Opus a S. Petro Apostolo.

Suffragium: Indulgentiae per modum suffragii applicandae 207 21; 208 29; 209 39; 210 22; 211 29; 212 39; 239 (p. 720).

Sunda Minor: Cautiones aequipollentes in concedendis dispensationibus matrimonialibus 206b18.

Superior Missionis ecclesiasticus: Formulas facultatum recipit a C. Prop. 13 II. – Invigilet abjiciendis a Missionariis rerum saccularium curis 77. – Relatio quinquennalis C. Prop, facienda 100. – Quae Codex I. C. dicit de Praefectis App. valent etiam de Superioribus Missionum sui iuris 146. – Ius nominandi Vicarium Delegatum (Superiorem Delegatum) ib. – Relationes cum Superiore Instituti cui Missiones concredita sunt et cum conventibus erectis 148. – Relationes annuae statisticac ad C. Prop. 152; 153; 154. – Obligatus ex iustitia ad Missam pro

[Superior Missionis ecclesiasticus]: populo 187.—Quoad catechisticam institutionem et Relationem quinquennalem de ea 189; 195.—Cura de formatione et delectu candidatorum ad sacerdotium 197; 198. — Relationes ad Sorores 203. — Quoad Regimen Congregationem Sororum indigenarum 205. — Quoad inquisitionem natalium Seminaristarum in lava 206. — Quoad Matanga in Congo Belgico 206*(iuln<iuc8.* — Quoad Agentiam Fides 238; 240 V. — Quoad Dies, Festa, Congressus Missionales 239. — Consilia Consilii Sup. Generalis a Prop. Fidei 240. — Introducat Opus a Prop. Fidei 240 III. — Iusiurandum fidelitatis 241. Cf. Vicarius Ap., Praefectus Ap., Ordinarius loci.

Superior Religiosus: In Oriente quoad distributiones Missarum 6. — Quoad expulsionem vel dimissionem e Religione 38. — Regularis quoad confessiones Sororum 44. — Superior Religiosus quoad confessiones subditorum 47. — Quoad formationem et delectum Missionariorum 74; 112.—Quoad alumnos mittendos in Institutum Orientale 74 (p. 122). — Vigilantia de abiiciendis a Missionariis rerum saccularium curis 77. — In Missionem; relationes cum Ordinario 100 (p. 174-175). — Optata S. C. Propagandae ab ipsis ad maiorem proventum Missionum: Praeparatio specialis Missionariorum; Provisio de futuris gubernantibus Missionem; formatio cleri et religiosorum indigenarum; augendus numerus fratrum famulantium 112.—Stu-

dia religiosae disciplinae ab eo maxime fovenda 116. — Relationes eius cum Vicario Ap. et Praefecto Ap. et Superiore ecclesiastico, eiusque munia in Missionem 148. — Relationes annuae statisticae ex Missionibus ad C. Prop. 153.—Curet formationem clericalem et religiosam alumnorum ad sacerdotium vocatorum et peragat scrutinium ante susceptionem ordinum 162. — Iura et officia circa Seminaria regionalia in Missionibus 183. — Obligationes quoad delectum et praeparationem suorum clericorum 197 III; 198. — Institutum Religiosorum Mulierum ad tuendam puerorum ac matrum vitam 199. — O. P. in Shikoku quoad Kalendarium et Missale adhibendum 202. — Superiorissa in Relationibus ad Ordinarium in Missionem 203. — In condendis Congregationibus religiosis indigenis 204. — In Regimine Sororum indigenarum 205. — Consensus Superiorissae Generalis vel Provincialis pro dispensatione super aetatis excessu 213 27. — Petitio Superioris pro dispensatione super illegitimitate natalium 213 26. — Quaestionarium cui respondere debent in Relatione quinquennali ad C. Prop. Superiores (Superiorissae) Generales Religiosorum immediate a C. Prop. dependentium 225. — Quoad Consiliarios Unionis Miss. Cleri 233 21.

Superstitiones: In matrimoniis 60; 102; 206*>iuuter*; 207 8; 208 15; 209 21; 210 9; 211 14; 212 20. — Quaestionarium 100 (p. 185, 187).—In Manchukuo 192,–

[Superstitiones]:

In laponia 201. – In caeremonia funebri Matanga in Congo Belgico 206nalnqulee.

Suppressio: Dioecesis Damancnsis 136.

Synodus: In Missione 100 (p. 174).
– Dioecesanae tractantes de institutione catechetica 189 (p. 467)
– Indulgentia occasione Synodi 213 32.

Taxae dioecesanae vel synodales: 97; 100 (p. j88).

Temporalis administratio: Vetita clericis 35.

Tercentenarium: A C. Prop, instituta celebrandum in orbe catholico 96; 98; 99. – Homilia Pii XI in solemnitate commemorativa 101.

Teresia(S.) a Iesu Infante: Patrona Operis a S. Petro Apostolo 120 (p. 248); 230. – Exemplum eius in cura circa clerum indigenam ib. – Patrona Missionis aequae principalis cum S. Francisco Xaverio 132. – Festum in locis Missionum 143; 165. – Festum in omnibus territoriis sub S. C. Prop. 151; 165.

Territoria: Subtracta a competetia C. Prop. 9; 13; 206k r. – Sub C. Prop, in favorabilibus saltem considerata ut loca Missionum 151.

Testes: Pro sponsalibus 5. – Pro contrahendo matrimonio 5. – Pro monitione canonica Religiosi 38.

Testificatio: exigenda ab alumnis ante subdiaconatum 162; 197 III; 225 97.

Testimonia: Baptismi, confirmationis, legitimi matrimonii parentum, medicale, Praesidium scholarum, receptae Ordinatio-

nis transmittendae C. Prop, pro admittendis alumnis in Collegium Urbanum 226.

Textus: Formulae orationis pro conversione Sinarum et Mongoliarum 18. – Formulae orationis pro propagatione fidei 95. – Orationis Piae Unionis Suffragii Collegii Urbani 104. – Consecrationis SS. Cordi Iesu latine, italice, gallice 119. – Formulae primae maioris 207; secundae maioris 208; tertiae maioris 209; Supplementi ad Formulam maiorem 209. – Formulae primae minoris 210; secundae minoris 211; tertiae minoris 212; Supplementi ad Formulam minorem 212. – Formulae extra ordinem 213. – Iurandi fidelitatis electorum ad ecclesiam residentialem 214; electorum ad munus Vicarii Ap. et simul ad ecclesiam titularem 215. – Professionis fidei 216. – Iuramenti officii 217. – Iurandi antimodernistici 218. – Facultatum Missionariorum App. 219; Missionariorum App. strictioris observantiae 220. – Facultatum Ex-alumnorum Collegii Urbani sub C. Prop. 221; Ex-alumnorum Collegii Urbani non sub C. Prop. 222. – Iuramenti Alumnorum Collegii Urbani 226ble. – Statutorum Generalium Pont. Operis a Prop. Fidei 228. – Statutorum pro Consilio Superiore Generali Pont. Operis a Prop. Fidei 228. – Statutorum Pont. Operis a S. Petro Apostolo 230. – Statutorum Coordinationis Operum Missionariorum 231. – Statutorum Generalium Unionis Cleri pro Missionibus 233. – Statutorum Co-

[Textus]:

- ordinationis Unionis Cleri cum Operibus Missionalibus 233. – Statutorum (Règlement) Operis a S. Infantia cum mutationibus introductis 234. – Iurisiurandi fidelitatis electorum ad munus Praefecti Ap. vel Superioris ecclesiastici Missionis 241.
- Thronus cum baldachino: Usus permittitur Ordinario Missionum 207 29; 208 38; 209 50.
- Thurificatio In Missa cantata sine ministris 207 2; 208 5; 209 7; 210 3; 211 4; 212 6.
- Titulus Ordinationis: Mutandus a titulo missionis in titulum servitii ecclesiae pro alumnis quibusdam 13 XI, XII.
- Translatio: Solemnitatis externae festorum 97. – Onerum Missarum in alios dies, ecclesias vel altaria 213 6. – Exuberantiorum Missarum extra Dioecesim 213 7.
- Tractatio causarum matrimonialium: Normae sc. 1. Relatio annua facienda; 2. Relatio triennii peracti; 3. Ubi tribunal constitui nequit; 4. Ubi pondus secundae instantiae ferri nequit; 5. Coetus specialis apud C. de Sacramentis; 6. Rei gravitas 171. – Tribunal in Africa 178. Cf. Matrimonium.
- Tribunal: Pro processu dimissionis vel expulsionis e Religione 38. – Pro tractatione causarum matrimonialium et quid agendum si tribunal constitui nequit 171. – Pro tractatione causarum matrimonialium in Africa 178.
- Typographie: In Missione 100 (p. 181, 192); 112 IV.
- Unio Cleri pro Missionibus: Commendatur⁷⁴ (p. 127); 120 (p. 246-247). – Media ab ea adhibenda 120 (p. 246-247). – Capiat incrementum 228. – Promoveat Cippus a Prop. Fidei 228 (Statuta Generalia XV). – Origo laudatur 229. – Ubique introducenda 232. – Approbatio, Statuta generalia, Coordinatio cum Operibus Pontificiis Missionalibus, Favores spirituales omnium membrorum ac membrorum adscriptorum ante diem 1-IV-1933 233.
- Unio pia: Suffragiorum pro defunctis Superioribus et alumnis Collegii Urbani 89. – Eius Indulgentiae et Privilegia 104. Cf. Confraternitates.
- Unio Religionis vera: Fovenda 133; stabilitur doctrina catholica et refutantur falsa tentamina ib. – Quoad Ecclesias Orientales 138.
- Uniones sociales: In Missione 100 (p. 181).
- Universitates: Laicales frequentatae a clericis, sub quibusdam conditionibus 63. – Catholicae quoad linguas orientales 138 (p. 316). – Universitatum et Facultatum studiorum ecclesiasticorum normae novae: conspectus historicus 158 (p. 366-372); normae generales sc. definitio, finis, facultates, erectio canonical, statuta, ius conferendi gradus, natura graduum, baccalaureus, licentia, laurea, facultates in civilibus Universitatibus, executio ib. 1-12; personae et regimen sc. auctoritates et officiales, Magnus Cancellarius, Rector Magnificus, Decanus, Praeses, Consilia, nominatio, aliae auctoritates, distinctio a Seminariis et Collegiis, Professores, ordo Professorum, conditiones, coercitio; auditores, divisio, ad-

[Universitates]:

scriptio, adscriptio ad gradus, adscriptio simultanea, transitus ad alias Universitates, coercitio ib. 13-28; ratio studiorum sc. methodus generalis docendi in variis Facultatibus et Institutis, exercitationes, disputationes; studiorum curriculum, disciplinae tradendae et examina ib. 29-34; collatio graduum academicorum, conditiones, baccalaureatus, licentia, laurea ib. 35-46; res didacticae et oeconomicae sc. aedificium, bibliotheca et adiumenta scientifica, honoraria et tributa ib. 47-52; normae transitoriae ib. 53-58. – Ordinationes ad Constitutionem praecedentem 159 et quidem normae generales ib. 1-4; personae et regimen ib. 5-17; ratio studiorum ib. 18-34; collatio graduum ib. 35-43; res didacticae et oeconomicae ib. 44-49; disciplinae speciales et cursus peculiare ib. (p. 412-414); normae ad faciendae Statuta ib. (p. 414-415); normae pro relatione triennali ad C. de Seminar, et Stud. Universit. ib. (p. 416). – Frequentandae a Sororibus sese devotibus tuendae puerorum et matrum vitae 199; 225 109.

Vagi: Quoad matrimonium contrahendum 5 V. – Emigrantes ut vagi censendi 91.

Valetudinaria: Frequentanda a Sororibus destinatis ad tuendam vitam puerorum et matrum in terris Missionum 199; 225 109. – Coniuncta cum domibus Sororum 225 106.

Valetudo: Admittendorum in Collegium Urbanum 226 3 et Quae-

stionarium ii, 12, 13, 14. – In Collegiis dependentibus a C. Prop. 227 9.

Vasa sacra: Sororibus in Missionibus datur licentia tangendi 205 62; 207 6; 208 11; 209 15; 210 7; 211 10; 212 14. – Consecranda per sacerdotes in Missionibus 207 12; 208 21; 209 31; 210 13; 211 20; 212 30; 213 11.

Vestes laicales: Permissae Missionariis 207 24; 208 33; 209 43; 210 25; 211 33; 212 43.

Vestes lineae: Usus licet Missionariis App. strictioris observantiae 220 8.

Vexilla: In ecclesia admittenda et benedicenda 109.

Via Crucis: Facultas erigendi 107; 209 (Supplementum); 211 21; 212 31. – Decretum S. Poenitentiarum 14-XII-1917209 (Supplementum). – Facultas benedicendi crucifixos cum Indulgentiis, sine facultate erigendi 233 (Favores veteres IV).

Vicarius Ap.: Suffraganeus sub C. Prop. 13 I. – Formulae facultatum 13 II. – Praecedentia inter Vicarios App. 15; 16. – Versiculus Precum ferialium pro Antistite omittendus pro Vicario Ap. 40. – Nomen Vicarii Ap. non exprimendum in Canone Missae 68. – Obligationes Vic. Ap. quoad propagationem fidei 74 (p. 115-119). – Ius nominandi Vicarium Delegatum 76. – Vigilantia circa abiciendas rerum saecularium curas a Missionariis 77. – Ius deferendi iuramentum suppletorium de statu libero 79. – Divisio Vicariatus in quasi-paroecias et districtus 82. – Relatio quinquennialis C. Prop. mittenda 100. –

[Vicarius Ap.]:

Obligationes in provehendis missionibus 120 (p. 248-2581. – Ius nominandi Officialem curiae cum potestate iudicandi 127.-Relationes cum Superiore religioso et conventus in Missione 148. – Relationes annuae statisticae ad C. Prop. 152; 153; 154; 184. – Quoad catechisticam institutionem ac relationem quinquennalem de ea 189; 195. – Relationes ad Sorores 203. – Quoad condendas Congregationes religiosas indigenas 204. – Quoad regimen Congregationum Sororum indigenarum 205. – Quoad Matanga in Congo Belgico 206nquinque – lusiurandum fidelitatis emitendum, Formula 215.-Quaestionarium de promovendo ad munus Vicarii Ap. 223. – Quoad alumnos admittendos in Collegium Urbanum 226. – Introducat Consilia Nationalia Operis a Prop. Fidei 228; ib. (Statuta Generalia IX). – Eligat Directorem Dioeccsanum Operis a Prop. Fidei 228 (Statuta Generalia XIV); Ib. (Statuta Consilii Superioris IX). – Ei commendantur Opera Pont. Missionalia 231; ac Unio Miss. Clcii 232. – Introducat Unionem Miss. Cleri 233 18, 21, 29. – Quoad Opus S. Infantiae 234 III, IV. – Quoad Agentiam Fides 238; 240 V. – Quoad Diem, Festa, Congressus Missionales 239. – Consilia Consilii Sup. Generalis Operis a Prop. Fidei 240. – Introducatur Opus a Prop. Fidei 240 III. Cf. Ordinarius loci.

Vicarius Cooperator: Quasi-Parochorum in Missionibus 177.

Vicarius Delegatus: Nominandus

a Vicario Ap. ct Praefecto Ap. ct practice habet facultates Vicarii Generalis 76; 100 (p. 173). – Nominandus etiam a Superiore Missionis sui iuris 146.

Vicarius generalis: In Missione 76; 100 (p. 173). – Deputatus ad consecranda Altaria fixa et portatilia 213 9.

Vicepraeses: Consilii Superioris Generalis Operis a Prop. Fidei 228 (Statuta Consilii Superioris II, V, XII). – Operis a S. Infantia 234 IV.

Vicesecretarius: Operum Pontif. Missionalium cf. OTTiciales.

Virgines indigenae: In Missionibus 100 (p. 179, 190).

Visitatio canonica: In Missione 100 (p. 174); 148 (p. 355). – Circa institutionem catechisticam 189 (p. 473). – Congregationum Sororum indigenarum 205 30, 57. – Indulgentia occasione Visitationis 207 ig; 208 27; 209 37; 210 20; 211 27; 212 37; 213 15, 32. – In Institutis immediate sub C. Prop. 225 86.

Visitatio SS. Liminum: Ordinarii Missionis 100 (p. 169-170, 174) 214; 215.

Vita contemplativa: Fundanda coenobia in missionibus 120 (p. 254-255).

Vocationes missionales: Fovendae 112; 120 (p. 245-248); 233 6.

Vocationes sacerdotales: Fovendae precibus, aliis industriis, iuvante Actione Catholica, praeprimis familia vere Christiana, vincendo oppositiones 197 (p. 523-528).

Vota privata: Sedi Ap. reservata, dispensatio et commutatio 207 11; 208 19; 209 29; 210 12; 211 18; 212 28.

Vota Religiosorum: Cf. Religiosi.

INDEX DOCUMENTORUM

Num. Ann. Dies Mens.

I	1907-4-II	C. Prop. – Facultas excipiendi confessiones ante iuramentum circa ritus sinenses	
2	1907-25-III	C. Concilii. – Communio infirmorum non icunorum	2
3	1907-10-V	C. Rituum. – Usus Kaicndarii et participatio indulgentiarum Sororum Tertiariarum Regularium	3
4	1907-31-V	C. Rituum. – Kalendarium dioecesanum in ecclesiis saecularibus in paroecia Regularium	
5	1907-2-VIII	C. Concilii. – Sponsalia et matrimonium. Decretum <i>Ne temere</i>	5'9
6	1907-9-IX	C. Concilii. – Licita distributio missarum in Oriente	
7	1907-22-XI	C. Rituum. – Lux electrica in ecclesia.....	11-12
8	1908-17-I	C. Rituum. – Lux electrica et cantus mulierum in ecclesia.....	
9	1908-29-VI	Ex Constitutione Pii X <i>Sapienti Consilio</i> . – Circumscriptio iurium S. C. de Prop.....	
10	1908-30-VI	C. Rituum. – Licentia litandi in navi Epp. Americae, Oceaniae, Australiae.....	15-16
II	1908-15-VII	C. Prop. – Transmissio missarum ad ecclesias orientales.....	16-17
12	1908-31-VIII	C. Prop. – Dubia circa matrimonia et sponsalia in Sinis.....	17-18
13	1908-12.XI	C. Consist. – Dubia circa competentiam C. Prop.....	
14	1909-19-II	C. Rituum. – Purificatio pyxidis in leprosorum hospitiiis.....	25-26
15	1909-27-II	C. Concilii. – Praecedentia Vicariorum Ap. in conventibus Africae.....	26-28...
16	1909-15-IH	C. Concilii. – Praecedentia ut supra.....	28-29
17	1909-18-III	C. S. Officii. – Indulgentia pro deosculantibus annulum Praesulum.....	29
18	1909-27.V	C. S. Officii. – Indulgentia pro prece pro conversione Sinarum et Mongoliae: formula precum	30-3X
19	1909-30-VII	C. de Religios. – Debita et obligationes oeconomicae Religiosorum.....	3i'35
20	1909-7-9-VIII	C. Concilii. – Onus certiorandi Ep. de legatis ad causas pias.....	36

Num.	Ann.	Dies	Mens.		pag
21	1909-15-VIII			C. de Sacram. – Collatio Ordinurn extra tempora et non servatis interstitiis alienis subditis	36-37
22	1909-7-IX			C. de Religios. – Quidam postulantes in religiosas familias non admittendi.....	37-38
23	1909-7-IX			C. Concilii. – Vulgatur Decretum de clericis in Américain et Philippinas profecturis.....	38-39
24	1903-14-XI			C. Concilii. – Dictum Decretum <i>Clericos peregrinos</i>	39-42
25	1909-12-XI			C. Rituum. – Consecratio ecclesiae constructae coemento armato.....	4,
26	1909-10-XII			C. Consist. – Competentia C. Prop, quoad societates missionarias	43~44
27	1910-4-I			C. de Religios. – Declaratio Decreti N. 22 ...	44-45
28	1910-19-II			C. Prop. – Mutatio formulae iuramenti pro alumni collegii Urbani.....	45-46
29	1910-15-III			C. Consist. – Societas Missionariorum Africae remanet subiecta C. Prop.....	47
30	[1909-27-III]			C. Consist. – Competentia Congregationum Rom. quoad matrimonia mixta.....	47-48
31	1910-22-IV			C. Rituum. – Kalendarium adhibendum a Regularibus in ecclesia parochiali ab ipsis administrata	48-49
32	1910-2-VIII			C. Prop. – Exhibitio concessionum Indulgentiarum	49-50
33	1910-27-VIII			[C. de Religios. – Aliqua opera danda studiis in novitiatu.....	50-51
34	1910-29-VIII			C. Prop. – Matrimonia mixta post Decretum <i>Ne temere</i>	52-53
35	1910-18-XI			C. Consist. – Vetita Clericis temporalis administratio	53-54
36	1911-6-III			C. de Sacram. – Instructio circa probationem status liberi et denuntiationem matrimonii <i>initi</i>	54-55
37	1911-6-III			C. de Sacram. – Probatio matrimonii deficientibus documentis et aliis probationibus.....	56
38	1911-[8-III]			C. de Religios. – Methodus servanda in ferenda sententia expulsionis vel dimissionis.....	57-61
39	1912-1-I			C. Prop. Orient. – Permissio emendicandi eleemosynam in terris latinorum.....	62-64
40	1912-22-III			C. Rituum. – Versiculus pro Antistite in Precibus ferialibus	64
41	X912-7-V1			Litterae Encyclicae Pii X de sublevanda misera conditione Indorum <i>Lacrimabili statu</i> ...	65-69
42	1912-15-VI			C. Prop. Orient. – Admissio orientalium in Instituta religiosa ritus latini	69-70

η. 43 - η. 63

Index documentorum

777

Num. Ann. Dies Mens.

P«a.

43	igiz-i-IX	C. de Religios. - Indulta abstinentiae et ieiunii quoad Religiosos	71
44	1913-3-II	C. de Religios. - Leges de confessionibus monialium et sororum	"2-75
45	1913-4-IV	C. Rituum. - Dies in quibus licet consecrare Episcopos	75-/6
46	1913-20-VI	C. Consist. - Dubia circa iuramentum antimodernisticum	76-77
47	1913-5-VIII	C. de Religios. - Absolutio sacramentalis religiosorum.....	77-78
48	1914-25-III	C. Consist. - Sacerdotes demigrantes in Americain et Philippines.....	78-83
49	1914-15-IV	Litterae Apostolicae Pii X.-Erectio Delegationis Ap. Australiae, Tasmaniae, Zelandiae.....	83-84
50	1914-24-VI	C. Rituum. - Lux electrica non adhibenda super altari.....	84-85
51	1914-27-VI	C. Prop. - Jurisdictio ecclesiastica in insulis	86
52	1915-12-III	C. Prop. - Probatio status liberi; Iuramentum suppletorium; huius facultatis formula	87-88
53	1915-20-III	C. Rituum. - Kalendarium sequendum a Religiosis in ecclesia cathedrali.....	88-89
54	1916-19-II	C. Prop. - Dispensatio circa abstinentiam ab operibus servilibus.....	89-90
55	1917-25-rV	C. Consist. - Secretum servandum ab iis qui de informationibus requiruntur circa provehendos ad episcopatum.....	90-91
56	1917-1-V	Motu Proprio Benedicti XV. - Congregatio pro Ecclesia Orientali sui iuris constituitur <i>Dei providentis</i>	91-93
57	1917-15-X	Motu Proprio Benedicti XV. - Institutum Orientale in Urbe constituitur <i>Orientis catholici</i>	94-95
58	1917-13-VI	C. Prop. - Novum Collegium S. Columbans	96-97
59	1917-16-VI	C. Prop. - Expeditio unice Bullae pro nominandis Epp. per S. C. Prop.....	97
60	1917-25-VII	C. S. Officii. - Missionarii tamquam officiales civiles assistentes matrimoniis non catholicorum	98
61	1917-7-VIII	C. de Seminar, et Universit. - Codex I. C. in scholis proponendus..... i.....	99-100
62	1918-10-I	C. Prop. - Facultas cumulandi in dispensatione super impedimentis matrimonialibus	100
63	1918-30-IV	C. Consist. - Clerici frequentantes laicales Universitates	100-102

Num. Ann. Dies Mens.			
64	1918-I5-XI	C. Prop, et C. Eccl. Orient. – Notificatio circa Missiones pertinentes ad Delegationes App. Constantinopolis, Aegypti. Mesopotamiae, Persiae et Syriae.....	102-103
65	I919-15-I	C. Prop. – Missionarii a militia redeuntes .	104
66	1919-26-I	Commiss. ad Codicis Can. Interpret. – Circa c. 1125 Matrimonia infidelium conversorum; circa c. 302 facultates Consilii Missionariorum.....	105
67	1919-8-III	C. Rituum. – Benedictiones et sacramentalia pro catechumenis.....	106
68	1919-8-III	C. Rituum. – Nomen Vic. Ap. vel Praef. Ap. non exprimendum in Canone Missae .	106-107
69	1919-14-V	Commiss. ad Codicis Can. Interpret. – Munus adessoris in tribunali pro causis non criminalibus	107
70	19T9-20-V	C. Prop. – Iurisdictio Delegati Ap. Australiae extenditur ad Oceaniam et Malesiam .	108
71	19T9-4-VII	C. S. Officii. – Participatio catholicorum societati „ ad procurandam christianitatis unitatem „	109
72	1919-24-V et 3-VIII	C. Prop. – Circa cc. 451 § 2 et 1125 de quasi parochis missionum quoad facultatem dispensandi pro novo matrimonio.....	IIO-III
	1919-3-VIII	Responsum Commiss. ad Codicis Can. Interpret.....	III
73	1919-26-XI	Litterae Apostolicae Benedicti XV.-Erigitur Delegatio Ap. pro Iaponia, Corea etFormosa	*12-113
74	1919-30-XI	Epistola Ap. Benedicti XV. – Circa fidem propagandam <i>Maximum illud</i>	113-128
75	I919-3-XII	Commiss. ad Codicis Can. Interpret. – Circa c. 1099 § 2 de forma matrimonii quoad ethnicos et protestantes	128-129
76	1919-8-XII	C. Prop. – Vicariis et Praefectis App. datur facultas nominandi Vicarium Delegatum.	*30-131
77	1920-6-I	C. Prop. – Instructio de abiciendis a missionariis rerum saecularium <i>curis</i>	*31-135
78	1920-27-IV	C. Prop. – Dispensatio in Indiis Orientalibus super lege abstinentiae et ieiunii ..	*35-137
79	1920-30-IV	C. Prop.-Dubium deiure Ordinarii quoad deferendum iuramentum supplctorium de statu libero	*37
	i920-20-V	C. de Sacram. – Responsum ad dubium	*38
80	1920-10-VII	C. Prop. – Facultas alienandi bona ecclesiastica; aestimatio valons pecuniae	*38

Num. Ann. Dies Mens.

81	1920-16-VII	C. Prop. – Extensio Delegationis Apostolicae Indiarum Orientalium ad Birmaniam	139
82	1920-25-VII	C. Prop. – Erectio quasi paroeciarum in Vicariatibus et Praefecturis App.....	
83	1920-9-IX	C. Prop. – Facultas confirmandi sacerdotibus concessa	
84	1920-12-XI	Litterae Apostolicae Benedicti XV. – Erectio Delegationis Apostolicae in Albania .	143
85	1920-9-XII	C. Prop. – Erectio paroeciarum in Dioecesi- bus sublectis S. C. Prop.....	144-145
86	1921-12-1	C. Rituum. – Instructio circa Missae celebrationem pro sacerdote caecutiente et Decretum approbans.....	145-148
87	1921-28-II	C. Prop. – Festa de praecepto in India britannica	149
88	1921-3-III	C. Prop. – Delegatio Ap. laponiae extenditur ad Vicariatus App. Carolinarum, Marianarum et Marshall	149-150
89	1921-30-V	C. Prop. – Instituitur Pia Unio suffragiorum pro defunctis Collegii Urbani de Propag	
90	1921-7-VI	C. Prop. – Indulgentia pro prece jaculatoria Immaculate Heart of Mary pray for India.	
91	1921-4-VII	C. de Sacram. – Instructio ad Ordinarios super probatione status liberi et denuntiatione initi matrimonii	153-155
92	1921-15-x	Epistola Benedicti XV ad Delegatum Ap. Indiae Orientalis, paterne admonens catholicos	
93	1921-21-X	C. Prop. – Vicariatus Ap. Sandwich separatur a Delegatione Ap. Australiae et iungitur Delegationi Statuum Foederatorum Americae Sept.....	160
94	1921-21-	C. Prop. Idem circa Vicariatum Ap. Guamensem quoad unitur Delcg. Philipp. ..	161
95	1921-17-XI	C. Prop. – Formula precum pro propagatione fidei et Indulgentia adnexa	162-16
96	1921-3-XII	C. Prop. – Solemnitatis et preces indicatur ad celebrandum Tercentenarium C. Propagandae	163-165
97	1922-14-III	C. Prop. – Dubia circa applicationem novissimi iuris	166-167
98	1922-22-III	C. Rituum – Additur nov invocatio Litanis Sanctorum et Decretum approbans	167-168
99	1922-22-III	C. Rituum. – Celebratio Missae votivae pro Fidei propagatione semel in anno et Decretum approbans	168-169

Num.	Ann	Dies	Mens		Pag.
100	1922	16	IV	C. Prop.-Relatio quinquennalis a Vicariis et Praefectis App. et Superioribus Missionum S. C. exhibenda, cum Quaestionario et Compendio notionum circa statum missionis	169-196
101	1922	4	VI	Homilia Pii XI de Fidei propagatione.....	196-202
102	1922	29	VII	C. Prop. – De assistentia Missionariorum matrimoniiis civilibus protestandum et de recitatione precum exequialium in funeribus acatholicorum	202-201
103	1922	9	VIII	Litterae Ap. Pii XI. – Erectio Delegationis Ap. in Sinis	203-204
104	1922	9	XI	C. Prop. – Indulgentiae et Privilegia Piae Unionis de Suffragiis Collegii Urbani ...	204-205
105	1922	9	XI	C. Prop. – Dimissoriales pro tonsura et ord. min.....	205
106	1922	17	XI	C. Rituum. – Declaratio circa Missam votivam pro Fidei Propagatione	206
107	1922	2	XII	C. Prop. – Dubia 1) circa dispensationem quoad opera servilia; 2) circa dispensationem super disparitate cultus cum aliis impedimentis; 3) circa deputationem scriptam ad erigendas Viae Crucis.....	207-208
108	1922	7	XII	Litterae Ap. Pii XI. – Erigitur Delegatio Ap. Africae meridionalis	209-210
109	1922	15	XII	C. Rituum. – Normae circa vexilla admit-tenda et benedicenda in ecclesiis.....	210-211
no	1923	30	I	C. pro Negotiis Eccl. Extr. – Extensio juris-dictionis Delegati Ap. Indiarum Orientalium	211
111	1923	22	III	C. S. Officii. – Mitigatio ieiunii eucharistici ante Missam sub aliquibus adiunctis.....	212-213
112	1923	20	V	C. Prop. – Superioribus Religiosorum non-nulla indicantur ad maiorem Missionum proventum	213-217
113	1923	30	X	C. pro Negotiis Eccl. Extr. – Extensio Juris-dictionis Delegati Ap. Sinarum.....	217
114	1923	16	XI	C. S. Officii. – Circa dispensationem a lege ieiunii eucharistici ante Missam.....	218
115	1924	16	!	C. Prop. – Revocatur privilegium praece-dentiae Missionariis App.....	218-21 9
116	1924	19	111	Epistola Ap. Pii XI. – De studiis religiosae disciplinae <i>Unigenitus Dei Filius</i>	219-234
117	1925	28	II	C. Prop. – Circa erigendam associationem exalumnorum Collegii Urbani.....	235
118	1925	20	V	Litterae Ap. Pii XI. – Erigitur Delegatio Ap. Indosinensis	235-236

Num. Ann. Dies Mens.		p.i.
119	1925-17-X	C. Rituum. - Transmittitur Ordinariis formula Consecrationis Ss. Cordi Iesu et textus formulae latine, italice et gallice . 237-240
120	1926-28-II	Litterae Encyclicae Pii XI. - De sacris missionibus provehendis <i>Rerum Eccleiae</i> 240-258
121	1926-I5-VI	Epistola Pii XI. - Ad Vicarios App. et Praefectos App. Sinarum contra falsas opiniones de fine politico missionis 259-264
122	1926-8-IX	C. de Seminar, et Universit. - De disciplina catechetica in Seminariis impense tradenda 264-267
123	1926-28-X	Homilia Pii XI. - Occasione Consecrationis 9 Epp. Sinensium..... 267-268
124	1926-I2-XI	Motu Proprio Pii XI. - De Museo Missionali Ethnologico Lateranensi constituendo 269-270
125	1926-4-XII	Accord entre le Saint-Siège et la France-Honneurs liturgiques dans les pays de protectorat religieux 271-I
I25b,e	1926-4-XII	Id. dans les pays où les capitulations sont abrogées ou non appliquées..... 273-275
126	1927-I5-II	S. Pönitentiaria. - Indulgentia pro actu Consecrationis SS. Cordi Iesu 275-276
127	1927-7-IV	C. Prop. - Ius nominandi Officialem curiae 277
128	1927-23-V	C. Prop. - Ad Superiores Religiosos Sinarum circa mandata de clero indigena servanda 278-279
129	1927-8-VII	C. S. Officii. - Conventus ad procurandam omnium Christianorum unitatem..... 279-280
ISO	1927-II-VII	C. Prop. - Normae pro admissione alumnorum in scholas Collegii Urbani 280-281
131	1927-30-X	Homilia Pii XI. - In Consecratione Ep. Nagasakiensis 282-284
132	1927-I4-XII	C. Rituum. - S. Teresia a Iesu Infante Patrona Missionum 284-285
ISS	1928-6-I	Litterae Encyclicae Pii XI. - De vera religionis unitate fovenda <i>Mortalium animos</i> 285-296
I33bl'	1928-7-III	C. Orient. - Notificatio de extensione jurisdictionis Delegati Ap. Aegypti et Arabiae in Vicariatus App. Erythrae et Abyssinae 297
134	1928-4-IV	C. Orient. - Ne dentur eleemosynae vel stipendia Missarum hominibus qui se dicunt Orientales 297-298
135	1928-15-IV	Conventio inter S. Sedem et Lusitaniam circa Indiam et Macao. - Textus italicus et lusitanus 298-304
136	1928-1-V	Constitutio Ap. Pii XI. - Suppressio Dioecesis Damanensis..... 305-307

Num.	Ann.	Dies Mens.		Ptg,
137	1928-X-VIII		Nuncium Pii XI. – Ad populum et clerum Sinarum	308-309
138	1928-8-IX		Litterae Encyclicae Pii XI. – De studiis rerum orientalium provehendis <i>Rerum Orientalium</i>	309-320
139	1928-15-XI		Epistola Pii XI ad Card. Bertram. – De Actionis catholicae principiis et fundamentis	321-325
140	1928-6-XII		C. Orient. – Venia Apostolica transitus ad alium Ritus concedenda a Legatis Rom. Pontificis	325-327
141	1928-20-XII		Constitutio Ap. Pii XI. – Liturgia, cantus gregorius et musica sacra in dies magis provehenda <i>Divini cultus</i>	328-336
142	1929-II-III		Litterae Ap. Pii XI. – Delegatio Ap. Aegypti extenditur ad Palaestinam, Transiordaniam et Cyprum.....	336-337
143	1929-13-In		C. Ritus. – Festa S. Francisci Xaverii et S. Theresiae a Jesu Infante in locis Missionum	338
144	1929-1-IV		Conventio inter S. Sedem et Lusitaniam de Dioecesi Meliaporensi, textus italicus et lusitanus	339-344
145	1929-30-IV		Litterae Ap. Pii XI. – Privilegia et Facultates pro America Latina ad decennium	345-349
146	1929-7-XI		C. Prop. – Vicarii Delegati etiam a Superioribus ecclesiasticis Missionum nominandi; quae de Vicariis App. et Praefectis App. dicuntur, valent etiam mutatis mutandis de Superioribus praedictis.....	349-350
147	1929-1-XII		C. Prop. – Relatio annua quotannis facienda S. C. a Superioribus Collegiorum a S. C. dependentium.....	350
148	1929-8-XII		C. Prop. – Instructio circa principia iuris et relationes inter Superiores ecclesiasticos et Superiores religiosos Missionum	351 “357
149	1930-10-I		Litterae Ap. Pii XI. – Erigitur Delegatio Ap. Congi Belgici	357“358
150	1930-11-I		Litterae Ap. Pii XI. – Erigitur Delegatio Ap. Africae extra meridionalem, Congo Belg., Aegyptum, Erythraeam et Abyssiniam ...	358-359
151	1930-11-I		C. Prop. – Australia et omnia territoria sub C. Prop. considerata, in favorabilibus saltem, ut loca missionis.....	
152	1930-12-V		C. Prop. – Duo Prospectus pro annua relatione transmittuntur Ordinariis sub C. Prop.	

Num. Ann. Dies Mène.

153	1930-14-VII	C. Prop. – Ad Superiores Religiosos circa relationes statisticas annuas	362-363
154	1930-1-VIII	C. Prop. – Ad Delegatos Apostolicos circa relationes statisticas annuas	363-364
155	1931 11	Secret. Status. – Notificatio de ambitu muneris Delegati Ap. Constantinopolitani ...	364
	1931-12-11	Ex nuncio radiophonico Pii XI	364-365
157	1931-16-IV et 20-V	C. Prop. – Dispensatio super disparitate cultus non amplius secumfert dispensationem ab impedimentis a quibus exempta est pars acatholica	365-366
	1931-24-V	Constitutio Ap. Pii XI . – De Universitatibus et Facultatibus studiorum ecclesiasticorum <i>Deus scientiarum Dominus</i>	366-389
159	1931-12-VI	C. de Seminar, et Universitat. – Ordinationes pro executione Constitutionis n. 158 cum 3 Appendicibus.....	389-415
160	1931-1-VII	C. de Sacram. – Instructio ad Epp. quoad dispensationes super impedimento consanguinitatis in primo lineae collateralis gradu mixto cum secundo impetrandas	415-418
161	1931-26-IX	Litterae Ap. Pii XI . – Erigitur Delegatio Ap. in Bulgaria.....	418-419
102	1931-1-XII	C. de Religios. – De formatione clericali et religiosa alumnorum ad sacerdotium vocatorum ac de scrutinio ante susceptionem ordinum; cum Formula testificationis iuratac.....	419-429
163	1932-14-I	C. S. Officii. – De cautionibus praestandis in matrimoniis mixtis, quarum executio praepediri nequeat.....	429-430
	1932-6-11	C. S. Officii. – Ordinarii sub C. Prop, in agendis cum S. Officio omnia necessaria exhibeant et ipsimet subscribant.....	430-43»
165	1932-21-V	C. Prop. – Kalendarium in territoriis conceditis Religiosis	431-432
166	1932-21-V	C. Prop. – Formula prima maior transmittitur Ordinariis enumeratis.....	433
167	1932-24-V	C. Prop. – Formula prima maior transmittitur Ordinariis enumeratis.....	434
168	1932-18-VI	C. Prop. – Formula prima minor transmittitur Ordinariis enumeratis	435
169	1932-30-VI	C. S. Officii. – Dispensatio super disparitate cultus non amplius secumfert dispensationem ab impedimentis a quibus exempta	

Num. Ann. Dies Mens.	Pag
	est pars acatholica; canon 396 Concilii Si- nensis corrigendus.....
I09bl· 1932-15-VII	C. Prop. – Ars Christiana in Sinis fovenda 435-436
170 1932-5-V	C. Prop. – Dccretuin <i>Inter reliquas</i> valet 436-437
et 18-VII	etiam pro Missionariis Africae Lugdun.. 438-439
1932-1-VII	C. de Sacram. – Tractatio causarum ma- trimonialium 439-442
172 1932-2-VIII	C. Prop. – De validitate dispensationis super disparitate cultus, non requisitis vel denegatis cautionibus ac dc nullitate matri- monii per Ordinarium declaranda..... 442-443
173 1932-6-VIII	C. Orient. – De validitate et liceitate confes- sionis in ecclesiis vel oratoriis alterius ritus
X74 1932-24-x	Epistola Pii XI. – De Societate Lusitana pro Missionibus ad exteros..... 445-447
175 1932-2-XII	C. Prop. – De validitate et liceitate confes- sionis in ecclesiis vel oratoriis alterius ritus 448
176 1932-6-XII	C. Prop. – Statuta Actionis Catholicae in Sinis approbantur et laudantur 449-451
I?? 1933-12-IV	C. Prop. – Facultas dispensandi a forma substantiali matrimonii in Sinis subdelegari potest etiam Vicariis-Cooperatoribus..... 451-452
178 1933-5-V	C. de Sacram. – Constitutio tribunalis pro causis matrimonialibus..... 452-453
179 1933-16-V	C. Prop. – Missa pro populo in territoriis dependentibus a C. Prop..... 453
180 1933-27-VI	C. Prop. – Iuramentum ante Subdiacona- tum in forma praescripta pro Religiosis emittendum etiam abalumnis Miss. Africae 454
181 1933-1-IX	C. de Seminar, et Universit. – Erectio In- stituti Missionalis Scientifici penes Athe- naeum Urbanianum 454-455
182 1934-16-I	C. de Seminar, et Universit. – De Rectore Magnifico Instituti Missionalis Scientifici 455-456
183 1934-27-IV	C. Prop. – Normae pro Seminariis regiona- libus commissis Institutis religiosis vel mis- sionalibus, cum Schemate relationis annuae 456-459
184 1934-4-VI	C. Prop. – Etiam Epp. sub C. Prop, obli- gantur ad Relationem annuam 460-461
185 1934-22-VI	Litterae Ap. Pii XI. – B. Carolus Lwanga Martyr declaratur Patronus Actionis Catho- licae iuventutis Africanae; eius festum... 461-462
186 1934-9-XI	C. Prop. – Decretum S. Officii de cautioni- bus in matrimoniis mixtis (n. 163) non respicit territoria enumerata 462-463

Num. Ann Die Men	Pag.
'87 1934-3'-VIII	C. Prop. – Superior Ecclesiasticus Mis- sionis - sui iuris tenetur ex iustitia ad Missam pro populo 463-464
188 1934-17-xn	C. Prop. – Quoad stylum hinduisticum in construendis ecclesiis 464-465
189 İ935-İ2-I	C. Concilii. – De catechetica institutione impensius curanda et provehenda; cum Quaestionario pro Relatione quinquennali 465-477
190 I935-2S-III	C. Prop. – Facultas aperiendi processum super rato et non consummato » peti potest ab enumeratis Delegatis App..... 477-478
191 1935-22-v	C. Prop. – Ordinari Novae Zelandiae Concilio Plenario Australiano intéresse possunt..... 472
>92 1935-28-V	C. Prop. – Participatio Catholicorum in signis obsequii ab auctoritatibus praescrip- tis necnon in aliis publicis caeremoniis in Manchukuo; Normae Singkinenses 479-4'S2
193 1935-1 -VI	C. Prop. – Artis indigenae in Iaponia laus et emolumenta..... 483
194 1935-2-IX	Litterae Ap. Pii XI. – Erectio Nuntiaturae Ap. in Cuba 484-485
195	C. Prop. – Decretum C. Concilii (n. 189) omnes Ordinarios respicit; proinde eidem Relatio quinquennalis facienda.....
196 1935-20-XI	C. Prop. – Solemnitas externa Festi Marty- rum Indosinensium 485-486
>97 İ935-20-XII	Litterae Encyclicae Pii XI. – De Sacerdotio catholico <i>Ad catholici sacerdotii</i> 486-532
198 1936-4-I	C. Prop. – Encyclica (n. 197) Delegatis App. transmittitur 533
>99 '936-11-11	C. Prop. – Instructio Religiosis Mulierum Institutis ad tuendam puerorum matrum- que vitam 534-536
200 '936-31-III	C. Prop. – Optatur ut ex Europa septen- trionali mandentur alumni in Collegium Urbanum..... 536-537
201 '936-26-V	C. Prop. – Instructio circa catholicorum officia erga patriam in Iaponia..... 537-540
202	C. Prop. – Kalendarium et Missale in Mis- sionibus concreditus Religiosis.....
203 I936-İ2-XII	C. Prop. - Dubia circa subtectionem So- rorum Ordinario in Missionibus..... 542-543
203blB 1936-14-XII	C. Prop. – De Arte Christiana in Congo Belgico fovenda ..543-544

Num. Ann. Dies Men».		Pag.
2°4 937-19-111	C. Prop. Instructio de Congregationibus indigenis condendis ...	545-548
2°5	C. Prop. - De Regimine Congregationis (Sororum)..... -.....	548-559
206 1938-7-II	C. Prop. - Inquisitio de natalibus ordinandorum in lava	561-561
2o6hl0 1938-30-III	C. S. Officii. - De cautionibus aequipollentibus in concedendis dispensationibus matrimonialibus in Iaponia. Addita solutione data pro Vic.Ap.Sundae Minoris et notis expheativis	561-566
zo6tcr 1938-28-III	Litterae Ap. Pii XI. - De Iurisdictione C. Orient. <i>Sancta Dei Ecclesia</i> :.....	567-573
206 abater İ938-28-VI	C. S. Officii. - Dubia post legem circa matrimonium civile in Batavia introductam	574-576
206 Qu'ncu « 1938-14-VII	c. Prop.-Expurganda a superstitiosis caeremonia funebris «Matanga» in Congo Belgico	576-578

APPENDIX

207	C.Prop. - Formula prima maior.	581-586
20S	C. Prop. - Formula secunda maior.	586-593
209	C. Prop. - Formula tertia maior; cum Supplemento ad formulam maiorem et Decreto S. Paenitentiariae circa Viam Crucis (14-XII-1917)	593-603
210	C. Prop. - Formula prima minor.....	604-609
211	C. Prop. - Formula secunda minor.....	609-615
212	C.Prop. - Formula tertia minor; cum Supplemento ad Formulam minorem .	616-625
213	C.Prop. - Formula extra ordinem.....	625-634
214	Iusiurandum fidelitatis ab iis praestandum qui electi sunt ad ecclesiam residentialem ..	635-636
215	Iusiurandum fidelitatis ab iis praestandum qui electi sunt ad Vicarii Apostolici munus et simul ad Ecclesiam titularem.....	636-637
216	Formula Professionis Fidei.....	637-639
217	Iuramentum Officii	640
2x8	Formula pro Iureiurando contra Modernismum se. Professio fidei et formula iurisiurandi praescripta in Motu proprio <i>Sacrorum Antistitum</i>	640-645
219	C. Prop. - Facultates pro Missionariis App.	645-646
220	C. Prop. - Facultates pro Missionariis App. strictioris observantiae.....	647-648

Num. Ann. Die Men		Pag.
221	C. Prop. - Facultates pro Alumnis profici- scentibus ex Collegio Urbano destinatis ad territoria sub C. Prop.....	648-649
222	C. Prop. Facultates pro Alumnis profici- scentibus ex Collegio Urbano destinatis ad territoria non dependentia a C. Prop.....	649- ⁵ °
223	C. Prop. - Quaestiones de promovendis ad officium Ep. vel Vicarii Ap. aut Praefecti Ap	650-652
224	C. Prop. - Instructio circa modum insti- tuendi informationem circa novos Episco- patus, Vicariatus vel Praefecturas App. erigendos.....	652-655
225	C. Prop. - Quaestionarium pro Relatione quinquennali praestanda a Moderatoribus generalibus Institutorum Religiosorum vel Institutionum sine votis dependentium proxime a C. Prop.....	656-667
226 1924-ī-^	C. Prop. - Instructio de alumnis admittendis in Collegium Urbanum cum Quaestionario	667-670
226b,B	C. Prop. - Formula iuramenti pro Alumnis Collegii Urbani.....	670-67 *
227	C. Prop. - Schema pro Relatione annua Col- legiorum Missionalium dependentium a C. Prop.....	
228	Motu proprio Pii XI. - De Opere a Propa- gatione Fidei amplifiaendo <i>Romanorum Pon- tificum</i> cum Statutis Generalibus et Statutis pro Consilio Superiore Generali eiusdem Operis.....	672-682
229	C. Prop. - Epistola circa institutionem Unionis Missionalis Cleri.....	682-683
230 1929-34-' !	Motu Proprio Pii XI. - Opus a S. Petro Apostolo definitis Statutis donatur <i>Pix ad summi</i> , cum Statutis.....	683-689
1929-	Motu proprio Pii XI. - Coordinatio Ponti- ciorum Operum Missionalium <i>Decessor No- ster</i> u.....	689-693
232 1937-M-iv	C. Prop. - De Unione Missionali Cleri ubi- que introducenda	694-695
233 1937",4•IV	C. Prop. - Statuta generalia Unionis Missio- nalis Cleri cum Decreto approbativo nec- non Instructione de Coordinatione Unionis Clericum Operibus Missionalibus ac duplici Elencho Favorum spiritualium sodalibus concessorum	695-705

Num.	Ann.	Dies Mens.		Png.
234	1872-9	-III	Règlement de l'Œuvre de la Sainte-Enfance; cum mutationibus 22-I-1893 et 7-XII-1910 introductis	706-713
235	1916-2	-II	Epistola Benedicti XV. – Ad Card. Andrieu de Collecta Epiphaniae.....	713-714
236	T919-29	-IX	C. Prop. – Epistola ad Epp. de Collecta Epiphaniae	715-716
237	1909-2	-IV	Epistola Pii X. – Ad R. D. Graffin de Gallorum Societate servituti abolendae	717-718
238	1927-5	-VI	C. Prop. – Litterae ad Ordinarios sub C. Prop, de Agentia Fides constituenda	717-718
239	1926-14	· ^	C. Rituum. – De Die missionali paenultima octobris Dominica cum Rescripto approbativo	719-721
240	1937-3	'V	Pont. Opus a Propagatione Fidei. – Epistola Consilii Superioris Missionum Superioribus quaedam considerata proponens	721-722

SUPPLEMENTUM

C. Prop. – Iusiurandum fidelitatis ab iis praestandum qui ad Praefecti Ap. vel Superioris Ecclesiastici munus electi sunt...	723-724
--	---------

ERRATA-CORRIGE

Pag. vi	linea 7	loco: Archivistae	lege: Consultoris
«	2 linea 12	A. A. S.	» A. S. S.
›	15 linea 23	„ A. A. S.	* A. S. S.
.	43 postilla	190	» 1909
.	91 linea 26	etc uram	» et curam
∧	103 linea 24	dei	» dai
	156 linea τ	Benedictus	» Benedicti
«	210 postilla	› devexillis	» de vexillis
.	322 linea 34	ertinent	» pertinent
'	33° postilla	251	„ 250
	354 linea 6	sclicet	» scilicet
..	372 linea 20	iiure	« iurc
›	372 linea 28	nstrucre	» instruere
	391 linea 26	art.	can.
›	424 linea 27	« designantis	designatis
	455 linea 11	„ Atheneuum	Athenaeum
.	456 linea 23	Seminarii	„ Seminarii
!	466 linea 5	catema	» aeterna
	481 linea 21	sacrifici	sacrificii
	534 linea 8	necessitates	», necessitates
	536 linea ultima	deilberativo	. deliberativo
	548 nota	Congregationis	Congregationibus
›	592 linea 32	animadvertentia	› inadvertentia
	592 linea 34	facultatubus	» facultatibus
	600 linea 11	iliis	» illis
	601 linea 12	notari tir	» notantur
x	611 linea 10	iebdomada	x hebdomada
	623 linea 22	Domicis	o Dominicis
	625 linea 9	Priviiegiorum	› Privilegiorum
.	640 linea 3	vovero	« voveo
.	641 linea 26	Ecclesia	„ Ecclesiae
X	652 linea 26	qaereticos	« haereticos
,	654 linea 33	independentiac	» independentia
.	684 linea 20	probaretur	« probarentur
	690 linea 11	Petr	Petri
,	699 linea 29	uniuscuiuscuiusque	uniuscuiusque